Machine Translated by Google

The Collected Writings of Gottfried Feder

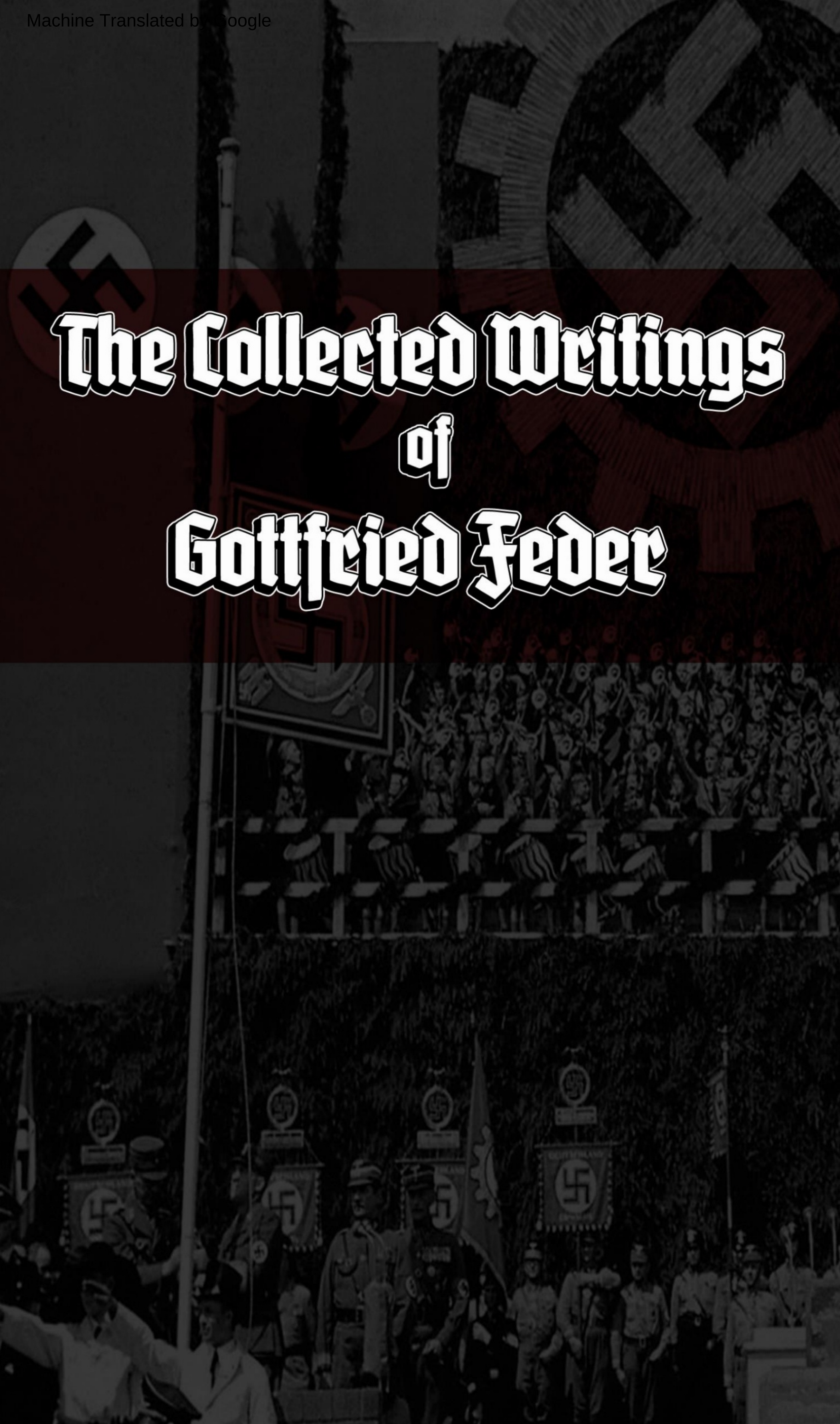

Machine Translated by Google

Маҷмӯаи навиштаҳои

Готфрид Федер

Дар Кали Юга, соли 130 хичрй нашр шудааст

SUDETENLAND
VERLAG

Machine Translated by Google

Мундариҷа

Барномаи NSDAP ва консепсияҳои умумии он 5

Муқаддима ва муқаддима 6

1. Манифести расмии партия дар бораи мавкеи НСДАП нисбат ба ахолии дехконон ва хочагии кишлок.. 13

Сиёсати NSDAP оид ба моликият ба моликияти замин 17

2. 25 Нуқта... 21

3. Ғояҳои асосӣ 25

4. Талаботи барнома ба таври муфассал.. 32

5. Он чизе, ки мо намехоҳем.. 52

6. Хулоса... 53

Манифест оид ба барҳам додани фишори манфиатҳо 55

Татбиќот ва асоснокї 57

Табдил додани вомбаргҳои ҷангӣ ба қарзи бонкӣ 75

Мулоҳизаҳои махсус оид ба талабот ба қонун дар Манифест 76

Эътирозҳо ва радди онҳо 79

Барномаи минбаъда 89

Давлати Германия дар асоси национали сотсиалисти 56

Муқаддима ва муқаддима 92

1. Асосҳо.. 97

2. Барнома 116

3. Сохти давлатӣ-давлати миллим социалистӣ 122

Machine Translated by Google

Готфрид Федер

Готфрид Федер, (27 ᛉ январи 1883, Вюрцбург, Олмон - 24 сентябр ᛦ , 1941, Мурнау), фаъоли сиёсии Олмон, назарияи асосии иқтисодӣ буд. давраи ибтидоии социализми национали Германия.

Федер, муҳандиси сохтмонӣ, соли 1919 барои китоби худ "Манифест барои шикастан" шӯҳрат пайдо кард. «Таърихи манфиат» ва нутки у дар мачлиси партияи коргарии немис дар мохи сентябри хамон сол дар Мюнхен илхоми бевоситаи Адольф Гитлер гардид. ворид шудан ба сиёсат. Идеяхои социалистй ва зиддикапиталистии Федер баъдан дар барномаи Гитлерй аз 25 пункти Партияи коргарии национали социалистии Германия (НСДАП) дар мохи марти соли 1920, инчунин дар китоби худи Федер «Давлати Германия дар бораи фонди миллии сотсиалисти», ки онро Гитлер «катехизми [аракати сотсиалистї» мешуморад, ифода ёфт . Дар байни солҳои 1924 ва 1936 Федер дар Рейхстаги Олмон нишаста, раиси шӯрои иқтисодии NSDAP (1931), котиби давлатии Вазорати иқтисоди Олмон (1933) ва комиссари давлатии манзил (1934) буд. Бо тобиши умумии сиёсати фашистӣ ба системаи мавҷудаи иқтисодӣ, нақши Федер дар корҳои ҳизб ба таври назаррас коҳиш ёфт ва то соли 1936 ӯ ба норавшании виртуалӣ афтод .

Machine Translated by Google

Барномаи миллии

Партияи социалистии коргарии

Германия ва концепцияхои умумии ок

Machine Translated by Google

Ҳисоботи таърихии болоравии

NSDAP бо тадқиқоти биографии карераи Адольф Гитлер

Адольф Гитлер 20 апрели соли 1889 дар Браунау дар Меҳмонхона, деҳаи кӯҳна таваллуд шудааст . Бавария.

Падараш фарзанди ятими як деҳқони камбағал буд ва то корманди гумрук шуд. Модараш аз оилаи деҳқонони немис буд. Вақте ки ӯ 13-сола буд, аз падар ва пас аз чор сол аз модар маҳрум шуд. Адольф Гитлер баъд аз хатми мактаби миллӣ дар Реалсчу1е дар Линц дар Дунай буд. Орзуи падараш буд, ки ӯ мансабдор шавад, аммо хоҳиши худи ӯ рассом шудан буд. Марги модараш ӯро водор сохт, ки бетаъхир зиндагӣ кунад.

Гитлер дар синни 17-солагӣ ба Вена рафт ва дар он ҷо меъмор шуданро дошт. Вай бо кувваи худ аввал бинокор, омехтаи махлул, баъд накшакаши меъморй рузгор ме-гирифт. Дар синни 18-солагӣ ӯ аллакай ба сиёсат шавқ дошт; ба мукобили марксистй баромад, вале то хол ягон иштироки рохбарикунанда надошт. Гитлер аз овони аввали чавонии худ бо шавку хавас миллатчигӣ буд ва умеди у пайвастани тачрибаи ичтимоии давраи корашро бо этикоди миллатчигии худ буд. Чанд сол дар Вена дар фақри шадид зиндагӣ мекард.

Соли 1912 ба Мюнхен мухочир шуда, дар он чо студент буд. Ӯ ҳеҷ гоҳ лаззати ҷавониро намедонист, аммо аз рӯзе, ки бо 50 крон дар кисааш аз хона баромад, меҳнат ва маҳрумияташ насиби ӯ буд. Дар моҳи феврали соли 1914 ба ӯ муваффақ шуд, ки аз ӯҳдадории хидмат дар артиши Австрия озод шавад. Пас аз шаш моҳ ҷанг сар зад. Вай фавран ихтиёран барои хидмат дар артиши Олмон рафт ва бо муроҷиати мустақим ба шоҳ Людвиги Бавария иҷозат гирифт, ки ба полки Бавария ҳамчун ихтиёрӣ дар ҷанг дохил шавад. 10 октябри соли 1914 полки нав ба пеш баромад.

2 декабри соли 1914 ихтиёриёни 25-сола бо Салиби оҳанин, 2-юм мукофотонида шуд. Синф.

Бо эътирофи шуҷоати ӯ дар ҳамла ба "Бавария" ва дар дигар ҷангҳо дар наздикии Витчае, ба ӯ фармон дода шуд, ки вазифаи интиқолдиҳандаро ба ӯҳда гирад, ки далерӣ ва эътимоди махсусро талаб мекард, зеро гузоришҳо аксар вақт дар майдони кушод зери оташи шадид интиқол дода мешуданд. Ин зуд номи уро дар тамоми полк берун аз доираи танги рафиконаш маълум кард.

7 октябри соли 1916 аз пораи снаряд ярадор шуд. Мохи марти соли 1917 вай ба полки худ баргашт. Вай якчанд мукофотҳои дигар гирифт, аз ҷумла Дипломи полкҳо барои шуҷоати махсус дар задухӯрдҳои назди Фонтейнс ва ниҳоят Салиби оҳанин дараҷаи I.

14 октябри соли 1918 бо хамрохии бисьёр рафиконаш дар полки худ аз гази хардал, ки он вакт британияхо бори аввал истифода мебурданд, сахт ярадор шуда, муваккатан нобино шуд. Вакте ки вай дар беморхона буд, революция ба амал омад.

Дар ин бора Гитлер тасмим гирифт, ки сиёсатмадор шавад. Дар соли 1919 вай ба як партияи хурди иборат аз 6 нафар дохил шуд ва дар он Партияи коргарии национали сотсиалистии Германияро таъсис дод. Вай Программаи харакати навро тартиб дода, характер ва максадхои онро муайян намуд.

Machine Translated by Google

Ядро: Ҳафт мард

Дар мохи сентябри соли 1919 Адольф Гитлер аввалин нутки худро дар назди хафт нафар эрод кард; баъд ба шунавандагони 11, 25, 47 мурочиат кард; декабри 111; дар январи соли 1920 270 ва баъд аз чанде 400 нафар. 14 ноябри соли 1920 дар митинги оммавии 1700 ба сухан баромада, холо пропагандаи партияи чавонро ташкил кард, ки пас аз кори яксола 64 нафар аъзоёнро ташкил дод. Пас аз як сол — соли 1920 — аллакай ба 3000 расид. Фаъолияти пропагандистии гитлерӣ дар Мюнхен чунон буд, ки вай нихоят дар як хафта се маротиба дар мачлисхои оммавӣ баромад мекард ва дар рузхои Душанбе курси таълимро мегузаронад. Вай пеш аз хама ба бемаънии Версаль хучум карда, даъвохои марксистон, партияи марказӣ ва гайраро, ки гуё ичрои ин Шартнома имконпазир аст, рад кард. Вай шиори ин ҳизбҳоро таҳқир кард - "Силоҳҳои худро гузоред, ва дигарон низ халъи силоҳ хоҳанд шуд". Вай дар бораи чунин тахмине сухан ронд, ки баъди ярокпартой аз тарафи мо бокимондахо мусаллахшавиро давом медиханд, — агар бо пули худашон набошанд, пас бо миллионхо нафаре, ки аз миллати тамоман яроктартоии немис гирифта мешуданд. Вай ба пропагандаи СПД ва Центр ба тарафдории имзо кардани Шартнома мукобил баромада, пешгуй мекард, ки Рур ба он чизе ки мо имзо кунем, ишгол карда мешавад.

1921.

Имсол дар Розенхайм ва Ландшут ташкил карда шудани аввалин гуруххои махаллӣ кайд карда шуд. Гитлер аввалин органи мардонаро барои хифзи партия ташкил намуд ва муборизаи худро ба мукобили харакати сепаратистӣ дар Бавария огоз намуд. Рохбари мо инчунин дар мачлиси зиёда аз 5000 нафар дар Сирки Мюнхен суханронӣ кард.

Вай дар мачлисхои худ изхор намуд, ки ичрои Шартнома, чунон ки СПД, Центр ва Фолькспартей тасдик мекунанд, барои дар сулху осоиш барпо намудани некуахволии Германия ёрӣ намерасонад, балки натичаи ин сиёсати беаклона дар микьёси калон инфляция мегардад, ки ба саноати Германия зарари калон мерасонад. Даъвои гитлерӣ дар бораи он, ки хукумати сиёх-сурх ният дорад, ки рохи охани давлатиро гайримиллӣ гардонад, «дуруги руякӣ» эълон карда шуд. Кушиши шуриши дохили партия барбод дода шуд. Гитлер лоидаи Устави нави партияро тартиб дод, ки вай ба вай ваколатдои диктаторӣ дод.

Социал-демократия, ки минбаъд номи Гитлерро нодида гирифта наметавонист, акнун кушиш мекард, ки бо усулхои терроризм аз хирси иштибохи худ халос шавад. Дар мачлисхое, ки дар онхо асабхои оханини пешвои мо бартариро нигох медоштанд, бархурдхои сангинона ба амал меомаданд. Дар рафти онхо як посбони маглубнашаванда 4 ташкил карда шуд, ки минбаъд он «Штурмабтейлунг» ном гирифт.

1922.

Ҳангоме ки забт кардани Мюнхен идома дошт, ҳаракат дар тамоми боқимондаи Бавария паҳн мешуд. Гитлер хамаи таклифхоро бо рохи созиш барои хамрох шудан бо дигар партияхо рад кард. Вай охиста-охиста хамаи ташки-лотхои ба хам монандн партия-хои «миллатчигӣ»-ро нест карда, харакати миллим социалистиро бар онхо бартарӣ дод.

Дар мохи октябри соли 1922 Гитлер дар сари 800 нафар ба Кобург рафт ва дар давоми 24 соат бори аввал дар ин шахр террори сурхро комилан торумор кард.

Он вакт Адольф Гитлер ба таври оммавӣ изхор карда буд, ки мо ба суи инфляция, ки вай дар натичаи сиёсати коалициям сиёх-сурх пешбинӣ карда буд, сар-машкилона меравем. Вай шуд

ҳамчун душмани хатарноктарин ва нафратовари система маълум аст. Сотсиал-демократия ва Ҳизби Марказ аз дифоъ аз худ бо баҳс даст кашида, сиёсати таҳқиромезро пеш гирифтанд.

1923.

Дар мохи январи соли 1923 аввалин конференцияи бузурги партиявй шуда гузашт ва аввалин байракхои партия мукаддас гардиданд. Sturmabteilung ба таври расмӣ муттаҳид карда шуд.

Пропагандаи партиявй даматарафа омухта ва такмил дода, принципдои мудими ташкилотчигй чорй ва чорй карда шуданд. Пайравон дар гирду атрофи Гитлер бисьёр чамъ шуда буданд, ки аксарияти онхо имруз шарикони собиткадами у дар мубориза мебошанд. Ҳамлаҳо ба ӯ дар айни замон бо қатъият афзоиш ёфтанд; вай бори аввал бо иттиҳоми халалдор кардани вохӯриҳои ҳарифонаш худро дар зиндон дид; доимо чарима мекашид. Бо вуљуди ин, вай њељ лахза муборизаи зидди системаро бас намекард.

Дар давоми тобистони соли 1923 Адольф Гитлер дар аксарияти шаҳрҳои Бавария террори сурхро вайрон кард; Ратисбон, Хоф, Байройт, Нюрнберг, Фюрт, Инголштадт, Вюрцбург, Швайнфурт, — аксар вакт ба бахои хунрезй дар задухурдхои куча, ки дар онхо дастахои террористии социал-демократй ва коммунистиро торумор мекард.

Муборизаи вай ба мукобили хукумати нотавонбини Рейх бо айбхои ачоиб гузашт. Вай муваффакияти бади му-кобилати сусти хукуматро дар масъалаи Рур пешгуй карда, ба сиёсати беаклонаи хамфикрй бо Франция ва ба амал баровардани он доимо хамла мекард. Вай ҳеҷ гоҳ зарурати ба ҳамфикрӣ бо Англия ва Италияро қайд накардааст.

Мохи ноябри соли 1923 Адольф Гитлер барои сарнагун кардани система кушиш кард. Исьён барбод рафт ва Гитлер дастгир карда шуд.

1924.

Мурофиаи бузург дар Мюнхен дар мохи марти соли 1921 барпо гардид. Сарвари мо гарчанде ки аз руи далелхо гунахгор дониста шуд, ба хаккони ахлокии бузург ноил гардид. Мудофиаи Гитлер ба Суд то ба дарачае таъсир расонд ва масъулияти ягона ва истисноиро ба души худ гирифтанаш чунон боварибахш буд, ки нутки адвокат, ки уро айбдор мекард, ба шаходати намоёни максадхои пуршарафи у табдил ёфт. Аммо додрас ӯро ба як давраи ҳабс маҳкум кард.

Партияи национал-социалистй аз талафоти рохбари худ зарар дид. Рақибони он боварӣ доштанд, ки ин ҳаракат барои он сурат гирифтааст ва ҷасорат пайдо карда, ба шартномаи бадномшудаи Доус имзо гузошта, бо ҳамин тариқ дидаву дониста системаи ғоратгарии Олмонро оғоз карданд, ки дар нақшаи ҷавон ба сар мебурд. Чй галабаи социал-демократхо ва марказ! Максади асорат кардани Германия аз афташ ба амал омад!

Беҳуда Гитлер ба воситаи шарикони худ, ки дар озодӣ буданд, кӯшиш кард, ки ба муқобили Паймони Доус мубориза барад. Бехуда вай онхоро водор намуд, ки дар назди омма эълон кунанд, ки кавли партияи марказй, СПД ва Фолькспартеи дар борaи он, ки карзхои хоричй дар асоси план шукуфоии миллиро зиёд мекунанд, ки бекорй бас карда мешавад, музди кор зиёд мешавад ва андозхо кам карда мешавад, хочагии кишлок начот дода мешавад, факат фиреби миллат аст. Беҳуда вай онҳоро қайд кард, ки Паймони Доус бояд камбизоатиро афзоиш диҳад, зеро фоизи қарзҳо саноатро хароб хоҳад кард, дар ҳоле ки худи қарзҳо танҳо барои иҷрои ӯҳдадориҳои молиявии дар нақша пешбинишуда хизмат мекарданд; муфлисшавй ва бекорй зиёд мешуд, музди кор

Machine Translated by Google

ғарқ мешуд, нархҳо ва андозбандӣ боз ҳам баланд мешуд ва деҳқонон ба харобии комил дучор меомаданд ва маҷбур мешаванд, ки аз тамоми дороияшон ҷудо шаванд.

20 декабрь Гитлер калъаро тарк кард.

1925.

То 27 феврали соли 1925 даъвати Адольф Гитлер дар бораи аз нав таваллуд кардани партия баромад ва ӯ аввалин суханронии худро пас аз зиндон шуданаш дар назди тамошобинони 4000 нафар кард.

Харакати миллим социалистй баъди вокеахои 9 ноябрь бархам хурд , ва тамоми молу мулкаш мусодира карда шуда буд; то ки Адольф Гитлер акнун бе хеч чиз дар даст ба аз нав баркарор кардани партия аз асосаш шуруъ кард. Ворвц ва Германиа дар Берлин саъю кушиши уро масхара карда, ба «ахлаке, ки махбас девона кардааст» масхара мекарданд.
Бо вучуди ин азнавсозии партия дар тахти рохбарии гитлерй бо суръати баланд пеш рафт. Рохбарони кухансол боз садокатмандона дар атрофи у чамъ шуданд. Гитлер матбуоти партиявиро ба фаъолияти тоза хавасманд кард.

То декабри соли 1925 шумораи аъзоёни партия 27 хазор нафар буд. Марказ ва ҷомеа Демократҳо дар изтироб қарор доданд, ки пешво дар давоми ду сол дар назди омма сухан нагӯяд.

1926.

Дар мохи июни соли чорй конференцияи якуми партия баъди ба зиндон андохта шудани Гитлер шуда гузашт.

Чахони буржуазй хануз боварй дошт, ки сиёсати ичрон Германияро начот медихад ва шартномаи Давес саноатро аз нав баркарор мекунад. Марксистон боварии комил доштанд, ки хукмронии онхо устуворона аст.

Президент фон Гинденбург аз тарафдорони худ ҷудо шуда, бо марказ ва SPD ба роҳ баромад Партия муборизаро идома дод; то охири сол 49 хазор нафар аъзоёнро ташкил дод.

1927.

Фармон дар бораи манъ кардани суханронии Гитлер дар назди омма бекор карда шуд, зеро ба амал баровардани он имконнопазир буд. У дар як катор мачлисхои оммавй баромад кард. Хар мох партияро боз хам мустахкамтар мустахкам мекард.

Инкишофи тамоми давра бо кувваи бештар ва бештар исбот кард, ки Гитлер дуруст буд.
Паймони Доус пинҳон карда шуд ва оқибатҳои он даҳшатнок буданд. Ҳизби сотсиал-демократҳо ва марказ кӯшиш карданд, ки он чизеро, ки бо роҳи дурӯғ ва сӯиистифода наҷот ёфтан мумкин аст, наҷот диҳад.

Дар мохи август Гитлер дар Нюрнберг конференцияи партиявиро даъват кард, ки он муваффакияти калон ба даст овард. То охири сол шумораи аъзоённ партия 72 хазор нафарро ташкил дод.

1928.

Адольф Гитлер ҳизби худро дар ҳамлаи шадид ба системаи мавҷуда роҳбарӣ мекард. Национал-социализм акнун душмани оштинопазири вайронкунандагони Германияи дохилй ва берунй буд.
Гитлер хучуми худро махсусан ба мукобили харобии бемаъниии дехконон ва табакахои миёна равона кард. Ӯ фалокатеро, ки ба бозорҳои хонагӣ меафтад, пешгӯӣ кард. Вай дар садхо мачлисхо гаштаю баргашта изхор намуд, ки сиёсати ичро кардан девонавор аст ва он.

Machine Translated by Google

окибатхои он боиси марг ва харобии саноати Германия мебуд. Сотсиал-демократҳо ва марказ дар кӯшиши гирифтани интиқомашон масхара ва масхара мекарданд. Дурӯғ ва таҳқири онҳо шахсан ба Гитлер нигаронида шуда буд.

То охири сол шумораи аъзоён ба 108 хазор нафар ва 12 нафар аъзоёни партия дар Рейхстаг нишастанд.

1929.

Адольф Гитлер мубориэаи худро бо системаи мавчуда бо кувваи монданашаванда давом дод. Матбуоти партиявӣ такмил ёфт, штурмабтеилюнг афзуд, ташки-лотхо мустаҳкам гардид, пропаганда пурзур гардид. Таълимотхои социализми националӣ ба шуури миллӣ чукур дохил шудан гирифтанд.

4 август дар Нюрнберг конференциям дуйуми партиявӣ ба таври васеъ барпо гардид. Гитлер бо энергияи афзоянда ба системаи сиёҳ-сурх ҳамла кард ва бидуни рақиб ҳамчун пешвои тавонотарин бар зидди ҳама чизҳое, ки "Демократия" дар назар дошт, баромад кард. Хамаи кушишхои аз рохбарии партия дур кардани у барбод дода шуданд.

То охири сол шумораи аъзоённ партия 178 хазор нафарро ташкил дод.

1930.

Мубориза ба мукобили «Плани чавон» дар авч буд. Гинденбург онро бо энергия химоя карда, изхор мекард, ки бо он Германия начот дода мешавад, саноати немис аз нав зинда мешавад, бекорӣ бархам мехурад, дехконон боз нафас мегиранд ва андозро сабук кардан мумкин аст.

Адольф Гитлер чунин андешаҳоро ғайривоқеӣ ва марговар арзёбӣ кард; вай баръакс пешгӯӣ кард. Партияи вай дар байни чангхои шадид ба маърифати миллат пеш рафт. Мухолифон бо сели дуруг чавоб доданд.

Интихобот ба Рейхстаг 14 сентябрь барпо гардид , 1930. Партия 6,5 овоз дод миллион овоз дода, 107 нафар аъзоён интихоб шуданд. Ташкилоти дохилии он аз харвакта дида мустахкамтар буд. Якчанд кӯшишҳои ночизи шӯриш, ки аз берун пешбарӣ шуда буданд, аз ҷониби Гитлер фавран торумор карда шуданд ва онҳое, ки бечунучаро итоат намекарданд, пеш карда шуданд.

Ҳизби марказ, ки ҳоло худро ба дасти SPD барои хуб ё бад супурда буд, калисоро бар зидди Гитлер ба ҳаяҷон овард. Усқуфҳо ва рӯҳониён, ки ба ҳизби марказӣ тааллуқ доштанд, ба муқобили ҳаракати национали сотсиалистӣ ҳамлаи фанатикӣ оғоз намуда, тарафдорони онро хориҷ карданд ва ҳатто аз дафни насрониҳо худдорӣ карданд. Гитлер боварии комил дошт, ки Марказ барои Германия харобиовар аст ва муборизаи худро ба мукобили он аз пештара дида боз хам бештар катъият давом дод. Вай ҳама гуна кӯшиши гирифтани баъзе тағйироти ақидаҳояшро қатъиян рад кард.

То охири сол сафи партия 389 хазор нафарро ташкил дод.

1931.

Мубориза ба мукобили плани чавон давом кард. Оқибатҳои пешбиникардаи Гитлер ба воқеият табдил ёфтанд.

Machine Translated by Google

Ҳукумат чораҳои таъҷилӣ ба роҳ монда, фикр мекард, ки саноатро наҷот диҳад. Бахсхои тезу тунд ба амал омаданд, ки дар он Адольф Гитлер бори дигар окибатхои халокатовари ин сиёсатро нишон дод. Дар давоми якчанд мох — хатто якчанд хафта — дуруст будани вай исбот шуд.

Дар ин миён шумораҳои рӯзномаҳои национали сотсиалистӣ ба кор даромаданд ва нашриёти марказии ҳизб тадриҷан ба як корхонаи азим табдил ёфт. Ташкилот хеле самаранок гардид ва Штурмабтейлунг бо мурури замон ба зинаи баланди рушд расид.

Рақибони мо дурӯғ гуфта, иҷозат медоданд, ки дар Фаронса фармоиш дода шавад.

Дар охири соли 1931 шумораи аъзоёни партияи гитлерӣ ба 806 хазор нафар, баъд аз як мох ба 862 хазор нафар ва баъд аз як мох боз ба 920 хазор нафар расид. Дар рӯзи интихобот тақрибан як миллион аъзо ва миллионҳо тарафдорони бешумори овоздиҳӣ буданд.

Шахсе, ки як вактхо коргари камбагал ва баъд солдат дар фронт буд, хамин тавр дар давоми сездах сол бузургтарин ташкилоти сиёсиеро, ки Германия дидааст, барпо кард. Ягона захирае, ки бар зидди ин мард, рақибони ӯ метавонанд истифода баранд, дурӯғ ва тӯҳмат мебошанд. Ва ӯ ҳамеша бо вуҷуди ҳама дурӯғҳо то кунун ғолиб омада буд ва ин дафъа ба раисиҷумҳури Рейх интихоб шудан наздик шудааст.

Оё касе дар тамоми таърихи Германия дар давоми дувоздах сол ба мукобили му-кобилияти партия, молияи олй, капитал, матбуот, афкори чамъиятй, бюрократизм, дуруг, терроризм ва таъкиб чунин муваффакият ба даст овардааст?

Ин кӯдаки паноҳгоҳ набуд; аз солхои ав-валиаш одами баландтарин буд маънии калом, танхо ба кувваи худ такья карда.

Machine Translated by Google

Сарсухан

Дар соли 1926 дар Веймар Совети партия карор кабул кард, ки як катор рисолахоеро, ки дар шакли мухтасар ба масъалахои асосй, ки ба хар як чихати хаёти сиёсии Германия дахл доранд, чоп кунанд. Нияти мо аз он иборат буд ва мебошад, ки манзараи собиткадамона ва мукаммали муносибати национал-социализмро ба вазифахои гуногуни хаёти чамъиятии мо, чи тавр вай барои бартараф кардани хатохо ва нуксонхои он умед бастааст.

Бинобар ин, вазифаи мо аз он иборат аст, ки ба таври муфассал дида бароем, ки он чӣ гуна мавқеъ дорад, аз ҷиҳати илмӣ аз куҷо пайдо шудааст ва дар ниҳоят бо илҳоми эҷодӣ ба саволи тақдирсоз ҷавоб диҳем, пас чӣ? Максади олии ин рисолахо нишон додани усулхои нави хаёти давлат, молия ва иктисодиёт; ки дар давраи бесарусомонй «рочер де биринчй»-ро баланд бардорад, бо рохи омухтани зич захираи донишхои равшан ташкил кунад, то ки аз хамаи он иродаи ягонаи сиёсй ба вучуд ояд.

Дар мачлиси бузург 31 августи соли 1927 Адольф Гитлер бо катъият изхор намуд: «Масъалахои программа ба Совети Маъмурият дахл намекунанд, программа муай-ян карда шудааст ва ман хеч гох ба тагйироти принципхои харакат, чунон ки дар Программаи он нишон дода шудааст, дучор нахохам шуд». Ман бо ин изхороти катъии фюрери мо аз тахти дил изхори акида мекунам, зеро барои хаёт ва кувваи зарбазани харакати мо барин харакат бештар хавфноктар нест, ки бо мурури замон Программаи му-айяншудаи он бояд ба зери танкиди манфй дучор шавад.

Касе, ки фикр мекунад, ки вай дар масъалаи яхудиён, дар мубориза мо бар зидди молияи баланд, Паймони Доус ва сиёсати бечоракунй, ё дар ягон саволи дигаре, ки дар Барномаи мо оварда шудааст, наметавонад бо мо тамоми рохро пеш гирад ё майл дорад, ки озодии миллати немисро тавассути Лигаи Миллатхо, Паймони Локарно иваз кунад, бо созиш ва тарсончак ба мо мурочиат кунад; ҷои ӯ берун аз NSDAP аст, Мо "донишҳои олии хусусӣ" -ро комилан рад мекунем, ки ба монанди ӯ омода аст дар платформаи суханварӣ ва баромадҳои журналистӣ пахш шавад.

Шахсе, ки бо принсипҳои мо комилан розӣ аст, шояд дар бораи чанд ҷузъиёти хурд норозигӣ дошта бошад, зеро мо наметавонем интизор шавем, ки дар ҳама масъалаҳо комилан мувофиқат кунем, махсусан дар як ҳаракати сиёсии хашмгин.

Аммо, масъалаи дигар аст, вақте ки душманони сиёсӣ гӯшти як нуктаро бо тафсири ғазабовар гӯсфанд месозанд, чунон ки воқеан ҳам рӯй дод. Дар чунин ҳолат шарҳи расмӣ лозим аст.

Мо аз тағир додани Барномаи худ бо сабабҳои ба мақсад мувофиқ будан, мисли дигар Тарафҳо, ба шартҳои ба истилоҳ тағйирёфта мувофиқат намекунем. Мо ният дорем, ки бо азхуд кардани он шароитро ба Барномаи худ мувофик созем.

Ба ман Адольф Гитлер супориш дода шудааст, ки ин силсилаи рисолаҳоро нашр кунад, ки онҳо адабиёти расмии партия ташкил карда шавад.

Манифести расмии партияро аз 6 марти соли 1930 дохил кардам; инчунин, посухи ман ба даҳ саволи мо аз ҷониби Deutsche Tageszeitung, органи пешбари Рейхслендбунд гузошта шудааст.
Он рӯзнома ҷавобҳои маро қабул кард.

Ин беҳтарин ва муассиртарин роҳи бартараф кардани ҳама дурӯғҳо дар бораи муносибати бад ба моликият ва мероси моликияти заминӣ дар Олмон мебошад.

Machine Translated by Google

1. Манифести расмии партия дар бораи мавкеи НСДАП нисбат ба ахолии дехконон ва хочагии кишлок.

Мюнхен, 6 марти соли 1930

1.Аҳамияти синфи фермерӣ ва кишоварзӣ барои Олмон

Миллати немис як кисми зиёди озукавории худро аз воридоти озукавории хоричи мегирад. Пеш аз чанги чахонӣ ба мо муяссар шуд, ки ин импортро бо содироти саноатӣ, савдо ва пасандозхои капитали худ дар хорича пардохт кунем. Натичаи чанг ба ин имконият хотима дод.

Имрӯз мо барои ғизои воридотии худ асосан бо кӯмаки қарзҳои хориҷӣ пардохт мекунем, ки миллати Олмонро ба қарзи молияҳои байналмилалӣ, ки қарз медиҳанд, амиқтар ва амиқтар мегардонад. Агар кор хамин тавр пеш равад, халки немис торафт камбагалтар мешавад.

Ягона имкони раҳоӣ аз ин ваҳшат дар он аст, ки Олмон дар истеҳсоли маводи ғизоии зарурӣ дар хона аст. Аз ин ру, афзоиши истехсоли махсулоти хочагии кишлоки Германия барои миллати немис масъалаи хаёт ва мамот аст.

Зиёда аз он, ахолии мамлакат, ки аз чихати иктисодӣ мустахкам ва сермахсул аст, барои саноати мо, ки дар оянда барои дар бозори дохилӣ боз хам бештар чустучУ кардан лозим меояд, зарур аст.

Мо мардуми кишварро низ барандаи мероси саломатӣ, манбаи ҷавонони миллат ва такягоҳи нерӯи мусаллаҳи он медонем.

Нигохубини синфи самарабахши хочагии кишлок, ки шумораи онхо дар баробари зиёд шудани шумораи ахолӣ зиёд мешавад, дар платформам миллим социалистӣ тахтаи мухим мебошад, зеро харакати мо бехбудии тамоми халки моро дар наслхои оянда мешуморад.

2. Беэътиноии давлати имрӯза ба синфи деҳқон ва кишоварзӣ

Истеҳсоли кишоварзӣ, ки қодир аст афзоиш ёбад, дармонда мешавад, зеро қарздории афзояндаи деҳқонон ба харидории маҳсулоти ниёзи кишоварзӣ монеъ мешавад ва напардохтани кишоварзӣ ангезаи афзоиши истеҳсолотро аз байн мебарад.

Са-бабхоеро, ки хочагии кишлок ба кадри кифоя фоида намедихад, чустан лозим аст:

1. дар сиёсати мавчудаи молиявӣ, ки ба зиммаи хочагии кишлок бори зиёдатӣ мегузорад. Ин аз мулохизахои партия ва аз он сабаб аст, ки бозори чахонии пули яхудӣ, ки дар Германия хакикатан демократияи парламентиро назорат мекунад, мехохад хочагии кишлоки немисро нест кунад, зеро ин миллати немис ва махсусан синфи коргарро ба рахми он мегузорад,

Machine Translated by Google

2. дар мусобикаи хо-чагии кишлоки хоричӣ, ки дар шароити мусоидтар кор мекунанд ва сиёсати мухофизати хочагии кишлоки Германияро зери назорат нагирифтаанд;

3. дар фоидаи зиёдатӣ, ки миёнаравҳои яклухтфурӯшии калон ба даст меоранд, ки ба онҳо такя мекунанд дар байни истеҳсолкунанда ва истеъмолкунанда.

4. дар нарххои зулмкунанда дехкон бояд барои кувваи электр ва поруи сунъӣ пул дихад.

нигарониҳо асосан аз ҷониби яҳудиён идора карда мешавад.

Андозбандии баландро аз ҳисоби даромади пасти меҳнати замин таъмин кардан мумкин нест. Дехкон мачбур мешавад, ки карздор шавад ва фоизи карзро рибо дихад. Вай дар зери ин зулму истибдод торафт чукуртар мегар-дад ва дар охир тамоми он чиро, ки дар ихтиёри худ дорад, ба дасти муфтхури яхудӣ аз даст медидад. Синфи дехконони немис экспроприация карда мешавад.

3. Дар Рейх, тавре ки мо умедворем, ки онро бубинем, ҳуқуқҳои замин эҳтиром карда мешаванд ва сиёсати кишоварзӣ барои Олмон вуҷуд дорад.

Ба ягон хел бехтар шудани вазъияти кашшокии ахолии мамлакат, ба бозеозии хочагии кишлок умед бастан мумкин нест, ба шарте ки хукумати Германия дар хакикат дар зери назорати магнатхои байналхалкии пул, ки ба ёрии системаи парламентӣ-демократии хукумат ёрӣ мерасонад; зеро ин майлу хохишхо кувваи Германияро, ки ба замин асос ёфтааст, нест кунанд.

Дар давлати нав ва хеле гуногуни Германия, ки мо ба он саъю кушиш менамоем, дехконон ва хочагии кишлок ба сабаби он ки онхо такьягохи асосии давлати хакикатан миллим Германия мебошанд, ба назар гирифта мешаванд.

Аз ин рӯ, талаботҳои зерин ба миён меоянд:

1. Сарзамини Германия, ки онро миллати немис ба даст оварда ва мудофизат кардааст, бояд дар хизмати миллати немис бошад, хамчун хона ва воситаи рузгор. Онхое, ки заминро ишгол мекунанд, бояд онро ба хамин маънӣ идора кунанд.

2. Факат намояндагони миллати немис сохиби замин шуда метавонанд.

3. Замине, ки аз ҷониби онҳо қонунан гирифта шудааст, моликияти меросӣ ҳисобида мешавад. Ба хукуки сохиби амвол ухдадории ба манфиати миллӣ истифода бурдани он вобаста аст.
Барои назорати ин ӯҳдадорӣ судҳои махсус таъин карда мешаванд; инхо аз намояндагони хамаи шуъбахои синфи заминдор ва як намояндаи давлат иборатанд.

4. Замини Олмон наметавонад объекти тахминҳои молиявӣ гардад ва инчунин барои соҳиби худ даромади ба даст наомада дода наметавонад. Онро танҳо шахсе ба даст оварда метавонад, ки барои парвариши худ омода аст. Аз ин рӯ, давлат дар ҳар фурӯши замин ҳуқуқи имтиёз дорад.
Ба карздихандагони шахей ба гарав гузоштани замин манъ аст. Қарзҳои зарурӣ барои кишт бо шартҳои сабук ба деҳқонон ё ассотсиатсияҳои аз ҷониби давлат эътирофшуда ва ё худи давлат дода мешаванд.

5. Барои истифодабарии замин аз руи хачм ва сифати моликият ба давлат хак гирифта мешавад. Ин андоз аз замин ҳама гуна андозбандии минбаъдаи амволи заминро пешгирӣ мекунад.

6. Дар бораи микдори кишт ягон коидаи катъӣ мукаррар кардан мумкин нест. Аз нуктаи назари сиёсати ахолӣ мо шумораи зиёди одамони хурду миёнаро талаб мекунем

хочагихо. Бо вуҷуди ин, кишоварзӣ дар миқёси калон нақши хеле муҳим дорад ва агар он муносибатҳои солимро бо тиҷорати хурд нигоҳ дорад, ин асоснок аст.

7. Барои пешгирии тақсимоти молу мулк қонуни мерос талаб карда мешавад чамъ шудани карз аз руи он.

8. Давлат ҳуқуқ дорад аз худ кардани замин, ки ҷуброни муносиб дорад дода шудааст:

   а. вакте ки ба узви миллат тааллук надорад;

   б. вакте ки — бо хукми судхои замин — чунин мешуморад, ки сохиби он, аз тарафи бад хочагидорӣ, ба манфиати миллӣ амал намекунад;

   в. бо максади дар он чойгир кардани дехконони мустакил, вакте ки сохибаш худаш онро кишт намекунад;

   г. вақте ки он барои мақсадҳои махсуси давлатӣ ба манфиати миллӣ (масалан, алоқа, мудофиаи миллӣ) зарур аст. Замини гайриконунӣ ба даст овардашуда (мувофики конунхои Германия) бе чуброн мусодира карда мешавад.

Давлат вазифадор аст, ки заминеро, ки дастрас шудааст, бо схемаи 9. дар асоси мулохизахои баланди сиёсати ахолӣ мустамлика кунад. Замин ба сокинони муҳоҷир ҳамчун моликияти меросӣ дар шароите дода мешавад, ки барои зиндагӣ имкон медиҳад. Муҳоҷирон бо роҳи имтиҳон аз рӯи мувофиқати шаҳрвандӣ ва касбии онҳо интихоб карда мешаванд. Ба фарзандони дехкононе, ки хукуки меросро надоранд, лутфу мархамати махсус зохир карда мешавад.

Мустамликадорӣ кардани сархадхои шаркӣ ахамияти нихоят калон дорад. Дар ин сурат танхо ташкили хочагихо кифоя нахохад шуд, балки ба муносибати сохаи нави саноат шахрчахои бозорӣ барпо кардан лозим меояд. Ин ягона роҳи фароҳам овардани имкониятест, ки хоҷагиҳои хурдтарро ба пешниҳоди музднок табдил диҳед.

Вазифаи сиёсати берунии Германия аз он иборат аст, ки барои озукаворӣ ва сукунати ахолии рузафзуни Германия майдонхои калон чудо кунад.

4. Синфи дехконон бояд аз чихати иктисодӣ ва тарбиявӣ баланд бардошта шавад

1. Камбизоатии имрўзаи ањолии замин бояд бо рафъи андозбандї ва дигар чорањои фавќуллода фавран бартараф карда шавад. Карздории минбаъдаро бо рохи кам кардани фоизи карз ба дарачаи дар давраи пеш аз чанг мувофики конун ва бо рохи чорахои мухтасари зидди тамаъчуй пешгирӣ кардан лозим аст.

2. Сиёсати давлат бояд барои он бошад, ки хоҷагидорӣ пардохта шавад. Кишоварзии Олмон бояд бо тарифҳо, танзими давлатии воридот ва нақшаи таълими миллӣ ҳифз карда шавад.

Мукаррар намудани нарххои махсулоти хочагии кишлок бояд аз тахайюлоти бозор озод карда шуда, ба истисмори ман-фиатхои хочагии кишлок аз тарафи миёнаравхои калон, ки ба ихтиёри иттиходияхои хочагии кишлок додани тичорати онхо бояд аз тарафи давлат хавасманд карда шавад, бас карда шавад.

Кам кардани харочоти чории дехконон ва зиёд кардани истехсоли махсулот вазифаи чунин ташкилотхои касабавӣ мебошад. (Бо асбобу анчом, пору, тухмӣ, зотпарварӣ

Machine Translated by Google

захира дар шароити мусоид, бехбудӣ, муборизаи зидди хашарот, маслихатхои бепул, тадкикоти химиявӣ ва гайра) Давлат ба ташкилотхо дар ичрои вазифаи онхо ёрии хаматарафа мерасонад. Махсусан, давлат бояд ба хеле кам кардани харочоти поруи сунъӣ ва кувваи электр талаб кунад.

3. Ташкилотхо бояд синфи коргари хочагии кишлокро хамчун аъзои чамъияти дехконӣ бо шартномахое, ки аз чихати маънавӣ одилонаанд, мукаррар кунанд. Назорат ва ҳакамӣ дар ин масъалаҳо вазифаи давлат хоҳад буд. Ба он муваффак шудан лозим аст, ки мехнаткашони хуб ба дарачаи сохиби хочагӣ баланд шаванд. Дар баробари бехтар шудани вазъияти умумии хочагии кишлок кори бисьёре, ки барои бехтар намудани шароити зиндагонӣ ва музди мехнати мехнаткашони хочагӣ талаб карда мешавад, ба амал меояд. Вақте ки ин шароитҳо ба самти беҳтар табдил меёбанд, дигар зарурати ҷалби қувваи кории хориҷӣ дар замин боқӣ мемонад ва ин расм дар оянда мамнӯъ хоҳад шуд.

4. Ахамияти умумидавлатии синфи дехконон талаб мекунад, ки давлат ба таълими техникии хочагии кишлок мусоидат кунад. (Муассисахои нобилиғон, мактабҳои миёнаи кишоварзӣ, бо шартҳои хеле мусоид барои ҷавонони дорои истеъдод, вале имконият надоранд.)

5. Ташкилотхои касабавӣ тамоми ёрйеро, ки синфи дехконон талаб мекунад, расонда наметавонанд; факат харакати сиёсии НСДАП барои озодии Германия ин корро карда метавонад

Ахолии мамлакат камбагал аст, зеро тамоми халки немис камбагал аст. Тасаввур кардан хатост, ки як синфи коргар метавонад аз тақсими сарвати ҷомеаи немис дар маҷмӯъ гурезад - ва ҷиноят барои ба вуҷуд овардани рашк байни мардуми шаҳр ва мардуми деҳот, ки бо ҳам хуб ё бад алоқаманданд.

Кӯмаки иқтисодӣ дар шароити низоми сиёсии кунунӣ наметавонад ба беҳбудии доимӣ оварда расонад, зеро ғуломии сиёсӣ дар решаи камбизоатии мардуми мост ва танҳо усулҳои сиёсӣ метавонад онро бартараф кунад.

Партияхои кухнаи сиёсӣ, ки барои асорати миллӣ чавобгар буданд ва мебошанд.
пешвоёни рохи озодӣ шуда наметавонанд.

Дар Давлати ояндаи мо дар назди ташкилотхои касабавӣ вазифахои мухимми иктисодӣ истодаанд; холо хам дар ин самт корхои зиёди тайёриро анчом дода метавонанд; вале барои муборизаи сиёсии озодихохӣ, ки барои гузоштани тахкурсии сохти нави иктисодӣ мувофик нест; зеро ин муборизаро на аз нуктаи назари як касб, балки аз руи тамоми халк бурдан лозим меояд.

Харакате, ки муборизаи сиёсиро барои озодихохӣ то охир мегузаронад
NSDAP аст

(имзо) Адольф Гитлер

Сиёсати NSDAP оид ба моликият ба амволи замин

Ҷавоби Готфрид Федер

Газетаи «Дойче Тагесцайтунг» (№ 47) аз 25 январи соли 1930 як катор саволхоеро чоп кардааст, ки рохбарони Лэндбунди Бранденбург ба мо гузоштаанд. Мақсади асосии онҳо муайян кардани муносибати НСДП ба моликияти хусусии замин, мерос, баланд бардоштани қарз, тарифҳо, танзими нарх, тақсими фоида ва ба масъалаҳои манфиатҳои умумии иҷтимоӣ-сиёсӣ ва интихоботӣ-тактикӣ буд.

И.

Бо максади рафъи изтироб дар мавриди тафсири минбаъдаи худсаронаи банди 17-и Программаи партия, саволи аввал бо чунин суханон гузошта шуд: «Оё НСДАП омода аст кафолат дихад, ки

чеҳраи худро ба муқобили он намегузорад.
моликият ба замин».

Чавоб: Национал-социализм моликияти хусусй-ро хамчун принцип эътироф намуда, онро чойгир мекунад тахти ҳимояи давлат.

Он саъй хоҳад кард, ки дар ҳаёти иқтисодии кишвар муттаҳидшавии солими тамоми корхонаҳои хурду бузургро нигоҳ дорад.

Рухи тамоми Программа равшан шаходат медихад, ки социализми националй мукобилн боварибахш ва собиткадамонаи марксизм буда, таълимоти марказии харобиовари худро дар бораи мусодираи умумй комилан рад мекунад ва синфи доимии хочагии кишлокро асоси бехтарин ва боэътимодтарини давлати миллй мешуморад.

Вале социализми миллй хам мухолифи катъии капиталистони бузургест, ки максад аз онхо барои худ сафарбар кардани тамоми сарватхои хочагии кишлок ва бо рохи андозбандй ва фоизи карзхо пеш кардани дехконон мебошад, аз тачовузи манфиатхои тичорати калон мухофизат намудани дехкононро талаб мекунад.

Ба мо синфи тавоно ва солими деҳқонон лозим аст, ки аз фишори манфиатҳо ва зулми андоз озоданд.

II.

Саволи дуюм ба ман шахсан мурочиат карда шуда буд, ки онро Гитлер таъин карда буд 'ҳаками ниҳоии ҳама саволҳои марбут ба Барнома'.

«Муносибати национал-социализм ба мероси моликият чй гуна аст ва ӯҳдадориҳои меросӣ?»

Посух: Чун пояи асосии ѓояи миллї мањсуб мешавад, идомаи моликият, яъне мерос мондани замине, ки ниёгони инсон онро азхуд карда, кишт кардаанд, натиљаи табиист. Бинобар ин, социализми националй принципи меросиро эътироф мекунад, мисли моликияти замин.

Machine Translated by Google

Агар молу мулк ба хешу табори дур равад, Давлати Национали-социалистӣ андози махсус ситонад, вале дар сурати наздиктар муносибат кардан ин аз руи меъёри дар айни замон мавчудбуда бахо дода мешавад.

III.

Ин савол аз сабаби изтироб - комилан беасос - дар бораи имконпазир гузошта шудааст окибатхои манъ кардани карз аз капиталистони хусусӣ барои таъминоти замин.

Љавоб: Давлате, ки мехоњад моликияти кишоварзиро аз ќарз озод кунад ва дењќононро аз чанголи молиядорони касбї наљот дињад, - ин ќадар дењќонон, ки яњудиён аз хонањои худ ронда шудаанд, давлате, ки мехоњад монополияи пулии капитализмро барњам дињад ва фишори ќарзро бо фоиз барќарор созад, эњтимол ба ситонидани ќарз зарур нест; баръ-акс, национал-социализм ният дорад ба хочагии кишлок харчониба ёрӣ расонад.

IV.

"Шикастани фишори таваҷҷӯҳ." Бархам додани даромадхои ба даст оварданашуда. «Чӣ аст муносибати партияи миллии сотсиалистӣ ба сармояи наҷотёфта ё мерос?

Чавоб: Оё имруз ягон дехкон аз хисоби фоиз «даромади ба даст наомада» дорад ё ягон заминдор метавонад аз хисоби пули аз ичораи худ сарфашуда зиндагӣ кунад?

Ин чунин маъно дорад, ки дар байни заминдорони алохидае, ки хануз кам-кам сармоя доранд, ташвишу изтироб ба амал меояд, ё ин ки дидаю дониста нодуруст фахмида гирифтан ва ё надонистани ин талаби му-химтарини Программаи миллии социалистӣ чой дорад.

ЗН. Мо ба маънои аслӣ «шикастани банди манфиат»-ро дар назар дорем. Ҳеҷ кас миқдори ками фоизҳоро аз пасандозҳо, гарав ё қарзи давлатӣ ҳамчун фишори фоизҳо тавсиф намекунад. Мо бо ин он чизеро дар назар дорем, вақте ки таваррум барқасдона моро аз тамоми пасандозҳои мо ғорат кардааст ва деҳқон бояд фоизи ипотекаи нав ва қарзҳои кӯтоҳмуддатро бо фоизҳое пардохт кунад, ки ӯро хароб мекунанд.

Онхое, ки тарафдори часпидан ба системаи хозираи капитализм мебо-шанд, ба манфиатхои хакикии дехконон ва тарафдори он мебошанд, ки ба банкхо ва агентхои онхо ба хочагии кишлок ичозат диханд. Барои боқимонда ман хонандагонро ба рисолаҳои худ таҳти унвони Der Staat auf nationaler und sozialer Grundlage ва Das Programm der NSDAP (Давлати Олмон оид ба Бунёди Сотсиалистии Миллӣ ва Барномаи NSDAP) муроҷиат мекунам.

В.

Сиёсати мо оид ба андозбандӣ ба таври возеҳ ва пайваста қайд мекунад: озод кардани истеъмолкунанда аз бори андозбандии ғайримустақим ва истеҳсолкунанда аз андозҳое, ки тиҷорати ӯро танг мекунанд.

"Оё ҳизб ният дорад боҷҳои воридотро бекор кунад?"

Чавоб: Ландбунд бояд донист, ки овоздихии национал-социалистӣ дар Рейхстаг комилан ба тарафдории ухдадорихои мухофизати махсулоти хочагии кишлок мувофики принципи он — Мухофизати мехнати халк дар шахр ва кишлок гузашт.

VI.

Масъалаи тақсими фоида. Дар ин чо ба ин мавзуи васеъ ва душвор машгул шудан мумкин нест. Дар маҷаллаи ҳарҳафтаинаи худ бо номи Die Flamme ман муносибати моро дар як қатор мақолаҳо муфассал тавсиф кардам.

Machine Translated by Google

Мақолаи Deutsche Tageszeitung гумроҳкунанда аст, зеро он ҷумлаҳоеро, ки иқтибос овардааст, аз контексти онҳо хориҷ мекунад. Ман шахсан чунин мешуморам, ки таксим кардани фоида ба маънои умумии мактабхои акидахои капиталистӣ ва марксистӣ рохи халли дуруст нест. Дар ин мавзуъ Программаи мо ба коргарони заводу фабрикахо дахл мекунад ва кушиш кардан дар рисолае, ки ба хочагии кишлок дахл дорад, масъаларо равшан кардан чоиз нест.

VII.

Дароз кардани мУхлати сугуртаи пиронсолй.

«Чй тавр ба ин максад чалб намудани маблаг таклиф карда мешавад?

Ҷавоб: Ҳоло барои суғуртаи пиронсолӣ пешбинӣ шудааст, аммо он дар бисёр мавридҳо нокифоя буда, ҳамчун фақиршавӣ ҳисобида мешавад. Вақте ки бори андозбандӣ бардошта мешавад ва онҳое, ки ҳоло бекоранд, вале қобили меҳнат ба соҳаи иқтисодӣ бармегарданд, барои онҳое, ки дар гузашта кор доранд, воситаҳои кофии таъмин намудани кӯмакпулиҳои пиронсолӣ мавҷуданд.

VII, IX, X.

Инхо факат саволхоеанд, ки ба тактикаи партия дахл доранд, на бо ягон принцип.

Мо ба мукобили коалицияе, ки ба Германия бадбахтӣ овардааст, мухолиф буда, мо табиист, ки бо коммунистон овоз дихем (гарчанде ки тамоми чахон моро аз онхо чудо мекунад), чи тавре ки дехконони миллии немис ва христианхои миллй. Мо ба касе ичозат намедихем, ки тарафдорони худро аз кучо ба мо дикта кунад, вале мо ба хама — коргарон, буржуазй ва дехкононе, ки дар бадани худ дили неки немис доранд ва мардони иродаи нек доранд ва мехоханд, ки ба хукумати нодурусти парламентӣ ва сиёсати бадбахти ичрои (шартномахои сулх) хотима дода шаванд. Мо чунин мешуморем, ки «алоцаи социалй» бо дигар партияхо усули дурусти аз марксизм ва парламентаризм озод кардани миллати немис мебошад, — зеро ин боиси гуфтушуниди сиёсй мегардад. Ба гайр аз амалиёти диктаторй ва собиткадамона амалй гардондани хокимият Германияро аз лой берун чизе баровварда наметавонад.

Миллат на сухани нек, балки зурталабиро мехоҳад; савдогарй не, балки кори софдилона барои миллати бечораю по-молшудаи мо.

Дар бораи гуфтахои боло дар раками 19-уми мачмуаи «Национал-социалист» — Унсер таглич Брот: Масъалахои асосии хочагии кишлоки Германия; Герман Шнайдер, Эккерсдорф, Крейс Намслау дар бораи тамоми сиёсати миллим социализм нисбат ба хочагии кишлок. Дар он дар бораи аз нав баркарор намудани синфи зарардидаи дехконони Германия таклифхои хуб фикр карда баромада шудаанд.

№ 16, доктор Бюхнер дар бораи мазмун ва рухи сиёсати иктисодии мо очерки аъло дорад.

№ 12, полковник Хиерл, сиёсати моро оид ба мудофиаи миллй тасвир мекунад.

Мо дар хотима бо чанд мулоҳиза оид ба баъзе саволҳо, ки душманони сиёсии мо ба умеди он ки ба мо зарар расонанд, ба таври кина ва бардурӯғ баён мекунанд.

Муносибати мо нисбат ба табақаи расмии доимӣ бешубҳа сазовори он аст. Мо набояд ин гуна мухлисони самимии шохи бузурги Пруссия бошем, агар ба мукобили ин синф мебудем. Он чизе, ки Армия дар хориҷа буд, синфи мансабдори пок ва фасоднашаванда барои Давлат дар дохил аст. Шаъну шараф бояд бори дигар дар ходимони мо сифатҳои муҳим гардад. Намуди амалдороне, ки бо даъвати сурху сиёҳҳо ҳастанд, дар Давлати оянда аз байн хоҳанд рафт; ин гуна сим-чубзанони партиявӣ ба шараф ва вазифа ягон фоидае надоранд.

Machine Translated by Google

Таклифхое, ки гуё национал-социалистхо ба амалдорон мукобил буда, ният доранд, ки маошашонро кам карда, аз нафака даст кашанд, характери дуруги сиёсӣ дорад, ки онро матбуоти мухолифони мо пахн кардааст. Баръакс, мо мехохем ба хамаи намояндагони халке, ки тамоми умр ба Германия содикона хизмат кардаанд, нафакаи фахрӣ дихем, ки он-хоро дар пиронсолӣ аз гамхорӣ озод мекунад. Факат хамин тавр аст, ки ёрии ичтимоӣ аз доги «пауперизатсия» озод мешавад.

Мо инчунин бояд ба васеъ кардани идеяи нафака ба савдои мустакил ва дастпарварон мурочиат кунем. Дар бораи он ки мо барои ин максад чӣ тавр маблаг чамъ кунем, хавотир шудан лозим нест. Вақте ки мо ҳар сол додани ҳазорҳо миллионҳо дар хориҷа ва боз ҳам бештар ба бонкҳои худамонро қатъ мекунем, як қисми ин маблағҳо барои пардохти нафақаи пиронсолӣ кифоят мекунанд.

Кӯмак барои бекорӣ ва суғурта

Бо маблаги давлат дастгирӣ кардани мардони кобили мехнат, худ аз худ кори давлат нест. Муносибати мо нисбат ба системаи хозираи ёрӣ ба онхое, ки рузгорро таъмин карда наметавонанд, хеч гох тагьир наёфтааст; мо хамеша дар парламент талаб мекардем, ки барои бе-корхо бехтар шароит мухайё карда шав Мо ин корро на аз он сабаб мекунем, ки мо инро як ҳолати дуруст мешуморем, балки барои он мекунем, ки ҳукумате мисли ҳукумати ҳозира, ки сиёсати берунӣ ва дохилии аблаҳонааш меҳнат, истеҳсоли хӯрокворӣ ва тамоми тиҷоратро ба лаби варта бурдааст, вазифадор аст, ки сиёсати худро аз ҷониби шӯро гузорад.

Давлате, ки наметавонад дар ҷаҳони иқтисодӣ миллионҳо мардонеро, ки метавонанд кор кунанд, барқарор созад, сазовори несту нобуд шудан аст; бинобар ин, агар он аз чихати молиявӣ проблемаи ёрӣ ба бекориро хал карда натавонад, мо факат китф дархам мекашем.

Ҳамлаҳои гуногун ба системаи долат, ҳатто агар онҳо дар бораи ҳолатҳои сӯиистифода аз ин кӯмаки иҷтимоӣ асоснок бошанд ҳам, моро аз принсипе, ки мо ба он бовар дорем, баргардонда наметавонанд. Бояд гуфт, ки дар байни тақрибан 3 000 000 бекорон шояд 2 ё 300 000 танбалҳои бадном дошта бошанд, ки ба осонӣ ба кор бармегарданд, ки агар коргарони хуб дар он ҷо аз байн нашаванд25, хизматчиён, инженерхо, техникхо, прорабхо, хизматчиён ва гайрахо, ки ба кор дар чустучуи ноумедона машгуланд ва онро ёфта наметавонанд. Махз дар натичаи нобарории сиёсати комилан ноустувори давлатии мо дар долони бечораи бекор ягон тагьирот ба амал овардан мумкин нест.

Ҳамла ба дин ва рӯҳониён

Мо наметавонем зуд-зуд эълом кунем, ки NSDA.P. ба хучум кардан орзу намекунад Дини масеҳӣ ва ходимони арзандаи он.

Мо ба сиёсати фосидонаи марказ ва партияи халкии Бавария зарба мезанем; инҳо имкони гиря кардани "Калисои дар хатар" -ро аз даст намедиҳанд, ба истисноҳои ҳолатҳое, ки онҳо бо атеист, демократияи Худоро инкор мекунанд.

Маҳз аз он сабаб аст, ки мо идеали олӣ ва муқаддаси муносибати инсонро бо Худои худ дорем, ки мо дидани дидани ифлосшавии динро бо ифлосиҳои сиёсӣ нафрат дорем.

Machine Translated by Google

2. 25 Нуқта

Партияи национали социалистии коргарии Германия дар мачлиси васеи оммавӣ, ки 25 феврали соли 1920 дар Хофбрюхус-Фестсаали Мюнхен барпо гардид, Программам худро ба ахли олам эълон кард.

Дар кисми 2 Устави партияи мо ин Программа тагьирнашаванда эълон карда шудааст.

Барнома

Программаи Партияи коргарии Германия бо он махдуд аст, ки рохбарон баъди ба амал баровардани максадхои дар он эълоншуда нияти нав барпо карданро надоранд, факат барои он ки норозигии оммаро ба таври сунъй зиёд кунанд ва бо хамин мавчудияти минбаъдаи партияро таъмин кунанд.

1. Мо иттифоки немисхои аилоятро талаб мекунем, ки дар асоси хукук Германияи Кабирро ташкил кунад аз худмуайянкунии халкхо бархурдор аст.
2. Мо баробархукукии халки немисро дар муносибаташ бо дигар давлатхо, бекор кардани сулхномаи Версаль ва Сен-Жермен талаб мекунем.
3. Мо замин ва территория (мустамлика) талаб менамоем, ки барои гизодихии мардумамон ва мукимӣ кардани ахолии зиёдатии мо.
4. Ба ғайр аз намояндагони миллат ҳеҷ кас шаҳрванди давлат буда наметавонад. Ҳеҷ кас ҷуз хуни немисҳо, новобаста аз эътиқоди онҳо, метавонанд аъзои миллат бошанд. Аз ин рӯ, ҳеҷ як яҳудӣ наметавонад узви ин миллат бошад.
5. Ҳар касе, ки шаҳрвандии давлат нест, метавонад дар Олмон танҳо ҳамчун меҳмон зиндагӣ кунад ва ҳатмист тобеи конунхои хоричӣ хисоб карда шаванд.
6. Аз хукуки овоздихӣ оид ба хокимият ва конунгузории давлат танхо шахрванди давлат истифода мебарад. Аз ин рӯ, мо талаб мекунем, ки ҳама таъиноти расмӣ, новобаста аз он, хоҳ дар Рейх, хоҳ дар кишвар ва ҷӣ дар маҳалҳои хурд, танҳо ба шаҳрвандони давлат дода шаванд. Мо ба одати фосидонаи Парлумон, ки танҳо бо назардошти андешаҳои ҳизбӣ ва бидуни истинод ба хислат ё қобилият, пур кардани мансабҳо мубориза мебарем.
7. Мо талаб менамоем, ки давлат пеш-рафти саноат ва зиндагонии гражданинхоро вазифаи аввалиндарачаи худ гардонад. Агар тамоми аҳолии давлатро ғизо додан имконнопазир бошад, шаҳрвандони хориҷӣ (ғайришаҳрвандони давлат) бояд аз Рейх хориҷ карда шаванд.
8. Ҳама муҳоҷирати ғайриолмонӣ бояд пешгирӣ карда шавад. Мо талаб менамоем, ки хамаи немисхо, ки баъд аз 2 августи соли 1914 ба Германия дохил шуда буданд, фавран аз Рейх рафтан талаб карда шаванд.
9. Ҳама шаҳрвандони давлат аз рӯи ҳуқуқ ва ӯҳдадориҳо баробаранд.
10. Бо ақл ва ё бо ҷисми худ кор кардан бояд вазифаи аввалиндараҷаи ҳар як шаҳрванди давлат бошад. Фаъолияти шахе на ба манфиатхои умум, балки
бояд дар доираи чамъият пеш равад ва ба манфиати умум бошад.

Machine Translated by Google

Бинобар ин мо талаб мекунем:

11. Бархам додани даромади аз мехнат гирифташуда.

Бартараф кардани фишори фоизҳо.

12. Бо дарназардошти қурбонии бузурги ҷону молу мулк, ки ҳар ҷанг аз миллат талаб мекунад, ғанӣ шудани шахс дар натиҷаи ҷанг бояд ҷиноят алайҳи миллат дониста шавад.

Бинобар ин мо талаб мекунем, ки тамоми музаффариятхои чангй берахмона мусодира карда шаванд.

13. Мо миллй кунондани хамаи корхонахоеро, ки то имруз ба ширкатхо (трессхо) ташкил карда шудаанд, талаб мекунем.

14. Мо талаб мекунем, ки фоида аз савдои яклухт таксим карда шавад.

15. Мо вусъат додани таъминоти пиронсолиро талаб мекунем.

16. Мо тақозо мекунем, ки табақаи солими миёна ташкил ва нигоҳ дошта шавад, биноҳои тиҷоратии яклухт ба таври фаврӣ коммуналӣ карда, онҳо бо нархи арзон ба тоҷирони хурд ба иҷора дода шаванд ва ба ҳамаи молрасонҳои хурд ба давлат, мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳия ва маҳаллаҳои хурд таваҷҷӯҳи хоса зоҳир карда шавад.

17. Мо талаб мекунем, ки ислохоти замин ба талаботи миллии мо мувофик бошад, кабули конун дар бораи мусодира кардани замин барои эхтиёчоти коммуналй; бекор кардани фоизи карзхои замин, пешгирй кардани хар гуна спекуляция дар замин[1] .

18. Мо талаб менамоем, ки шахсонеро, ки фаъ-олияташон ба манфиати умум зарар мерасонад, берадмона таъкиб карда шавад. Ҷинояткорони бадхоҳи зидди миллат, судхӯр, фоидафурӯш ва ғайра, новобаста аз ақида ва нажоди онҳо бояд бо марг ҷазо дода шаванд.

19. Мо талаб мекунем, ки конуни Рим, ки ба тартиботи чахонии материалистй хизмат мекунад, бо системаи хукукии тамоми Германия иваз карда шавад.

20. Давлат бо максади ба хар як немиси кобилиятнок ва мехнатдуст кушодани имконияти маълумоти олй ва бо хамин ба пеш-рафт ноил шудан, бояд масъалаи аз нав сохтани системаи миллии маорифи халки моро ба назар гирад. Плани таълимии хамаи муассисахои таълимй бояд ба талаботи хаёти амалй мувофик карда шавад.

Дарки ѓояи давлатї (љомеашиносии давлатї) бояд њадафи мактаб бошад, ки аз субњи аввали тафаккур дар хонанда сар мешавад. Мо талаб мекунем, ки фарзандони лаёкатманди падару модарони камбизоат, сарфи назар аз синф ва касбашон, аз хисоби давлат тарбия карда шаванд.

21. Давлат бояд барои баланд бардоштани сатњи саломатии миллат тавассути њифзи модарон ва кўдакон, манъи мењнати кўдак, баланд бардоштани самаранокии бадан тавассути гимнастикаи њатмии ва варзиши дар ќонун муќарраргардида, дастгирии васеи мањфилњое, ки ба инкишофи љисмонии љавонон машѓуланд, чорањо андешад.

22. Мо бархам додани армияи пулакй ва барпо намудани армияи миллиро талаб мекунем.

23. Мо талаб мекунем, ки бар зидди дурӯғгӯии бошууронаи сиёсӣ ва паҳн кардани он дар матбуот мубориза ҳуқуқӣ бурда шавад. Барои осон кардани ташкили матбуоти миллии Олмон мо талаб мекунем:

---

[1] 13 апрели соли 1928 Адольф Гитлер чунин изхорот дод: Ба шархи бардуруги мукобилони мо пункти 17. Программаи НСДАП чавоб додан лозим аст.

Азбаски NSDAP принсипи моликияти хусусиро эътироф мекунад, возеҳ аст, ки ибораи «мусодираи бе ҷуброн» танҳо ба ваколатҳои эҳтимолии қонунӣ оид ба мусодираи замини ғайриқонунӣ гирифташуда ё мувофиқи некӯаҳволии миллӣ идора карда намешавад, дар ҳолати зарурӣ ишора мекунад. Он мувофики манфиати миллй нигаронида шудааст. Он дар навбати аввал бар зидди ширкатҳои яҳудӣ, ки дар замин тахмин мезананд, нигаронида шудааст.

Мюнхен, 13 апрели соли 1928. (имзо) Адольф Гитлер

Machine Translated by Google

а. ки хамаи мухаррирони газетахо ва ёрдамчиёни онхо, ки немисхоро ба кор мебаранд забон, бояд аъзои миллат бошанд;

б. ки пеш аз пайдо шудани газетахои немисӣ ичозати махсуси давлат лозим аст. Инҳо ҳатман ба забони олмонӣ чоп намешаванд;

в. ки гайринемисхо мувофики конун иштироки молиявӣ дар рузномахои немисхо манъ карда мешавад ва чазо барои вайрон кардани конун пахш кардани ин гуна газета ва бадаргаи фаврии шахси немиси манфиатдори он мебошад. Интишори мақолаҳое, ки ба некӯаҳволии миллӣ мусоидат намекунанд, манъ карда шавад. Мо тақозо мекунем, ки ҳама гуна тамоюлҳои санъат ва адабиёт, ки эҳтимоли парокандагии ҳаёти моро ҳамчун як миллат доранд, таъқиби қонунӣ ва ҷилавгирӣ аз ниҳодҳое, ки хилофи талаботи дар боло зикршуда мубориза мебаранд.

24. Мо барои хамаи конфессияхои динӣ дар давлат озодиро талаб мекунем, ба шарте ки онхо барои вай хавфнок набошанд ва ба мукобили хиссиёти ахлокии нажоди немис мубориза набаранд.

Ҳизб аз ин рӯ, тарафдори насронии мусбӣ аст, аммо худро дар масъалаи эътиқод ба ягон эътирофи мушаххас вобаста намекунад. Вай ба мукобили рухияи материалистии даруни мо ва бе мо мубориза мебарад ва боварӣ дорад, ки миллати мо танхо аз дарун ба саломатии доимӣ ноил шуда метавонад, аз руи принцип:

Манфиатҳои умумӣ дар назди худ.

25. Барои он ки ҳамаи гуфтаҳои дар боло зикршуда амалӣ шаванд, мо таъсиси як қудрати марказии пурқуввати давлатро талаб мекунем. Салоҳияти бебаҳси парламенти аз ҷиҳати сиёсӣ мутамарказ дар тамоми рейх ва созмони он; ва ташкил намудани палатахо оид ба синфхо ва касбхо бо максади ичрои конунхои умумие, ки Рейх дар давлатхои гуногуни конфедерация эълон кардааст.

Рохбарони партия савганд мехуранд, ки рост ба пеш мераванд — агар лозим бошад, курбони худро зиндагӣ мекунад - дар таъмини иҷрои Нуқтаҳои дар боло зикршуда.

Мюнхен, 24 феврали соли 1920.

Баъди мухокимаи пурраи мачлиси умумии аъзоён 22 май соли 1920 карор кабул шуд, ки «Ин программа тагйирнопазир аст». Ин маънои онро надорад, ки ҳар як калима бояд бетағйир боқӣ монад ва ҳар коре, ки барои амиқтар ё рушди Барнома анҷом дода мешавад, манъ карда шавад, балки он бо қарори мутлақ ва возеҳияти бемайлон маънои онро дорад, ки принсипҳо ва ғояҳои пешбарии дар он мавҷудбуда набояд халалдор шаванд.

Дар Барнома ҳеҷ гуна каҷ ё каҷравӣ аз мулоҳизаҳои ба мақсад мувофиқ будан, дахолати пинҳонӣ ба бисёр муҳим - ва барои тадбирҳои имрӯзаи сиёсат, ҷомеа ва иқтисод хеле номатлуб - нуктаҳо дар Барнома вуҷуд надорад, инҳироф аз эҳсосот.

Адольф Гитлер ду нуктаи асосии худро дар шакли пешбар чоп мекунад: Манфиатҳои умумӣ дар назди худ - рӯҳияи барнома. Бархам додани табаддулоти манфиат — асоси социализми миллӣ. Пас аз ба даст омадани ин ду нукта, ин маънои пирӯзии наздикшавии тартиботи универсалии ҷомеа дар «Давлати ҳақиқӣ» бар ҷудоии имрӯзаи давлат, миллат ва иқтисод дар зери таъсири фосидкунандаи назарияи индивидуалистии ҷомеаро дорад, чунон ки ҳоло.

Machine Translated by Google

сохта шудааст. Давлати қалбакии имрӯза, ки ба синфҳои коргар зулм мекунад ва фоидаҳои дуздии бонкдорон ва спекуляторони биржаро ҳифз мекунад, майдони ғанисозии бемулоҳизаҳои хусусӣ ва пасттарин фоидаи сиёсӣ мебошад; ба халки худ фикр намекунад, риштаи баланди маънавии иттифокро таъмин намекунад. Қудрати пул, ки аз ҳама қудратҳо бераҳм аст, дар ихтиёри мутлақ қарор дорад ва таъсири фосидкунанда, харобкунанда ба давлат, миллат, ҷомеа, ахлоқ, драма, адабиёт ва дар ҳама масъалаҳои ахлоқӣ дорад, ки баҳо додан осонтар аст.

Дар ин мубориэаи азим, албатта, ҳеҷ гуна ақибнишинӣ ва ақибнишинӣ набояд бошад; ин ё галаба ё маглубият аст.

Назари то андозае гуногун дар бораи ҳамон принсипи асосӣ, ки 1 дар китоби ман Der deutsche Staat auf nationaler und sozialer Grundlage, (Ф. Eher Nachf.) овардаам, тағирот нест, балки як силсила нуктаҳоест, ки мувофиқи ҷанбаҳои гуногуни сиёсӣ, иқтисодӣ, молиявӣ, фарҳангӣ ва зиндагӣ ба ҳам таллуқ доранд, ҷамъоварӣ ва ба тартиб оварда шудаанд.

Агар он нуктаи назари маро (нигаред. Сах. 22) аз 25 нукта фарккунанда ё ба мукобили он дида метавонист, Гитлер хеч гох китоби маро дар мукаддимаи мухтасари худ «катехизми харакати мо» тавсиф намекард. Ҳар кас озод аст, ки ҳар яке аз назарҳоро мувофиқи табъи худ интихоб кунад, аммо агар онҳоро бо ҳам муқоиса кунад, онҳоро ба ҳам мухолиф намебинад.

Бо максади сугуртаи созиши мутлаки ояндаи талабхои мо, ки дар Программаи мо ифода ёфтааст ва харакатро аз таконхои эхтимоли зарар расондан ба хар як харакат мухофизат кардан, — Пешниҳодҳо оид ба беҳтарсозӣ, ки аз ҷониби мунаққидони касбӣ ва ҳаваскор, норозигӣ ва донишмандон пешниҳод шудааст, Адольф Гитлер дар конфронси ҳамаи созмондиҳандагони ноҳиявӣ, ки 11 феврали соли 1926 дар Бамберг баргузор шуд, Готфрид Федерро расман довари ниҳоии ҳама саволҳои марбут ба Барнома таъин кард.

3. Идеяҳои асосӣ

Нияти мо дар ин рисола аз он иборат аст, ки принципхои асосии концепцияи национал-социалистии давлатро харчи кутох ва соддатар фош кунем. Мо баъдтар дар бораи ҷанбаҳои сотсиологӣ, назариявӣ ва маънавии ин консепсия муфассалтар сӯҳбат хоҳем кард.

Мо инчунин кӯшиш намекунем, ки орзуҳои гуногуни сиёсии дигар ва онҳоеро, ки онҳоро дар ҳизбҳо ва иттиҳодияҳои гуногун намояндагӣ мекунанд, тавсиф кунем - ин худ як вазифа аст, аммо мо дар ин ҷо танҳо нуктаҳои муҳими талабҳои худро баён мекунем.

Ҷаҳон аз бесарусомонӣ, тартибот аз бесарусомонӣ, муташаккилӣ аз бесарусомониҳои ваҳшӣ ба вуҷуд омадааст.

Имрӯз дар ҷаҳон бесарусомонӣ, — ошуфтагӣ, мубориза, нафрат, зулм, ғоратгарӣ, бераҳмӣ, худхоҳӣ. Бародар аз бародар дур аст. Намояндагони як миллат ба ҳамдигар ҳамла мекунанд, одамро танҳо барои он ки салиби свастика мепӯшад, бо корд мекушанд. Хама дар зери як бори гарон, як махрумиятхо азоб мекашанд; аммо дар давоми ин моҳҳои охир касе шунидааст, ки коргарони марксистӣ ба корфармоён, роҳбарони ҳизби онҳо, ё ба ягон банкир ва хунхорҳои биржа ё ягон фоидаоварони яклухт ҳамла мекунанд ё куштаанд? Ягона қурбонии бесарусомонӣ коргари хуб ва оддӣ аст. Марксистхо сари худро гум карда, барои хамрох шудан бо горатгарони синфи худ вахшиёна ба мукобили онхое, ки ба начот додани он тайёранд, мубориза мебаранд.

Ҳизбҳои миллатгаро ва дигар ҳизбҳо дар Ҳукумат ҳастанд ва ё барои ворид шудан бо онҳо мубориза мебаранд, ки идеалҳои миллии худро хароб кардаанд ва бо ин ҳам шараф ва ҳам хислатро аз даст медиҳанд. Ассоциацияхои мудофиа кушиш мекунанд, ки ба «давлат» — давлати Северинг ва Гжесинский, — сулхдустон, интернационалистхо ва яхудихо, ки боварй доранд, бо онхо хукуматро идора карда метавонанд.

Онҳо аз сари худ рафтаанд! Ба ном «Рехтскрейз» намебинад, ки уқобу мор, гург ва барра, инсоният ва микробҳои вабо ба ҳамкорӣ ҳамроҳ шуда наметавонанд. Онхо тамоми кувваро ба он сафарбар мекунанд, ки ба бесарусомонй, бесарусомонии сиёсй, бетартибихои сиёсй намуди «тартиб» дода шавад. Аммо онхо ба мукобили национал-социалистхо, он «фанатикхо» ру ба ру шуда, аз тарси девонавор фаро гирифта шуда буданд, ки ин «фанатикхо» онхоро аз баъзе имтиёзхо ва мансабхои пештараашон махрум карда метавонад, — фаромуш карданд, ки онхо ба воситаи худи одамоне, ки холо аз онхо «хиссаи нону мохихои сиёсй» талаб мекунанд, хамаашро аз даст доданд.

Саноат, хоҳ бузург бошад, хоҳ хурд, танҳо як ҳадаф доранд — фоида —, танҳо як орзу — қарз —, танҳо як эътироз — зидди андозбандӣ; танхо аз як чиз метарсанд ва эхтиром мекунанд — банкхо; китф дархам мекашанд, ба талаби национали-социалистй дар бораи шикастани домани манфиат.

Як хоҳиши онҳо "қарздор шудан" аст. Хироҷҳои азимеро, ки бонкҳо аз қарз гирифтаанд, бе мушкилот ва меҳнат, онҳо комилан ба тартиб меоранд. Онҳо ҳизбҳои иқтисодро пайдо карданд ва ба қонунҳои Доус овоз доданд, ки сабаби асосии андозбандии вазнин мебошанд.

Шаъну шараф аз тиҷорат, ки ҳамааш дар дасти ширкатҳои тавоно аст, рафт. Истеҳсолкунандагон ба молияи баланд, душмани бузургтарини худ таслим шуданд. Корфармоён дар заводу идорахо, ки ба карзи сахт гирифтор шудаанд, бояд бо пули ночиз каноат кунанд, зеро тамоми фоидаи мехнат ба кисаи куввахои пулии гайришахси дар шакли фоиз ва дивиденд меравад.

Одамоне, ки назорат мекунанд, тамоман рафъи бесарусомониро гирифта наметавонанд. Бо андозбандӣ ва пардохти фоизҳо аз боло пахш карда шуд, аз поён бо ғавғои зериобшуда таҳдид мекард

Machine Translated by Google

коргарон, худро кур-курона ба давлате, ки капитализм идора мекунад, бастаанд, хол он ки истисморкунандагони бесарусомонии хозира ба онхо мачбур мекунанд, ки факат хамчун гулом-ронандаи оммаи мехнаткашон дар сари хокимият бимонанд. Кахру газаби онхо на ба мукобили девонавори марксизм, балки ба мукобили дорандагони Салиби калмчак нигаронида шудааст. Онхо фаромуш мекунанд, ки мо ва танхо мо фочиаи иктисодиёти Германияро дидем, дарк намудем ва нишон додем, ки дар сурати сари вакт гирифта шудани Германия бо кувваи худ мувозинатро баркарор карда метавонад.

Ассотсиатсияҳо бо ҳар гуна ном, ки дар ақидаҳои асосии худ оқилонаанд - дар бесарусомонии имрӯзаи ҳаёти ҷамъиятӣ умед надоранд, чӣ гуна тартиботро ба вуҷуд оранд. Хамаи ин бехуда аст, зеро онхо бо миллат хамчун бутуни бузурги чамъиятӣ алока надоранд. Ҳама танҳо ният доранд, ки бартариҳои хурдро барои табақаи худ гиранд; аз ягон прин-ципи сиёсӣ ва иктисодӣ бе-навбат ба хар як партияи сиёсӣ дахл мекунанд. Онхо дар назди сохти мавчуда таъзим ме-кунанд ва дар назди хокимияти ба ном олӣ таъзим мекунанд.

Онхо ба миллати немис маблагхои бешумори ташкилкунандагон, директорон ва симкашонхо сарф карданд, вале касе аз онхо камтар фоидае намекунад. Инфляция — чораи чиноятӣ — хамаи табакахо, сарфакорон, аъзоёни иттиходияхо, косибон пасандозхои худро горат мекард.
Баъзе андози нав, рост аз мизи сабз, умедҳоро дар асоси солҳои меҳнат нобуд мекунад. Афзалияте, ки баъди мачлисхо, мубохисахо, вакилон ба хукумат ба даст омадааст, одатан бо баланд шудани арзиши рузгор, баланд ё паст шудани нарххо бекор карда мешавад.

Бетартибӣ ва девонаворӣ! Дехкон дар зери чунин таъкиб чӣ тавр зиндагӣ карда метавонад? Коргар дар сурати доимо баланд шудани нарх чӣ тавр харида метавонад? Баланд бардоштани маоши мансабдорон ва хизматчиён, вақте ки индекси арзиши зиндагӣ идома дорад, чӣ фоида дорад. Онҳо дар эътимоди худ аз давлат, давлате, ки боиси тамоми фақру саркӯбиҳо шудааст, ки «Падари миллат» нест, балки золим ва андозгирандаи истибдодгарии пулӣ аст, мадад меҷӯянд.

Аз ин рӯ, онҳо дубора ба ҳизбҳои кӯҳна муроҷиат мекунанд, мегӯянд, ки ба сиёсат аҳамият надоранд ва мансуб ҳастанд ба хеч як Партия ва дар айни хол чанчолхои партияи бадбахт мисли пештара давом кунанд.

Вазифаи бузурге, ки национал-социализм дар назди худ гузоштааст, азму иродаи кавӣ барои баркарор намудани шакл, бархам додани бесарусомонӣ, аз нав ба тартиб даровардани дуньёи аз даврахои кухна дуршуда ва посбонии ин тартибот — ба маънои олии Платонӣ мебошад.

Дар ин ҷо бояд гуфт, ки мо на тартиботи зоҳирии давлати полис, на ғоратгарии молияро, ки урфу одат муқаддас ва қонун иҷозат додааст, ва на фитнагариҳои синдикатҳо, трестҳо ва дигар чораҳои муташаккилонаи хиёнати миллӣ, гарчанде ки онҳо «фаъолият мекунанд», «тартиб» намешуморем. Ҳатто як гурӯҳи ғоратгарон «тартиб» доранд, зиндонҳо «тартиботи» худро доранд. Аммо дар миллат, ки чун як куллии органики гирифта мешавад, хар як чихати хаёти чамъиятии мо дард, асорат, зулм, бесамимӣ зохир карда, манзараи бесарусомонии муборизаи хама ба мукобили хамаро пешкаш мекунад.

Хукумат ба мукобили халк, Партия ба мукобили партия, дар айни замон бештар иттифокхои гайритабииро баста, корфармо ба мукобили коргар, савдогар бар зидди истехсолкунанда ва истеъмолкунанда, помещик ба мукобили ичоракор, мехнаткаш ба мукобили дехкон, мансабдорон ба мукобили халк, коргар ба мукобили халк.
«буржуазия», Калисои зидди давлат, ки ҳар кадоме ба душмани мушаххаси худ кӯр-кӯрона муқовимат мекунад ва танҳо дар бораи манфиатҳои гаразноки худ, пешрафти худ ва халтаҳои пулӣ фикр мекунад. Ҳеҷ кас фикр намекунад, ки дигаре ҳуқуқи зиндагӣ карданро дорад, ё ин ки пайгирӣ кардани ҳадафҳои худхоҳонаи худ маънои онро дорад, ки каси дигар бояд барои он пардохт кунад. Ҳеҷ кас дар бораи беҳбудии ҳамсояҳо ва дар бораи вазифаҳои олии худ дар назди ҷомеа фикр намекунад. Ҷустуҷӯи бефаросат пас аз манфиати шахсӣ. Хамсояатонро оринҷ кунед, то савор шавед, бадани ӯро поймол кунед, агар аз он чизе ба даст оред - чаро парво? Ин тиҷорати муосир аст.

Биёед худамонро фиреб надиҳем. Мо дар байни дигаргуниҳои бузурги ҷаҳон ҳастем ва табиист, ки рӯҳҳои оддӣ, рӯҳҳои саргардони камбағал, роҳи раҳоӣ аз бесарусомониро намебинанд ва дар ҷустуҷӯи сабукӣ ҳастанд.

худкушӣ кунед, ё фикр кунед, ки дунё ба охир мерасад ва пас аз гӯсолаи тиллоӣ ба мусобиқа ҳамроҳ шавед ва кӯр-кӯрона ба гирдоби гирдоб шитоед. "То имкон ҳаловат баред - пас аз мо тӯфон."

Зарбаи дахшатнок ба ахлоки миллат танхо дар хамон вакт имконпазир ва фахмо мешавад, ки тамоми тахкурсии интеллектуалии чамъият ба ларза афтад ва ё дигараш бардуруг бошад, — ва дар хакикат мо мебинем, ки марксизм, капитализм ва пешвоёни хаёти чамъиятии мо хама як худоро мепарастанд — Индивидуализм. Манфиати шахсӣ ягона ангезанда аст, — ба даст овардани бартариятхо барои синфи танги худ дар зиндагӣ.

Баъдтар, саҳми минбаъдаи ин силсила пайдо мешавад, ки ба эҳтиёт бахшида шудааст тадкикоти социологии сохтмони чамъият.

Дар ин чо ман танхо кушиш мекунам, ки манзараи мукоисавии фарки байни хатохои органикии давлат ва иктисоди сиёсии имруза ва мохияти давлати миллии сотсиалистиро нишон дихам. Таълимоти имрӯза ин аст: Ҷомеа маҷмӯи шахсони алоҳида - давлат дар беҳтарин маҷмӯаи мувофиқи шахсони алоҳида ё иттиҳодияҳо мебошад.

Мо метавонем ин таълимоти сохтмони чамъиятро ба теппаи санг монанд кунем. Ягона чизи воқеӣ дар он пораҳои алоҳидаи санг аст. Шакли он як масъалаи тасодуф аст; санг дар боло бошад ё дар зераш бепарво аст. Натичаи он на бештар асту на камтар аз як туп сангхо.

Ба хамин монанд, Давлате, ки ба таълимоти национал-социалистии мо дар бораи чамъият ва фалсафаи давлат чавоб медихад, хона аст. Агар ба таври механикӣ гӯем, хона инчунин аз хиштҳои инфиродӣ - қум, семент, чӯб, тиреза, дар, фарш ва ғайра иборат аст. Аммо ҳар кас метавонад бубинад, ки хона, ҳуҷра як чизи баландтар аст, чизи нав ва ба худ хос ва мукаммал аст, бештар аз маблағи умумии хиштҳои ҷамъшуда. Хар кас фахмида метавонад, ки хона на аз рун тудаи як катор кисмхои алохида, балки танхо бо васл кардани ин кисмхо аз руи накшаи пешбинишуда ба вучуд меояд.

Ҳамин тавр, он бо як миллат аст. То он даме, ки бесарусомонӣ ба таври органикӣ, бо нақшаи пешбинишуда, ба тартиб оварда шуда, ҷои ташаккул наёбад, на то он даме, ки тамомии асоснок аз миқдори қисмҳо ҷамъоварӣ карда нашавад, Сатти ҳақиқӣ пайдо шуда метавонад. Танҳо он вақт қисмҳои ҷузъӣ шакли мақсаднокро мегиранд. Отмар Спанн, ки собик ректори университети Вена буд, дар китоби худ «Дер вахре Стаат» ва дар «Геселлшафтслехре» асосхои социологии давлати индивидуалистии имрузаро бар хилофи идеали олии тартиботи умумибашарӣ дар давлате, ки дар асоси принципхои илмӣ асос ёфтааст, ба таври хайратангез баён кардааст.

Мо, сотсиалистҳои миллӣ ин ибораро ба вуҷуд овардем, ки ҳамаи одамон онро дарк карда метавонанд:

Ҷамъият дар назди шахс.

Инсон танҳо бо хидмати манфиатҳои умумӣ ҳамчун узви ҷомеаи миллӣ ба ҳаёти олӣ, ҳар як дар ҷои худ бедор мешавад. Факат хамин тавр хар кас ба социализми хакикӣ, хисси чамъияти, хаёти хакикӣ ноил мегардад, шуури бехатариро ба даст меорад ва дарк мекунад, ки танхо дар зери хукмронии ин идея метавонад аз системаи горатгарии имруза хукумати органикии миллӣ ба вучуд омада, ба чамъият ва ба хар як аъзои чамъият фоидаовар бошад.

Имрӯз фард ќурбони беихтиёри ќуввањоест, ки барои соњибкорї мубориза мебаранд; иттихо-дияхои у барои ёрӣ расондан нотавонанд. Душмани хакикӣ — фоидахуру истисморгари бехуда кист, аник дарк карда нашудааст. Сарфи назар аз нидодои марксистӣ ба мукобили капитализм, издороти одилонаи Марказ, шикоятдои доирадои тичоратӣ аз бори гарони

Machine Translated by Google

андоз ва фоиз, касе душмани чахониро, молияеро, ки ба чахон соя меафканад ва намояндаи он магнат яхудиро дарк намекунад.

Ҳама синфҳо зарбаи таваҷҷӯҳро эҳсос кардаанд; андозгир ба сари ҳар як табақаи аҳолӣ бор мекунад, — аммо кӣ ҷуръат мекунад, ки ба қудрати бонк ва биржа муқобилат кунад? Капитал характери худро бо он эълон мекунад, ки бар хилофи тамоми тачрибахои руи замин, чунон ки дар беруни худ бе азобу мехнат, ба воситаи манфиат ва фоида ва дар хар дакика бештар ва пуркувваттар мешуд. Принсипи шайтонии дурӯғ одилонаи меҳнати созандаро бартарӣ додааст.

Шикастан, зулми манфиати мо чанги мост.

Ман медонам, ки ин талабе, ки дар асоси якдигар аст, хатто дар катори худи мо хам бо тамоми ахамияти бузурги худ дуруст дарк карда нашудааст. Масалан, хеле ками сухангӯёни мо ҷуръат мекунанд, ки ба ин саволи асосӣ ҳамла кунанд, гарчанде аксари онҳо эҳсос мекунанд, ки то чӣ андоза муҳим аст; зеро яке аз шиорхои партияи мо «Бо капитал ва биржа мубориза баред». Аммо воқеият чӣ гуна аст, ки «таъсири манфиат» чӣ гуна ба ҳаёти миллат ва шахсият таъсир мерасонад, чӣ гуна «молия» мардумро ғулом кардааст ва барои шикастани он чӣ гуна усулҳои дуруст ва амалӣ бояд андешида шаванд ва оқибати шикастани он барои тамоми аҳолӣ чӣ гуна хоҳад буд - барои ками одамон ба қадри кофӣ равшан аст, то онҳо тавонанд онро бо суханони худ шарҳ диҳанд.

Адольф Гитлер дар асари бузурги худ «Майн кампф» (чилди I, сах. 224—225) ахамияти бузурги ин масъаларо чунин нишон дода буд: «Хангоми дар мохи июни соли 1919 аввалин лекцияи Готфрид Федерро дар бораи бархам додани табаддулоти шавку хавас шунидам, ман якбора фахмидам, ки ин хакикати му-хими муборизаи зидди халки немис барои ояндаи немис аст. капитал ва молия нуктаи асосии Программаи муборизаи халки немис барои истиклолият ва озодй гардид».

Хамаи национал-социалистхои чиддй ба ин эътикод шариканд, зеро халли ин масъала халли масъалаи яхудиро дар назар дорад, — ва аз ин хам бештар.

Антисемитизм ба як тарз асоси хиссиёти асоси тамоми харакати мост.
Ҳар як национали сотсиалист антисемит аст, аммо ҳар як антисемит набояд националистӣ бошад. Антисемитизм манфӣ аст; зидди семитӣ интиқолдиҳандаи вабо-микробҳои миллиро эътироф мекунад, аммо ин дониш одатан ба нафрат ба яҳудиёни алоҳида ва муваффақияти яҳудиён дар ҳаёти тиҷорат табдил меёбад. Он гоҳ дар беҳтарин ҳолат антисемитизм ба миён меояд, то ки яҳудиёнро аз ҳаёти давлатӣ ва иқтисодии мо берун кунад. Антисемит сари худро дар бораи чӣ гуна ва чӣ гуна минбаъд ташвиш намедиҳад.

Агар, ҳатто пас аз ронда шудани яҳудӣ, ҳанӯз ҳам принсипи ҳукмронии имрӯзаи яҳудиён - манфиати худ пеш аз манфиати умумӣ - ва низоми бонкӣ ва қарзии яҳудӣ боқӣ мемонд, ҳанӯз ҳам яҳудиёни ҳаром ва ҳатто "олмониҳои оддӣ" аз нажоди омехта мавҷуданд, ки омодаанд ба кафшҳои яҳудиён қадам зананд ва бар зидди нажоди худ хашм гиранд. нишасти «антисемитӣ», ки як вақтҳо яҳудиён нишаста буданд.

Холо социализми националй бо талаби асосии худ, ки торумор кардани манфиатхоро вайрон мекунад, аслан конструктивй мебошад. Он амиқтар газад ва оқибатҳои он ҳамаро фарогиртар мекунанд.

Дар эссеи худ, Das Herzstück unseres Programms, (Nat.Soc. Jahrbuch, 1927) Ман ба мавқеи хосе ишора кардам, ки талабот ба мо дар байни дигар ҳизбҳо ва иттиҳодияҳо медиҳад. Дар хамаи дигар талабхои худ мо дар партияхои рост ва чап саъю кушиши якхела ва мувозиро мебинем. Ба гайр аз партияи мо ягон партияи дигар хамтои ин як талабро нишон дода наметавонад.

Machine Translated by Google

Хамаи мо медонем, ки на чапхо бо ни-дохои бардуруги худ дар бораи «капитализм», на рост бо иборахои худ дар бораи Ватан ба сар кардани давраи нави чахонй кодир нестанд, зеро на марксистхо ва на реакционерон дар табиати иктисодиёти мо чизеро тагьир дода наметавонистанд, балки факат мисли коммунистони Россия вайрон мекунанд. Онҳо ба сохтмон қодир нестанд -
монанди коммунистони Россия.

Мо бо истилоҳи "Тралломи таваҷҷӯҳ" чиро дар назар дорем?

Вазъияти халкхо дар зери хукмронии пулии молияи яхудиёни чахон.

Соҳиби замин дар зери ин тангдастӣ қарор дорад, ки бояд барои маблағгузории амалиёти кишоварзии худ қарз ҷамъ кунад, - қарзҳо бо фоизҳои баланд, ки қариб ки натиҷаи меҳнати худро бихӯранд - ё маҷбуранд қарздор шаванд ва гаравро мисли вазни сурб кашола кунанд.

Коргаре, ки дар цеххо ва фабрикахо ба маблаги ночиз махсулот мебарорад, дар сурате ки сахмдор дивидендхо ва мукофотпулй мегирад, ки барои онхо кор накардааст.

Синфи миёнаи даромаднок низ ҳамин тавр аст, ки кори онҳо қариб пурра барои пардохти фоизи овердрафтҳои бонкӣ меравад.

Ҳамин тавр ҳамаи онҳое, ки нони худро бо меҳнати ақлӣ ё ҷисмонӣ ба даст меоранд, дар ҳоле ки як қисми нисбатан кам, бе меҳнат ва мушкилот, аз дивидендҳо, тахминҳо ва саҳмияҳои бонкӣ фоидаи калонеро ба киса мегиранд. Мо ба сарфакорон ва капиталистони хурд дахл намекунем —
гарчанде ки онҳо низ аз бурди худ аз низоми бардурӯғ қарздор буданд, ё қарздор буданд, - аммо тамоми умрашон борҳо маблағи ками фоизии онҳо ба шакли андоз аз онҳо гирифта мешуд, то мо тавонем дар пиронсолӣ як қисми даромади пурраашонро, ки гирифта шуда буданд, баргардонем. Ман баъдтар дар ин бора бештар хоҳам гуфт.

Саноат, ки бо заҳмат корашро бунёд кардааст ва бо мурури замон онро ба ширкат табдил додааст. Вай дигар агенти озод нест, балки бояд Шӯрои директорон ва саҳмдорони худро низ қонеъ гардонад - агар ӯ намехоҳад, ки берун карда шавад.

Хамаи халкхое, ки касри худро бо рохи карз мепушонанд.

Ин таҳқиромез барои ҳар як миллате, ки қудрати пулӣ, бонкдорон, ҳуқуққои соҳибихтиёрии худро дар дохили кишвар, назорати молия, роҳҳои оҳан ва андоз ва гумрукро месупорад, харобӣ меорад, чуноне ки Олмон бо қабули қонуни Доус анҷом додааст.

Мехнати эчодй, агар вай пеш аз хама дар бораи пул фикр кунад, дар зери хамин та-лаба аст. Имруз пул, «хизматгори тичорат» ба усто, дар хакикат, золими вахшиёнаи мехнат табдил ёфтааст.

Мафҳуми таваҷҷӯҳ ифодаи воқеии зиддиятҳост, Капитал бар зидди меҳнат, хун бар зидди пул, кори эҷодӣ ва истисмор.

Зарурати шикастани ин бандагӣ барои миллат ва нажоди мо он қадар аҳамияти бузург дорад, ки умеди бархостани миллати мо аз нангу ғуломии худ танҳо ба он вобаста аст; дар хакикат умеди баркарор намудани бахту саодат, ободй ва тамаддун дар тамоми чахон.

"Ин маҷмӯаест, ки ҳама чиз ба он рӯй медиҳад; ин на танҳо як зарурати сиёсати молиявӣ аст. Дар ҳоле ки принсипҳо ва оқибатҳои он дар ҳаёти сиёсӣ ва иқтисодӣ ғаш задаанд, ин як масъалаи пешбарандаи омӯзиши иқтисодӣ аст ва аз ин рӯ, ба ҳар як фард таъсир мерасонад ва аз ҳар як шахс тасмим мегирад: — Хизмат ба миллат ё ғанисозии бемаҳдуди хусусӣ. Ин маънои ҳалли масъалаи иҷтимоӣ аст."

Ҳама «саволҳои ҷаҳон» қодиранд бо як калима тасвир шаванд, ки чун шӯълае аз бесарусомонӣ баланд мешавад; дар айни хол паёмбарон ва китобхои бешумор хамаи саволхоеро, ки аз ин калима бармеоянд, тамом карда наметавонанд.

Machine Translated by Google

Мо хозир дар бораи ин принципи бузурги асосии социализми националй дигар чизе гуфта наметавонем. Ман дар рисолаҳои худ аллакай ҳар як паҳлӯи муҳими масъаларо равшанӣ андохтам: Das Manifest zur Brechung der Zinsknechtschaft — Мюнхен, 1926 (ҳоло чоп нашудааст); Der Staatsbankrott, Die Rettung - Jos C. Huber, Diessen, 1919; Der kommende Steuerstreik - Diessen, 1921; ва Der Deutsche Staat auf nationaler und sozialer Grundlage - Frz. Eher Nachf., Мюнхен, (ҳама ба воситаи китобхонаи Ҳизби мо дар Мюнхен, Thierschstr. 11 дастрас аст).

Барои азхуд намудани чузъиёти ин проблема омузиши пуршиддат лозим аст, зеро иктисодиёти амалии 50 соли охир идеяи капиталистиро чунон сахт пайгирй кардааст, ки ба хамаи онхое, ки бо он ба воя расидаанд, барои аз он озод шудан ба куллй тагьир додани ориентация лозим аст.

Ба наздикй дар ин мавзуъ рисолае ба табъ мерасад, ки он ба аъзоёни мо дар бораи ин вазифаи хеле мухимми Давлати миллатчигй тавзех медихад.

Ба гайр аз ду принципи басо нави асосии Программаи мо, ки дар боло оварда шудааст, мо бояд баъзе дигаронро дар робита бо сиёсати умумии давлат зикр намояд.

Принсипи асоси сиёсати давлати мо мухтасар чунин аст: Рейхи Германия хонаи немисхо мебошад.

Ин принципи бузурги тамоми сиёсати берунии мо буда, озодии сиёсии Германия, тамоми талабхои сиёсати нажодии мо ва шартхои узвияти давлатиро дарбар мегирад.

Принципи иктисодии мо чунин аст: Вазифаи хочагии халк аз он иборат аст, ки бо чизхои зарурй таъмин намояд ҳаёт ва на ба даст овардани фоидаи имконпазири сармоя барои.

Ин принсипи сиёсати иқтисодӣ муносибати бунёдии сотсиализми миллиро нисбат ба моликияти хусусӣ ва нисбат ба шаклҳои гуногуни соҳибкорӣ, аз хурд то хеле калон — Синдикатҳо, трестҳо ва инчунин ба масъалаҳои бузурги ахлоқие, ки бояд дар тиҷорат қувваи зинда бошанд, дар бар мегирад, агар «иқтисоди миллӣ» танҳо ба истисмори миллат ва танҳо барои фоида идора карда нашавад!

Принсипи мо дар соҳаи молия чунин аст:

Молия бояд ба манфиати давлат вуҷуд дошта бошад; магнатхои молиявй ташкил на-моянд Давлат дар дохили давлат.

Ин принсип тағйироти сейсмикиро дар бар мегирад. Сухан ба тадбирхои амалие дахл дорад, ки бояд барои бархам додани табаддулоти манфиатхо, — миллй кунондани молия, назорати системаи кредит ва системаи банкй андешида шаванд.

Хар яке аз ин вазифахо аз нуктаи назари Программаи мо ахамияти калон дорад. Онҳо тамоми қонунгузории андозро дар бар мегиранд, ки ниҳоят - ва ба назар ғайриимкон - ҳадафи давлати бидуни андозбандӣ.

Принсипи мо дар мавриди субъектҳои иҷтимоӣ чунин аст:

Некӯаҳволии умумӣ қонуни олии ҳама аст.

Ин принципи мо ба амалияи имруза, ки мувофики он хар як синф, хар як касбу хунар дар сиёсати ичтимой сарфи назар аз манфиати умум кушиш мекунад, ки барои гурухи алохидаи худ бартарй ба даст оварад. Мо ме-хохем, ки барои хама хонаю чой пайдо карда, рузгор гузаронанд, системаи умумии гамхорй дар хакки пиронсолон чорй карда шавад.

Дар бобати пешрафти тарбиявй ва маънавй принципи тагйирнопазири мост: хамаи корхо дар ин рох бояд танхо аз нуктаи назари миллати немис анчом дода шаванд. На бо амр ва на бо зӯрӣ неруҳои маънавию интеллектуалии миллати мо наҳзати нав, давраи нави классикиро дар санъат ворид созанд. Барои ҷароҳатҳои бардошташуда бояд қатъ карда шавад

Machine Translated by Google

бо хаёти бадей ва интеллектуалии немиси мо ба дасти диктатураи яхудихо, махсусан бо рохи захролудкунии матбуот.

Ба гайр аз ин сохаи мухимми хаёти чамъиятӣ, бешубха, боз бисьёр такмил додан лозим аст.

Равшан аст, ки системаи Қонуни мо бояд барои қонеъ кардани муассисаҳои гуногуни нав тағир дода шавад; ки чанчоли интихоб шудан ба парламент бо овози демократӣ бояд бартараф карда шавад ва пас аз давраи гузариши диктатура мо бояд дар бораи шакли зоҳирии давлат ва вазифаҳои дохилии давлатҳои федералӣ қарор қабул кунем.

Бо вуҷуди ин, мо аллакай дар ин тарҳи мухтасар андозаи васеи ин саволҳоро дида метавонем вакте ки бо принципхои азими асосии Программам мо ру ба ру мешаванд.

Ин принципиалӣ нест — дар хакикат ба мо бепарво аст, ки монархия ё чумхурият хохем бошад, хох мо федерацияи 5 ё 25 давлат дошта бошем, ба шарте ки онхо хамаи давлатхои Германия дар зери хукумати пуриктидори марказӣ муттахид шуда, хангоми ру ба ру бо хоричиён ва ба шарте ки танхо гражданинхои давлати Германия дар хона хушбахту каноатманд зиндагӣ кунанд.

Machine Translated by Google

4. Талаботи барнома ба таври муфассал

чунон ки Готфрид Федер дар Der deutsche Staat таҳия кардааст.

Он барои возеҳият ҳангоми ҷалби аъзоёни нав барои истифодаи Барнома дар шакли зерин мусоидат мекунад. Ҷумлаҳои хурд дар зери сарлавҳаҳои муҳимтар ҷойгир шудаанд, ки ба принсипҳои дар боби қаблӣ баёншуда мувофиқанд.

Программам сиёсй ва иктисодии НСДАП

Максади мо — аз нав ба вучуд овардани Германия ба озодии немис дар рухи немис.

Воситаҳои ин ҳадаф инҳоянд:

1. Принсипи сиёсӣ: Рейхи Олмон хонаи немисҳост.

   а. Дар сиёсати хориҷӣ:

   - Ташкили давлати миллии якхела, ки тамоми нажоди немисро фаро мегирад.
   - Намояндагии энергетикии манфиатхои Германия дар хорича.

   б. Дар сиёсати нажодӣ:

   - Ташкили давлати миллии якхела, ки тамоми нажоди немисро фаро мегирад.
   - Намояндагии энергетикии манфиатхои Германия дар хорича.

   в. Дар сиёсати дохилӣ:

   - Гайр аз немисдое, ки тамоми чамъиятро бо рудия ва такдири Германия эътироф мекунанд, аз дукуки гражданини давлат истифода бурда наметавонанд.
   - Шахсе, ки немис нест, метавонад танҳо дар давлати Олмон ҳамчун меҳмон зиндагӣ кунад ва таҳти қонунҳои хориҷӣ қарор дорад.
   - Ҳуқуққҳои немисҳо аз ҳуқуқи шаҳрвандони кишварҳои хориҷӣ бартарӣ доранд.

2. Принсипи иктисодии мо: Вазифаи давлат таъмин намудани ашёи зарурии зиндаги ва ки барои капитал бештар фоидаи имконпазирро таъмин накунад.

   а. Сотсиализми миллӣ моликияти хусусиро ҳамчун принсип эътироф мекунад ва онро аз ҷониби қонун.

   б. Аммо некӯаҳволии миллӣ талаб мекунад, ки барои ҷамъ кардани сарват дар дасти шахсони алоҳида маҳдудият муқаррар карда шавад.

   в. Хамаи немисхо барои баланд бардош-тани некуахволии умумй ва маданият.

   г. Дар доираи ухдадории хар як немис ба мехнат, мукаддаси моликияти хусусй эхтиром карда шуда, хар як немис озод аст, ки ба даст оварад ва натичахои мехнати худро ихтиёрдорй кунад.

Machine Translated by Google

д. Омезиши солими тамоми шаклҳои соҳибкорӣ, хурду калон, дар ҳама соҳаҳои ҳаёти иқтисодӣ, аз ҷумла кишоварзӣ, дастгирӣ карда мешавад.

f. Ҳамаи корхонаҳои мавҷуда, ки то имрӯз дар шакли ширкат буданд, бояд миллй кунонда шавад.

г. Судхурӣ ва фоидаоварӣ ва ғанисозии шахсӣ аз ҳисоби зарар ва зиён миллат ба катл чазо дода мешавад.

ч. Чорй намудани уддадории солонаи кор (барои давлат), ба хар як олмонӣ.

3. Принсипи молиявии мо: Молия бояд ба нафъи давлат вуҷуд дошта бошад; магнатхои молия набояд дар дохили давлат давлат ташкил кунанд. Аз ин рӯ, ҳадафи мо шикастани фишори таваҷҷӯҳ аст.

а. Озодии давлат ва аз ин рӯ, миллат аз қарзи он ба хонаҳои бузурги молиявӣ, ки ба фоиз қарз медиҳанд.

б. Милликунонии Reichsbank ва эмитентҳо. в. Таъмини пул барои

хамаи объектхои бузурги чамъиятй (энергетикаи обй, рохи охан ва гайра) на бо рохи карз, балки бо додани облигацияхои давлатии бефоиз ва ё бе истифодаи пули тайёр.

г. Чорй намудани стандарти устувори асъор дар асоси кафолат.

д. Таъсиси Бонки миллии рушди соҳибкорӣ (ислоҳоти асъор) барои додани қарзҳои бефоиз.

f. Бозсозии куллии системаи андозбандӣ аз рӯи принсипҳои иҷтимоию иқтисодӣ. Озод кардани истеъмолкунанда аз бори андозбандии ғайримустақим ва истеҳсолкунанда аз андозбандии харобкунанда (ислоҳоти фискалӣ ва сабукӣ аз андозбандӣ).

4. Принципи социалию сиёсии мо: Некуахволии умумй конуни олии хама аст.

а. Дар микьёси калон инкишоф додани сугуртаи пиронсолй бо рохи миллй кунондани системаи рента. Ба хар як аъзои Давлати Германия маблаги кофй таъмин карда мешавад, ки баъд аз расидан ба синни муайян ва ё агар доимй маъюб бошад, то ин синну сол зиндагонй кунад.

б. Иштироки хамаи онхое, ки дар корхонахои истехсолй машгуланд, дар фоида аз руи самара ва синну сол. Дар ичрои вазифа аз нуктаи назари умумихалкй низ масъулият хис карда мешавад.

в. Ба максадхои чамъиятй мусодира кардани тамоми фоидаи аз чанг ва революция ба даст овардашуда, на аз руи мехнати халол ва сарвати судхурон ва пул-хурон.

г. Бартараф намудани нарасидани хонаҳои истиқоматӣ бо роҳи сохтмони васеи тару тоза дар саросари Рейх бо воситаҳои пешниҳодшуда дар № 20 (банки нави миллӣ).

5. Мақсади фарҳангии мо аз он иборат аст, ки тамоми илмҳо ва санъати тасвирӣ дар заминаи давлати аз ҷиҳати сиёсӣ озод ва аз ҷиҳати иқтисодӣ солим рушд кунанд. Воситаҳои ноил шудан ба ин инҳоянд:

а. Тарбияи ҷавонон пас аз бузургон солим ва ақл озод анъанахои маданияти немис.

б. Озодии комили эътиқод ва виҷдон.

в. Муҳофизати махсус барои мазҳабҳои масеҳӣ.

г. Барҳам додани догмаҳо, ки ба инстинктҳои ахлоқии немис мухолифанд ва дорои моддаҳои зараровар ба давлат ва миллат мебошанд.

Machine Translated by Google

д. Бархам додани хама гуна таъсири бад дар матбуот, адабиёт, сахна, санъат ва театрхои тасвирй.

f. Озодии таълим дар мактабҳои миёнаи Олмон; ташаккули ҳукм синфи мардони баландихтисос.

6. Корхои милитарй.

а. Ба ҳар як немиси озод иҷозат додан ба миллатро муассир гардонад, ки хидмат ва бардошт силоҳ.

б. Бархам додани армияи пулакй.

в. Ташкили Артиши миллии мудофиаи миллӣ таҳти фармондеҳии корпуси баландихтисоси афсарони касбӣ.

7. Дигар тавсияҳо.

а. Ислоҳоти матбуот. пахш кардани тамоми журналхое, ки ба мукобили манфиатхои миллй мубориза мебаранд. Масъулияти қатъӣ барои ҳама маълумоти бардурӯғ ва қасдан бардурӯғ.

б. Тағйир додани қонунҳои франшиза бо мақсади аз байн бурдани усулҳои рӯҳафтодакунандаи рақобатҳои интихоботӣ ва дахлнопазирии интихобшудагон.

в. Ташкили палатахои махсуси оид ба касбу хунар.

г. Ислоњоти судї оид ба ќонунњои замин - эътирофи њуќуќи моликият дар замин њамчун принсип; ҳуқуқи гирифтани қарз аз манбаъҳои хусусӣ оид ба таъминоти замин; давлат дорои ҳуқуқи афзалиятнок, махсусан дар мавриди хориҷиён ва яҳудиён; Давлат ваколатдор аст, ки амволро дар сурати идоракунии бад аз ҷониби молик идора кунад.

Конуни гражданй — хифзи шаъну шарафи шахей, саломатиро хеле зиёд кард, бар хилофи хифзи хукукии яктарафаи хукуки моликият, ки дар замони хозира хукмфармост.

д. Ислоҳоти Қонуни давлатӣ.

Шакли давлате, ки ба характери немис мувофиктар аст, назорати сохибихтиёре мебошад, ки дар як хокимияти марказии шахсӣ муттахнд карда шудааст. Миллат бояд дертар тасмим гирад, ки ин қудрати марказии шахсиро монарх ё президент идора мекунад.

Хусусияти федералии Рейх.

Конституцияи миллати немис аз як катор мамлакатхое, ки аз чихати нажод ва таърих бо хам зич алокаманд аст, зарур мегардонад, ки хар як давлат дар корхои дохилй ба таври васеъ мустакил бошад.

Ин кори Рейх аст, ки миллати немисро дар хориҷа намояндагӣ кунад ва бо шиносномаҳо, гумрукҳо, инчунин Армия ва Флот таъмин кунад.

Дар амалӣ намудани ин Барномаи миллии миллӣ се монеаи асосӣ вуҷуд дорад Сотсиализм: Марксизм, системаи парламентӣ ва магнатҳои капиталистӣ.

1. Маъракаи зиддимарксистии мо ба мукобили таълимоти вайронкунандаи яхуди Карл Маркс — дар бораи чанги синфй, ки миллатро аз хам чудо мекунад, бархам додани моликияти хусусй, ки савдоро имконнопазир мегардонад — ва ба мукобили тамоми нуктаи назари иктисодии материалистии таърих нигаронида шудааст.

Machine Translated by Google

2. Маъракаи мо ба мукобили парламентхо ба мукобили бемасъулиятии ба ном намояндагони халк нигаронида шудааст, ки онхо, ки масуният доранд, хеч гох дар амал ба чавобгарй барои натичахои карорхои худ даъват карда намешаванд; инчунин бар зидди ҳама бадиҳое, ки аз низом ба вуҷуд меоянд (фасоди ахлоқӣ, хешу таборбозӣ, қасдпарастӣ), ки ҳама ба бадии ниҳоӣ мерасанд - ҳукумате, ки ба чунин парламент вобаста аст.

3. Маъракаи мо ба мукобили Маммон, ки аз дуи дигар болотар аст, ба мукобили кувваи дар чахон фарогирандаи пул, яъне ба истисмори доимии миллати мо аз тарафи хонахои кредитии бузург нигаронида шудааст.

Ин инчунин муборизаи азим ба мукобили рУхи кушанда, материалистии тамаъкорй ва рапсй бо тамоми хамрохии вайронкунандаи он дар тамоми хаёти чамъиятй, тичоратй ва мадании мо мебошад.

Муборизаи асосӣ яке аз ду назарияи ҷаҳонист, ки бо ду сохтори аз ҳамдигар фарққунанда муаррифӣ шудааст - рӯҳе, ки офарида ва эҷодкор аст ва рӯҳи ноустувор ва дарккунанда. Рӯҳи эҷодӣ, ки решаҳои амиқ дорад, аммо дар таҷрибаи рӯҳонӣ аз тамоми ҷаҳон бартарӣ дорад; асосан аз ҷониби нажоди ориёӣ; — Рӯҳи дастгиркунанда, ки реша надорад, танҳо ба чизҳои моддӣ, тиҷоратӣ нигаронида шудааст, асосан аз ҷониби яҳудиён ифода карда мешавад.

Национал-социализм, монанди антисемитизм, рухи еврей-материалистиро сабаби асосии бадй мешуморад; аммо вай медонад, ки ин муборизаи бузургтарин дар таърих набояд танҳо бо нобуд кардани рӯҳияи семитӣ қатъ шавад; ки барои хамин Программаи бузурги социализми миллй аз хохиши зид-дисемитии вайрон кардани он хеле берун мебарояд, зеро вай манзараи мусбати конструктивиро пешкаш карда, нишон медихад, ки Давлати миллим социалистии мехнат ва комьёбихо хангоми ба охир расидани он чй гуна бояд пайдо шаванд.

Пас аз расидан ба ин ҳадафи олӣ ҳизби национали сотсиалистӣ ба таври худкор пароканда мешавад; зеро национал-социализм он вакт тамоми хаёти тамоми халки немис хохад шуд. NSDAP як ҳизби сиёсӣ ба маънои маъмулии калима нест, балки он қишри миллат аст, ки ба оянда эътимод ва боварӣ дорад, ки дар гирди пешвоёни қавӣ ва қатъӣ гирдиҳам овардааст, то Олмонро аз шарму нангу номус дар хориҷа ва аз рӯҳафтодагӣ дар дохил раҳоӣ диҳад ва бори дигар ӯро дар хориҷа қавӣ ва эҳтиром ва аз ҷиҳати ахлоқӣ ва иқтисодӣ солим гардонад.

«Рейхи Германия хонаи халки немис аст».

Хар як сухани ин прин-ципи сиёсати давлатй, вахте ки вазъияти ногувори имрузаро ба назар ме-гирем, зарбаи зарба аст.

"Рейхи Олмон" - имрӯз рейхи Олмон дар куҷост? Оё Германия даъво карда метавонад, ки давлати мустакил номида шавад? Не! Ҳатто коршиносони хушмуомила дар Қонуни давлатӣ наметавонанд кишвареро тавсиф кунанд, ба монанди Олмон, ки ҳоло аз тамоми ҳуқуққҳои соҳибихтиёрии худ пурра истифода мешавад.

Панҷ ҳуқуқи муҳимтарини давлат инҳоянд: соҳибихтиёрӣ бар қаламрави он, артиш ва он молия, идораи дохилии он алокаи хушку холй ва нихоят адолии он.

Шумо бояд танҳо ин масъаларо ба ҳар як одами оддӣ бидуни тавзеҳи бештари ҳуқуққҳои ин ё он миллат дар доираи ҳуқуқи байналмилалӣ гузошта, онро бо мавқеъи имрӯзаи Олмон муқоиса кунед ва маълум мешавад, ки дигар вуҷуд доштани «Рейх»-и соҳибихтиёрро нигоҳ доштан ғайриимкон аст.

Назорати мо бар территориям мо масхара аст, зеро хар вакте ки Франция интихоб кунад, вай метавонад замини немисхоро бе талаби рухсатй ва бе азобу укубат ба мукобилият забт кунад. чеххо, поляхо, дания

Machine Translated by Google

бе тарс аз мамониат ба хар як хучум ба территорияи Германия даромада метавонад. «Режими кухнаи лаънатй» хурдтарин вайрон кардани сархадро тамоман дигар хел шарх дод. Пас аз он ба территорияи Германия даромадани харбй «холати чанг»-ро дар назар дошт.

Барои хифзи сохибихтиёрии территориявии худ ба миллат кувваи мусаллахи лозим аст, ки тавони дафъ кардани хар як хучуми ба сарзамини худ ва аз ин ру ба хаёт ва хушбахтии ватандустони худро гардонад. Давлати озод наметавонад ба як қудрати хориҷӣ иҷозат диҳад, ки амалҳои онро тафтиш кунад ва ё ҳуқуқи муайян кардани қувва, таҷҳизот, аслиҳа ва гарнизонҳои Артиши худро дошта бошад; агар ман! мекунад, он албатта «суверен» нест; вай наметавонад ба воситаҳои қудрати худ фармон диҳад; аз назорати куввахои харбии худ даст кашидааст. Германия ин корро карда, ба комиссияхои душман оид ба ярокпартой ва назорат таслим шуда.

Олмон аллакай дар шароити созиш ба ин таҳқир гирифтор шуда, ҳуқуққои байналмилалии худро аз даст дода буд.

Бо вуҷуди ин, вай шояд як қисми назорати дохилии худро нигоҳ дошта бошад; вале хамин ки назорати харбй бархам дода шуд, магнатхои молиявй аз имкониятхои бе-канор истисмори мехнати Германия истифода бурданд.

Пеш аз хама сели гилолуди революция дар болои Германия чорй шуд; пас судхурон ва фоидахурон, хоинони социал-демократй, писарони бесарусомонй, дезертирхо, мургони зиндонхо хокимиятро бо демократхо ва марказхо таксим карда, дар паси ва зиёда аз хамаи молиячиён, яхудихо кори худро мекарданд. Дере нагузашта масонхои озоди ба ном партияхои миллй, хусусан барoдар Стресеман даъват карда шуданд. Зарбаи охирин ба наздикй мерасид. Коршиносон бо Қонуни Доуси худ Олмонро аз назорати молияаш ғорат карданд, ки он ба як идда яҳудиён, магнатҳои молиявии олмонӣ ва хориҷӣ иваз карда шуд. Рейхстаг роххои оханро ичозат дод ва бо хамрохии онхо тамоми назорати алока, инчунин кисми зиёди назорати андоз ва гумрукро ба ихтиёри Комиссари репарация супорид.

Назорати адолати судӣ дигар вуҷуд надорад. Районхои ишголшуда дар зери конуни харбии хоричй; коидахои махсусе, ки бокимондаи Германияро идора мекунанд, масалан, барои мудофиаи республика; беэътимодии хукукхо, горатгарии муташаккилонаи оммавӣ тавассути ба ном Ауфвертунгсгесетзе, ки Судхоро мачбур мекунад, ки нодурустро дуруст эълон кунанд.

Германия дигар давлати сохибихтиёр нест. Вай колонияи ғуломон аст. Немисҳо мазлум мешаванд, ба зиндон партофта мешаванд, озодии баёнро рад мекунанд - танҳо аз он сабаб, ки онҳо ҳанӯз "олмонӣ" ҳастанд ва мехоҳанд ба ғуломии худ хотима диҳанд.

Бале, мо мехоҳем, ки Олмон дубора озод бошад ва ин рейхи ояндаи Олмон хонаи немисҳо хоҳад буд, - на танҳо як мошини нигоҳдории тартибот, на танҳо як "давлат", "авторитет", "ҳукумат", як соя барои чанд хонаҳои ҳукмрон, балки Хона, он калимаи зебо - муҳаббат ба хона, зебо, офтобӣ. Бӯи замини ватан баланд мешавад, оворагард аз шодӣ ба ҳаяҷон меояд, ки хоки хонаро зери пои худ ҳис мекунад; вай бо риштахои хунй ба он вобаста аст.
Эҳсоси хонагӣ эҳсоси амният аст ва аз он гули зебои ишқи хона мешукуфад. Давлат ва миллат аз ин дида њадафи нектаре дошта наметавонанд.

Он аз сиёсати эҳтиёткоронаи иҷтимоӣ, аз суғуртаи бекорӣ, аз нақшаҳои манзил бузургтар аст, гарчанде ки соҳиби хонаи шахсии шахс яке аз ангезаҳои қавӣ барои муҳаббат ба хона аст.

Хона беш аз як 'Давлати Императорӣ' аст, ки яке хидмат мекунад, хоҳ аз шавқу ҳавас ё зери маҷбурӣ.

Вай аз маъмурият, аз хифзи манфиати худ, аз гахвораи чорво ва ё хифзи шахс ва моликият бештар аст. Хамаи ин объектхои чамъиятй бояд ба мафхуми хона хизмат кунанд. Ҳамон тавре ки идеяи хона дар як дурусти кӯдакон ҷолиби хосе дорад

Machine Translated by Google

оилаи муташаккил, зеро утоқи шахсии шахс аз ҳуҷраи меҳмонхона ё камераи зиндон эҳсосоти хеле гуногунро бедор мекунад; хона чизи бегуфтугу нарм ва аммо тавоно аст, ки аз идеяи иттиҳодия барои мақсад, ки консепсияи либералӣ-парламентӣ-демократии давлати иҷтимоӣ аст, болотар аст.

Сиёсати давлат

Принсип: Рейхи Олмон хонаи немисҳо хоҳад буд - на барои яҳудиён, русҳо (коммунистҳо), сотсиал-демократҳо, ки ватани бо номи Олмон (Криспиен) надоранд ва на барои ҳамаи хориҷиёне, ки дар хоки Олмон дарозтар ё кӯтоҳтар зиндагӣ мекунанд.

Мо ба Конститутсияи Веймар, ки фаќат дар бораи «шањрвандони немис» сухан меравад, вале мафњуми «олмонї»-ро ба маънои миллї, дурусттараш нажодї нодида мегирад, шадидан ва бунёдї њастем.

$A) Сиёсати хориҷӣ.

1. Барпо намудани давлати мустахками миллй, ки хамаи сохахои нажоди немисро дарбар мегирад.

Тамоми хуни немис, хоҳ дар зери соҳибихтиёрии Фаронса, Дания, Полша, Чехия ё Италия зиндагӣ кунад, дар рейхи Олмон муттаҳид карда мешавад. Мо аз он чизе, ки барои душманони мо талаб карда шуда буд, на камтар ва на бештар аз он талаб мекунем, ки немисхо карор дода шаванд, ки ба ватани худ — давлати Германия тааллук дошта бошанд.

Мо хамаи немисхоро дар Германияи Судет, Эльзас-Лотарингия даъво мекунем. Полша, мустамликаи Лигаи Австрия ва давлатҳое, ки ба Австрияи кӯҳна муваффақ шуданд. Аммо ин талаб хар гуна тамоилро ба суи империализм тамоман истисно мекунад; талаби оддию табиист, ки хар як миллати тавоно онро талаби табиии худ ба миён мегузорад.

2. Намояндагии пурзури манфиатхои Германия дар хорича натичаи минбаъда ва зарурист аз нуқтаи а.

Ин одатан беҳтарин, меҳнатдӯсттарин ва ташаббускор - муҳандисон, муҳаққиқон, профессорҳо, тоҷирон, духтурон мебошанд, ки ба кишварҳои хориҷӣ мераванд ва фарҳанги Олмонро бо худ мебаранд. Онхо аъзоёни оилаи бузурги миллим немисхо мебошанд, ки онхоро хеч гох ба онхо гум кардан лозим нест. Онҳо ҳақ доранд, ки ҳангоми дар хориҷа буданашон аз ватан муҳофизатро интизор шаванд. Онхо бояд на танхо пахнкунандагони Маданият, балки посбони бошууронаи идеяи немисхо дар чахон бошанд; на «апостолони башарият», балки барандагони идеяи скандинавй.

Онҳое, ки Олмонро дар хориҷа намояндагӣ мекунанд, набояд мафҳумҳои бегонаро ба даст оранд, балки ба хислати олии немисии худ содиқ бошанд. Вазорати хориҷаи мо бояд бо як оҳан тоза карда шавад. Мо бояд бо таваҷҷуҳ ба аҷнабиён аз рӯи услуби Эрзбергер ва Стреземан хотима диҳем ва маълум мешавад, ки намояндагии пурқуввати манфиатҳои Олмон ба таври дигар эҳтиром карда мешавад ва дар натиҷа таваҷҷӯҳ ба хоҳишҳои Олмон ба ҷои таҳқир хоҳад буд.

$B) Сиёсати нажодӣ.

3. Аз хамаи вазифахои масъулиятноки хаёти чамъиятй хорич кардани яхудиён ва хамаи немисхо.

Ин талаб барои мо национал-социалистхо чунон табиист, ки ба шархи дигар лозим нест; вале ба онхое, ки принципхои таълимоти нажодии моро кабул намекунанд, мухтасар далелхои боварибахш овардан мумкин нест.

Machine Translated by Google

Ҳар касе, ки ба яҳудӣ ҳамчун "шаҳрванди давлати дини яҳудӣ" менигарад - на ҳамчун як халқи якхела, ҷудошуда, паразитӣ, моҳияти ин талаботро дарк намекунад. Агар касе бигӯяд ва ё гумон кунад, ки карами тасодуфан дар миёни гули тарбуз сабзидааст ва аз он Клубничкаи хуб гирифтан мумкин аст, хато мекунад, гӯё гумон мекард, ки бачаи шере, ки дар байни рамаи гӯсфандон даромадааст, ба гӯсфанд табдил ёфтааст. Як олмонӣ ба ҳайси як мансабдори давлатӣ дар Чин ё Ҳиндустон хуб нест ва мо набояд дӯст дорем, ки як чинӣ ё Ҳоттентотро ҳамчун корманди хазинадорӣ ё мири шаҳри Олмон дошта бошем.

Ва аммо беҳтар мебуд, ки Энвер Пошо ё Чан Кай Чек дар Олмон назорат кунанд, аз он ки як яҳудӣ бо бозии озод барои хислатҳои нажодии парокандааш.

Маълум аст, ки Инқилоб дастаҳои тартиботро дар давлат суст кард ва банкирҳои деринаи яҳудӣ, инчунин яҳудиёни Шарқ, ки ба наздикӣ ба Олмон муҳоҷират кардаанд, аз ҳисоби фақир кардани Олмон бой шуданд. Хамаи мо инро дидаем ва таҷриба дорем; он ҳамеша идома дошт, ин парокандагии муассисаҳои шимолӣ. "Барои ин мардуми маккор танҳо як роҳ кушода аст, то он даме, ки тартибот нигоҳ дошта мешавад, ҳеҷ чиз умед надорад." (Гёте дар ярмаркаи Plundersweilen)

Бинобар ин, мо талаб мекунем:

4. Муҳоҷирати яҳудиёни шарқӣ ва дигар ғарибони паразитӣ қатъ карда шавад ва ки бегонагон ва яхудиёни номатлуб депорт карда шаванд.

Дар замони инфляцияи бузург яҳудиён аз Галисия ва Полша мисли ҳашарот ба шаҳрҳои Олмон ҷамъ шуданд. Гарчанде ки хонаҳо хеле кам буданд, онҳо ба зудӣ хеле хуб ҷойгир карда шуданд, дар ҳоле ки немисҳо маҷбур буданд ба сӯрохиҳо даромаданд. Онҳо тиҷорати ифлоси худро оғоз карда, ҳама чизро мехариданд - марворид, қолинҳои форсӣ, алмос, тилло, нуқра, платина, қарзи ҷангӣ, ҳазор пул, мис, сурб, адабиёт, театрҳо, ғалла (Ширкати Evaporator). Онҳо зуд ба таври намоён бой шуданд ва дар назари "олмониҳои муқаррарӣ" ҳамчун немисҳо ҷой гирифтанд.

Муросо кардан дар баррасии парванда комилан қобили қабул нест. Мо бояд маъмуроне дошта бошем, ки эътиқоди нажодашон равшан ва бемайлон аст. Саломатии нажод бояд тавассути татбиқи амалии муомилаи антисемитӣ барқарор карда шавад ва миллати мо бояд ба маънои ғояи скандинавӣ ба шимол табдил дода шавад.

Эҳтимол, ин савол ба «Барномаи муваққатии» NSDAP тааллуқ надорад; вале хамаи мо бояд равшан фахмем, ки бо миллати немис то он даме, ки вай «дебастрад» карда нашавад, бисьёр кор кардан мумкин нест.

Аммо мо метавонем дар ин ҷо ва ҳоло бигӯем, ки таназзули даҳшатноки нажодӣ танҳо - ба ҳар ҳол аз ҷиҳати назариявӣ - аз сабаби таваҷҷӯҳи аҷибе, ки дар маҷмӯъ саволҳои нажод ва мавҷудияти як қатор китобҳо дар ин мавзӯъ ба вуҷуд омадаанд, ба вуҷуд омадааст; вале гайр аз кори устувору муттасил чизе ба мо имкон намедихад, ки ба пешравии хакикӣ ноил гардем.

(в) Дар мавриди шаҳрвандии давлатӣ мо талаб мекунем:

5. Ки касе ҷуз немисҳо, ки ба фарҳанги Олмон ва сарнавишти умумии онҳо бовар доранд хамаи немисхо аз хукукхои гражданин давлат истифода мебаранд.

Machine Translated by Google

Ҳатто дар ин ҷо бояд маҳдудиятҳо кашида шаванд. Ба одамоне, ки гарчанде ки зодаи немис бошанд хам, бошуурона рафтор карда, ба миллату давлат зарар мерасонанд ва аз хорича фармон мегиранду итоат мекунанд, — яъне дар такдири умумӣ хисса намегиранд, хукуки гражданинро кабул кардан мумкин нест; бисьёранд, ки мо бояд аз шарафи баланди истифода бурдани ин хукукхо даст кашем.

6. Шахсони гайринемис танхо дар давлати Германия ба сифати мехмон истикомат карда метавонанд ва ба онхо кабул карда мешаванд ҳамчун тобеъияти қонунҳои хориҷӣ.

Ин як принсипи зарурист, ки барои абадият хотима додан ба васвасаи абадӣ нисбат ба аҷнабиён ҳисоб карда шудааст. Аммо ин маънои онро надорад, ки мо шаҳрвандони кишвари хориҷиро гарм пазирой нахоҳем кард ва ба онҳо ҳамчун меҳмони хуб муносибат накунем, то даме ки онҳо худро дуруст рафтор мекунанд; аммо

7. Ҳуқуқ ва манфиатҳои немисҳо аз манфиатҳои тобеи миллати хориҷӣ бартарӣ доранд.

Талаботи минбаъдаи мо набояд ба барномаи мо муфассал дохил карда шаванд. Масалан, шакле, ки қонунҳое, ки ба хориҷиён дахл доранд, баъдтар барои ҳал кардан пайдо мешаванд, инчунин усулҳои хориҷ кардани яҳудиён. Программаи принципхоро программаи амалиёте интизор шудан мумкин нест, ки дар он чи тавр тафсилоти тактикӣ таъмин намудани афзалият ва гайра нишон дода мешавад. Ман тамоман зидди хеле сахтгирӣ кардани Программам худ мебошам, зеро дар ин муборизаи бузург мо бояд пеш аз хама принципхоеро муайян кунем, ки аз онхо хеч гох акиб нашавем ва ба усулхои овоздихии партияхои буржуазӣ ва социалистӣ таклид накунем.

Сиёсати иқтисодӣ

Вазифаи Њукумати Миллї таъмини ниёзњои рўзгор аст, на фоидаи баландтарини имконпазирро барои Капитал таъмин кунед.

Шояд ба сари мардони оддию равшанфикр ояд, ки ин факти ошкорро хамчун принцип эълон кардан зиёдатист. Барои истеҳсолкунанда, деҳқон, ҳунарманд, истеҳсолкунанда як чизи муқаррарӣ аст, ки он чизеро, ки ӯ месозад ё худаш истифода мекунад ё истеъмол мекунад - худаш ё ҳамчун ашёи тиҷоратӣ аз ҷониби дигарон.

Ба назари ӯ тиҷорате аст, ки ба истеҳсол ё истеъмол дахл надорад хандаовар, ғайриимкон, зидди ақли солим.

Ин моро ба яке аз душвориҳои бузурги зеҳнӣ дар кори ҷалб кардани мо меорад. Хамватанони мо хатман гуянд: — Албатта, хисси табиии шумо дар бораи маънӣ ва максадхои мехнат ва иктисодиёт комилан дуруст аст, вале мутаассифона, иктисоди сиёсии ба ном имрузи мо ба ин даъвои табий ба хеч вачх чавоб намедихад. Агар аз наздиктар назар андозед, шумо хислатхои дахшатангезеро, ки ба вазифаи равшани тамоми иктисоди сиёсии миллӣ комилан мухолифанд, пайдо мекунед.

Дар бораи қарздиҳандагон ва фоидаоварон чӣ гуфтан мумкин аст? Оё ин ѓоратгарони умумибашарї барои таъмини ниёзи зиндагї фикр мекунанд? Не! Оё онҳо ба эҷоди арзишҳо машғуланд, оё онҳо чизе истеҳсол мекунанд? Не! Онҳо аз нигоҳи иқтисодӣ ғоратгар ва хоинанд ва танҳо барои худ сарват ҷамъ мекунанд.

Дар бораи бонкҳо чӣ гуфтан мумкин аст? Пулро муомилот мекунанд ва «кредит» медиханд. Ҳа; аммо Почта ин корро мекунад ва арзонтар, тезтар ва беҳтар; ва бонкҳо ба кӣ қарз медиҳанд? — Ба

Machine Translated by Google

мӯҳтоҷ, оммаи меҳнаткаш, ки хонаи худ надоранд ё барои сохтани хонаҳо, барои таъмини эҳтиёҷоти хонагӣ? Не! Ё ба деҳқонон ва ё ба онҳое, ки тиҷорат мекунанд ва маводи ниёзи иқтисодиро истеҳсолу тақсим мекунанд? На озодона ва танҳо дар сурати пешниҳоди амният, беш аз ӯҳдадории табиӣ барои баргардонидан; гайр аз ин, фоиз мегиранд. Оё бонкҳо парво доранд, ки оё ба мизоҷони истеҳсолкунандагон хуб, арзон ва саривақт хизмат расонида мешавад ё маводи ниёзи иқтисодӣ зуд, арзон ва бо таваҷҷӯҳ ба зарурӣ таъмин карда мешавад? Не! Як фикри онҳо ин аст, ки фоидаи худро аз ҳисоби фоизҳо, комиссияҳо ё ҳар он чизе, ки раванди бонкии пахши пешниҳоди пул номида мешавад. Бонкҳо чӣ истеҳсол мекунанд? Ҳеҷ чиз! Онҳо чӣ кор мекунанд? Маблагхои калон.

Ба хамин тарик, пулдихандагон, фоида-корон, банкхо, молиячиён ягон заруратро таъмин намекунанд, балки ба чои он аз системаи хукмрони капиталистй фоидаи калон мегиранд, — дар хакикат онхо системаи зиддисоциалистии иктисодии имрузаро зулму истисмор мекунанд. Вазифаи асосии иктисодиёт аз он иборат аст, ки фоизи карз таъмин бошад, яъне коргарон мачбуранд як кисми даромади худро ба «Шахр» диханд. Соҳиби завод, ё худ, ки коргарон ӯро «истисморгар» ва «хунхор» меноманд, чӣ кор мекунад? Бо додани музди камтарини имконпазир, бо истифодаи масолехи паст, бо рохи ба таври оммавй истехсол кардан, миёна ва баланд бар-доштани нархxои чакана вай кушиш мекунад, ки барои худ аз хама бештар фоида ба даст оварад.

Вай дар бораи камбизоатии коргаронаш фикр намекунад; парвое надорад, ки молашро зуд чун ахлот партофтан лозим аст, — бехтар аст, зеро ин барои вай бештар мехнат ва фоидаи зиёд дорад. Мардуми беақл аз паси ахлотҳои арзон гаштаву баргашта мешитобанд, агар ҷолиб нишон дода шавад.

Бозгашти сармояи ӯ дар навбати аввал бо ӯ меояд ва таъминоти зарурии зиндагӣ дар ҷои дуюм меояд.

Бо вуҷуди ин, ӯ коре мекунад. Вай корро таъмин мекунад.

Соҳиби ҳақиқии завод чизи тамоман дигар аст, касест, ки вазифаи олии худро ҳамчун роҳбари хоҷагидорӣ дарк мекунад. Вай бояд дорои арзиши баланди ахлоқӣ бошад - ҳадди аққал аз ҷиҳати иқтисодӣ.
Вазифаи вай ошкор намудани талаботи реалии иктисодии одамон аст — агар вай ихтироъкор бошад хам, ин кори пешка-дамро худаш ичро мекунад. Вай бояд хароҷоти худро то ҳадди имкон камтар нигоҳ дорад ва онҳоро ба манфиати беҳтарин гузорад, нархҳоро то ҳадди имкон паст нигоҳ дорад, то моли худро ба бозор барорад; хам сифат ва хам микдори махсулотро таъмин кунад, ба коргаронаш музди хуб дихад, то ки онхо озодона мол харида тавонанд, бояд хамеша дар бораи такмил ва нав кардани усулхои заводу савдо фикр кунанд. Агар вай ин ҳамаро дар кори худ дар ҷои аввал гузорад, вай ба маънои беҳтарин ва олӣ чизҳои зарурии ҳаётро таъмин мекунад" ва фоида бидуни ҳадафи аввалини худ шуданаш аз худ ба даст меояд. "Беҳтарин ва маъмултарин намунаи ин навъи истеҳсолкунанда Ҳенри Форд аст. Дар саноати вазнини мо дигар номҳо низ ҳастанд, ки ба ҳамон андоза баланданд, —
Крупп, Кирдорф, Аббе, Маннесманн, Сименс ва бисьёр дигарон.

Характери ин гуна корхонахо вакте тамоман дигар мешавад, ки онхо аз тарафи одамони дорой сифатхои баланди ахлокй, ки манфиати коргарони худро гамхорй мекунанд, шахсан назорат намекунанд, вале ба ихтиёри чамъиятхои махдудкунандаи гайришахси дода мешаванд.

То он даме, ки муассиси тиҷорат инчунин саҳмдори асосӣ аст ва метавонад стандарти аълои маҳсулоти худро нигоҳ дорад, ҳамааш хуб мешавад; вале хамин ки конверсия ба амал меояд, онро манфиатхои акционерони капиталистй фаро мегирад. Моликони собик, мудирон, акнун барои бехтар намудани усулхои кор ва шароити мехнат ба Раёсат, ки аз сахмдорон намоянда доранд, вобастаанд, — ва сахмдорон (ба гайр аз ро-нандагон) ба некуахволии коргарон ва аъло будани кор манфиатдор нестанд, то даме ки

Machine Translated by Google

дивидендхое, ки аз он мебароянд, дивидендхои калон мебошанд. Ҷорӣ кардани саҳмияҳои моликият таъсири харобиовар дошт, зеро ҳар як тахминзан метавонад саҳмияҳоро бурун диҳад ва воқеан соҳиби корҳои бузурги саноатӣ шавад, ки дар бораи онҳо чизе надонад. Барои Биржаи фондӣ саҳмияҳо ва саҳмияҳо танҳо коғази зиёданд, ки бо онҳо бозӣ кунанд. Онҳо ба шароити истеҳсолот ва меҳнат таваҷҷуҳ надоранд, аксарият гуфта наметавонистанд, ки чӣ гуна маҳсулот ва ё шароити бозорёбӣ, меҳнат, музди кор ва нигоҳдории он тибқи қонун соҳиби онҳост. (!) Ва соҳибони онҳо ҳастанд, танҳо аз он сабаб, ки онҳо саҳмияҳои ин ё он корхонаро дар бозор кунҷ кардаанд.

Акнун биёед ин вазъиятро дар партави таъсири он ба иктисоди сиёсӣ дида бароем, то ки характери фосиди сохти капиталистиро дарк кунем.

Имрӯз тиҷорат танҳо бозгашти сармояро меҷӯяд.

Дӯконҳои калони чакана усулҳои гуногунро истифода мебаранд. Онҳо «ҷалб», «блеф», «миёна», «маълумоти боҳашамат» ва хоҳиши ба чизҳои нодаркорро бедор мекунад, чунон ки 1 дар боло нишон дод.

Қасрҳои бузурге, ки бо тамоми ҳунарҳои нафис сохта шудаанд, ба харидани ашёи зоҳиран арзон, вале аксаран тамоман бефоида даъват мекунанд ва бо пешниҳоди шартҳои осони пардохт муштариёни худро водор мекунанд, ки ҳама гуна маблағро барои ҳашамати пок сарф кунанд. Ҳуҷраҳои истироҳатӣ барои он фароҳам оварда шудаанд, ки одамон муддати тӯлонӣ дар мағозаҳо истироҳат кунанд, ки инҳо танҳо як кати гарми исрофкорӣ мешаванд, зеро ҳеҷ кас тасаввур намекунад, ки ӯ чизеро ҳамчун тӯҳфа мегирад. Одамони воқеан сарватманд дар мағозаҳои калон харидорӣ намекунанд; онҳо медонанд, ки камбағал чӣ намедонад — касе, ки арзон мехарад, азиз мехарад. Оё издиҳоме, ки дар он қасрҳо мехаранд, тасаввур мекунанд, ки онҳо бо пули ҷамъкардаашон дигар сохта шудаанд? Оё онҳо фикр мекунанд, ки онҳо пулро барои эскалаторҳо, лифтҳо, утоқҳои истироҳатӣ ва равшании афсонавӣ пардохт мекунанд?

Инчунин дарк кунед, ки магозахои калон ба магозадорони хурд харобй меоваранд, онхо мехнати хонагй ва коргарони худро берахмона истисмор мекунанд, он чи ки истехсол мешавад, асосан ахлот аст. Мақолаҳои беҳтар аз мағозаҳои махсусгардонидашуда одатан азизтаранд, ки ин далели мубоһризаи моро ба муқобили мағозаҳои калон асоснок мекунад. Мо онхоро шакли махсуси идеяи капиталистй дар амалиёти амалй мешуморем, ки он чизхои зарурии хаётро таъмин намекунад, балки танхо бо максади ба даст овардани фоидаи калон ба сахмдорон мавчуд аст.

Бо назардошти ин концепцияи пешбарандаи таъмини чизхои зарурии хаёт (ки бояд ба назар гирем, ки ба схемаи коммунистии иктисодиёт ягон алокае надорад), масъала дар муносибати мо ба моликияти хусусй дар чои якум меистад.

8. Социализми миллй моликияти хусусй будани моликиятро хамчун принцип эътироф намуда, онро бо конун хифз мекунад, — ба шарте ки он бошарафона ба даст оварда мешавад ва истифода мешавад. Мо дар ин чо дар бораи он сухан ронда наметавонем, вале хар касе, ки истилохи «кор»-ро дуруст дарк мекунад, зуд мебинад, ки махсули «кор» бояд моли касе бошад. Истеҳсолкунанда намефаҳмад, ки чаро кори ӯ ё арзиши он бояд моликияти "ҷамъияти" норавшан бошад ва ба осонӣ эътироф намекунад, ки самараи меҳнати ӯ бояд ба шахси алоҳида, капиталист расад. Аз ин рӯ, дарки дурусти маънои «кор» табиатан ба эътирофи моликияти хусусӣ оварда мерасонад.

Дар ниҳоят як мавзӯи дигар вуҷуд дорад - консепсияи хона. Хона воқеият нест, магар он ки он дар ҳақиқат моли шахсии инсон набошад ва хонаи худаш оилаи худро паноҳ диҳад. Меваю сабзавоти худи мард аз боғи худаш аз хӯроке, ки дар хонаи серодам мехӯрад, беҳтар аст. Ҳар касе, ки ҳаваси молу мулк ва шодии соҳиб шуданро намедонад, аҳамияти эътирофи моликияти хусусиро намефаҳмад. Чунин одам дар хеч кучо реша надорад, ачоиб аст, ки

Machine Translated by Google

навъи одами шикор ҳамеша ҳасад мебарад, ҳамеша дар ҷустуҷӯи чизи тозае барои соҳиби он аст, дар ҳоле ки одами скандинавӣ, одами сахти хок, дар ақидаҳои худ комилан хоксор аст. Ӯ чизе намехоҳад, ки бо кораш ба даст ояд. Коргар намехоҳад виллаи хубе дошта бошад, ки ҳеҷ гоҳ ба даст оварда наметавонад; вай хонаи хурдакаки зебои шахсии худро мехохад, на хонаи кироя, ки барои он дар давоми умраш се-чор баробар маблаги харочоти сохтмони хонаро медихад. Аммо яхудй, капиталист, — ба ягон китъаи замин вобаста кардан намехохад; идеали ӯ як сейфи калонест, ки бо скрипт, гарав ва векселҳо пур карда шудааст. Сарват на дар молу мулк, балки дар амволи ба гарав гузоштаи дигарон ҳадафи ӯ аст. Вай кор намекунад, аммо то он даме, ки бастаҳои вомбаргҳоро ҷамъ накунад, ором намегирад, то ба ҳамаи онҳое, ки ба онҳо пул қарз дода буд, тозиёна диҳад. Талаби навбатии Барномаи мо барои боздоштани ин тартиб дода шудааст.

9. Некӯаҳволии миллат тақозо мекунад, ки барои ҷамъ кардани сарват маҳдудият муқаррар карда шавад. дар дасти шахсони алохида.

Сарват ба худ зиёновар нест; Баръакс, молу мулке, ки ба таври хуб идора карда шудааст, ба ҳар касе, ки бо онҳо алоқаманд аст, некӣ мекунад. Аммо боз хам, системаи карзхои капиталистӣ сарватро аз баракат ба лаънат табдил додааст; ғорат аст. Оммаи бузурги коргарони бедорои 40 ва синфи миёнаи карздор аз бойхо торафт бештар чудо шуда истодаанд; Соҳибони бешумори хурд аз қарзи худ ранҷ мекашанд ва қудрати маблағгузороне, ки на ватан, на сарзаминро намедонанд, вақте ки онҳо дар қалъаҳои замонавии ғоратгар-барон, бонкҳо нишастаанд, боз ҳам бадтар мешавад. Барои ноил шудан ба ин, давлати миллӣ бояд чораҳои зеринро иҷро кунад:

10. Хамаи немисхо дар чамъияти мехнатй барои пешравии некуахволии умумй ва маданият.

Ин идеяи чамъиятии мехнат иктисодиёт сарнагун кардани концепцияи универсалии чамъиятро дар назар дорад. Тамоми кор ва истехсолот бояд дар доираи идеяи олии хизмат ба чамъият дохил карда шаванд. Он ба ҳеҷ ваҷҳ ба саъю кӯшиши шахсӣ ва саноат мухолиф нест, аммо ин маънои онро дорад, ки пешрафти инфиродӣ набояд аз ҳисоби ҳамкорони худ бошад. Нуқтаи зерин ифодаи ин талаботро медиҳад.

11. Дар доираи вазифаи умумии мехнат, ки ба хар немис вобаста аст ва моликияти хусусй хамчун принцип эътироф карда мешавад, хар як немис озод аст, ки бо хар рохе, ки худаш интихоб кунад, музд ба даст оварад ва аз натичахои мехнаташ озодона ихтиёрдорй кунад.

Дар боло схемахои чамъиятикунонии марксизм ва инчунин молияи баландро ба таври возеҳ рад мекунанд. Давлат шумораи бештари мавҷудияти озодро дар бар мегирад, ки бо идеяи иҷтимоии хидмат алоқаманд аст. — Шахтахо, домнахо, прокатхо, заводхои киштисозиро дар микьёси хурд ба кор андохтан, албатта, мумкин нест, вале сад хазор нафар усто-хои озоду мустакил аз панч фабрикаи пойафзолдузй бехтаранд.

Мамлакатхои калони заминдор дар Шимол ва Шарки Германия дар микьёси калон идора карда мешаванд, назар ба он ки аз тарафи дехконони хурди озод идора карда мешаванд, сермахсултаранд. Хоҷагиҳои хурди ройгон беҳтар кор мекунанд, агар дар наздикии шаҳрҳо ва деҳот ҷойгир бошанд. Нуктаи навбатии мо талаб мекунад, ки:

12. Маҷмӯи солими корхонаҳои ҳама гуна корхонаҳои хурду калон, аз ҷумла кишоварзӣ, нигоҳ дошта мешавад.

13. Корхонахои калон (синдикатхо, трестхо) миллй кунонда мешаванд. Ин талаб ба муборизаи умумии мо ба мукобили идеяи капиталистӣ мувофик аст. — Мақсади аввалини синдикатҳо ва трестҳо дар ягон соҳаи мушаххаси истеҳсолот муттаҳид шудан бо дигар корхонаҳои шабеҳ аст

Machine Translated by Google

бо максади диктант кардани нарххо. Ба онхо майлу хохиши бо нархи арзон таксим кардани молхои хуб хукмфармо нест. Чунин «ҳалқаҳо» махсусан аз ҷониби тиҷорати нав, ки хуб кор мекунанд, ҷалб карда мешаванд. Ширкатҳои нав дар як самти тиҷорат харида мешаванд ва аз роҳ дур карда мешаванд, аксар вақт бо нархи хеле калон бо роҳи ҷуброн. Пешниҳод бо роҳи муттаҳидсозӣ танзим карда мешавад, ки ба воситаи он онҳо қодиранд нархҳоро мувофиқи "таълиф ва пешниҳоди" ҳақиқӣ танзим кунанд. Ин аст он чизе, ки саҳмдоронро ба ташвиш меорад, ки намехоҳанд, ки нархҳоро дар рақобат паст кунанд. Ба ғояҳо ва ихтирооти нав бо чашми душманона нигоҳ карда мешаванд ва беҳтар аст, ки агар қабули онҳо қобилияти пардохтпазирии растаниҳои кӯҳнаро зери хатар гузорад. Чунин корхо-нахо, ки ба сифати трестхои азими идораи марказӣ идора карда мешаванд, ба таври равшан «барои ичтимой тайёранд», яъне онхо аз ичрои ягон хизмате, ки ба чамъият, ки мусобикаи индивидуалӣ ичро мекунад, даст кашидааст. Онхо аз аввал фалач шуда, танхо ба тамаъкории капитализм хизмат мекунанд.

14.Судхурон ва судхурон ва аз хисоби миллат бойгарии берахмона, чазои катл.

Конун, чунон ки хозир аст, моликияти шах-сиро мухофизати махсус медихад. Дуздии хурд ба таври ғайриинсонӣ ҷазо дода мешавад, дар ҳоле ки Қонун барои дастгир кардани қаллобонҳои калон, ки бо «усулҳои капиталистӣ» тамоми як миллатро ғорат мекунанд, ҳеҷ гуна роҳе намедиҳад. Мо махсусан ба онҳое муроҷиат мекунем, ки аз таваррум мусоидат ва фоида ба даст оварданд. Ин аввалин бор дар таърих буд, ки тамоми як халки мехнатдуст тамоми пасандозхои худро бо чинояти инфляция дар микьёси азим, чунон ки дар Германия руй дода буд, дуздид.

Нафси бонкҳо пас аз муътадилшавӣ аз ғоратгарии роҳҳо бадтар буд. Бештар немисҳо қурбони амалҳои "ширкатҳои ҷангӣ" шуданд, назар ба ҳар як гурӯҳи муташаккили ғоратгар.

Вақте ки вақташ фаро мерасад, мо бо ин чизҳо муфассалтар сарукор дорем ва бояд формулаи қонунии онҳоро пайдо кунем. Аммо ҳама розӣ хоҳанд шуд, ки "қаллобии созмонёфта алайҳи миллат" бояд ҳамчун ва ҳатто сахттар аз дуздии хурди пул ё қаллобӣ ҷазо дода шавад.

15. Барои ҳар як немис ҷорӣ намудани соли ӯҳдадории меҳнат ё хидмат.

Ухдадории бо мехнат хизмат кардан ифодаи намоёни вазифаи хиз-матӣ дар назди омма хохад буд. Он барои тарбиявӣ ва дар назди ҳар як немис намунаи ибрати он аст, ки тамоми ҷомеа ҳамчун як одам якҷоя кор мекунанд. Вай ба хар як немис баракати бечунучаро ичро намудани вазифаи худ дар мехнат ба хизмати халк нишон медихад.

Сиёсати молиявӣ

Шикастани фишори таваҷҷӯҳ.

Принсипхои мо оид ба ин масъала дар боби дуюм чунон пурра баён шудаанд, ки мо дар ин чо танхо тадбирхоеро тавсиф мекунанд, ки барои дар амал ба максад расидан мувофиканд.

16. Озод шудани давлат ва монанди ин миллат аз карзи он ва аз ӯҳдадории пардохти фоиз ба хонаҳои бузурги молиявӣ.

Давлат наметавонад қарздор бошад, зеро ба он зарурат надорад. Дар байни давлат ва шахсе, ки гоҳ-гоҳ қарз талаб мекунад ва маҷбур аст, ки қарздор шавад, муқоиса нест. Сиккахонаро давлат назорат мекунад; он метавонад пуле ба даст орад, ки шахси хусусӣ карда наметавонад! Ин корро дар девонавор анҷом дод: мӯд

Machine Translated by Google

дар давраи инфляция. Он бо Рентенмарк низ ҳамин тавр кард ва ҳамин тавр - пас аз истеъфо додани назорати худ ба ба ном Reichsbank - бо ба ном Reichsmark.

Давлат метавонист аз ин ҳуқуқ барои пул кор кардан хеле беҳтар истифода барад, бе хатари таваррум. - Аммо танҳо агар аввал:

17. Рейхсбанк ва хамаи банкхои эмитент миллй кунонда шудаанд ва
18. Агар барои хамаи объектхои калони чамъиятй (об, рохи охан ва гайра) на бо рохи карз, балки бо рохи додани облигацияхои бефоизи давлатй ва ё бе истифодаи пули тайёр таъмин карда шавад.

Ба ибораи дигар: — Вантон чопи купюрахо, бе эчод кардани арзишхои нав маънои инфляцияро дорад. Мо ҳама аз он зиндагӣ кардем. Аммо хулосаи дуруст ин аст, ки бароришии вомбаргҳои бефоиз аз ҷониби давлат наметавонад таваррумро ба вуҷуд орад, агар дар як вақт арзишҳои нав ба вуҷуд оянд.

Далели он, ки имруз корхонахои бузурги иктисодиро бе мурочиат ба карз пиёда кардан мумкин нест. Дар ин ҷо истифодаи оқилонаи ҳуқуқи давлат барои истеҳсоли пул, ки метавонад натиҷаҳои бештар фоидаовар диҳад.

Ба ҳар кас бояд равшан бошад, ки масалан, як нерӯгоҳи бузурги электрикӣ бо истифода аз нерӯи об метавонад ба таври ғайримустақилона сохта шавад:

Хукумат лоихаи Конунро ба Совети конунгузор дар бораи истифода бурдани кувваи обии Бавария, Саксония ва гайра бо рохи конеъ гардондани тамоми талаботи иктисодй пешниход мекунад. Диета махаллй ё органи дигар дар бораи сохтмон карор кабул мекунад, ба вазири молия ва ё ба Банки давлатй ваколат медихад, ки як катор купюрахоеро, ки махсус нишон дода шудаанд, бо корхои нави дар назар дошташуда пурра фаро гирифта шудаанд, бароранд. Ин ёддоштҳо бо кредити якҷояи давлат ё рейх дастгирӣ карда мешаванд. Ҳеҷ кас наметавонад ба ҳисоби таваррум эътироз кунад. Сохтмон аз рӯи кредити иловагие, ки Шӯро намояндагӣ мекунад, сурат мегирад ва нотаҳо мисли дигарон пули қонунӣ мегарданд.

Баъди анҷоми кор аз ҳисоби ин пул ба муштариён нитрат ё нерӯи барқ дода мешавад ва пас аз чанд сол ин масъаларо бозхонд ва нобуд кард. Натиља: Давлат, миллат кори наверо ба роњ мондааст, ки барояшон манбаи нави даромадро таъмин мекунад ва миллат бо он сарватмандтар мешавад.

Барои исботи беақлии низоми ҳозира биёед чизҳои дар боло зикршударо бо он чизе, ки дар пеш аст, муқоиса кунем ҳоло.

Қарз гирифта мешавад. Якчанд капиталист кореро мекунанд, ки тамоми халк, гарчанде ки парламент ба тарафдории он овоз дихад хам, карда наметавонад; ба давлат ичозат медиханд, ки аз онхо карз гирад. Давлат ба ҷои он ки аз салоҳияти бевоситаи худ ба манфиати миллат истифода кунад, ба маблағи барои анҷоми кори муайян зарурӣ фоизи доимӣ пардохт мекунад ва ба ин васила санги осиёбро ба гарданаш меовезад. Ва он чизе, ки аз ҳама гаронарзиш аст, он вомбаргҳо мебарорад ва ҳамин тавр «иқтидори хариди нав»-ро ба вуҷуд меорад. Дар баланс фарк надорад, ки кори нав бо пули нави когазй ва ё облигацияхои нав ифода ёфтааст.
Аммо ҷомеа зарар мебинад, зеро вомбаргҳо маънои онро доранд, ки кори нав ба гарав гузошта шудааст, ки табиатан худро комилан бехатар мекунад, нархҳоро дикта мекунад ва фоида мегирад. Ҳамин тариқ, воқеан маблағгузорон бо рушди неруи обии кишвар сарватмандтар мешаванд; нисбат ба пардохт бепарвоёна муносибат мекунанд; ба чунин монополияхо, монанди модаговхои доимй ширчушй доштанро дуст медоранд. Ахолй мачбур аст

Machine Translated by Google

ки барои кувваи электр ё нитрат гарон дода шавад ва боз як кисми моликияти миллӣ ба манфиати молиячиён табдил дода шавад.

Ман бояд хонандаро ба навиштаҳои қаблии худ, махсусан Der deutsche Staat муроҷиат кунам, ки ин саволҳоро нисбат ба он ки дар ин рисола имконпазир аст, муфассалтар баррасӣ мекунад. Якчанд рақамҳо дар ин силсила, илова бар ин, бо ҷанбаҳои гуногуни махсуси усулҳои нави Давлати оянда барои эҷоди пул сарукор доранд.

19. Мо талаб мекунем, ки стандарти устувори сиккакашӣ чорӣ карда шавад. Он чизе ки мо бояд ҳоло дорем, аммо ғоратгарӣ мисли пештара боқӣ мемонад. Мо, сотсиалистҳои миллӣ, вақте ки дар сари қудрат будем, ҳама чизро омода доштем, то ба қаллобии инфляция фавран хотима бахшем ва стандарти нави кафолатноки тангаро ҷорӣ кунем.

20. Таъсиси банки нави миллии тараккиёт ва иктисодиёт.

Ин талабот дар Памфлети 8-и Китобхонаи миллии сотсиалистӣ муфассал шарҳ дода шудааст: Die Wohnungsnot und die Sociale Bau - und Wirtschaftsbank als Retterin aus Wohnungselend, Wirtschaftskrise und Erwerbs1osene1end. Чолиби диккат аст, ки ин талаби мо дар бораи сиёсати молиявӣ ба гайр аз доирахои сиёсии мо ба дигар доирахои сиёсӣ чукур дохил шудааст.

Дар соли 1921 ман ин талабро ба хукумати Бавария дар шакли лоихаи конуни пурра кор карда баромадашуда пешниход кардам. Дар аввал бо ин идея ҳамдардии зиёд вуҷуд дошт: аммо вақте ки "коршиносон" - бародарии бонкӣ - ба машварат ҷалб карда шуданд, ҳукумат "Утопияи Федер" -ро рад кард.

Баъди интихоботи бомуваффакият дар Тюрингия дар феврали соли 1921 Партияи мо дар Ландтаг дар он чо барои барпо намудани чунин банк бисьёр кор карда, вазири молия фон Клухтзнерро ба хамкорӣ тайёр намуд; табакахои буржуазӣ хам хамфикр буданд. Бо аксарияти овозхо дар Ландтаг ба хукумат ваколат дода шуд, ки банки социалии тараккиёт ва иктисодиёт ташкил кунад. Бинобар ин хукумати Рейх дар зери фишори Рейхсбанк ба амал баровардани иродаи халкро манъ кард.

Дар ҳамин ҳол ба ман муяссар шудам, ки лоиҳаи қонунеро дар Рейхстаг пешниҳод кунам, ки бонкҳои шабеҳро дар иёлатҳои гуногун пешбинӣ мекунанд; дар сессияи кутохи соли Давес (соли 1924) онро партияхои хукуматӣ эхтиёткорона то пароканда шудани тирамохи хамон сол мавкуф гузоштанд.

Вексел барои бонк дар назди Landtag аз Мехленбург буд. Резолюция аз сабаби бесарусомонии вазири молияи немис, инчунин ба сабаби монеаҳое, ки Рейхсбанк дар ин роҳ интизор буд, беэътибор шуд.

Идеяи асоси бонк барои рушд на камтар аз нақшаи дар боло шарҳ додашуда барои эҷоди пул барои мақсадҳои бузурги ҷамъиятӣ аст.

Ба корпорацияи иктисодии комби-натӣ, масалан, ба банки тараккиёти иктисодиёт, бояд хукук дода шавад, ки маблаги барои тараккиёт (Баумарк-Шайнен) аз хисоби арзиши хонахои нав сохташуда бароварда шавад. Он гоҳ онҳо метавонистанд аз бори гарони манфиат озод сохта шаванд, ки имрӯз танҳо ба миқдори кофӣ сохтан ғайриимкон аст.

Ҳар як олмонӣ бо хонаи худ. Халки озод дар замини бесамар.

Machine Translated by Google

21. Ба куллӣ аз нав сохтани системаи андозбандӣ аз руи принципхои иктисодии социалии сиёсӣ. Аз бори андозбандии ғайримустақим озод кардани истеъмолкунанда ва истеҳсолкунанда аз андозҳое, ки фаъолияти ӯро танг мекунанд.

Сиёсати иҷтимоӣ

Сиёсати ичтимой шиори дустдоштаи давои сиёсии имрузаи мост. Ин хеле хуб садо медиҳад, онҳоро маъмул мекунад ва овозҳоро ба ҳизбе ҷалб мекунад, ки ваъда медиҳад, ки ҳама чизро дуруст мекунад.

Вақте ки ҳар як ҳизб ба мансабдор ваъда медиҳад, масалан, афзоиши маош, онҳо инро Сиёсати иҷтимоӣ меноманд.

Вакте ки онхо ваъда медиханд, ки хохиши котибон ва коргаронро ба чо меоваранд; ё вакте ки онхо барои сабук кардани одамони даромадашон кам, ё зарардидахои чанг, ё муаллимони чавон, ё немисхои хоричӣ.

Ва ҳама мардум аз паси ин каламушҳои сиёсӣ медаванд, вақте ки онҳо дар найи "иҷтимоъӣ"-и худ бозӣ мекунанд2 .

Пеш аз ҳама, бояд равшан бошад, ки Сиёсати иҷтимоӣ некӯаҳволии ҷамъиятро қонуни олӣ ифода мекунад ва тавре ки ҳоло фаҳмида мешавад, сиёсати иҷтимоӣ воқеан яке аз манфиатҳои шахсист, ки ба некӯаҳволии умумӣ аҳамият намедиҳад. Хар гуна ваъдахои бепарво дода мешаванд ва онхое, ки ин ваъдахоро медиханд, бояд аз аввал донанд, ки ичрои он имконнопазир аст.

Ҳоло, ки Олмон аз ҷиҳати сиёсӣ, иқтисодӣ ва молиявӣ ин қадар беқувват аст, - ки аввал дар Қонунҳои Доус ва ҳоло дар Қонуни Ҷавон ифода ёфтааст ва дар сиёсати ба истилоҳ иҷрокунӣ, ки бори гарон бар сари миллати мо гузошта, ҳаётро қариб ғайриимкон кардааст - дар бораи "Сиёсати иҷтимоӣ" ҳарф задан ҳам дурӯғ ва хандаовар аст. Холо, ки хаёти немисхо чунон танг аст, вакте ки хар як одам ба хамсояи худ поймол карда, аз вай пеш гузаштан ва уро ба як тараф тела доданӣ мешавад, вакте ки табакахои гуногуни ахолӣ ихтилоф доранд, ваъда медихад, ки ба як гурух аз хисоби камони дигар тарафдорӣ мекунад, на «Сиёсати ичтимой ба манфиати умум», балки яке аз он аст, ки як синфро ба мукобили синфи дигар барангехт. Онҳо хуб медонанд, ки «беҳбудии» лаҳзае бо баланд шудани арзиши зиндагӣ ва андозбандии зиёд бекор карда мешавад.

Сиёсати ичтимой чизи тамоман дигар — азму иродаи кавӣ барои халли проблемаи ичтимоиро дорад.

Синфи коргари истисморшаванда, ки бахти бебах-таанд, чунин мешуморанд, ки музди одилонаи худ, дуруст мавкеи сохти чамъиятӣ аз онхо нигох дошта мешавад — аз ин ру чанги ц1асс.

Ба хама равшан аст, ки хаёти иктисодии мо аз захмхои чукур азоб мекашад; беадолатии талх.
Ва хол он ки хулосахое, ки марксизм бо «чанги синфӣ» ва «талабхои социалию иқтисодии» он дар бораи «тассири экспроприатор» ва «социализация» баровард, тамоман дуруг мебошанд, зеро ин ба тамоми талаботи хакикии сиёсати хакикии социалӣ, ки конуни олии он некуахволии умумӣ мебошад, зарба мезанад.

Принципи пешбарандаи чанги синфӣ — хамчун принципи сиёсат — нафрат аст. «Мусриси истисморкунанда» хасадро принципи иктисодиёт мегардонад, «социализация» бошад, дар рохбарӣ зарба задани шах-сият, дар чои интеллектуали ва самаранокӣ барпо намудани материализм, оммаро дорад.

---

2 Ишорае ба Пид Пипер аз Хамелн.

Machine Translated by Google

Барои комилан шикастани таълимоти марксистӣ, муфлисшавии пурраи системаи коммунистии иктисодиёт ва шикасти бадбахтонаи Революцияи Германияи соли 1918 дидани дигар чизе лозим нест.

Диккати махсуси хонандагони худро ба он чалб менамоям, ки ин социализми псевдо-социализм, ки аз марксизм ба вучуд омадааст, на ба акли солим ва на ба ягон идеяи «ичтимой» асос ёфтааст, конструктивӣ нест, балки дар умкитарин тафаккури сиёсӣ ғарқ шуда мемонад, ки вай ба ҳамон принсипи умумии индивидуализми дағалона ва бесарусомон такя мекунад, чунон ки мо ҳамеша медонистем. Ба он танҳо як қатор шахсоне бовар мекунанд, ки бо эҳсоси нафрат ва ҳасад муттаҳид шудаанд - на бо ягон ҳадафи созанда - бар зидди нисфи дигари миллат. Оё мо аз он тааччуб кардан мумкин аст, ки масъалаи ичтимой бо ин восита хал нашудааст ва наметавонад хал карда шавад ва ягона халли онхо нафрат ва хаваси горатгарӣ мебошад; ки Давлати зинда дар натичаи шуриши биржаи марксистӣ не, балки танхо як туп харобахо ба вучуд оварда метавонад.

Бори дигар сотсиализм калимаи дурустро пайдо мекунад: шӯриши биржа. Марксизм ифодаи хиёнати капиталистӣ мебошад. Капиталистӣ, зеро вахте ки чамъияте, ки бар индивидуализм асос ёфтааст, ба бесарусомонӣ дучор шуд, вай аз зарурат ба зери таъсири магнати бузурги молиявӣ меафтад.

Назарияхои ичтимой-сиёсӣ, ки худро «анти-капиталистӣ» вонамуд мекунанд (марксизм, чанги байни синфхо) — Сиёсати ичтимой, чи тавре ки имруз фахмида мешавад — хатман капиталистӣ мебошанд, зеро онхо як прин-ципи интеллектуалӣ доранд. Онњо намехоњанд, ки ба таври узвї узв ба узвият бунёд кунанд, табаќањои мухталиферо, ки тањти мафњуми баланди вањдати миллї кор мекунанд, бо ѓамхории дарднок ба њам пайванд созанд, балки ормонњояшон сирф худбинона, хоњишашон бењтар намудани мавќеи худро бе назардошти дигарон аст.

Капитализм ва марксизм як аст! Онҳо дар як пояи зеҳнӣ мерӯянд.
Байни онхо ва мо, харифони ашаддии онхо як чахон тафовут мавчуд аст. Тамоми концепцияи мо дар бораи сохтмони чамъият аз тасаввуроти онхо ба куллӣ фарк мекунад. Ин на муборизаи синфӣ ва на худпарастии синфӣ, балки — конуни асосии мо манфиати умум аст.

22. Пешравиҳои бузург дар суғуртаи пиронсолӣ тавассути миллӣ кардани нафақаҳои ҳаёт. Ба хар як аъзои миллати немис кафолат дода мешавад, ки то расидан ба синни муайян ва дар сурати доимӣ инвалид будани он то ин синну сол барои зиндагиаш кофист.

Ин аст халли проблемаи ичтимой.

На он қадар норозигии мустақим аз маош, маош ва даромад боиси ташаннуҷи иҷтимоӣ мегардад, ҳамчун номуайянӣ, нигаронии инсон дар бораи солҳои охираш, ки мабодо дар кӯчаҳо партоб шавад. Махз хамин ташвиши доно касбхои гуногунро водор мекунад, ки ба ташкилотхои сохта-чамъиятии типхои марксистӣ ва капиталистӣ хамрох шаванд ва душмании байни корфармо ва коргарро ба хашм меоварад. Он пасттарин ғаризаҳои ҳарду ҷонибро озод мекунад ва душмании мутақобила натиҷаи он аст. 4fi максади дурусти мехнаткаш дар хаёт дар мубориза барои як дакика зиёд кардани музди мехнат аз байн меравад ва вай хеч гох намефахмад, ки максади бузурги сиёсати ичтимой бояд чи гуна таъминоти дурусти мехнатка-шон бошад.

синну сол.

Бори дигар қайд мекунем, ки давлат дар мавриди табақаи мансабдорон бо таъмини онҳо баъди ба нафақа баромадан роҳи хубу шоёни таҳсин ёфт. Ин халли дуруст ва хушбахтонаи идеали даромади капиталистӣ, яъне ба идеали хакикии таъминоти давлатӣ табдил додани он, ки ба мехнати шахей ва самаранокӣ асос ёфтааст, мебошад.

Machine Translated by Google

Ба амал баровардани ин меъёри некуахволии умумӣ максади олӣ ва начибтарини социализми миллӣ хохад шуд.

23. Тақсими фоида барои ҳама.

NSDAP худро бо ин талабот муайян мекунад. Дар асл он а. талаботи соф социалистӣ ба маънои дурусти калима; бо вучуди ин ба мо хамчун тухфаи дилкаш, вале вайронкунандаи капитализм меояд.

Тақсими фоидае, ки аз меҳнати дигарон бармеояд, дар зери даромади ба даст оварданашуда қарор мегирад, ки ба он сотсиализм шадидтарин ҳамла мекунад. Тақсим кардани фоида аз меҳнати шахсии одам он қадар табиист ва аз ҷиҳати иҷтимоӣ одилона аст, ки ҳеҷ чизро ба муқобили он ҳамчун принсип пеш бурдан мумкин нест.

Махз дар ичрои он душворӣ ба миён меояд, яъне махдуд кардани хачми хисса аз руи истехсолот, махорат ва истехсо-лоти коргар ва аз он сабаб бо мехнати зехни ихтироъкор, хисобчӣ, савдогар, рохбарон ва дигар холатхои ба кор алокаманд.

Албатта, хеле муҳим аст, ки ҷонибҳое, ки арзиши маҳсулотро баланд мебардоранд, набояд дар канор монад. Хатто дар шароити системам хозира як кисми гани-матеро, ки капитал ба он умед мебандад, аз тичорат ба даст оварда метавонад, барои коргар ситонда шавад.

Мо дар ин чо масъалаеро мухокима намекунем, ки баъдтар давлати миллии социалистӣ ин масъаларо чӣ тавр хал мекунад.

Шахсан ман чунин мешумо-рам, ки умуман паст кардани нарххо, дар баробари хамин дар дарачаи хозира нигох доштани музди кор рохи бехтар ва амалии конеъ гардондани талаби таксим намудани фоидаи тамоми истехсолоти миллии мост.

Бо вучуди ин мумкин аст, ки давлати миллим социалистӣ ин масъаларо назар ба он чи ки имруз майнахои дорой майли марксистӣ ва капиталистӣ тасаввур мекунанд, хеле васеътар хал кунад. Талаботи ҳозира ба тақсими фоида ё аз хоҳиши фоида (аслан капиталистӣ) ё аз ҳасад (аслан марксистӣ) ба вуҷуд меояд.

Танҳо дар давлати идеалӣ, чунон ки мо тасаввур мекунем, ин дуруст аст, зеро вақте ки мо ба ҳалли он меоем, мо бояд аз усули капиталистии додани саҳми хурд дар тиҷорат, ки ҳадафи ягонаи он таъмини ҳуқуқи саҳмдорони калонтар ба дивидендҳояшон аст, канорагирӣ кунем, инчунин аз ақидаи марксистии ҳасад, зеро ин омили шахсиро паст карда, ба оммаи васеъ зарар мерасонад.

Барои равшан шудан чанд мисол меорем.

Ба коргарони «фоида-тадсимкунан-да»-и фабрикаи пойафзолдузӣ ягон фоидае надорад, ки дар тиҷорат чанд саҳмия ё мукофоти ночиз ё як ҷуфт пойафзолро бо нархи арзиш ба даст оранд, агар онҳо бояд барои куртаву костюм, ҷӯроб, хӯроку нӯшокиҳои худ гарон пардохт кунанд, зеро дӯзандагӣ, нонвойҳо ва пивопазҳо тамаъҷӯии либоспӯшон, нонвойхонаҳо ва нонвойхонаҳои худро пӯшидаанд.

Паст кардани нархҳо ҷаззобест, ки бояд ба ҳар як фарди миллат дар фоидаи истеҳсолоти миллӣ саҳм гузорад.

Он хисси адолати ичтимоии миллим социалистии хакикиро конеъ намегардонад, куча-рубон, рузгорон, рохиоханчиён, почтальонхо, нак-лиётчиён, коркунони беморхонахо — факат якчанд нафарро номбар кунем, — мехнатдустони хочагии кишлок, шахтёрхо, бинокорон, коргаронро аз таксими фоида истисно кардан лозим аст, зеро ин синфхо ба афзоиши арзишхо мусоидат намекунанд. Инчунин, дар бораи кишоварзӣ, (дар он на танҳо ҷузъиёти деҳқонӣ, балки миллионҳо нафаре, ки ба дигар корҳо вобастаанд, ба назар гирифта шаванд) бояд гуфт, ки он дар солҳое, ки ҳосили хуб аст, «пардохт» мекунад; дар саноати вазнин низ конҳо аз фишори рақобати ҷаҳонӣ танҳо фоидаи холӣ медиҳанд.

Оё мо гуфта метавонем, ки ин миллионхо коргарону хизматчиён, ки аксар вакт дар мухимтарин сохахои саноат машгуланд, вале аз сабаби вазъият ба хиссаи бевоситаи фоида умед баста наметавонанд, назар ба табакахои сершуморе, ки шояд дар клуби шабона ё хаммоми туркӣ шустагар ё дарбон шуда кор мекунанд, ё дар як комбинати оптикӣ ва химиявӣ аз тамоми чахони монополӣ ва таъминоти чахонӣ лаззат мебаранд, камтар эътибор мегиранд? Охирин барои тақсим кардани фоида ва дивидендҳо дар истеҳсоли боҳашамат, оё онҳо ба даст овардани ин бартариятҳоро барои аксарияти миллат беш аз пеш номумкин мегардонанд?

Мо дӯст медорем, ки борони дивидендҳо, мукофотпулӣ, тӯҳфаҳои солинавии пуле, ки ба коргарон ва мансабдорон рехта мешавад, ки дар тӯли солҳо барои тиҷорат кори пурбаракат доранд. Чунин саъю кушиши дорой характери ичтимой-сиёсӣ дар ин рисола аз руи принципхои умумӣ мухокима ва бахс кардан лозим нест. Талабот, чунон ки дар ҳоли ҳозир, як талаботи муҳим аст ва бояд тарафдорони худро ҷалб кунад. «Фоида» асосан аз вазъи умумии тиҷорат ва маҳорати техникӣ ва фурӯшандаи роҳбарият вобаста аст; нокомӣ метавонад дар натиҷаи сохтмони нодуруст ё хатогӣ дар ҳисобҳо рӯй диҳад. Коргарон хар кадар ихти-соснок бошанд хам, хар кадар мехнатдуст бошанд хам, онхо ба натичахои кори сол, ба бурду зиён кам таъсир расонда метавонанд ё тамоман таъсир нарасонанд.

Самаранокии онҳо онҳоро дар талаб кардани музди дуруст ва кофӣ асоснок мекунад, аммо барои талаб кардани ҳисса дар фоида ягон асосҳои маънавӣ ва иқтисодӣ вуҷуд надорад. Онхо комилан ба таври хакконӣ ба чунин таклиф мукобил мебароянд, ки онхо бояд хар гуна талафоти соли кориро аз хисоби пасандозхои худ пушонанд; онхо ба таври хакконӣ ба он мукобил мебароянд, ки бо рохи кам кардани музди кор барои рохбарии бад ё зиндагии исрофкоронаи директорон талаб карда шавад. Аммо "тақсимоти фоида" танҳо дар сурате асоснок аст, ки қобилият ва омодагӣ барои мубодилаи хатарҳо ва талафот вуҷуд дошта бошад ё агар самаранокии махсус ба он мувофиқ бошад."

Дар ин ҷо як ҷанбаи тақсими фоидаи умумӣ аст.

Масалан, чаро корхонахои бузурги рангуборкунии Германия бо мавкеи бартарии монополияи худ бояд барои сахмдорони IG Farbenindustrie факат як гови ширчушии капиталистӣ бошанд ва дар бехтарин холат, бо баланд бардоштани нарх ба коргарон ва мансабдорони худ як хисми фоида диханд?

Вазифаи давлати миллим социалистӣ аз он иборат хохад буд, ки фоидаи калони монополистӣ бо рохи саховатмандона паст кардани нарххо ба ихтиёри умум дода шавад.

Равшан аст, ки масъала масъалаи сиёсати ичтимой нест, балки бо сохти чамъиятии капиталистии имруза (даъвохои сахмдорон) зич алокаманд аст.

Machine Translated by Google

Мо мехоҳем ин принсипҳои мухтасар баёншударо татбиқ кунем; ва ба онҳо роҳнамоӣ кунем, ки ҳадафи мо то ҳадди имкон васеъ ба даст овардани тақсими фоида дар ҳама корхонаҳое, ки фоида танҳо ба ҷайби маблағгузорони касбӣ меравад.

24. Аз даст додани тамоми фоидаи на бо мехнати халол, балки бо рохи чанг, Революция — ва минбаъд — ба эътидол овардан ва аз нав бахо додани марка; инчунин молу мулки пулдихандагон ва горатгарон.

Ин як тадбири чазо ва адолат аст, ки дар асоси ягон принцип ба тавзех ниёз надорад.

25. Бартараф намудани норасоии манзил тавассути сохтмони васеъ дар саросари Рейх бо маблағҳои пешбининамудаи № 20 (банки рушд). Ин руйхати талабхои ичтимоию сиёсиро махкам мекунад. Дар бораи масъалаи молиявии техникӣ, дар ин рисола бисёр гуфтан мумкин нест, зеро он як мавзӯи хеле калони махсус аст ва он чизеро, ки ба назар мерасад, танҳо ақли молиявӣ мефаҳмад ва воқеан бояд аз ҷониби онҳо амалӣ карда шавад. Памфлети 8-и китобхонаи NS пурра ба ин мавзӯъ дахл дорад.

Дин ва санъат

Дар ин мавзуъ беш аз як чанд принсипҳои пешбари фазои барномаро баён кардан ғайриимкон аст. Ин аллакай анҷом дода шудааст. Барои дигарон бояд принсипи мо бошад, ки масъалаҳои динро ба изҳорот дар бораи сиёсати умумӣ накашем; гарчанде ки мо метавонем таъсири фосидкунандаи таълимоти махфии яҳудиёнро ҳамчун объекти изҳорот ва ҳамлаҳои оммавӣ баррасӣ кунем.

Ҳамин чиз ба ҳама ҳамлаҳои беақлона ба масеҳият дахл дорад. Ибораҳое мисли "масеҳият танҳо зиён расонидааст" танҳо нишон медиҳад, ки шахсе, ки онҳоро мегӯяд, на зеҳни инсонӣ дорад ва на сиёсӣ.

Калисоро барои дахолат ба сиёсат гунаҳкор кардан мумкин аст ва ҳамаи масеҳиёни нек аз бераҳмӣ аз номи Салиб аз ҷониби инквизитсия ва озмоишҳо барои ҷодугарӣ ба амал намеоянд, аммо дар маҷмӯъ суиистифода аз бузургтарин падидаи таърихи инсоният барои хатогиҳо ва бадрафториҳои шахсони алоҳида нодуруст аст. Дини масеҳӣ миллионҳо ва миллионҳо одамонро эҳё ва обод кард ва онҳоро бо роҳи ранҷу азоб ба сӯи Худо овард.

Маданияти асрҳои миёна дар аломати салиб бархост; комёбӣ, қурбонӣ, эътиқоди далерӣ решаҳои худро дар масеҳият доранд. Ҳамин тариқ, мо бояд эҳтиёт бошем, ки ядрои ботинии рӯҳонии масеҳиятро аз шаклҳои гуногуни ифротгароӣ, ки дар тӯли таърих дар он пайдо шудаанд, фарқ кунем.

Партияи мо дар асоси насронии позитивӣ меистад.

Ин ҷо нест, ки тамоми мушкилот, умед ва хоҳишҳоро баррасӣ кунем, ки оё миллати немис метавонад дар як вақт барои эътиқод ва таҷрибаи динии худ ягон шакли нав пайдо кунад; ин масъалахое мебошанд, ки аз ХУДУДи Программа барин программаи национал-социализм хеле берунанд.

Муҳим аст, ки рӯи худро ба ҳама гуна таъсироти халалдоре, ки ба миллати мо дар соҳаи санъат, адабиёт, илм, саҳна, тасвирҳои ҳаяҷонбахш ва пеш аз ҳама дар тамоми матбуот зиён мерасонанд, нигоҳ дорем. Барномаи принсипҳои мо - 25 банд - ба қадри кофӣ ба тафсилот меравад, ки дар ин мавзӯъ чизе гуфтан лозим нест.

Machine Translated by Google

Ислоҳоти ҳарбӣ ва дигар

Армияи миллй, Палатахои касбу хунар, ислохоти хукук ва конун чунин саволхои азимеро ба миён мегузоранд, ки ба ахли чамъият дахл мекунанд: хаёт, ки онхоро дар як чанд чумла рад кардан мумкин нест. Идеяхои пешбаранда дар худи Барнома баён шудаанд, вале вазифаи фикр кардан ва кор карда баромадани онхо ва пеш аз хама ба гузаштаи таърихй пайвастани онхо проблемаи бузурги солхои наздик хохад шуд, ки мо умедворем, ки хокимияти сиёсй аз они мо хохад шуд ва мо бо кувваю дониши зарурй барои ба дасти худ гирифтани кори давлат мусаллах мешавем.

Дар ин чо мо барои тадкикот дар зери со-циализми миллй майдони бой дорем.

Ахамияти социализми националй аз он шаходат медихад, ки вай ягон сохаи хаёти миллиро бетаъсир намемонад; зеро вай асоси комилан наверо ба вучуд меоварад, ки мо бояд дар он ин хаётро барпо кунем.

Machine Translated by Google

5. Он чизе ки мо намехоҳем

Бо максади мустахкам намудани чихати мусбати Барномаи мо хуб аст, ки ба наздикӣ изхор намоем он чизе ки мо намехоҳем.

Мо намехохем, ки чаррхои таърих ба акиб гарданд ва сулолахое, ки аз байн рафтаанд ва бо айби худашон асаре хам боки мондаанд, ба хаёт баркарор карда шаванд. Мо инчунин намехохем, ки синфхоеро, ки аз тахти тахт фуроварда шудаанд, дар мавкеъхои пештараи имтиёзноки худ мукаррар кунем.
Синфи афсарон ва мансабдорон аслан аз ягон табақаи касбӣ баландтар ва беҳтар нестанд, зеро онҳо дар ҳақиқат бо ғояи мо, пеш аз ҳама хидмат ба миллат кор мекунанд.

Он либоси якхела ё тӯри тиллоӣ нест, балки иҷроиш аст, ки одамро месозад.

Мо афзалияти яктарафа ё ба таври сунъй баланд бардоштани синфи коргар ва ягон навъ диктатураи пролетариро намехохем. Ҳеҷ кас наметавонад худаш ба худ бигӯяд, ки ҳар як синф танҳо дар гузашта мазлум шуда, даъвои ба қудрат дода шуданро бар дӯш гирад. Чунин саъю кӯшишҳо, вақте ки ба воқеият тарҷума мешаванд, бемайлон ба оқибатҳои даҳшатнок оварда мерасонанд, ба монанди онҳо, ки шӯриши Биржаи биржаи ноябри соли 1918 ҳамроҳӣ мекарданд. То ҳол он на дар қисми болоии аҳолӣ, балки 'болои фишори аҳолӣ,' фиребгарон, авантюристхо, фои-дагарон, иавбакорон ва нодонхо, ки машинаи сиёсӣ ва маъмуриятро ба даст овардаанд, ба диктатураи ваъдашудаи пролетариат) табдил ёфт

Диктатураи «Профитариат».

Хатто сохти нави Давлатӣ дар шароити социализми националӣ, агар вай дар ихтиёри худ кадрхои хеле пухта тайёркардаи одамони катъй, ки бо принципхои Программаи мо комилан фаро гирифта шудаанд, одамони чиддии кувваю тачриба надошта бошанд, ба муваффакият умед надошт. Ҳатто дар назди мо демагогҳои аз ҳад зиёд пок ба оринҷ даромада, дар тартиботи нав бартарӣ ба даст меоранд.

Танкид кардани камбудихои сохти чамъиятии вайроншаванда назар ба кори созанда бар он осонтар аст.

Мо на танҳо ҳизби навро талаб мекунем, ки оҳиста-оҳиста дар парлумон ва маъмурият ҷой гирифта, баъд шояд як ё ду мансабро дар вазорати эътилоф қабул кунем, танҳо дар ниҳоят пушти сараш шикаста шавад, — зеро он гоҳ нақши мо дар таърих бозӣ хоҳад кард, ҳамон тавре ки имрӯз сотсиал-демократия ҳамчун як қувваи сиёсӣ ва зеҳнӣ дар Олмон ба анҷом расидааст. Хамин чиз ба миллатчиёни немис дахл дорад, ки барои ишгол кардани чойхо дар хукумат аллакай аз принципхои асосии худ баргаштанд.

Мо намехохем, ки вазироне, ки соф ба хотири мансаб ва ё барои хокимият ба кор бароянд, аммо хар як чунин мавкеъро мархалаи суи максади бузурги худ мешуморем. Дар байни мо ва дигарон ҳамеша шамшери оташи назарияи ҷаҳонии мо мавҷуд аст.

Аз як тараф Давлат; дурусттараш давлати қалбакӣ, тамғаи либералӣ-демократӣ-парламентӣ, ки маҷбур шуд, ки зулми молиядоронро пӯшонад ва дар зери пои он издиҳоми шӯришиёни лагерҳои яҳудӣ ва ҷангҷӯён, ки барои пешбурди зиндагӣ аз система мубориза мебаранд.

Аз тарафи мо, мубориза барои озодй ва тозагии халкамон, то даме ки мо ба Давлати хакикии адолати социалй ва озодии миллй ноил шавем.

Machine Translated by Google

6. Хулоса

Вазифаи ин рисолаи аввалини китобхонаи NS иборат аз он аст, ки ба Намъияти Социалистӣ дар бораи Программаи партия чиро бояд донад. Мо боз ва боз як принципи асосиеро дидем, ки аз тамоми далелхои мо чун риштаи аргувонӣ кашида мешавад: Социализми националӣ назарияи чахонист, ки ба чахони хозираи капитализм ва хамрохони марксистӣ ва буржуазии он катъиян мукобил мебарояд.

Хаёти мо мубориза дар хизмати ин идеяи тавоно, мубориза барои Германияи нав мебошад.

Мо, национал-социалистхо байраки туфони худро дар назди ахли чахон мавч мезанем. Ҳамеша ҷавон, дурахшон ва дар офтоб дурахшанда, Салиби қалмоқе, ки рамзи аз нав бедор шудани ҳаёт аст, ба вуҷуд меояд.

Machine Translated by Google

Манифести барҳам додани

Афзоиши таваҷҷӯҳ

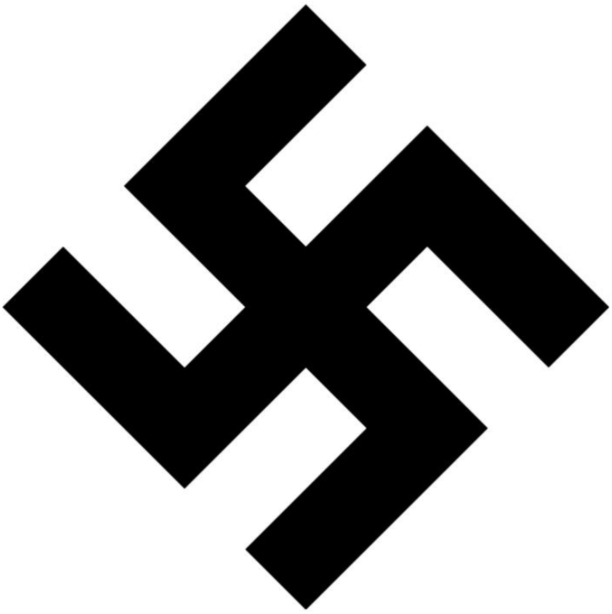

Machine Translated by Google

Маммонизм беморechoии вазнин, ҳамаро фарогир ва азиме мебошад, ки аз он соҳаи фарҳангии муосири мо ва воқеан тамоми инсоният азият мекашад. Вай мисли касалии харобиовар, мисли захрхои хурандаест, ки халкхои чахонро фаро гирифтааст.

Маммонизмро фаҳмидан лозим аст:

аз як тараф, куввахои бузурги пулии байналхалкӣ, кувваи молиявии суп-хукуматӣ, ки аз болои хар як хукуки худмуайянкунии халкхо, капитали калони байналхалкӣ, Интернационали соф тиллой тахти тахти тахти тахти боло гузошта шудааст;

аз тарафи дигар, тафаккуре, ки доираи васеи халкхоро фаро гирифтааст; нафси беандозаи ба даст овардани фоида, тасаввуроти сирф ба дунё нигаронидашудаи ҳаёт, ки аллакай ба таназзули даҳшатноки тамоми мафҳумҳои ахлоқӣ оварда расонидааст ва танҳо боиси бештар шудани он шуда метавонад.

Ин тафаккур таҷассум ёфтааст ва дар плутократияи байналмилалӣ ба авҷи худ мерасад.

Сарчашмаи асосии кувваи маммонизм даромади бепоён ва бепоён мебошад, ки тавассути фоиз ба даст оварда мешавад.

Аз ақидаи комилан бадахлоқона дар бораи фоизҳо аз қарзҳо Gold International таваллуд шудааст. Конститутсияи фикрӣ ва ахлоқие, ки аз ҳаваси манфиат ва фоидаи ҳар навъ ба вуҷуд омадааст, боиси фасоди даҳшатноки як қисми буржуазия гардид.

Идеяи фоизи карзхо ихтирои иблисонаи карз-капитали калон мебошад; як худи вай аз хисоби халкхои истехсолкунанда ва потенциали мехнатии онхо хаёти танбалии акаллияти магнатхоро имконпазир мегардонад; боиси ихтилофхои ами-ки оштинопазир, бадбинии синфӣ гардид, ки чанги байни гражданинхо ва бародарон аз он ба вучуд омад.

Ягона табобат, воситаи радикалии шифобахшии инсонияти дардманд аст

бархам додани тала-боти манфиатдор.

Бархам додани асорати фоизии пул маънои ягонаи имконпазир ва катъиян озод кардани мехнати пурмахсул аз куввахои пинхонии мачбурии пул.

Барҳам додани ғуломӣ ба манфиат маънои барқарор кардани шахсияти озод 7, фидияи инсон аз ғуломӣ, аз лаънатест, ки бо он маммонизм ҷони ӯро бастааст.

Касе, ки ба мукобили капитализм мубориза бурдан мехохад, бояд асорати манфиатхоро бархам дихад.

Барҳам додани ғуломии фоизҳо бояд аз куҷо оғоз шавад? Бо сармояи қарзӣ!

Чаро?

Зеро капитали заём, назар ба тамоми капитали калони саноатӣ, чунон бартарӣ дорад, ки ба мукобили давлатхои бузурги пулӣ танхо бо рохи бархам додани асорати фоизӣ мубориза бурдан мумкин аст. 20:1 таносуби сармояи қарзӣ ба сармояи бузурги саноатӣ мебошад. Халки немис бояд хар сол аз хисоби андозхои бевоси-та ва бавосита, ичора ва баланд шудани арзиши зиндагонии капитали заём бештар аз 12 миллиард сум фонда гирад, хол он ки хатто дар солхои пуравчи чанг маблаги умумии тамоми дивидендхое, ки чамъиятхои акционерии Германия таксим карда буданд, танхо 1 миллиардро ташкил медод.

Афзоиши тармамонанди сармояи қарзӣ аз тамоми имкониятҳои инсонӣ барои ҳисоб зиёдтар аст, ба воситаи даромади абадӣ, бепоён ва бемайлон аз фоиз ва аз фоиз ба фоиз.

Бархам додани асорати фоиз ба халки мехнаткаш чӣ гуна баракат меорад Германия, барои пролетархои хамаи мамлакатхои кураи замин?

Барҳам додани ғуломии фоизҳо ба мо имкон медиҳад, ки ҳама гуна андозҳои мустақим ва ғайримустақимро пайгирӣ кунем. Инро бишнавед, шумо, мардони арзишманди хамаи мамлакатхо, хамаи давлатхо ва китъахо: тамоми даромадхои давлат, ки аз манбаъхои бевосита ва бавосита чорӣ мешаванд, доимо ба кисаи карзхои калон мерезанд.

Machine Translated by Google

Фоидаи муассисахои давлатй, аз чумла алокаи почта, телеграф, телефон, рохи охан, шахтахо, чангалзорхо ва гайра комилан барои бо пул таъмин намудани тамоми ухдадорихои асосии давлатй барои мактабхо, донишкадахои олй, судхо, идорахои маъмурй ва таъминоти социалй кифоя аст.

Хамин тавр, ягон социализми хакикй то даме, ки аз он фоида ба даст оварад, ба инсоният ягон баракат намеоварад корхонахои давлатй ба карз-капитали калон тобеъ мемонанд.

Бинобар ин мо хамчун конуни асосии давлат, аввал барои халкхои немис, баъд хамчун конуни асосй барои хамаи он халкхои ба хам бародар, ки мехоханд хамрохи мо ба иттиходи мадании лигаи миллатхо дохил шаванд, талаб мекунем:

1. Облигацияхои харбй дар баробари хамаи дигар воситахои карзии Рейхи Германия, дар баробари хамаи дигар воситахои карзи давлатхои федералии Германия, хусусан вомбаргхои рохи охан, инчунин облигацияхои облигацияхои хамаи органхои махаллй, бо бекор кардани ухдадории фоизхо хамчун воситаи конунии пардохт барои арзиши номинал эълон карда мешаванд.

2. Бо тамоми дигар коғазҳои фоизӣ, вомбаргҳои пӯшонидашуда, вомбаргҳои саноатӣ, ипотека ва ғ. ӯҳдадории фоизҳо бо ӯҳдадории пардохти қарзи асосӣ иваз карда мешавад; Ҳамин тариқ, пас аз 20 ё 25 сол, вобаста ба фоизи қарз, сармояи қарзӣ баргардонида мешавад ва қарз ба нафақа мебарояд.

3. Ҳама қарзҳои амволи ғайриманқул, гарав ва ғ. бо назардошти пардохтҳое, ки дар реестри замин сабт шудаанд, бо қисмҳои ҳамон маблағе, ки то имрӯз талаб карда мешуд, пардохт карда мешаванд. Молу мулке, ки дар хонаҳо ва заминҳое, ки бо ин тарз аз қарз озод шудаанд, қисман моликияти давлат ё ҳукумати маҳаллӣ мегардад. [Бо ин роҳ давлат барои назорат ва паст кардани иҷора беҳтар ҷойгир мешавад.]

4. Тамоми низоми пулӣ бояд дар ихтиёри бонки марказии давлат бошад. Ҳама бонкҳои хусусӣ низ ҳамин тавр; банкхои чекии почта, кассахои амонатй ва иттифокхои кредитй, хамаи онхо ба сифати амалиёти филиалхо вобаста мешаванд.

5. Тамоми кредит барои молу мулк танхо ба воситаи банки давлатй дода мешавад. Қарзи шахсӣ ва қарзи тиҷоратӣ ба бонкдорони хусусӣ тибқи имтиёзи давлат дода мешавад.
Ин имтиёз бо назардошти зарурат бо манъи таъсиси филиалҳо барои ноҳияҳои алоҳида дода мешавад. Миқёси пардохтҳо аз ҷониби давлат муқаррар карда мешавад.

6. Пардохти коғазҳои қиматноки саҳҳомӣ ҳамон тавре, ки коғазҳои қиматнок ба андозаи 5 фоизи солона пардохт карда мешаванд. Фоидаи зиёдатй кисман ба сахмдорон ба сифати чуброни капитали «хавфнок» дода мешавад (бар хилофи фоизхои мукарраршуда ва когазхои бо танга таъминшуда), фоидаи бокимонда бошад, аз руи хукуки сохибихтиёрии мехнат ё аз чихати чамъиятй таксим карда мешавад ё барои паст кардани нархи махсулот истифода мешавад.

7. Ба хамаи шахсоне, ки бо сабабхои чисмонй (синну соли калон, бемори, маъюбии мехнати чисмонй ё равони, чавонии шадид) имкони таъмини рузгори худро надоранд, дар ивази супурдани когазхои киматнок ба сифати нафака дар хамон андоза ва дар нихояти кор хатто зиёд пардохта шудани фоизхо аз активхои асосй давом дода мешавад.

8. Ба манфиати паст кардани инфляциям хозираи пулхои когазй андози универсалй, катъиян разряди шаходатномахои облигацияхои чангй ва дигар хуччатхои карзи Рейх ва давлатхо кабул карда мешавад. Ин коғазҳо бояд пошида шаванд.

9. Бо рохи равшанфикрии пуршиддати халк ба мардум фахмондан лозим аст, ки пул гайр аз путёвка барои мехнати тамомшуда чизи дигаре нест ва набояд бошад; ки дар холе ки хар як иктисодиёти ба дарачаи олй тараккикарда, албатта, ба пул хамчун воситаи восита эхтиёч дорад

Machine Translated by Google

мубодила, вазифаи пул низ бо хамин ба охир мерасад ва ба хеч вачх набояд ба пул хокимияти болой дода шавад, то ки худ аз хисоби фоиз, аз хисоби мехнати пурмахсул инкишоф ёбад.

Чаро мо хамаи инро, ки ин кадар худ аз худ маълум аст, бояд ба назар нагирифта бошад, ба амал наовардаем ҳамчун Тухми Колумб барои саволи иҷтимоӣ?

Зеро дар кӯрии маммонистии худ мо нафаҳмидем, ки чӣ тавр равшан бубинем, ки таълимот дар бораи муқаддас будани фоизҳо худфиребии даҳшатнок аст, ки Инҷили қарзи фоизӣ, ки танҳо касро баракат медиҳад, тамоми тафаккури моро дар торҳои тиллоии плутократияи байналмилалӣ печида гирифтааст. Чунки моро қудратҳои пулӣ дар бораи он фаромӯш кардаем ва дидаву дониста дар ошуфтагӣ нигоҳ медоранд, ки - ба ҷуз аз чанд нафар сарватмандон.
фоизе, ки ин кадар зебо ба назар мерасад ва барои беандешагон махбуб аст, аз хисоби андозхо пурра кобил мешавад. Тамоми қонунгузории мо оид ба андоз, то он даме, ки мо аз ғуломӣ ба фоиз озодӣ надорем, танҳо хироҷ - ӯҳдадории сармояи калон надорем ва на, чунон ки мо тасаввур мекардем, қурбонии ихтиёрӣ барои ноил шудан ба меҳнат барои ҷомеа нест.

Аз ин ру, озод шудан аз асорати фоизии пул шиори равшани революцияи умумичахонӣ, аз занчирхои хокимиятхои пулии болой озод кардани мехнати пурмахсул мебошад.

Амалиёт ва асосноккунӣ

Мо дар байни яке аз бухронҳои вазнине қарор дорем, ки мардуми фақири мо дар таърихи пурдарди худ онро аз сар гузаронидааст. Мардуми мо сахт бемор аст; тамоми ҷаҳон бемори вазнин аст.
Миллатҳо нотавон мемонанд; иштиёки дилчасп, фарьёди фидя аз байни оммаи тира мегузарад. Мардум бо ханда ва рақс, бо кино ва саҳнабозӣ мекӯшад сарнавишти ғамангези худро фаромӯш кунад - умедҳои ноумедшуда, дарди амиқи ботиниро фаромӯш кунад,
дар бораи ноумедии дадшатовар аз он чизе, ки кас бо камоли мамнуният «музаффариятдои революция» номида мешавад. Аммо чӣ тавр мо инро ба таври дигар тасаввур мекардем? Чӣ тавр ҳамаи ваъдаҳои нек ба таври дигар иҷро шуданд? Хамаи он чи ки мо дар торикии шаб, дар торикии шикасти чангиамон ба даст меорем, гуё зари дурахшанда менамуд, вале акнун, вакте ки рузи хокистарранг бозьёфтро равшан мекунад, ин хама порахои чубу тахта мебошанд.
Ҳоло мо дар ин ҷо бо зиён истодаем. Ба хотири ин чӯбҳои пӯсидае, ки дар шаб хеле зебо медурахшиданд, мо ҳама чизеро, ки то имрӯз барои мо азизу арзишманд буд, партофтем ва ҳама кисаамонро бо ин хазинаи аламовар пур кардем. Тааҷҷубовар нест, ки ғазаби ноумедӣ маҳз камбағалонтарин камбағалонро фаро мегирад ва онҳо дар хашми бемаънӣ бар зидди бародарони худ мекашанд ва бо орзуи амиқи наҷоти худ кӯшиш мекунанд, ки ҳама чизеро, ки дар сари роҳ истодаанд, нобуд созанд.
Агар виҷдону аблаҳӣ мардумро боз ҳам бештар водор созад, ин ҳолат бояд ба девонагии комил оварда расонад.

Ва ин девонагӣ ба куҷо мебарад, мо дар Русияи болшевикиро мебинем. Милликунониро, чунон ки дар Россия социализация меноманд, ноком будани худро исбот кард, Ленини бепарво эълон мекунад. Иктисодиёт вайрон шуд, кобилияти харидории пул ба хеч вачх афтод, зиёиён кушта шуданд, коргари бе нон. Ноумедӣ дар тамоми мардум; танхо террори хунин, ки ба зархаридони Хитой ва Латвия асос ёфтааст, диктаторхои сурхро аз интикоми халки хиёнаткор мухофизат карда метавонад. Дар байни мо хам инкишоф аз хамин рох хохад рафт, агар ба хукумат рох дода шаванд, ки спекуляторони байнал-халкӣ, мутаассибони васвоси партиявӣ, намояндагони буржуазияи аз хама вазнинтарин ва намояндагони нажоде, ки табиатан ба халки немис тамоман бегонаанд, рох дода шаванд.

Machine Translated by Google

Воқеан он суханони зебою зебое, ки ба гӯши мо пичиррос заданд, чӣ буданд? Гуфтушунид сулх, Лигаи Миллатхо, парламентаризм, сохибихтиёрии халк, демократия, диктатураи пролетариат, социализм, нест кардани капитализм, озод шудан аз милитаризм ва дигар чунин шиорхои зебо. Халки нави озод бояд ба вучуд ояд, ки вай бояд такдири худро худаш муайян кунад. Ҳеҷ кадоме аз инҳо амалӣ нагардидааст, амалӣ шуданаш ҳам муяссар нашуд ва ё ҳаргиз амалӣ шуда наметавонист, агар мо бо ҷиддияти баланди ахлоқӣ ҳамаи ин зуҳурот, ин ҳама шиорҳоро таҳқиқ накунем — агар мо чун табиби соҳибақл ва ғамхор аломатҳои бемориро софдилона насанҷем ва бо ҷидду ҷаҳд ташхиси ҳолати кунунии ин беморро нагузорем, вақте ки ин беморӣ вазнин аст. ба миён меояд.

卐卐卐卐卐

Беморни асри мо маммонизм номида мешавад.

Маммонизм чист?

Маммонизм хукмронии дахшатнок, ноаён, пурасроронаи давлатхои бузурги байналхалкии пулй мебошад. Бо вуҷуди ин, маммонизм як тафаккур аст; ин парастиши ин қудратҳои пулӣ аз ҷониби ҳамаи онҳое, ки бо заҳри маммонистӣ сироят ёфтаанд. Маммонизм гипертрофияи номаҳдуди - худ аз худ солим - ҳаракати инсон барои ба даст овардан аст. Маммонизм — нафси пуле, ки ба девонавор табдил ёфтааст, гайр аз болои пул чамъ кардани пул максади олитареро намедонад, ки вай бо вахшиёнаи бемислу монанди тамоми куввахои чахонро ба хизмати худ мачбур кардан мехохад ва бояд ба асорати иктисодй, ба истисмор намудани неруи мехнатии хамаи халкхои руи замин оварда расонад. Маммонизм тафаккурест, ки боиси таназзули ҳама мафҳумҳои ахлоқӣ шудааст. Маммонизмро падидаи умумиҷаҳонӣ ҳисоб кардан лозим аст, ки бо эгоизми бераҳмона ва бераҳмона дар инсон баробар карда шавад. Маммонизм - рӯҳияи тамаъ, хоҳиши бепоёни ҳукмронӣ, тафаккури комилан ба мусодираи молу сарватҳои ҷаҳон нигаронидашуда; дар асоси он дини одами соф дунё нигаронидашуда мебошад.

Маммунизм бевосита ба социализм мукобил аст. Социализм хамчун идеяи олии ахлокй, хамчун идеяи он, ки одам дар чахон танхо барои худ нест, хар кас дар назди чамъият, дар назди тамоми инсоният вазифадор аст ва на танхо барои бехбудии лахзаи оилаи худ, аъзоёни кабилаи худ, халки худ чавобгар аст, балки дар назди ояндаи фарзандон ва фарзандонаш хам ухдадорихои устувори маънавй дорад.

Ба таври конкретй гуем, мо бояд мам-лакатро дамчун созиши бошууронаи капита-листони калони ба куввадои зурталаби тамоми халкхо дидем. Дар ин ҷо ҳамеша омадани пинҳонии маммонизм ҷолиби диққат буд.

Магнатхои калон дар хакикат хамчун кувваи нихоии пешбарандаи чахон, ки империализми Англияю Америкаро дарбар мегиранд; чизи дигар. Давлатҳои бузурги пулӣ воқеан куштори даҳшатноки оммавии Ҷанги Ҷаҳониро маблағгузорӣ мекарданд. Қудратҳои бузурги пулӣ дар ҳақиқат, ҳамчун соҳибони ҳама рӯзномаҳои бузург, ҷаҳонро ба торҳои дурӯғ бофтаанд. Онхо бо камоли каноатмандй тамоми шавку хаваси пастро торумор карда, ба афзоиши та-моилхои имруза гайратмандона ёрй расонданд ва ба воситаи пропагандаи мохиронаи матбуот реваншизми Францияро ба чуш меоварданд. Онҳо идеяи панславянӣ, ғурури сербҳоро дар бораи қудрати бузург будан ва ниёзмандии ин давлатҳо ба пулро бодиққат парварида буданд, ки оташи ҷаҳониро бояд аланга занад.

Ҳатто дар байни мо дар Олмон рӯҳияи маммонизм, ки мехост танҳо рақамҳои бештари содирот, сарвати миллӣ, васеъшавӣ, лоиҳаҳои бузурги бонкӣ ва муомилоти молии байналмилалиро донад

Machine Translated by Google

боиси шикасти ахлоки чамъиятӣ, таназзули доирахои хукмрони мо ба материализм ва гедонизм, руякӣ будани хаёти миллии мо гардид, хамаи омилхое, ки ба вайроншавии дахшатангез айбдоранд.

Бо тааччуб мо бояд аз худ бипурсем, ки маммонизм аз кучо, капитали калони байналхалкӣ кувваи токатнопазири худро аз кучо мегирад?

Нодида гирифтан мумкин нест, ки хамкории байналхалкии давлатхои бузурги пулӣ падидаи тамоман навро ифода мекунад. Мо дар таърих чунин монанде надорем. Ухдадорихои байналхалкии дорой характери пулӣ амалан маълум набуданд. Танҳо бо афзоиши иқтисоди ҷаҳонӣ, бо тиҷорати умумии ҷаҳонӣ, идеяи иқтисодии манфиатҳои байналмилалӣ ба вуҷуд омад ва дар ин ҷо мо ба решаи амиқтарин даст мезанем, дар ин ҷо мо ба манбаи ботинии қуввае, ки Байналмилалии Тиллоӣ аз он қудрати рафънопазири худро мегирад, зад.

Фоиз, бемалол ва беохир ворид шудани молҳо, ки ба моликияти танҳо ба пул асос ёфтааст, бидуни иловаи меҳнат боиси афзоиши қудратҳои бузурги пулӣ гардид. Қарз-фоиз ин принсипи шайтонист, ки аз он Gold International таваллуд шудааст. Кредит-капитал хунари худро комилан дар хама чо мустахкам бастааст. Капитали карзи калон мисли огуши анемон хамаи давлатхо, хамаи халкхои чахонро ба доми доми худ даровардааст.

Заёмхои давлатӣ, заёмхои давлатӣ, вомбаргхои рохи охан, заёмхои чангӣ, гаравхо, ухдадорихои бонд — ба таври мухтасар хар гуна воситахои карзӣ тамоми хаёти иктисодии моро ба доми худ даровардаанд, то ки минбаъд тамоми халкхои чахон дар торхои тиллой бемалол чанг мекунанд. Ба хотири принсипи фоиз, мувофиқи як фиреби комилан девонаи сиёсӣ, ки ҳар навъ моликият ҳуқуқи даромад дорад, мо ба ғуломии фоизҳои пул итоат кардем. Ягон далели воқеии маънавӣ овардан мумкин нест, ки чаро танҳо доштани пул ҳуқуқ ба пардохти фоизҳои абадӣ меорад.

Ин мухолифати ботинӣ ба манфиат ва даромади ҳар навъ бе ягон ҳодисаи меҳнати истеҳсолӣ дар тамоми ҳаёти ҷони тамоми халқҳо ва замонҳо паҳн мешавад. Аммо ин муқовимати амиқи ботинӣ ба қудрати пул ҳеҷ гоҳ барои миллатҳо, ки дар замони мо буд, ин қадар бошуур нагардида буд.

Маммонизм ҳеҷ гоҳ ба чунин тарзи ҷаҳонбинӣ барои оғози ҳукмронии ҷаҳон омода нашудааст. Ҳеч қачон он ҳар гуна пастӣ, шаҳват ба қудрат, шаҳват ба интиқом, тамаъ, ҳасад ва ботилро ба ин андоза ба таври доно пинҳоншуда ва вале бераҳмона ба хидмати худ нагирифтааст. Чанги чахонӣ дар асоси асосии худ яке аз калонтарин карорхои процесси эволюционии инсоният дар мубориза барои хал кардани он аст, ки оё дар оянда чахонбинии маммонистӣ-материалистӣ ё чахонбинии социалистӣ-аристократӣ бояд такдири дунё.

Дар р9и замой, коалициям мам-лакатхои Англияю Америка, бешубха, дар аввал галаба кард. Ба мукобили он дар Шарк большевизм ба вучуд омад ва агар кас дар большевизм идеяи бузургеро дидан хохад, бешубха мавкеи ба чахонбинии маммонистӣ комилан мухолиф аст. Усулхое, ки большевизм барои ин кор ба кор бурданӣ мешавад, аммо табобатхои бехудаи доктор Эйзенбарт мебошанд. Онҳо кӯшиши кӯмак ба бемори аз заҳролудшавии дохилӣ бо скальпел, буридани сар, даст ва пойҳои ӯ мебошанд.

Machine Translated by Google

Ба мукобили ин хучуми большевизм, ба мукобили ин сарнагуншавии бемаънӣ мо бояд як идеяи нави амалкунанда пешниход кунем, ки бо кувваи муттахид хамаи синфхои мехнат-кашонро муттахид намуда, захрхои дуньёро ба касалихо дучоршуда берун бароранд.

Ман ин маънои онро дар барҳам додани ғуломии фоизҳои пул мебинам.

Се омил вуҷуд доранд, ки фоизи қарзи сармояро ҳамчун сабаби аслӣ ва аслии бадбахтии молиявии мо намоён мекунанд.

Якум, номутаносибии вахшиёнаи карз-капитали фоизӣ, ба хамин тарик, сармояе, ки бе сарфи мехнати эчодӣ худ аз худ меафзояд ва дар хакикат абадӣ меафзояд.
Дар байни мо дар Олмон ин сармояи қарзӣ аллакай ба дараҷае расидааст, ки мо онро 250 миллиард зиёд намешуморем. Бар хилофи ин маблаги азим маблаги муомилоти саноатии тамоми саноати Германияи мо хамагӣ 11,8 миллиард сумро ташкил медихад. Илова бар ин, сармояи 3,5 миллиард сармояи 16,000 ҷамъияти дорои масъулияти маҳдуди саноатӣ [GmbH] мавҷуд аст, бинобар ин дар маҷмӯъ мо танҳо тақрибан 15 миллиард сармояи саноатӣ дорем. 20:1 аввалин бозёфти бунёдӣ аст[3] .

Ин бахо чунин маъно дорад, ки дар проблемахои молиявие, ки ахамияти калон доранд, хамаи тадбирхои вобаста ба капитали карз бояд назар ба тадбирхое, ки ба капитали калони саноатӣ нигаронида шудаанд, 20 баробар самарабахш бошанд.

Дуюм: пардохти фоизҳо аз рӯи сармояи дар боло зикршуда, ки 250 миллиард тахмин зада мешавад, дар маҷмӯъ барои ҳама вақт ба назар гирифта мешавад, ҳамасола тақрибан 12½ миллиардро ташкил медиҳад. Баръакс, маблаги умумии тамоми дивидендхои саноатӣ дар соли 1916 таксим карда шуда, дар соли 1915 кариб як миллиард маркаро ташкил дод. Дар даҳсолаҳои қаблӣ ин рақам ба ҳисоби миёна тақрибан 600 миллион нафар буд. Дар ду соли охири ҷанг [1914-1918] он метавонад хеле баланд шуда бошад, аммо барои соли ҷорӣ [1919] садамаи аз ҳама бузургтарро сабт хоҳад кард.

Даромаднокии миёнаи ҳамаи корпоратсияҳои саҳҳомии Олмон [AG] 8,21% буд; ҳамин тавр, танҳо тақрибан 3½% зиёдтар аз даромади миёнаи қарзҳои фоизии собит.

Хамин тавр, ман бори дигар такрор мекунам, ки дар оянда халки немис бояд барои фоизхои гуногуни абадии карз-капитали калон такрибан 12,5 миллиард [соле] дихад, хол он ки даромади капитали саноатӣ дар давраи пуравчи тараккиёт 1 миллиард ва дар давраи гул-гулшукуфии беталаф хамагӣ 0,6 миллиардро ташкил дод. Ҳамин тариқ, мо дар ин ҷо боз як таносубро аз рӯи дараҷаи бузургии 20:1 то 12:1 мебинем.

Омили сеюм ва хавфноктарин афзоиши беандозаи бузургест, ки ба воситаи фоиз ва ба воситаи фоиз аз рӯи фоизҳо берун аз фаҳмиши қарзи калон – сармоя мебошад. Ман бояд дар ин ҷо каме бештар дур шавам ва умедворам, ки аз як экскурсияи хурд ба математикаи олӣ фаҳмонам. Аввал якчанд мисол.

Қиссаи ҷолиби ихтирои бозии шоҳмот ба ҳама маълум аст. Подшоҳи сарватманди Ҳинд Шиҳром ба ихтироъкор ҳамчун ташаккур барои ихтирои бозии шоҳона иҷро шудани хоҳишро дод. Орзуи марди доно ин буд, ки подшоҳ ба ӯ дар майдони аввали бозии шоҳмот як дона гандум диҳад, дар майдони дуюм ду дона, дар сеюмӣ чаҳор дона ва ҳамин тавр ҳамеша дар ҳар як майдон ду баробар бештар аз як донаи қаблӣ. Подшоҳ ба хоҳиши зоҳиран хоксоронаи марди ҳаким табассум кард ва фармуд, ки як халта гандум биёранд, то ба ҳар як мураббаъ донаи гандум тақсим шавад. Тавре ба ҳама маълум аст, амалӣ шудани ин хоҳиш ҳатто барои сарватмандтарин шоҳзодаи дунё ғайриимкон буд. Тамоми хосили дуньё дар зарфи хазор сол барои пур кардани 64 чоркунчаи тахтаи шохмот кифоят намекунад.

[3] Аён аст, ки 17: 1 дақиқтар аст, аммо шояд Федер имкон медиҳад, ки ин таносуб афзоиш ёбад.

Machine Translated by Google

Як мисоли дигар: бисёриҳо ҳанӯз аз айёми мактабхонии худ шиканҷаи ҳисоб кардани фоизҳои мураккабро дар хотир доранд; чӣ тавр диноре, ки дар вақти таваллуди Масеҳ гузошта шудааст, бо фоизҳои мураккаб зиёд мешавад, то дар ҳар 15 сол ду баробар зиёд шавад. Дар соли 15-уми баъди таваллуди Масеҳ динор ба 2 тин, дар соли 30-уми милодӣ ба 4 тин, дар соли 45-уми милодӣ ба 8 пенни ва ғайра расид. Бисёр кам одамон дар хотир хоҳанд дошт, ки ин динор имрӯз чӣ арзишро ифода мекунад: ҳаҷми тиллое, ки ба ҳаҷми Замин, Офтоб ва ҳамаи сайёраҳо дар якҷоягӣ барои ифода кардани арзиши ин диноре, ки бо фоизҳои мураккаб гузошта шудааст, мувофиқат намекунад.

Мисоли сеюм: сарвати хонаи Ротшильд, қадимтарин плутократияи байналмилалӣ, имрӯз тақрибан ба 40 миллиард баробар аст. Маълум аст, ки дар Франкфурт такрибан соли 1800 пирамар Майер Амшел Ротшильд бе сарвати азиме, ки аз худаш ёдовар шуда буд, ба сарвати азими хонааш аз хисоби карзхои фракционии захиравии миллионхо маблаге, ки граф Вильгельми I Гессен барои нигох доштан ба у бовар карда буд, асос гузошт.

Агар ҷамъшавии пул тавассути фоиз ва фоиз аз рӯи фоиз бо Ротшильд танҳо бо қурби хоксоронаи динор муваффақ мешуд, хатти каҷ ба қадри кофӣ баланд намешуд. Аммо агар фарз кунем, ки сарвати коллективи Ротшильдхо танхо ба андозаи пенни зиёд мешавад, сарвати Ротшильдхо дар соли 1935 ба 80 миллиард, дар соли 1950 ба 160 миллиард, дар соли 1965 ба 320 миллиард мерасад ва бо хамин вай аллакай аз тамоми сарвати миллии Германия хеле зиёд мешавад.

Аз ин се мисол метавон қонуни математикиро ба даст овард. Каҷе, ки болоравии сарвати Ротшильдро ифода мекунад, каҷеро, ки аз шумораи донаҳои гандум барои тахтаи шоҳмот ба даст овардан мумкин аст ва рақаме, ки зарб задани динор аст

бо манфиати мураккаб истехсол мекунад, хатхои оддии математики мебошанд. Хамаи ин хатхо доранд ҳамон хислат. Пас аз он ки дар аввал хоксорона ва тадриҷан афзоиш меёбад, каҷ торафт нишебтар мешавад ва ба зудӣ амалан ба қариб тангенсиалӣ то беохир наздик мешавад.

Бо вуҷуди ин, хати каҷравии афзоиши сармояи саноатӣ ба таври дигар идома дорад.
Ба ҳамин монанд, асосан аз ибтидои хурд ба вуҷуд омада, ба зудӣ шиддати шадиди каҷҳо пайдо мешавад, то он даме, ки сершавии муайяни сармоя ба даст ояд. Он гох хатхо хамвортар мешаванд ва дар баъзе сохахои саноат шояд хатто андаке паст шаванд, агар ихтирооти нав боиси беқурбшавии корхонаҳо, мошинҳои мавҷуда ва ғайра гардида бошад. Мехохам дар ин чо танхо як мисолро интихоб намоям, яъне тахияи асархои Крупп. Соли 1826 пирамард Крупп қариб бе дороиҳо мурд. Дар соли 1855 Алфред Круп аз номи хукумати Миср аввалин ордени худро барои 36 туп гирифт.

Дар соли 1873 Крупп аллакай 12.000 коргар кор мекард. Дар соли 1903 Фрау Берта Крупп тамоми корҳо ва амволро ба Алфред Крупп фурӯхт.

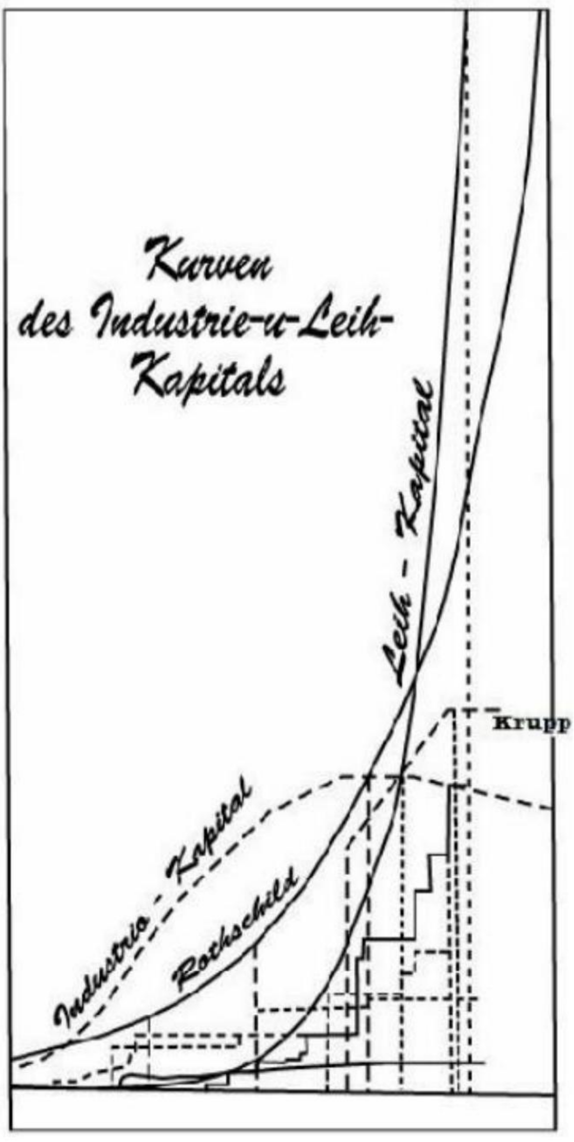

Machine Translated by Google

чамъияти сахоми ба маблаги 160 млн. Имрӯз арзиши умумии сармояи саҳҳомӣ 250 млн. Номи Крупп барои мо немисҳо чӣ маъно дорад? Суръати тараккиёти саноати мо. Аввалин дар ҷаҳон истеҳсолкунандаи туп[ои пӯлод]. Маблағи бузурги маҳсулнокии устувортарин, мақсаднок ва интенсивӣ. Саъю кушиши Крупп барои садхо хазор нафар рафицони мо нон ва мехнат буд. Барои миллати мо, аслиҳа ва мудофиа - ва аммо он дар муқоиса бо миллиардҳо Ротшильд як карлик аст. Афзоиши сарвати Крупп дар тӯли як аср бо афзоиши сарвати Ротшильд тавассути афзоиши бемайлон ва беохир аз фоизҳо ва фоизҳо чӣ аҳамият дорад?

Ду хати кач, ки бо хатҳои ғафс кашида шудаанд, фоизи қарзро ифода мекунанд ва воқеан каҷрави болоӣ рушди сарвати Ротшильдро нишон медиҳад ва каҷи поёнӣ, аввал ҳамвор ва сипас зуд боло меравад, ба таври хеле умумӣ рушди хоси ҳамаи ин каҷҳоро нишон медиҳад, ки дар он пешравии хурд дар меҳвари уфуқӣ метавонад дучандшавии арзиши вертикали меҳварро ба вуҷуд орад. Хатти рахнашуда рохи тарацциёти умумии саноати моро дар зарфи 40—50 соли охир нишон медихад. Хатҳои ҷаримавии ба таври гуногун кашидашуда рушди якчанд корхонаҳои калони саноатии ба таври тасодуфӣ интихобшударо нишон медиҳанд, ки аз онҳо характери умумии хатти кашидашудаи сармояи саноатӣ гирифта мешавад.

Бояд ба таври возеҳ қайд кард, ки хатҳои карзӣ-капитал хеле фишурда шудаанд. Ҳамин тариқ, масалан, хатти бахти Ротшильд бояд 80 маротиба баландтар аз хатти Крупп муқаррар карда шавад. Мақсади нишон додани каҷҳо, албатта, танҳо нишон додани характери куллан фарққунандаи ду намуди сармоя аст. Каҷҳои сармояи қарзӣ дар аввал рушди хеле тадриҷан афзоишёбандаро нишон медиҳанд; он гоҳ рушд бо суръат пеш меравад, то он даме, ки ҳамеша ваҳшӣ ва ҳама чизро бо худ кашола карда, худро аз мафҳумҳои инсонӣ хеле фаротар барорад ва ба сӯи беохир талош кунад.

Хатти капитали саноатй, баръакс, дар охир мемонад! Тафовутхое, ки пай дар пай муфассал нишон дода метавонад, характери асосии тараккиёти саноат хамеша чунин хохад буд, ки баъди тараккиёти пурзури ибтидой давраи муайяни камолот, сершавй ба амал меояд, ки дер ё зуд пастшавй ба амал меояд.

Ҳеҷ чиз ба мо фарқияти амиқи асосии байни сармояи қарзӣ ва саноатиро равшантар нишон намедиҳад. Ҳеҷ чиз барои мо фарқи байни таъсири харобиовари сармояи қарзӣ ва фоидаи тиҷоратӣ (дивидендҳои) сармояи тиҷоратиро, ки дар корхонаҳои бузурги саноатӣ гузошта шудаанд ва таваккал мекунанд, аз ин муқоиса равшантар карда наметавонад.

Ба қадри кофӣ таъкид кардан мумкин нест, ки эътирофи қонунҳои риёзие, ки сармояи қарзӣ ва саноатӣ пайравӣ мекунанд, танҳо роҳи равшанеро нишон медиҳад, ки фишангро барои ислоҳи иқтисоди харобшудаи мо бояд ба кор бурд. Мо ба таври возеҳ дарк мекунем, ки на тартиботи иқтисодии капиталистӣ, на сармояи худ ва аз ин рӯ, вабои инсоният аст. Талаботи беандозаи фоизи карз-капитали калон лаънати тамоми инсонияти мехнаткаш аст!

Сармоя бояд бошад! Мехнат бояд бошад! Як худи мехнат кам кор карда метавонад. Дар як худи капитал хеч кор карда наметавонад!

Капитал бе мехнат танхо безурёт шуда метавонад! Аз ин ру, му-химтарин талаб, начибтарин вазифаи революция, окилонатарин маънои революцияи чахонй бархам додани асорати фоизи пул мебошад.

Хонаи Ротшильд имрӯз 40 миллиард арзиш дорад. Миллиардерҳои молияи баландпояи амрикоӣ, Мистер Кан, Лоеб, Шифф, Спейер, Морган, Вандербилт ва Астор якҷоя арзёбӣ мешаванд.

Machine Translated by Google

камаш 60—70 миллиард. Бо фоизи ҳамагӣ 5% ин маънои даромади ин ҳашт оилаи иборат аз 5-6 миллиардро дорад, ки тибқи тадқиқоти Карл Ҳелфферич, тақрибан 75% даромади солонае, ки ҳамаи андозсупорандагон дар Пруссия дар соли 1912 доштанд. Ба ҳар як андозсупоранда ба ҳисоби миёна 1,56 хешовандон 23 миллион хешованд аст.)

Ҳамин тариқ, тақрибан 38 000 000 олмониҳо маҷбур буданд аз ҳисоби даромади солонаи миллиардерҳои дар боло зикршуда зиндагӣ кунанд. Бешубҳа, миллиардерҳои амрикоӣ ба ҳамон маъное, ки хонаи Ротшильд ва ғайра доранд, соф қарз-капиталист нестанд. Ман аслан парвое надорам, ки дар бораи он ки миллиардерҳои амрикоӣ воқеан “миллионерҳои 100 миллион долларӣ” ҳастанд ё “1000-миллиардерҳои миллионҳо"; дар ҳолати аввал танҳо як ё ду даҳҳо Крези иловагиро ҳисоб кардан лозим буд. Ё ин ки танҳо "300"-и Ратенауро қабул кунем; пас инвентаризатсияи мо албатта ба тартиб хоҳад омад. Дар ин ҷо гуфтани рақами дақиқ муҳим нест, балки таносуби эътирофшудаи 300 ба 38,000 нафари моро боз мекунад. қарз - сармоя.

Бинобар ин биёед ин занчирхои дахшатангезеро, ки танхо тамоми мехнати пурчушу хурушро бугӣ карда метавонанд, дур кунем; биёед аз пул кувваи фоизро канда гирем ва боз то даме ки тамоми инсоният барои фоиз ба капитали карзи байналхалкӣ комилан ухдадор нагардад.

Хамин тавр, махз хамин се нукта ба мо бори аввал равшан нишон медиханд, ки фишанг дар кучо танхо аст метавонад барои рафъи мушкилоти дохилии молиявии мо самаранок истифода шавад.

Барои чизи дигар, мо эътироф менамоем, ки хучуми тамоми чахони идеяхои социалистӣ ба мукобили капитали саноатӣ тамоман аз хад гузашт, зеро хатто ба тартиб андохтани пурраи пешбинишуда ё чамъиятикунонии тамоми фоидаи сохибкори — бо назардошти иктисодиёти сустнашуда — назар ба бори вазнини молиявии бюджетхои Рейх ва давлати мо маблаги хандаовар ночиз меовард.

Тавассути бархам додани асорати фоизии пул тамоми норасогии молиявиро бо як зарба бартараф кардан мумкин аст. Мо якбора дар зери пои худ замини сахтро хис мекунем; дархол бояд ба мо маълум шавад ва маълум хохад шуд, ки мо бо ин иктисодиёти бадбахтона худамонро ба таври дахшатноктарин фиреб додаем.

Сармояи карз, гайр аз карз барои чӣ? Сармояи қарз қарз аст! Инро зуд-зуд такрор кардан мумкин нест. Вакте ки халки немис барои чанги худ 150 миллиард карз гирифтааст, ин чӣ гуна девонаворист? Вақте ки вай ҳатто барои ин ба худ маблағи 7½ миллиард фоиз ваъда карда буд ва ҳоло худро ба вазъияти ногуворе, ки аз аввал ногузир аст ва кӯшиши гирифтани ин 7,5 миллиардро дар шакли андозҳои комилан хаёлӣ аз худ кардааст?

Дар айни замон чизи фоҷиабори ин худфиребӣ камтар аблаҳӣ будани ин тамоми иқтисоди бо ҷанги ҷангӣ, ки мо ҳамеша аз он назар ба тамоми ҷаҳон хеле беҳтар истифода мебурдем, на он аст, ки танҳо шумораи нисбатан ками капиталистони калон аз он фоидаи бузург ба даст меоранд, дар ҳоле ки тамоми мардуми меҳнаткаш, аз ҷумла ба тиҷорати миёна ва хурдтар бояд ба тиҷорат, инчунин ба тиҷорат фоиз пардохт кунанд. Ва дар ин чо чихати сиёсии тамоми идея равшан мешавад. Дар ин чо онхо эътироф карда метавонанд, ки дар хакикат карз-капитали калон ва танхо ин (яъне на капитали саноатӣ) лаънати тамоми инсонияти мехнаткаш аст. Метавон чизеро, ки хоњад, печутоби ва гардиш кард, вале њамеша оммаи тамоми мардуми зањматкаш бояд дар нињояти кор арзиши пардохти фоизии сармояро ба дӯш гирад. Капиталистони миёна ва хурдтар барои пардохти фоизҳои зебои худ чизе барои нишон додан надоранд; метавонад чизе барои нишон додан, барои маблағи

Machine Translated by Google

фоизҳо бояд пурра андозбандӣ карда шаванд. Новобаста аз он ки дар шакли андозҳои мустақим ва ё ғайримустақим дар роҳи андозҳои ғайримустақим, тамғаҳо, тарифҳо ё бори дигар ба тиҷорат, халқи меҳнаткаш ҳамеша маканда ва сармояи калон баҳрабардор аст. Хозир дидани он хеле тааччубовар аст, ки идея-хои социалистии Маркс ва Энгель чӣ тавр ба вучуд омадаанд

Хозир дидан тамоман хайратовар аст, ки чӣ тавр идеяхои социалистии Маркс ва Энгельс, аз Манифести Коммунистӣ сар карда, то Программаи Эрфурт (хусусан Каутский) ва хатто рохбарони хозираи социалистӣ манфиатхои капитали заёмро гуё бо фармони худ дарег намедоранд. Мукаддас будани манфиат манъ аст; фоиз муқаддаси муқаддас аст; то хол касе чуръат накардааст, ки онро зери шубха гузорад. Дар ҳоле ки молу мулк, ашроф, амнияти шахс ва молу мулк, қонунҳои тоҷ, имтиёз ва эътиқоди динӣ, шаъну шарафи афсарон, ватан ва озодӣ каму беш ғайриқонунӣ аст, фоиз муқаддас ва беэътино аст. Мусодираи сарват ва иљтимоъї, ба њамин тариќ, вайронкунињои рўйи ќонун, ки тањњо то андозае ќанд карда шудаанд, то он даме, ки гўё ба номи маљмўи шахсони алоњида содир карда мешаванд, амри рўз аст: њамаи инњо иљозат аст, вале фоиз, фоиз ноли ме tangere, «дастрасї нест».

Пардохти фоизҳо аз рӯи қарзи Рейх алфа ва омегаи буҷети давлатӣ мебошад. Вазни азими он киштии давлатиро ба варта мекашад ва аммо... ин ҳама як қаллобии бузург аст... худфиребии даҳшатнок аст, ки а танҳо ва танҳо ба манфиати давлатҳои бузурги пулӣ таҳия шудааст.

Дар ин чо мехостам ба эътирозхое, ки дар бораи нафакахурони хурдсол дахл доранд, ба таври мухтасар сухан ронам, то ки кас дар бораи онхо фикр карда монда нашавад. Дар мавриди баррасии масъалаҳои хеле калон инҳо баррасӣ намешаванд, вале худ аз худ маълум аст, ки ин ҷубронпулӣ аз ҳисоби васеътарини хизматрасониҳои иҷтимоӣ таъмин карда мешавад.

Фиреб, гуфтам! Фоиз - қаллобӣ! Сухани қавӣ. Аммо агар ин вожа далеле дошта бошад, ки дар замони ҷанг шояд аз ҳама бештар вожае дар саҳро ва дар хона истифода мешуд, дар мавриди фоиз-қаллобӣ асосноктарин дорад.

Аммо дар бораи вомбаргҳои ҷангӣ чӣ гуфтан мумкин аст? Бо 5 миллиарди аввал, Рейх пасандозҳои воқеан вуҷуддоштаро аз ҷайби мардум баровард. Пул боз баргашт. Пас аз он қарзи нав омад, то пулро боз гирад ва бо ин пасандозҳои боқимонда. Ва боз насос омада, миллиардҳоро ба худ кашид ва боз онҳо боз баргаштанд, то он даме, ки шодмонӣ пас аз нӯҳ маротиба такрор шудани ин бозии ҷолиб Рейх 100 миллиард қарздор шуд.

Ба ивази мардум, албатта, дар дасти худ 100 миллиард коғази маҳин чопшуда доштанд - дар аввал мо тасаввур мекардем, ки мо ин қадар бойтар шудаем - аммо баъд давлат меояд ва мегӯяд, ки "ман ба муфлисшавӣ дучор шудаам".

Ҳа, аммо чаро? – Ман худам, албатта, муфлис шуда наметавонам, ҳатто агар гоҳ-гоҳ аз ҷайби болоии рост варақаи садмаркаро гирифта ба чап гузорам. Бешубҳа, ин бузургтарин аблаҳии ҳама хоҳад буд, агар мо бо эълони муфлисшавӣ беақлонаи иқтисодии ҷангии худро идома диҳем[4] .

Бигзор ғуломии фоизҳои пулро бишканем! Биёед шаҳодатномаҳои вомбаргҳои ҷангиро воситаи пардохти қонунӣ эълон кунем, ки фоизҳо бекор карда мешаванд ва даҳшати муфлисшавии давлат мисли барфи моҳи март дар зери офтоб аз мо об мешавад.

---

4 Федер дар ин ҷо миллати немисро на як ҷамъи оддии ашхос ҳамчун як воҳиди муттаҳид мешуморад: пуле, ки аз баъзе немисҳо ба немисҳои дигар интиқол дода шудааст, дар дохили миллати немис боқӣ мемонад ва ин маънои онро дорад, ки он дар ихтиёри ҳукумати Олмон аст, ки тақсимотро, шояд ба зарари бевоситаи баъзе шахсон, балки ба манфиати тамоми миллат танзим кунад.

Machine Translated by Google

Одамон ба ман мегӯянд; бекор кардани фоизхо муфлисии рупушшудаи давлатӣ мебошад. Не, ин дуруст нест! — Хаёли муфлисшавии давлат дар хакикат танхо афсона ва чангчуест, ки куввахои маммонистхо ихтироъ кардаанд.

Китоби Франс Рор, Was jeder vom Staatsbankerott wissen muß [Он чизе ки ҳама бояд дар бораи муфлисии давлатӣ донанд], комилан ба тарзи тафаккури маммонистӣ часпидааст. Муаллиф умуман проблемахои иктисодиеро, ки тавассути ичтимоикунонӣ ба мо тахдид мекунанд, комилан равшан эътироф мекунад ва бо катъият ва дуруст маслихат медихад, ки дар нихояти кор танхо аз нав сохтани иктисодиёти мо моро начот дода метавонад, вай худро аз эътикоди хурофотӣ ба мукаддаси манфиат озод карда наметавонад ва бинобар ин муфлисшавии давлатиро комилан мувофики манфиати маммонизм, хамчун дахшатангез тасвир мекунад.

Мушоҳида кардани он ҷолиб аст, ки Роҳ бо вуҷуди дониши беҳтари таърихӣ, худро аз назари маммонистӣ раҳо карда наметавонад ва дар сухани хотимавии худ қайд мекунад: «Агар фалокати харобиовари иқтисодӣ пешгирӣ карда нашавад, ҳеҷ кас аз он раҳо нахоҳад ёфт», дар ҳоле ки ӯ дар саҳифаи 81 иқрор мешавад, ки оқибатҳои бадрафтории молиявии давлатӣ дар он ҷо қисман бартараф карда нашудаанд ва дар саҳифаи 81 мегӯяд. шубҳа дорад, ки Русия (дар асри гузашта) ин бӯҳрони асъориро бидуни мушкилоти доимӣ паси сар кард. Ӯ дар саҳифаи 76 ҳангоми баррасии оқибатҳои муфлисшавии давлат мегӯяд, ки ҳарчанд албатта мушкилоти амиқи иқтисодӣ ва ғайра ба вуҷуд омадаанд, аммо умуман на харобии давлат ва на қудрати иқтисодии он натиҷа надод. Баръакс, бозеозии босуръати хочагии халк ва баркарор гардидани молияи давлатӣ ба кадри кифоя мушохида карда мешавад. Вакте ки муаллиф баъдн се сатри дигарро давом дода мегуяд, ки муфлисии давлат комилан фалокати иктисодиро дорад ва боиси бадбахтии беандоза мегардад; Ман афсӯс мехӯрам, ки ин мантиқро риоя карда натавонистам.

Аммо баргардем ба парвандаи мушаххаси мо! Кадомаш ростқавлтар мебуд? Дар бораи беэътиной будани риштахои чангӣ сухан ронда, дар ҳоле ки мардумро бо бори сангини андоз зулм мекунад? Ё агар вазири молия ҷуръат дошта бошад, ки ошкоро ба мардум муроҷиат кунад ва бигӯяд: «Ман фоизи облигацияҳои ҷангиро пардохт карда наметавонам ва ё танҳо дар сурате метавонам, ки аз шумо маҳз ҳамон андоза андоз ситонам. ҳеҷ чизи оқилонатар (ба Англия нигаред) ба сари ман нарасид ва ҳамин тавр ман қаллобиро бо вомбаргҳои ҷангии фоизии баланд кардам. Шумо бояд маро бубахшед, эй азизон; Ин дар ниҳоят барои шумо буд, аммо агар мо хоҳем, ки дигар пинҳону ҷӯё бошем... Ман, давлат, дигар фоиз намедиҳам ва шумо, андозсупоранда, барои пӯшонидани ин пардохтҳои фоизҳо андоз супоред... Ин амалиёти моро комилан содда мекунад; мо аз бюрократизми азими андоз ва ба ин монанд аз бюрократияи азими андозсупоранда канорагирӣ мекунем ва ҳамин тавр миқдори зиёди пул ва потенсиали корро сарфа мекунем."

Ман барои фош кардани ин қаллобӣ муддати тӯлонӣ кашол додам, аммо ман онро комилан асоснок мешуморам Дар ин ҷо ҳеҷ гоҳ тасвири калонро аз даст надиҳед.

卐卐卐卐卐

Тибқи эъломияҳои андози Бавария, доираи одамоне, ки азият мекашанд, - бигӯем, маҳз онҳое, ки мувофиқи эъломияҳои андозашон зиёда аз 30 000 марка аз пардохти фоизҳо гирифтаанд - 822 нафар мебошанд, ки танҳо 0,4% аз онҳое, ки бояд андоз супоранд (Bayr. St-Z. 1913) дар тамоми Олмон тақрибан 0,10, (10,000 боло!)

Биёед, хозир мухимтарин чихатхои ин талаби револю-циониро барои худ харчи мухтасар равшан кунем ва дар хакикат саволхоро аввал аз нуктаи назари миллии худ дида бароем.

Machine Translated by Google

Барои ин, пеш аз ҳама, ба вазъи кунунии мо назар афкандан лозим аст. Котиби давлатии ИМА Евген Шиффер дар суханронии калонаш дар Палатаи савдои Берлин изҳор намуд, ки "ба эътибор нагирифтан ғайриимкон аст". Ин танҳо қисман дуруст аст. Қарзи бузурги иқтисоди миллии мо ва беқурбшавии бесобиқаи асъори моро сарфи назар кардан мумкин аст —
хулоса, дар як шабонаруз ба халки камбагал табдил ёфтаем.

Вазъиятхоеро, ки бо рохи сулхнома ба души мо гузошта мешаванд, сарфи назар кардан мумкин нест. Шаҳодатномаҳои мавҷудаи қарз, чунон ки дидем, тақрибан 250 миллиардро ташкил медиҳад. Биёед аввал фарз кунем, ки Антанта ба гардани мо ба таври илова 50 миллиард товони чангро дар ин ё он шакл бор мекунад: ин умуман кариб 300 миллиард карзро ташкил медихад.

Ҳарчанд он метавонад доираи танги ин рисоларо пурзӯр созад, бо вуҷуди ин, дар бораи бузургии сарвати миллии Олмон бояд баъзе суханон гуфт. Таҳқиқоти Ҳелферрих ва Штайнман-Бюхер сарвати миллии Олмонро тақрибан 350 миллиард доллар арзёбӣ мекунанд. Ба чунин бозёфтҳо метавон танҳо арзиши хеле маҳдудро дод, ҳарчанд онҳо бодиққат ба даст оварда шудаанд. Онҳо танҳо барои давраҳои фаъолияти иқтисодии бесамар эътибор доранд. Аммо онҳо инчунин хеле гумроҳкунандаанд, зеро моликияти давлатӣ ва коммуналӣ дохил мешаванд, масалан, таъмири роҳҳо, тағир додани роҳи об ва ғайра. Маълум аст, ки харчанд истехсоли ин гуна асархо маблаги калонро талаб карда бошад хам, бо вучуди ин онхо ба таври катъй гуем, арзиши ботинй надоранд. Меъёри беҳтари сарвати миллӣ сарвати ба истилоҳ андозбандишаванда аст, зеро он аз эъломияҳои андоз барои саҳми мудофиа ё андози сарвати замони ҷанг бармеояд. Барои ин маблағи умумии 192 миллиард натиҷа аст, яъне аз рақами Ҳелфферич хеле камтар аст. Ба ин маблаѓ бо вуљуди ин, аз рўи таљриба, барои сарватњои хурди аз љињати ќонунї озодшуда, тахминан 10% ва барои "захирањои хомўш.5 " ба андозаи баробар метавон илова карда шавад.

Дар ҳар сурат, дар бораи сарвати миллии беш аз 250 миллиард ҳарф задан ба назари ман хеле хушбин аст. Аммо ҳатто ин рақам танҳо аҳамияти хеле маҳдуд дорад. Аз акидаи сарвати миллй, ки умуман аз чихати адад дастрас аст, комилан дур шудан ва ба эътирофи он, ки сарвати миллй танхо дар неруи мехнати фикрй ва чисмонии тамоми халк ифодаи худро меёбад ва аз ин ру, ба микьёси бузурге тааллук дорад, ки ба мафхуми тангтари капитал алокаманд нест, дурусттар кор мебуд. Воқеан, мо бояд боз як манбаи дигари сарвати миллиро дар мавҷудияти сарватҳои зеризаминӣ, сарватҳои ҷангал ва хоки ҳосилхез дидан лозим аст, аммо ин чизҳоро низ ададӣ фаҳмидан мумкин нест, зеро арзиши онҳо вобаста ба истифоданашуда будани маъданҳои зеризаминӣ дар байни сифр ва беохир тағйир меёбад ва ё дар асоси ҳисоботи геологӣ, метавон миллиардҳо тонна коҳинро ҳисоб кард.

ва ғайра.

Фаромӯш накунем, ки Олмон дар ҳақиқат як кишвари камбизоат аст. Монополияҳо қариб ҳеҷ кас надоранд. Дар боигарии сарватхои зеризаминй вай аз аксарияти хамсояхои худ хеле акиб мемонад, агар дар бораи сарватхои маъдании бемислу монанди империяхои Хитой, Хиндустон ва Америка чизе нагуем. Аз чихати хосилхезии хок он нисбат ба киштзорхои мубораки хоки сиёхи Россия ва нисбат ба китъахои сермахсули заминхои тропикй ва субтропикй хеле кам аст. Бинобар ин, дар нихояти кор мо хамеша танхо иктидори мехнатй ва азму иродаи халки худ, инчунин мавчудияти кори кофй дорем ва мо бояд равшан фахмем, ки дар ин вазъият дар бораи карзхои таъминшуда, дар бораи гарав барои воситахои карзи мо сухан рондан мумкин нест...

---

5 «Захираҳои хомӯш» натиҷаи камбаҳодиҳии арзишҳои мусбат ва аз ҳад зиёд баҳо додани арзишҳои манфӣ дар ҳисобдорӣ мебошанд, бинобар ин ки ба вучуд овардани намуди камтарини соф имконпазир бошад.

Machine Translated by Google

Новобаста аз он ки облигацияҳои ҷангии фоизӣ ё коғазии рейхӣ бефоиз, дар паси онҳо танҳо ва танҳо потенсиали андозбандии тамоми мардум меистад - ва потенсиали андоз ба ғайр аз вазифаи қувваи кории тамоми аҳолии қобили меҳнат чист?

Акнун мо бояд боз як маҷмуи саволхои дахлдорро барои худ равшан созем ва албатта, кайдхои асосии манбаъхои даромад ва харочоти давлатиамонро. Дар байни фазой васеъе, ки гамхорй дар бораи пул кор кардан дар хаёти шахсии мо ишгол мекунад ва диккате, ки мо ба масъалахои бузурги идоракунии молияи давлатй мо медихем, тафовути ба назар намоёне мавчуд аст, вале дар байни иктисодиёти индивидуалй ва хочагии халк ягон фарки асосй вучуд надорад.

Маблағҳои асосии даромади давлат инҳоянд: якум, фоидаи софи почта ва роҳи оҳан; дуюм, конхо, управленияхои хочагии чангал ва дигар корхонахои давлатй; сеюм, боҷҳо ва андозҳои ғайримустақим; чорум, андозҳои мустақим.

Барои он ки ба мубохисахои соф назариявӣ дар ин гуна саволхои хеле амалй мусоидат накунам, ман мехохам кайдхои алохидаи бюджети давлатии Бавария дар соли 1911-ро аз руи тартиби бузургиашон равшан кунам. Почта, телеграф ва рохи охан 120 миллион сум овард; ҷангалҳо, минаҳо ва ғайра, тақрибан 40 миллион; андозҳои ғайримустақим, 53 миллион; андозҳои мустақим, 60 млн. 67 миллиони иловагӣ аз боҷҳои тамға, боҷҳо, андозҳои меросӣ, андозҳои замин, интиқоли даромад аз Рейх ва ғайра ворид шуд.

Дар бораи хароҷот чӣ гуфтан мумкин аст? Мо дар ин чо дар навбати аввал пардохтхои фоизи карзи давлатй, аз чумла карзхои рохи оханро бо 85 миллион. Барои хонаи шоҳона, 5 миллион; идораи адлия, 27 миллион; маъмурияти дохилй, 40 миллион; калисоҳо ва мактабҳо, 51 миллион; идоракунии молия, 13 миллион; харочот барои максадхои ба Рейх алокаманд 50 миллион; нафақа, 36 млн. Харочоти гуногун 5 миллион. Он вақт дар ин соли пурфайзи молияи Бавария буҷаи солона 27 миллион профицити даромад дошт.

Дар доираи андешаи мо, аммо танҳо он хароҷот ба мо дахл доранд, ки онҳоро тавассути барҳам додани ғуломии фоизҳо сарфи назар кардан мумкин аст. Дар ин чо фоизи карзи давлатй табиист, ки 85 миллион марка дар чои якум меистад; Илова бар ин қисми зиёди пардохти мо барои идоракунии молиявӣ тақрибан 10 миллион; Илова бар ин, қисми зиёди пардохтҳо барои мақсадҳои марбут ба Рейх, ки биёед нисфи онро илова кунем, 25 миллион ва ниҳоят 5 миллион пардохт барои хонаи шоҳона ҳоло нест: ҳамагӣ 125 миллион.

Нопадид шудани ин сабтхо маънои имкони даст кашидан аз андози бевосита ва бавоситаро дорад, ки чи тавре ки дидем, 53 миллиону 60 миллион марка, чамъ 113 миллион марка овард!

Мо ҳоло тамоман бар он нестем, ки андозҳои мустақим ва ғайримустақим комилан бекор карда шаванд; бешубха дар доираи окилона аз як тараф ба тарбия, аз тарафи дигар ба танзим хизмат мекунанд. Ин бешубҳа дуруст ва одилона нест, ки фоида аз амволе, ки озод ва возеҳ аст, зери андози мӯътадил ва тадриҷан боқӣ мемонад, зеро давлат, албатта, бояд моликияти бехатариро бо мақомоти полиси худ нигоҳ дорад. Чунин ба назар мерасад, ки савдо ва саноат бояд андозбандӣ кунанд, ки ба фоидаи кориашон мувофиқ бошанд, зеро давлат инчунин бояд дар бораи нигоҳдорӣ ва рушди роҳҳои ҷамъиятии тиҷорат барои онҳо ғамхорӣ кунад. Андозаи ҳадди ақали мувофиқ барои ҳар як шаҳрванди ҳуқуқи овоздиҳӣ низ ҳамин тавр аст

Machine Translated by Google

талаби адолат, зеро ғамхорӣ дар бораи амнияти шахс ва моликияти ӯ низ аз давлат талаб карда мешавад.

Дар соњаи андозњои ѓайримустаќим тавсеаи сахти њамаи андозњои соф ба маънои бењтарин таъсири танзимкунанда дорад, дар њоле ки њамаи маводи озуќаворї ва ниёзи мардум бояд аз андоз озод нигоњ дошта шаванд!

Натичаи чунин сиёсати андозбандй камтар даромади калон пайдо мешавад, ки дар ин бора сухан рондан мумкин нест, зеро барои оммаи зиёди ахолй андозбандй бояд бори реалй набуда, балки танхо хотиррасон кардани он бошад, ки одам на танхо мохияти шахей, балки шахрванди давлат аст ва ба гайр аз хукукхои гражданй вай вазифахои гражданй низ дорад.

Даромади андоздо барои адо кардани карзи корхонадои давлатй, ки фоидаи софи ондо, чунон ки дидем, барои пушонидани харочоти муътадили давлат барои мактабдо, донишкададо, адои адолй, идораи дохилй ва гайра кифоя аст, бояд камтар зарур бошад. Дар ин чо, пеш аз хама, дар бораи хонахои бачагон, институтхои нобиноён ва маъюбон, яслихои кудакон, нигохубини модарони оянда, мубориза ба мукобили касалихои сил, майзадагй, касалихои венерией, сохтмони шахру богхо ва посёлкахо, махсусан дар бораи хобгох ва гамхории инсонии инвалидони чангамон фикр мекунам.

卐 卐 卐 卐 卐

Назари мо васеъ мешавад. Мо замини бокира мебинем. Оё барҳам додани ғуломии фоизҳо маънои бекор кардани ҳама андозҳоро дошта метавонад? Ин чунин маъно дошт, ки агар мо аз ин мубориза азим хамчун халки голиб баромада ме-будем. Тавре ки ҳаст, биёед барвақт ҷашн нагирем; бори гароне, ки душманон ба души мо бор кардаанд, боварй хоханд дод, ки мо. Аммо дар ҳар сурат, мо заминҳои бокираро дар асоси мисоли воқеан оддии буҷети давлатии Бавариямон мебинем, ки мо ҳоло истифода кардем...

Умуман, мо дар дигар иёлатҳои федералии Олмон муносибатҳои хеле шабеҳро мебинем ва гуфтан аз ҳад зиёд нест, ки аз ҳисоби зиёдатии корхонаҳои давлатӣ, роҳи оҳан, почта, телеграф, ҷангал, конҳо ва ғайра тамоми хароҷоти давлат барои тамоми идоракунии адолат, барои тамоми идоракунии дохилӣ, аз ҷумла барои сохтмони давлатӣ, мактабҳо, инчунин барои мақсадҳои фарҳангӣ. бе душворй фаро гирифта шудаанд. Ҳамин тариқ, ҳолати комилан идеалӣ.

Чаро ин тавр нест? Фоиз даромад. Аз сабаби пардохти фоиз маводи озуқаи мардум қимат мешавад; ба сабаби фоиз қанду намак, пивою май, гӯгирд ва тамоку ва дигар чизҳои бешумори ниёзи рӯзмарра андозҳои ғайримустақим доранд.
Аз рӯи фоизҳо андозҳои мустақим бояд зиёд карда шаванд, ки онҳо ба андозҳои замин, ки дар шакли нархҳои баландтари ғалла дода мешаванд, андозҳои хона, ки иҷораро боло мебаранд, андозҳои тиҷоратӣ тақсим мешаванд. бори гарони меҳнати истеҳсолӣ, андозҳои даромад, ки ногузир сатҳи зиндагии хизматчиёни давлатӣ ва одамонро аз маоши муқарраршуда паст мекунанд ва дар ниҳоят, дар додани хоксорона, вале аз гирифтани он сер намешавад, сармояи қарзӣ аз дивидендҳои сармоя андоз месупорад. Мувофики эъломияхои соли 1911 аз 253 миллион дивидендхои капиталие, ки дар Бавария гирифта шуда буд, хамаи 8,1 миллионаш ба андозхои давлатй дода шудааст.

Мо дидем, ки тамоми дивидендхои капитал, тамоми фоизхои капитал дар нихояти кор бояд бо мехнати тамоми халк ба даст оварда шаванд. Мо дидем, ки пардохти фоизи карзи давлатй

Machine Translated by Google

даромади калонтарин ба буҷети давлатии моро ташкил медиҳад ва мо дидем, ки онҳое, ки бояд андоз супоранд, аз рӯи фоизҳо ба даромади давлат танҳо саҳми ниҳоят маҳдуд мегузоранд.

Аз чихати андозаи нисбӣ капиталист аз 60 миллион маблаги умумии андозхои бевосита 8 миллионашро дод, ки ин танхо аз хаштум то шашьяки андозхои бевоситаи давлатие, ки дар соли 1911 дар Бавария дода шуда буд, баробар аст. Аммо андозхои бевосита кариб панчьяки тамоми даромади давлатро ташкил медиханд. Аз ин рӯ, сармояи қарзӣ танҳо тақрибан аз сиюм то чилу ҳаштяк ҳиссаи талаботи умумии давлатро ташкил медиҳад.

Набояд рад кард, ки қонунгузории андоз дар солҳои ҷанг, махсусан дар солҳои охир, ба андози пурзӯртар аз дивидендҳои сармоя муроҷиат кард, аммо андозбандии қавитари ғайримустақим каму беш ҳамқадам шуд, ки андозаи нисбӣ қариб тағйир наёфтааст.

Вақте ки мо буҷаи Рейхро баррасӣ мекунем, манзара даҳшатнок мешавад. Дар ин ҷо таносуб дар худ аллакай хеле камтар мусоид аст. Рейх ҳамон як манбаи андози иёлатҳои федералии алоҳида надорад. Андозҳои мустақим ба давлатҳои федералӣ нигоҳ дошта мешаванд; корхонахои Рейх бо почта ва рохи охани Рейх махдуд мешаванд (дар хотир доред, ки ба ин роххои охани давлатии Пруссия дохил намешавад) ва аз ин ру танхо пулакӣ ва андозхои гайримустаким мемонад.

Тартиби бузургии манбаъҳои даромади Рейх (ниг. Statisches Jahrbuch für das Deutsche Reich барои солҳои 1917 ва 1918) дар соли 1915 1 миллиард андозҳои ғайримустақим, 0,8 миллиард даромадҳои махсус (саҳми ҷанг, пардохтҳои матрикулярӣ) буд. Дар ин ҷо боз ҳамон сурат. Зиёда аз сеяки он, яъне 1,3 миллиард доллар, аллакай дар соли 1915 бо пардохти фоизи карзи Рейх хӯрда шуд. Дар ин чо хам сармояи карзӣ боз ба рох даромад. Дар ин ҷо низ барои қонеъ кардани он тамоми андозҳои мустақимро талаб мекунад. Шакар 163 миллион, намак 61 миллион, пиво 128 миллион, тамоку, шнапс, майи газдор, сӯзишвории лампа, гугирд, карта бозӣ ва ашёи бешумори дигарро андозбандӣ кардан лозим буд, то ки миллиардҳо маркаро ҷамъ кунанд, ки баъд пурра ба кисаи капиталистҳо ворид мешаванд.

Имруз чӣ тавр супурдани фоизи карзи рейх як муаммост. Танҳо пардохтҳои фоизҳо 8 миллиардро [солона] мехӯранд, ки дар асоси 100 миллиард вомбаргҳои ҷангӣ ва дигар қарзҳои ҷангӣ. Даромадро аз почта ва рохи охан минбаъд хам зиёд кардан мумкин нест. Афзоиши минбаъдаи роҳкиро тоқат кардан душвор аст; аз ин ру, эхтимол танхо панч-дах баробар зиёд кардани андозхои гайримустаким бокӣ монда бошад — имконнопазир! - ё фаҳмиши равшане, ки танҳо ва танҳо барҳам додани ғуломии фоизҳои пул метавонад моро наҷот диҳад. Худфиребии азим он чизест, ки тамоми иқтисоди бонди ҷангӣ буд. Миллати немис барои чанги худ аз худ сад миллиард карз гирифт. Барои ин ба худ 5 миллиард фоиз ваъда карда буд; бинобар ин бояд 5 миллиард андоз супорад. Тамоми фоида ба капиталисти калон мерасад, ки вай аз дивидендҳои сармоя он қадар зиёд мегирад, ки онро истифода бурда наметавонад ва аммо, тавре ки дидем, танҳо як фоизи хеле хоксор тавассути андоз аз дивидендҳои сармоя гирифта мешавад.

Ман умедворам, ки ҳоло тавассути самтҳои асосии муаррифии ман даҳшати аз ҷиҳати инсонӣ фаҳмошударо, ки бисёре аз хонандагон дар ниҳоят аз шаҳодатномаҳои зебои худ аз даст медиҳанд, аз байн бурдаанд. Бигзор онро бо як мисол хеле мухтасар нишон дихем, ки тамоми иктисодиёти фоизхо як худфиребии калон аст ва дар баробари ин ман мехохам ба сатхи болоии даромади синфи миёна назар андозам.

Фарз мекунем, ки сарвари хонавода аз меҳнат 10000 марка даромад дорад ва бар замми ин аз дивидендҳои сармоя 5000 маркаи дигар. Дар навбати аввал кариб 1500 маркаи ин ба андози бевосита дода мешавад; пас камаш 1000—1200 марка дар шакли ичорапулӣ баланд мешавад

Machine Translated by Google

барои манфиати абадӣ махрум карда шудаанд. Эҳтимол аст, ки 1000 маркаи дигар дар шакли андозҳои ғайримустақим барои як оилаи панҷ ё шашнафара хориҷ карда шавад ва ҳоло кас дарк мекунад, ки аз дивидендҳои зебои сармояе, ки капиталистони хурду миёна аз меъёрҳои андози хушбахтонаи солҳои пеш бархурдор буданд, чизи зиёде боқӣ намондааст. Воқеан ҳам, имрӯз дар бораи «зиёдатӣ» дигар гап нест; баръакс, агар кас имруз пешни-ходхои афсонавии андозро аз назар гузаронад, аз мехнат хеле зиёд даромади андоз гирифта мешавад.

Табиист, ки вазъият барои капиталисти калон, ки масалан, дивидендхои капиталиро чамъ мекунад, тамоман дигар аст. (Имрӯз дар Олмон чунин одамон хеле зиёданд.) Аз андоз аз дивидендҳои сармоя ин марди хушбахт бештар аз 50-60 ҳазор марка месупорад. Аз андозҳои ғайримустақим ӯ низ бештар аз оила-падари мисоли қаблӣ пардохт намекунад. Аз ҳисоби буҷаи худ, дар ниҳоят, ӯ метавонад дар ҳақиқат бо 40-50 ҳазор тамға, ҳатто дар замони ҳозираи гаронбаҳо зиндагӣ кунад. Агар дар ихтиёраш такрибан 900 хазор марка пули накди хуб бокй монад, барои ин бо 5 фоизи карзхо дар соли оянда боз 45 хазор марка ва аз руи конун аз хисоби ахолии кобили мехнат мегирад.

Нафакахури хурдсоле, ки танхо бо фоидаи худ зиндагй мекунад, бешубха зарар мебинад. Агар кор карда тавониста бошад, албатта бояд азми мехнат ба даст оварад. Пас аз ин, вай худро аз миллионҳо рафиқони худ, ки ба ҷуз потенсиали кори ҷисмонӣ ё равонии худ чизе надоранд, хеле беҳтар ҷойгир мекунад. Агар ин корро нахоњад, бояд моли худро бихўрад. Дар ниҳояти кор, вай 20 сол дорад, ки онро такрор ба такрор бихӯрад, агар ӯ маблағи солонаеро, ки бо 5% фоизӣ гирифта буд, идома диҳад. Барои шахсоне, ки кобилияти мехнат надоранд, ё аз касалй ё синну солашон заиф шудаанд, бешубха, бояд аз хисоби инкишоф додани таъминоти ичтимоии хамаи табакахои ахоли таъминоти дахлдори рузгор ташкил карда шавад.

Ман некӯаҳволии иҷтимоиро чунин тасаввур мекунам:

Фарз мекунем, ки як зани калонсол, бевазан, ки то ин дам аз хисоби фоизи маблаги 60000 марка зиндагй мекард, бо рохи бархам додани ғуломдории фоизӣ, ки қонунан эълон шудааст, аз манбаи даромади худ маҳрум шудааст. Дар ин чо ба воситаи васеъ намудани системаи нафака ба шах-си номбурда имконият дода мешавад, ки ба сармояи худ нафака гирад, ки дар он нафакаи солонаро хатто нисбат ба даромади фоизии пештара зиёд кардан мумкин аст, инчунин товони муайяни арзиши пасти пулро хатто ба ин доираи одамон дихад. Хамин тавр, масалан, ба ивази 60.000 маркаи таслимшуда дар воситахои карзи Рейх, штатхо ё бо облигацияхои пушондашуда ба маблаги 4000 марка нафакаи якумраи солона дода шуда метавонист. Агар бевазан фарзанд дошта бошад ва як қисми сарватро ба онҳо васият кардан мехоҳад, ба ӯ иҷозат додан мумкин аст, ки танҳо 40 000 марка ба нафақа табдил дода шавад ва 20 000 маркаи боқимонда барои фарзандон нигоҳ дошта шавад. Аз 40.000 марка, вобаста ба синну соли нафакагиранда хар сол то 1/12 кисми сармояи гирифтаашро додан мумкин буд. Гайр аз ин, дар ин чо низ кайд кардан лозим аст, ки бо катъ гардидани андозхои зулмкунанда дар натичаи бархам додани ғуломии фоизӣ арзиши зиндагии зани бева хеле кам мешавад.

Муфассал тахлил намудани манфиатхои шахсии хар як табакаи ахолй аз доираи ин очерк хеле зиёд мебуд. Чунин талаби революционй ба манфиатхои шахей дахл карда наметавонад; бо вуҷуди ин, вақте ки идея ба амал меояд, кас мефаҳмад, ки оқибатҳои солим дар ниҳоят ба ҳар як шахс фоида меорад.

Махз аз руи проблемаи дар боло чудошуда, дар бораи он ки чй тавр аз фоизхои заёмхои чангй озод шудан ба даст овардан мумкин аст, ман кушиш кардам, ки аллакай равшан нишон дихам, ки капиталистони хурд — бо ин ман хамаи садхо хазор нафарро дар назар дорам, ки тавассути рекламаи гиперамерикой ба амал омадаанд.

Machine Translated by Google

маъракаи сарф кардани пасандозхои худро барои обуна ба облигацияхои чангӣ — на танхо аз фоиз фоида намегиранд, зеро албатта онхо бояд худашон андозро пардохт кунанд, балки бо конунгузории андоз барои хифзи сармояи калон, бояд пардохти фоизхоро барои обунаи миллион марка дастгири кунанд.

Ба назари ман, ба ғайр аз ин мулоҳизаҳои фаврӣ, муроҷиат ба ҳама ба хотири некӯаҳволии фарзандони худ бояд соҳиби вомбаргро водор созад, ки даст кашидан аз фоизҳои абадӣ аз қарзҳои Рейхро комилан табиӣ қабул кунад. Дар ин сурат ватандӯсте, ки дар эҳтиёҷоти шадид ба Ватан 10 000 марка додааст, ба ҷуз даъвои судбаҳона дар бораи гирифтани 50 000 марка фоиз дар давоми сад сол, ҳатто қарзи асосиро кам накарда, чӣ гум мекунад? То абад фарзандон ва набераҳояш бояд кор кунанд, танҳо барои пардохти тамоми фоизҳо.

Масъалаи баргардонидани маблаги карзро бо роххои гуногун хал кардан мумкин аст. Дар фикру мулохизахои асосии мухтасари худ дар бораи проблемам ба миёномада, ки ман 20 ноябри соли гузашта [дар тахти Курт Эйснер] ба хукумати Давлати Халкии Бавария (дар тахти Курт Эйснер) пешниход карда будам, ман таклиф карда будам, ки дар давоми 20 сол ба чои фоиз ба андозаи 5 фоиз хар сол бозпардохт гирифта шавад. Ман боварӣ дорам, ки дар оянда ман метавонам ҳатто як пешниҳоди беҳтареро пешниҳод кунам, ки аз сабаби соддагии худ бешубҳа сазовори афзалият аст: "Шаҳодатномаҳои вомбаргҳои ҷангӣ ҳангоми бекор кардани фоизҳо ҳамчун асъор эълон карда мешаванд." Ин тухми Колумб аст. Бартарии ин тадбир дар навбати аввал дар он аст, ки касе аслан аз он чизе хис намекунад. Шаходатномахои заёми чангӣ дар базахо хобидаанд; вале ба гайр аз китоб, кабинет ва ё ягон чизи фоиданоке, ки касе ба дусташ карз медихад, ягон чавон онро намегирад.

Агар касе ба пул ниёз дошта бошад, пас кас танҳо як векселҳои ҷангиро мебарорад ва бо он пардохт мекунад. Дар ниҳоят, векселҳои облигацияҳои ҷангӣ мисли дигар коғазҳои 10, 20, 100 ва 1000-маркаи мо зебоӣ ва арзиши коғазӣ доранд. Дар ин гуна гузариши бефосила аз иқтисодиёти фоизӣ ба иқтисодиёти миллии бефоиз, бешубҳа, дар бораи пур шудани бозор бо асъор ҳарф задан мумкин нест. иктисодиёт. Ҳама шаҳодатномаҳои вомбаргҳои ҷангӣ воқеан аллакай хуб ҳифз шудаанд ва дар анборҳо ё дигар ҷойҳои пинҳоние, ки мардум бехатар ҳисобида мешаванд, ба монанди ҷӯроби пашмин ё поруи пору нигоҳ дошта мешаванд. Воқеан, инкор кардан мумкин нест, ки пули коғазии муомилоти мо, ки тақрибан 40 миллиард доллар аст, низ дар муомилот нест, балки аксаран ба тарзи дар боло зикршуда ҷамъоварӣ мешавад. Эҳтиёҷоти мо ба асъор дар замони авҷгирии иқтисодии пеш аз ҷанг ҳамагӣ тақрибан 4-6 миллиард буд ва тасаввур кардан ғайриимкон аст, ки мо имрӯз дар иқтисодиёти беш аз пеш одаткардаи ғайринақдӣ ду маротиба бештар ниёз дорем6 .

Бекор кардани фоизҳо бояд маҳз ҳамин тавр барои ҳамаи дороиҳои фоизии асосӣ анҷом дода шаванд. Барои ин дороиҳо, ҳамон тавре ки барои дороиҳои дивидендӣ, "пардохти" дар ибтидо пешниҳодшуда дар нафақаҳои солонаи 20 ё 25 сола, махсусан барои ипотека тавсия дода мешавад.

Бархам додани фоиз-гуломӣ барои гарав, бешубха, халли проблемаи манзил, озод шудан аз ичораи бехадро дорад. Аслан маълум нест, ки чаро доранда

6 Дар қисмати баъдӣ Федер изҳор мекунад, ки вай тасмим гирифтааст, ки танҳо иҷозат додани шаҳодатномаҳои вомбаргҳои ҷангӣ ҳамчун асъор истифода намешавад. беҳтарин идея. Ӯ пешниҳод мекунад, ки ба ҷои онҳо ба қарзи бонкӣ табдил дода шаванд.

Machine Translated by Google

Ипотека бояд фоидаи абадии фоизро аз маблаги як бор карз дошта бошад, чаро ба вай воридшавии бемайлон ва беохири мол дода шавад, чаро оммаи бузурги халк танхо барои ин принципи носолими фоиз бояд сол аз сол пули баланд дихад. Бигзор хеле мухтасар гуфтем, ки худ аз худ маълум аст, ки дар бораи тамоман бекор кардани ичора сухан ро-дан мумкин нест, зеро албатта, идораю нигохубини хонахо мехнату маблаги доимиро талаб мекунад. Паст шудани рентаи ичора танхо ба шарте ба амал омада метавонад, ки он бо ихтиёри худ тавассути пардохти пурраи ипотека ба амал меояд.

Факат як чизро катъиян таъкид кардан лозим аст, ки бархам додани асорати манфиат ба мехнати умумии мо, ки арзиши истехсолкунандаи мо бошад, заррае хам алокаманд нест, ба шарте ки ба рухияи сохибкорй, ба мехнати сермахсул, ба истехсоли мол, ба даст овардани сарват ба хеч вачх монеае ба амал наояд. Баръакс, чунон ки дидем, тамоми халки мехнаткаш аз бори гарони бугйкунанда, беасос ва вазнин озод шудааст; рУхи мо аз захри мастй тоза карда шудааст.

Мо гуфта метавонем, ки то чй андоза самарабахшии проблема-дои манфиатдор дар рафти таърих, аз он далолат мекунад, ки дар тамоми асрдо ва тамоми халддо бо он банд буд...

Дар порчаҳои гуногуни Аҳди Қадим, аз қабили Ибодат 25 ва Такрори Шариат 15, мо муқарраротро дар бораи қатъи фоизҳо дар шакли он мебинем, ки соли ҳафтум ҳамеша бояд қабул ё юбилей бошад, ки дар он ҳама қарзҳои рафиқони халқӣ кам карда шаванд.

Солон дар соли 594 то милод. карзи шахси-ро бо рохи конунгузорй бархам дод. Ин қонунро Seisachtheia бузург (ҷунбида аз борҳо) меномиданд.

Дар Рими қадим Lex Gemicia дар соли 332 пеш аз милод ногаҳон шаҳрвандони Румро аз гирифтани фоизҳо комилан манъ кард.

Дар замони Юстиниан манъи фоизҳои мураккаб қабул карда шуд, ки тибқи муқаррарот, вақте ки фоизҳои ба таъхир афтода то ба андозаи маблағи ибтидоӣ қарз дода шудаанд, дигар фоиз талаб карда намешавад.

Попи Лев I (бузург) дар соли 443 дар бораи манъи умумии фоизҳо фармон дод; то он вакт танхо аз рухониён талаб кардани фоизи карз манъ карда шуда буд. Манъи фоизҳо ҳоло як қисми Қонуни Канон ва инчунин як муқаррароти ҳатмӣ барои диндорон буд. Қонунгузории дунявӣ низ тадриҷан ба ақидаҳои каноникӣ мувофиқат мекард ва ҳатто таҳдид мекард, ки барои ситонидани фоиз ҷазо таҳдид мекунад. Мо инро дар фармонҳои полиси Империяи муқаддаси Рум барои солҳои 1500, 1530 ва 1577 пайдо мекунем.

Албатта, ҳоло ин гуна қонунҳо мухолифат мекарданд ва зуд-зуд сарнагун карда мешуданд ва дар ин бозгашти хеле кӯтоҳи таърихӣ метавон танҳо ҳамчун як далели ҳайратангези таърихӣ зикр кард, ки ҳарчанд тибқи қонуни қонунҳои асрҳои 11 то 17 ситонидани фоиз барои насрониён мамнӯъ буд, аммо ба яҳудиён иҷозат буд.

Дар ҳар як маврид таҳқиқ кардани он, ки варамҳои иқтисодӣ ба ин рехтани пурқуввати бори гарон овардаанд, бениҳоят ҷолиб мебуд. Махсусан дидан лозим мебуд, ки кадом кудрату куввахо манъи фоизро гаштаю баргашта вайрон кардаанд.

Дар асрҳои миёна бешубҳа кори кӯтоҳ аксаран судхӯрон буд; дехконон ва ё гражданинхое, ки хунаш хушк шуда буданд, чамъ шуда, фоида-коронро зада куштанд. Имруз мо дорем

Machine Translated by Google

ба мархалаи тамоман дигари манфиат- проблема дохил шуд. Чунин погромҳо ба таври амиқ рад карда мешаванд.

Ғайр аз он, сухан дар бораи аломатҳои инфиродии беморӣ, ки ба таври маҳаллӣ маҳдуд аст, нест, ки бо пошидани ҷайби чирк мубориза бурдан мумкин аст; ки руй дода истодааст, касалии чиддии тамоми инсоният мебошад.

Бо камоли катъият кайд кардан лозим аст, ки махз маданияти имрузаи мо, махз интернационалии муносибатхои иктисодй принципи манфиат-ро ин кадар кушуи мегардонад.
Ретроспективии таърихии дар боло зикршуда набояд ҳамчун муқоисаи шароити имрӯза баррасӣ шавад. Вакте ки бобулихо бар ашуриён, румиён карфагениён, немисхо румиён галаба карданд, он гох давом додани асорати манфиат вучуд надошт; куввахои байналхалкии чахонй вучуд надоштанд. Ҷангҳо низ на аз ҳисоби қарз, балки бо ганҷҳои дар давраи сулҳ ҷамъшуда маблағгузорӣ мешуданд. Дэвид Ҳум дар иншо дар бораи қарзи давлатӣ шарҳи хеле хуб медиҳад. Танҳо замони муосир бо давомнокии моликият ва ҳуқуқи байналмиллалиаш имкон медиҳад, ки сармояи қарзӣ ба беохир афзоиш ёбад. Динае, ки дар вақти таваллуди Масеҳ бо фоиз гузошта шуда буд, дигар вуҷуд надорад, зеро аз он вақт инҷониб тамоми ҳуқуқҳои моликият бояд борҳо ба зӯроварӣ ҷой дода шуданд; Баръакси ин диноре, ки Ротшилди кӯҳна бо фоиз сармоягузорӣ кардааст, то ҳол вуҷуд дорад ва агар қонуни байналмилалӣ вуҷуд дошта бошад, то абад вуҷуд хоҳад дошт.

Илова бар ин, бояд ба назар гирифт, ки қитъаҳои васеи Замин танҳо дар асри муосир аз иқтисодиёти табиӣ ба иқтисодиёти пулӣ гузаштаанд. Ба ин муносибат махсусан мухим аст, ки танхо дар миёнаи асри 19 хамаи махдудиятхои ситонидани фоиз ва ба хамин тарик хамаи манъи фоизхо бекор карда шуданд: хамин тавр, Англия дар соли 1854, Дания 1856, Бельгия 1865, Австрия 1868.

Ҳамин тариқ, мафҳуми манфиати имрӯза ҳамчун ҷудонашаванда аз соҳиби пул аз ним аср зиёд нест. Аммо маҳз ҳамин мафҳуми фоизҳо бори аввал боис шуд, ки пул ба қувваи девии чунин маҷбурии умумибашарӣ табдил ёбад, ки мо медонем.

Карзи навбаромад ва баъд торафт афзудаистодаи давлатхо дар назди капиталистхо низ хамин тавр танхо ба миёнахои асри 19 рост меояд . Танхо аз хамон вакт мо мебинем, ки давлат аз вакили чамъияти халкй ба вакили манфиатхои капиталистй паст шудааст. Ин рушд дар робитаҳои ҷангӣ, ки мо дар ҳама кишварҳо дучор мешавем, ба дараҷаи баланд расид, ки онҳо танҳо, тавре ки мо эътироф кардем, танҳо ба манфиатҳои маммонистӣ хизмат мекунанд, ки бояд бо кредити азими қарзи ҷаҳонӣ тоҷ карда шаванд.

Ин ретроспективаҳои мухтасар бояд барои мо осонтар гардонанд, ки ниҳоят аз гумони он ки ба сармояи қарзӣ бояд қудрати болоӣ дода шавад, то абадӣ ва беохир аз худ афзоиш ёбад. Бо потенсиали даҳшатнок барои макидани хушк тӯҳфа шудааст. Мо бояд аз чунин мафхум дур шавем, ки капитали карз, ки аз кирдорхои дунявй ва бадкирдорихо бетаъсир на-мондааст, бояд дар болои абрхо тахти тахт нишаста, аз гузариш, бетаъсири куввахои харобиовар, аз тири тупхои азими мо бетаъсир нишинад. Зеро, агар ҳатто хонаҳову кулбаҳо, роҳи оҳану пулҳое, ки аз снарядҳо пора-пора шудаанд, ба хоку хокистар ғарқ шаванд, гарав боқӣ мемонад;

Machine Translated by Google

вомбаргхои рохи охан ва шаходатномахои карзи давлатӣ бо хамин хабе карда намешаванд. Магар дехахо ва шахрхо, бутун-бутун вилоятхо курбони харобихои девонавори чанг гарданд, окибат чӣ? Шаҳодатномаҳои нави қарз маънои онро доранд. Бо чашмони дурахши хасис Интернейционали тиллоӣ дар болои абрҳо шитоби девонавори инсониятро тамошо мекунад. Ва он вакт дур нест, ки тамоми инсоният нихоят танхо хамчун гуломи манфиатхои маммонизм хизмат мекунад.

Идея интернационалист; бояд тамоми чахонро озод кунад. Салом ба миллат, ки аввал

ба қадами далерона ҷуръат мекунад. Ба наздикӣ дигарон низ пайравӣ хоҳанд кард.

Саволе, ки аксар вақт ба ман нигаронида шудааст, ки оё идея умуман дар сатҳи миллӣ амалӣ мешавад, ман бо ҳа ҷавоб диҳед. Мо қарзи дохилӣ дорем.

Дар муқобили даъвоҳои манфиатҳои хориҷӣ мо ҳоло табиатан нотавонем; инҳо бояд танҳо пардохта шаванд. Хуруҷи аз ҳад зиёди сармоя бояд ба қадри имкон ҷилавгирӣ карда шавад, аммо ба қадре ки қонунгузор аз таҳияи қонунҳои зидди куштор, куштор, қаллобӣ ва ғайра худдорӣ кунад, зеро ҳарчанд бадкорон ҳамеша вуҷуд хоҳанд дошт, ҳамон тавре ки мардум дар маҷмӯъ бояд худро аз қабули як қадаме, ки барои шифо додани вазъи молиявии он зарур дониста мешаванд, боздорад, зеро на танҳо омилҳои беҳтарини молияи давлатӣ, ки ганимати худро берун аз мамлакат ба бехатарӣ кашонанд. Агар тахмин кунем, ки садхо миллионхо, хатто миллиардхо сертификатхои заёмхои чангӣ дар хорича сарф карда мешаванд; хатто ин хануз хам барои бархам додани манфиат-гуломӣ такони чиддӣ шуда наметавонист; зеро мутаносибан аз зиёда аз 250 миллиард маркаи сармояи асосии дохилӣ, то хол аксарият бояд дар мамлакат бошанд.

Биёед боз ба таври мухтасар хулоса кунем. — Бархам додани асорати манфиат воситаи радикалии муоличаи нихоии ва доимии молияи чамъиятии мо мебошад. — Бархам додани чамъиятхои манфиатдор имкони-яти даст кашидан аз андозхои мустаким ва гайримустакими зулмро дорад, зеро корхонахои давлатӣ, махсусан, баъди ичтимоии сохахои минбаъдаи мувофик (навигация, кувваи электр, хаво ва гайра) ба хазинаи давлат барои таъмин намудани тамоми вазифахои ичтимоию мадании давлат маблаги кофӣ медихад.

Ба гайр аз ин мулохизахои молиявӣ, бархам додани манфиати чамъият ба мехнати пурмахсул дар хамаи сохахои саъю кушиш афзалияти сазовор медихад. Пул бори дигар ба роли ба он мувофик баргардонда мешавад, то ки дар харакати тавонои хочагии халки мо хизмат кунад. Вай боз хамон чиэе мегардад, ки путёвка барои мехнати тамомшуда ва дар он чо ба суи максади олӣ, барои худдорӣ кардан аз нафси пулпарастии даврони мо кушода мешавад.

Идея ба барпо намудани фронти ягонаи тамоми ахолии мехнаткаш ишора мекунад: аз коргари бесамул, ки, чунон ки дидем, бо андозхои бавосита барои конеъ гардондани капитали заём хеле вазнин аст, ба воситаи тамоми синфи буржуазии хизматчиён ва хизматчиён, синфи миёнаи дехконон ва тичорати хурд, ки дар шакли пулии хонагӣ хис карда мешаванд. замини ичоравӣ, банк-фоиз ва гайра, то сарварони пешкадам, ихтироъкорон ва директорони саноати бузурги мо, ки каму беш дар чанголи карз-капитали калон часпидаанд, ки вазифаи аввалиндарачаи хаёт барои онхо хамеша ба хотири нафака, дивиденд ва манфиати паси парда бозӣ кардани пул кор кардан аст. Хамаи доирахои интеллигенция — рассомон, нависандагон, актёрон, олимон, инчунин дигар мута-хассисони мустакил низ ба ин гурух дохиланд.

Гарчи сармояи калони карз хамчун як гурух шахсони вокеи ё худ хамчун ифодакунандаи принсипи фоиз бошуурона ё беихтиёрона кушиш мекунад, ки шахвати бепоёни худро ба назорат пинхон кунад ва гарчанде ки тамоми анъанаи хукукии мо ба хукуки Рум асос ёфтааст, бинобар ин ба конуне, ки барои хифзи давлатхои плутократия хизмат мекунад, хисси моликият ва одилонаи халки моро ба таври катъӣ таъкид кардааст . бекор кардани thralldom фоиз оид ба

Machine Translated by Google

пул бояд хамчун ягона рохи начот аз асорати тахдидкунандаи иктисодии тамоми чахон аз тарафи Интернационали тилло, хамчун яке аз роххои берун кардани захри маммонизм бо фасод ва олуда шудани тафаккури замони мо ояд.

Табдил додани облигацияхои чангӣ ба банк-кредит

Талаботи дар §1 ба воситаи пули конунӣ табдил додани шаходатномахои заёмхои чангӣ ва гайра борхо бо эътироз кабул карда шуд, ки ин маънои аз ҳад зиёд пур кардани бозорро бо асъорро дорад. Ин эътироз худ аз худ тамоман хатост. Таваррум тавассути мавҷудияти вомбаргҳои ҷангӣ ба вуҷуд меояд.

Аммо дуруст аст, ки бо вуҷуди иштибоҳ будани худ, нигаронӣ дар бораи мавҷудияти ҷисмонии ин коғазҳои асъорӣ эълоншуда аз байн намеравад ва аз ин рӯ, бо вуҷуди ғайривоқеӣ будани ин нигаронӣ метавонад оқибатҳои нохушеро ба вуҷуд орад, ки гӯё дар воқеъ як таваррум нав рух дода бошад. Бинобар ин, § 1-ро тагйир дода, мо талаб менамоем, ки пас аз конунгузорӣ бекор кардани ухдадории пардохти фоиз, табдил додани сертификатхои вомбаргхои чангӣ дар баробари дигар облигацияхои облигацияхои давлатӣ [на ба валюта, балки] ба карзи бонкӣ табдил дода шаванд.

Ин формула бартарии бузург дорад, ки мавҷудияти ҷисмонии вомбаргҳои ҷангӣ ҳамчун коғаз қатъ мегардад; шаҳодатномаҳои облигацияҳои ҷангӣ аз ҷониби бонкҳо, бонкҳо, муассисаҳои сарфакорӣ ва ғайра ба Рейхсбанк интиқол дода мешаванд ва пас аз баровардани кредити кредитӣ барои арзиши номиналӣ нобуд карда мешаванд. Ҳамин тариқ, қариб ҳар як нафар дар Олмон қарзи бонкӣ, суратҳисоби кушодаи бонкиро, ки ӯ метавонист истифода бурд, мегирад.

Чунин тартиб инчунин бартарии бузурге дорад, ки нигоҳ доштани сармоягузориҳои калонтар дар моликияти хусусӣ имконнопазир аст, зеро пас аз гузаштани мӯҳлати муайяншуда шаҳодатномаҳои доданашуда беэътибор дониста мешаванд.

Ғайр аз он, ҳадди ақҷал назорат кардан мумкин мебуд, ки чӣ қадар вомбаргҳои ҷангӣ берун аз кишвар сарф карда мешаванд (бо ҳамин ба тавозуни савдои Олмон таъсир мерасонанд). Аммо нуктаи охирин набояд ба ҳеҷ ваҷҳ монеи иҷрои барҳам додани ғуломии манфиат бошад. Азбаски мо дар муқоиса бо кишварҳои хориҷӣ воқеан худро хеле заиф ҳис мекунем, мо бояд (танҳо) талаботҳоеро, ки аз хориҷа ба мо дучор меоянд, қонеъ гардонем. Шахсан ман комилан бар он ҳастам, ки мо низ бояд бекор кардани фоизҳоро ҳатто барои дорандагони вомбаргҳои хориҷӣ дастгирӣ кунем. Мо набояд битарсем, ки даъвоҳои манфиатҳои хориҷӣ бо зӯри силоҳ амалӣ мешаванд, зеро дар бозгашт [аз девонагӣ] ба чизе, ки ба худшиносӣ монанд аст, ин қадар пешравиҳо ба даст омадаанд ва дар таърих ҳеҷ гоҳ алайҳи як давлати бузург ба далели чораҳои молиявие, ки ба ашхоси алоҳида таъсир мерасонанд, амалиёти ҷангӣ андешида нашудааст.
Инчунин чунин тасаввур кардан лозим нест, ки хатто халки француз ба сабаби даъвохои манфиатхои Мисс Майер, Шульце ва Кон аз Германия дар асоси заёмхои чангии немисхояшон аз сархад гузарондашуда ба Германия ультиматум мегузорад.

Гайр аз ин мумкин мебуд, то ки хатто дар тамоми олам зухур на-ёфтани муфлисии давлатӣ лотереяи заёми чангӣ гузаронда шавад, ки онро албатта дар асоси оморе, ки бо супоридани сертификатхо ба даст оварда шудааст, ба осонӣ сохтан мумкин аст, то ки дар аввал танхо ракамхое, ки тахминан ба одамони хоричӣ тааллук доранд, дар банкнотхои Рейх кашида шаванд ва пардохта шаванд.

Аммо чизи сеюм ин тасдиқи истиқболи тақсими вомбаргҳои ҷангӣ хоҳад буд ва имкони ҳамроҳи он, ки ҳоло ҳам барои ҷамъоварии ғайриоддии андози сарват вуҷуд дорад, дар ҳоле ки бурсиҳо албатта танҳо бояд ба идораи Рейхсбонк дастур диҳанд, ки аз ҳисоби ҷаноби НН бо ин қадар баҳои андоз ситонида шаванд. Ба ин тартиб андоз-

Machine Translated by Google

пардохтҳо то ба ҳол бедардтар хоҳанд буд – гарчанде ки албатта ҳуқуқи шикояти андозсупорандагон дар ҳаҷми пурра боқӣ мемонад.

Бо чунин табдил додани (табдил додани) облигацияхои чангӣ ба карзхои бонкӣ як сатхи муайяни ичтимоиро низ метавон анчом дод, ба шарте ки маблаггузорихои хурдтар ба заёмхои чангӣ, ба хамин тарик, хамаи обунаи хурди хамаи онхое, ки дар хакикат обунаи заёмхои чангӣ барояшон кори ватандустӣ хисоб карда мешавад; бигӯем, ки то 5 ё 10 ҳазор марка бошад, ба қадри кофӣ хуб мебуд, дар ҳоле ки ҳамаи обунаҳои калонтар метавонанд бо меъёри муқарраршуда ба ҳисоб гирифта шаванд. Қарзҳо барои ҳамаи коғазҳои дигари давлатӣ маҳз ҳамин тавр коркард карда мешаванд.

Шарҳҳои махсус дар бораи талабот ба қонун дар Манифест

Дар § 1

Ба хамаи карзхои давлатӣ ва муниципалии як хел муносибат кардан комилан ногузир аст, зеро танхо хамин гуна танзими унитарии микьёсан калони тамоми системаи пулии моро, ки бо бархам додани асорати фоиз-гуломӣ ба даст оварда мешавад, ба амал баровардан мумкин аст.

Дар § 2

Аллакай равшан аст, ки бархам додани ғуломии фоизҳо бояд дар як вақт ба ҳамаи дигар коғазҳои фоизии устувор татбиқ карда шавад, то дар ин рӯзномаҳо як бум бемаънӣ ба амал наояд, ки ин бешубҳа дар сурати бефоиз эълон шудани рӯзномаҳои ҷамъиятӣ ба амал меояд. Кам кардани қарз аз ҳисоби пардохти солона анҷом дода мешавад, ки дар натиҷа қарзи доимӣ ва пайгиронаи ҳамаи объектҳои қарздор анҷом дода мешавад.

Дар § 3

Ин банд бо бандҳои қаблӣ, инчунин бо талаби милликунонии қарздиҳии ипотека дар § 5 хеле зич алоқаманд аст. Деҳқон ё соҳиби хона, ки бори гарав ба гарав гузошта шудааст, пас аз он, мисли пештара, пардохт кардани маблағеро, ки бояд ба кредиторонаш медод, идома медиҳад, аммо дигар на ҳамчун фоизҳои абадӣ, балки ҳамчун баргардонидан. Ҳамин тариқ, пас аз 20, 25 ё 30 сол, вобаста ба фоизи қаблан мавҷудбуда, моликият ба замин ва хона аз қарз озод карда мешавад. (Бонк-ипотекӣ аз ҷониби худ, табиист, ки танҳо дар ин муддат ба пардохти фоизҳои вомбаргҳои пӯшида ба дорандагони вомбаргҳои пӯшида идома диҳад.) Дар баробари ин озодшавӣ аз қарз ҳуқуқи моликият ба амволи ғайриманқули аз гарав озодшуда ба вуҷуд меояд.

Феҳристи универсалии манзилҳо, дурусттараш кадастри амволи ғайриманқул бояд дар ҷои аввал бошад; зеро табиатан моликияти амволи ғайриманқули бидуни қарз ҳақ дорад ба баргардонидани сармояи гузошташуда, инчунин даъвои доимӣ оид ба як қисми иҷорапулӣ, пардохти тамоми пардохтҳо, хароҷот ва ғайраро, ки бо моликияти амволи ғайриманқул фаро мерасад, инчунин ҷуброни мувофиқ барои коре, ки худи молик анҷом медиҳад[7].

Биёед инро ба таври васеъ бо мисоли хонаи истиқоматии шаҳр баррасӣ кунем.
Хона 100 000 марка арзиш дорад. Бар зидди ин сармоягузории бонки ипотека 50 000 марка бо 4% дар мавқеи 1 сабт шудааст, сармоягузории ғайрикорпоративӣ 20 000 марка бо 5% дар

---

7 Пайванди байни феҳристи манзилҳои истиқоматӣ ва ҳуқуқҳои соҳибони қарздор ҳайратовар аст, ба шарте ки идеяи идоракунии афзоиши амволи иҷора барои нигоҳ доштани фоидаи оқилонаи он набошад.

Machine Translated by Google

мавқеъи 2 ва 30 000 марка маблағест, ки худи соҳиби хона гузоштааст. Даромад аз ичора 7000 марка мебошад. Аз ин бояд 2000 марка барои ипотекаи якум, 1000 марка барои ипотекаи дуюм ва 1000 марка барои харочот, харочот ва гайра: дар хама 4000 марка дода шавад. Ҳамин тариқ, 3000 марка ба соҳибхона ҳамчун пардохти фоиз барои сармояи гузоштаи худ, ки 30,000 марка мебошад, боқӣ мемонад.

Баъди ба амал баровардани конуни бекор кардани фоизи пул вазъият баъди дах сол чунин аст: 1-ум 30000 марка, 2-юм 10000 марка. Соҳиби хона маблағгузории асосии худро пурра барқарор кард, вале аз тарафи дигар ҳуқуқи моликияти нав ба маблағи 50000 марка вуҷуд дорад. Бо хамин хукуки давлат дар бораи даромади минбаъда аз ичора ва муайян кардани маблаги ичора сухан ронд8 .

Ҳоло дар мавриди бозпардохт соҳиби хонаро дар як сатҳ бо ипотека гузоштан ноодилона мебуд. Зеро сармояи ӯ ба маънои тангтаре, ки бояд аз бархам додани ғуломии фоизӣ таъсир гузорад, соф сармояи қарзӣ нест; Дар ин ҷо сухан дар бораи сармояи «риск», алалхусус дар бораи пуле, ки ба моли пурарзиш табдил дода мешавад, махсусан хона. Аз ин рӯ, ба соҳиби хона вобаста аст, ки оё мӯҳлати дарозтар додани пардохтҳо ё фоизи мувофиқи доимӣ ба хароҷоти амалиётии хона дохил карда шавад.

Ҳадафи ин ҷо пешниҳод кардани ягон пешниҳоди ҳатмӣ буда наметавонад; Дар ин ҷо танҳо пешниҳодҳо пешниҳод карда мешаванд, ки чӣ гуна гузариши бемайлони иқтисоди фоизӣ ба иқтисоди бефоиз метавонад ҳатто дар соҳаи амволи ғайриманқул сурат гирад.

Барои пурра кардани мисол, бигзор мақом пас аз 25 сол чунин тахмин карда шавад: то он вақт тамоми қарзҳо пардохт карда мешаванд; танҳо хароҷоти доимӣ якхелаанд ё аз сабаби синну соли хонагӣ, аз 1000 марка то 1500 марка зиёд шуданд. Бигзор даромади сохибхона аз ин маблаг низ кариб аз 1000 то 1500 марка бошад; Ҳамин тариқ, чунин ба назар мерасад, ки тақрибан 3000 маркаи даромади иҷора барои пӯшонидани хароҷоти ғайримуомила сарф мешавад, дар ҳоле ки боқимонда 4000 аз даромади ибтидоии 7000 даромади иҷора озодона истифода мешавад. Ҳамин тариқ, давлат имкон дорад, ки иҷорапулиро бештар аз нисфи кам кунад; вай ин корро, масалан, дар хонахои коргарон ичро мекунад, ё давлат метавонад ичорапулиро хамагй 20, 30 ё 40 фоиз кам кунад ва бо хамин аз ин тафовут манбаи бузурги даромадро барои дигар эхтиёчоти чамъиятй, пеш аз хама, табиист, ки барои сохтмони хонахои оммавй ба даст оварад. Барои иморатхо хакки ичорапулй кам карда намешавад ва ё чандон кам карда намешавад, аз ин ру барои бехтар сохтани хонахо ва ё барои максадхои махсуси социалй воситахои хеле калони иловагй низ пайдо мешаванд. Аммо ин вазъи ояндаи корҳоро ошкор мекунад, ки - ва ман инро барои дурнамои хеле самаранок мешуморам - асоснокии ботинии ҷомеа (давлат) ҳоло ҳам дар муайян кардани андозаи иҷора бо тарзе, ки ман дар боло тасвир карда будам, бо кам кардани иҷораи манзилҳои коргарон.

Дар афзудани хукуки давлат ба иштирок дар моликияти гайриманкул низ асос барои бонки солими эмиссия ва додани қарз ба кредиторони ипотека.

Дар § 4 ва 5

Ин параграфхо социаликунонии тамоми системаи пулиро талаб мекунанд. Пул танҳо ва танҳо як ваучер барои кори анҷомдодашуда мебошад, ки аз ҷониби ҷомеае дода мешавад, ки худашро дорад

8 Федер намегӯяд, ки чӣ тавр ӯ рақами 50,000 маркаро ба даст меорад: ин нисфи арзиши хонаи истиқоматӣ аст, балки ба маблағи ипотекаи корпоративӣ низ баробар аст. Муњимтарин далел шояд ин аст, ки он аз маблаѓи ипотекї зиёд нест ва аз ин рӯ, ба соњиби хона дард намеорад. Эҳтимол, бо назардошти он ки Федер ба гузариши бедард нигаронида шудааст, агар маблағи қарзи хона камтар аз нисфи арзиш бошад, давлат тибқи нақшаи Федер ҳоло ҳам ҳиссаи моликияти бештар аз қарзи ипотека талаб намекунад.

Machine Translated by Google

давлат. Барор кардани токенҳои пулӣ яке аз ҳуқуқҳои соҳибихтиёрии асосии давлат мебошад. Барои сохтакории пулхои пулии давлатй чазои сахттарин дида мешавад; ба хамин тарик, ин талаби хеле пурзури чамъиятй аст, ки системаи пулй тахти назорати коллектив гузошта шавад. Кувваи кор-гарии коллектив асоси ягонаи пул-токенхо мебошад ва танхо кадр накардани ин факти асосй умуман боиси бад шудани молияи чамъиятии мо ва умуман анархияи пурраи системаи пулй гардид.

Бо таслим кардани қарзи шахсӣ ва тиҷоратӣ аз ҷониби бонкдорони хусусӣ, ки дар § 5 пешниҳод шудааст, дар системаи кредитии умумӣ буридани амиқтар анҷом дода мешавад. Барои системаи кредитии давлатй, хамчунин барои кредити муниципали ва хатто амволи гайриманкул бояд ба бархам додани ғуломии фоизҳо бо ҷидду ҷаҳд ва нерӯи зиёд итоат кардан лозим аст, зеро ин шарти хатмии умуман давлати иҷтимоӣ мебошад.

Вазъият бо қарзи шахсӣ дигар аст. Мо инчунин барои худ бефоиз будани кредити шахсиро талаб мекунем; вале ин талабот як хел ахамияти калон ва принципиалй надорад. Мо дар хотир дорем, ки 250 миллиард доллари карзи фоизии асосиро нисбат ба
танҳо 12 миллиард саҳмияҳои дивидендӣ.

Ҳамаи ин қарзҳо, саҳмияҳо, шаҳодатномаҳои иштирок, саҳмияҳои истихроҷи маъдан, саҳмияҳо ва ғайраҳо сармояи хавф мебошанд. Даромади ин сармоя ба саноат ва самаранокии он шахсоне вобаста аст, ки пул ба онҳо бовар карда шудааст. Дар ин ҷо унсури хатар ва хатари талафот дар баробари масъалаи эътимоди шахсӣ ба бозӣ меояд. Барои ин, ҷуброни муайяни намуди махсус ҳанӯз ҳатмӣ ба назар мерасад. Соҳиби саҳмияҳо ва ғайра ба ҳеҷ ваҷҳ ҷуброн ва фоида намебинад, агар корхонае, ки пулашро ба он бовар кардааст, ҳеҷ фоидае набинад. Вай дар сурати аз байн рафтани корхона пулашро тамоман аз даст медихад.

Дар акси ҳол, масалан, соҳиби вомбаргҳои Reicheisenbahn.
Роҳҳои оҳани Рейх [дар Элзас-Лотринген] бо талафоти Элзас-Лотринген комилан аз байн рафтаанд. Бо вуљуди ин, дорандаи вомбаргњои роњи оњан пардохти фоизњояшро идома медињад. Аз кӣ? Аз андози коллектив. Роххои охан метавонанд бо баланси дефицити хар як андоза кор кунанд, мисли Пруссия ва Бавария дар соли гузашта; хол он ки сохибони вомбаргхо фоизи худро як хел мегиранд. Аз кӣ? Аз хироҷе, ки аз ҳисоби потенсиали меҳнат ва истеъмоли аҳолии қобили меҳнат дода мешавад.

Кас танҳо мехост, ки ин тафовути асосиро дар ниҳоят равшан созад
дарк намояд, ки дар кучо вампир аз кор-потенциали одамон мекашад.

Ҳамин тариқ, қарзи шахсӣ бояд боқӣ монад, дурусттараш, аз нав ба муомилоти шахсӣ тавассути бонки хусусӣ ҷудо карда шавад. Самаранокии шахсии қарзгир, ки бонкдор бо он шахсан шинос аст, бояд боз омили муайянкунандаи қарзи шахсӣ гардад. Боҷҳое, ки давлат муқаррар кардааст, худ аз худ аз рӯи гардиши пул танзим мешавад, ки дар ҳар сурат аз барҳам додани ғуломии фоизҳо оғоз мешавад.

Дар § 6

Нуқтаи асосии § 5 инчунин барои дивидендҳо-дороиҳо низ дуруст аст. Ба манфиати давлат-чамъияти ичтимой талаб карда шавад, ки барои баргардонидани сармояи як вактхо карз додашуда барои корхонахои бузурги саноатй низ кушиш карда шавад, то ки дар ин чо ба кам шудани карзи корхонахои саноатии алохида нисбат ба онхое, ки танхо сармоягузор мебошанд, оварда шавад.

Зеро дар хакикат он чи ки мо дар муносибатхои карз-капитал нисбат ба хамаи халкхо мушохида карда тавонистем, дар ин чо дар микьёси хурдтар такрор мешавад. Дар ин чо хам капиталистй коргарро истисмор мекунад,

Machine Translated by Google

прораб, инженер, сохибкор — хама баробар, зеро мачбурй барои гирифтани дивиденд авлавият дорад[9] .

Агар бо вучуди ин мо ба озодии саноату корхо-нахо аз маккандаи абадй ноил шавем, пас рохи паст кардани нархи махсулот ва таксим кардани арзиши изофа, кисман ба ахли чамъият, кисман ба мехнаткашон, звенои миёна ва шурои директорони корхонахои алохида, ба хамин тарик, ба онхое, ки дар хакикат танхо истехсолот ва арзишхоро ба вучуд меоранд, равшан аст.

Дар § 7

Табиист, ки дар ин параграф тамоми соҳаи суғурта низ ба кор медарояд, ки онро метавон дар асоси шабеҳи бефоиз бунёд кард. Мукофоти пардохтшуда наметавонад тавассути илова кардани фоизҳо афзоиш ёбад; балки ташкилотхои сугуртавй ба муассисахои сарфакорй табдил меёбанд; ба ибораи дигар гуем, хавфу бартарии сугурта нигод дошта мешавад. Барои ин ҷомеаи сиёсӣ бояд масъул бошад.

Дар § 8

Дар робита ба беқурбшавии пулҳои мо, ки танҳо дар натиҷаи миқдори зиёди шаҳодатномаҳои қарзи мо ба вуҷуд омадааст, мо талаб мекунем, ки андози сарвати дорои қавитар тартиб дода шавад. Мо дар ин бора ба "қатӣ хатм кардаам" диққат медиҳем.

Андоз аз сарват [бо мақсади] кам кардани шумори коғазҳо ва ғайра ҷуз худфиребӣ чизе нест, ки бо он кас ба чашми мардум рег меандозад. Зеро, агар ман низ нисфи тамоми сарватро дар ҳама ҷо мусодира кунам ва онҳоро бо облигацияҳо ва целлюлоза музд гирам, он чизе, ки воқеан анҷом дода мешавад, кам шудани миқдори коғаз аст, дар ҳоле ки дар иваз омили табдилдиҳанда арзиши афсонавии маҷмӯи коғази муомилотро ба ҳамон дараҷае афзоиш медиҳад. Арзиши воқеӣ ҳамеша танҳо ба молҳои истеъмолӣ ва молҳои истифодашаванда тааллуқ дорад, ҳеҷ гоҳ ба ваучерҳои коғазии кори анҷомдодашуда тааллуқ надорад.

Саволи дигар ин аст, ки оё курби валютаи марка-вии моро бехтар кардан мумкин аст? Аммо хатто ин бехбудии курби валюта боз дар тахлили охирин танхо ба потенциали кор ва истехсолот, ба ибораи дигар ба имконияти истехсоли умумии хочагии халки мо вобаста аст.

Эътирозҳо ва радди онҳо

Ҳеҷ гоҳ идеяе, ки бидуни мухолифат, ҳадди ақалл идеяе, ки аз фарзияҳои дерини муқарраршуда дар бораи муқаддасӣ ва дахлнопазирии манфиат ин гуна дурии куллӣ кунад, натавонистааст худро пойдор созад. Бо эътирозҳое, ки аллакай ба миён омадаанд ва интизор меравад, ҳамеша як мушоҳидаи дуҷониба вуҷуд дорад: бояд пурсид, ки аввал, кадом қисми эътирозҳо ба таҳрифи дидаву дониста ғояи барҳам додани ғуломии фоизҳо асос ёфтааст ва дуюм, дар посух ба ҳама шубҳаҳои самимӣ ва далелҳо чӣ гуфтан лозим аст?

Эътироз аз ҳама бештар ин чунин аст: бе ситонидани фоиз ҳеҷ кас пул қарз намедиҳад.

---

9 Ин проблемаи чамъиятхои акционерй мебошад. Ширкатҳое, ки аз ҷониби оилаҳо озод ва озоданд, чуноне ки дар Олмон маъмуланд, ин хислатро надоранд.

Machine Translated by Google

Мо дар асл намехоҳем, ки дигар касе пулашро қарз диҳад. Кредит ҳиллаест, ки буд доме, ки иктисодиёти мо ба он дохил шуд ва холо беихтиёр ба доми он афтодааст.

Агар мардум воқеан фавран ба сармояи бештар ниёз дошта бошанд, он гоҳ пулҳои заруриро дар хазинаи марказии давлат бефоиз мегирад ва танҳо баргардонидан лозим аст. Дар ниҳоят, он пулҳои навро ба муомилот мебарорад. Чаро бояд шаҳодатномаҳои фоизӣ диҳад?! Новобаста аз он ки коғаз фоиз дорад ё не, фарқият надорад! Ягона ва ягонаи он потенсиали кор ва андози мардум аст. Чаро хар як харочоти давлатиро аз аввал бо вазни сурбдори манфиати човидона бор кардан лозим аст?

Бале, аммо давлат чӣ гуна бояд меҳнати фарҳангии худро барои ҷомеа иҷро кунад? Он ҳанӯз ҳам лозим аст пул аст ва дар ин вазифа танхо бо рохи карзхое, ки фоизхо мегиранд, одилона буда метавонанд.

Ин тасдиқ ба тарзи тафаккури комилан маммонистӣ асос ёфтааст. Пас аз мутолиаи ҳамаҷонибаи ин Манифест, онро дидаву дониста барои иштибоҳ ҳисоб кардан лозим буд; зеро дар навбати аввал мо исбот кардем, ки баъди бархам додани асорати манфиат-хо тамоми вазифахои маданию маишии давлатро аз хисоби корхонаи давлатӣ, аз хисоби даромади почта, рохи охан, шахта, чангал ва гайра бе ягон чизи дигар пушондан мумкин аст. Дар навбати дуюм давлати мустакили халкӣ [Фолксстаат] кудрат дорад, ки дар хар лахза ба чои шаходатномахои фоидаоваре, ки дар давлати маммонистӣ хукмрон эълон карда шудаанд, вазифахои махсуси фархангиро ба воситаи додани нишонахои арзишманди бефоиз хал намояд. Фахмидани он тамоман имконнопазир аст, ки чаро давлат бояд вазифахои махсуси маданӣ, масалан, рохи охан, канал ва сохтмони ГЭС-ро бо ваъдаи абадии манфиатдор, ки тамоман нодаркор аст, барои худ гаронтар кунад. Агар вай харочоти сохтмонро аз хисоби даромади корхонахои давлатии имрузаи худ пардохт карда натаво-нист, пас барои чӣ давлат маблагро ба вучуд наоварад, асосе нест; халки сохибихтиёр бояд хакикатан хам пули онро дихад, хол он ки вай махз хамин пулро хамчун воситаи пардохт эътироф мекунад. Аммо чаро халк бо тамоми иктидори мехнатӣ ва андози худ дар паси когази дигар (карзи фоиздор) истода бошад, ки дар мачмуъ ба сари халк танхо ухдадории абадӣ ба нафъи капиталистро бор мекунад!? Аз ин рӯ, аз ин васвоси давлати маммонистӣ дур шавед!

Он гоҳ капиталистҳо танҳо варақаҳои коғазии баровардашударо гирифта, коғаз ҷамъ мекунанд пул.

Инро бо ду роҳ рад мекунанд. Аввалан, талабе, ки танхо сохиби пулро бефоида гардондан лозим аст, албатта, аллакай ичро карда мешуд ва бархам додани гуломии фоизӣ, ки ихтиёран худи капиталистхо ба зимма гирифтаанд, зеро капиталист дар сурати дар хона чамъ кардани когазхои когазӣ аз манфиати худ даст мекашад. Дуюм, тарси капиталист аз пули худ онро ба гумон аст; шабхои бехобии пулчудоеро, ки дар хона пулхои зиёде чамъ карда нигох доштааст, тасаввур кардан лозим меояд ва бояд доимо ба молу мулкаш тахдиди дуздону горатгарон, горатгарон, кофтукови хона, сухтор ва обхезиро бинад. Боварӣ дорам, ки гражданини одил дар як муддати кутох аз ин ташвишхо хаста шуда, ба зудӣ ба банки давлатӣ рох меёбад. Банки давлатӣ квитанция медихад ва холо барои хисобу китоб чавобгари конун аст, аммо барои пардохти фоиз не. Дар акси ҳол, албатта, имкони сеюм барои ҳама боз боқӣ мемонад, махсусан барои кор кардан бо пули худ, эҷод кардани арзишҳо ва истеҳсоли мол, ширкат дар корхонаҳои саноатӣ, ҳаёти худро боз ҳам ғанӣтар ва зеботар кардан, дастгирии санъат ва илм, хулоса барои истифодаи судманди пулаш ҳангоми рад кардани дини Маммон.

Бо вуҷуди ин, то ҳол метавонад рӯй диҳад, ки эҳтиёҷоти хусусии сармоя барои баъзе ҳадафҳо, масалан, барои санҷиши ихтироъҳо, таъсиси корхонаҳо аз ҷониби ҳунармандон ё соҳибкорони ҷавон, ботаҷриба ва ғ.

Machine Translated by Google

Аввалан, ин ба барҳам додани ғуломии фоизҳо ҳеҷ иртиботе надорад!
Зеро, дар навбати аввал, бояд ба таври мантикй тахмин кард, ки капиталист, ки пас аз бархам додани ғуломии фоизҳо, албатта, дигар имкони ба таври бомбаборон гузоштан пулҳои худро надорад ва интизори истеъмоли бефоидаи фоизро надорад, ба ҷои ин, мисли замони пештара, майл дорад, ки пули худро барои чунин мақсадҳо ба хатар гузорад, бинобар ин, камбудӣ ё зарурат дар ин самт хеле камтар ба вуҷуд меояд. Ё магар кас баръ-акс аз корчаллони пурсамар, аз ихтироъкорони мохир, махз шикоятеро нашунида бошад, ки дар давлати мам-лакат бо чунин максадхо пул гирифтан то чй андоза душвор аст, агар «дивиденд» кафолат дода нашавад? Дар навбати дуюм, бояд вазифаи давлати оянда бошад, ки ҳар як нерӯи салоҳиятдорро тавассути дастгирии саховатмандона тарбия кунад. Дар хакикат хам пеш аз ин дар давлати кухнаи бюрократй ба ин кор шуруъ карда шуда буд, вале ончунон хурдсол буд, ки ба чои ангеза, монеа ва нохохй аз сабаби мукаррароти таъкибкунандае, ки дар баробари додани дастгирии чамъиятй буданд, ба амал омад. Дар чои сейум кайд кардан лозим аст, ки дар сурати чудо кардани якчанд миллион марка муваффакиятхои нихоят калон ба даст овардан мумкин аст. Шодии мехнат, мехнатдустй ва матонати ихтироъкор, инженер, устои немис ва гайра чунон бузург аст, ки ба воситаи хукуки давлат барои иштирок кардан дар натичахои ихтироъкорихои бобарор, харочот ба эхтимоли калон мукофоти фаровон дода мешавад (Англия хамчун мисол).

Бархам додани фоиз-гуломй хатман ба тамом шудани сарват оварда мерасонад.

Оҳ! Кӣ даъво мекунад? Аммо албатта! Касе, ки зиндагии худро ба истеъмоли фоизҳои сармояи худ мутобиқ карда бошад ва наметавонад, ки кор кунад, бо ӯ ин бешубҳа дуруст аст: ҳар сол 5% истеъмол карда, дар 20 сол сарвати худро комилан тамом мекунад. Албатта, аммо ин дар ҳақиқат комилан мувофиқ аст! Он чизе ки мо мехохем, махз бархам додани манфиат-гуломй; мо мехохем, ки бо нафака зиндагй кардан идеали олии гражданин буданро бас кунад. Мо мехохем ба ин таназзули маммонистй хотима дихем; дар ҳақиқат, мо дигар таҳаммул накунем, ки як нафар, бисёриҳо танҳо аз ҳисоби фоизи қарзҳо, яъне аз ҳисоби дигарон, ҳамеша дар роҳат зиндагӣ карда метавонанд!

Такрор мекунам: ин хам тамоман дуруст нест, ки бархам додани лордияти фоиз боиси аз байн рафтан ва тамом шудани сарват мебуд. Баръакс, барҳам додани ғуломии фоизҳо ба эҷоди сарвате, ки дар асоси меҳнате, ки мол истеҳсол мекунад ва арзиш истеҳсол мекунад, бебориш ва аз хароҷоти абадӣ озодшуда мусоидат мекунад. Бархам додани асорати фоизй, чунон ки дидем, боиси ба куллй кам шудани харочот дар тамоми хаёт мегардад; моро аз вазни зиёдатии андозбандй озод мекунад, то ки барои хар як мехнаткаш имко-нияти чамъ кардани пасандозхо дар оянда назар ба пештара бештар бошад. Боз як чизи дигар! Молҳо ва арзишҳои истеҳсолкунандаи меҳнати миллӣ-иқтисодии саноат, тиҷорат ва савдо ба ҳеҷ ваҷҳ халал намерасонанд, балки бо роҳи барҳам додани ғуломии фоизҳо то ҳадди имкон инкишоф меёбанд.

Агар капиталистом дигар фоиз нагиранд, коргар чй мегирад?

Ин савол дар ҳақиқат набояд дигар ба миён ояд! Дар навбати аввал, албатта, нидои доимии чангии мехнатка-шон буд, ки капиталистон коргаронро истисмор мекунанд; дар навбати дуюм, мо дар хакикат равшан ва равшан дидем, ки барои додани фоизи карз бештар аз хар кас бештар мехнаткаш талаб карда мешавад. [Ба ибораи дигар, он чизе, ки коргар ба даст меорад, андозҳои камтар ва арзиши камтари зиндагӣ аст.]

Пайвандҳои оилавӣ заиф ва вайрон мешаванд, агар касе сарвати худро паси сар кунад бачахо.

Бале, воқеият дар ин ҷо чист? Умуман, ман фикр мекунам, ки пул ба ҳисси оила рабте надорад. Ё касе шунидааст, ки фарзандони волидони сарватманд ба онҳо мепайванданд

Machine Translated by Google

волидайни онҳо бештар аз волидони камбизоат? Ё волидайни сарватманд фарзандони худро бештар аз моли камбизоат дӯст медоранд? Эҳтимол барои фарзандон чӣ муҳимтар аст, ки волидайн барояшон тарбияи беҳтаринро фароҳам оваранд ва онҳоро маҷбур созанд, ки интизом омӯзанд ва онҳоро ба як инсони меҳнатдӯсту солим ва далер ба воя расонанд ва ё барои онҳо бузургтарин халтаи пулро боқӣ гузоранд?

Аз ҷумла, кӯшиши асоснок барои таъмини ояндаи молиявии кӯдакон, бешубҳа, бояд эътироф карда шавад. Ба ин саъю кушиш ва ба ин васила сарфаю сариштакории волидайн нисбат ба фарзандони худ ба хеч вачх аз бархам додани манфиат-гуломӣ таъсири манфӣ намерасонад; баръакс. Имконияти сарфакорӣ вакте ки хочагии халки мо аз фишори хаматарафаи манфиат- гуломӣ озод мешавад, бештар мешавад.

Мо аз мисоли марди 10000 марка даромад ва 5000 маркаи нафакадор дидем, ки дар асл тамоми сарвати миёна ва хурдтар аз тариқи роҳи гардиши андозҳои мустақим ва ғайримустақими иҷораи манзил ва ғайра аз ҳама гуна самараи судбахш дуздида мешавад. Ман ба қадри кофӣ такрор карда наметавонам: фоизи облигацияҳо барои соҳибони сарвати хурду миёна як қаллобӣ, худфиребӣ, давр задан аст, вале сармояи калон тавассути матбуоти содиқонаи худ эътиқодро ба муқаддасот ва дахлнопазирии фоизҳо ба таври иблисона тарғиб ва дар тамоми ҷаҳон эълон кардааст. Он ба ҳама имкон медиҳад, ки дар истеъмоли зебо ва бедардкунандаи фоизҳо ширкат варзанд, то виҷдони бадро, ки бояд ҳамеша бо истеъмоли бефоида ва заҳматталаби фоиз ҳамроҳӣ кунад, хоб кунад ва барои ҷалби рафиқон ба мубориза, барои ҳифзи ин неъмати олии маммонизм.

Ходими давлатӣ, арбоби давлатӣ мегуяд: давлат наметавонад аз ухдадорие, ки дар назди кредиторон ба зимма гирифтааст, даст кашад.

"Уҳдадориҳо" чӣ маъно дорад? Оё ба ӯҳдадориҳое, ки давлат бояд аз аввал донад, танҳо дар сурате аз кредиторон аз тариқи андозҳои мустақим ва ғайримустақим фоизро гирифта, маҳз ба ҳамин миқдор аз кредиторон гирифта метавонад, оё ба ҳеҷ ваҷҳ ахлоқӣ аст? Дар он ахлоқ куҷост? Ё шояд ростқавлтар нест, ки иқрор шавам: "Ман метавонам фоизҳоро пардохт кунам, агар ҳамон қадар андоз ҷамъ кунам - аммо дар замони ҷанг ман комилан пул доштам ва барои ин ман бо риштаи ҷанг қаллобӣ кардам; шумо бояд маро бубахшед, азизон, ин дар ниҳоят барои шумо буд, ва ҳоло мо намехоҳем, ки ба шумо фоиз пардохт кунем ва ман дигар пинҳон намекунам. андозсупоранда, бояд андоз супорад, ки амалиёти моро ба таври назаррас соддатар мекунад, мо бе бюрократияи фавқулода кор мекунем? Ва шумо, ҷаноби Шейдеман, боз номи худро дар ҳар як сутуни таблиғотӣ ҳамчун котиби давлатии ҳукумати кӯҳнаи созишшуда дар пасманзари изҳороти аблаҳонае, ки ба амният ва дахлнопазирии риштаи ҷанг алоқаманданд, нанависед. Шумо танҳо худро хиҷолат медиҳед: фоидаи тамоми қаллобӣ воқеан танҳо ва танҳо ба сармояи бузурги кредитӣ рафт.

Кормандони молия ва мутахассисони бонкӣ изҳор мекунанд, ки бархам додани ғуломии фоизҳо ба вомбаргҳои ҷангӣ ва қарзҳои давлатӣ ғайриимкон аст, зеро он синоними муфлисшавии давлатӣ аст.

Шумо маро мебахшед: мувофиқи суханрониҳои шумо мо дар ҳақиқат дар ҳама ҳолат муфлис шудаем ё бояд чунин шавем. Эъломияи ошкоро дар бораи муфлисшавии ҷамъиятӣ бузургтарин аблаҳиест, ки мо метавонем содир кунем: ба нотавонӣ будани воқеии соҳибони қудрат он пеш аз мӯҳлат тасдиқи таърихии ин нотавониятро илова мекунад.

Чаро муфлисшавӣ эълон карда мешавад? Агар ман аз шим-кисаи рост ба тарафи чап 3 хол гузошта бошам, Ман бояд то ҳол дар ин ҳисоб муфлисшавии ҷайби шими ростро эълон накунам!

Machine Translated by Google

Он воқеан аз қарзи ҷангӣ фарқе надошт! Рейх аз кисаи мардум аввал миллиардхои дар хакикат мавчудбударо баровард, баъд пулхо боз ба акиб равон шуданд; баъд карзи нав омад ва боз пул баргашт; бори дигар насос омада, миллиардҳо пулро ба худ кашид ва онҳо боз ба ақиб рафтанд, то он даме, ки пас аз нӯҳ маротиба такрор шудани бозӣ давлат бо шодмонӣ 100 миллиард қарз ба вуҷуд овард. Барои ин, мардум дар дасти худ 100 миллиард коғази зебо чоп карда буданд. Дар аввал халк тасаввур мекард, ки вай ин кадар бойтар шудааст; Пас аз он давлат омада гуфт: "Ин даҳшатнок аст, ман 100 миллиард қарз дорам ва муфлисшавиро интизорам." — Ҳа, аммо чаро? Ин дар ҳар сурат танҳо худфиребист! Ман худам дар ҳақиқат ҳеҷ гоҳ муфлис шуда наметавонам, агар ҳар дафъа пуламро аз як киса гирифта ба дигараш гузорам. Аз ин рӯ, мо метавонем дар бораи муфлисшавии давлат дар бораи қарзҳои дохилии ҷангии худ оромона истироҳат кунем. Аз ин рӯ, ба мо аслан лозим нест, ки муфлисии давлатиро эълон кунем ва мо метавонем дар ҳақиқат меҳнати азимро бо пардохти фоизҳои беақл ва андозҳои калон, вале аз ин ҳам аблаҳона эмин нигоҳ дорем.

Биёед, дар ҳақиқат, дар ниҳоят худро аз хариду фурӯши сармояи калон озод кунем! Аз ин қаллобии андози қарз-фоиз танҳо қарзи калон фоида меорад, зеро барои он як пораи зеботар аз тилло боқӣ мемонад ва мардуми меҳнаткаш ин изофаро дар шакли андозҳои ғайримустақим мепардозад; дар айни хол капиталисти хурду миёна факат думи худро таъкиб мекунад.

Ин мақоми иқтисодии ҷаҳонӣ мегӯяд: Барҳам додани ғуломии фоизҳо барои мо танҳо дар Олмон имконпазир нест; он бояд дар сатҳи байналмилалӣ анҷом дода шавад; дар акси хол мо тамоми кредитро аз даст медихем, сармоя мерезад ва ба мо лозим меояд, ки ухдадорихои фоизии худро дар назди тамоми чахон ичро кунем.

Ман иқрор мешавам, ки ман худам муддати тӯлонӣ дар ин савол гум шуда будам. Ин саволи душвортарин аст, зеро он муносибатҳои моро бо тамоми ҷаҳон дарбар мегирад; дар айни хол масъала ду тараф дорад. Аз як тараф, идеяи бархам додани асорати фоиз-гуломӣ шиори муборизаи хамаи халкхои истехсолкунанда, ба мукобили асорати байналхалкии манфиати пул мебошад; аз тарафи дигар, ин табобати куллии дарди молиявии дохилии мост. Аммо аслан сабабе барои худдорӣ аз истифода аз табобат нест, танҳо аз он сабаб, ки ҳамсояи якхела бемор онро дар як вақт кор намекунад. Аммо, агар мо дар Олмон давиданро дар доираи девонавор идома диҳем ва андоз ва фоизҳоро пардохт кунем, вақте ки мо ба таври возеҳ эътироф кардем, ки ин фаъолияти хандаовар танҳо ба капиталистони калон фоида меорад, на ба ҳеҷ каси дигар. Бинобар ин биёед бо ибрати озодибахши худ пешрав шавем; аз асорати фоизи пул озод шавем ва ба наздикӣ хохем дид, ки кувваи ин идеяи озодибахши зафарбахш халкхои чахонро ба пайравии мо водор мекунад.

Ман аслан боварӣ дорам, ки ташаббуси мо — агар ин ташаббус аз тарафи Маммонистони немис — дар баробари зарурияти токатнопазнр дигар халкхои дигарро торумор хоханд кард.

Спартакчӣ мегуяд: Тамоми идея танхо ба хифзи капитал иборат аст; он ҳанӯз он вақт ҳамон тавре ки буд, боқӣ мемонад: камбағал чизе надорад ва сарватдор мемонад.

Бале, дустам; Умуман, бо шумо сӯҳбат кардан хеле душвор аст - агар шумо дар ҳақиқат дар қаъри ҷони худ коммунист ҳастед ва аз ин рӯ, воқеан ҳам мегӯед, ки "ҳама чиз аз они ҳама одамон аст"10 , ва агар дар баробари ин шумо дар хакикат бо акидахои реалии пешвоёни бузурги болшевики Россия, хусусан Ленин шинос бошед ва онхоро дуруст хисоб кунед ва мувофики он вазифахои навбатии Республикаи Советиро, ки Ленини муаззам ба миён гузоштааст, «тандокулии умумии хисобот ва назорати тамоми истехсолот ва таксимкуниро» ба таври инсонӣ имконпазир мешуморед.

10 Петр Кропоткин, Фатҳи нон

Machine Translated by Google

Агар шумо комилан равшан донед, ки ин вазифа дар хакикат факат дар зери зулми дахшатангез ичрошаванда аст ва шумо хануз дар дили худ коммунист ё спартакчии боваринок ва гайра мемонед, пас биёед минбаъд бо якдигар бахс накунем; мо танҳо якдигарро намефаҳмем ва бо забонҳои гуногун ҳарф мезанем ва оянда ё давлати тангдаст, ки дар ниҳоят аз бесарусомонии болшевизм метавонад натиҷа диҳад, ё давлати наве, ки ман умедворам, иқтисоди миллӣ аз ғуломии манфиатҳо озодшуда ҳал хоҳад кард.

Аммо агар дар дили коммунисти худ — агар рост гӯед, мефаҳмед, ки шумо то ҳол дар бораи зану фарзанд, дар бораи рӯҳи инсоне, ки ба шумо назар ба эскимос ё кофири зулу наздиктар аст, фикр мекунед, агар дар вақти меҳнати корхона бо фармони директори шӯравӣ шумо фикр кунед, ки дар боғи хурди худ соҳиб шудан хеле хуб аст, агар дар боғи хурди худ, хеле хуб буд. Ин аслан қаноатмандии ҳақиқӣ намедиҳад, ки шумо бояд мисли саг дар кӯча ҳақ дошта бошед, ки ҳар як калоҳеро, ки роҳи шуморо убур мекунад, истифода баред, агар шумо хоҳед, ки касеро зани худ хонед, агар шумо танҳо дар бораи сарфа кардани чизе аз маошатон фикр кунед, ки он танҳо ба шумо тааллуқ дорад, пас шумо аллакай коммунист нестед; он гоҳ шумо аллакай дар дили худ аз ибораи хеле баланд эълонкардаи худ шикастед: "Ҳама чиз аз они ҳама аст"; пас маҳз он чизе ки шумо намехоҳед, ин аст, ки ҳама чиз аз они ҳама бошад; шумо мехоҳед, ки маҳз он чизеро, ки барои худ мехоҳед - зан, кӯдак, хона, ферма, пасандозҳо - хоҳ шумо аллакай доред ё танҳо ба гирифтани он умед доред, ҳатто дар он сурат бояд танҳо ба шумо тааллуқ дошта бошад.

Ва мебинӣ, эй дӯст, агар ту дар дил гумон дошта бошӣ, ки ин метавонад ба ту фарқ кунад, агар ягон фарди тасодуфӣ омада, пасандозатро ба номи “ҳама” аз ту бигирад ва агар барои ту як кӯдаки дигаре биёварад ва фарзанди туро бо худ гирифт, зеро ҳамаи кӯдакон ба “ҳама” тааллуқ доранд, пас дӯсти ман, биёед, биёед ба таври комил аз якдигар гап назанем.

Шояд ман аз шумо хоҳиш карда метавонам, ки андеша кунед, ки оё воқеан паёми коммунистӣ дар бораи ҳама чиз бояд ба ҳама одамон тааллуқ дошта бошад, ҳатман маънои поёни ҳар фарҳангро надорад, зеро набудани ягон мафҳуми моликият бояд бо мантиқи иҷборӣ инсонро ба сатҳи ҳайвони ваҳшӣ водор созад.

Агар ҳама чиз ба ҳама одамон тааллуқ дошта бошад, агар дар бораи ҳисобҳо ва назорати тамоми истеҳсолот ва тақсимоти рӯизаминӣ ба маънои Ленин маҷбур карда шавад, он гоҳ дар ҳолати беҳтарин колонияи мӯрчагон ба вуҷуд меояд. Аммо дар он сурат мо низ метавонем бидуни забон, ҷон ва андеша кор кунем; хомушона ва беихтиёр мо мехнати мачбурии худро ичро карда метавонем. Охири инсон дар он аст.11

Аммо акнун бас аст, рафик Спартак. Бигзор ин мулоҳизаҳои асосӣ дар сари шумо ва дили шумо ғарқ шаванд. Ҷавоби дақиқтаре ба саволи шумо пас аз сӯҳбат бо ҷонибҳои дигар оварда мешавад.

Хозир бошад, шумо, рафикони ду ориентациям социалистй, муътадил ва мустакил!12

Ман тасаввур карда наметавонам, ки зиддият ё эътирози чиддие, ки ба мукобили бархам додани асорати манфиат-хо аз тарафи шумо бармеояд, вале ман бояд бо шумо дар баробари тамоми чахони акидахои социалистй, аз Маркс то рохбарони хозира Эберт, Шейдеман, Каутский ва гайра катъиян муносибат кунам.

1. Иродаи социалистӣ: баланд бардоштани дарачаи синфи коргар идеяест, ки бечунучаро галаба мекунад; то хол мо бо хамфикрем.

11 «Анҷоми инсон» аз Ҳизқиёл аст. Дар он ҷо ҳадафи инсон маънои онро дорад, аммо дар ин ҷо он метавонад маънои дукарата дошта бошад. Мақсади инсон дар замони коммунизм ба гуломии беақл табдил меёбад, ки он нобудшавии инсон аст.

12 Федер дар ин чо ба партияи социал-демократй ва шохаи пацифистии он — Партияи мустакили социал-демократй дахл дорад.

Machine Translated by Google

2. Роҳҳое, ки барои расидан ба ин ҳадафи бузург тай карда шудаанд, қариб тамоман нодурустанд, зеро онхо

3. ба тахминҳои бардурӯғ асос ёфтаанд.

4. Идеяи социалистӣ дар бораи давлат хатман ба суи коммунизм мебарад, бо хамин ба паст шудан.

5. Азбаски социал-демократия харчанд максади дигар, баланд бардоштани дарачаи синфи коргар, умуман тамоми мехнаткашонро дорад, вай ба зиддиятхои дахшатноки ботинӣ дучор меояд, зеро окибатхои мантикии марксизм ба максади амалии харакати коргарӣ бевосита мукобил мебароянд.

6. Аз ин тақсимоти ботинӣ номуайянии ошкор дар самти хукумат.

7. Барои максади бузурги амалӣ (баланд бардоштани синфи коргар) ба мукобили Спартак ва коммунизми большевистӣ хатти тезтар кашида, ба мукобили усулхои онхо бо тамоми кувва мубориза бурдан лозим аст. Аммо демократияи социалие, ки ба воситаи иттифокхои касаба ташкил карда шудааст, имруз дар назди ин гуруххои радикалӣ суст хис мекунад, зеро вай тафаккури марксистиро хамчун принципи асосии тарбияи худ кабул кардааст ва хамаи тарзхои тафаккури марксистӣ аз чихати мантикӣ ба суи коммунизм мебарад.

Акнун далел: нуктаи 2 гуфта мешавад, ки роххои тайкардаи социал-демократия кариб тамоман нодурустанд.

Тамоми агитацияе, ки дар тамоми мамлакат гузаронда шуд, боиси чудоии чукури ахолии мамлакати мо гардид. Тухматхои доимо такроршаванда ба мукобили корфармоён, дар хакикат хар гуна даъвати буржуазӣ, хамчун истисморгарон ва хунхорони мехнати дастӣ, ки гуё бе ёрӣ кор мекунанд, боиси хашму газаби беасос ва такаббурии мехнатка-шон гардиданд, ки имруз хатман дар талаби «комму-нистӣ» ифодаи худро пайдо мекунад. Талаби асосии Программаи Эрфурт — аз моликияти хусусӣ ба моликият ва амалиёти чамъият гузаштани воситадои истедсолот — имруз ба нидо барои «социализация» фишурда шудааст.

Ба хар як сиёсатмадори чиддӣ комилан равшан аст, ки комилан ичтимой кунондани харобии иктисодии мо маънои муфлисшавии пурраи давлатро дорад. Аммо касе чуръат намекунад, ки инро ошкоро ва озодона ба мардум икрор шавад.

Акнун шиор бояд на сотсиализатсия, балки ғайрисоциалистӣ бошад. Ҳамин тариқ, кас кӯшиш мекунад, ки нокомии ошкори ҳар як ҷомеашиносиро тавассути лоиҳаҳои андози фиребгарона ҷуброн кунад ва бо ин роҳ бори дуюм «тасдиққкунандагонро» ба даст орад. Хамаи ин ба гайр аз тарк кардани тамоми хочагии халк барои харобӣ чизи дигаре надорад. Ба чои афзоиш (дучанд зиёд кардани истехсолот, чунон ки тамоми адабиёти социалистӣ дар давраи баъд аз революция ваъда дода буд, аз имкон берун аст) тамоман баръакс ба амал омад.

Аммо бадтарин чиз он аст, ки агар хукумати хозираи социалистӣ дар бораи кабул кардани карзхои калони хоричӣ фикр кунад. Бо ин на танҳо таназзули иқтисодии мо баста хоҳад шуд, балки мо инчунин комилан худро ба ғуломии манфиатҳои Антанта месупорем, ки аз он ҳеҷ бозгаште нест.

Нокомии куллӣ, хатои асосӣ, ки ин тамоми занчири нодурусти шартномахо, талабхо ва ваъдахои ба халк ба он асосёфта сохта шудааст, муносибати тамоман нодуруст ба капитали саноатӣ ва карз мебошад. Манифести коммунистӣ, Программам Эрфурт, Маркс,

Machine Translated by Google

Энгельс, Ласаль, Каутский фарки куллии байни капитали саноатӣ ва заёмро эътироф накардаанд.

Дар ин бора тамоми социал-демократия бояд аз нав омузад; ин хатои асосӣ бояд ошкоро эътироф карда шавад ва ошкоро бе кайду шарт эътироф карда шавад. Пас, бо вуҷуди ин, шумо бояд беистӣ хулосаҳои ягонаи имконпазирро ба даст оред. Аммо инҳо маънои даст кашидан аз бемаънӣ, зеро комилан иштибоҳ, хашму ғазаб ба саноат, бар зидди корфарморо доранд. Коргар ва коргар ба хам тааллук доранд; онхо як максад — мехнат, истехсолот; зеро бе истехсолот, бе мехнат на хаёт, на маданият, на пеш ва на боло шудан мумкин нест. Муқовиматҳои баръало ва ногузир, ки дар байни одамон вуҷуд доранд, танҳо аз сабаби он ки онҳо инсонанд, аз манфиатҳои бузурги муштараки корфармо ва корманд хеле муҳимтаранд. Ин зиддиятхо бо рохи шартномахои музддихӣ ва ташкилотхои савдо ба таври конеъ гардондани хар ду тараф хал карда мешаванд ва мебошанд.

Вале биёед ин саволхоро, ки дар доираи рисолаи мо дар бораи калонтарин хатхои сиёсии куввахо ночизанд, минбаъд дунбол нагирем ва танхо таъкид кунем, ки манфиати коллективи мехнатӣ ба саноати миллии мо, бо хочагии халки халки мо комилан мувофик аст.

Ҳар кӣ тартиби дигареро таълим медиҳад ва мухолифати байни корфармо ва кормандонро муҳимтар муаррифӣ мекунад, худро маҳз нисбат ба коргарон бемасъулият нишон медиҳад; зеро бо хамин вай ба решаи дарахте, ки ба коргар гизо медихад ва дастгирӣ мекунад, табар мегузорад.

Аммо социал-демократия ин корро кард ва бо хамин дар назди мехнаткашони немис айби абадӣ ба гардан гирифт; бо хамин ба сари халки мо бадбахтихои бебахс овардааст, зеро вай ба хамаи ваъдахои худ вафо карда наметавонад, зеро вай ба мо сулхи хамфикрӣ оварда наметавонад, зеро вай барои мо коре ба вучуд оварда наметавонад, зеро вай хатто ба мукобили мо куввахои мусаллах ташкил кардан лозим аст, зеро вай бе хизмати давлатӣ баромада наметавонад, зеро вай бояд ухдадории мехнатро талаб кунад, зеро хукуки интихоботии баробар ва бевоситаи мардону занон бе синну соли зиндагонӣ ба одамон ёрӣ намерасонад. кафолати давлат ба амнияти шахс ва молу мулк бояд вазъиятҳои бесарусомонӣ ба вуқӯъ ояд, зеро бидуни ҳамгироӣ ва тобеияти шахсият ба ҷомеа ҳеҷ гуна зиндагонии давлат имконнопазир аст.

Ҳамин тариқ, мавҷи ноумедии амиқ ва пур аз навмедӣ аз тамоми мардум мегузарад. Агар шахсони алохида хануз инро нафахмида бошанд, вазирон, аъзоёни парламент ва вакилони халкӣ ба хамдигар хушхолона дуруг мегуянд, ки «музаффариятхои революция»-ро аз «реакция» мухофизат кардан лозим аст: агар ин ду истилох чӣ маъно дорад, ягон ходими давлатии самими ба халк равшан гуфта наметавонад.

Амалиётхои манфии революция, бархам додани як катор сулолахои кухна, аз кор рондани офицерон, бархам додани дворянхо, бархам додани армия, хуллас, «Вайронкунии бузург» дар хакикат ягон «фоида» нест.

Ва вокуниш?! Таълимоти решаканшуда ва пӯсидаи ҳуқуқи илоҳӣ дар ҳеҷ ҷое дар тамоми мардум дастгирии кофии ахлоқӣ надорад, ки боиси ягон амали зӯроварӣ шавад; буржуазия нисбат ба буржуазии хакикӣ хеле тарсончак, аз чихати ахлокӣ фосид буда, ба мукобили мехнати бошуури синфӣ мубориза мебарад: бинобар ин барои синфи хукмрони коргарон дар бораи реакцияи династӣ ва буржуазӣ хавотир шудан шарт нест.

Аммо ноумедии амиқи мардум аз музаффариятҳои ба истилоҳ инқилоб, ба ибораи дигар, дар бораи беҳбудии воқеии вазъи мардум, хатари бузург дар он аст. Ин ноумедӣ боиси дур шудани оммаи бузург ба тарафи чап мегардад, ки ваъдаҳои аллакай додашуда аз ҳад зиёданд.

Machine Translated by Google

Дар ниҳоят, кас дигар наметавонад ваъда диҳад, ба монанди "ҳама чиз ба ҳама одамон". Ин девонагии холис аст, вале ҳар андеша, ҳар падида, ҳар як амали то ҳадде дароз кашида ва муболиғашуда дар ниҳоят девона мешавад ва сипас ба муқобили худ табдил меёбад. Ҳамин тавр, бо идеяи коммунистӣ, ки ҳама бояд аз они ҳама бошад, ҳамин тавр меравад, зеро ин дар ниҳоят ба анҷом мерасад ва ба ҳама ҳал мешавад ... чизе надоштан. Гуруснагӣ, ноумедӣ, бадбахтӣ, бемориӣ ва ниёз ба Русия расидааст; одамон бокимондаи охирини далерӣ ва шодмонии зиндагиро гум кардаанд.

Такрор мекунам: хатои азими принципиалӣ дар чахони идеявии социалистӣ дар нихояти кор аз он иборат аст, ки фарки чукури асосии байни капитали саноатӣ ва капитали заёмро эътироф накардан лозим аст. Фоиз-хурандаи карз-капитал вабои башарият аст. Махз афзоиши абадӣ бемайлон ва бепоёни капитали заёми калон, на сармояи сермахсул, мол-хосилкунӣ, сармояи кории саноатӣ боиси истисмори халкхо мегардад.

Ман дар ин ҷо аз баррасии саволе даст кашида наметавонам, ки чаро ин фарқияти муҳим эътироф нашудааст; оё он воқеан эътироф нашудааст ва ё шояд ба манфиати қарзи калон пинҳон карда шудааст; ки оё рохбарон ва сардорони муборизаи зидди капитализм, хох муаллифони Манифести коммунистӣ, Программаи Эрфурт ва хох рохбарони хозира хамеша бо вичдони зарурӣ пеш рафтаанд.

Вакте ки кас ба чиддияти мутлак ва эътикоди катъии каси дигар шубха мекунад, ин сахттарин ва мудхиштарин чиз аст; Чунин ба назар мерасад, ки ҳама вазнинтар аст, ҳамон қадар бодиққат сабабҳо ва муносибатҳои марбут ба рӯйдодҳои ҳаётро ҷустуҷӯ мекунад. Аз ин рӯ, ман мехоҳам ба худи ин савол умуман ҷавоб надиҳам, балки фақат бо истинод ба суханони Дисраэлӣ, бузургтарин сарвазири Англия, лорд Биконсфилд ба робитаҳои калон ва норавшан ишора кунам. Дар ин бора ӯ дар романи «Эндимион» менависад:

"Ҳеҷ кас ба принсипи нажод бепарво муносибат намекунад. Ин калиди таърих аст ва чаро таърих аксар вақт ин қадар ошуфтааст, ин аст, ки онро одамоне навиштаанд, ки аз ин принсип ва тамоми донишҳои дарбар мегирад." [Барон Сергиус то Эндмион]

Буржуазӣ.

Буржуазия, ки оромӣ дар назди вай вазифаи буржуазии худ менамояд, аз хар як талаби нави революционӣ, чун хамеша бо хар як идеяи нав, бешубха, ба ташвиш меояд. Ин барои ӯ нооромӣ дорад; зеро шояд вай хатто дар ин бора чизе фикр кардан лозим меомад. Ҳама тағирот барои ӯ нафратовар аст; вай мехоҳад истироҳат кунад, ва вой бар ҳоли касе, ки тамаъ сумкаи пул дорад. Дар ҳақиқат касе аз ӯ пардохти фоизҳо, даромадаш аз иҷораи хонаҳо, пардохти фоизҳо аз вомбаргҳои пӯшидааш, фоизҳоеро, ки аз гарав ҷамъ мекунад, мехоҳад; хуллас, истирохат, каноатмандӣ ва бахти у чӣ иборат аст.

Бо вуҷуди ин, мо бояд бипурсем, ки аъзоёни синфҳои дорои сармояи қарзӣ чӣ мегӯянд. Онҳо ба ғайр аз буржуазии ҳақиқӣ ташаккул меёбанд... Буржуазӣ як навъи инсон аст, ки минбаъд бо он ҳеҷ чиз оғоз карда намешавад; буржуазӣ шохаи дарахти инсоният аст, ки бояд бурида шавад, хамон кадар зудтар бехтар аст. Инҳо баббитҳои худписанд ва худписанд бо уфуққҳои танги ваҳшатнок мебошанд, ки қодир ба ҳеҷ гуна шавқу ҳавас нестанд. Онҳо рӯзҳои худро дар якрангии абадӣ бо қаҳва, рӯзномаи саҳарӣ, нӯшокии саҳарӣ, коғази нисфирӯзӣ, хӯроки нисфирӯзӣ, хоби нисфирӯзӣ, купон буридан, нӯшокии нисфирӯзӣ, дӯстон дар майхона ва гоҳ-гоҳ хонаи кино мегузаронанд. Он чизеро, ки ҷаҳонро ба ҳаракат медарорад, намефаҳманд, ҳама чизеро, ки ҷавонон орзу доранд, мардум, давлат ва ҷомеаро ба ташвиш меоранд, аз ҷангу ғалаба бепарво мешаванд, онҳо сабзида мерӯянд, ҳамзамон мағрур ва ифротгаро ҳастанд, аммо буржуазия чунон синфи васеъ аст, ки онро сарфи назар кардан мумкин нест.

Machine Translated by Google

Хамин тавр, ба воситаи бархам додани асорати фоизй сарфаю сариштакорй аз байн меравад; одамон дар хонаи камбагалон мемонанд.

Онро, ки барҳам додани ғуломии фоизҳо умуман метавонад ба сарфакорӣ таъсири худро расонад, бояд қатъиян рад карда шавад. Сарфаю сариштакорй ба акидахои ик-тисодии хукмрон, масалан, исрофкорй кам алока дорад. Сарфакорӣ ва исрофкорӣ сифатҳои инсонист, ки вуҷуд дорад ё не, бепарво аст, ки синну сол ба андешаи манфиатдорӣ маъқул аст ва ё ба чашмонаш менигарад.

Дар давраи гузариш шояд зиёд ё кам шудани сарфаю сариштакорй мусоидат кардан мумкин аст. Аммо, дар ин маврид, ман бештар ба он ақида дорам, ки шахси оқил ва иқтисодӣ ба худ чунин мегӯяд: "Ман дигар наметавонам дар оянда танҳо бо манфиати худ зиндагӣ кунам. Аммо ман мехоҳам, ки дар солҳои баъдӣ зиндагӣ кунам ва барои фарзандонам чизе боқӣ гузорам; аз ин рӯ, ман бояд ҳоло бештар захира кунам." Бархам додани манфиати гуломй, ба фикри ман, бояд ин таъсирро ба аксарияти одамон расонад. Дар хусуси пиронсолон бошад, албатта, ондоро ба мадади умум мегузоранд.

Дар ин ҷо низ бояд бори дигар таъкид намоям, ки бо назардошти бори имрӯзаи андозҳои мустақим аз молу мулк ва бори андозҳои ғайримустақим ба ҳар як тарзи зиндагӣ, ҳеҷ чиз аз пардохти фоизҳои зебо боқӣ намондааст, ба истиснои он шахсе, ки барояш - ва ин дар ҳақиқат чизи ноинсоф ва мубориза бурдан лозим аст - ҳама даромад танҳо аз ҳисоби фоизҳои абадӣ ҷорӣ мешавад. Аз ин ру, аз паст шудани сарфаю сариштакорй, эхтимол, харос кардан мумкин нест.

Оё (нафратангез) сармояи калон дар ҳақиқат ин қадар бесамар аст? Оё он инчунин воситахои пешрафти микьёсан калонро ба вучуд наовардааст, ки барои инсоният аз он чизе, ки фоизи карз-капитал нобуд мекунад, самараи бештар медихад?

Не! Пешниҳоди савол танҳо исбот мекунад, ки фразеологияи маммонистӣ диди равшани моро хира кардааст.

Капитали калон барои пешрафти микьёсан калон воситахоро ба вучуд наовардааст; аз мехнатй начандон калон капитали калон руёндааст! Тамоми сармоя меҳнати ҷамъшуда мебошад. Сармояи калон худ аз худ бесамар аст, зеро пули оддӣ худ аз худ чизи тамоман бесамар аст. Аз акл, мехнат ва ашьёи хом ё захирахои маъдании мавчуда ё аллакай азхудшуда арзишхо истехсол карда мешаванд ва молхо — бо мехнат ва танхо бо мехнат истехсол карда мешаванд.

Зеро агар кас ин кадар маблагро ба замини хосилхезтарин, ба ангиштсангтарин резад, замини кишт аз ин хисоб на галла медихад, на кони ангишт худ аз худ ангиштро туф мекунад! Биёед инро катъиян тасдик кунем.

Агар одамон пулро ихтироъ карда бошанд, пас он ба таври кофӣ муфид ва оқилона аст; барои дар хар иктисодиёти мураккаб ба ин (аз тарафи умум эътирофшуда) «ваучер барои мехнати анчомёфта» лозим аст. Аммо ин ки потенсиал дар ин "империяҳои пулӣ" бояд ҷовидона аз худ ба бузургӣ афзоиш ёбад - ва пул ин корро мекунад, агар фоиз дошта бошад - маҳз ҳамон чизест, ки меҳвари ҳастии мо бар зидди он исён мекунад; он чизест, ки пулро аз ҳама зуҳуроти заминӣ болотар мегузорад; он чизест, ки пулро ба бут табдил медиҳад. Ва ҳамаи инҳо дар ҳақиқат танҳо як худфиребии азимтарини инсоният аст!

Ҳеҷ чиз, умуман, ҳеҷ чиз наметавонад танҳо аз пул пайдо шавад. Дастархон, кабинет, сару либос, хона, асбобу анчом, хуллас хар чизи гирду атрофамон як кадар арзиш дорад; дар охир як пораи шикастаи мебелро барои гарм кардани худ ҳамчун ҳезум истифода бурдан мумкин аст, аммо бо як ёддошти бист баҳо ҳеҷ кор карда наметавонад; Ман ҳатто як порча панирро дар он печонда наметавонам. Танхо пас аз он ки одамон дар бораи осон кардани мубодилаи мол барои истеъмол, навиштани талонхо барои мехнати тамомшуда окилона розй шуданд, танхо бо хамин когаз мазмун ва максад пайдо мекунад ва хеле мувофик аст, ки дехкон барои галлаи худ аз корхонаи ангиштсанг не, балки пул мегирад; хамин тавр а

Machine Translated by Google

путёвка барои кори дигари анчомёфта, масалан, сандал, зарф, плуг ва дос. Аммо бо ин қудрати пул бояд хотима ёбад.

Хамин тавр, пешравии бузурги инсоният на бо пул, балки бо кувваи худи одамон, рухи далерии онхо, далерии пурифтихор, акли зирак, кувваи дастонашон, мехнати муштарак, аз ин ру, чамъиятии онхо ба даст омадааст. Мо бояд ин кадар сарбаландона ва равшан бубинем. Мардон чизе буданд, албатта на пораҳои коғаз, ки одамон барои содда кардани тиҷорат ихтироъ кардаанд.

Барномаи минбаъда

Харчанд бархам додани манфиат-гуломй максади нихоии сохти нави давлатй нест; ин дар хакикат кори пурчушу хуруш, ягона корест, ки кодир аст хамаи халкхоро ба лигаи хакикии миллатхо, ба мукобили зулми мам-лакатхо, ки хамаи халкхоро фаро гирифтааст, муттахид намояд. Аммо ин охир нест.
Баръакс, бархам додани манфиат-гуломй бояд ба кадамхои минбаъда оварда расонад, зеро чунон ки дидем, бадии умумичахониро аз реша ва дар хакикат решай асосй ба даст меоварад.

Танхо вакте ки талаби асосй бархам додани асорати фоизхо ичро мешавад, барои давлати социалй аввалин бор рох кушода мешавад. Ин бояд ба таври возеҳ эътироф карда шавад ва он бояд сарфи назар аз тамоми қудратҳои мамнӯъ анҷом дода шавад. Даъват барои сотсиализатсия [дар ҳоле ки ғуломии фоизҳо боқӣ мемонад] ҷуз кӯшиши ба вуҷуд овардани эътимоди тамоми соҳаҳо ва дар ҳама ҷо таъсис додани конгломератҳои азим нест, ки бар онҳо сармояи қарзии калон, сарфи назар аз ҳама андозҳои сарват, табиист, ки дар оянда низ таъсири ҳалкунанда хоҳад дошт. Давлати социалистй дар асоси маммонистй бемаънй буда, табиатан ба созиши байни социал-демократия, ки аллакай бо маммонизм сахт олуда шудааст ва капитали калон мебарад.

Мо, баръакс, катъиян рад кардани давлати мам-лакат ва аз нав сохтани давлатро мувофики рухи хакикии социализм талаб менамоем, ки дар он идеяи асосии хукмрон ухдадории гизо додан мебошад, ки дар он талаби кухнаи коммунизм конеъ гардондани окилона ва муфиди худро пайдо карда метавонад, — дар шакле, ки хар як аъзои халк ба воситаи давлат ба воситаи тамоми давлат манзили худро гирад. мухимтарин озукаворй.

Мо минбаъд хамчун скелети давлати нав намояндагии халкро ба воситаи Палатаи на-мояндагони халк, ки бояд дар асоси васеътарин интихоб карда шавад, ва дар баробари он Палатаи доимии мехнат, совети марказй талаб мекунем, ки дар он мехнаткашони миллат мувофики таксимоти онхо аз руи касбу синфи иктисодй овози худро доранд.
Нихоят, мо аз директорони давлат масъулияти баландтаринро талаб мекунем. Ба ин сохтмони нави давлат дар асосхои социалистй-аристократй дар кори иловагй муносибат карда мешавад
ки ба наздикй аз худи хамон нашриёт мебарояд. Бо вуҷуди ин, шарти асосии ҳамаи ин сохтмонҳо барҳам додани ғуломии фоизҳо боқӣ мемонад.

Эътиқоди устувори ман, на бештар аз он, дониши ман маро возеҳу равшан дарк мекунад, ки барҳам додани ғуломии фоизҳо на танҳо иҷрошаванда аст, балки хоҳад буд ва бояд дар ҳама ҷо бо шодмонии тасвирнашаванда қабул карда шавад. Дар хотир доред: дар муқоиса бо дигар ақидаҳо ва ҳаракатҳо ва кӯшишҳо, ҳарчанд нияти нек, ки ҳадафи беҳбудии башар аст, пешниҳоди ман кӯшиши беҳбуди табиати инсонро надорад; балки ба мукобили моддаи захрнок, ба мукобили ходисае, ки ба таври бадей — не, ба таври шайтонй — ихтироъ карда шуда буд, тамоман бар хилофи хиссиёти чукури инсон, барои бемор кардани инсоният, ба доми моддипарастй гирифтор кардани инсоният, то аз он чизи бехтарине, ки дар ихтиёр дорад, рУхро горат мекунад. Дар пахлуи он даст ба даст

Machine Translated by Google

зулми дахшатангез ва берахмонаи куввахои пулӣ, ки одамон барои онхо факат ғуломи манфиатҳо мебошанд, танҳо барои кор кардан барои дивиденд, барои манфиат вуҷуд доранд.

Мо возеҳият ва ҳақиқати даҳшатноки масалҳои қадимаи Китоби Муқаддасро дарк мекунем, ки мувофиқи он худои яҳудиён Худованд ба халқи баргузидаи худ ваъда медиҳад: «Ман мехоҳам, ки ба ту тамоми ганҷҳои ҷаҳонро соҳиб шавам: тамоми халқҳои рӯи замин дар пои ту хоҳанд афтод ва ту бар онҳо ҳукмронӣ хоҳӣ кард».

Ин саволи глобалӣ ҳоло дар назди ҳамаи шумо гузошта шудааст. Саволҳои глобалӣ бо мавҷи даст ҳал намешаванд, аммо идея ҳамчун рӯз равшан аст. Ва дама бояд бо гайрати калон пропаганда карда шавад; мо бояд равшан фахмем, ки мо бо душмани ашаддитарин, бо куввахои пулӣ, ки тамоми чахонро фаро гирифтааст, дучор меоем. Тамоми кувва аз тарафи дигар, аз тарафи мо танхо адолат, адолати абадии мехнати пурмахсул.

Дасти худро ба ман дароз кунед, мехнаткашони хамаи мамлакатхо, як шавед!

Machine Translated by Google

Давлати Олмон дар бораи миллӣ

Фонди социалистӣ

Machine Translated by Google

Пешгуфтор

аз ҷониби

Адольф Гитлер

Ҳар як идеяи бузург ба ду чиз ниёз дорад, иродаи қудрат ва ҳадафҳои равшан. Иродаи хокимият, озодихохй дар дили мо дурахшон ва пуркувват аст, менависад Готфрид Федер дар китоби худ «Давлати Германия дар асоси миллй ва социалистй», максадхои моро равшан ва содда ва ба хама фахмо пешниход кардааст. Дар он умеду орзуи миллионхо шакл ва ифодаи тавоно пайдо кардааст. Адабиёти харакати мо дар он кате-хизми худро гирифтааст.

Мюнхен, 8 ноябри соли 1923

Адольф Гитлер

Machine Translated by Google

Сарсухан

ба нашри панҷум

Дар ин чо асари ман « Давлати Германия дар асоси миллӣ ва социалистӣ» дар катори силсилаи «Китобхонаи миллии социалистӣ» пайдо мешавад. Матн аслан ва аслан бетағйир боқӣ мондааст, аммо порчаҳое, ки ба шароити замони пайдоиши ин асар (1923) ишора мекарданд ва аз он мисолҳо гирифта шудаанд, ҳазф карда шуданд ва шарҳи масъалаи яҳудӣ кӯтоҳ карда шуд, зеро як асари махсус ба охирин бахшида мешавад.

Нашри нав бояд махсусан гувохӣ дихад, ки дар программаи асосӣ хеч чиз тагьир наёфтааст.

Мурнау, октябри соли 1931

Готфрид Федер

Machine Translated by Google

«Хушо одамоне, ки ба онҳо эҳтиёҷоти сахт доранд
идеяи баланди сиёсиро бор мекунад, ки
бузург ва содда будан,
хар як идеяи дигари замонро ба хизмати худ мачбур мекунад.'

Генрих фон Трейчке

Machine Translated by Google

Муқаддима
ба нашри якум

Мо баояндаи пур аз умед ва орзую умед менигарем. Олмон зиндагӣ хоҳад кард, Олмон наметавонад поён равад. Германия, ки гуё аз та-валлудхои пурзури замони нав ба ларза омадааст. Занчирхои дахшатноки айби худдорй, инчунин азобдихандагони хоричй аз байн меафтанд ва бо як китфи тавоно мечунбонанд ва Германия ба сари миллатхо мебарояд.

Агар ин кадар ранчу ранчу андух ба харобй ва сукут вобаста намебуд, мо метавонистем дар айёми офариниши замони нав бо як хисси хушбахтй иштирок кунем. Агар мо ба таназзули руз, ба парешонии имруза назар андозем, дар хама чо иродаи тавоно, кори чиддй, хисси илхомбахшро мебинем. Рухи немис болхои худро ба парвози нави баланд харакат мекунад.

Вазифахои имруза дар таърихи ин кадар дардноки немисхо аз харвакта дида тавонотар, бузургтар ва душвортаранд.

Пас, бояд вазифаи дутарафа — на факат «аз нав сохтани» давлат ва иктисодиёт — балки ба онхо шакли нав дихад. Ва ба ин васила барои хаёти фархангу интеллектуалии халки мо як шакли нав.

Орзуи пештараи немисхо дар бораи Германияи муттахид бояд нихоят ба амалояд, конуни нави иктисодй ба вучуд меояд ва шакли дахшатангези иктисодиёти капиталистиро аз байн мебарад.

Ва-зифахое, ки моро ин-тизоранд, чунон хаматарафа ва пуртаъсир мебошанд. Қабр ва панду насиҳат дар паси мо рӯҳи гузашта истодааст; аз он чи ки дар таърих ба амал омадааст, дар заминаи мустахками анъанахои бехтарини немисхо, ки ба хиради кадимтарини ориёихо асос ёфтааст, аз тарсу вахм пур шуда, халк ва давлат, иктисодиёт ва маданият бояд аз нав ба вучуд оварда шавад.

Дар ин чо мехнаткашон бояд масъулияти бузурги худро дарк кунанд, дар хакикат онхоро умеди тамоми халк — ба суи озодй бар душ дорад!

Аммо идеяи национал-социалистй на факат баргаштан ва ё бурриш ба урфу одатхои кухнаи ниёгон аст, вай занчирхои шакли давлатй ва иктисодии марксистиро мешиканад, вай хамчун идеяи аввалин ва катъитарин муборизаи сахттаринро ба мукобили куввахои мам-лакат, ба мукобили куввахои тамоми чахонро фаро гирифта, ба мукобили кувваи империализми умумиеврей, ба мукобили рухи худписандй, бепарвой, бепарвой мебарад.

Ин харакати умумичахонй ва бузурги озодихохии Германия дар Партияи национали социалистии коргарии Германия муборизи пурзуртарин, азму иродаи кавй ва бошууронаи максади худро пайдо мекунад. Партия максадхои худро дар программам кутох баён кардааст, ки дар он талабхои асосии харакат дар 25 пункт ба таври мухтасар чамъбаст карда шудааст. Алфред Розенберг, сармуҳаррири нашрияи Nationalist Observer[13], органи полемикии ҳаракати миллии сотсиалистии Германияи Кабир, дар як кори кӯтоҳ[14] нуктаҳои барномаро ба таври алоҳида шарҳ дод .

13 Volkischer Beobachter соли 1920 аз ҷониби NSDAP ҳамчун органи ҳизб харида шудааст ва аз ҷониби Дитрих Эккарт таҳрир карда шудааст. то вафоташ дар соли 1923, вакте ки ба он Алфред Розенберг рохбарй мекард.

14Розенберг бори аввал китоби «Wesen, Grundsdtze und Ziele der Nationatsozialistischen Deutschen Arbeiterpartei»-и худро нашр кард. Дас Барномаи дер Бевегунг дар соли 1923.

Machine Translated by Google

Дар асоси ин кор акаллан ба дустон ва душманон гуфтан мумкин аст, ки Партияи коргарии национали социалистии Германия чӣ мехохад. Аз тарафи дигар, дар адабиёти национал-социализм асари мукаммале нест, ки дар бораи акидахои сиёсӣ ва иктисодие, ки социализм национализм аз он мебарояд, вай барои расидан ба максади нихоии худ дар бобати сиёсати миллӣ чӣ гуна роххоро пеш карданӣ аст, дар бораи давлати национал-социалистии Германия, вазъияти кор ва нишондихандахо маълумот дода шавад. Кори хозира ин вазифаро ичро кардан мехохад. Бинобар ин ба мо лозим меояд, ки нуктаи баромад, рох ва максади национал-социализмро равшан кунем, нишон дихем, ки дар он чо давлати национал-социалистии Германия аз давлати мавчуда дар кадом асос фарк мекунад, кадом сохахо аслан бетаъсир мемонад, дар кадом сохахо ислохоти куллӣ гузаронда мешавад ва ба он чо роххои аслан нав дохил шудан лозим меояд.

Мо бояд роххои нави хаёти чамъиятӣ, хусусан сиёсати молиявии миллӣ, бар-хам додани масъалаи нажодӣ ва масъалахои ба он алокамандро чустучу кунем ва ошкор кунем. Мо минбаъд бояд бо эътирозҳои душманона, таҳриф ва дурӯғҳое, ки аллакай баланд шуда буданд, мубориза барем.

Вазифае, ки мо дар назди худ гузоштаем, нихоят бузург ва хол он ки кисми хурди тамоми доираи навсозии Германия мебошад.

Агар катъият ба суи марг ва иродаи бемаънии а

рохбар барои таъсирбахшии идеяхо кор намекард.

Агар мо дар дили худ тасаввуроти равшанеро, ки ин давлати немис — Германия, сарзамини падарону фарзандони мо мувофики иродаи мо — баъди галабаи мо бояд чӣ гуна бошад, бемайлон чой намегирифт !

Machine Translated by Google

1. Асосҳо

Асосҳои ахлоқӣ

Асоси давлатдории социалистии миллй масъулияти комил дар назди халк ва дар назди худ мебошад.

«Манфиати чамъиятй аз манфиати шахей» аввалин конуни социализми националист.

Шояд аҷоиб ба назар расад, ки чунин принсип бояд ба таври умум барои давлат муқаррар карда шавад, зеро мо аз таърих давраҳоеро мешиносем, ки беҳбудии умум дар зеҳни ҳокимон пояи роҳбарии давлатиашон буд. Агар имруз ин принципро пеш аз хама мулохизахои дигар гузоштан лозим бошад, ин танхо ифодаи он аст, ки шароити чамъиятии имруза гайр аз ифодаи хамин хиссиёти дурусти сиёсй чизи дигаре нест. Мо дар ин принципи якум ба таври баробар мебинем, ки ахлок ва иктисодиёт то чи андоза бо хам алокаманданд.

Манфиати чамъият пеш аз манфиати худ пеш аз хама талаботи ахлокист. Аммо он дар айни замон бо возеҳияти хуби забонӣ тартиби зинанизомиро байни некӯаҳволии умумӣ ва кӯшиши асосноки шахс барои ба даст овардани моликият ва моликият ифода мекунад. Бинобар ин ин принципи национал-социалистй моликияти хусусиро ба хеч вачх истисно намекунад. Баръакс: Социализми националй ахамияти моликиятро пурра ва пурра эътироф мекунад. Вай медонад, ки моликияти шахей ва хукуки ихтиёрдории озодона ба даст овардан асоси хар як иктисодиёт ва гайр аз ин хар як маданияти олй мебошад; балки социализми националй баробар эътироф кардааст, ки барои эътирофи моликияти хусусй махдудиятхои комилан муайян кашидан лозим аст, яъне дар он чое, ки моликият ба воситаи оддии хокимият табдил ёфта, ба мукобили манфиати умум ба таври истисморкунанда ба кор бурда мешавад.

Эҳтимол, як нафар одами ҷиддии андешадор вуҷуд дошта бошад, ки мехоҳад ба ин принсипи аввал дар ин шакли умумӣ мухолифат кунад. Мушкилот дар баҳодиҳии дурусти манфиатҳои ҷамъиятӣ нисбат ба манфиатҳои шахсии инфиродӣ хоҳад буд. Сарфи назар аз он ки бешубха мавчуданд
ки мулохизахои манфиатхои чамъиятй бояд аз манфиатхои хусусй пештар бошанд, аз руи акидахои хукукй, ки дар байни мо эътибор доранд, махз дар бобати шакли истифодабарии моликият махдудияти маънавие, ки аз чинояткор дида мешавад, муайян карда нашудааст. Албатта, бо зӯроварӣ нисбат ба ҳамватани худ амал кардан (тамаъҷӯӣ - куштор -
одамкушй — хиёнат ва бойгарии гайриконунй ва гайра), вале чамъ кардани сарвати беандоза ва дар он истифода бурдани воситахои техникии аксар вакт басо шубханоки банкй ва биржа харгиз ва дар хеч чо манъ карда нашудааст. Ғайр аз он, қонун ба ҳар як кредитор ҳуқуқ медиҳад, ки қарздорро дар ҳолати ногувор аз манзил ва амволи худ бераҳмона маҳрум созад, -
беморй, марг, носозгорй, хосили бад ва гуруснагй — ичрои ухдадорихои ба зиммагирифтаро номумкин мегардонад. Ҳар як судяи ботаҷриба метавонад ҳолатҳои бешумореро нақл кунад, ки қонуни сахти мо мавҷудияти иқтисодиро хароб кардааст, дар ҳолатҳое, ки ҳар як ҳисси солими адолат бар зидди таслими як марди меҳнатдӯсту заҳматкаш, ки бо вуҷуди ин, муваққатан ба бадбахтӣ дучори фишори бераҳмона ва дастгиркунии кредитор шудааст, исён кардааст.

Эътироф намудани бепоёни хукуки шахей ба даъвохои дуруст ва конунй дар мачмуъ бояд аз чихати ман-фиатхои чамъиятй бо рохи истисмори гаразноки ин идеяи хукукии аслан баръакси зиддичамъиятй бар хилофи принципи давлатии мо «Манфиати чамъият пеш аз манфиати худ» гардад.

Machine Translated by Google

Бар хилофи формулаи бардуруги фундаменталй, ки дар байни мо хукмрон аст, капиталистй дигар ифрот, идеяи марксистй дар бораи давлат ва иктисодиёт мебошад. Идеяи асосии ин шакли иктисодй инкор кардани моликияти хусусй мебошад. Таълимоти марксистї ба њадде мерасад, ки моликиятро бевосита њамчун «дуздї» шарњ медињад (Прудон)15. Вай бо ибораи хоричй, ки махсусан ба пролетархои немис ин кадар норавшан аст, талаб мекунад, ки «мусодираи экспроприаторон»16 — ба ибораи дигар, моликият! Ин таълимоти вайронкунандаи давлат, мардум, маданият ва иктисодиёт дар большевизми рус амали шадид, вале мантикии худро пайдо кардааст. Дар ҷанбаи иқтисодии худ ин ифротро дар ҷумла метавон ҷамъбаст кард:

"Ҳама чиз аз они ҳама аст".

Мо дар ин чо ба бешахсигардонии моликият, бо додани тамоми амвол ба моликияти беном.

Аз тарафи дигар, дар байни мо хукмронии шадиди хукуки номахдуд ба моликият, аз тарафи дигар, моро аллакай ба зинаи охирини назди маъбади худои Маммон, ки дари он бо харфхои заррин навишта шудааст: «Хама чиз аз они Ягона аст». Ҳатто ин шакли даҳшатангези иқтисодӣ бояд ба таври баробар ба ғайришахсигардонии моликият оварда расонад - танҳо бо роҳи дигар - дар ин ҷо, дар ниҳоят, тамоми инсонияти меҳнаткаш дар ин ҷо ба ғуломии даҳшатноки қарзи қудрати молиявии беном гирифтор шудааст.

Бар хилофи ифротҳои иқтисодии социализми марксистӣ ва мамонизми баланди капиталистии демократҳои ғарбӣ, идеали иқтисодии национал-социализм ба амал баровардани принсипи «Ба ҳар кас худаш»-ро талаб мекунад.

Махз дар хамин принцип ахлок ва иктисодиёт бори дигар бо хам зич алокаманданд. Хориҷ кардани принсипҳои ахлоқӣ аз ҳаёти тиҷоратӣ дар ҳақиқат ончунон хоси иқтисоди имрӯза аст, ки дар он танҳо қудрати бартарии моликияти бештар, макри бештар, ҳунари канорагирӣ аз ҳокимияти давлатӣ ҳатто дар муомилоти хатарноктарин мувозинатро танзим мекунад. Нигоҳе ба ҳазорон мавҷудоти умда торик, ки дар ҳама шаҳрҳои бузург фасоди худро анҷом медиҳанд ва маблағҳои афсонавиро ихтиёр мекунанд, як нигоҳ ба чанд даъвое, ки бо вуҷуди ҳама муқовимати ширкаткунандагон ба додгоҳ меоянд, нишон медиҳад, ки ахлоқи тиҷоратии имрӯза то чӣ андоза даҳшатнок вайрон шудааст. Бар хилофи ин, бадбахтии даҳшатоваре дар доираҳои табақаи миёнаҳол ва мардикорони оиладор, ки дигар наметавонанд ширу нони навзодон ва кӯдакони калонсоли худро пардохт кунанд, ба назар гирем, биёед возеҳ бигӯем, ки умуман дар бисёр мавридҳо бо меҳнати бошараф, ки ниёзҳои асосии зиндагиро базӯр ба даст овардан мумкин аст, махсусан

вакте ки кудаконро нигохубин ва тарбия мекунанд. Мушкилоти касбҳои ақлонӣ ва озод аз ҳама андоза зиёд аст; рассомони дараҷаи аввал, хусусан вақте ки ориентацияи онҳо ба ориентацияи завқи яҳудӣ, ки имрӯз ҳукмфармост, мувофиқат намекунад, ба гуруснагӣ дучор мешаванд; Шеърҳои ҳақиқии олмонӣ наметавонанд ба иҷрои ягон намоиши оммавӣ ноил шаванд. Аммо андӯҳи онҳое, ки бо роҳи нодурусти сиёсати молиявӣ ба пасандозҳои худ фирефта шудаанд, нафақахӯрону нафақахӯрон, маъюбони ҷанг, ба кӯмаки хайриявӣ, инчунин ҳамаи онҳое, ки ба эътимоди вомбаргҳои давлатӣ, инчунин ба устувории қурби пули миллии мо умед бастаанд, хеле тасвирнопазир аст. Чунин шароит таназзули иктисодиёт — анархия мебошад. Меҳнатдӯстӣ бо музди нокофӣ ҷуброн мешавад, танбалӣ подош медиҳад, савдои бошараф ранҷ мекашад, савдои носолим, савдои миёнаравӣ, фоидаовар беҳтар аз ҳама. Ҳар қадаре ки истеҳсолот аз ҷиҳати фарҳангӣ бартарӣ дошта бошад, музди он ҳамон қадар бадтар мешавад. Боварӣ бо он бармегардад

---

15 Пьер Ҷозеф Прудон (1809-1865) дар асари худ дар соли 1840 Qu 'est-ce que la proriete? ки "la propriete c'est le ҷилди».

16 Ин ибораро, ки аз французии «Texpropriation des expropriates» гирифта шудааст, Маркс дар «Капитал», I, 24 истифода кардааст: «Соати охирини моликияти хусусй зарба мезанад, экспроприаторон мусодира карда мешаванд».

Machine Translated by Google

хиёнат ва дар хакикат давлате, ки бояд химоятгари конуну адолат, вакили ахлоки чамъиятй бошад.

Ба мо дигар лозим нест, ки ба фасодкорӣ дар ҳаёти ҷамъиятӣ, яҳудӣ ва фақир шудани матбуот ва роҳбарии бадбахтона ва ношоиста будани сиёсати берунии мо ишора кунем, ки аз ҳад зиёд паст задани ҳаёти ҷамъиятӣ ва ахлоқи иқтисодии мо шаҳодат диҳем.

Ба мукобили ин кашшокии материалистй ва олуда шудани хаёти чамъиятй идеяи национал-социалистии давлат принципи деринаи санчидашудаи давлат ва хочагиро ба миён мегузорад: «Ба хар кас худаш », балки пеш аз хама «Манфиатхои чамъиятй аз манфиати худ». Бо баланд шудани ин принцип ба принципи рохбарии давлати национал-социалистй национал-социализм худро ба бехтарин ва пуршарафи таърихи Германия вобаста мекунад.

"Suum cuique"17 аллакай принсипи иќтисодии солим дар асрњои миёнаи аввали немис буд, вале бахусус барои муддати дурудароз тавассути фармоиши гильдияњо, ки ба њар кадоми онњо моли худаш таќсим карда мешуд, таъмин карда мешуд. Умумияти кори байни устою шогирд камаш ним ва ё сеяки тин ба коргар даромади худро таъмин мекард, бехтар кору нишондихандахо эътироф ва мукофоти худро пайдо карда, дар сурати нишондихандахои аъло, шухрат ва даромади фаровон ба даст меовард.

"Suum cuique" инчунин баландтарин ордени Пруссия - Ордени Уқоби Сиёҳро зеб медиҳад, гарчанде ки дар ин ҷо ба маънои махсусе, ки тоҷи он сазовори шоиста аст. Махз ин тафсир ба сотсиализми националй комилан мувофик аст, — на аз он сабаб, ки сухан дар ин чо порахои ороиши дарборй ва ё яктарафа шарафи хизмати харбй меравад, балки аз он сабаб аст, ки мазмуни маънавии ичрои бомуваффа-кияти вазифа дар назди давлат ва халк ифодаи худро меёбад, ичрои вазифае, ки бе тар-тиб ва бе назардошти пештара ба манфи-атхои шахей, аз нав ба даст омадани музди мехнати шахей, фидокорона ичро карда мешавад. хисси масъулиятнок дар назди давлат ва халк.

Мо, национал-социалистхо, ин принципро хам ба тарафи дигар вусъат дода, ба «ба хар кас худаш»-и асрхои миёнаи немисхо ва ба идеяи «Ба точи худ сазовор шудан»-и давлати Фридрих илова мекунем ва бо диккати калон: «Ба чинояткор чазои вай!». Ба хар кас, барои сазовори точи худ, ба хар як кори мураттаб ва бошараф музди муносиби он, ба хар як кори махсус музди бештари он, ба хар як камбагалу бегунох дучори мусибатхо аз хисоби маблагхои давлатй кумаки кофй, вале баробари ба хамаи онхое, ки бар хилофи ахлок ва эътибори иктисодй рафтор мекунанд, чазои сазовор дода мешавад.

Вале мо таъкид менамоем, ки ба гражданиндои давлатй дар масъаладои идтисодй ба таври индивидуалй родбарй кардан ба доираи вазифадои давлати национали-социалистй дохил нест, ки идтисодиёт то дадди им-кон аз васоятдои бюрократй озодтар пеш равад. Мо инчунин медонем, ки коҳиши хатар дар мавриди ҳар як шаҳрванди инфиродии давлатӣ тавассути давлат - на ба маънои "одам озод", яъне шахсе, ки Науман барои мавҷудияти асосии ӯ бояд давлат бояд таъмин кунад - комилан баръакси он чизеро, ки Науман аз он интизор буд, ба даст меорад .

[17] Ба хар кас худаш

18 Фридрих Науман (1860-1919) як теологи протестантӣ ва сиёсатмадори либералӣ буд, ки соли 1896 таъсис дода, як шакли либерализми иҷтимоиро тавассути маҷаллаи худ Die Hilfe таблиғ мекард. Пас аз Ҷанги Якуми Ҷаҳонӣ Науман аввалин раиси Ҳизби демократи демократӣ шуд. (DDP)

Machine Translated by Google

аз ходисахои дахшатангези судхурие, ки мо дар дав-лати хозираи манфиатдори капиталистӣ медонем, то хадди имкон озод бошанд.

Бинобар ин некуахволии давлат бояд бори дигар конуни олӣ гардад, самарабахшии давлат бояд принципи «Манфиати чамъиятро аз манфиати худ» пеш аз хама мулохизахои дигар гузорад.

Акнун ин принцип бошад, дар байни ходимони давлатӣ, ходимони давлатӣ ва шахсоне, ки дар хаёти чамъиятӣ дар вазифахои барчаста истода-анд, хислатеро, ки имруз аз хаёти давлатӣ ва чамъиятӣ кариб тамоман аз байн рафтааст, зарур мегардонад — масъулият.

Тамоми хаёти чамъиятии мо имруз бевосита дар зери аломати бемасъулиятӣ истодааст. Вакилон барои он чизе, ки дар парлумон мекунанд ва сухан мегӯянд, масъул нестанд.
Истилоҳи ноумедкунандае, ки касе ба ёд меорад, ки ин ибора аз тиб гирифта шудааст, ки дар он гуфта мешавад, ки бадан аллакай аз заҳрҳо чунон сер шудааст, ки заҳрҳои нав воридшуда ба бадан камтар зарар мерасонанд ё тамоман зарар мебинанд, дар ҳоле ки ҷисми солим аз онҳо мемирад. Фраксияҳо барои қарорҳои аксарият, вазирон барои иҷрои вазифаҳои худ масъул нестанд, зеро онҳо танҳо мансабдорони ҳизбҳое мебошанд, ки дар ташкили ҳукумат маҳз иштирок мекунанд. Агар ягон коре ба амал ояд, дар хакикат мардум зарари бештар мебинанд, вале вазири ба истилох масъулро танхо як корманди дигари бемасъулияти хизб иваз мекунад. Дар бораи масъулияти воқеӣ чизе зикр нашудааст.

Аллакай муроѓиат ба Худованди Мутаъол дар замони њуќуќи илоњии подшоњон, мутаассифона, аксар ваќт як шакли хеле хоси бемасъулиятии хоѓагони њоким буд - (истиснoњои нодире, ки масъулияти онњо дар назди худои худ бо њисси масъулияти онњо дар назди халќи худ синоними буд, ба таври возеҳ эътироф карда мешавад). Аммо дар маҷмӯъ, ин худои азиз ҳамеша, дар ниҳоят, танҳо як сипари муҳофизати бароҳате буд, ки дар паси он метавонист дар зинапояи мансабдоре, ки танҳо дар назди сардораш масъул аст, вазири танҳо дар назди подшоҳи худ ва ҳокими танҳо назди худои худ масъул, бемасъулияттарин бемасъулиятии табақаи ҳукмрон ва намояндагони онро нисбат ба зиндагии мардум пинҳон кунад.

Сотсиализми миллӣ бояд ин бемасъулиятии давлатиро, ки иҷозат дода шудааст, ба таври куллӣ бартараф кунад.

«Масъулияти олӣ» бо харфхои оханин дар болои дарвозаи давлати национали-социалистӣ меистад. Шахсе, ки шарафи дар вазифаи рохбарикунанда истодан ба манфиати халки бузургро дорад, масъулияти уро ба кадри кифоя хотиррасон кардан мумкин нест. Воқеан, танҳо ӯ метавонад роҳбаре бошад, ки ин амиқи масъулиятро дар синааш бар дӯш дорад. Барои хамаи ходимони давлатӣ ва барои онхое, ки дар хаёти чамъиятӣ истодаанд, ин масъулият махсусан катъиян пешбинӣ карда шуда, инчунин бо катъияти беамон ичро карда мешавад. Танҳо бо ин роҳ метавонад барқароршавӣ воқеан маҷбур карда шавад, ба ибораи Танҳо дар ин сурат метавонад гаронбаҳотарин чизе эҳё ва афзоиш ёбад, ки метавонад пешво ва мардумро дубора ба як ҷомеаи воқеии миллӣ ва таърихӣ – эътимод табдил диҳад. Ва аз боварӣ он гох боварӣ боз хам инкишоф ёфта метавонад, ки бо масъулияти рохбар, баркароршавӣ ва навсозии Германия, аз нав бедор шудани рухи немисро дар вазъияти миллатчигии кор ва корнамоие, ки дар он хар кас ба худ хоси худ пайдо мекунад, ба вучуд меоварад.

Machine Translated by Google

Асосҳои иқтисодӣ

Дар организми солими хочагй ахлок ва хочагии халкро аз хам чудо кардан мумкин нест. Дар акси хол иктисодиёт, алалхусус дар бобати вазифаи пуршарафи хар як хочагй — конеъ гардондани талабот ба таври чиддй зарар мебинад. Бе боварй ба савдо, бе мехнатдустй, бе садокати амалдорону коргарон ягон кор пеш рафта наметавонад.
Самаранокй, адолат, рУхи ташаббускорй, гайрат, боварии хамдигарии хамаи иштироккунан-дагони кори хочагй шарти хатмии пешравии хар як иктисодиёт мебошад. Ҳамаи ин чизҳоро танҳо барои эътироф кардан лозим аст, ки аҳамияти истисноии онҳоро эътироф кард.
Ҳар касе, ки дар гузаштаи имрӯз ва наздик бояд аз ҷиҳати иқтисодӣ фаъол бошад, медонад, ки имрӯз то чӣ андоза ин чизҳои хуб намерасанд. Ва нихоят зарари таълимоти начотбахши марксизм ва усулхои амалии он, корпартоихо, саботажхо ва кори сахлангорона ва бепарвоёнаро кй мебинад? — Аммо дар нихояти кор танхо худи ахолие, ки бо чунин таълимотхои парокандакунандаи давлат ва халк хисси чамъиятиро аз даст дода, мухимтарин кори худро дар муборизаи синфй мебинад. Аз ин ру, шикоятхоеро, ки махсусан аз лагерьхои миллатчигй садо медиханд, дар бораи он ки мо дигар халк нестем, бояд ба ин чоряк хам равона карда шавад, ки агар мо мехохем, ки мавкеи кувва ва обруи бай-налхалкии аз даст додаамонро аз нав ба даст оварем, аввал боз халк шавем.

Ин шикоятхо асосноканд, вале бо шикоят пеш намеравад. Марксизм, вакте ки барои ин кувва дошт, барои ба амал баровардани идеали иктисодй ва сиёсии худ дарег намедошт, аз пахши берахмонаи зидди диссидентхо дарег намедошт: дар Россия вай тамоми интеллигенцияи буржуазиро ба воситаи конунхои мухофизати республика, дар байни мо ба воситаи конунхои мухофизати хар як кувваи сиёсии миллй ё аз чихати сиёсй пахш карда, душманони худро абадй хомуш кард. ислоҳот. ки мо хам мисли коммунистон ва социал-демократхо нагз медонем, вале мо мехохем, ки хокимияти сиёсиро на ба манфиати худ, на аз мавкеи ба даст овардаи хокимиятро ба мукобили синфи муайян истифода барад, балки барои сулхи иктисодии байни хамсафони миллй, ки ба як коллективи мехнатй пайвастанд, заминахои пешакй ба вучуд оварад. Ичрои та-лабот20 вазифаи хочагии халк — на даромаднокй мебошад, ки имруз дар истехсоли махсулот такрибан халкунанда мебошад. Мо бо хамин муносибати асосни национал-социализм ба идеяхои асосии иктисодии давлати капиталистй катъиян мукобил мебароем. Дар навбати аввал на он чи ки зарур буд, балки он чизе ки фоидаовар буд, истехсол карда шуд. Ҳар он чизе, ки ваъда намедиҳад, ки фоизҳо ва дивидендҳои кофӣ ба даст меорад, аз ибтидо гирифта нашудааст. Мисоли махсусан равшани девонавори даромаднокии иктисодиёти капиталистии имруза метавонад чунин фактро нишон дихад, ки сохтмони манзил бо вучуди эхтиёчоти дахшатнок ба манзил — аз ин ру, сарфи назар аз эхтиёчоти фавкулодда — аз сабаби он ки фоидаовар нест! ки сохтмони манзил, ки ба маънои олитари-ни сиёсии миллй дида мешавад, дар хакикат фоиданок мебуд, дар ин чо шар-хи дигарро талаб намекунад, балки аз он чи ки махсусан дар бораи вазифахои ичтимоии давлат гуфта шуд, равшан аст. Гайр аз ин, агар халк гурусна ва ях кунад, пас иктисодиёти капиталистй, ки ба фоида нигаронида шудааст, ба хеч вачх вазифаи худро дар конеъ гардондани ин эхтиёчот аз хисоби истехсоли пойафзоли арзону хуб, либосу таг ва гайра намебинад, зеро бо паст шудани кобилияти харидории ахолй ин «фоиданок» нест. Аз тарафи дигар, саноати боҳашамат дар ҳама соҳаҳо пурра банд аст, зеро ҳеҷ гоҳ ин қадар сар

[19] Дар Германияи баъдичангй низ хамин гуна конун — Конуни федералии мухофизати конституция мавчуд аст (Bundesverfassungsschutzgesetz), ки соли 1950 кабул шудааст.

[20] Конеъгардонии талаботро тавассути нархҳои дастрас қонеъ гардонидани эҳтиёҷоти зиндагии мардум фаҳмидан лозим аст. маҷмӯи ҳамаи онҳое, ки ба як ҷомеаи миллӣ пайвастанд.

Machine Translated by Google

майл дорад, ки мисли имрӯз худро бо айшу ишрат иҳота кунад. Аммо идеяи капиталистӣ дар бораи даромаднокӣ дар хакикат дар сохахои иктисодиёти мо, ки имруз ба хама чиз хукмрон аст, дар системаи банкӣ ва биржа ба як сафсатаи иктисодӣ табдил меёбад. Факти мавкеи хукмронии банкхо бемаънии иктисодии идеяи капиталистиро ба таври равшан исбот мекунад. Бо «истеҳсолот»-и бонкҳо ва биржаҳо ҳеҷ гоҳ кӯдакро сер накардаанд, ба одами яхбаста либос напӯшидаанд, умуман, ҳатто хурдтарин талаботе, ки барои ҳаёт зарур аст, таъмин нашудааст. Ин изхорот аслан ибораи демагогӣ нест, вай хатто но-ухдабаро будани институтхои муомилоти пулиро дар бар намегирад, вай танхо бо тамоми возех нишон медихад, ки дар байни конеъ гардондани талаботи хакикатан иктисодии миллӣ, ба монанди хохишхои национали-социалистӣ ва иктисодиёти комилан ба фоидаи ба капиталистӣ нигаронидашуда чӣ тафовути калон мавчуд аст.

Хатто давлати национал-социалистӣ сохиби банкхо ва дигар муассисахои молиявии худ хоханд шуд, вале онхо дигар рохбари хочагии халк не, балки хизматгорони онхо хоханд шуд, пул дигар хокимияти давлат ва халк не, балки танхо ёрии зарурии мубодилаи молхо хохад шуд.
Мо аник медонем, ки ин муборизаи зидди банк ва капитали биржа маънои муборизаи сахттарин барои харакати национали-социалистиро хохад дошт, зеро имруз кувваи азимтарине, ки дар тамоми кураи замин ба души худ гирифта буд, дар капитали банк ва биржа чамъ шудааст.
Ин ҷо сухан дар бораи муборизаи маргу зиндагӣ барои қудрат меравад, инро рақиб аз аксари дӯстону пайравони мо беҳтар медонад. Ин ҷанг хеле душвортар хоҳад буд, ки тамоми қишрҳои аҳолӣ то ҳол дар девонаи даромаднокӣ гирифтор мешаванд.

Саволи асосие, ки бояд дар ин чо бори дигар бо тамоми возех чавоб дода шавад, ин саволест, ки сотсиализми националӣ асосан нисбат ба моликият чӣ гуна аст. Аз мулохизахои фундаменталии боби якум ва алалхусус мухолифати принципиалие, ки дар он ба социализми марксистӣ тавсиф карда шудаанд, барои национал-социализм окибатхои табиии эътирофи куллии моликият ба амал меояд. Ин эътирофи моликияти хусусӣ дар хаёти ориёихо хеле амик чой гирифтааст. Аќли созандае, ки муњитро мешиносад, муњитро мебинад, то љањони онро ба вуљуд оварад ва аз он љањони онро ба вуљуд оварад, одами созандае, ки бо зањмати зањматї меваи онро аз замин мекашад, сокинї мекунад, барои худ хонаву шањрњо месозад, ки муќим гашта, дар доираи хешу табораш, рафиќони нажодиаш муќим гардида, реша давонда, дар чунин як фарњанги волои худ ба вуљуд меояд. – дунё – ба маънои олии зеҳнӣ, дар бахшҳои фалсафа, назм, мусиқӣ, санъат ва ҳайкалтарошӣ – ин мард бешубҳа онро ба таври дигар тасаввур карда наметавонад, аз он ки осори дасташ, ки аз худи ӯ ба вуҷуд омадаанд, низ моли ӯст. Аз ин дониши одами эчодкор бевосита эхтиром нисбат ба моликияти дигарон ба вучуд меояд ва конун ба вучуд меояд.

Дар муқовимати бунёдӣ ва оштинопазир бо тафаккури созанда тафаккури дуздии дигар мардони дигар, ки нафаси офаринишро нашинохтаанд, аз ҷое ба ҷое ноором мекӯчанд, дар ҳеҷ ҷо реша намекананд, ба таври васеъ набаромаданд ва аз хок, дар рушди тӯлонӣ ба фарҳанги ҳамешагӣ баланд, вале бо пулу кишвари худ, вале бо пулу ватани худ ба кишвари беором ҳаракат мекарданд. шахрхо ё участкахои алохидаро «чаронд». Ҳатто дар саҳроҳои халқҳои созанда яҳудӣ аслан аз истеҳсолоти воқеӣ хеле дур буд, мо яҳудиро на ҳамчун деҳқон, на ҳамчун тоҷир, на ҳамчун муҳандис ё устои бинокор, на ҳамчун коргари завод ва коргари музднок намедонем ва нобиғаи ҳақиқии эҷодӣ ҳатто дар санъати тасвирӣ ва илм барои ӯ бегона аст. Ақли ҳаракаткунанда фаъолияти хоси худро танҳо дар он ҷо оғоз мекунад, ки кор бо дасти эҷодкор офарида шудааст, ашё истеҳсол шудааст ва дар он ҷо тафаккури ҳарис медонад, ки ин молҳоро барои худ харидорӣ кунад.

Machine Translated by Google

худ ва онхоро ба фоидаи моддии худ гузаронад. На барои таъмини талаботи иктисодии миллӣ, балки аз ин харакати истехсолот ба истеъмол, ки худ дар байни истехсолкунанда ва истеъмолкунанда гузоштааст, барои худ харчи бештар фоида ба даст оварад — савдогар бархост. Имрӯз тоҷир ва сарроф ба шӯрои директорон ва лордҳои бонкӣ табдил ёфтааст. Иқтисодиёти тамоми ҷаҳон ба таври бемаънӣ чаппа шудааст. Ақли доно, ихтироъкор, далер, эҷодкор ва самаранок дигар ҳукмронӣ намекунад; акли кач, ки аз худ чизе ба вуҷуд оварда наметавонад, истисморгар ва хасис ҳукмрон аст. Пул бар мехнат ва хун хукмфармост.

Ақли ҳаракаткунандаи яҳудӣ тавонист ҳама чизро сайёр кунад, ҳатто заминро тавассути ипотека, бузургтарин соҳаҳои деринанбунёд тавассути беномсозӣ ва тавассути ширкати саҳҳомӣ ва тавассути иқтисодиёти вомбаргҳои давлатӣ, сармояи байналмилалӣ ҳатто ҳукуматҳоро аз мардуми худ ҷудо кард. Имрӯз ҳукуматҳо ҳама аз сармояи бузурги қарзӣ вобастаанд ва дар робита ба мардуми худ онҳо танҳо ҷамъоварии фоизҳои лордҳои номаълуми худ дар Уолл Стрит, шаҳри Лондон ва Париж мебошанд.

Ин мушохидахои мухтасар ба мо сирри чукуртарини мукобилати оштинопазири байни халкхои эчодкор ва яхудихои хасисро нишон доданд. "Ориёно эҷод мекунад, яҳудӣ ҷаҳонро барои худ мегирад.

Дар ин ҷо метавон ба таври мухтасар илова кард, ки байни моликият ва соҳибӣ фарқияти хеле хуб вуҷуд дорад. Моликият набояд ҳатман моликият бошад, соҳибият худ аз худ эҷод шуда наметавонад. Дар мавриди соҳибият пайдоиши моликият шубҳа карда намешавад. Яҳудӣ моликияти халқҳои ориёиро ба даст овардааст ва ҳоло бо қудрати молии худ бар эҷодкорон ҳукмронӣ мекунад. Ин шакли абстрактии моликият дар шакли даъвоҳои ҳуқуқӣ, вомбаргҳо, гаравҳо ва ғайра имрӯз тамоми ҷаҳонро тавассути фоиз ба сармоя мутеъ кардааст. Шакли иктисодии капиталистии фоизӣ умуман хеч гуна махдуди сохибихтиёриро намедонад, вай тамоми халкхоро бо тамоми кори худ тобеъ мегардонад, то ба як мушт магнатхои банк ва биржахо тобеъ шаванд.

Ба мукобили ин иктисодиёти горатгарии капиталистии фоизӣ андаке дахшатангез нест, Национал-социализм махдудияти хукуки моликиятро мукаррар мекунад. Принсипи ин мањдудият дар љумла аст: «Манфиатњои љамъиятї пеш аз манфиати худ». Гайр аз ин, ин хадди моликиятро хеле баланд бардоштан мумкин аст, аз он бармеояд, ки социализм национализм хатто асархои калонтарини саноатиро ба хеч вачх рад намекунад, то даме ки онхо дар моликияти хусусии эчодкорон мемонанд (мо дар бораи Круп, Маннесман, Тиссен ва гайрахо фикр мекунем), ки хилофи манфиатхои тамоми чамъият мебошанд, хусусан, вакте ки сохибони ин асархои калон хукук ва кобилияти дарк кардани масъалахои ичтимоиро дар байни худ доранд. худдаромад аз истедсолот, нархгузории мувофики фуруш ва конеъ гардондани талаботи хочагии халк, шакли мувофик ва сазовори иштироки кувваи коргарӣ дар даромади кор.

Дар ин чо мо дар бораи шаклхои берунии истехсолот мухтасар ба мушохидахои фундаменталӣ мерасем. Иқтисодиёти пурқуввати Олмон пеш аз ҷанг бо омехтаи хеле хушбахтонаи тиҷорати калон, миёна ва хурд фарқ мекард. Хозир умуман, дар тамоюли бизнеси калон барои иктисодиёти миллӣ дар хакикат хавфе ба амал меояд, ки кадами навбатӣ аз бизнеси калон, ки дигар ба конеъ гардондани талабот не, балки ба манфиатхои баланди капиталистии хукмронии бозор ва диктатураи нарххо хизмат мекунад. Бо вуҷуди ин, ба таври возеҳ эътироф карда мешавад, ки баъзе соҳаҳо метавонанд танҳо ҳамчун тиҷорати калон кор кунанд. Ин ба он сохахои саноате дахл дорад, ки мо онхоро умуман саноати вазнин таъин мекунем. Дар ин маврид бе тафсилот муфассал гуфтан мумкин аст, ки давлати национали-социалистӣ ягон асосе надорад, ки дар ин шаклхои берунии иктисодиёт дигаргунихои куллӣ ба амал ояд. Национал-социализм хар гуна «социализация ё миллӣ кунондани»-ро ба маънои марксистӣ рад мекунад. Идеалхои иктисодии мо чун калон а

Machine Translated by Google

шумораи мавҷудияти аз ҷиҳати иқтисодӣ озод маҳз дар тиҷорати миёна ва хурд. Мо медонем, ки танҳо мардони озоду соҳибистиқлол, ки метавонанд аз кору даромади худ озодона ихтиёрдорӣ кунанд, нисбат ба корашон масъулияти ҷиддӣ доранд, ки танҳо дар ҳамин замин шахсиятҳои тавоно ба воя мерасанд ва танҳо дар хоки озодиву масъулият ҳисси ҷомеае нашъунамо меёбад, ки бо меҳнати умумӣ ба як ҷомеъаи зиндагӣ ва сарнавишт пайванданд ва бо ҳамин онҳоро миллати озодандеш месозад.
Факат дар чунин замин некуахволии шахеро бо некуахволии умум муттахид кардан мумкин аст.

Дар сархадхои давлат ва иктисодиёт

Манчестеризм21 ва Сотсиализми давлатӣ дар мавриди муқаррар кардани маҳдудиятҳое, ки давлат бояд ҳангоми дахолат ба иқтисодиёт риоя кунад, мухолифи қутбӣ мебошанд. Доктринаи якум аз хар як васияти давлатй харчи бештар озодиро талаб мекунад, бехтараш мехохад, ки давлат ба вазифаи посбони шабона вогузор карда шавад. Сотсиализми давлатӣ чунин мешуморад, ки аксари тиҷоратҳо аз ҷониби худи давлат беҳтарин идора ва идора карда мешаванд. Шаклхои хаддитарини соци-ализация ва ё миллй кунондани он, ки истилохи русии хамаи корхонахо мебошад, ба хар касе, ки тачрибахои социалистиро бегаразона мушохида кардааст, бо равшании катъй нишон дод, ки ин гуна шаклхои коммунистии истехсолот дар ояндаи наздик имконнопазиранд. Касе, ки ба тавзехоти мо дар бораи асосхои иктисодиёт пайравй кардааст, сабабхои ботинии ин падидаро бе хеч душворй дарк карда метавонад. Аз як тараф, пахш кардани ташаббуси сохибкорй, набудани максади фоиданок, дур кардани ракобат, аз тарафи дигар мачбуркунй ба мехнат, ки онро Советхо бо кувваи берахмона ба амал меоварданд, бояд афзалияти истехсолотро ба таври бояду шояд кам кунад.

Шакли тадричан ва сабуктари «назо-рати давлатй»-и корхонахо, ки мо онро аз хаёти иктисодии Германияи мо маълум аст, факат дар сохахои гуногуни хочагии чамъиятй бомуваффакият ба манфиати худ татбик кардан лозим аст. Дар сохахое, ки бо иктисодиёти озод, махсусан дар сохаи истехсолоти калони саноатй (ангишт) ракобат мекунанд, муваффакияти тичоратй нисбат ба иктисодиёти озод, ки дар мавкеи кабули хамаи карорхои мухимро зудтар ва мустакилона кабул кардан мумкин аст, катъиян махдуд карда мешавад, назар ба он ки дар корхонаи давлатй имконпазир аст. Барои он ки дуруст баҳо диҳем, ки кадом корхонаҳо барои назорати давлатӣ умуман мувофиқанд, мо бояд равшан бошем, ки давлат фаъолияти куллии иқтисоди миллиро кадом мав

Мо фахмондем, ки социализми миллй вазифаи иктисодиётро дар ичрои талаб мебинад. Истеҳсолкунанда ва истеъмолкунанда, истеҳсолкунанда ва истифодабаранда ду иштирокчии асосии ҳар як иқтисодиёт мебошанд. Акнун мо медонем, ки истифода, дар ниҳоят, ҳамеша ва дар ҳама ҷо сирф инфиродӣ аст ё хеле равшан ифода ёфтааст: ҳар як порча нонро танҳо як шахс истеъмол карда метавонад, либосҳо низ танҳо барои истифодаи шахсӣ таъин карда мешаванд, фиат дар ҳар вақт бомро танҳо ба як доираи хурд ва пайваст таъмин мекунад, ҷои кор дар ҳар лаҳза мавқеъро танҳо ба як доираи хурд, вале маҳдудтар истифода мебарем. махсулот. Бинобар ин, агар истеъмол, дар тахлили нихой, индивидуалй бошад, ба истехсолот, ба истехсоли мол низ хамин тааллук дорад. Махсули мехнати сермахсул хар кадар киматбахо бошад, хамон кадар равшантар фахмида мешавад, ки ин танхо аз кувваи баланди шахсии эчодй ба вучуд меояд.
Барои осори ақл дар соҳаҳои илм ва санъати тасвирӣ, дар соҳаи ихтироот ва кашфиёти техникӣ ин фавран равшан аст, аммо ҳатто дар сурати ҷамъоварӣ дар

---

21 Манчестеризм мактаби афкори иқтисодӣ аст, ки дар асри 19 дар Манчестер ҳамчун вокуниш ба қонунҳои протекционистии Кора солҳои 1815 ва 1846 ба вуҷуд омадааст. Он савдои озодро ҷонибдорӣ мекард ва саноатчиёнро бар зидди манфиатҳои аграрии аристократияи заминдор дастгирӣ мекард. Тарафдорони асосии ин ҳаракат Ричард Кобден (1804-1865) ва Ҷон Брайт (1811-1889) буданд.

Machine Translated by Google

корхонахое, ки дар онхо механиконидан ба воситаи машинахо кори индивидуалии одамро кариб тамоман пахш мекунад, нихоят дуруст аст, ки чуфт пойафзолеро, ки махз хамин коргар мебарорад, факат хамин кас тайёр карда метавонаду дигараш не. Сифати махсулот бо зиёд шудани механизация паст мешавад. Аллакай дар хочагии кишлок коидаи кухна амал мекунад: «Чашми хо-чадо чорворо фарбех мекунад», яъне танхо нигохубини шахсии чорводорон самараи баландтарин медихад.

Хамаи кушишхои иктисодиёти коммунистӣ хар дафъа бо барбоди комил анчом ёфтанд. Бинобар ин, мо бояд ба таври асосӣ изхор кунем, ки хам истеъмол ва хам истехсолот ба мукобили социализм мебароянд. Акнун, хамин ки инсоният аз шаклхои ибтидоии иктисодии хочагидории индивидуалӣ дар оила даст кашида, бо рохи таксимоти мехнат ба шаклхои мураккабтари хочагидорӣ гузашт ва чамъиятхои бузурги давлатиро ташкил дод, дар байни истехсолот ва истеъмол чизи нав — савдо ва савдо ва системаи молиявӣ дахолат кард.

Ин мушохидаи фалсафии иктисодӣ хеле равшан ба мо далели равшани сохахое медихад, ки давлат бояд фаъолияти иктисодии худро махдуд кунад. Дарвоқеъ равшан аст, ки дар ин ҷо сухан дар бораи масъалаҳое меравад, ки ҳар як шахс ба онҳо баробар манфиатдор аст. Ва мантиқист, ки дар ин ҷо давлат доираи вазифаҳои худро ҳамчун таҷассуми манфиатҳои умумӣ пайдо мекунад.

Агар фалсафаи иқтисодии мо дуруст бошад, давлат бояд дар яке аз ин соҳаҳо як кори намунавӣ анҷом дода бошад, агар аллакай дар як соҳа қувваи худро озмуда бошад. Ин корро дар сохаи наклиёт хам ичро кард. Корнамоии рохбарони рохи охани немис пеш аз чанг ба таври намунавӣ буд ва онхо имруз хам то ба дарачае, ки садокати кухна ба вазифа ва вичдон хукмрон аст. Яке инчунин аксар вақт системаи роҳи оҳани ғайридавлатии Амрикоро бо камолоти махсус арзёбӣ мекунад; ин дар як контексти муайян низ дуруст аст, зеро ҳаракати нақлиёт хеле озодтар сурат мегирад ва бисёр душвориҳои хурде, ки бо системаи бюрократӣ бо мо вобастаанд, пешгирӣ кардан душвор аст. Ҳатто дар Амрико сохтани локомотивҳои ҳаҷмашон азим дар байни мо дар ҳайрат монданд, аммо сабаби асосии ин дар он буд, ки доираи васеи шабакаи роҳи оҳани Амрико ин корро аз ҷиҳати техникӣ осонтар мекард. Аммо ин як ҷанбаи нақлиёт нест, балки як далели техникист, ки ба доираи мушоҳидаҳои мо тааллуқ надорад. Аз тарафи дигар, барои саволи мо хеле муҳимтар аст - амнияти нақлиёт дар роҳи оҳан. Дар ин соха рохи охани немис аз ин вазифаи олитарини наклиёти давлатӣ доимо дарк мекард ва инчунин метавонад барои худ обрую эътибори худро дар бораи аз чихати техникӣ ва ташкилӣ анчом додани хамаи он чи ки имконпазир буд. Бо чӣ гуна бемасъулиятӣ хаёти пассажирон дар ин соха махз дар роххои охани Америка ва Франция зери хавф гузошта шуда буд, аз таърихи фалокатхои рохи охан дар роххои охани Америка ва Франция пеш аз миллӣ кунондашуда бармеояд, ба шарте ки инхо ба кофтукови бепарвоёна ба фоидаи Ротшильдхои Париж хизмат мекарданд. — Аз ин ру, мо дар ин чо бори дигар зиддияти куллии байни идеяи капиталистии даромаднокӣ ва идеяи вазифаи идтисодиёти конеъ гардондани талаботро мебинем.

Вазифаи савдо дар навбати аввал аз он иборат аст, ки ба хочагии халк бо рохи бехатар, зуд ва арзон ба чойхои исти-фода ва ё кор гузарондани мол ва шахсон хизмат расонад. Масъалаи даромаднокӣ дар корхонаи давлатӣ факат дар чои дуйум меояд, ё ин ки сухан дар бораи сиёсати тарифӣ меравад. Табиист, ки ба тиҷорат системаи почта ва телеграф низ тааллуқ дорад. Хатто дар ин чо танхо хотираи пуршарафи баромадхои управлениями почтаю телеграфии Германияро талаб мекунад, то нишон дихад, ки ин вазифаи мухимми хочагии халк аз тарафи давлат то чи андоза бомуваффакият, зуд ва боэътимод ичро карда шудааст.

Machine Translated by Google

Савдо бошад, хамеша вазифаи истиснoии ташаббуси сохибкории хусусй хисоб меёфт. Холо дар бораи савдо мисли системаи наклиёт ин кадар бегуфтугу сухан рондан мумкин нест. Барои танзими давлатӣ аз аввал танҳо намуди муайяни мол, воқеан молҳои истеъмолии оммавӣ ба назар гирифта мешавад. Чи тавре ки пеш аз чанг дар бораи танзими давлатии савдои махсулоти озукаворй, азбаски доктринаи савдои озод тарзи тафаккури миллии мо хукмрон буд, кам фахмидан мумкин буд, имруз бо назардошти рибохурии бешармона дар мухимтарин махсулоти озукаворй дар давраи хануз фаромушнашавандаи баъд аз чанг чунин акидаеро интизор шудан мумкин нест, ки дар бораи тайёр кардани махсулот ва таксимоти мухимтарини озукаворй вазифаи давлат вазифаи давлат мебошад. Мо ба таври истисно, хатто дар байни антиподхои худ дар сохаи иктисодиёт большевикон кушиш мекунем, ки ин проблемаро, яъне тавассути назорати давлатии истехсолот ва таксимоти он хал кунанд. Дар он чо чй камбудидо ба амал меояд, чи тавре ки мо аллакай нишон додем, дар он аст, ки истедсолотро доимо ба таври давлатй ба род мондан ва ё дарк кардан меходанд. Аз тарафи дигар, дуруст таксим кардани махсулот, бешубха, вазифаи махсусан мухими давлатй мебошад. Чолиби диккат аст, ки дар Россия ягона ташкилотхои буржуазие, ки истехсолоти хочагии кишлок ва кооперацияи матлубот бокй мондаанд, ба хамин тарик, ба ибораи дигар гуем, хамон ташкилотхое буданд, ки дар назди худ вазифаи нигох доштан ва чамъоварй намудани махсулоти мухимтарини озукавориро ба манфиати умум ва аз тарафи дигар, таъмин намудани истеъмолкунанда ба манфиати умум гузошта буданд. Пурсиши забони олмонии мо
хаёти иктисодй хозир ба мо нишон медихад, ки хатто дар байни мо хам ин идея тамоман нав нест, балки идеяи кооперативй дар хама чо торафт бештар чорй шуда истодааст ва бо хамин шартхои пешакиеро ба вучуд меоварад, ки национал-социализм барои танзими ин масъалаи фавкулодда мухим дар назар доштааст. Истифодаи кооперативии маҳсулоти кишоварзӣ, аз як тараф, ба деҳқон бо нархи мувофиқ баровардани маҳсулоти худро таъмин менамояд, ба кооператив хариди нуриҳои минералӣ, асбобҳои кишоварзӣ ва ғайраро таъмин намуда, махсусан кӯшиш мекунад, ки бо роҳи ташкили анборҳои кишоварзӣ конеъ гардидани талаботро таъмин намояд. Аз тарафи дигар, иттифокхои матлубот дар навбати худ барои ба истеъмолкунандагон харчи бевосита ва пеш аз хама бо рафъи савдои миёнарав таъмин намудани махсулот чорахои амалй диданд. Барои халли ин масъала якчоя кардани кооперативхои истехсолй ва кооперацияи матлубот дар тахти назорати давлатй пешбинй шудааст.

Хатто дар ин чо хам асли савол боз ин аст: Даромаднокй не, балки конеъ гардондани талабот вазифаи аввалиндарачаи иктисодиёт аст.

Барои тиҷорат беш аз кофист, ки онро ишғол кунад, махсусан дар ҳама соҳаҳое, ки омили шахсии таваккал зери суол меравад. Барои маҳсулоти хӯрокворӣ, ки ҳамеша ва дар ҳама ҳолатҳои фурӯш бехатар аст, омилҳое, ки соҳибкорро тавсиф мекунанд, аз аввал бартараф карда мешаванд.

Системаи молиявӣ сеюм ва муҳимтарин чизест, ки бояд таҳти танзими давлатӣ қарор дода шавад. Пулро бисёр назариячиёни молиявӣ ҳамчун воситаи мубодилаи маҳсулот шарҳ медиҳанд; ин тавзеҳот дар ҳақиқат дурӯғ нест, балки фарогир ва равшан нест. Бо вуҷуди ин, ин таъриф эҳсоси дурустро ифода мекунад, ки пул кӯмак барои гардиши мол аст. Чунин факт, ки давлат барои худ имтиёзи сикказаниро талаб мекунад, аллакай исбот мекунад, ки давлат пулро сохаи махсусан мухими хаёти чамъиятй мешуморад. Далели он, ки давлат дар кодекси ҷиноӣ як қатор бахшҳоеро таҳия кардааст, ки ба қалбакӣ дахл доранд, ба ҳамин монанд исбот мекунанд, ки ин масъалаи ҷамъиятии дорои аҳамияти аввалиндараҷа мебошад. Дарвоқеъ, давлат низ муддати тӯлонӣ тавассути салоҳияти худ муайян кардааст, ки чӣ бояд дар ҷомеа ҳамчун пул эътибор дошта бошад

Machine Translated by Google

тиҷорат. Самти махсуси назарияшиносони молиявӣ – чарталистҳо[22] – назарияи давлатии пулро ифода мекунад, ки ба таври мухтасар эълон мекунад: «Пул он чизест, ки давлат онро пул эълон мекунад». Бо хамин пул аз мохияти пул ба куллӣ чудо шуда, мухри сохибихтиёрии давлатӣ кифоя аст, ки аз охану алюминий, чини ва пеш аз хама когаз «пул» пайдо кунад. Хозир ба мо таълим медихад, ки ин назария дар хакикат ба хакикат табдил ёфтааст. Мухолифони ин назарияшиносони молиявӣ – Металлистҳо[23] ба ақидаи кӯҳна часпидаанд, ки пул бояд арзиши ботинӣ дошта бошад ва аз ин рӯ, аз металлҳои қиматбаҳо (тилло ва нуқра) бошад. Муносибатхои имруза ин ориентацияро ба назар намегиранд, ки дар хакикат давлат аз когаз пул хам месозад ва дар хакикат пуле, ки бо он кас дар хакикат чизе харидан мумкин аст, хатто вакте ки пулхо аз когази тамоман беарзиш сохта мешаванд. Аммо масъалаи қобилияти харидории ин пулҳо як қиссаи дигар аст. Дар ин ҷо қобилияти харидории пулҳои коғазӣ, ки дар таносуби баръакс ба афзояндаи пулҳои коғазӣ рост меояд, ба назар мерасад, ки металлистҳо ҳақ доранд, зеро дар асл тангаҳои тилло ва нуқра боиси аз даст додани қобилияти харидории пулҳои коғазӣ нашудаанд. Аммо ин бо сабаби дигар, яъне ба характери молии пули тилло вобаста аст. На аз он сабаб, ки пули тилло тиллои воқеӣ аст, вай қобилияти харидории худро нигоҳ медорад, балки барои он ки пули тилло ҳам мол аст. Тангаи бистумаркаи имруза кобилияти харидории худро на аз руи мухри пули давлатии «20 марка», балки аз мазмуни моли тиллои тозашуда ба даст меорад. Аммо мо дар ин чо дигар ба ин саволхои бахсталаби назариявии молиявӣ истода наметавонем, ба мо лозим меояд, ки аз руи ин масъалахо дар намояндагии системаи молиявии давлатӣ аз руи асосхои ислохоти национал-социалистӣ бештар сухан ронем. Дар ин чо бояд эътироф кард, ки системаи молия, дар сурати масъалае, ки моро дар айни замон дар бораи сархадхои давлат ва иктисодиёт ба амал мебарорад, дар хар сурат ба сохахое тааллук дорад, ки хамчун масъалаи мухимми тамоми хаёти иктисодӣ, махз ба монанди савдо ва савдои мухимтарин махсулоти озукаворӣ, бояд аз чихати чиддитарин танзими фидуциарии давлат карор гирад.

Муҳимияти мушкилоти молиявӣ дар худи имрӯз шарҳи махсусро талаб намекунад. Қудрати қудратҳои бузурги молиявӣ, ки ҳама чизро идора мекунанд, ба ҳар касе, ки онро дидан мехоҳад, равшан аст. Инсони зирак аллакай кайњо дарк кардааст, ки мањз тарзи нотавонбинї ва дурўѓе, ки давлат худро нисбат ба низоми молиявї мавќеъ гирифтааст, сабаби асосии шароити фалокатбори имрўзаи молияи давлат мебошад. Далели он, ки аксарияти бонкҳои марказии ба истилоҳ давлатӣ на ҳама институтҳои соф давлатӣ, балки ширкатҳои саҳҳомӣ мебошанд, ки дар онҳо ҳукуматҳо танҳо ҳуқуқҳои муайяни назоратро барои худ нигоҳ доштаанд, аллакай дар бораи шароити печида дар соҳаи системаи молияи давлатӣ тасаввурот медиҳад.

Асосҳои сиёсии миллӣ

Ягон давлати бе қудрат ва бидуни қудрат ҳукумат нест. Ҳеҷ чиз худ аз худ равшантар нест ва барои ақли солим фавран равшантар аст. Инро бояд ба тамоми беэътиноии тафаккури чамъиятии мо нисбат дод, ки агар дар байни мо дар доирахои хукуматӣ имруз хам боварӣ дошта бошем, ки кас бо нарасидани кувваи харбию сиёсӣ умуман хукмронӣ карда метавонад.

Ҳокимият бе асбоби қудрат ғайриимкон аст; хокимияти сиёсӣ ва воситахои харбии хокимият хамдигарро ба хамдигар вобаста мекунанд, чунон ки иктисодиёт ва ахлокро аз хамдигар чудо кардан мумкин нест. Барои аз нав ба даст овардани қудрати аз даст додашуда танҳо як воситаи эҷоди асбоби ҳарбии қудрат вуҷуд дорад.

---

22 Чарталистҳо истифодаи пули фиат ё токенҳои аз ҷониби ҳукумат баровардашуда (лотинӣ: charta) ҳамчун пули миллӣ ҷонибдорӣ мекунанд.

23 Металлистҳо бар он ақидаанд, ки пул арзиши худро аз металлҳои қиматбаҳо ба даст меорад ва ба пулҳои қимматбаҳо мухолифат мекунанд, ки арзиши дохилӣ надоранд.

Machine Translated by Google

Ватани бечораи мо то чӣ андоза даҳшатнок ҷазо дода шуд, зеро вай аз идеяи қудрат даст кашид ва худро ба ҳавобаландии сулҳҷӯёна дод, ки мо ҳоло ҳар рӯз ва ҳар соат эҳсос мекунем. «Барои пешгирӣ кардани вазъияти бадтар» мо худамон таслим шудем ва яроки худро нест кардем, «барои пешгирӣ кардани вазъияти бадтар» ба фармони Версал имзо кардем, «барои пешгирӣ кардани вазъияти бадтар» хукумати Берлин ба хамаи он чизе, ки аз мо талаб карда мешуд, бале ва омин гуфт, «барои пешгирӣ кардани вазъияти бадтар» мо ичозат додем, ки ба хар як бадкирдорӣ, ба мукобили хар як тахкир. Бо ин каломи бешармонаи тарсончак ва зишт халки немис ба бадбахтихои боз хам чукуртар дучор гардид. Он чизе, ки аз мо талаб карда шуда буд, ичро намудем ва а
вазире, ки мехост олмони бошад, доктор Ратенау24, ҷуръат кард, ки ба таври оммавӣ изҳор кунад: Ҳеҷ нотавонӣ барои иҷро кардан вуҷуд надорад, танҳо он аст, ки ба мардум то чӣ андоза амиқтар дучор шудан мумкин аст! Ин ба ибораи дигар чунин маъно дорад, — гарчанде ки суханони Ратенау аллакай ба кадри кифоя равшананд: миллати немис тамоман бедифоя аст, вай аз чихати сиёсӣ тамоман бе-кувват аст, аз чихати интеллектуалӣ кариб, ки вайро ба кор андохтааст, вай факат корашро давом дода метавонад. Вай ичозат дод, ки ба гардани чунин бори азими гунохе дучор шавад, ки аъзоёни халки интихобшуда метавонанд бо ин товони зарар дар тамоми мамлакатхои чахон ба хисоби мехнати немисхо абадӣ хаёти зебои бе-кор ба сар баранд. Аммо ҳоло хатаре вуҷуд дорад, ки ҳатто қувваи бузурги кории немисҳо зери бори афсонавӣ шикаста мешавад. Аз ин рӯ, немисҳоро бояд пайваста тавассути ангезандаҳо зинда нигоҳ дошт ва маҳз ба ҳамин тариқ дар ҳадди тавонмандии ҷисмонии худ нигоҳ дошта шавад, то онҳо тавонанд тамоми қувваро ҳамеша бо умеди фиребанда, ки рӯзе аз бори худ раҳо шаванд, ҷалб кунанд. "Ин танҳо дар он аст, ки ба одамон то чӣ андоза ба тангӣ дучор шудан мумкин аст!" Ин хиссиёти сиёсии вазир Ратенау буд, ки онро хамаи республикахо кайд карданд.

Агар мо ин парадигмаи давлатдории муосири Олмонро ба ёд оварда бошем, ин танҳо барои тасдиқи ин мисоли даҳшатноке буд, ки ба мо ин қадар наздик аст, ки як миллати беҳифозат ва бе силоҳ, ки бояд ба ҳама чиз, ҳатто ҳар як тамасхур тоқат кунад. Бар зидди ин барои мо эътиқод ба давлати аз берун тавоно аст, ки танҳо метавонад сулҳу озодиро кафолат диҳад. Мо аз сабабҳои таърихӣ даст мекашем, ин вазифаи манифест нест, балки кори таърихшинос аст.

Мутобиқи ғояи сиёсати қудратии аз берун нигаронидашуда давлати конститутсионии сахти аз дохил равонашуда мебошад. Мо дар давлати қудратии Бисмарк ба ин ҳолати идеалӣ хеле наздик омадем, аммо дар соҳаҳое, ки ба системаи молиявӣ ва эътирофи номаҳдуди моликияти хусусӣ ва талаботе, ки аз он бармеоянд, идеяҳои ҳуқуқии мо комилан зери ғояи капиталистӣ қарор доштанд.

Он таъкиди махсусро талаб намекунад, ки аз нуқтаи назари сиёсати дохилӣ сотсиализми миллӣ бечунучаро дар мавқеъи қонун қарор дорад, зеро ҳама бояд дар назди қонун баробар бошанд ва дар тартиботи иҷтимоӣ фарқият вуҷуд надошта бошад. Аммо як тағироти муҳим бояд
нисбат ба идеяи асосии конун, ки ба немисхо эхтиёчоти ботинӣ, ихтиёран тобеъ будани манфиатхои олии тамоми умумиро ифода мекунад, ба амал бароварда шавад, дар сурате ки фармонхои конуни имруза дар байни мо амалкунанда факат хамчун фармони хокимият ва дар хакикат хамчун фармони хокимияте ба назар мерасанд, ки дар хизмати умум намеистад, балки махз дар робита ба масъалахои мухофизати моликият дар пеши назар гузошта шудааст.

24 Вальтер Ратенау (1867-1922) як саноатчӣ ва сиёсатмадори яҳудӣ буд, ки дар соли 192 вазири барқарорсозии замин дар соли 1922 буд. Исрори ӯ дар бораи иҷрои ӯҳдадориҳои худ дар асоси Шартномаи Версал дар Олмон душмании миллатгароёни Олмонро барангехт ва ӯ дар моҳи июни соли 192 ба реаксияи мо кушта шуд. куштор дар моҳи июли соли 1922 интишори Республикаи Шутзгесетс (Қонун дар бораи ҳифзи ҷумҳурӣ) буд, ки Федер аксар вақт ба он ишора мекунад.

Machine Translated by Google

аз шахс. Масъалаи тартиби нави қонуни ҷамъиятӣ бояд дар фасли дигар муфассалтар баррасӣ карда шавад.

Акнун мо мухтасар ба саволхои шакли давлати берунӣ мегузарем. Қарори ниҳоӣ оид ба ин масъала ба ҳеҷ ваҷҳ таъхирнопазир нест. Онро умуман факат баъд аз комилан тоза кардани шароити дохилии сиёсии мо хал кардан мумкин аст. Ягона роҳи имконпазири ин поксозии сиёсии дохилӣ ба назари мо танҳо тавассути диктатурае аст, ки бо қатъияти комил сарчашмаҳои таҷзия ва бемориҳоро дар ҷисми миллии моро бурида ва сӯзонда месозад.

Талабхое, ки мо нисбат ба чунин рохбар мегузорем, фавкулодда баланд аст; мухаббати пурчушу хуруш нисбат ба халки худ, иродаи бепоён, боварии со-мналистии виртуалӣ дар хамаи карорхои вай бояд уро фарк кунад. Ин, ки қобилияти зеҳнии ӯ бояд аз ҳисоби миёна боло равад, худ аз худ маълум аст, аммо дониш ва тавоноӣ дар соҳаҳои гуногун омили ҳалкунанда нест. Донишу донишро дигарон низ дарк карда метавонанд — Чӣ кадар мардони дорой дониши баланд, возехияти бузурги фикр, сохиби интуиция, бехтарин истеъдоди бадей — аммо агар дар онхо чизи охирин, иродаи дилчасп, такони бемаъно, ки бар асоси амики ахлокӣ асос ёфтааст, намерасад, пас онхо хеч гох дар сари халкхо, чун пешсафон, ба куллахои нав кадам намегузоранд. Мо дар бораи нобиғаҳои динӣ ба мисли Масеҳ ва Лютер, Савонарола25 ва Муҳаммад, давлатмардон ба мисли Бисмарк ва Кромвел, генералҳо ба мисли Фридрихи Бузург ва Йорк26 ва ғайра фикр мекунем. Диктатор бояд аз ҳама маҳдудиятҳо ва дудилагӣҳои нолозим комилан озод бошад, барои ӯ ҳеҷ гуна ногузирии вуҷуд надорад, зеро ӯ бояд бо як соат ва бо дастони худ, ки бо дастони худ қарор медиҳад. дар таљассуми њаваси миллат аст ва аз ин рў, њељ гоњ хато намекунад ва мењру муњаббати мутаассибонаи онњое, ки кораш ба онњо озодї меорад, мекашад. Вай бояд чунон сахт ва берахмона нафрат дошта тавонад, ки халки худ ва вазифаи мукаддаси худро дуст медорад. Нисбат ба ёрдамчиёну хамкасбонаш дар байни одамони озоду баробархукук аввалин шуда меистад .

Ин идеяи қадимаи олмонӣ заминаи ин робитаи оҳанин байни пешворо ташкил медиҳад ва дустонаш бахри максад.

Вай сарвар аст, зеро вай худро исбот кардааст ва то даме, ки худро исбот кунад.

Ҳар як қудрат ба назар чунин менамояд, ки бо ҳузури ӯ дучанд шудааст
Ӯ ҳар энергияи ниҳонро берун мекунад,
Ба ҳар кас истеъдоди хоси худро нишон дода,
Бо вуҷуди ин ҳамаро ба он чизе ки табиат онҳоро офаридааст, гузошта,
Ва танҳо нигоҳ мекунанд, ки онҳо ҳеҷ чиз набошанд
Дар ҷои ва вақти мувофиқ.

(Шиллер, Уолленштейн) 27

Нисбат ба худ сахтгир ва сахтгир аст, худро аз руи конунхои худ ориентация мекунад. Вай барои ҳама вақт дорад ва ба ҳама гӯш медиҳад, аммо вай комилан қодир аст байни муҳим ва номуҳимро фарқ кунад. Барои расидан ба ҳадафаш шояд аз он натарсад

---

25 Ҷироламо Савонарола (1452-1498) як рӯҳонии Доминиканӣ буд, ки бар зидди фасоди давлат ва рӯҳониён мавъиза мекард ва пешгӯӣ мекард, ки Флоренс дар сурати ислоҳ кардани зиштҳои ахлоқии худ ба Ерусалими нави пурқудрат табдил хоҳад ёфт. Радди иловагии у ба Лигаи муқаддаси Попи Александри VI бар зидди Фаронса боиси ихроҷи ӯ дар соли 1497 ва иҷрои ҳукми зерин гардид. сол.

26 Людвиг Граф Йорк фон Вартенбург (1759-1830) як фельдмаршали Пруссия буд, ки ба ҳамкории генерали Пруссия Юлиус фон Граверт бо фаронсавӣ ҳангоми ҳамлаи Наполеон ба Русия дар соли 1812 мухолифат мекард ва аз ин рӯ дар ташкили эътилофи шашуми зидди Наполеон дар Наполеони хориҷшуда дар Наполеон нақши муҳим дошт. 1814.

27 Фридрих Шиллер, Дие Пиколомини, аввалин пьеса дар трилогияи Уолленштейн (1799). Тарҷума аз Сэмюэл Тейлор Колеридж аст.

Machine Translated by Google

хун ва љанг, шояд орому осуда нашавад, то расидан ба маќсадаш, пас офариниши худро то он даме, ки аз рўи имкони инсонї имконпазир аст, таъмин мекунад, вале худаш метавонад, мисли диктатор Сулла даст кашад ва ба ин васила кори худро ба таври дутарафа таъмин менамояд, ки аз дур амал мекунад, вале ба њар њол њама чизро ба воситаи шахсияти тавонои худ маљбур намекунад, ки бо меъёрњои фавќулодда андоза карда шавад; аз тарафи дигар, пайравони озодтар ва мустақилтар метавонанд инкишоф ёбанд, агар Титан пайваста ҳаёти ҳаррӯзаи сиёсиро муайян накунад, вале дар маънои рӯҳонӣ пешво боқӣ монад. Чунин дурахши амал ва диктатореро, ки Германияро боз ба куллахо мебарад, фарк мекунад. Агар дар он сурат роњи рањої аз ботлоќро аз корнамоии пешвои фавќулодда пайдо кунад, заминањои дохиливу хориљии њаёти мустаќили миллї барќарор хоњад шуд, миллат метавонад бори дигар дар мавриди шакли берунии давлат тасмим бигирад.

Ба назари мо дар бораи шакли ояндаи давлатӣ асосан аз тарзи ташкил ёфтани шаклхои алохидаи хаёти чамъиятӣ, хусусан хукуки интихоботӣ ва намояндагии халкӣ, ки аз он бармеоянд, таъсир мерасонад. Мо, бешубха, дар бораи имко-нияти ташаккули давлати солими республикавӣ фикр карда метавонистем, мисли Рими кадим. Воқеан, қариб ҳама хотираҳои таърихии Олмон ба шакли давлати монархӣ ишора мекунанд. Акнун, бо шакли давлати монархӣ ба ҳеҷ ваҷҳ ғояи сулолаи ҷудонашавандаи вобаста нест. Баръакс, чунин ба назар мерасад, ки танҳо аксар вақт манфиатҳои сулолавӣ бар зарари миллатҳо хеле инкишоф ёфтаанд. Омили дигар моро водор мекунад, ки дар масъалаи эњтимолии аз нав љорї намудани шакли давлатдории монархї – натиљаи меросгирї дар байни сулолањо хеле эњтиёткор бошад. Дар таърихи пурдарди халки немис борхо мушохида кардан мумкин аст, ки насли сеюм пас аз як њокими муътабар мероси ниёгонашро аз байн бурда, ба шаъну шараф ва шаъну шарафи миллат латма зада, мавќеъи ќудратии императориро аз даст дода, сулњу осоиши шањрвандонро хароб кардааст. Он чизе ки олмонӣ ҳангоми сухан дар бораи бартариятҳои монархия, махсусан дар зери як хонаи ҳукмронии меросӣ сухан меронад, ҳамеша фикри онҳое аст, ки таърих ба онҳо эпитети "Бузург" додааст. Мо ба ин васила дар бораи Чарлз Бузург, Оттои Бузург28, Фредерики Бузург29 ва чанд нафаре, ки дар баробари ин ҳокимони воқеӣ қарор доранд, фикр мекунем; балки танҳо як хотираи зудгузари галереяи нотавонӣ, бетаваҷҷӯҳӣ, худхоҳӣ, исрофкорӣ, хаёлӣ, дурӣ аз мардум ва дигар хислатҳои хатарноке, ки бо номҳои Луис Тақводор30, От

[28] Карл (тақрибан 742-814) дар соли 768 подшоҳи франкҳо шуд ва ҳукмронии худро берун аз Фаронса ба як Каролингиён паҳн кард. империяе, ки аксарияти Аврупои Ғарбиро дар бар мегирифт.

29 Отто Бузург (912-973) герцоги Саксония буд, ки дар соли 936 подшоҳи немисҳо шуд, соли 955 бар Мадиярҳо шикаст хӯрд ва дар соли 961 салтанати Италияро забт кард. Соли 962 аз ҷониби Попи Иоанн XII ба унвони император тоҷи подшоҳӣ гузошта, аз Рим императори Ҳолий ҳукмронӣ кард.

30 Луи ле Пье (778-840) писари Карл буд, ки аз соли 813 бо ӯ ба ҳайси император ҳукмронӣ мекард. Соли 817 империяи худро дар байни се писараш ва бародарзодааш Бернард, ки подшоҳи Италия ҳукмронӣ мекард, тақсим кард. Бо вуҷуди ин, Бернард бар зидди амакаш исён кард ва бо ҳукми нобиной ҷазо дода шуд, ки дере нагузашта ӯ мурд. Луис барои бераҳмии худ дар назди омма ҷуброн кард ва ба ин васила эътибори худро ҳамчун ҳоким аз даст дод. Империяи Франкистон дар давоми боқимондаи ҳукмронии ӯ бо ҷангҳои шаҳрвандӣ қайд карда шуд.

[31] . Отто III (980-1002) аз соли 996 Империяи муқаддаси Рум буд ва дар давраи ҳукмронии худ аз ҷониби халқҳои славянӣ бо мухолифати зиёд рӯбарӯ шуд, то маҷбур шуд, ки қаламравҳои императориро дар шарқи Элба тарк кунад, ҳарчанд ба ӯ муваффақ шуд, ки нуфузи насрониро дар Лаҳистон ва Маҷористон мустаҳкам кунад.

[32] . Вацлави I (тақрибан 907-935) аз сулолаи Премислидҳо аз соли 921 герцоги Богемия буд. Дар соли 929, Богемия аз ҷониби подшоҳи Франки Шарқӣ Ҳенри Фаулер ҳамла кард ва маҷбур шуд, ки пардохти хироҷро ба охирин дубора оғоз кунад. Вацлавро як гурӯҳи ашрофон бо бародараш Болеслав, ки герцоги навбатии Богемия шуд, куштанд.

33 Чарлз VI (1368-1422) «le bien-aime» (Дӯстдошта) ва инчунин «le fou» (девона) номида шуд. Ӯ аз девонаворӣ азоб мекашид ва давраи ҳукмронии ӯ бо низоъҳои идомаи ҷанги садсола буд. Ҷанбаи давомдори Чарлз бо Бургундия аз ҷониби Ҳенри V аз Англия истифода шуд, ки дар соли 1415 Фаронсаро дар ҷанги Агинкур мағлуб кард.

Тибқи аҳдномаи Тройа, ки соли 1420 ба имзо расид, Ҳенри ба духтари Чарлз VI Кэтрин ба шавҳар дода шуд, инчунин вориси тахти Фаронса.

Machine Translated by Google

Фридрих Вильгелм III34, Вильгелм II35 кофист, ки ба таври возеҳ эътироф кунем, ки шакли давлати сулолавӣ ба ҳеҷ ваҷҳ кафолати некӯаҳволии миллатро дар бар намегирад.

Он чизе, ки майли немисхоро ба монархия ифода мекунад, эхтиёчоти немис ба рохбар ва тайёр будани худро ба рохбар тобеъ кардан аст. Махз хамин хислати охирин шояд хислати махсусан хоси немисхо бошад, мо ин хислати характери немисиро аз чихати хубу бади он хеле хуб медонем. Вафодорӣ то марг ба ӯ имкон дод, ки барои пирӯзӣ мубориза барад ва ғалабаҳои пурқувватро ба даст орад, ба ӯ имкон дод, ки ҳатто парчамҳои хориҷиро пайравӣ кунад; балки он инчунин хеле зиёд набудани истиқлолиятро дар байни навъҳои заиф ба дараҷаи беарзиш ва ғуломӣ, дӯст доштани чизҳои бегона ва набудани доварӣ дар бар мегирад.

Аз ин рӯ, масъалаи ворисият дар худи Олмон ҳалли мушкил нест.
Саволи хеле душвортар дар мушкилоти роҳбар аст.

Интихоби роҳбар то ба имрӯз каму беш ҳамеша ба як имкони холис гузошта шудааст.
Бистари заношӯии шоҳона аслан ба ҳеҷ ваҷҳ кафолати қобилияти зеҳнӣ ва хислатҳои зарурии характер нест, ки ба ҳар васила аз монарх талаб карда мешавад. Ва агар иктисодиёти хозираи Германияро ба хотир орем, ки дар он танхо аъзогӣ ба партия дар бораи тахассуси мансабхои олии расмӣ хал мекунад, мо бояд ба ин масъала диккати махсус дихем.

Мушкилот, ба хар хол, дар хифзи сифатхои ахлокӣ ва характери касест, ки такдири халк бояд ба дасти у гузошта шавад. Ҳарчанд диктатор роҳбариро аз худ мегирад, чун барандаи орзуҳои миллӣ, пешвои оянда бояд воқеан аз иродаи бошууронаи миллат ҳамчун беҳтарин ва мувофиқтарин баромад кунад.

Ҳамин тариқ, метавонад комилан кушода боқӣ монад, ки арзиши олӣ бояд дар як шахс муттаҳид шавад ё роҳбарияти давлат аз ду ё зиёда аз он иборат бошад. Дар ҳар сурат, барои мо як чиз устувор аст, ки ба шахсе, ки роҳбарии корҳои олии давлатӣ ба зиммаи худ гузошта шудааст, хоҳ сарвари тоҷдор бошад ва хоҳ сегонаи консулӣ бошад, масъулияти олӣ, дар беҳтарин ҳолат, дар конститутсия лангар хоҳад буд. Бинобар ин масъулияти олитарин асоси сиёсии миллӣ хохад шуд, ки давлати миллим социалистиро аз шаклхои пештараи хокимият фарк мекунад.

Чихати махсуси асосхои сиёсии миллии давлати национали социалистӣ талаби давлати миллатчигӣ мебошад, ки дар он намояндагони мамлакатхо ва нажодхои хоричӣ аз рохбарии корхои давлатӣ, инчунин аз ухдаи ичрои вазифахои давлатӣ дур карда шудаанд.

Сабаки бузурги тамоми таърихи Германияро дар он чамъбаст кардан мумкин аст, ки Германия, вакте ки хукмрони он манфиатхои хоричиро дунбол мекард ва концернхои танги музофотхо ва шахрхои алохида аз корхои умумии рейх боло гузошта мешуданд, хамеша камбагал, заиф ва бадбахт буд; ва ҳамин тавр, Олмон ҳамеша тавоно ва тавоно буд, вақте ки муттаҳид буд ва ҳокимонаш ба таври олмонӣ фикр ва эҳсос мекарданд ва музофотҳо ва шаҳрҳо худро аъзои як ватани бузурги умумӣ ҳис мекарданд. Бастани миллат аз берун бо тамоми озодӣ ва гуногунии дохилӣ. Ин фикри дурусти давлати Германия мебошад. Бисмарк рейх аллакай

34 Фридрих Вилҳелми III (1770-1840) аз соли 1797 подшоҳи Пруссия буд. Ҳарчанд ӯ кӯшиш кард, ки дар ҷангҳои Наполеон сиёсати бетарафиро пеш барад ва ба Эътилофи сеюм напайваст, ӯро ҳизби тарафдори ҷанг, ки маликаи ӯ Луиза дастгирӣ кард, маҷбур кард, ки ба Ҷанги Чаҳоруми Баатл6180 ҳамроҳ шавад. ки Пруссияро Наполеон маглуб карда буд.

35 Вилҳелми II (1859-1941) охирин императори Олмон буд ва аз соли 1888 то ноябри соли 1918 ҳукмронӣ кард. Вилҳелм қонунҳои қатъии зиддисоциалистии Бисмаркро дастгирӣ накард ва дар соли 1890 канцлерро аз кор озод кард. Вақте ки Австрия маҷбур шуд, ки пас аз ҳамла ба Сербистони Франсина ба Сербис Франсианду, вай карор дод, ки Австрия-Венгрияро дастгирӣ кунад, гарчанде ки вай хавфи чангеро, ки ба он Россия, Франция ва Англия дахл дорад, медонист.

Machine Translated by Google

ба ин идеали идеяи давлати немис хеле наздик омад, танхо он ки бародарони нажодии мо дар Австрияи Германия36 хануз берун аз рейх монданд.

Бинобар ин дар давлати пушидаи миллй муттахид намудани хамаи кабилахои немисхо максади барчастатарини сиёсии миллии мо мебошад. Сиёсии дохилӣ хусусияти федеративӣ ва федералии музофотҳои калонтарро, ки таърихан тавлид шудааст, бояд нигоҳ дошта шавад ё аз нав барқарор карда шавад. Дар ин бобат хатхои асосии сиёсии миллй чунинанд: Хамаи вазифахои рейх, ки дар он сухан дар бораи мавкеи сиёсии кувваи рейхи Германия нисбат ба мамлакатхои хоричй меравад, масъалаи рейх мебошад. Инҳо вазорати хорича, сафоратҳо ва консулгариҳо, низоми шиносномаҳо, назорати савдои хориҷӣ, низоми гумрукӣ ва пеш аз ҳама артиш ва флот мебошанд.
Аз чихати сиёсии дохилй, аз тарафи дигар, идеяи истиклолияти хеле васеътари музофотхо ё штатхои федеративй инкишоф дода мешавад. Истиқлолияти молиявӣ шарти мавҷудияти мустақили миллат аст, бинобар ин, қонунгузории андоз бояд асосан ба вилоятҳо вогузор карда шавад.

Қонунгузории граждание, тиҷоратӣ ва ҷиноиро қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон танзим мекунад Рейх, вале дар амал ба макомоти адлияи музофот ва полиция итоат мекард.

Ҳамин тариқ, муассисаҳои нақлиётӣ бешубҳа мувофиқи дастурҳои қонуни Рейх танзим карда мешаванд, аммо онҳо дар молия ва маъмурӣ ва амалиётӣ дар ихтиёри музофот боқӣ хоҳанд монд.

Он, ки озодии эътиқод бояд аз ҷониби конститутсия пурра ҳифз карда шавад, зикри махсусро талаб намекунад; аз тарафи дигар, динҳое, ки навиштаҳояшон ба забони олмонӣ пурра навишта нашудаанд ва барои ҳама дастрас нестанд ва мазмунашон таълимоти барои давлат хатарнокро дар бар мегирад, аз ин ҳимоя бархурдор намешаванд.

Шакли конституционии характери асосии социалистии рейх махсусан дар сохаи хукуки мехнат, инчунин дар сохаи сугуртаи беморихо, ходисахои нохуш, пиронсолй ва инвалидй таъкид карда мешавад ва назар ба имруза бехтар амалй мегардад.

Андешаҳо ва гузоштани ҳадафҳо

Агар ҳар як баррасии ҳамаҷонибаи масъалаҳои марбут ба вақт ба се савол ҷавоб талаб кунад: Ҳоло чӣ гуна аст? Он чӣ гуна ба вуҷуд омадааст? ва ҳоло чӣ? — зеро бе ин тафтиши асосй кори мукаммал ва софдилонаро хеч гох интизор шудан мумкин нест — ин ба маънои баландтаре, ки сухан дар бораи сохтмони давлати нав меравад. Тавсифи вазъияти имруза дар доираи ин кор табиист, ки танхо дар он чое мавкеъ дорад, ки сухан дар бораи характеристикахои асосии шароити имрузаи му-хими давлат ва иктисодиёт меравад. Дар ин гуна вазифа бояд аз гирифтани ягон нишона ҳамчун сабаб худдорӣ кунад. Ин маҳз санъати ҳар ташхис аст, ки ба берунӣ ва берунӣ фирефта намешавад, балки ба сабаби чизҳо амиқтар назар мекунад. Ин бештар дар мисоли тиб ё дар мавриди одами зинда равшан мегардад. Агар дар ягон ҷои бадан варам пайдо шавад, сабаби онро аввал дар бемории узвҳои марбут ба бадан ҷустуҷӯ кардан лозим аст; бемор будани ин узви бадан сабаби худро дар ҳолати бади хун дорад; балки хатто ин донишро сабаби охирин хисоб кардан мумкин нест, балки вазъияти бади хун дар навбати худ окибати гизои бад ё нокифоя хохад буд. Акнун, агар духтур мубориза барад, табобат муваффақ намешуд

36 Ҷумҳурии Австрияи Олмон номи давлатест, ки соли 1918 пас аз Ҷанги Якуми Ҷаҳонӣ аз сарзаминҳои немисзабони империяи Австро-Венгрия ташкил шудааст. Ба он гайр аз территорияхои хозираи Австрия дохил мешуд. Тироли Ҷанубӣ ва Тарвисио (ҳоло дар Италия), ҷануби Каринтия ва Штирияи ҷанубӣ (ҳоло дар Словения) ва Судетланд ва Чехияи Олмон (ҳоло дар Ҷумҳурии Чех).

Machine Translated by Google

танҳо падидаи беруна; ба ин васила сабукии муваққатӣ дар беҳтарин ҳолат, таскини дардҳо хоҳад буд, аммо беморӣ идома хоҳад дошт. Ҳатто кӯшиши табобат тавассути муолиҷаи поккунандаи хун, агар сабаби асосӣ, яъне ғизои норасоӣ ё бад ё дигар ҳолатҳои зараровар бартараф карда нашавад, имкони табобати доимӣ оварда наметавонад. Танҳо чунин табобат аз дарун ба берун метавонад табобати ҳақиқӣ оварад. Ин ба хама равшан аст. Маҳз ҳамин тавр бояд тафтишот анҷом дода шавад, агар мо бо як мақоми бемори миллӣ кор дошта бошем. Ҳатто дар ин ҷо, агар бо нишонаҳои берунии беморӣ мубориза баранд, хеле кам фоида меорад. Мақоли маъруф: «Кӯдаконро ба дор меовезанд, калононро озод кардан мумкин аст»-ро ҳам ҳамчун ҳақиқати ғамангез хеле хуб ҳис мекунад. Давраи вайронкунихои зидди манфиатхои умумӣ танхо аломати берунии он аст, ки дар паси парда вокеахое бозида мешаванд, ки ба некуахволии умум ба дарачаи калон зарар мерасонанд. Зеро, агар чизе дар давлат пӯсида бошад, метавонад чунин хисороти бузург боқӣ монад ва барои мавҷудияти худи давлат хатари доимӣ гардад. Агар ҳамин тавр худи давлат бемор бошад, ба эҳтимоли зиёд метавон гуфт, ки сабаби он муносибатҳои нодурусти ақлонӣ нисбат ба нигарониҳои мардумӣ ва нисбат ба вазифаҳо ва ваколатҳои воқеии худи давлат аст. Аз ин рӯ, дар ниҳоят метавон табобатро аз андешаи нави солим дар бораи давлат, тавассути эҷоди як роҳбарияти тавонои солим, ки комилан мустақил ва бори гуноҳҳои гузашта нест, интизор шуд. Ҳар як роҳи ҳалли худро аз созиш бо қудратҳои мавҷуда мегирад ё мехоҳад дубора ба шаклҳои харобшудаи давлати қаблӣ бипайвандад. Дар робита ба ин, касро низ бояд ҳушдор дод, ки ба шаклҳои давлатдории таърихие, ки дар асл худ бад набуданд, вале ба ҳар ҳол хеле зуд ба фурӯпошӣ гирифтор шуданд.

Хусусиятҳои ҷолибтарини бӯҳрони имрӯза кадомҳоянд?

Ба таври берунӣ ва рӯякӣ - ба монанди табларза - ҳарорати баланд ё ба истилоҳҳои сиёсии иқтисодӣ тарҷума карда мешавад: изтироб, шиддат дар ҳар маврид, нооромӣ ва бетартибӣ. Басо муњим аст, ки њар як танбалу танбал, балки тамоми лашкари ќарздорони воќеї њамеша бо садои баландтарин «оромї ва тартибот»-ро њамчун давои њама ситоиш мекарданд. Табиист, ки оромӣ ва тартибот умуман ҳадафи сиёсӣ нест, балки танҳо шартест, ки нишон медиҳад, ки шароити солим дар дохили бадани миллӣ ҳукмфармост. Аммо агар миллат бемор бошад, комилан табиист ва худ аз худ маълум аст, ки ин дар нооромӣ ва бесарусомонӣ зоҳир мешавад. Муносибати сиёсие, ки танҳо «оромӣ ва тартибот»-ро таблиғ мекунад ва мехоҳад онро барқарор кунад, бинобар ин, комилан нодуруст нигаронида шудааст; аз тарафи дигар, он танҳо кӯмак мекунад, ки беморӣ то ба таври амиқтар ворид шавад, то он даме, ки марг бо дардҳои даҳшатноктар
Ҳатто захмҳо ва чиркҳо, ки ҳамчун шахсият ҳисобида мешаванд, табиист, ки бемор низ ором бимонад, зеро бактерияҳо метавонанд ба таври аҷиб афзоиш ёбанд ва дар тамоми бадан паҳн шаванд ва онро дар дохили он пурра пӯсида кунанд. Не, баръакс: аз ифлосиҳо дур шавед! Инҳоро буридан лозим аст, кас дардҳои ҳамлаи оперативиро ҳамчун як сабаб нишон додан мумкин нест; беморро аз мухити бади худ баровардан ва пеш аз хама хуроки солиму пуркувват бояд гирифт.

Аломатҳои минбаъда пур кардани мансабҳои давлатӣ бо унсурҳои номуносиб, ҳаллу фасли масъалаҳои давлатӣ тавассути қарорҳои аксарият, ба вуҷуд омадани чунин қарорҳои аксарият дар парлумон, ки ҳеҷ гуна масъулият надоранд, интихоби чунин парлумонҳо аз рӯи ҳуқуқи интихобот, ки берун аз он воқеан озодтарин ва умумибашарӣ аст, вале дар дохили он тахмин мезанад.
набудани доварии омма ва танҳо фаҳмиши беҳтар ва ҳисси баланди масъулиятро пахш мекунад. Ҳукумате, ки ба аксариятҳои парлумонӣ вобаста аст, ки комилан тасодуфан ба вуҷуд меояд ва барои онҳо танҳо фикру мулоҳизаҳои ҳизбӣ-сиёсӣ ҳалкунанда мебошанд, табиист, ки аз ҷониби худ дигар муҳофизи объективии некӯаҳволии умумӣ нест, балки он аст.

Machine Translated by Google

замина барои сиёсатмадорони шӯҳратпарасти ҳизбӣ ва доктринаҳои якрав. Хамаи ин аломатхоро метавон бо калимаи «парламентаризм» чамъ кард.

Ин парламентаризм дурӯғи бузурги демократӣ дар бораи қобилияти худидоракунии мардум аст. Албатта, мо метавонем фикр кунем, ки шаҳрвандони давлати дорои масъулиятшинос ба таври бонуфуз дар масъалаҳои ҷамъиятӣ ва роҳбарӣ кардани сарнавишти ҷомеа ё кишвари худ комилан қодиранд, аммо ҳуқуқи интихоботӣ ба мисли як интихоботи умумӣ, мустақим ва махфӣ барои шахсони аз 21-сола боло аз ҳарду ҷинс, ҳатман тухми ҳукмронии нопок ва ношоиста дорад.

Дар баробари хукмронии нопоки парламентхо ва хукуматхо, ки ба он вобаста аст, имруз дар хакикат, сарфи назар аз хамаи шиорхои зиддикапиталистии марксистон, капитали калони карзй хукмронй мекунад. Молияи баланд ҳокими бемаҳдудияти давлат ва иқтисодиёт мебошад. Ҳеҷ як ҳукумат ҷуръат намекунад, ки бар зидди манфиатҳои фоидабахши ҷаҳони бонкӣ ва биржа чораҳои қатъӣ андешад. Ҳама миллатҳо ба ин қудрати ҷаҳонии фаромиллӣ тавассути қарзҳои хеле азими миллӣ ба манфиати худ ва боҷҳо вобаста шудаанд. Натичахои ин гуломии манфиатхо нихоят калон буда, тамоми чахонро дар муносибатхои иктисодию сиёсии миллй ба пояхои худ меларзонанд. Ҷамъоварии фоизҳо воқеан кори асосии ҳукуматҳо шудааст. Ин барои миллатҳо маънои истисмори даҳшатноки андозро дорад ва тавассути усулҳои гуногуни андозҳои мустақим ва махсусан ғайримустақим тавассути таварруми бемайлони прогрессивӣ, ки дар авҷи худ ба ғорати тамоми табақаи миёнаи пасандозҳои онҳо оварда расонд. Ин қоидаи бемаҳдуди машққои халтаи пул, дар паси ниқоби даъвои қонунӣ ба манфиат, бераҳмтарин қоидаест, ки ҳамеша дар ҷаҳон ҳукмронӣ кардааст. Ин боиси камбағалӣ ва фақиршавии омма ва махсусан он доираҳое мегардад, ки барояшон ба даст овардани пул ҳадафи худ ва аз ин рӯ нуқтаи марказии тамоми андешаи онҳо нест. Факат аз хамин окибати дахшатноктарини ин хукмронии мутлаки молиявй, яъне таназзули маънавии халкхое, ки дар зери ин хукмрон истодаанд, ба миён меояд. Ҳама ғаризаҳо ба дастёбӣ ва соҳибӣ нигаронида шудаанд, ҳама мафҳумҳои вафодорӣ ва имон ба дунболи беамони ба даст овардан ғарқ мешаванд, марди мӯҳтарам маҷбур аст эҳсос кунад, ки ҳамчун подош барои эҳтироми худ бояд ҳарчанд амиқтар ғарқ шавад, дар ҳоле ки беинсофӣ дар ҳама гуна тиҷоратҳои имконпазир ва ғайриимкон фоидаи бузург меорад. Доираҳои хеле калон барои зиндагии худ мубориза мебаранд, даромади тоқатшаванда тавассути кор танҳо душвортар мешавад.

Дар фронтхои пушида коргарон кушиш мекунанд, ки музди харчи бештар зиёд карда шавад, корпартоихо чойхои кори иктисодиро ба ларза меоваранд, истехсолоти онхоро лангон мекунанд ва бавосита аз ин бештар ба онхое, ки ба истехсоли бештари махсулоти хочагии халк, махз худи коргарон вобастаанд, зарар меоранд.

Ҳамчун як падидаи умумӣ мо метавонем ин шароитҳоро зери мафҳуми "мамонизм" ҷамъбаст кунем.

Ҷониби баръакси ин маммонизм ҷаҳонбинии марксистист, ки аз рӯҳияи зеҳнии қурбониёни вайронкунии маммонистӣ ба вуҷуд омадааст. Мо нагз медонем, ки саркардагони марксистхо мохирона тавонистаанд, ки аз ин кайфияти фикрй барои худ ба сифати сарвари капитали байналмилалй истифода баранд ва дар айни замон нафрати истисморшавандагонро аз худ дур кунанд, вале мо бояд дар ин чо бо як хислати зехние мубориза барем, ки он на танхо ба мукобили азнавсозии солими миллй, балки ба таври хеле душманона мубориза мебарад.
давлат.

Мохияти марксизмро дар он бояд дидем, ки вай моликияти хусусй-ро инкор мекунад ва бо хамин аз хар як иктисодиёт ва гайр аз ин хар як маданияти олй замина мебурад; баъд аз он, ки вай идеяи муборизаи синфй-ро ба вучуд овардааст ва бо хамин халкро аз хам чудо кардааст.

Machine Translated by Google

синфхои гуногун бо хамдигар мубориза мебаранд. Факат бадбахтии бе-номии халки русро нишон додан кифоя аст, ки дар Давлати Советӣ ин таълимоти нодурусти миллат ва иктисодиёт ба дарачаи олӣ табдил дода шуда буд.

Ва агар мо ҳоло микроорганизмҳои воқеии ин бемориро ҷустуҷӯ кунем, мо ба таври аҷиб дар ҳама ҷо бар зидди яҳудиён ҳамчун роҳбарон ва баҳрабардорони асосӣ баромад мекунем.

Масъалаи яҳудӣ ба як саволи ҷаҳонӣ табдил ёфта истодааст, ки беҳбудии киро ҳал мекунад ва вой халкхо вобаста аст.

Ба ин савол дар ин силсилаи Китобхона кори махсус бахшида мешавад[37] .

Баррасии таърих ба мо нишон медиҳад, ки миллатҳои ноумедшуда борҳо бо роҳи саркӯби хунрезӣ ва решакан кардани яҳудиён аз ин бадӣ раҳоӣ ёфтаанд - аммо пас аз чанд насл яҳудиён пас аз ин гуна погромҳо боз қавитар ва аз ҷиҳати молиявӣ тавонотар баргаштанд.

Аз ин рӯ, мо бояд аз ҷустуҷӯи роҳи ҳалли масъалаи яҳудиён ба ин усули ибтидоӣ даст кашем - воқеан, туяки ваборо алоҳида нест кардан мумкин нест, онро танҳо бо буридани ниёзҳои ҳаёташ аз он нест кардан мумкин аст.

Антисемитизм, ки дар тамоми ҷаҳон аланга мезанад, машъали он аст, ки халқҳо душмани бузургтарин ва марговари худро эътироф кардаанд, аммо ҳоло вазифаи мост, ки ин дониши дурусти эҳсосиро ба таври дуруст ва оқилона равона кунем.

Мубориза ба мукобили марксизм ва бо хамин ба мукобили яхудихо бо тарбияи монданашавандаи оммаи захролудшуда муваффак мегардад. Ин марҳилаи аввали ҷанги мост.

Шикастани ғуломии фоизҳо охирин ва сахттарин мубориза дар арсаи иқтисодӣ барои озодии мардум ва давлат аз шабакаи тиллоии молии фаромиллӣ мебошад.
кувва.

Танҳо пас аз гузаштан аз ин марҳалаҳо ва замоне, ки пирӯзӣ пурра ба даст оварда ва таъмин шуд, вақти он расидааст, ки тамоми ислоҳоти минбаъда, ки ба ҷисми нотавон ва бемори миллӣ иродаи нави зиндагӣ ва неруи нави ҳаётбахш мебахшад, ки дар навбати аввал он чиро, ки дар тамоми шуури мост, дарк кунад, ки ҳамаи мо бо дилҳои дурахшон бовар дорем ва барои он бо иродаи устувор саъй мекунем:

эҳёи Олмон.

Германияи Бузурги нав, озод, муттаҳид дар ҳолати солим, устувор ва тавонои кор ва иҷроиш.

---

37 Асари Федер оид ба яҳудиён «Ди Ҷуден» соли 1933 ҳамчун ҷилди 45-и Библиотеки Миллӣ нашр шудааст.

Machine Translated by Google

2. Барнома

Пайдоиши барнома

Ҳар кор нақшаеро тақозо мекунад, ҳар як амалӣ бояд эҷоди ақлонӣ бошад. Планхои бинокорй хар кадар аник ва хубтар тартиб дода шаванд, бино хамон кадар зеботар ва тезтар комат рост мекунад. Ҳатто сохторҳои нави сиёсӣ нақшаи дақиқи сохтмонро талаб мекунанд, ки инро дар ин ҷо барномаи сиёсӣ меноманд.

Талабхое, ки бояд ба программам сиёсй гузошта шаванд, хеле баланд ва хеле гуногунанд. Гап дар бораи вазифаи масъулиятноки олй меравад, барои бехбудй ва мусибати халки худ аз он вобаста аст, ки оё план хуб буд. Барнома бояд минбаъд бо мухтасартарин, бо тамоми соҳаҳои муҳими ҳаёти ҷамъиятӣ сухан ронад, бояд ба ҳар як танқид тоб оварад, худро муфассал аз даст надиҳад, набояд ба мухолифон ягон нуктаи заифии нолозимро пешниҳод кунад, ҳеҷ гуна умедҳои утопикиро бедор накунад, ки баъдтар қонеъ карда намешаванд. Программа бояд симои содики давлати оянда ва иктисодиёти нав бошад. Он бояд ба ҳама наҳваи сохтори давлатию иқтисодии дилхоҳро нишон диҳад, аммо дар ҷузъиёти он иҷроишро низ маҳдуд намекунад ё пешгӯӣ намекунад.

Ҳар як барнома низ таърих ва таҳаввулот дорад, аммо он бешубҳа санги таҳкурсии дурустии аслии ҳаракат аст, агар пас аз ин қадар сол ҳеҷ чизи муҳиме дар вижагиҳои асосии он тағир дода нашавад ва танҳо баъзе норавшаниҳо бартараф карда шаванд. Танхо нуктаи мухнмтарин ва чолиби диккати программам программам кухна аз 24 феврали соли 1923, №. 11, «Барҳам додани даромад бе меҳнат ва кӯшиш, шикастани ғуломии фоизҳо» ба таври фаврӣ муносибати ҳамаҷонибаи барномавиро аз ҷиҳати сиёсӣ, миллӣ, молиявӣ ва иқтисодӣ талаб мекунад. Баррасии муфассали ин нукта дар он замон ончунон зарурати мутлаќ набуд, зеро он замон навиштањои муфассалтари марбут ба ин "Манифести шикастани ѓуломии фоиз ва муфлисии давлат, њалли он" ќариб ягона навиштањои мављуда буда, ба муассисон ва аввалин пайравони њаракат комилан маълум ва ошно буданд. Аз чихати мазмуни интеллектуалии ин навиштахо доираи фаъ-олияти социалистиро илова кард-
бо наќшањое, ки аллакай дар он ваќт аз рўи хусусиятњои бунёдии худ муайян шуда буданд - ба иродаи навсозї, ки доирањои хурдро дар атрофи Антон Дрекслер38 ва Адольф Гитлер гирд оварда буданд, ба доирањои аќидањои миллатчигї ва популистї.

Махз хамин нуктахо ва талабхои программавй мебошанд, ки харакати озодихохии национал-социализми немис ба воситаи онхо худро аз хамаи гуруххо, харакатхо ва партияхои дигари популистй ва миллатчигй мохиятан ва асосй фарк мекунад ва ба воситаи онхо аз хамаи партияхои ба ном парламент, ки аз тарафи худ танхо зухуроти хукмронии маммонистй-плутократй мебошанд, фарк мекунад.

Зарурати дигар дар таҳияи нави барнома ба даст овардани возеҳтар буд
шакл ва сохтори аниќ нисбат ба соњањои алоњидаи њаёти љамъиятї. Ин ҳодиса рӯй дод.

Дар ин ҷо вазифаи ман аст, ки дар бораи боз як кори бунёдкоре фикр кунам, ки пайдоиши худро ба зуҳури мувозии сотсиализми миллӣ дар Австрия ва Чехия вобаста аст, ман китоби

---

38 Антон Дрекслер (1884-1942) дар якҷоягӣ бо Дитрих Эккарт ва Федер, яке аз муассисони ҳамтои олмонии Deutsche Arbeiter Partei дар Мюнхен буд. Дрекслер вазифаи президенти фахрии партия буд, ки Гитлер дар соли 1921 пешвои равшани партия шуда буд. Дрекслер соли 1923 партияро тарк кард ва баъди ба сари хокимият омадани Гитлер дар соли 1933 дубора ба сафи партия дохил шуд.

Machine Translated by Google

инженер Юнг39, намояндаи немисхои Судет дар Чехословакия дар парламенти Прага.

Национал-социализми Австрия дар ибтидои худ ба замони пеш аз чанг бармегардад. Доираи идеяхои он бештар ба кушиши ба хам мувофик овар-дани чахони идеяхои социалистӣ бо идеяи миллатчигӣ такья мекард, дар сурате, ки социализми националии Германияи Рейх, ки танхо пас аз пошхурӣ — дар хакикат бе хабари мавчудияти ин национал-социализми Австрия ба вучуд омад, аз аввал мавкеи асосии муборизаро ба мукобили марксизм кабул кард.

Имрӯз ин ду ҷунбиш дар ҳадафҳои муштараки худ муттаҳид шудаанд.

[39] Инженер Рудольф Юнг вакил аз Троппа

Machine Translated by Google

Программам миллӣ ва иктисодии НСДАП

Максади мо — аз нав ба вучуд овардани Германия дар рухи немис ба озодии немис.[40]

Роҳ ба ин ҳадафи асосӣ ин аст:

I. Принсипи сиёсии миллӣ: Рейхи Германия хонаи немисхо мебошад.

1. Дар сиёсати берунӣ:

1. Барпо намудани давлати пушидаи миллӣ, ки тамоми немисхоро дарбар мегирад.

2. Намояндагии тавонои манфиатҳои Олмон дар хориҷа.

2. Дар сиёсати нажодӣ:

3. Аз хамаи вазифахои масъули-ятнок дур кардани яхудиён ва хамаи немисхо хаёти чамъиятӣ.

4. Манъи муҳоҷирати яҳудиёни шарқӣ ва дигар хориҷиён паразитӣ. Хориҷӣ ва яҳудиёни душвор шояд депорт карда шаванд.

3. Дар сиёсати шаҳрвандӣ:

5. Танҳо олмоние, ки худро ба фарҳанг ва ҷомеаи олмонӣ ваъда додааст, метавонад хукукхои гражданин давлатиро ба амал мебароранд.

6. Касе, ки немис нест, метавонад дар давлати Олмон танҳо ҳамчун меҳмон зиндагӣ кунад ва зери қонунҳои хориҷӣ қарор гирад.

7. Ҳуқуқ ва манфиатҳои немисҳо аз манфиатҳои аъзои хориҷӣ болотаранд миллатҳо.

II. Принсипи сиёсии иќтисодї: Вазифаи иќтисодиёти миллї конеъ гардонидани талабот аст, на даромаднокии сармояи ќарзї.

8. Социализми миллӣ моликияти хусусӣ-ро ба таври асосӣ эътироф намуда, онро ба зери мухофизати давлатӣ.

9. Аммо некӯаҳволии мардум ба ҷамъ кардани сарвати беандоза дар дасти шахсони алоҳида маҳдудият мегузорад.

10. Хамаи немисхо барои баланд бардош-тани некуахволии умумӣ ва маданият.

11. Дар доираи ин ухдадории умумии мехнатии хар як немис ва бо эътирофи принципиалии моликияти хусусӣ ба хар як немис имконияти озоди ба даст овардан ва ихтиёрдории озодонаи даромади мехнатии худ дода мешавад.

12. Якҷояшавии солими тиҷорати хурд, миёна ва калон дар тамоми соҳаҳои ҳаёти иқтисодӣ, аз ин рӯ, дар соҳаи кишоварзӣ низ нигоҳ дошта мешавад.

13. Корхонахои азим (корпорацияхо, синдикатхо ва трестхо) мубориза бурда мешаванд.

14. Судхурӣ ва рэкет, инчунин бе-рахмона ганӣ гардонӣ бо харочот ва зарари халк, чазои катл мешавад. 15. Барои хар як немис чорӣ намудани як соли кори хатмӣ.

---

[40] Барои муҳокимаи муфассали ин нуктаҳо ба дастури Feder's Das Programm der NSDAP und seine weltanschaulichen Grundlagen, Мюнхен, 1927; tr. ETS Dugdale, Барномаи NSDAP ва консепсияҳои умумии он, Мюнхен, 19

Machine Translated by Google

III. Принсипи сиёсии молиявӣ: Низоми молиявӣ дар хидмати давлат қарор дорад, ваколатҳои молиявӣ наметавонанд дар дохили давлат давлат ташкил кунанд; Ҳамин тариқ, ҳадафи мо: шикастани ғуломии фоизҳо тавассути:

16. Озод кардани давлат ва бо он мардум аз карзи фоизаш ба калон сармояи қарзӣ.

17. Милликунонии Reichsbank GmbH. ва банкхои марказй.

18. Маблаггузории хамаи корхои калони давлатй (таркиди гидроэнергетика, роххои автомобильгард ва гайра) бо рох надодан аз карз аз хисоби додани путёвкахои хазинадории давлатй бефоиз ё бо усули бепул.

19. Ба муомилот баровардани асъори устувор дар асоси фарогири.

20. Барои додани карзи бефоиз ташкил кардани банки бинокорию хочагй (ислохоти валюта) гайритичорати.

21. Бозсозии куллии системаи андоз аз руи принципхои социалистй, хочагии халк. Озод кардани истеъмол аз бори андозҳои ғайримустақим ва истеҳсолот аз андозҳои маҳдудкунанда (ислоҳоти андоз ва озодкунии андоз).

IV. Принсипи сиёсии иҷтимоӣ: Некӯаҳволии умумӣ қонуни олӣ аст.

22. Инкишофи саховатмандонаи сугуртаи пиронсолй бо рохи миллй кунондани системаи рентаи хаёт. Ба хар як рафики немиси эхтиёчманд аз синни муайян ё дар сурати пеш аз мухлат руй додани кобилияти доимии рузгордорй нафакаи мувофик кафолат дода мешавад.

23. Дар даромади кор бо хиссаи хамрохнашаванда дар масъулият барои ичрои вазифахои хочагии халк аз руи корхо-нахои истехсолй аз руи нишондихандахо ва синну сол таксим кардани хамаи одамоне.

24. Мусодираи тамоми фоидаи чанг ва революция, ки ба мехнати халол асос наёфтааст, инчунин молу мулке, ки бо рохи хазинадорй ва рибо ба даст оварда шудааст ва барои инкишофи сугуртаи ичтимой истифода бурдани онхо.

25. Бартараф намудани норасоии манзил тавассути биноҳои нави манзилӣ дар саросари Рейх тавассути Бонки нави ғайритиҷоратии сохтмонӣ-иқтисодӣ, ки тибқи моддаи мазкур таъсис дода мешавад. 21.

V. Дар маданият-сиёсат: Гул-гулшукуфии тамоми илм ва санъати тасвирй дар асоси давлати аз чихати сиёсй озод, аз чихати иктисодй солим максади асосии фархангии мост.

Ин бояд тавассути:

26. Тарбияи ҷавонон аз ҷиҳати ҷисмонӣ солим ва аз ҷиҳати ақлонӣ озод аз руи анъанахои бузурги хаёти интеллигенцияи немис.

27. Озодии комили эътиқод ва виҷдон.

28. Муҳофизати махсуси эътиқоди масеҳӣ.

29. Саркуб ва истисно кардани таълимоти диние, ки ба хисси ахлокии немис мухолифанд ва мазмунашон характери харобкунандаи давлату миллат доранд.

30. Бархам додани хама гуна таъсири зарарнок дар адабиёт ва матбуот, сахна, санъат ва кино.

31. Озодии тахсил дар университетхои Германия, ташаккули табакахои хукмрони одамони характернок.

Machine Translated by Google

VI. Ҳарбӣ:

32. Тавассути ҷорӣ намудани қонуни ҳарбӣ барои ҳар як озод, тавоноии ҳимояи миллат олмонӣ.

33. Бархам додани кушунхои зархарид.

34. Ташкил намудани армияи милиция барои мудофиаи Ватан дар назди корпуси офицерии касбй, ки бо интизоми катъии иерархй барпо карда мешавад.

VII. Дигар ислоҳот:

35. Ислохоти системаи матбуот. пахш кардани хамаи воситахои матбуот, ки ба ташвиши халки немис мухолифанд. Масъулияти сахттарин барои ҳама хабарҳо бардурӯғ ё тамоюли таҳрифшуда.

36. Ислоњоти њуќуќи интихобот бо барњам додани шаклњои коррупсионии маъракаи интихоботї ва бемасъулиятии интихобшудагон (даъунї).

37. Рушди палатаҳои касбӣ.

38. Ислоњоти њокимияти судї дар соњаи

Қонуни замин – (эътироф кардани ҳуқуқи моликият ба замин, ба иҷора дода нашудани замин аз ҷониби сармояи хусусӣ, ҳуқуқи афзалияти давлат ва ба давлат баргардонидани замин дар сурати беэҳтиётона идора кардан).

Конуни гражданй - (мухофизати шаъну шарафи шахей ва саломатй, нисбат ба хифзи хукукии яктарафаи моликияти имруза хеле сахттар аст).

39. Ислоҳоти конститутсионӣ:

Конститутсия: Конститутсия, ки ба характери олмонӣ мувофиқ аст, роҳбарияти давлати соҳибихтиёр аст, ки ба мақоми олӣ нигаронида шудааст. - Новобаста аз он ки ин вазифаи олиро монархе, ки аз ҷониби мардум интихоб мешавад, ишғол мекунад ё аз ҷониби ду ё се мансабдори олии масъули рейх бояд баъдтар аз ҷониби мардум муайян карда шавад.

Характери федералии Рейх: Хайати халки немис аз музофотхои гуногун, ки аз дохили кабилахо ва таърих вобаста аст, истицлолияти хаматарафаи давлатхои федералии алохидаро нисбат ба корхои дохилии худ шарт мегузоранд.

Гамхории рейх дар бораи намояндагии халки немис дар берун, паспорту пулакй, минбаъд, армия ва флот мебошад.

Се мухолифи асосй садди рохи ичрои ин программаи миллй ва иктисодии социализми миллй истодаанд. Марксизм, парламентаризм ва пеш аз ин хар ду капитали калони карзй.

. Муборизаи зиддимарксистии мо ба мукобили таълимоти парокандакунандаи давлати 1 еврей Карл Маркс, ба мукобили таълимоти парокандакунандаи халк дар бораи муборизаи синфй, ба мукобили таълимоти парокандакунандаи иктисодиёт дар бораи инкор кардани моликияти хусусй ва ба мукобили концепцияи соф иктисодии материалистии таърих нигаронида шудааст.

2. Муборизаи зиддипарламентии мо бар зидди бемасъулиятии намояндагони ба истилоҳ мардумӣ, ки масуният надоранд, ҳеҷ гоҳ барои оқибатҳои қарорҳои худ масъулият нахоҳанд дошт, инчунин бар зидди ҳама хисороти расида аз он (фасод, хешутаборбозӣ, ришвахорӣ) ва бадтарин оқибаташ – ҳукумати вобастаи чунин парлумон нигаронида шудааст.

Machine Translated by Google

3. Мубoризаи зидди мам-лакати мо, ки аз ду фронти дигари чангӣ болотар аст, ба мукобили иктидори молиявии тамоми чахон, яъне ба мукобили хунрезии доимии молиявию иктисодӣ ва истисмори халки мо аз хисоби капитали карзи калон нигаронида шудааст.

Аммо ин мубориза, аз тарафи дигар, инчунин мубoризаи тавонои фикрӣ ба мукобили рухи харобкунандаи материалистии худпарастӣ ва тамаъкорӣ бо тамоми зухуроти фосидкунандае, ки дар хамаи сохахои хаёти чамъиятӣ, иктисодӣ ва мадании мо ба амал меояд, мебошад.

Дар тахлили охирин ва амик сухан дар бораи мубoризаи ду чахонбини меравад, ки тавассути ду сохтори зехнии ба таври куллан фарккунанда — рухи истехсолӣ ва эчодкор ва рухи хасисонаи сайёр ифода меёбад. Рӯҳияи созандае, ки дар хок реша давонда ва боз дар таҷрибаи метафизикӣ ҷаҳонро мағлуб мекунад, намояндагони асосии худро дар одами ориёӣ пайдо мекунад - рӯҳияи бухлу тиҷорӣ ва моддӣ, ки сирф ба ин дунё нигаронида шудааст, дар яҳудӣ намояндаи асосии худро меёбад.

Сотсиализми миллӣ ба мисли Антисемитизм решаи аслии бадӣ дар рӯҳияи материалистии яҳудиёнро мебинад, аммо инчунин медонад, ки ин ҷанги пурқуввати таърихи ҷаҳонӣ наметавонад дар талабҳои сирф манфии антисемитӣ истода бошад, аз ин рӯ, тамоми барномаи миллӣ ва иқтисодии сотсиализми Миллӣ аз бешубҳа бунёдӣ, вале манфии антисемитӣ хеле болотар аст, ки мубoризаи миллии сотсиалистиро бо нишон додани симои созандаи як давлати сотсиалистӣ чӣ гуна бояд ба таври мусбӣ нишон диҳад.

Агар ин максади асосӣ ба даст ояд, он гох Партияи национал-социалистӣ пароканда карда мешавад. Он вакт социализми миллӣ мазмуни хаёти тамоми халки немис мегардад. Партияи национали социалистии коргарии Германия дар хакикат умуман партияи парламентӣ ба маънои анъанавии ин калима нест, балки танхо кисми катъӣ, ба ояндабинона ва ба оянда нигаронидашудаи ахолиест, ки дар атрофи рохбари аз чихати ирода ва шуури пуркувват чамъ омадаанд, то ки Германияро аз нангу номуси берунӣ, аз харобӣ ва фасоди дохилӣ, ба мавкеи солим, аз чихати иктисодӣ, берунӣ, аз чихати маданӣ, аз чихати иктисодӣ солим, аз чихати маданӣ ва берунӣ барорад. гул-гулшукуфӣ, аз чихати интеллектуалӣ ва ахлокӣ баланд бар-доштани чамъияти миллӣ.

Мо мехоҳем, ки Рейхи ҳаваси Олмонро созем, чунон ки Geibel41 онро месарояд:

Яке аз берун, бо шамшери тавоно,
Дар гирди байраки баланд гирд омада,
Ботинӣ бой ва гуногунранг,
Ҳар як қабила бо роҳи худ!

---

41 Эмануэл Гейбел (1815-1884) шоир ва драматурги олмонӣ буд, ки чандин шеърҳои ватандӯстона навиштааст, ки аз ҷониби доираҳои либералии муосири «олмонии ҷавон» дар атрофи нависандагони яҳудӣ Генрих Гейне ва Людвиг Борне мавриди ҳамла қарор гирифтанд, вале баъдтар аз ҷониби Национал-Сотсиалистҳо ҳимоят карда шуданд.

Machine Translated by Google

3. Сохти давлатї – миллї

Давлати социалистӣ

Идеяи национал-социалистии давлати Германия

Мо аллакай дар боби асосхои сиёсии хокимият кайд карда будем, ки хар як дур шудани хукмрони немис аз вазифахои соф немисхо барои халки немис окибатхои бадтаринро ба амал овард. Агар кас таърихи Олмонро аз назар гузаронад, ҳамеша орзуи немисҳо ба давлати пӯшидаи миллӣ танҳо дар давраҳои кӯтоҳи таърихӣ амалӣ мешавад, ин орзуи олмонӣ гаштаву баргашта аз байн рафт ва Олмон гаштаву баргашта ба беқувватӣ ва парокандагӣ ғарқ шуд. Ҳамин тариқ, аз тамоми таърихи Олмон як сабақе устувор аст, ки танҳо баста шудани миллат дар дохили давлати пуриқтидор ба Олмон имкон медиҳад, ки ба хатарҳои азиме, ки танҳо аз вазъи номусоиди геополитикии худ ба сари ӯ меоянд, муқобилат кунад. Қариб дар ҳеҷ ҷое, ки Олмон сарҳадҳои табиӣ надорад, қариб дар ҳама ҷо вай аз ҳамлаҳои душманона озод ва бидуни муҳофизат ҷойгир аст. На баҳре, ки Англияро ба ҳам мепайвандад ва на кӯҳҳои баланде, ки Испания ва Италияро аз ҳамсоягони худ ҷудо мекунанд, Олмонро муҳофизати табиӣ намедиҳад. Фаронса дар муқобили мо танҳо як тарафи кушод дорад, Русия ҳамон. Танҳо Олмон дар байни дигар миллатҳо - ҳамчун дил - ва ҳамчун майдони ҷанги Аврупо ҷойгир аст. Дар сарзамини немисҳо бо лашкарҳои испанӣ, фаронсавӣ, инглисӣ, шведӣ, русӣ ва муғулӣ меҷангиданд, дар хоки Олмон ҷангҳои даҳшатноки динии ҷанги сӣ сола меҷангиданд ва баръакс немисҳо дар хидмати хориҷӣ барои манфиатҳои хориҷӣ дар тамоми сарзаминҳо хун рехтанд. Модари Германия аз хазорон захмхое, ки лашкари хоричиаш зада буданд ва аз чанги писарони худаш дар у зада буданд, хун рехтааст. Таърихи Олмон то ҳадде фоҷиабор аст, ки орзуи немисҳо ба Рейхи ягона ва пӯшидаи Олмон дар афсонаҳо, дар достонҳои Барбароссаи кӯҳна дар Kyffhäuser[42] дохил карда шудааст. Татбики идеяи давлати Германия дар тули асрхо — орзую умеди бехтарин одамони миллат, то соли 1871 охангари тавоно ягонагии Германияро мустахкам на-муд. Дар рохи ба амал баровардани давлати бузурги Германия, ки бояд хамаи немисхоеро, ки бо ватани худ алоцаи территориявӣ зиндагӣ мекунанд, дар бар мегирад, бисьёр чизхоро талаб кардан лозим буд. Аммо аллакай ин қисман амалӣ шудани ҳаваси Олмон ба мо гули баланди таърихи Олмонро дод, ки қаблан хеле кам буд.

Аммо мо набояд бо "агар" ва "вале" ҳисоб кунем, балки бояд аз таърих ибрат гирем.
Сиёсат таърихест, ки дар ҳоли ҳозир аст ва агар аз “таърих” барои мардуми мо наҷот гул кунад, давлатдорӣ, сиёсати миллии мо бояд бо эҳтиром ба он чизе, ки дар таърих ба вуҷуд омадааст, аз хатогиҳои замони пеш дурӣ ҷӯяд ва ба суннати беҳтарин бипайвандад. Шахсе, ки сиёсатмадори бе таърих, ки аз курсии худ ба таври догматикӣ таърих меофарад, метавонад ба сари халк фацат мусибат оварад, чунон ки мо дар солхои охир аз хукумати нави марксистни немис — намоишчиён аз сар гузарондаем. Чи тавре ки фалокатовар ва харобиовар аст, тамоман вайрон шудани шакли кухнаи чамъиятӣ, хусусан вакте ки ин харобӣ бо кувваи харакати марксистӣ якхела бошад, он кадар кухна танхо аз сабаби кухна буданаш кам нигох дошта мешавад.

Дар ин чо бори дигар фочиаи рухияи консервативӣ, ки аз чихати эчодӣ бесамар ва

---

42 қаторкӯҳҳои Kyffhäuser байни иёлатҳои Тюрингия ва Саксония-Анҳалт макони оромии императори Рими муқаддас Фридрих Барбаросса (1122-1190) ҳисобида мешавад, ки дар ҷараёни ҷанги сеюми салибӣ дар дарёи Салеф дар Туркия ғарқ шуда буд.

бе хаёл, вай хама чизи навро танхо барои он рад мекунад, ки вай нав аст ва ба шаклхои кухнашуда, ки кайхо мохияти худро гум кардаанд, устуворона часпидааст. Мардум ва давлат мумиё ва сохтмон не, балки мавҷудоти зиндаанд; либоси як бор буридашуда абадӣ мувофик нест.
Танҳо баъзе хислатҳои хеле бузурги асосӣ тавассути сарнавишти миллатҳо кашида мешаванд ва беэътиноӣ ба чунин донишҳои ибтидоӣ ҳамеша интиқоми сахт аз миллатҳо гирифтааст. Барои мо, немисхо таълимоти асосии таърихии сиёсии миллй ин аст: «Муттахид шавед!».

Аммо вожаи «муттаҳид»43 маънои «ваҳдат»44 нест , балки «дар мувофиқа будан»-ро дорад45. Танхо дар асоси созиши кабилахои немис дар бораи принципхои сиёсати берунй ва дохилй хамчун гули бехтарини худ давлати озоди дохилй, ки аз чихати берунй тавонои дорой вазни байналхалкй мебошад, ба вучуд овардан мумкин аст.

Аз ин рӯ, барои давлати Олмон на ягон ангезаи иқтисодии аврупоӣ ё байналмиллалӣ, калисо ё башардӯстона, балки танҳо манфиати тамоми миллати немис вуҷуд дорад. Ман «ангеза»-и амалиёти сиёсиро дар назар дорам. Дар баробари ин, табиист, ки таъсири калисо, иқтисодӣ ва умуман инсонӣ вуҷуд дорад, ки бояд ба таври кофӣ арзёбӣ ва баррасӣ карда шаванд. Аммо принцип бояд чунин бошад ва боқӣ монад, ки давлати миллии Олмон бояд танҳо немисҳоро намояндагӣ кунад ва ин дар сиёсати дохилӣ ва берунӣ бошад.

Аз ин рӯ, ҳадафи сиёсии миллии мо ин аст:

1. Барпо намудани давлати пушидаи миллй, ки тамоми немисхоро дарбар мегирад.
2. Намояндагии пурзури тамоми манфиатхои Германия дар хорича.

Идеяи миллатгароӣ

Шарти пешакии бедоршавӣ ё беҳтараш, аз нав бедор шудани шуури қавии миллӣ аст.

аз хамаи вазифахои масъулиятноки хаёти чамъиятй дур карда шудани хамаи яхудихо ва немисхо.

Муборизаи катъии мудофиавиро ба мукобили истилогарони яхудихо кариб дар хамаи сохахои хаёти чамъиятии мо танхо бо кувваи пурраи социализм ба амал мебарорад. Муборизаи зидди яхудиён муборизаи бошуурона барои рухи немис ва озодии немис мебошад.

Таъсир ва таъсири яҳудиёнро ба мардуми мизбони худ ҳеҷ гоҳ бо муносибатҳои қудратӣ ва набардҳои халқҳои дигар муқоиса кардан мумкин нест, балки танҳо бо мубориза барои ҳаёт ва марг байни ҷисми солим ва микробҳои заҳролуди марговар, ки ба он ҳамла кардаанд, муқоиса карда мешавад. Вакте ки ба организми зинда бо бациллахои захрнок хучум карда мешавад, танхо савол ба миён меояд: ё кувваи солими бадан устои вайронкунандагони хоричй мешавад — баъд онхоро мебурад — ё дигар хокимияти онхо на-мешавад ва аз сабаби онхо мемирад. Инчунин барои халқҳои мизбони яҳудиён дар тамоми ҷаҳон танҳо ин аст: ё яҳудиёнро аз ҷисми миллӣ буред, ё ба хотири яҳудиён бимиред.

Маҳз муқоиса бо бадани инсон ва микробҳо ба мо ба таври графикӣ нишон медиҳад, ки ақидаи дӯстдоштаи гумроҳкунанда то чӣ андоза печида аст, ки яҳудиён дар ҳама ҷо танҳо ба хотири самаранокии бештари худ кор мекарданд ва ба ин далел ҳамла ва таъқиб ба онҳо хеле нодуруст ва ноодилона аст. Фақат гуфтан мумкин нест, ки микробҳои вабо низ нисбат ба одам ин қадар қавитар ва муассиртар аст ва аз ин рӯ вай бар одами солим ғолиб омадааст - не,

---

[43] 'einig'
[44] 'Einheit'
[45] "Эйнигкейт"

Machine Translated by Google

барои одам захр аст. Ва махз дар ин муборизаи организми зинда бар зидди захрхои хучумкунанда, аломатхои махсуси захролудшавӣ бо табларза, судоргахо, аломатхои фалач ва гайра ба амал меоянд, аз ин ру, чанги миллатхое, ки аз тарафи яхудихо хамла кардаанд, бо аломатхои хеле шабеҳи бемори - ноороми ва изтироб дар ҳаёти шаҳрвандӣ ва сиёсӣ, шӯришҳои пурқуввати ҷанги шаҳрвандӣ, ваҳшати пурқувват дар ҷисми шаҳрвандӣ, ваҳшати пурқуввати миллӣ, тақаллуби шадид дар ҷисми шаҳрвандӣ зоҳир мешавад. аломатҳои хоси фалаҷ махсусан дар қисмҳои зеҳнии миллатҳо - дар ҳукуматҳо. Пас танҳо як суоле матраҳ аст, ки оё доираҳои бошуури миллӣ, ки душманро мешиносанд, ба ҳушдор додан ва равшансозии ҳукуматҳо муваффақ мешаванд ё дар ташкили ҳукумат ва безарар гардонидани худи яҳудиён – он гоҳ дармон бо итминон ворид мешавад? агар дар ин кор муяссар нагардад, марги миллӣ баробар ба таври возеҳ ворид мешавад. Роҳи сеюм нест. Изолятсияи муваққатӣ - бо тасвири тиббӣ мондан - танҳо табобатҳои намоёнро ба вуҷуд меорад: дер ё зуд бактерияҳо аз нав ба рагҳои хунравии бадан медароянд, анҷоми ин муборизаи дуввум барои бемор марговар аст.

Ҳалкунанда барои муваффақияти ниҳоӣ - чун дар ҳаёт - иродаи қудрат аст. Бе ин ирода ба қудрат – бе ин ирода ба нигоҳдории миллат миллат беихтиёр ба суқут оварда мешавад. Он чизе, ки аслан ба поён намерасад, ба ғулом, одамизод, ғулом ва ходими қудрати умумиҷаҳонии яҳудӣ табдил меёбад.

Ин муборизаи ҳаёт ва марг аст. Бисьёр аскарони пурмахсул ба рох баромаданд, вале аксарияти рафицони миллии мо хануз дар хобанд. Маориф гаштаю баргашта, монданашаванда роҳи ҳал аст. Он чизе, ки ин тарбияро махсусан душвор мекунад, беҳунарӣ ва нармии ориёиҳо маҳз дар ҳамин саволҳои муҳими нажодӣ аст.

Омехтаи қавии нажодӣ дар худи мардуми немиси мо, бешубҳа, шуури равшан ва баланди нажодиро дар шумораи зиёди одамон қариб пурра дафн кардааст, ки ба ҷои донистани дақиқи қонунҳои нажодӣ танҳо эҳсоси нафрат нисбати яҳудиёни нажодӣ боқӣ мондааст. Дар навбати худ яҳудӣ дар тӯли беш аз ду ҳазор сол дар шинохти равшани аҳамияти барҷастаи нигоҳ доштани покии хун барои хислат ва миллат қонунҳои нажодии худро ба таври қатъӣ риоя мекард .

Аз тарафи дигар, вай тавонист ташвиқоти нажодиро ҳамчун ахлотҳои кӯҳна муаррифӣ кунад, ки дар робита ба омехтагии нажодӣ дар Олмон, мутаассифона, барои ӯ бо намуди муайяни асоснок имконпазир буд. Ба ҷои нафрати яҳудиён нисбат ба илми нажодӣ, ки немисҳо бо қатъияти комил бо талаби: «Олмон, хунатро пок нигоҳ дор!» муқобилат мекарданд, олмонӣ дар ин соҳа ҳатто аз санъати равоншиносии яҳудӣ47 пасттар буд. Асри равшанфикр бо идеалҳои башардӯстонаи худ воқеан ба яҳудиён аз занҷирҳое, ки аҷдодони мо бо хирадҳои баланди худ бар зидди ҳуҷуми рӯҳи яҳудии ғоратгарӣ ва рибо сохта буданд, раҳоӣ овард, аммо барои мо танҳо як парешонӣ ва номуайянӣ дар ин масъалаи асосӣ буд. Бо ҳукми: «яҳудиён ҳам мардонанд» - ҳукме, ки ҳеҷ гоҳ аз ҷониби касе баҳс карда мешуд ва ҳеҷ гоҳ баҳс намекунад - вуруди яҳудиён ба ҳуқуқи баробари шаҳрвандӣ дода шуд. Муқовимати миллӣ ва нажодӣ бар зидди халқи яҳудиёни хориҷӣ, ки сохтори ақлонии тамоман дигар доранд, бо ҳамин қатъ карда шуд ва мубориза бар зидди озодии шаҳрвандӣ аз аввал маъюб шуд.

Акнун аз ин минбар фатхи тамоми иктисодиёти мо ва,
дар вактхои охир хаёти чамъиятӣ то вазъияти хозираи хукмронии бемахдуди яхудиён.

---

46 Ниг. цилдхои Китобхонаи миллии социалистӣ оид ба нажод ва яхуд!
47 Санъати эътиқод.

Machine Translated by Google

Як силсила шаҳодатҳои худи яҳудиён нишон медиҳанд, ки онҳо худро ҳамчун як давлат дар дохили давлат ҳис мекунанд, ки онҳо нисбат ба халқҳои мизбони худ нисбат ба рафиқони нажодии худ дар дигар кишварҳо бештар алоқаманданд.

Аз ин хисси яхудй дар байни халкхо ба хам зич алокаманд будани халкхо дар сохаи муносибатхои сиёсии берунии халкхо дар чанг ва сулх бевосита хатархоро ба вучуд меорад.

Аммо, дар аввал, диққати яҳудиён ба талаби афзалиятҳои иқтисодӣ нигаронида шуда буд. Дар ин ҷо бори дигар кӯшиши бемаҳдуд ба фоидаи онҳо, ки аз эҳсосоти иҷтимоӣ нисбат ба мардуми мизбонашон осеб дида буд, онҳоро ба ҷои хуб гузошт.

Ҳамчун ихтироъкорон ва барандагони системаи кредитии муосир ба зудӣ барои онҳо кори осон буд, ки тамоми иқтисоди молиявии давлатҳо ва тавассути бонкҳо ва биржаҳо, инчунин сектори хусусиро бештар зери таъсири онҳо қарор диҳад.

Аз ин ҷост, ки яҳудиён пас аз эҷоди вазъи молии худ низ ангуштони худро ба маҳсулоти зеҳнӣ-фарҳангии миллат дароз карданд; Дар ин ҷо рӯҳи ҳаракаткунанда, зеҳни тез, фаҳмиши интиқодӣ - хусусиятҳое, ки аксар вақт ҳамчун бартариҳои муайян ба рӯҳи ҷиддӣ, вазнин ва заминии ориёӣ ба назар мерасанд, ба кӯмаки онҳо омаданд.

Аммо дар асл танҳо инстинкт дуздӣ, бевиҷдонӣ ва бевиҷдонӣ буд, ки аллакай дар таълимоти динии онҳо эълон шудааст. Барои яҳудӣ, тибқи таълимоти Шулчан Аруч48, моли ғайрияҳудӣ монанди моликияти бе хоҷа аст - дар он ҷо, то яҳудӣ онро аз худ кунад! Яхуд тамоми воситахои банк ва техникаи биржаро ба хизмати худ гузоштааст. Анонимизатсия - ғайриманқул кардани иқтисодиёти мо тавассути шакли саҳҳомии ҷамъияти саҳҳомӣ - ба андозаи муайян сармояи аз кор ҷудошуда дорад, саҳмдор дар ҳолатҳои нодир чизе аз корхонаи худро медонад, вай ба даромаднокии пули худ танҳо яктарафа манфиатдор аст.

вақте ки вай онро дар шакли саҳмияҳо гузоштааст. Ин падидаро дар ин чо бояд зикр кард, зеро бо ин бесабабгардонии иктисодиёти мо таназзули он низ меравад. Соҳибкор ва истеҳсолкунанда, ки корхонаи худро аз сифр бунёд кардааст, талаботи муштариёни худро медонад, то ҳол шарафи тиҷоратро дорад ва вазифаи худ медонад, ки ба талаботи воқеии иқтисодиёт истеҳсол кардани маҳсулоти устувор, хуб ва пойдор мувофиқат кунад, ин соҳибкори воқеан устувор чизест, ки аз саҳмияҳои бузурги муосир, ки танҳо як саҳмияи калонро медонад, ба таври куллӣ фарқ мекунад. бозгашт ба қадри имкон. Хох дар корхонахо объектхои хубу арзон истехсол карда мешаванд, хох умуман аз тарафи чамъияти саххомй арзишхои истехсолй ба вучуд оварда мешаванд ва ё умуман дар ташкилотхои кредитй (банкхо) арзише ба вучуд наомадааст, масъалаи бепарвой нисбат ба капиталист — акциядор мебошад. Ин натиљаи минбаъдаи он дорад, ки истењсолот камтар ба эњтиёљот нигаронида шудааст, балки бештар аз он, танњо эњтиёљоти аёнро тавассути таблиѓоти азим љило кардан лозим аст. Қаблан дар кодекси шаъну шарафи соҳибкорон таъриф кардани маҳсулоти худ комилан манъ буд; касе, ки ин корро кардааст, бозоргир буд ва ин гуна бозаргонӣ васф кардани моли худ аз назари тољири солим раќобати беинсофона медонист. Бо вуҷуди ин, тоҷири яҳудӣ бо исрори куллӣ маҳз ҳамин гуна тиҷоратҳои тиҷории бозоргирро анҷом медод, ки дар он ҳунари боваркунонии ӯ муфид буд. Имрӯз ба ҷои фарёди яҳудӣ таблиғи яҳудӣ пайдо шуд.

48 Шулчан Аруч мӯътабартарин кодекси қонуни яҳудӣ буда, соли 1563 дар шимоли Фаластин аз ҷониби Йосеф Каро тартиб дода шудааст.

Machine Translated by Google

Дар сохаи илм хам хамин гуна тараккиёт, махсусан дар сохаи илми иктисодиёт — ба ном иктисодиёти миллӣ ба амал омад. Тадричан вазифаи хочагии халк дида мешуд, ки дигар дар тахкики конуният ва заруратхои хочагии халк ва аз натичахои тафтишот аз руи дастурамалхои рохбарикунандаи иктисодиёт баровард, балки беш аз пеш танхо тавсифи вазъият бе тахкик, ки оё ходисахо ва шаклхои иктисодии дучоршуда низ хуб ва мувофик ва ба эхтиёчоти амалии хочагии халк дахл доранд, сурат мегирифт. Ба хамин тарик, одамон имруз аз харвакта дида бештар ба зарари дахшатоваре ба иктисодиёт ва аз ин ру, ба чамъияти миллӣ, ки аз чихати илмӣ ба назар гирифта мешаванд, муяссар гардид ва аз хамин сабаб хам ба таври бетағьир муяссар гардид. Ба ин соња махсусан доктринаи соњаи хизматрасонии ќарзии давлатї ва хусусї, алалхусус доктринаи фоиз дохил мешавад. Мо ин масъаларо дар чои дигар муфассал дида баромадем, дар ин чо шояд нишон додани чунин факт кифоя аст, ки он чизеро, ки мо имруз хочагии халк меномем, факат дастури хусусии капиталистӣ барои бойшавии шахсӣ ва кушиши дуруст тартибдодашудаи асоснок кардани горатгарии рибокоронаи капиталистии кувваи коргарии давлатхои истехсолкунанда мебошад.

Кайд кардан бамаврид аст, ки дар байни лекторони хочагии халк хеле калонанд
фоизи яҳудиён.

Барои одами оддӣ таҷовузтар аз он аст, ки яҳудиён ба саҳнаи адабӣ ва санъат ворид шаванд
майдон.

Касе, ки театри имрузаи моро мебинад, аз пастиву беинтихобие, ки дар он чо пахн мешавад, дар хайрат мемонад. Махсусан ин падидаи муосири кино дуруст аст. Драмаи лечерхо ва ракехо дар сахнахои мо хукмронӣ мекунанд; бо диалектикаи тахрибкор ва доно, ба немиси нек лексия дода мешавад, ки ахлоқ ва ахлоқ, номус ва виҷдон аслан аблаҳии беақл аст, ки бидуни он кас метавонад дуртар равад. Ин ҳамлаҳо ба ҷомеа бо нороҳатии театр-агентии яҳудӣ ҳамроҳӣ мекунанд, ки дар он дониши майли бадеӣ нисбат ба сипос ба агентҳои театр ва консерти онҳое, ки мансаб мехоҳанд, камтар қарор қабул мекунанд.

Аммо баъдан ба таври васеъ таҳрики афкори ҷамъиятӣ тавассути матбуоти ҳаррӯза пайгирӣ шуд. Қариб ҳамаи рӯзномаҳои калон тадриҷан ба моликияти яҳудиён гузаштанд.
Бо хамин давра дар атрофи халки немис баста шуд. Ба хукмронии иктисодӣ коидаи зехнӣ илова карда шуд. Ҳар он чизе, ки ба манфиатҳои яҳудиён зиёновар буд, то ҳадди имкон аз мардум пинҳон ва хомӯш карда мешуд; агар идеяҳо ё намоишҳо ба ҳар ҳол худашонро тасдиқ мекарданд, он гоҳ шикори воқеии ҷодугарӣ оғоз мешуд, дар аввал тавассути кӯшиши хандаовар кардани ин кӯшишҳо ва, агар ин ҳам кӯмак накунад, дурӯғ ва ифшои нодуруст ва инчунин таҳқири шахсӣ бояд амал мекард. Кӯшиши ришвахорӣ, таҳдидҳо сурат гирифт ва дар ниҳоят касе ҳатто аз аз ҷиҳати иқтисодӣ истихроҷ кардани рақиб ё панддиҳандаи ногувор ва ҳатто аз куштани ӯ худдорӣ намекард.

Ин охирин аслиҳаи даҳшатнок умуман ба муқобили шахсони алоҳида истифода намешуд ва ё хеле кам истифода мешуд, зеро вокуниши як дӯсти ҳақиқии халқ бидуни мавқеи сиёсӣ ё давлатӣ то он даме, ки аз тӯфони дуруғ ва тӯҳмат дар мақомоти ҷамъиятии яҳудиён шикаста шавад, ба дараҷае таъсир намерасонд.

Дар партияхо норозигии оммаро аз хад зиёд муболига карда, кинаю адовати синфӣ нисбат ба мулкдорон ва хомиёни гумони онхо — хокимияти давлатӣ ва армия афрухта мешуд. Ҳатто дар ин ҷо - чун дар ҳама ҷо дар мавриди ин ҳамлаҳо ба давлати миллӣ - яҳудиён бештар ташвиқ ва таҳрик медоданд. Факат хотиррасон кардан лозим аст, ки асосгузори таълимоти марксистӣ дар бораи муборизаи синфӣ Карл Маркс дар хакикат яудӣ буд (Мардочай).

Machine Translated by Google

номи аслии ӯ буд). Хабарнигори ӯ дар Олмон Фердинанд Лассал49, аслан Феист Ласал низ яҳудӣ буд.

Дар чанг ва революция он вакт кори вайронкории яхудихо ба мукобили давлати Германия анчом ёфт. Шохзодахо ронда шуданд, популеткахо аз офицерон канда шуданд, амалдорон аз гуруснагӣ ба итоаткорӣ мутобик карда шуданд, то ки кувваи мехнатии худро — хатто барои давлати социалистӣ-капиталистии Германияи хозира зарур бошад. Ба ин васила миллати немис халъи силоҳ шуд, аз байн бурда шуд, роҳбарони худро ғорат кард, аз мулки худ маҳрум ва поймол карда шуд, рӯҳафтодагӣ ва заиф гардид, дар ҳоле ки дар ҳама ҷо дар тамоми ҳаёти ҷамъиятӣ, дар иқтисод ва сиёсат, дар санъат ва театр, яҳудиён ба худ як гегемонияи бешубҳа такаббур мекарданд.

Асоси хукмронии онхо сарвати бузурги онхост.

Сарфи назар аз шумораи ками худ нисбат ба халқҳои мизбони худ онҳо тавонистанд, ки ҳама вазифаҳои муҳими ҳаёти ҷамъиятиро ба дасти ҳамсафони нажодии яҳудӣ ё немисҳои бо яҳудиён наздик оваранд. Вале бо вучуди ин аз хайати миллии немисхо баровардани яхудихо комилан имконпазир аст - аз ин хам бештар дар он аст, ки фаъолияти вокеии хаётан мухимми истехсолӣ дар саноат ва хочагии кишлок, дар касбу хунар ва идора кариб тамоман аз яхудиён озод аст.

Аз органи миллии мо баровардани яҳудиён ба истеҳсолоти кишоварзӣ халал намерасонад, - ман то ҳол ягон яҳудиеро, ки дар паси шудгор чарх мезанад, надидаам, - на корхонаҳо аз сабаби нарасидани коргарон ба кор медароянд - қувваи корӣ воқеан хоҳанд донист, ки ҳеҷ як яҳудӣ дар кори сангин ангишт намебардорад ва ё дар устохона меистад - ҷойҳои кори мо ва оҳангарӣ, оҳангарӣ ва мошинсозӣ намешуд. ятим - хонаҳо пас аз ронда шудани яҳудиён ба ҳеҷ ваҷҳ набояд ҳамчун хароба боқӣ бимонанд, дар омор дар бораи масону дуредгарони яҳудӣ, сақфпӯшон ва шишасозон чизе зикр нашудааст. Аммо ҳатто дар тиҷорат ва тиҷорат, агар яҳудиён дигар дар он ҷо намебуданд, рукуд ба вуҷуд намеомад. Дар соњаи системаи наќлиёт давлат то имрўз ба таври намунавї дар бораи рафту омади боркашонї ѓамхорї мекард ва ба њар њол, ки яњудиёнро кондуктор ё ронандаи локомотив медид-

ё ба сифати кондукторҳои трамвай, ё вагончиён ё кормандони нақлиёт?

Аммо хатто дар сохаи майли хоси яхудиён ба савдо ва молия, постхои маъмурии харбии пеш аз чанг нишон доданд, ки онхо тавонистаанд хидмати нигахдорию таъминотиро эхтиёткорона ба рох монанд, дар худи савдо садхо хазор нафар котибони тичорати ва точирони немис фаъоланд, ки чихатхои вокеи ва зарурати савдоро дарк мекунанд ва дар бонки давлати ва муассисахои почта, ки мо метавонистем заминаи солими иктисодиёти миллиро ба вучуд оварем. иқтисодиёти ғоратгарӣ.

Агар дар ин назарсанҷии хеле мухтасар дида бошем, ки яҳудиён дар ҳаёти давлативу миллии мо ба ҳеҷ ваҷҳ вазифаи ивазнашаванда надоранд ва аз тарафи дигар, аз волоияти худ ба таври бераҳмона сӯиистифода намуда, ба зарари халқи мизбонашон мерасанд, пас ҳамчун натиҷаи ошкор ва мантиқӣ талаби аз миллати мо хориҷ кардани яҳудиён ба вуҷуд меояд.

Танҳо касе, ки худро ба ҷомеаи миллии Олмон ваъда додааст, метавонад шаҳрванди давлат бошад50 .

---

49 Фердинанд Лассалле (1825-1864) як сотсиалисти олмонии яҳудӣ буд, ки бо Маркс ошноӣ дошт, гарчанде ки Маркс ӯро ба далели омадагӣ ба созиш бо Бисмарки консервативӣ оппортунист медонист. Аз ин рӯ, Маркс Лассалро дастгирӣ накард, вақте ки охирин Лассалро созмони Allgemeiner Deutscher Arbeiterverein (умумии коргарони Олмон) таъсис дод.
Ассотсиатсия) дар соли 1863 асосан ба гирифтани ҳуқуқи овоздиҳии мустақими умумӣ нигаронида шудааст.

50 Ин муқаррарот аллакай дар қисми дуюми Қонунҳои Нюрнберг аз 15 сентябри соли 1935 «Қонуни шаҳрвандии Рейх», моддаи 2 дохил карда шуда буд: «Шаҳрванди Рейх танҳо он субъектест, ки аз немис ё хешу табор аст ва бо рафтораш нишон медиҳад, ки ӯ ҳам хоҳишманд аст ва ҳам ба халқи Олмон ва Рейх содиқона хизмат кунад». Дар кисми якуми ин конунхо «Конунхо дар бораи хифзи хуни немисхо ва шаъну шарафи немисхо» пурра чудо кардани яхудиён аз чамъияти немис карор дода шуда буд.

Аз ин баррасии масъалаи нажодӣ табиист ва ҳатман оқибатҳои дигари манъи муҳоҷирати яҳудиёни шарқӣ низ бармеояд. Агар касе боварӣ дошта бошад, ки он барои дафъи яҳудиёни шарқӣ тавассути манъи муҳоҷират кофӣ аст, ин пурра нафаҳмидани масъалаи яҳудӣ аст. Зарур аст, ки ҳамзамон яҳудиёни душмани мардуми мо, ки дар байни мо истиқомат мекунанд, зери дасти бегонагон қарор дода шаванд. Яҳудиёни шарқӣ, албатта, обанбори бузурге ҳастанд, ки яҳудиён пайваста аз он пур мешаванд. Хавфи бузурге, ки ин муњољират дар худ дорад, тавассути таљрибањои солњои охир бо тамоми возењият ошкор шудааст. Дар тӯли чанд сол ин яҳудиёни шарқӣ тавонистанд бо тамоми ҳилаҳои тиҷорӣ ва шукуфоӣ соҳиби сарвати бузург шаванд. Толорҳои судии мо пур аз қаллобӣ мебошанд, ки аз ҷониби чунин унсурҳои хориҷӣ анҷом дода мешаванд. Давлат ба муҳоҷирати чунин шахсоне, ки ба ҳеҷ ваҷҳ худро фоиданок намегардонанд, манфиатдор нест.

Ин мавкеи давлати национал-социалистй нисбат ба яхудиёни шаркй инро истисно намекунад хатто аъзоёни дигар миллатхоеро, ки дар бадани миллй паразит мебошанд, хорич кардан мумкин аст.

Муҳокимаи ин масъалаҳо моро ба бахши сеюми сиёсати давлатии Тоҷикистон мебарад Сотсиализми миллӣ: ба ҳуқуқи шаҳрвандӣ.

Ҳуқуқи шаҳрвандӣ

Ҳуқуқи шаҳрвандӣ бояд ба даст оварда шавад. Дар ин принцип национал-социализм аз хукуке, ки дар айни замон амал мекунад, ба куллй фарк мекунад, ки мувофики он хар як немиси аз 20-сола боло аз чинси марду зан хукуки граждании давлатиро истифода бурда метавонад. Ба ҳамин монанд, имрӯз, тибқи конститутсияи Веймар, ин имкон барои намояндагони нажоди яҳудӣ боз аст. Ҳамин тавр, ин узвияти давлатиро ҳар шаҳрванди хориҷӣ бо иҷрои чанд расмиёти рӯякӣ ба даст оварда метавонад.

Конститутсияи Веймар умуман мафҳуми шаҳрванди давлатиро намефаҳмад, балки дар Art сухан мегӯяд. 110 узвият ба давлат ва дар моддаи. 109 баробарҳуқуқ дар назди қонун барои ҳамаи аъзоёни давлатҳои ҷинси мард ва зан. Норавшании ин мафхум табиист, ки талаби шартхои ахлокй ва нажодиро барои ба даст овардани хукуки шахрвандй истисно мекунад. Бар хилофи ин, м. Моддаи 113-и Конститутсияи Рейх «қисмҳои миллат»-и хориҷӣзабонро (!) таҳти ҳимояти махсуси худ гирифтааст; онхо «дар инкишофи озодонаи анъанавии худ, алалхусус дар истифодаи забони модарии худ дар таълим, инчунин дар идоракунии дохилй ва адолй ба камбудй дучор нашаванд».

Агар кас бо ин му-лохизаи хаматарафаи гражданинхои хоричй амалияи Конуни мо дар бораи мухофи-зати республика аз хамсафони миллии худ, ухдадории ба душман супурдани чиноятконони ба ном чанг, бо боварии дар моддаи мазкур кафолат додашуда мукоиса карда шавад. 1 12, ки «ҳеҷ як олмонии ҳукумати хориҷӣ ба таъқибу ҷазо дода намешавад» ва агар маҳз ин мақолаи охирин зикршударо бо ҳукмҳои нангини фаронсавӣ нисбат ба Круп51 ва директорони ӯ муқоиса кунем, шояд ишора ба он аст, ки муаллифи ин конститутсия яҳудӣ Преусс52 буд, ки ба ҳамаи ин ҳодисаҳо равшанӣ андохта бошад.

---

51 Густав Крупп фон Болен ва Халбах (1870-1950) Фридрих Крупп AG-ро аз соли 1909 то 1941 роҳбарӣ мекард. Дар ҳамкорӣ бо Рейхсвер таҳти роҳбарии Ҳанс фон Зекет (1866-1936), Круп амалиёти махфии бозсозии ҷанги Олмонро ба ӯҳда гирифт. Дар соли 1923, вақте ки Фаронса ва Белгия минтақаи Рурро ишғол карданд, онҳо инчунин Круппро барои нигоҳ доштани ҷарима ҷарима карданд.
маросими дафни калони оммавии 13 нафар коргарони фабрикаи Крупп) дар Эссен дар вакти ишгол аз тарафи французхо кушта шуданд.

[52] Ҳуго Преус (1860-1925) вазири корҳои дохилии Ҷумҳурии Веймари олмонӣ-яҳудӣ буд ва нақши муҳим дошт.
дар таҳияи Конститутсияи Веймари соли 1919.

Machine Translated by Google

На «ояндаи хушбахттари полякҳо», чунон ки Беттман-Холлвег[53] дар яке аз суханрониҳои нохуши парламентии худ гуфта буд, ва инчунин на беҳбуди яҳудиён дар Руминия (ба гуфтаи Кулман)[54] метавонад идеяи пешбарандаи давлати Олмон бошад, балки танҳо некӯаҳволии мардуми Олмон бошад. Ин мавзӯи роҳнамо дар барномаи миллӣ ва иқтисодии NSDAP (Барнома, саҳ. 35) зери № 7 ифода ёфтааст: "Ҳуқуқ ва манфиатҳои олмонӣ аз манфиатҳои аъзои миллатҳои хориҷӣ болотаранд" ва зери № 6: "Касе, ки немис нест, метавонад танҳо дар Олмон ҳамчун меҳмон зиндагӣ кунад ва дар зери амали бегонагон истода бошад".

Мувофики ин хукуки шахрвандии давлатй бояд сохиб шавад. Он ҳамчунин метавонад аз сабаби нолозимӣ гум шавад. Ин ҳуқуқест, ки яҳудиён ба таври куллӣ аз он хориҷ карда шудаанд ва намояндагони дигар миллатҳо низ метавонанд аз он хориҷ шаванд.

Шарти дохилии довталаби шаҳрвандии давлати Олмон гарав ба фарҳанг ва ҷомеаи Олмон мебошад. Касе, ки худро ба миллати немис ин тавр кавл намедихад, худро душмани давлати немис эълон мекунад, касе, ки худро нисбат ба халки худ нисбат ба намояндагони миллатхои дигар зичтар хис мекунад, ягон хукуки граждании давлати Германияро гирифта наметавонад, зеро вай хакикатан хам намехохад, ки бо чамъияти немис коре дошта бошад.

Ба назар чунин менамояд, ки одамоне, ки ба таври ошкоро эълон мекунанд, ки ватани бо номи Германияро намедонанд, мисли Криспиён[55] ва дигарон дар бораи сарнавишти ин кишвар маслихат додан мехоханд, чун намояндаи мардум даъво доранд, хамчун вакилон хануз аз имтиёзхои махсус бархурдоранд ва дар холате, ки хануз хам аз химояи конунхои махсусан сахти хукумат бархурдор бошанд, аз ин мавкеи парламент (химояи хукумат) онхоро пеш мебаранд.

Давлати Германияи Социалистии Националй махз аз ин гуна одамон хисобу китоби сахттаринро талаб мекунад ва аъзоёни хукуматхо ва парламентхои революцио-нй ба таври ретроспективй барои кирдор ё беамалии худ масъулиятро ба души худ мегиранд. Аз ин рӯ, қонунҳое, ки бояд дар бораи масъулияти ҳамаи шахсони дар ҳаёти ҷамъиятӣ қарордошта таҳия карда шаванд, бояд дорои ваколатҳои ретроспективӣ дода шаванд.

Дар ин чо, чи тавре ки дар мавриди хатой революцияи Германия, сухан дар бораи мубориза барои музди кори «пролетархои» гурусна ба мукобили капиталистхои сер-хурда ва серношуда меравад, на дар бораи бо идеяи муборизаи синфй ба иштибох андохтани хиссиёти солим ва дурусти мехнаткашон, балки дар ин чо сухан дар бораи талаби маънавй меравад, ки бемасъулиятии хукумати хозира ва хукумати хозира бояд бемасъулиятона рафтор кунад. хотима дода шавад ва онхое, ки аз эхтиёчоти халк ба таври беандоза бой шудаанд ва ё онхое, ки ба фитнагарихои доирахои дигар мусоидат кардаанд, ба чазои сазовор кашида шаванд.

Шиори: «Каллобони хурд овехта мешаванд, ба калонхо ичозат дода мешавад, ки озод шаванд» набояд дуруст бошад. Давлати национал-социалистй, баръакс, дар сурати муайян кардани чазо факти фирефтаи игвогарихои хурдро хамчун кори хеле сабуккунанда ба назар мегирад ва аз тарафи дигар, чинояткорони калонеро, ки ба мукобили халки немис содир кардаанд, бо катъияти куллии конун ба чавобгарй кашад.

---

53 Теодор фон Бетман-Холлвег (1856-1921) аз соли 1909 то соли 1917 канцлери Олмон буд. Дар давраи чанг В. Чунин ба назар мерасид, ки Бетман-Холлвег сиёсати мӯътадилтарро нисбат ба сиёсатҳое, ки сарварони ҳарбӣ ҷонибдорӣ мекарданд, ҷонибдорӣ мекард.

54 Ричард фон Кулман (1873-1948) аз августи соли 1917 то моҳи августи соли 2018 дар вазифаи котиби давлатии Олмон оид ба корҳои хориҷии Олмон кор кардааст. июли соли 1918. Мохи май соли 1918 дар бораи сулхи Бухарест бо Румыния гуфтушунид кард.

55 Артур Криспиен (1875-1946) соли 1920 узви сотсиал-демократи парламент интихоб шуд ва дар соли 1922 ҳамраиси Ҳизби Сотсиал-Демократише (СПД) шуд.

Machine Translated by Google

Кори поккории ин суди штат акнун ба хеч вачх бо онхое, ки бори аввал бо революция ба сари хокимият омада буданд, бас карда наметавонад. Он инчунин бояд онҳоеро, ки дар зери ҳукумати император қарор доранд, ҳадаф қарор диҳад, ки бо беэҳтиётӣ ин суқути Олмонро имконпазир карданд. Масъулияти асосӣ - Бетман-Холлвег - воқеан аз судяҳои заминии худ гирифта шудааст, дар бораи гунаҳкорони навбатии - Эрзбергер56, ки ҳамчун падари инқилоби бадбахти парламентии июли соли 1917 бори дигар иродаи ғарқшавии душманонро ба вуҷуд овард. Ҳатто Эйснер57
ва Ратенау аз саҳнаи фаъолияти харобкории миллаташон дур карда шуданд, албатта ба таври ғайриқонунӣ, вале тибқи қонунҳои оҳанини таърих. Аммо бисёре аз онҳое, ки дар моҳи январи соли 1918 бо ташкили зарбаи муҳимоти ҷангӣ ба пушти лашкари ҷангӣ ханҷар задаанд ва то ҳол зиндагонӣ мекунанд, ки бо сухан ва навиштан иродаи пирӯзиро шикастанд, ҳанӯз ҳам зиндагӣ мекунанд, ки "сулҳро бидуни ғолибу зиёнкорон" таблиғ мекарданд, онҳое, ки ҳанӯз ҳам зиндагӣ мекунанд ва онро ҳаққе қабул мекунанд, ки дар ҷанг ва ҷанги худ сӯиистифода кардаанд. ғанигардонӣ.

Албатта, чунин талаби сиёсии миллй тарсу вахмро пахн мекунад ва даххо хазор нафар аз чони худ метарсанд, зеро дили пок надоранд. Аммо барои Сотсиализми Миллӣ бо ин талаби адолати иҷтимоӣ масъалаи тақдири халқи немис истода ва меафтад, ки оё халқи немис метавонад ба миллати олиҷаноб роҳ пайдо кунад ё оё вай ҳамчун миллати дӯстдошта дар таназзул ва фасод зиндагии бадбахтона хоҳад кард. Барои харакати национали социалистй райсондети онро низ хамин масъала хал мекунад.

Аз ин рӯ, ҳуқуқи шаҳрвандии давлатӣ чизе нест, ки дар гаҳвораи ҳар касе, ки дар Олмон таваллуд шудааст, гузошта мешавад; балки ин хукуки шахрвандии давлатй дар назди давлат ва миллат ухдадорихои олии маънавиро низ дар бар мегирад. Риояи ин масъулият дар назди давлат ва миллат бояд бо эҳтимоли дубора аз даст рафтани ин ҳуқуқ дар сурати нолозим будан низ ҳифз карда шавад.

Аз тарафи дигар, ба даст овардани ҳуқуқи шаҳрвандии давлатӣ як амали раҳмдилӣ нест, балки даъвое хоҳад буд, ки ҳар як олмонии меҳнатдӯст метавонад шахсеро тарбия кунад, ки худро ба ҷомеаи немисӣ сазовор аст ва ба ҷомеаи нажодӣ ва таърихии Олмон ваъда медиҳад.
Касе, ки ухдадории армия ва мехнатии худро ичро кардааст, хамчун коркуни пуршарафи касбаш фаъол аст, барои гирифтани хукуки гражданияти давлатй даъво дорад.

Аммо бо ин хукуки граждании давлатй инчунин вазифадор аст, ки дар тамоми кор назар ба тамомии калонтарро фаромуш накунад ва инчунин дар фаъолияти хоцагии худ хамеша бошуур бошад, ки кори худро бояд ба куллй мувофик кунад, яъне хатто бо озодии комил дар сохахои алохида фаъолияти гражданини давлати Германия набояд ба мукобили манфиати умум нигаронида шавад.

---

56 Маттиас Эрзбергер (1875-1921) узви Deutsche Zentrumspartei (Ҳизби маркази католикӣ) буд, ки дасти рости Бетман-Холлвег ҳисобида мешуд. Дар давраи ҷанг, дар нимаи соли 1917, ӯ даъват кард, ки ҷангро бо роҳи гуфтушунид хотима бахшад ва эътимодро ба артиши Олмон коҳиш дод. Эрцбергер созишномаи оташбасро, ки ба Ҷанги Якуми Ҷаҳонӣ хотима гузошт, имзо кард ва ҳамчун вазири молия дар Ҷумҳурии Веймар шартномаи Версалро тасдиқ кард. Ӯ дар соли 1921 аз ҷониби аъзои ултрамиллии "Консули созмон", ки аз ҷониби фармондеҳи Фрейкорпс Ҳерман Эрхардт (1881-1971) таъсис ёфтааст, кушта шуд.

57 Курт Эйснер (1867-1919) як сотсиалисти яҳудии олмонӣ буд, ки инқилоберо ташкил кард, ки Виттелсбахро сарнагун кард. сулолаи Бавария дар ноябри соли 1918. Вай сарвазири ҷумҳуриявии Бавария шуд ва дар конфронси сотсиалистҳои Берн ба сотсиалистҳои мӯътадил барои эътироф накардани гуноҳи Олмон дар сар задани Ҷанги якуми Ҷаҳонӣ ҳамла кард. Вай дар мохи феврали соли 1919 аз тарафи миллатчй граф Арко фон водии кушта шуд.

Machine Translated by Google

хочагии халк

Вазифаи хочагии халк конеъ гардондани талабот аст, на ба даст овардани даромади фоизии капитали карз.

Кас гумон кардан мумкин аст, ки ин принцип барои хар як иктисодиёт як чизи мукаррарӣ аст, вале иктисодиёти миллии социалистӣ аз иктисодиёти хозираи манфиатдори капиталистӣ махз бо хамин принципи рохбарикунанда фарк мекунад. Барои хисси беихти-соси одами истехсолӣ хочагии халкро тасаввур кардан осон нест, ки ба конеъ гардондани талабот хизмат намекунад; ва хол он ки хозир бояд равшан фахмад, ки барои хо-чагихои хозираи иктисодиёт — капитали банкхо ва биржахо конеъ гардондани талабот аслан ахамияти хеле кам дорад. Капитали байналхалкӣ манфиатдор аст дар он танхо ба шарте ки ин конеъ гардондани талаботро бо рохи рибокоронаи капиталистӣ истисмор кардан мумкин аст.

Мо дар хакикат дар ин чо бояд бо ду муносибати принципан гуногун ба иктисодиёт кор кунем. Ягона та-лаботи таъхирнопазири тамоми иқтисодиёт аз та-рафи тамоми ахолӣ, табиист, ки конеъ гардондани эхтиёчот ба озука, баъд конеъ гардондани талаботи манзил ва сару либос мебошад ва танхо дар хамин сурат дар ассортимент тамоми дигар реквизитхои харруза то ба дарачаи баланди санъат ва маданият фаро гирифта мешаванд. Дар байни онҳо хидматҳои ёрирасон, тамоми системаи нақлиёт ва ҳар чизе, ки бо он алоқаманд аст, савдо ва системаи молиявӣ. Истеҳсоли мол аз ҷониби худ дар иқтисоди солим ҳадафи арзандатарин дорад, ки эҳтиёҷотро ба таври беҳтарин аз тариқи пардохт, ки хароҷоти истеҳсолиро мепӯшонад ва даромади мувофиқи меҳнати соҳибкорро дар бар мегирад ва ҳиссаи фоидае, ки аз он ҳам талафоти ногузир ва ҳам беҳбудию навсозии корхона ҷуброн карда мешавад.

Диккати сохибкори одил ба ба даст овардани фоидаи беандоза дар мавридхои алохида нигаронида нашудааст, хатто дар холате ки ходисахои нохуш ин корро имконпазир гардонанд. Соҳибкори одил вазифаҳои хоҷагии халқи худро комилан дарк мекунад, истеҳсолотро тавре ба роҳ монад, ки эҳтиёҷоти истеъмолкунанда бо хароҷоти камтарин пурра карда шавад, дар айни замон корхона нашъунамо ёбад ва нашъунамо ёбад, бе кам кардани музди кор харочоти истехсолот торафт кам шавад.

Шояд намунаи равшантарини чунин тарзи воқеии тафаккури соҳибкорӣ Эрнст Аббе[58], ҳаммуассис ва директори коргоҳҳои Зесс дар Йена бошад. Ин одам ин вазифаи хочагии халки со-хибкорро ба дарачаи баланди камолот фахмида, кушиш кардааст, ки онро ба кадри имкон амалӣ гардонад.

Аммо дар ин бобат мо низ умуман асос надорем, ки пеш аз чанг нисбат ба сохибкорони худ шикояти махсус дихем. Мардон мисли Алфред Крупп[59], Маннесман[60], Вернер Сименс[61] , Thyssen[62], Borsig[63], Krauss, Maffei[64] ва ғайра барои худ ҳатто аз ҷиҳати иҷтимоӣ ҷои фахриро дар таърихи саноати Олмон таъмин кардаанд. Ҳамаи онҳо на аз паи яктарафаи фоида ҳукмронӣ мекарданд,

[58] Эрнст Аббе (1840-1905) физик ва соҳибкоре буд, ки аз ҷониби Карл Зейс, асосгузори Йена ба кор гирифта шудааст. ширкати Carl Zeiss AG, ки асбобҳо ва системаҳои оптикиро истеҳсол кардааст. Аббе соҳиби шарики фирма шуд.

[59] Альфред Крупп (1812-1887) писари Фридрих Крупп (1787-1826) буд, ки дар соли 1811 Ширкати Steel Cast Steel Krupp-ро таъсис дода буд. Дар давраи роҳбарии Алфред Крупп ширкат ба ширкати пешқадами истеҳсоли аслиҳа табдил ёфт.

[60] Маннесманн соли 1890 таъсис ёфта, дар аввал қубурҳои пӯлоди бефосила истеҳсол мекард.

[61] Вернер Сименс (1816-1892) ихтироъкор ва асосгузори ширкати Telegraphen-Bauanstalt дар соли 1847 буд. Имрӯз Siemens AG яке аз бузургтарин ширкатҳои электротехнологии ҷаҳон аст.

[62] Август Тисен (1842-1926) дар соли 1867 корхонаи оҳансозии Тисен-Фуссолро таъсис дод ва дигар ширкатҳои саноатии вазнинро ба даст овард, ки соли 1926 ба Vereinigte Stahlwerke, бузургтарин картели истихроҷи маъдан ва пӯлод дар ҷаҳон пеш аз Ҷанги Дуюми Ҷаҳонӣ муттаҳид шуданд.

[63] Борсиг як ширкати локомотив буд, ки аз ҷониби Август Борсиг (1804-1854) соли 1837 таъсис ёфтааст.

[64] Krauss-Maffei як ширкати мошинсозӣ мебошад, ки соли 1838 таъсис ёфтааст.

Machine Translated by Google

хамаи онхо барои худашон оддй ва хоксор монданд, танхо ободии корашон ло-дестаашон буд.

Дар хакикат, кувваи монданашавандаи истехсолй ва ихтироъкории саноати немис ба он оварда расонд, ки на танхо афзоиши бузурги ахолй кор ва нон пайдо кард, балки сарфи назар аз афзудани музди кор, сарфи назар аз ба куллй бехтар шудани дарачаи некуахволии хамаи табакахои ахолй, ба туфайли такмили ихтироъкорихои нав ва нав ба нав махсулоти мухимтаринро арзон кардан мумкин аст. Коргари дастии немис набояд харгиз фаромуш кунад, ки вай аз коргарони майна карздор аст.

Ва як чизи дигарро дар ин чо бори дигар бо тамоми таъкид таъкид кардан лозим аст: асос ва шарти ин гул-гулшукуфии баланди иктисодиёти Германия Бисмарк Рейх, ки пурзур рохбарй мекард, буд. Ин ду омил, вазъияти ягона ва аз ин ру тавонои сиёсии рейхи Германия ва мехнатдустии бемислу монанди сохибкорону коргарони немис имкон доданд, ки ба таври комплекс баланд шудани дарачаи некуахволии тамоми ахоли ба кайд гирифта шавад, афзоиши бузурги ахолии Германияро бо хурок, либос ва манзил таъмин кардан мумкин аст ва дар сурати кам шудани шумораи мухочират аз Германия.

Рақамҳои муҳоҷирати Олмон дар даҳсолаҳои пас аз 1870 танҳо изофаи солими рӯҳияи соҳибкорӣ ва тоҷири олмонӣ, ки ҳамчун пешравони меҳнатдӯстии Олмон ва нишондодҳои олмонӣ ба ҷаҳон паҳн шудаанд, дохил мешаванд.

Дар кисми зиёди тамоми хочагии халки рейхи Германия ба талабхои асосй, ки мо дар бораи иктисодиёти солими миллй низ мегузорем, ба таври хакконй ба чо овард.

Талабот ба таври васеъ конеъ гардонда шуд. Бо вуҷуди ин, ҳатто дар он вақт чуқур пайдо шуд зарар ба иктисодиёти мо, ки бо тарзхои гуногун ифода ёфтаанд.

1. Маблаги давлатии мо дар хамон даврае, ки халки немис боз хам бойтар ва тавонотар гардид, махсулоти самарабахши саноат ва савдои немис бозорхои фуруши чахонро фатх намуд, дар даврае, ки иктисодиёти дохилии мо аз муваффакиятхо ба суи муваффакият кадам мезад, шароити тиббию маишй сол аз сол бехтар мегардид.

Ҳоло, табиатан ин аломати хуб нест, агар қарзҳо торафт бештар шаванд. Чунин падида ҳамеша ба он ишора мекунад, ки чизе дар тартибот нест. Зеро, агар давлате, ки шаҳрвандонаш аз сарвати зиёд баҳра мебаранд, дар айни замон дар ҳолати солим ва шукуфоии молияи давлатӣ қарор нагирад, онро воқеан комилан бемаъниӣ ва бемаъниӣ ҳисоб кардан лозим аст. Ин бояд хеле тааҷҷубовартар бошад, ки ба Рейхи Олмон ва иёлатҳои федералӣ аз роҳи оҳан, корҳои почтавӣ ва истихроҷи маъданҳо, инчунин аз ҷангалҳои давлатӣ ва ғайра даромадҳои фавқуллода калон ворид мешуданд, ба истиснои он, ки Рейх ва штатҳои федералӣ метавонистанд аз ҳисоби соҳибихтиёрии молиявии худ андози бузурги шаҳрвандони худро талаб кунанд.

2. Зарари дигари амиқи иқтисодӣ ин қарзи прогрессивии амволи ғайриманқули кишоварзӣ ва шаҳрдории мо буд. Харакати ислохоти замин, ки ба мукобили он ба амал омад, кисми хеле мухими тамоми проблемаро дуруст эътироф кард, мутаассифона, самараи комил ба даст наовард.

3. Факти бебахрашавии саноати мо аз хисоби хар гуна кредит бояд мушохидони тезбинро низ ба ташвиш меовард. Албатта, дар замони афзояндаи некуаҳволӣ корхонаҳои тиҷоратӣ ва саноатӣ қабули маблағҳои хориҷӣ ва ӯҳдадории фоизии вобаста ба он сабукфикрона муносибат мекунанд, зеро воқеан имкони зиёд шудани кору даромад имкон медиҳад, ки ин бори вазнинро бар дӯш гирад.

Machine Translated by Google

> Аммо вой, агар бӯҳронҳои иқтисодӣ ба амал оянд! Он гоҳ истифодаи қарзи фоизӣ худро дар тамоми бадбахтии иқтисодии худ нишон медиҳад.
>
> Шакли чамъияти сахомие, ки дар ин солхо бо ЧУДО кардани хакикии капитал аз кори ба он вобаста, яъне чудо кардани манфиатхои соф капиталистй дар даромаднокии пул, аз чониби кредиторон, аз хамкории солими сохибкори инфиродй ва аз хамкории солими сохибкори инфиродй ва аз тамоми муайян кардани мавчудияти вай бо корхонаи худ хамин тавр тухми зарари бузурги иктисодиро кошта буд.
>
> 4. Мавкеи рузафзуни кув-ваи институтхои пулфурушй, банкхо мебоист дусти гиромии миллатро бо изтироб пур мекард. Аз ходимони иктисодиёт банкхо хочагихои бемахдудияти тамоми хочагии халк гардиданд. Ба таври қобили таваҷҷуҳ ва қобили таваҷҷуҳ ин мавқеъи афзояндаи қудрати бонкҳо ба ҳеҷ ваҷҳ бо шукуфоии ҳамзамон иқтисоди миллии мо ҳамроҳ набуд, балки баръакс, ҳар қадар иқтисодамон аламовартар мешуд, бонкҳо ҳамон қадар пурқувваттар мешуданд.

Мо намехохем, ки минбаъд ба ин пешравй равем, дар мухокимаи иктисодиёти соф молиявй ва пулию молй дар ин бора бисьёр гуфтан мумкин аст. Кайд кардани решай чорводории зарари калони иктисодии миллй ба воситаи системаи молиявию кредитй аз он сабаб ахамияти калон дошт, ки махз хамин чихати тамоми иктисодиёт ба мукобили иктисодиёти хакикии халк, яъне иктисодиёти яктарафа горатгарии давлатхои молиявй табдил ёфт

Касе, ки симои бадане, ки аз паразитҳо зарар дидааст, худ ба худ худашро таҳмил намекунад, бояд ба нигоҳ доштани вазъи кунунӣ манфиатдор бошад ё аз баҳрабардорони ин иқтисоди истисморкунанда вобаста бошад. Мутаассифона, охирин ҳолат дар байни шумораи зиёди мардон аст. Аз ин чост, ки му-кобилати дохилй ба ин системаи горатгарии иктисодии муосир ба таври бояду шояд ба вучуд намеояд.

Бахусус бад он аст, ки ҳатто илм ва дар воқеъ, бахусус илм, ки бояд бо ин корҳо боэҳтиётона мубориза барад, ба истиснои чанд истисно (Отмар Спанн[65]) ҳанӯз ҳам дар доираи имлои иқтисодии манфиатҳои капиталистии кунунӣ қарор дорад ва худро дар вобастагӣ ба он мебинад. Иқтисодиёти имрӯзаи миллӣ пешвои ҳақиқат ва дониши дуруст нест, балки сухангӯи ҷинояткории иқтисодии миллӣ шудааст.

Хамаи хакикат ва хикмати бузургро хар як одами оддй бо чихатхои асосии худ фахмида ва андеша карда метавонад. Бо ин иштибоҳ кардан мумкин нест, ки ба даст овардани чунин донишҳои бунёдӣ табиатан осон нест. Ростӣ, худи дониш, интуисия мисли нури дурахшонест, ки дар рӯҳи ҳамеша ташнаи дониш медурахшад. Аммо кори минбаъдаи фаҳмиш душвор аст, ки бояд бо ҷидду ҷаҳд хишт болои хишт ҷамъ карда шавад, то бо интихоби дақиқтарини мавод тамоми сохтори тафаккурро созад, то кори анҷомшуда ба назари ҳама худ аз худ маълум шавад.

Дар ин гуна мавридҳо таърифи хубтаре нест, ки касе гоҳ-гоҳ худаш ба чунин фикрҳо меояд. Хамин тавр, ман дар вакти кор карданам дар ин кор (тобистони соли 1923), а

---

65 Отмар Спанн (1878-1950) иқтисодчии зиддисоциалистии австриягӣ ва ҷомеашинос буд, ки зери таъсири назарияҳои иқтисодии Адам Мюллер (1779-1829) буд, ки ба иқтисоди либералии материалистии Адам Смит муқобилат мекард. Вай аз соли 1919 то соли 1938 дар университети Вена профессор буд, вакте ки баъд аз он аз тарафи национал-сотсиалистхо аз у профессорй шудан махрум карда шуд. Аншлюс (аннексия)-и Австрия. Гарчанде, ки Спанн ба ориентациям миллатчигии НСДАП хамфикр буд, акидахои вай дар бораи давлати корпоратистй аз тарафи национал-социалистхо комилан дастгирй карда нашуданд.

Machine Translated by Google

кори аълои пирамард, инженери австриягй В. Шобер66, ки дар он тамоми тараккиёти фалокатовари вазъияти молиявию кредитии Австрия хануз 30 сол пеш аз ин бо равшании бемисл пешгуй карда шуда буд.

Шобер кайд кард, ки танхо дур шудан аз доктринахои аслан бардуруги иктисодии миллй метавонад тараккиёти фалокатовари хочагии халкро боздорад —
мутаассифона, бе ягон муваффақият.

Сабаби асосй дар он вакт дар он буд, ки дустони Шобер, аз партияи христианй-социалистй баъд аз як созиши ав-валин бо бахонахои танбалй аз у ру гардонданд: «Вакт хануз пухта нарасидааст», вале дар хакикат ин ба молияи баланди христианй мувофик набуд.

Банк кайхо боз як миёнарави боэътимоди байни сармояи пасандоз ва даъвохои иктисодиёт ва сармояи муомилотро бас кард. Имрӯз, бонкҳои калон дар ҳама ширкатҳои саҳҳомӣ директорон ва вакилони худро доранд. Ҳеҷ чиз бе огоҳии бонк сурат гирифта наметавонад. Ва ҳоло бонк ба иқтисодиёт чӣ манфиат дорад? Он танҳо ба сармояе, ки то ҳадди имкон фоидаи баланд медиҳад, манфиатдор аст; дар кадом рох ба он тамоман бепарво аст. Вай вазифаи худро дар бордор гардондани иктисодиёт аз хисоби карз бо нарххои арзонтарин намебинад, ки махз вакте ки ба иктисодиёти миллй кризисхои аз хама бадтарин тахдид мекунад — аммо ин вазифаи олии вай мебуд — ; бонкҳои калон бештар майл доранд, маҳз дар ҳамон вақт бо бастаҳои кредитӣ ва огоҳиномаҳои кредитӣ, вақте ки саноати истеҳсолӣ барои кори худ ба қарзи пешакӣ ниёз дорад.

Боз метавон дар ин бора фикр кунем: Бонкҳо чӣ гуна эҳтиёҷотро фаро мегиранд? — Мегӯяд: ба пул ниёз. Албатта. Аммо чй тавр ва дар кадом шароит? Нонвой, пойафзолдӯз, соҳиби фабрика, соҳибкор дар ҳақиқат эҳтиёҷоти воқеии ғизо, либос ва ғайраро мепӯшонад ва барои ин арзиши баробар, нархро дар шакли пул ё тавассути интиқоли пул мегиранд.
Бо хамин эхтиёчот пушонда мешавад ва сохиби фабрика ва гайра барои харид, додани музди мехнат ва истехсоли минбаъда боз маблаги муомилотй дорад. Дар ин чо мо як давраи иктисодиро мебинем. Истеҳсолкунанда эҳтиёҷоти истифодабарандаро қонеъ мекунад, пул вазифаи муносиби худро ҳамчун миёнарави тиҷорати биржа иҷро мекунад ва иқтисодиётро дар дасти истеҳсолкунанда аз нав бордор мекунад.

Дар мавриди тиҷорати қарздиҳии пулӣ ин тамоман дигар аст. Якум, барои ҳеҷ як бонк ӯҳдадории додани молаш - пул вуҷуд надорад, чуноне ки чунин ӯҳдадорӣ вуҷуд дорад, масалан, барои ҳар як савдогар. Аз ин рӯ, он метавонад кафолат диҳад, ки он пулро танҳо ба онҳое, ки ба он мувофиқанд, медиҳад. Ғайр аз он, бонк дар бештари ҳолатҳо коғазҳои қиматнокеро, ки аз арзиши қарз хеле зиёданд, талаб мекунад, минбаъд шаҳодатномаи қарзро талаб мекунад, ки тибқи он қарздор бояд худро барои баргардонидани қарз бо тамоми чизе, ки дорад ва ба даст меорад, ба гарав гузорад. Ба ибораи дигар, бонк бар хилофи додани пул ба дороиҳои қудратии худ, ки аз маблағи қарзӣ хеле зиёдтар аст, ҷалб мекунад; он инчунин имкон медиҳад, ки шаҳодатномаи қарз дода шавад, ки даромади кории қарздорро дарк мекунад. Аммо ин кифоя нест: барои ин қарзи дукарата ва борҳо бо гаравпулӣ, бонк ба худ имкон медиҳад, ки боз ҳам бештар дар шакли фоизҳо пардохта шавад, ки вақти зиёди изофӣ мешаванд. Ҳамин тариқ, мо бояд дар ин ҷо тартиберо анҷом диҳем, ки аз нигоҳи иқтисодӣ умуман иҷрои самаранок нест, пардохти баргардонидан – гарав, шаҳодатномаи қарз – фавран дода мешавад ва ба ғайр аз ин қарздор бояд ба пардохти дигари давомдоре, ки пас аз чанд сол аз арзиши пули гирифтааш зиёд аст, бидуни гарав розй шавад.

---

66 Вензел Шобер (1846-1928) муҳандиси роҳи оҳани австриягӣ буд, ки мисли профессори Вена Йозеф Шлезингер (1830-1901) дар навиштаҳои иқтисодии худ вобастагии молияи байналмилалии яҳудиро сабаби асосии мушкилоти иқтисодии Австрия муайян кардааст. Асарҳои асосии ӯ Die Noth und ihre Ursachen, 3 ҷилд, Вена, 1880-82 ва Die Valuta-Regalierung дар Остеррейх, 1892 буданд.

Machine Translated by Google

озод шудан ё қарз ҳал карда мешавад. Чунин тиҷорати молиявӣ табиатан аз ҷиҳати иқтисоди миллӣ як бемаънӣ аст, рибои беасос аст.

Ҳисси воқеии қарз, эътиқод ба самаранокии бештари иқтисодии дигаре дар он аст, ки соҳиби пули сарфашуда дар ҳақиқат намебинад, ки пулашро худаш ба таври фоиданок истифода кунад, аз ин рӯ ба касе муроҷиат мекунад, ки метавонад бовар кунад, ки ин пулро ба ӯ бовар карда тавонад ва ба ӯ кафолат диҳад, ки пасандозҳояшро бо дархости пурра ба ӯ баргардонад. Агар карз карздорро дар кобилияти мехнатии иктисодиаш мустахкам намояд, ки вай метавонад фоидаи хеле зиёд ба даст оварад, инро хамчун амали инсоф ё миннатдорӣ хисоб кардан мумкин аст, агар карздор ба кредитор гайр аз баргардонидани пул, инчунин як хисми муайяни фоидаашро дихад. Ин мафҳум дар бораи иқтисоди хусусии пулию қарзӣ дар тамоми асрҳои миёна ҳукмронӣ мекунад ва он асоси таълимоти манфиатҳои калисоро ташкил медод. Талаби фоизро рибо донистанд. Имрӯз манфиате, ки калисо рибо дониста буд, дар ҳақиқат аксиоматикии тамоми иқтисодиёти мо гардид - ҳисси иқтисодии қарзи миллӣ як сафсатаи иқтисодии миллӣ гардид. Ростӣ, барои одами пулдор чунин таълимот манбаи ғанисозии доимӣ мебошад. На аз он сабаб, ки тилло - тавре ки мехост зоҳир шавад - воқеан як қудратест, ки аз худ пул истеҳсол мекунад, як падидаи ғайриинсоние, ки аз қонунҳои заминии зудвайроншаванда озод шуда, ҳама чизро ба таври ғайрифаъол ва то абад маҷбур мекунад, балки аз он сабаб аст, ки он дар иқтисоди муосири молиявӣ ва байналмилалӣ танҳо ҳамчун қонуне эҳсос мешавад, ки ҳар навъ моликияти молиявӣ дар худ як манфиат дорад. баргардонидани таносуби байни кор ва пул, ки ҳамчун қонун қабул карда мешавад, ҳамчун чизе, ки ламс кардан ғайриимкон аст, ҳамчун чизе, ки илм бо он машғул аст, бояд шумораи зиёди сабабҳои асоснок ба вуҷуд оварад.

Танхо бо хамин рох тамоми хочагии халкро аз вазифаи ягона ва табиии худ — конеъ гардондани эхтиёчот ва бо хамин ба вучуд овардани кор ва озукаворii хар кас дур кардан ва онро пеш аз хама хамчун воситаи бойшавии шахсии сохибони капитали банкхо ва биржахо бад истифода бурдан мумкин буд.

Холо як найранги дустдоштаи муборизаи сиёсии зидди харакати мост, ки ин мукобилати мо ба мукобили истисмори баланди капиталистии хочагии халки мо ва муборизаи мо барои хочагии халк, ки талаботи адолати социалиро конеъ мегардонад, хамчун зиддияти байни моликият ва дигар шаклхои сохибихтиёрӣ тасвир карда мешавад, талаби мо «манфиатхои чамъиятӣ пеш аз манфиати шахей»-ро хамчун коммунистӣ махкум мекунанд. Бар зидди ин мо бояд пайваста ба Санъат ишора кунем. 8 Программам миллию иктисодӣ (Программа, сах. 35):

«Социализми миллӣ моликияти хусусиро ба таври асосӣ эътироф намуда, онро ба зери таги худ мегузорад ҳимояи ҳукумат».

Бо вуҷуди ин, вазифаи қонунгузорӣ муайян кардани маҳдудиятҳо дар робита ба он хоҳад буд дар дасти шахсони алохида аз хисоби умум чамъ кардани сарвати бебахо.

Ба таври мусбат ва барои худи иктисодиёт, чун талаб ба тамоми иктисодиёт ва вазифахои он дар рухи социализми миллӣ, талаби раками 10 «Программаи миллӣ ва иктисодӣ» ба миён меояд: Хамаи немисхо барои баланд бардош-тани некуахволӣ ва маданияти умумии халки немис коллективи мехнатӣ ташкил мекунанд.

Аз ин чо дар навбати худ талаби маънавӣ ба миён меояд, ки хар як немис мувофики кувваи худ аз чихати фикрӣ ва чисмонӣ кор кунад, вале ин кори вай бояд ба тамоми умум дохил карда шавад.

Таъкид мекунам, ки ин талаби маънавӣ аст. Бинобар ин, сухан дар бораи таъсиси а

мачбур кардан ба мехнат, чунон ки дар Россиян Советӣ чорӣ карда шудааст. Чизи тамоман дигар аст

Machine Translated by Google

чорй намудани талаби яксолаи кори хатмй барои хар як немис пеш аз ба даст овардани хукукхои граждании давлатй пурра.

Боз тамоман дигар аст, ки максади асосии мо махз аз он иборат аст, ки пиронсолии бе ташвишу изтироб барои хамаи хамсафони миллат, ки дар солхои чавони ва калонсоли худ бо гайрати дучанд мехнат кардаанд. Махз дар шароити хочагии халк, ки пайваста тахти хунрезии фоиз ва ухдадорихои пулакии сармояи карз намемонад, ба осонй ноил мегардад ва бояд ва мумкин аст, ки ба таври бояду шояд фоидаи калон медихад, ки ба хамаи хамсафони ватанй нафакаи муносиб ва муносиби пиронсолй, ба монанди маоши ба нафака баромадани шахсони мансабдор таъмин карда шавад. пеш аз мухлат.

Ман ин талаби сиёсии чамъиятиро барои он ба миён мегузорам, ки ичрои ин вазифа ба нишондихандахои тамоми хочагии халк тааллук дорад, зеро он нуктаест, ки на танхо ба коргар ба маънои васеътарини калима пайваста гуфта метавонад: кор кардан лозим!

Ба доираи принципиалй эътироф намудани моликияти хусусй хамчун асоси иктисодиёти мо табиист, ки хар як немис аз имконияти озоди худ барои гирифтани рузгор ва ихтиёрдории озодонаи даромади мехнат ва сарвати ба даст овардааш (№ 11 «Программаи миллию иктисодй») мухофизат карда мешавад. Маҳдуд кардани ин ҳуқуқи асосӣ танҳо тавассути қонун иҷозат дода мешавад, ки дар он дастур бояд риоя карда шавад, ки танҳо чунин кор ҳамчун коре ҳисобида мешавад, ки бар зидди манфиатҳои ҷомеа нигаронида нашудааст. Тиҷорати занҷир ва фоида низ бешубҳа боиси кори зиёд мегардад; ба хамин тарик, дузд дар «кор»-и худ бештар катрахои арак мерезад, назар ба устои сохтмони хона, вале ин гуна «кор» дар хакикат танхо ба ганй гардондани шахсй яктарафа бо харочот ва зарари дигарон нигаронида шудааст. Бинобар ин, ин гуна «кор» умуман зараровар аст ва бинобар ин бояд бо тамоми сахтгирй чазо дода шавад.

Чунин азму ирода ба ҳеҷ ваҷҳ зиёдатӣ нест, ки аз амалияи қонун бисёр вақт маълум аст ва то ба ҳадде даҳшатовар аст, ки дар он ҷо чӣ қадар чизҳо ҳамчун меҳнати ҳалол таъйин шудаанд. Инчунин як силсилаи томи фаъолиятҳое вуҷуд доранд, ки ба хати сарҳад хеле наздиканд, ки гуфтан душвор аст, ки ин кор ҳоло ҳам "бо тамоми" мувофиқат мекунад.

Дар ҳар сурат, воситаҳои ҳуқуқӣ бояд эҷод карда шаванд, то ҳамаи ин фаъолиятҳо ё корхонаҳое, ки аз ҷиҳати ҷисмонӣ ё зеҳнӣ бар зидди саломатии миллӣ нигаронида шудаанд, саркӯб карда шаванд. Дар мавриди истисмори тангии ањолї бо роњи фоидафурўшї ва судхурї низ њамин аст.

Барои чунин ҳашаротҳое, ки ба миллат душманӣ доранд, мо ҳукми қатлро талаб мекунем. молиявӣ чазо ва хатто махрум кардан нисбат ба ин гуна одамони бевичдон бесамар аст.

Хулоса, сиёсати иктисодии сотсиализми националй барои бартараф намудани консентратсияи асосан бардуруги иктисодиёт ба фоиданокй ва аз хамин сабаб баркарор намудани вазифаи ягонаи дуруст ва окилонаи иктисодиёти миллй: конеъ гардондани талабот кор мекунад.

Ин ба ҳеҷ ваҷҳ даромаду фоидаи тоҷир, соҳиби корхона ва соҳибкорони поквиҷдонро истисно намекунад; баръакс, барои саъю кушиши асоснок барои ба даст овардани даромад ба хеч вачх душворй ба вучуд овардан мумкин нест, то даме ки ин кушиш дар доираи манфиатхои чамъиятй бошад.

Бинобар ин сухан дар бораи амалиёти поксозй ва баъд дар бораи нигох доштани иктисодиёти Германия меравад, ки чи аз чихати шаклхо ва чи аз чихати нишондихандахои он беэътибор аст. Аз ин чост, ки радами 12 «Барномаи миллй-иктисодй» чиро талаб мекунад: Якчоягии солими корхонадои калон, миёна ва хурд дар тамоми содадои даёти идтисодй, аз ин ру, дар хочагии дишлод низ риоя карда мешавад.

Machine Translated by Google

Ба ин тартиб, инчунин мавқеъи асосии сотсиализми миллӣ ба тартиботи гуногуни иҷтимоӣ дода мешавад.

Социализми миллй меднаткашонро бо тамоми воситадо, дамчун асоси давлати тавоно ва гизодихии ахолй дастгирй мекунад ва пеш мебарад.

Агар дар пункти 17-уми Программа пункте мавчуд бошад, ки дар шароити махсус азхудкунии озодонаро пешбинй мекунад, ин фацат, чунон ки Адольф Гитлер 13 апрели соли 1928 эълон карда буд, «ба вучуд овардани имкониятхои конунии мусодираи замине, ки дар сурати зарурй бо рохи гайриконунй азхуд карда шудааст ё аз руи назари бевоситаи ин одамон идора карда нашудааст, дар назар дошта шудааст. асосан бар зидди ширкатҳои тахминии замини яҳудӣ». Аз ин рӯ, ин банд танҳо барои ҳифзи аҳолии маҳаллӣ пешбинӣ шудааст.

Шукуфой ва истиклолияти синфи миёнаи солими тичоратй ва тичоратй махсусан барои социализми националй азиз аст .

Ва хатто дар шаклхои истехсолоти ба ном саноати вазнин, аз нуктаи назари национал-социализм ягон чизи мухиме нест, ки ба он эътироз кардан лозим аст. Махз хамин саноати калон хама чизро ба таври намунавй окилона ба рох мондааст, яъне барои ба вучуд овардани усулхои бехтар ва оддии истехсолот аз харочот канорагирй кардааст. Сарбории имрӯзаи корхонаҳо -
максади коммуни-конй — бо шумораи аз хад зиёди одамоне, ки дар хакикат ночиз мебошанд (мо дар ин чо асосан дар бораи зарурати нигох доштани кормандони андоз ва сугуртаи худ ва гайра фикр мекунем) табиист, ки бевосита бар зидди кушиши миллй кунондани саноат кор мекунад.

Дар чамъбасти ин вазифахои иктисодии сиёсии национал-социализм боз як корнамоии азими ташкилй дида мешавад: «Барои хар як немис чорй намудани як соли хизмати мехнатй».

Хатто дар ин чо принципи амики ахлокй водор мекунад, ки ин талаб — вазифаро водор мекунад.

Шахсе, ки аз њуќуќи шањрвандии давлатї истифода кардан мехоњад, бояд ба давлат низ хизмат мекард, инчунин бояд бо амал ва воќеан бемузд, яъне имкони бой шуданро собит карда бошад, ки сарбоз ба Ватан хизмат мекунад.

Мо дар идеяи хизмати ҳатмии меҳнатӣ як идеяи пурраи иловагии идеяи хизмати умумии ҳарбиро мебинем.

Чи тавре ки мо мехохем хеле кам кардани тайёрии чанговарони пурсамар нисбат ба мухлати хизмати ду-се соли пештараро имконпазир донем, ба хар як чавони немис бо як ё якчанд фаъолияти тичоратие, ки вай ба давлат хизмат карда метавонад, шинос шавад.

Дар зери хукмронии мошин ва таълимоти боз хам харобиовартар дар бораи душмании синфии мехнаткашон нисбат ба сохибкорон шуури вази-фадорй нисбат ба сифати кор он кадар зарар дидааст, ки дар ин соха тахти рохбарии катъии давлатй аз руи принципхои ягона гузарондани мураббигй тамоман ногузир ба назар мерасад. Маҳз соҳибкорон, ба маънои хуб, аз чунин ниҳод истиқбол мекунанд ва ба ҳеҷ ваҷҳ онро рақобат намешуморанд. Чунин армияи коргарй аз холо ракобат шуда наметавонад, зеро мувофики тачриба хар як фаъолияти пурмахсули иктисодии давлат бояд аппарати расмиро аз хад зиёд бор кунад, зеро бо кор таъмин намудан ва тарбия намудани кувваи кории чавони камтачриба самаранокии онро аз хад зиёд сарф мекунад.

Аз тарафи дигар, дар корхонахои намунавии давлатй бо тамоми комьёбихои техника бехтар шинос кардани чавонон вазифаи имсолаи кор-хонахо мебошад. Онҳо бояд, агар

Machine Translated by Google

имконпазир аст, талаботи воқеии қувваи корӣ ва ҳамсафони миллиро, ки дар хидмати ҳарбӣ хидмат мекунанд, қонеъ гардонад.

Њамин тавр, раќобати давлатї бо тамоми соњаи иќтисоди миллї зери суол нест, он метавонад дар соњањои алоњида њамчун танзимгари нарх бо нархњои бозорї амал кунад, ки то њол ба дасти тољирони озод ва соњибкорони озод доираи васеи фоидаи муносиб мегузоранд.

Муфассалтар раф-тан вазифаи ин манифест шуда наметавонад. Бо вуљуди ин, онњоро ба таври мухтасар тасвир кардан ва равшан кардан лозим аст, зеро мо медонем, ки њалли дурусти ин масъала ба ѓайр аз манфиате, ки тамоми иќтисодиёт аз он бармеояд, ки андешаи вазифадорї дар назди мењнат њамчун вазифаи маънавї дар назди миллат бедор мешавад, барои эњёи маънавиёти иќтисодии мо нафъи калон дорад.

Нисбат ба мавкеи давлатй-гражданин нисбат ба хочагии халк
Бисмарк боре гуфта буд:

"Мо на барои хушбахт шудан, балки барои иҷрои вазифаи худ зиндагӣ мекунем."

Ин принципи ахлокй низ дар асоси мавкеи мо нисбат ба давлат ва иктисодиёт.

Machine Translated by Google

Ислоҳоти миллии молиявӣ - Пул ва қарз дар Давлати миллии социалистӣ

«Қоидаи манфиат».

Талаби шикастани ғуломии манфиатҳо дар барномаи сиёсӣ ба таври куллӣ нав аст. Як худи хамин факт кифоя мебуд, ки доирахои васеътарин ба мукобили национал-социализми шадидтарин мукобил бароянд.

То хол кисми зиёди харифонро онхое ташкил медиханд, ки дар хакикат аз хисоби иктисодиёти капиталистии манфиатдори имруза хама чизро аз даст додаанд ва дар ин идеяхо тарбия ёфта, то хол аз даст додани имтиёзхои бе ин хам гумшуда метарсанд. Ин мухолифат дар хакикат ягон таконе надорад, зеро махз набудани ягон такони дохилӣ хоси доирае мебошад, ки дар идеали нафакаи капитали ба дом афтодаанд.

Гурӯҳи дигар онҳое мебошанд, ки аз қарз вобастаанд ё ҳадди аққал боварӣ доранд, ки онҳо ҳастанд. Табиист, ки ин гурӯҳ аслан аз лағви ӯҳдадории пардохти фоиз наметарсад, вале метарсад, ки агар ҳама чиз мисли пештара боқӣ намонад, дигар сармояи муомилотро ба даст намеорад.

Гурухи дигар иктисодчиёни ачоиби миллӣ мебошанд, ки ба мукобили проблемахо мухолифанд аз манфиат озод шудан алфа ва омегаи хиради иктисодии миллии онхост.

Гурухи дигар ашхосе мебошанд, ки дар хакикат назари бехтар надоранд, балки бо сабабхои тактикии шахсӣ ё хизбӣ ба ин талаби асосии сотсиализми националӣ бо даъвохои бардуруг мубориза мебаранд.

ки доирахои молияи байналхалкӣ, ки хукмронии манфиатхоро ба амал мебароранд, махз дар бораи ба хисоб гирифтани ин талаб душманони оштинопазир ва ашаддии мо худ аз худ маълум аст.

Ба истиснои мухолифони бадхоҳ ва касбӣ манфиатдор сабабҳои асосии муносибати душманона ва нобоварӣ - ҷаҳолат ва танбалии ақлонӣ, аблаҳӣ мебошанд.

Мо бояд дар ин ҷо бо рақибони хеле тавоно кор кунем, бо мухолифоне, ки дар байни онҳо ҳама гуна низоме, ки метавон онро татбиқ кардан мумкин аст, ноком мешавад, ки мисли моҳӣ аз фишори тавзеҳоти боварибахш ақибнишинӣ мекунанд, вале дарҳол пас аз сабук шудани фишор дубора ба тарзи пешинаи тафаккур бармегарданд.

Пас, "ғуломии манфиат" чӣ маъно дорад? Аз ғуломии фоиз бояд қарзи фоизии давлат ва мардумро ба қудратҳои молиявии фаромиллӣ фаҳмидан лозим аст. Бинобар ин, дар ин чо сухан дар бораи шакли нави асорат, асорати хукмронии молия меравад. Ин ғуломӣ даҳшатноктар ва бераҳмтар аз ҳама гуна шаклҳои ҳукмронӣ дар зери ҳукмронии шоҳзодаҳои мутлақ аст, зеро он ба таври ғайришахсӣ, бидуни эҳсоси инсонӣ, танҳо бо ғаризаи беандозаи густариш ва васеъшавӣ, бо тамаъ ба қудрат бидуни муқоиса ба амал меояд.

Ифодаи маъмулии мавҷудияти ин қоида ин аст: "Пул ҷаҳонро ба ҳаракат медарорад".
Аммо дар ин ҷо пул танҳо ҳамчун рамзи маҳорат барои қудрати молиявӣ истифода мешавад. Худи пул, асъори металлӣ ва коғазӣ, табиатан на хуб аст ва на бад ва ҳеҷ гуна қоидаро иҷро намекунад. Пул ҳамчун асъор барои мубодилаи мол ва хидматҳо ҳатмист. Аз ин чост, ки хамаи кушишхои танхо аз чихати пул ба хукмронии куввахои молиявӣ аз аввал хато ва махкуми бесамар аст, зеро дар мавриди ин коида дар хакикат мо на ба масъалаи системаи танги пул, балки бо масъалахои хокимият сару кор дорем.

Пул ҳамчун олоти қудрат худ ба худ аст, тавре зикр гардид, на хуб аст ва на бад, он танҳо ба истифодаи он вобаста аст. Далели он, ки он метавонад куштор истифода шавад, яъне нодуруст истифода бурда шавад

Machine Translated by Google

бо ҳар роҳ имкониятҳои беохир гуногун ва ҳатмӣ истифода бурдани онро безарар гардонед. Хатто пуле, ки ба таври фоиданок истифода бурда мешавад, ба хочагии халк таъсири судбахш мерасонад. Дар органи хочагии халк пулро нодуруст хунар номида нашудааст. То даме, ки пул хамчун воситаи муомилот ба вазифаи худ содик мемонад, то даме ки пули гирифта ё ба даст овардашуда боз ба иктисодиёт равона карда мешавад, вай ба хочагии халк ягон таъсири зарарнок расонда наметавонад .

Ҳоло як омил ба миён меояд: ин хоҳиши истифодаи пул ҳамчун усули пасандоз аст. Худи ин хохиш комилан асоснок аст, баръакс, комилан орзу кардан лозим аст, ки хисси пасандозгузорӣ боз ба шараф баркарор карда шавад, агар — бале, агар — дар шароити имруза умуман сарфакорӣ имконпазир мебуд. Беқурбшавии бардавом ва таҳдидомези пули Олмони мо тавассути сиёсати бемасъулиятии молиявии давлат сарфаро беақлӣ мегардонад, зеро пас аз чанд ҳафта ё рӯз арзиши пул метавонад то як қисми арзиши қаблии худ паст шавад. Аз ин рӯ, агар пул вазифаи худро ҳамчун пули пасандоз иҷро кунад, он бояд арзиши устувор дошта бошад.

Азбаски пули олмонӣ, бо сабабҳое, ки мо бояд таҳқиқ кунем, дар айни замон арзиши устувор надоранд ва инчунин арзиши устувор дошта наметавонанд, пасандози олмонӣ дар ҳар давраи ноустувор барои чунин пулҳои устувор назар мекунад. Чунин пулхои муътадил ба ном валютахои гаронбахо, доллар, франки швейцарӣ ва гулдени голландӣ, пулхои халкхои Скандинавия ва гайра, инчунин пулхои металлии металлхои киматбахо мебошанд.

Аммо холо вазифаи хочагии халк — пул хамчун фонди муомилоти иктисодиёт ба ин хохиши чамъ кардани пули устувор мухолиф аст. Барои ба таври амиқ фаҳмидани ин савол мо бояд ба он итоат кунем, ки пул аз рӯи моҳияти худ ҷуз «нишони кори иҷрошуда» чизе нест ва набояд бошад. Шарҳи маъмулӣ: "Пул воситаи мубодила аст" ба ҳеҷ ваҷҳ дурӯғ нест, аммо ин саволро тамом намекунад. Миёнаравӣ дар мубодилаи мол вазифаи пул ва воқеан муҳимтарини он аст. Аммо ин вазифаро дигар чизхо хам ичро мекунанд, масалан, чой-пачкахои хитоихо, пусти гови негрхо ва гайра. Мохияти ботинии пуле, ки имруз давлат чудо мекунад, инчунин ивазкунандагони пул аз он иборат аст, ки онхо нишонахо — путёвкахоро хам гуфтан мумкин аст, — аз баъзе корхое, ки шахсони дигар ичро мекунанд. Аз «корхои ичрошуда» мо бояд хар як махсулоти иктисодиро, аз ин ру, ашьёи хомро хам пурра фахмем, зеро хатто инхо танхо дар сурате ки онхо аз кони кон ва ба бозор бароварда шаванд, арзиши тичоратӣ ё фуруши доранд. Барои осон кардани ин мубодилаи мол дар байни худ, дар хакикат барои он, ки ин дар иктисодиёти мураккаб имконпазир гардад, воситаи мубодиларо ихтироъ кардан лозим буд, ки бевосита имкон медихад, ки истехсолкунандаи танхо як маснуот эхтиёчоти сершумори худро ба воситаи ин воситаи мубодила, ки эътибори умумӣ дошт, конеъ гардонад. Пойафзолдуз сол ба сол пойафзолу мӯза месозад - аммо ба нони ҳаррӯзааш, гӯшт, шир, тухм, либос ва ғайра лозим аст. Нонвоне, ки пойафзор аз ӯ нони худро мехарад, шояд дар як сол ба як ё ду ҷуфт мӯза ниёз дошта бошад, аммо аслан ба ӯ барои тамоми ноне, ки ҳама бо мӯза мехӯранд, музд дода намешавад, ӯ дар ҳақиқат бояд ба осиёбу ҳезумфурӯшаш барои орд ва сӯзишворӣ пардохт кунад, аммо онҳо дигар мӯза истифода бурда наметавонанд, зеро онҳо аллакай аз мӯза ва кафшҳои дигар мегиранд.

Аммо нонпаз табиатан наметавонад ба осиёби ордаш бо маҳсулоти худаш пардохт кунад, нонпаз бояд барои ҷомеа нон бипазад. Ба ибораи дигар: дар хочагии халки тараккикардаи таксимоти васеи мехнат иктисодиёти софи мубодила тамоман имконнопазир аст. Миёнарави мубодила
бинобар ин зарур аст. Дар шакли умумие, ки ин миёнарави биржа бояд сабти умуми эътирофшуда, аз тарафи давлат хифзи истехсолоти хочагии халк бошад; кас инчунин бояд бо ин сабтҳо чизе бихарад ва ҳар кас вазифадор аст, ки маҳсулоти тиҷоратии худро барои ин пул мубодила кунад.

Machine Translated by Google

Масалан, гуфтани он ки пул сабти кори ичрошуда аст, низ хатост.
Албатта, кас ин пулро хамчун кори ичрошуда кабул мекунад, вале на аз он сабаб, ки як давраи иктисоди бо он аллакай ба охир мерасад, балки барои он ки ин пул дар хакикат сабти хар яке аз бисьёр корхои ичрошуда — сабтхое мебошад, ки бо онхо хар кас метавонад талаботи худро ба эхтиёчоти рузгор ва дигар эхтиёчоти худро конеъ гардонад. Танҳо вақте ки ин эҳтиёҷот қонеъ карда мешавад ва пул ба иқтисодиёт бармегардад, давраи асосии пул анҷом меёбад. Аммо агар пул ҳамчун пули ҷамъшуда ё захирашуда дар як даст бимонад, танҳо нисфи мубодила, танҳо ним давра иҷро карда мешавад. Пул хануз максади худро ичро накардааст, баръакс, аз максаде, ки барои он ихтироъ шуда буд ва барои он вучуд дорад, кашида шудааст. Мо бояд ба таври асосӣ изхор кунем, ки ин халалдор шудани вазифаи хочагии халк — пул аз руи сабабхои иктисодии миллӣ ва сиёсии миллӣ ичозатнопазир аст. Равшан аст, ки ҳар як маблағи молиявии гирифташуда бояд фавран дода шавад, ки бозори молиявӣ бояд бо пули фаровон таъмин карда шавад, ки ҳар як шахси воқеӣ метавонад тадбирҳои иқтисодии худро тавре анҷом диҳад, ки барои худ маблағро барои пӯшонидани ниёзҳои моҳона ё маблағи хизматрасониҳои яквақта барои худ нигоҳ дорад, аммо он бояд комилан ғайриқобили қабул эълон карда шавад, ки аз ҷониби ҷомеаи иқтисодӣ манъ карда шудааст. хамчун пули чамъшуда аз муомилоти чамъиятӣ гирифта мешавад.

Аз ин рӯ, ба низоми молиявӣ ӯҳдадории сарф кардан, яъне ӯҳдадории ба он мувофиқат мекунад пули ба даст овардашударо ба муомилот баргардонад.

Дар ин ҷо метавон боз ба таври қатъӣ қайд кард, ки пасандозҳо ба ҳеҷ ваҷҳ имконнопазиранд. Пасандозҳо, ки дуруст фаҳманд, ба ҳеҷ ваҷҳ ғамхории бархилофона ва бахилонаи пул нест, балки агар касе мехоҳад, ки маҷмӯаи дӯстдоштаи идеяи пасандозро бо кӯмаки кӯдакон истифода барад, -
, офаридан ва ба даст овардани мол, харидан ё сохтани хонаи хурд, харидани ашёи гаронбаҳо, коллексияҳо, китобҳо, расмҳо, ашёи рӯзгор, васеъ ва беҳбуди муассисаи тиҷоратӣ, васеъ кардани захираҳо ва ғайра ва ин «сарфа» хеле беҳтар аз захира кардани тилло аст.

Махз мо немисхо аз руи ин масъала бояд аз чихати чахонбинии услуби олитарин тахсил гузарем. Ин «пасандоз»-и дурусте, ки дар боло тавсиф карда шуд, худро беҳтарин мукофот дод, оне, ки бардурӯғе, ки ба пул нигаронида шудааст, қасос гирифт.

Ин хиссиёти бе-хато дурусти мардум хам ба ин масъалахо дар достону афсонахо хеле дуруст инъикос ёфтааст. Пули ҷамъшуда ба лахтаи бебаҳо мубаддал мешавад ё аз байн меравад ва ё бадбахтиҳои беохир меорад. Аз тарафи дигар, ҳамеша ва дар ҳама ҷо касе, ки аз меҳнатдӯстии худ "чизе ба даст овардааст" ва аз ин тафаккури солим ҳамеша иқтисодиёти хусусиро, хоҳ тиҷоратӣ, хоҳ тиҷоратӣ ва хоҳ саноатӣ мефаҳмад -
сохиби иззату эхтиром гардидааст. Чунин инкишофи сарват беэътибор аст, вай ба мукобили рухи пул нигаронида нашудааст, вай хамчун аъзои тарак-киёти тамоми иктисодиёт ба маънои бехтарини чамъият мебошад.

Пас аз ин мушохидахои мухтасар, вале зарур, аз чихати зарурӣ оид ба низоми молия, биёед баргардем ба нуктаи бархурди саволи худ: «Мо дар назар дорем, ки манфиат-гуломӣ чиро дар назар дорем?».

Агар бо рохи нигох доштани пул дар дасти одамоне, ки вазифаи хочагии халк — пулро дарк накардаанд, ё бештар дар дасти шахсоне, ки пули чамъшударо хамчун олоти хокимият истифода бурдан мехоханд, бунбаст ба амал меояд, пули дар муомилот боки монда кам мешавад, фишурдани пул ба вучуд меояд. Аммо онҳое, ки пул доранд, то ҳол аз ҷиҳати иқтисодӣ солим пулҳои худро дубора ба муомилот намегузоранд, зеро онҳо аз ҷониби худ ниёзҳои доимиро қонеъ мекарданд ва хонаҳои дигар сохта ё харидаанд.

Machine Translated by Google

маҳсулоти тиҷоратӣ ё саноатӣ. Аз ин рӯ, онҳо аз соҳибкор ё соҳиби корхона, ки бешубҳа барои нигоҳдории корхонааш ба сармояи муомилотӣ эҳтиёҷ дорад, маҳсулоташро намегиранд, балки пулеро, ки аз онҳо ғайриқонунӣ нигоҳ доштаанд, ба маънои иқтисоди миллӣ, бар ивази боҷи махсус – бар хилофи фоиз медиҳанд. Фишори иқтисоди миллӣ

оғоз меёбад.

Муносибати истехсоли махсулот — истехсолкунан-даи коркуни хочагии халк ба пул дар як лахза чаппа шудааст. Пуле, ки мувофики мохият ва ихтироъаш барои хизмат ба иктисодиёт буд, ногахон худро озод карда, ба истехсоли махсулот фишор меоварад. Қоидаи молиявӣ оғоз меёбад. Албатта, иќтисодиёти хусусї аз он шод аст, ки метавонад аќаллан бо њамин тарз корхонањои худро нигоњ дошта бошад, зеро худро вазифадор аст, ки ба истењсолоти иќтисодии миллї хизмат кунад. Маблаггузор аз ин хисси вазифаи хочагии халки коркуни хочагии халк фоидаи дучанд ба даст меорад: аввал вай шаходатномаи карзи тартибдодашуда, яъне унвони юридикй дорад, ки мувофики он карздор бо тамоми боигарии худ барои бекаму баргардонидани маблаги карз чавобгар аст, дар аксар маврид объектхои дигари муайяни боигариро махсусан ба гарав гузоштан лозим аст, сониян, бояд худи карздор ба таври доимй ба гарав пардохта шавад. фоиз.

Ҳамин тариқ, қарзи кафолатдодашуда на бо сабабҳое дода мешавад, ки ба маънои аслии калимаи кредит, яъне ба эътимод ба самаранокии бештари иқтисодӣ ва иқтидори иҷроиш мувофиқат кунанд, балки сирф бо мақсади истифода аз эҳтиёҷоти соҳибкори иқтисодӣ барои худ бе ягон саъю кӯшиш ба даст овардани як қисми даромади меҳнати худ дода мешавад. Кредит инчунин на барои пеш бурдани истехсолот, балки танхо барои «даромаднок» доштани сохиби пул дода мешавад. Ба кадом корхо-нахо кредит истифода мешавад, аслан бепарвоии комил нисбат ба кредитор аст; агар вай ба он манфиатдор бошад, ин танҳо барои он рӯй медиҳад, ки худро боварӣ ҳосил кунад, ки пулаш бехатар аст ва пеш аз ҳама, он инчунин самаранок аст .

Ба таври умум мушохида карда мешавад, ки системаи кредите, ки бо миёнаравии банкхо амал мекунад, имруз тавре сохта шудааст, ки умуман капиталист, сохиби пул ва кредит аз кор тамоман дур шудааст. Вай ба сохахои гуногуни истехсолот, ки дар он вай «пули худро кор кунад» тамоман характери шахсй надорад, чунон ки дарибораи дустдоштаи гумрохкунанда гуфта мешавад. Сахмдор дар бораи «Гирмес», «Пёге», «Везер», «Рибек Монтан», «Отави», «Салитрера», «Стяуа Романа»67 чиро медонад, чй медонад, ки дар ин корхо чй истехсол карда мешавад? Вай ба он манфиатдор нест, вай танхо манфиати яктарафа дорад, ки оё сахмияхо боло мераванд ё поин мешаванд ва дивидендхо чи кадар зиёд аст, ки сармояаш медихад. Ин хам аз бепарвоии куллй меравад, ки чамъиятхои саххомй ё дигар шаклхои фаъолияти капиталистй (чамъияти акционерй, чамъияти дорои масъулияти махдуд, иттиходия ва гайра) умуман ба истехсолот хизмат мекунанд. Чизи асосӣ, ягона чизи ҳалкунанда - "даромаднокӣ". Далели он маъруфияти азиме мебошад, ки саҳмияҳои бонк бархурдоранд. Банкхои калон, инчунин хар як ташкилоти кредитй умуман дар бобати истехсоли махсулот ягон кори пурмахсул ичро намекунанд. Дар ин чо, дар системаи банки калон идеяи фоиз, яъне имкони-яти ба ихтиёри содиби пул-дор ва дар хакикат, комилан бемалол додани хиссаи бузурги даромади мехнати сермахсул — оргияхои хакикиро тантана мекунад. Имруз кариб дигар корхонае нест, ки ба ягон шакл ба банк вобаста набошад, дар шакли соф фоизй-капиталистй кор накунад. Тамоми кори хочагии халк ба банк ва капитали биржа вобаста буда, ба он фоиз вобаста аст.

---

67 Гирмес як ширкати нассоҷӣ мебошад, ки аз ҷониби Йоханнес Гирмес (1854-1912) таъсис ёфтааст; Везер ширкати киштисозй, «Рибек-Монтан» — ширкати маъдани кухй, Отави — корхонаи маъдани кухй ва рохи охан, «Салитрера» ширкати селитрабарории Чили, «Стеауа Романа» — ширкати коркарди нефти Румыния.

Machine Translated by Google

Лордҳои бонкҳо - молияи баланд - инчунин лордҳои истеҳсолот мебошанд. Ин ба онҳо вобаста аст, ки кор қатъ мешавад ё бозор бо партовҳои зиёд пур шудааст. Барои бахши хусусии муташаккил, қонеъ кардани талабот комилан як масъалаи тасодуфӣ аст.

Дар мавриди ин манфиати шакли иктисодии капиталистии системаи кредитии муосир, ба хамин тарик, мо бояд ба бадахлокии мукаммалтарини иктисодиёти миллй, бо тамоман тахрифи маънои системаи молия ва кредит хамчун ходими иктисодиёт ба мавкеи сохиби мутлаки иктисодиёт.

Мехнати эчодй ва пурсамар ба гулом табдил ёфт ва рухи рибокорию абадй харакаткунанда ва маккоронаи яхудй дар чахон хукмронй мекунад. Як пораи тамаъҷӯӣ танҳо тавассути ташкили ҳолати сунъии фавқулодда тавассути нигоҳ доштани пул аз ҷиҳати иқтисодӣ ғайриқонунӣ имконпазир аст. Ва ин имрӯз одилона ҳисобида мешавад, ки ҳеҷ кас ҷуръат намекунад, ки даст занад, зеро ин ӯро бо қудрати ҳукмронии ҷаҳонии сармояи бузурги қарзӣ ба низ

Дараҷаи шавқ комил шуд!

Он ба воситаи он мукаммал гардид, ки санъати дилфиребонаи рухи сайёр хатто давлат, химоятгари додаи системаи молиявиро ба гуломии фоизхо муяссар гардид, то ки вай низ бо дастони баста капитали байналмилалиро сохиби худ эътироф кунад ва имкон дод, ки аз вазифаи аслии худ хамчун химоятгари иктисодиёти миллй ба мавкеи капитали ба-коллективи калон дур шавад.

Machine Translated by Google

Иқтисоди молиявии миллӣ

Хозир вазифаи махсуси мост, ки ин тараккиёти хочагии молиявии халкро пайгирй кунем.

Ҳатто дар ин ҷо он роҳи дурусти оғоз аз муайян кардани далелҳо хоҳад буд, зеро онҳо имрӯз пайдо мешаванд.

Падидаи барҷастаи ҳаёти миллии халқҳои доираи фарҳангии ғарбӣ қарзи бузурги ҳамаи давлатҳо мебошад. Новобаста аз он ки ғолиб ё мағлубшуда, ҳама дар иқтисодиёти миллии худ бори гарони қарзро ба дӯш мегиранд, ки аз ҷанг сахт осеб дидаанд.

Муњимтарин асари омории империяи Британия «Стейтсмен Солнома» мебошад; ин солномаи расмии миллӣ барои давлатҳои алоҳида шарҳи дақиқи вазъи қарзҳои давлатии онҳо ва ғайра медиҳад.

Мувофики он карзи Англия — яъне синфи коргари Англия аз капитали байналхалкй 31 марти соли 1930 бо пардохти фоизи солона кариб 350 миллион фунт стерлинг 7.596.000.000 фунт стерлингро ташкил дод. Ба маркахои немис табдил додани ин маблаг хеле фоиданок аст, зеро кас ба хамин тарз бехтар мебинад, ки дар ин масъалаи манфиатдор сухан масъалаи байналхалкии доираи васеътарин аст.

Фаронса аз қарздиҳандагони манфиатҳои дохилӣ ва хориҷии худ тақрибан 279 миллиард франки тилло қарздор аст.

Штатхои Муттахидаи Американ Шимолй, сарзамини мубораки доллар, карзи давлатй дорад тақрибан 16 миллиард доллар бори гарон аст.

Мо дар Канада, Австралия, Хиндустон, Италия, Чехословакия, Польша дар хама чо хамин гуна манзараи бадбахти карзи ноумедии давлатхо ва аз ин ру, халкхоро дар назди капитали байналхалкй мебинем. Дар хама чо хаёти миллй дар атрофи як савол мегузарад: мо фоизи карзхоямон, яъне карзхоямонро ба молияи байналхалкй, ба капитали калони карз чй тавр медихем?

Вазоратҳои молияи ҳама иёлотҳо бемайлон ба дарёфти манбаъҳои нави андоз машғуланд, парлумонҳо моҳҳо дар бораи лоиҳаҳои нави андоз маслиҳат медиҳанд, аммо ҳама муқовимат бефоида аст. Пеш аз он ки шаъну шарафи сармояи рибокори байналмиллалӣ ва даъвоҳои "қонунӣ"-и он ба пардохти фоизҳо, парламентҳо ва ҳукуматҳо ба ҷои он ки ҷуръат кунанд, ки ба ин қаллобии азими байналмилалӣ бо як "Не" хотима бахшанд, такрор ба такрор фурӯ пошида, мардуми худро бо бори андозҳои бесобиқа зулм мекунанд.

Беадолатӣ қонун шуд, оғо ба ғулом.

Чӣ гуна вазъият дар ватани камбизоати мост, мо ҳар рӯз ва ҳар соат эҳсос мекунем.

Гиганти коргар-чавонони немис баъд аз он ки бо хун ва охан ба ягонагии миллй ноил гардид, бо зурй ва тавоно бархост. Мехнати монданашуда, рухи эчодии у хамеша ихтирооти нав ба нав меовард. Рӯҳи соҳибкорӣ ва ҷасорати олмонӣ бозорҳои ҷаҳонро забт кард. Бо изтироби хайратангез ба сармояи карзии француз ва англисии Ротшильдхо ва дигар магнатхои банкхо, инчунин сармояи боварии халки молиявии Америка Канхо, Лоебхо, Шпайерсхо ва гайра ба даромаднокии худ аз хама бештар тахдид менамуданд. Қимати тамғаи немисӣ, яъне сифат ва арзонии маҳсулоти олмонӣ боло меравад, метавон фаҳмид, ки кай ин тамға ба арзиши доллар мерасад, то он даме, ки савдои ҷаҳонии Англия аз Олмон пеш наояд, дид, ки чӣ гуна дар тамоми ҷаҳон иншооти нақлиётии Олмон, муассисаҳои таълимии Олмон, ташкилотҳои санитарии Олмон, маъмурияти шаҳрҳои Олмон, усулҳои низомии Олмон дар ҳама ҷо намуна гирифта шуданд, дар ҳама ҷо муҳаррикҳои Олмон чӣ гуна кор мекунанд. роххои охан, купрукхо ва кучахо. Аммо хамаи ин маънои онро дошт, ки даромаднокии сармоя ба карз дода шудааст

Machine Translated by Google

дар тамоми чахон аз тарафи молияи байналхалкӣ тахдид карда шуд. Баъд молияи байналхалкӣ карор дод, ки бо ёрии масонизми байналхалкӣ Германияро ихота карда, бо тамоми воситахои тухмату бухтон Германияро хамчун душмани чахон муаррифӣ кунад. - Эдвард VII танҳо як порае буд, ки дар ин бозии шоҳмот ба пеш тела дода мешуд. Эҳсоси миллатгарой бар зидди Олмон, дар Англия ва инчунин дар Фаронса афрӯхт. Нишон додани таърихи сиёсии пеш аз таърихи љанги љањонї ба ин љо тааллуќ надорад, вале ба њар њол мутмаин аст, ки љониби Олмон, сарфи назар аз ќувваи њарбии худ, бохт, зеро дар маљмўъ дар бораи бозии зидди сиёсии зидди бозии фитнагарии давлатњои Антанта њарф задан мумкин нест (ниг. Розенберг, Масонияти байналмилалї68).

Хатто ягона гурухе, ки хануз дар Германия инстинкти сиёсии хоричӣ дошт, яъне «Умумий Германия»69 хеч тасаввуроте надошт, ки ин муборизаи пурзури байни давлатхои мусаллах на ба муваффакиятхои сиёсӣ, балки ба максади мутеъ гардондани молиявии мехнаткашони немис ба асорати манфиатхои капитали байналхалкӣ нигаронида шудааст. Табиист, ки аз Германия милитаристӣ галаба кардан максади махсуси Франция, нест кардани флоти Германия максади махсуси Англия буд, вале дар болои хар ду максади империалистии Франция ва Англия хамеша кушиш ба хукмронии чахонии капитали байналхалкӣ меистод.

Ҳангоме ки халқҳо дар муборизаи ваҳшиёна якдигарро аз ҳам ҷудо мекарданд ва хуни беҳтаринҳо дар ҷӯйборҳо дар майдонҳои ҷанг ҷорӣ мешуд, яҳудиёни тамоми ҷаҳон дар ҳаракат буданд. Барои тамоми Яҳудо вақти дарав фаро расида буд.

Маблағгузории баланд ҷанги ҷаҳониро маблағгузорӣ мекард; дар тамоми миллатхои чахон котибони яхуди дар редаксияхои матбуоти байналмилали нишаста, ба дуруг мегуфтанд ва халкхоро ба кушишхои нав ба мукобили якдигар бармеангезанд. 26 давлат бо хамин рох ба чанги зидди куввахои марказӣ бурда шуд. Аз шарқ дарёи яҳудиёни шарқӣ аз болои сарзаминҳои Олмон ҷорӣ мешуд; инхо худро ба пеш да-вом карда, савдогарӣ карда, бой шуданд, дар шахрхо сохиби квартирахо шуданд ва хар чизе ки ба даст меоварданд, ба даст оварданд. Дар ширкатҳои саноатии ҳарбӣ ин кори ғоратгарӣ ва нодурусти қувваи кории олмонӣ аз ҷониби намояндагони нажоди яҳудӣ ғамхорӣ карда шуд ва яҳудиён худро ба пеш ва боло ба ҳама мансабҳои давлат ва иқтисодиёт маҷбур карданд. Деморализатсияи дохилиро инчунин бошуурона яҳудиён, ҳаазҳо, дитманҳо, конҳо, люксембургҳо, Бартҳо, сипас Парвус-Хелфандҳо, Эйснерҳо, Левиенҳо, Граднауэрҳо70 ташвиқ ва таҳрик медоданд, ки аз ҷониби одамони шӯҳратпараст, аблаҳон ва ҷинояткорони қудратхоҳи немис дастгирӣ мешуданд.

---

68 Алфред Розенберг асареро бо номи Das Verbrechen der Freimanrerei (1921), инчунин Freimaurerische нашр кардааст. Weltpolitik im Lichte der kritischen Forschung (1929) дар силсилаи Nationsozialistische Bibliothek, ҷилди 9.

69 Alldeutscher Verband як созмони миллатгароёни олмонист, ки соли 1891 таъсис ёфтааст. Дар давоми Ҷанги Якуми Ҷаҳонӣ, ассотсиатсия ҳадафҳои экспансионистии Олмонро тарғиб мекард ва баъд аз ҷанг генерал Эрих Людендорффро (1865-1937) дар иддаои ӯ, ки ба Олмон хиёнат кардааст («аз пушти ҷангиён ва деҳотчиён» корд зада») дастгирӣ мекард.

70 Ҳуго Ҳаасе (1863-1919) як сотсиалисти яҳудӣ буд, ки дар соли 1911 дар якҷоягӣ бо Олмон Август Бебел раиси Ҳизби Сотсиал-Демократише Партей Дойчландҳо (SPD) шуд. Ӯ худро сулҳхоҳ эълон кард ва дар моҳи июли соли 1914 як тазоҳуроти бузурги зиддиҷанг ташкил кард. SPD, ки барои иштирокаш дар корпартоии коргарони мусаллах дар Берлин дар феврали соли 1918 ба зиндон маҳкум шуда буд. Дар давоми ва баъд аз Инқилоби ноябри пас аз анҷоми Ҷанги якуми Ҷаҳонӣ, Диттман ҳамчун узви Ҳизби мустақили сотсиал-демократии Германия (USPD) нақши фаъоли парламентӣ бозид. Соли 1933, пас аз ба сари қудрат омадани Гитлер, Дитман ба Швейтсария фирор кард.] Оскар Кон (1869-1934) сиёсатмадори яҳудӣ буд, ки бо Карл Либкнехт, асосгузори Лигаи Спартакистҳо ҳамкорӣ мекард ва як сионисти сарсахт буд. Ӯ гурехт
Роза Люксембург (1871-1919) марксисти яҳудӣ буд, ки дар якҷоягӣ бо Либкнехт Лигаи Спартакистоиро таъсис дод, ки дар ниҳоят ба Ҳизби коммунисти Олмон (КПД) табдил ёфт. Ҳам Люксембург ва ҳам Либкнехт дар соли 1919 аз ҷониби Фрейкорпҳо кушта шуданд. Эмил Барт (1879-1941) дар соли 1917 ба USPD дохил шуд ва яке аз шаш аъзои Шӯрои депутатҳои халқ (Rat der Volksbeauftragten) баъд аз тирамоҳи 19 ноябри соли 2018 таъсис ёфт. Фридрих Эберт, Филипп Шейдеман ва Отто Ландсберг аз SPD ва Ҳаас ва Диттман аз USPD.
Александр Парвус (ни Исроил Ҳелфанд) (1867-1924) яҳудиёни гетто аз Беларус буд, ки тавассути робитаҳои мухталифи байналмилалии худ бо Роза Люксембург, Ленин, Троцкий ва
Ҷавони туркҳо. Макс Левиен (1885-1937) болшевики яҳудии рус буд, ки соли 1913 шаҳрвандии Олмон шуд ва узви

Machine Translated by Google

Хамин тавр миллати немис нихоят аз дарун фуру рафт. Ситораи Яҳудо хун сурх шуд. Охирин миллате, ки ба молияи байнал-халкӣ мукобилати катъй нишон дода, ба чодугарии он барбод рафт, вай дастони худро ба замин партофт ва дар назди юги мудхиши Версал таъзим кард. Аз ҳазор захм хунрезӣ, бе сарвар, аслан на аз сабаби ронда шудани князҳо, зеро маҳз онҳо ҳамчун пешвоёни воқеӣ комилан ноком шуда буданд, миллати немисро бо ҳукми тақдирсозе, ки дар чунин лаҳзаҳо ҳамеша метавон истифода бурд, бо ибораи «Барои пешгирӣ аз бадтар» ба фоиз-ғуломии қарз ба сармоя роҳбарӣ мекард.

Партияи Коммунистии Германия (КПД). Дар моҳи апрели соли 1919 Левиен бо ҳамроҳии дигар узви яҳудиёни рус Евген Левин (1883-1919) Ҷумҳурии Шӯравии Баварияро таъсис дод. Аммо ин озмоиши "шӯравӣ" аз ҷониби президент Фридрих Эберт, ки Фрейкорпҳоро барои нигоҳ доштани тартибот дар Мюнхен ба кор бурд. Левин дар моҳи майи соли 1919 аз ҷониби Фрейкорпҳо боздошт ва ба қатл расонида шуд, аммо Левиен ба Австрия ва Иттиҳоди Шӯравӣ фирор кард ва дар онҷо ӯ низ дар соли 1937 дар замони поксозии бузурги Сталин ба қатл расонида шуд. Георг Граднауэр (1866-1946) як узви яҳудии SPD буд, ки пас аз барҳам додани Шоҳигарии Саксония ба ҳайси аввалин вазир-президенти Саксония кор кардааст. Социалистии муътадил, вай кушиш мекард, ки радикалхоро дар Лейпциг бо ёрии Фрейкорпс пахш кунад, ба мисоли Эберт дар Мюнхен. Ин ба ӯ дар интихобот арзиш дошт ва ӯ маҷбур шуд, ки соли 1920 истеъфо диҳад.

Machine Translated by Google

Диктати Версал,
Паймони Доус ва Нақшаи Ҷавонон

Маќсади љанги љањонї расида буд: Олмон, ки аз љињати рақиб дар бозори ҷаҳонӣ дур карда шуд, аз ҷиҳати низомӣ мағлуб шуд, бе сарвар ва фирефта ва заҳролудшудаи таълимоти бардурӯғи марксистӣ, аз ҷиҳати маънавӣ пароканда ва зери кӯҳи қарзҳо гӯр шуд, ки дигар ҳеҷ гоҳ аз худ дур карда наметавонад, балки ҳамчун ғуломи сармояи байналмилалӣ хизмат мекард.

Тибқи нақшаи пардохти Лондон, Олмон бояд манфиати худро эътироф кунад- 132 миллиард маркаи тилло карз дорад ва ба ин карз фоизхо низ илова карда шуданд.

Хандаовар мебуд, ки агар ин ин кадар дахшатангез чидди намебуд ва агар душманон онро махз бар хилофи хамаи гапхои пацифистон ин кадар берахмона кабул намекарданд, «аммо ин кадар бад намешавад» ва «акл галаба мекунад». Не! Он ғалаба нахоҳад кард! Ва молияи байналмилалӣ ҳама чизро мекунад, то Олмон пайваста дар ин ғуломии манфиатҳо нигоҳ дошта шавад. Танҳо мо метавонем худро озод кунем.

Фоҷиаи амиқи миллати немис аст, ки чӣ қадаре ки дар доираи танги кориаш самаранок бошад ҳам, вақте ки нигоҳи худро аз доираи кори ҳаррӯза боло мебарад ва дар пеши рӯйдодҳои бузурги ҷаҳон меистад, дарҳол номуайян мешавад. Дар ин чо немиси бошуур ва дакик тамоми ченакро аз даст медидад, вай дурандеш ва шавковар мегардад. «Профессори олмонӣ», ки аз рӯи ихтисоси худ корҳои барҷастаро иҷро мекунад, аз фаромӯш кардани чатри худ то ҷавшани идеологҳо бо ашёи дунё, объекти рӯзномаҳои ҳаҷвӣ мегардад; офицери немис, ки ба самаранокии аълои кушунхои худ боварй дошта, майл дорад, ки бетаъсирбахшии маънавии дорой характери сиёсй ва кувваи идеяхоро кам бахо дихад ва ба ин васила муваффакияти нихоиро зери шубха гузорад; мансабдори немис майл дорад, ки худро ҳамчун сарвари аҳолӣ на ҳамчун ходими тамоми аҳолӣ фикр кунад.

Инак, мо дар хурду калон ин хислати фалокатоварро дар характери немисхо мебинем: немисхо мутахассис ва хаёлпарастанд. Ба тарви инфиродӣ дар ҳама соҳаҳои махсус аз ҳама одамон самараноктар ва меҳнатдӯсттар аст, ҳатто комилан қодир аст, ки ба ҳар як идеяи бузург дилгарм гардад ва бо шуҷоати қаҳрамонона ҷони худро барои як идея фидо кунад, аммо дар дидан ва задани ҳалли дуруст дар доираи ҳалқаи байнидавлатии масъалаҳои иқтисодӣ ва сиёсӣ камтар маҳорат дорад.

Инъикоси чунин хислати бунёдии олмонӣ дар арсаи сиёсӣ аз надоштани эҳсоси миллӣ ва нотавонбинии сиёсии ӯ бисёр таассуф мехӯрад. Немисҳои миёна то андозае ҳисси фармоишҳои калон надоранд; ҳамин тавр, ӯ ҳам аксаран намефаҳмад, ки он рақамҳои қарз воқеан сарнавишти ӯ ҳастанд, он рақамҳо, эътирофи ин қарз ва омодагӣ ва кӯшиши пардохти ин қарз бо пул ва неъматҳои моддӣ сабаби аслии тамоми вазъи ноумедии миллати немис аст.

Бо вуҷуди ин, вай хеле камтар мебинад, ки баҳрабардорони ин ӯҳдадории пардохти Олмон дар асл миллатҳои дигар нестанд, балки танҳо - молияи байналмилалӣ.

Аммо барои молияи байналмилалӣ, баргардонидани қарз ба ҳеҷ ваҷҳ муҳим нест, танҳо ӯҳдадории доимӣ оид ба фоизҳо мебошад. Маҳз аз ҳамин сабаб молияи байналмиллалӣ, ки дар қисматҳои молиявии худ Версал дикта кардааст, маблағи асосиро аз аввал ба таври бениҳоят баланд муқаррар кардааст, ки пардохти онро ҳеҷ гоҳ фикр кардан мумкин нест, аммо ҳатто дар ниҳоят кам кардани маблағи асосӣ (дар ҳар сурат танҳо бо баланд бардоштани фоизи фоиз) Олмон ҳамеша дар зери ғуломии фоизҳо қарор хоҳад дошт.

Бор кардани ин хукмронии манфиат ба мардуми камбагал мехнатдусти мо максади нихой буд дар давраи чанги чахонй максади баланди молия буд ва ин максад пурра ба амал омад.

Ҷузъҳои дахлдори диктати Версал он қадар даҳшатоваранд, ки онҳо тамоми ҷиддият ва сахтгирии харобиовари ин қоидаи манфиатро, ки ҳама чизеро, ки мо дорем ва барои фаҳмидани молияи байналмиллалӣ кор мекунем, ба таври равшан нишон медиҳанд, ки ман онҳоро дар иқтибосҳо дар зер истинод мекунам:

> Моддаи 231. Ҳукуматҳои муттаҳид ва муттаҳидшуда эълон мекунанд ва Олмон (!) эътироф мекунад, ки Олмон ва иттифоқчиёни он ҳамчун асосгузор (!) барои тамоми талафот ва хисороте, ки иттифоқчиён ва ҳукуматҳои ҳамроҳ ва аъзои онҳо дар натиҷаи ҷанге, ки дар натиҷаи ҳамлаи Олмон ва иттифоқчиёни он ба сари онҳо оварда шудаанд, масъул мебошанд.

Гарчанде ки он дар Санъат ба таври ҷиддӣ эътироф шудааст. 232 "ки захираҳои Олмон барои пурра баргардонидани ҳамаи ин талафот ва хисорот кифоя нестанд", бо вуҷуди ин ӯҳдадорӣ талаб карда мешавад, ки "ҳамаи ин талафот ва хисорот ҷуброн карда шавад".

> Дар моддаи 233 гуфта мешавад: «Дараҷаи зиёнро Комиссияи ҷуброни зарар муайян мекунад.

> Моддаи 234 мегӯяд: "Комиссияи ҷубронпулӣ давра ба давра қобилияти пардохтии Олмонро месанҷад ... Аммо он наметавонад бидуни тасдиқи ҳукуматҳои мухталифе, ки дар Комиссия намояндагӣ мекунанд, аз ҳеҷ гуна маблағ даст кашад".

> Моддаи 234 муайян мекунад: "Олмон то муайян кардани маблағи ниҳоии даъвои ҷубронпулӣ ... 20 миллиард марка ба тилло (бо тилло, мол, киштиҳо, коғазҳои қиматнок ё бо роҳҳои дигар) пардохт хоҳад кард".

> Германия гайр аз ин облигацияхои дар модда нишондодашударо мебарорад. 12в Замимаи II.

Ва ҳоло меояд, ба таври зебо ҷойгир карда шудааст ва дар охири ин замимаи II модда. 12c дар фасли VIII ба ном Аҳдномаи сулҳи Версал, буғии сиёсии молиявии Олмон. Ин модда. 12 дар муҳимтарин нуктаҳои худ чунин мегӯяд:

> Комиссия тамоми ваколатхоро дорад ва тамоми ваколатхоеро, ки дар ин шартнома ба вай кафолат дода шудаанд, амалй менамояд.

> Комиссия дар маҷмӯъ ваколатҳои ҳамаҷонибаи назорат ва иҷроишро нисбат ба масъалаҳои ҷуброни зарар дорад. Он бояд шартҳо ва муқарраротӣ зеринро риоя кунад:

> а) Ҳар як қисми маблағи тамоми талаботҳои муайяншуда, ки бо тилло, киштиҳо, коғазҳои қиматнок ё мол ё бо роҳи дигар пардохта нашудааст, бояд аз ҷониби Олмон тибқи шартҳои муайянкардаи Комиссия тавассути интиқоли маблағи мувофиқ ба вомбаргҳо ё ӯҳдадориҳои ҳама гуна шакл таъмин карда шавад, то ба эътирофи маблағи қарз таъсир расонад.

> б) Комиссия давра ба давра қобилияти пардохтии Олмонро арзёбӣ мекунад ва системаи андози Олмонро тафтиш мекунад (!), ба тавре ки дар навбати аввал тамоми даромадҳои Олмон, аз ҷумла даромадҳое, ки барои фоизҳо ва хидматрасонии қарзи қарзҳои дохилии он муайян карда мешаванд, беҳтар аст (!) барои пардохти маблағҳое, ки дар зери унвони ё

Machine Translated by Google

товони товон ва дуюм, барои ба даст овардани итминон, ки системаи андози Олмон маҳз (!) мисли қудрати дигаре, ки дар Комиссия намояндагӣ мекунад, золим аст.

Ин банд ба таври диаболӣ ба саркӯбкунии доимии Олмон нигаронида шудааст, он амалан имкон дорад, ки бо истинод ба як давлати хурди ғоратгаре, ки дар он андозҳои бемаҳдуд муқаррар карда мешаванд, танҳо муқаррар кардани андозҳои якхеларо ҳатто дар Олмон. Аммо он инчунин дар айни замон бо ошкорои бераҳмона эътироф мекунад, ки ҳатто миллатҳои дигар низ бояд дар як ғуломии қарз нигоҳ дошта шаванд. Ва ҳоло банди зиште меояд с.

> в) Бо мақсади мусоидат намудан ва амалӣ намудани барқарорсозии ҳаёти иқтисодӣ дар кишварҳои иттифоқчӣ ва ҳамроҳ, Комиссия, тавре ки дар моддаи 232 муқаррар шудааст, аз Олмон пардохти аввалро ҳамчун кафолат ва эътирофи гуноҳи худ мегирад, ки аз вомбаргҳо ба соҳибон, ки бо тилло пардохта мешавад, аз ҳар гуна андоз ё боҷҳои аз ҷониби ҳукумат ҷорӣ кардашуда озод мебошанд (ё!) давлатхои Германия. Ин вомбаргҳо қисман (!) дода мешаванд ва дар се қисм, ки дар зер муайян шудааст: 1. 20 миллиард маркаи тиллоӣ бояд фавран пардохт карда шавад 2. 40 миллиард маркаи тилло ба вомбаргҳое дода мешавад, ки бояд бо пардохти иловагии 5% + 1% барои амортизатсия аз соли 1926 фоиз дошта бошанд. 3. Уҳдадории хаттӣ оид ба пардохти 40 миллиард фоизи тилло бо пӯшиши бештар аз 40 миллиард доллари тиллоӣ ба вомбаргҳо дода мешавад. фавран дода мешавад.

Ин банд асоси тамоми диктати Версаль мебошад. Мо медонем, ки Лондон Ultimatum71 на танҳо камтар пардохтҳо муқаррар кард, балки баръакс, тамоми маблағро 132 миллиард маркаи тилло муқаррар кард. Моддаи. 16 баъд ба таври возеҳ эълон мекунад: «Аз 1 майи соли 1921 ҳукумати Олмон бояд фоизи қарзи онҳоро пардохт кунад». Андозаи фоиз 5 фоиз мукаррар карда шудааст.

Пас аз он, Art. 17, ки ҳар як вайронкуниро ҳал мекунад:

> Моддаи. 17. Агар Олмон дар иҷрои ҳама гуна қарзе, ки фасли қаблии шартнома ба зиммаи он гузоштааст, дер карда шавад, Комиссия ба ҳар як давлати иштирокчӣ дар бораи ин беэътиноӣ фавран хабар медиҳад ва ҳамзамон чораҳои зидди он андешидашударо пешниҳод мекунад.

Ва ҳоло яке аз бандҳои хашмгинтарини тамоми шартнома пайравӣ мекунад:

> Моддаи. 18. Олмон ваъда медиҳад, ки чораҳоеро, ки давлатҳои иттифоқчӣ ва ба онҳо ҳамроҳашон асосноканд (ва дар назари душманон чӣ гунаҳкор нестанд?) дар қабули зидди қасдан (!) риоя накардани Олмон ҳамчун муносибати душманона (!) шарҳ надиҳад. Ин тадбирҳо метавонанд аз манъи воридот ва таҳримҳои иқтисодӣ ва молиявӣ ва умуман (!) дар ҳама чораҳо (!) иборат бошанд, ки ба ҳукуматҳои манфиатдор мувофиқи талабот ба назар мерасанд.

Табиист, ки бо ин банд, дару дарвоза ба рӯи ҳар як даҳшатноктарин ваҳшиёна боз аст ва ҳукумати Олмон боз ба таври возеҳ имзо кардааст, ки шояд ҳатто ба назар нагирад.

---

71 Пас аз он ки Комиссияи байниттифоқӣ оид ба ҷубронпулӣ дар моҳи январи соли 1921 маблағи ҷубронпулии Олмонро дар ҳаҷми 269 миллиард маркаи тилло муқаррар кард, сарвазири Британияи Кабир Дэвид Ллойд-Ҷорҷ 5 майи соли 1921 ба сафири Олмон дар Лондон ультиматуми шашрӯза пешниҳод кард, ки агар Олмон ҷубронпулӣ напардохта бошад12. (аз хисоби 269 миллиард мохи январь як кадар дигар хел хисоб карда мешавад) ва инчунин дигар диктахои Шартномаи Версал, иттифокчиён минтакаи Рурро ишгол мекунанд.

Machine Translated by Google

зуртарин чабру зулм, куштани немисхо, вахшиёна бадарга кардан, горатгарй, харобй ва гайра «чун муносибати душманона»!

Ин таслими хаттии халки немис ба душмани бераҳм, интиқомгир ва оштинопазир аст, минбаъд, то абад пешбинӣ шудааст, барои моддаи 23 мегӯяд:

> Комиссия дар сурате бархам дода мешавад, ки Германия ва иттифокчиёни он хамаи маблагхоеро, ки вай барои ичрои шартномаи мазкур ё мувофики карорхои Комиссия дода шудааст ва хамаи ин маблагхо ё ба онхо баробар ба ваколатхои иштироккунанда таксим карда шаванд.

Ин асорати манфиати абадии Германия мебошад.

Шояд дӯстону душманони сиёсии мо ҳоло дарк кунанд, ки ғуломии фоиз чиро бояд фаҳмад, шояд кас бифаҳмад, ки чаро шикастани ин ғуломии даҳшатноки манфиатҳо дар маркази тақозоҳои мо қарор дорад. Шояд кас хам фахмад, ки чаро дар сурати ин талаб масъалаи байналхалкй дар навбати аввал аст. Ин барои Олмон танҳо як масъалаи тақдир аст ва ҳатто барои дигар миллатҳо ин масъалаи ҳалкунанда барои барқароршавӣ аст.

Дар муқоиса бо ин масъалаи байналмиллалӣ, ҳама саволҳои дигар ба ҳеҷ чиз меафтанд, зеро бе шикастани ғуломии манфиат болоравии миллатҳои истеҳсолӣ умуман ғайриимкон аст. Агар ғуломии фоизӣ, ки ҳоло оғоз шуда буд, нигоҳ дошта мешуд, худои Маммон ба тахт нишаст. Худо мурдааст, ҷонҳои халқҳо мемиранд, бесарусомонии инсонӣ ҷаҳонро ҳамчун ғуломони манфиатҳои молияи байналмилалӣ пур мекунад. Пул ҷаҳонро идора мекунад.

Қоидаҳои диктати Версал нуктаҳои муҳиме буданд, ки дар соли 1924 бо Паймони Доус иваз карда шуданд. Акнун баъд аз тарси инфляция горатгарии минбаъдаи Германия бояд «дар асоси мустахкамтар» давом мекард. Маблағгузории баланд имкон дод, ки ҳар гуна кафолатҳо дода шаванд, ки дар байни онҳо муҳимтарин ва васеътаринаш ғайридавлатӣ гардонидани роҳи оҳани Рейхсбанк ва Рейх мебошад. Сарфи назар аз ҳама пешгӯиҳои "абри нуқра", иқтисоди Олмон фурӯпоширо идома дод, имконнопазирии пардохтҳо тибқи Паймони Доус дар ниҳоят ҳатто аз ҷониби садистҳои кӯр-кӯрона дарк карда шуд. Нақшаи ҷавон ба ҷои Паймони Доус ворид карда шуд. Он бояд «сабуккунихо» меовард. Акнун ба охир расид биёед.

Дар бораи дахшатхои Пакт Дауес чилди 7-уми Китобхонаи миллии социалистй (нархаш 1,80 марка) маълумоти дакиктаринро медихад, ки дар он нусхаи такрории матни аслй дар баробари шархи мукаммали танкиди мавчуд аст. Ҷилди 13-и силсилаи мазкур ба нуктаҳои асосии нақшаи ҷавон бахшида шудааст.

Machine Translated by Google

Иқтисоди қарз

"Агар давлат ба пул ниёз дошта бошад, бояд ин пулро аз шаҳрвандони худ, ки бештар аз он ки худашон истифода мебаранд, қарз бигирад. Табиист, ки барои баргардонидани ин пул бояд фоиз супорад, вагарна пулро намегирад, воқеан ҳам аллакай дар таъмини қарзҳояш мушкили кофӣ дорад".

Ин формуларо вазири собиқи сотсиалистӣ доктор Дэвид72 бо ман дар як мубоҳиса дар Берлин истифода бурд. Ман ин формуларо қасдан дар ин ҷо гузоштам, зеро он тарзи тафаккури капиталистии манфиатдори замони моро ба таври намунавӣ инъикос мекунад; ки вай аз хама чиз марксист буд, ба тамоми чзлби махсус мебахшад.

Акнун ман аз садхо сухбату лекцияхо медонам, ки мулохизахои дар боло зикршуда аз акидахои хозираи манфиати капиталистй чунон пурра гирифта шудаанд, ки дуруг будани ин шарху эзохоти иктисодии фоиз ва карзи давлатро хеч кас хис накунад, ба он чавоби сахех пайдо кунад.

Ин сабаби хеле оддии психологй дорад, яъне шархи дар боло овардашуда ба конеъ гардондани эхтиёчоти пулии одами хусусй дар доираи шакли фоизй-капиталистии иктисодиёт дахл дорад.

Барои одами алохида, хамчунин умуман иктисодиёти хусусй, чунин чумла дуруст аст: «Агар касе ба пул эхтиёч дошта бошад, вай бояд ин пулро бо фоиз аз шахсоне, ки пули бештар аз худашон истифода мебаранд, карз гирад».

Вале мо бояд дар хакикат аз чавоби саволхои иктисодиёти молиявии миллй аз нуктаи назари хусусии капиталистй, балки аз нуктаи назари давлатй худдорй кунем. Ман дар назар дорам, ки агар кас ин тарзи тафаккури хусусии иктисодиро бечуну чаро ба хочагии халк гузаронад, дар хакикат бадбахтии калон мебуд.

Давлатро бо асбобҳои қудрати худ, қудрати соҳибихтиёрии он воқеан набояд бо ягон шахси тасодуфӣ баробар кард. Давлат дорои се имкони тавоно аст, ки тавассути онҳо ба шарофати соҳибихтиёрии худ эҳтиёҷоти худро барои иҷрои вазифаҳои худ қонеъ карда метавонад. Инҳо соҳибихтиёрии хидматии он, соҳибихтиёрии тангаҳои он ва соҳибихтиёрии молиявии он мебошанд .

Истиқлолияти хидматӣ маънои ҳуқуқи соҳибихтиёрии давлатро барои даъват кардани шаҳрвандони худ ба хидматҳои ройгон фаҳмидан лозим аст. Ин соҳибихтиёрии давлат бар шахсият дар доираи тавоноиаш дар хизмати ҳатмии ҳарбӣ ва боз ҳам бештар дар хизмати ҳарбӣ зоҳир мегардад. Бо талабҳое, ки давлат метавонад дар замони ҷанг аз шаҳрвандони худ талаб кунад, ҳама мулоҳизаҳои хусусӣ бояд ба ақиб бираванд. Оила, касб, тиҷорату даромад, ҳама чиз бояд хомӯш бошад, вақте давлат писаронашро ба суи парчам даъват мекунад. Аммо давлат метавонад шаҳрвандони худро на танҳо ба хизмати ҳарбӣ даъват кунад, давлат онҳоро ҳатто ба корҳои бузурги иқтисодӣ даъват кунад, мо қонуни хидмати ёрирасонро дар хотир дорем, ки мутаассифона, дар муқоиса бо хизмати ҳарбӣ, барои хизматҳои анҷомдодашуда музди баланд ва рӯз то рӯз зиёд мешуд, ки ба зудӣ байни сарбозони фронт, ки маҷбур буданд ҷони худро ҳар рӯз фидо мекарданд, дар паси Ватан, дар паси Ватан меҳнат мекарданд, – меҳнат мекарданд. пеш, бо маоши баланд. Танҳо дар гузашта, намоишҳои пурқуввати халқҳои дигарро, ки дар асоси ӯҳдадориҳои хидматӣ асос ёфта буданд, метавон ба ёд овард: мо сохтмони девори Чин, гардиши шаҳрҳои асримиёнагии моро ба ёд меорем.
Аз ин рӯ, амалан дар доираи соҳибихтиёрии қудрати давлат меистод

72 Эдуард Давид (1863—1930) аз мохи июн то октябри соли 1919 вазири корхои дохилии Республикаи Веймар буд.

Machine Translated by Google

хизмати дастӣ ва бригадаи кухна73 зинда ва васеъ карда , бо хамин рох бо онхо барои бартараф намудани куввахои мавчуда вазифахои калони иктисодиро хал кунанд.

Сохибихтиёрии сиккаи давлат манбаи дуюми хокимият мебошад, ки давлат аз он бевосита метавонад талаботи пулии худро қонеъ гардонад. Ҳеҷ кас ба ҳуқуқи давлат ба сикка сикка ё барориши коғазҳои қиматноки хазинавӣ эътироз намекунад, дар воқеъ, берун аз он, ки давлат ба шарофати соҳибихтиёрии худ аз ҳар сарчашмаи имконпазир пул истеҳсол кардааст. Аз мис, никел, охан, чини, алюминий ва пеш аз хама, аз когаз. Факат хамон вактеро ба хотир овардан лозим аст, ки хукумати рейхи мо хар руз 100.000.000.000.000 марка ва аз ин хам зиёдтар пулхои нави когазӣ бароварданро дуруст хисоб мекард. Мо дар ин ҷо ба саволи он ки оё ин дуруст ва қобили қабул буд, муфассалтар намеравем, мо бояд танҳо дар ин ҷо бигӯем, ки давлат воқеан метавонад аз ҳисоби соҳибихтиёрии сиккакашӣ эҳтиёҷоти худро пӯшонад ва маҷбур нест, ки «аз шаҳрвандони худ, ки аз шаҳрвандони худ, ки бештар аз он ки худашон истифода мебаранд, бо фоиз қарз бигирад».

Истиқлолияти молиявӣ ё соҳибихтиёрии андози давлат низ аз ҷониби касе наметавонад мавриди баҳсу мунозира қарор гирад ва касе, ки дар ин бора баҳс мекард ва онро амалан ҳамчун як фард амалӣ карданӣ буд, метавонад қудрати давлатро дар шакли пристав эҳсос кунад. Сохибихтиёрии молия ё андози давлат, яъне хукуки давлат барои даъват кардани шахрвандон ба хизматрасонихои молияви ба мисли сохторхои давлати ошкор ва кухна аст. Ин шакл низ табиитарин ва солимтарин аст, гарчанде ки дар ин соҳа то замони мо нигоҳ дошта шудааст, ки ҳисси оқилонаи андозбандӣ ба як сафсатаи комил табдил дода, системаи андозро ба воситаи ғорати куллии мардум ба манфиати қудратҳои молии боломиллӣ табдил диҳад. Хатто дар ин чо масъалаи ичозат будани андозхо моро на бояд бештар ба худ чалб кунад, балки танхо он чиз моро ба ташвиш орад, ки давлат эхтиёчоти пулии худро аз хисоби андозхо хеле хуб пушонда метавонад, аз ин ру, боз бо рохе, ки барои иктисодиёти хусусӣ кушода нест, вале зарурати ба миён гузоштани талаботи пулии худро бо рохи кабули ухдадории пардохти фоиз ба капиталистхо аз давлат комилан дур мекунад.

Албатта, давлат мисли ҳар як шахси хусусӣ, табиист, ки имкони қонеъ кардани эҳтиёҷоти худро аз ҳисоби қарзҳо дорад. Аммо ин аллакай барои шахси хусусӣ шамшери дудама аст; барои давлат бошад, бо забони оддӣ ва хуби немисӣ ифода кардани он кори аблахтаринест, ки вай умуман карда метавонад. Аммо ин на фацат аблацтарин аст, балки нисбат ба рисолати давлат хамчун химоятгари манфиатхои умум чинояткорона аст.

Иқтисодиёти қарзии давлатҳо амалан давлатҳоро хароб карда, ба дасти молияи байналмилалӣ дод, сарвати миллатҳоро ба қудратҳои молиявӣ расонд ва имрӯз қарзҳои давлатӣ зулми даҳшатнокест, ки миллатҳо аз он озод шуда наметавонанд ва ба воситаи он, агар мо бо қатъият ба шикастани ин ғуломӣ хотима надиҳем.

Бо ин мо дар мобайни соҳаи сиёсати молиявии миллӣ қарор дорем, ҳамин тавр дар соҳае ҳастем, ки дар он олмонии муқаррарӣ тамоман худро дар хона ҳис намекунад. Ҳоло бо ин ҳама рақамҳои зиёд ва зиёд чӣ бояд кард? Шаҳрванди оддии давлатӣ умуман баҳсҳои буҷаро намехонад ва ба роҳҳои пинҳонӣ ва роҳҳои гумроҳкунандаи санъати молӣ чунон эҳтироми динӣ дорад, ки беҳтараш аз ин чизҳо комилан раҳоӣ ёфтан мехоҳад. Дар бешуурона, ин бешубҳа ба он низ марбут аст, ки ҳар фард дар худ чунин эҳсоси ночиз нисбат ба истиқлолияти андози давлатро дорад ва касе намехоҳад, ки рақамҳоро ба ёд оранд. Танҳо вақте ки ҳуҷҷатҳои андоз ба хонаи ӯ парвоз мекунанд, одами муосир қайд мекунад, ки ин чизҳо воқеан ӯро ба ташвиш меорад ва ӯ ҳамеша қурбонии ҳар гуна сиёсати бардурӯғи молиявии миллӣ аст.

73 Хизматрасонии кишоварзӣ, хоҳ дастӣ ва ҳам бо ҳайвонот, аз деҳқонон дар асрҳои миёна

Machine Translated by Google

Акнун хеле чолиби диккат аст, ки аслан масъалахои сиёсати молиявии миллй он кадар норавшан ва пурасрор нестанд, чунон ки дар назари аввал ба назар мерасанд, дар хакикат он кадар равшан ва соддаанд, ки онхоро хар як фахмиши миёна акаллан дар контури васеъи худ фахмидан мумкин аст.

Аз ин рӯ, тавзеҳоти бузурги конститутсиониро талаб намекунад, ки давлат дорои имкониятҳои тавсифшуда барои қонеъ кардани талаботи пулии худ мебошад, зеро ҳар кас медонад ва дар ҳаёти худ таҷриба кардааст, ки соҳибихтиёрии хидматии давлат чист ва ҳар кас ҳар рӯз варақаҳои коғазии давлатро ба дасти худ мегирад ва касе аз андоз эмин нест. Аз ин рӯ, табиист, ки давлат ниёзи пулии худро танҳо бо ҳамин се роҳ қонеъ мекард.

Аммо барои марди хусусӣ ин се роҳ боз нестанд, зеро на ёри худро ба кор ё хидмати андоз бомуваффақият даъват карда наметавонист ва на агар ӯ мустақилона пул чоп карда, онро ба муомилот оварад, эмин нахоҳад буд. Барои ӯ дар ҳақиқат танҳо роҳи қарздор шудан аз рӯи фоиз вуҷуд дорад, агар ӯ аллакай комилан фикр кунад, ки танҳо бо пули дигарон метавонад хушбахт шавад ва наметавонад аз қарз канорагирӣ кунад.

Аммо, ки давлат дар маҷмӯъ ягона воситаи қабули қарзҳои фоизро дуруст медонад - ҳамин тавр қарз, вақте ки ба пул ниёз дорад ва дигар ҳуқуқҳои соҳибихтиёрии худро имрӯз танҳо ба таври пинҳонӣ барои ситонидани қарзҳои бадастомада аз мардум истифода мебарад, инҳо шартҳое ҳастанд, ки касе барои шарҳи оқилона беҳуда меҷӯяд. Воқеан, ҳеҷ гуна шарҳи оқилонае вуҷуд надорад, балки танҳо он аст, ки тамоми тафаккури мо ҳатто дар масъалаҳои сиёсии молиявии миллӣ ба таври хусусии капиталистӣ равона карда шудааст ё вайрон карда шудааст. Бо чунин ифлосшавии умумии афкори умум, чунин тавзеҳоти зоҳиран мантиқии сиёсати қарзии давлат, ки ман хабар додам, нақши бузург ва воқеан муҳим мебозад.

Яҳудӣ ҳатто дар ин масъалаҳо худро устоди равоншиносӣ нишон дод. Дар ин гуна мавридҳо дар бораи фасоди мустақими масъулини давлат якбора ҳарф назанем, ҳамеша хеле душвор аст, фарзия маълум аст, вале дар аксари мавридҳо коррупсия набуда, балки танҳо номуайянӣ дар масъалаҳои низоми молию қарзӣ, кутоҳандешӣ ва қаноатмандӣ ба он оварда расонидааст, ки мақомоти молияи давлатӣ аз ҳоло суст, вале боварӣ надоранд, ки ба як ифротӣ афтодаанд.

Ба ин пешравии вазъият хеле муњим мусоидат кард, ки дар аввал маблаѓгузории корњои бузурги љамъиятї, аз ќабили сохтмони роњи оњан ва ѓайра, ки ваъдаи даромад медињад, тавассути ќарз безарар дониста мешуд. Яке аз тариқи зайл тасмим гирифт: Аз даромади роҳи оҳан ё роҳи обӣ фоизҳоро фавран пӯшондан мумкин аст, пас мо воқеан нархгузориро зери назорат дорем. Давлат бо захираҳои худ наметавонад дар як зарба аз хазинаи худ чунин корҳои бузургро ба даст орад, аз ин рӯ, кӯмаки қарзии бонкҳоро бо камоли сипос қабул мекунад. Ин мушкилотро аз ҳукумат дар бораи тасдиқи андозҳои нав дар парламенти иёлот бартараф мекунад, захираҳои моеъи давлат талаб карда намешаванд ва роҳи оҳан метавонад аз ҳисоби зиёдатӣ ба осонӣ фоизҳоро пардохт кунад. Санъатхои дилфиребонаи сармояи карз, ки худ аз худ бо пул коре карда наметавонанд, агар касеро наёбад, ки онро аз он гирифта, ба таври илова ба он фоиз медихад, сиёхро ба сафед табдил дода, худи давлатро ба чамъкунандаи фоизи сармояи хусусй табдил дод.

Ҳатто соддатарин андешаи иқтисодӣ аз ҷониби ҳукумат ё парлумоне, ки масъулияти худро дарк мекунад, бояд ба чунин натиҷаҳо оварда расонад: Агар касе роҳи оҳанро бо пули хориҷӣ созад ва барои он бояд сол ба сол пардохт кунад, танҳо 5% фоиз, бо ҳама чизҳои ба он алоқаманд, дар 20 сол аллакай тамоми маблағро як маротиба, дар 40 бармегардонад.

Machine Translated by Google

сол аллакай ду маротиба, вале ҳамон қарзи пардохтнашуда боқӣ мемонад. Ин маблагхои фавкулоддае, ки аз харочоти ибтидоии инвестиционӣ чандин баробар зиёданд, дар хакикат хам бояд бори дигар бавосита аз хисоби мардум, тамоми ахолӣ, ки бояд тарифхои наклиёти рохи оханро махз аз руи хамин фоизхо баланд бардоранд, пардозанд. Эълони якдафъаина ба мардум боҷи калони роҳи оҳан беҳтар аст ё беҳтар мебуд. Он гоҳ ин пардохтҳо, албатта, дар тӯли чанд сол хеле фишоровар буданд, аммо на дертар, зеро хароҷоти нақлиёт ва роҳи оҳан ба зудӣ ба як дороии воқеан аз қарзи давлат табдил ёфтанд, ки баъдтар ба он даромади калони солонаро кафолат медоданд. Аммо ин қиссаи кӯҳна аст, ки кас думи сагро оҳиста-оҳиста буридан беҳтар аст, зеро фикр мекунад, ки ин барои он хеле дардноктар хоҳад буд. Табиист, ки акси ин дуруст аст. Хароҷоти сармоягузории чунин як корхонаи миллӣ бояд аз ҷониби аҳолӣ пардохта шавад, аммо агар онҳо аз рӯи қарзҳо таҳия карда шаванд, дар он сурат, ба ғайр аз ин, ҳатман фоизҳое дохил мешаванд, ки дар тӯли солҳо то чандин маротиба худи қарзро ташкил медиҳанд. Аз ин рӯ, аз ҳисоби қарз маблағгузорӣ кардани чунин корҳои ҷамъиятӣ як аблаҳии комилан молиявӣ аст. Аллакай дар ин чо метавон ба он чизе ишора кунем, ки давлатро аз девонагии карзиаш халос мекунад: хеч кас наметавонад ба давлат, масалан, барои ин гуна ухдадорихои истехсолӣ додани векселхои кредити, кассахои давлатии хазина ва додани пули корхоро манъ карда наметавонад. Чунин ба вучуд овардани пули давлат дар мавридхое, ки дар бораи инфляция умуман гап нест, зеро барои токенхои нав арзиши нав низ вучуд дорад, тамоми душворихоро дар як зарба хал карда, давлат ва халкро аз карзи фоизии капитали хусусӣ абадӣ озод мекард.

Мо бояд ин масъаларо дар ҷои дигар муфассалтар баррасӣ кунем. Маъмурияти молиявии бомаҳорат бояд корро тавре ба роҳ монад, ки чунин корҳои бузург аз ҳисоби андозҳои махсус дар баробари истифодаи дигар манбаъҳои даромади давлат ва танҳо бо қисман баровардани варақаҳои нав анҷом дода шаванд. Ин имконият, албатта, ба андозаи зиёд ба амал меояд, агар тамоми харочоти дигари давлат, хусусан харочоти ба ном бемахсули идоракунӣ, адолӣ, маориф ва гайра аз хисоби зиёдатии корхонахои тичоратии давлат пушонда шавад.

Ин метавонад бо назардошти иќтисодиёти касри девонаи роњњои оњан, почта ва ѓайра, ба мисли истењсолот ба назар мерасад, вале мо аз ин имконот он ќадар дур набудем, чуноне ки ман дар соли 1919 дар аввалин нашри худ дар Süddeutsche Monatshefte (февраль) нишон дода будам, «Акнун чї?». тахти рубрикам «Воситахои радикалӣ». Факат ухдадории фоизии давлат дар назди капитали хусусӣ моро аз ин шароити идеалии иктисодиёти молиявии миллӣ чудо кард. Фиревале, ки дар он замон аллакай амал мекард, ки давлат, вакте, ки ба пул лозим аст, бояд факат бо фоиз пул ба худ кашад, ба ин халал расонд.

Маълум аст ва бояд ҳама ба тавзеҳоти ман пайравӣ карда метавонистанд, ки давлат ба ҳеҷ ваҷҳ ба пулҳои хориҷӣ, аз ин рӯ, ба қарздоршавӣ равона нашудааст, вақте ки мехоҳад чизеро ба ӯҳда гирад, вай, масалан, метавонад хидмати меҳнатӣ ва дастаро талаб кунад ва дар ниҳоят, барои додани варақаҳои қарзии хазинавии давлатӣ барои ин мақсадҳо, бо ин корҳо, бе таъсиси ин корҳо асоснок мебуд. Чунин тартиб бартарии бузурге дорад, ки ин гуна корҳоро аз ибтидо аз ҳар гуна ӯҳдадориҳои фоизӣ ва пулакӣ озод кунад; корхо фавран ба моликияти давлатӣ озод ва бе карз табдил меёфт. Аз хисоби даромади корхо ваучерхои хазинаи давлатиро, ки дода шудаанд, дар як муддати кутох ситонида, нобуд кардан мумкин буд; махсулоти ин гуна корхо ва ё нархи наклиёти бор ва пассажирро хеле арзон кардан мумкин буд. Ба хамин тарик, умуман ба тамоми хочагии халк хизматхои калон расонда метавонистанд, давлат метавонист манбаъхои хеле калони даромад ба даст оварад, ки барои тамоми чамъияти миллӣ бештар фоида меовард ва худи давлатро аз молияи баланд комилан мустакил мегардонд. Аммо он ҳам бояд буд

Machine Translated by Google

ҳамин тавр. Зеро давлат хоҷаи системаи молия аст, на молияи баланд, яъне дар давлати миллии сотсиалистии оянда чунин хоҳад буд.

Воқеан як ҳиллаи қаллобии равонӣ буд, ки бонкҳо тавонистанд ба чунин равандҳои ошкор ва худравонаи фикрӣ, ки пас аз баён шуданашон дигар хилофи он нестанд, иҷоза надиҳанд ва давлату иқтисодро бо ҳукми дар боло овардашуда печида, онҳоро ба ғуломии фоизҳои сармоя табдил диҳанд.

Ман медонам, ки гарчанде ки ин чизҳо ҳоло чун равшанӣ равшананд, вале бисёре аз хонандагони ман ба фаҳмиши солими инсонии онҳо эътимод надоранд ва танҳо бовар кардан намехоҳанд, ки чӣ гуна метавон чунин як бемаънӣ имконпазир бошад ва беҳтараш гумон кунанд: "Ин дуруст нест, давлатмардони мо ин қадар беақл буда наметавонанд - аммо ман наметавонам ба ин қазоват кунам". Ин иқрор ба камбуди доварӣ дар робита ба чунин нотавонбинии ошкори давлат дар умури сиёсии молӣ дучанд хилофи айбҳои ба таври дигар омодашуда дар бораи чораҳои давлат ва ба он аст, ки сухан дар бораи масъалаҳое меравад, ки ҳар фард дар ҳамёни ӯ шадидан зарба мезанад.

Ба ин одамон ман мехостам як нуктаи дигареро барои баррасӣ гузорам, ки ин аст ки бо усули тасдики кредит ба воситаи парламенти музофотй ё рейх алокаманд аст.

Чунин вазифахои калони давлатй дар хакикат дар парламентхо хаматарафа мухокима карда мешаванд. Пас аз баҳсҳои тӯлонӣ кредитҳо ниҳоят "тасдиқ" мешаванд. Шаҳрванди миёнаи давлатӣ ҳоло бовар дорад, ки ҳоло ҳама чиз ба тартиб аст ва давлат, ки воқеан чунин як бачаи сарватманд ва тавоно аст, аллакай миллионҳои тасдиқшуда дорад. Одамони хеле оқил шояд ҳоло ҳам паси гӯши худро харошида, ба худ мегӯянд: "Ин боз андозҳои нав аст". Аммо ман фикр мекунам, ки ман метавонам ҷуръатона итминон кунам, ки ба ғайр аз ташаббускорон, ки на намояндагон ва на вазирон ба онҳо тааллуқ надоранд, шояд , танҳо як нафар ба онҳо тааллуқ дошта бошад, ки ин тасдиқи қарзи калон дар парлумони музофотӣ ё рейх чизи дигареро надорад, ба ҷуз иҷозаи гирифтани ин "қарз" ба таври дигар. Ҳамин тариқ, ин "тасдиқи қарз тавассути парлумон" танҳо ба вазири дахлдор ваколат медиҳад, ки ин қарзро бо фоиз дар бонкҳои калон бигирад. Ба ин васила «тасдиқи қарз аз тариқи парлумон» табиист, ки ба як фарс, мазҳака табдил мeёбад, ки барои тамоми аҳолӣ, ки бояд дар ниҳояти кор барои сармоя ва фоизҳо пардохт кунад - дар ҳолати воқеии «қарз» низ таъмин набуда буд, не, онро аввал бояд сармояи бузурги қарзӣ эҷод кунад.

Ягона чизи мантиқӣ ва табии воқеан ин аст, ки дар сурати тасдиқи қарз тавассути парлумон ҳамзамон ва ба таври худкор тасвиб низ хоҳад буд, ки акнун бонки давлатӣ низ маблағҳои тасдиқшударо дар асоси супоришҳои пардохтии мақомоти иҷроия ба соҳибкорони дахлдор пардохт мекунад ё иҷозат медиҳад.

Қарзҳо тасдиқ карда мешаванд, барои асъори зарурӣ бояд коре анҷом дода шавад; Бинобар ин бемаънист, ки агар — чи тавре ки холо маъмул аст, аввал карз бояд навишта шавад ва баъд кредитхои «тасдикшуда» ба тарзе ки бори дуйум аз тарафи капиталистон дода шаванд.

Акнун метавон гуфт, ки пули изофа аз давлат маҳз ҳамин тавр гирифта мешавад ва ин бояд ба вазъи умумии молиявии кишвар таъсири судманд расонад, то ин ки чунин идоракунии қарз ба таври пасткунандаи таваррум амал кунад. Аммо ин табиатан ба ҳеҷ ваҷҳ чунин нест ва воқеан бо сабабҳое, ки ҳеҷ як коршиноси бонкӣ баҳс карда наметавонад. Метавон иқрор шуд, ки як қисми хеле ками чунин векселҳо ва пардохтҳои ин гуна қарзҳо бо пули нақд пардохта мешаванд, сухан дар бораи ҳалқаи амонатгузорони хурде меравад, ки бо чунин векселҳо ба бонк роҳ меёбанд, ки як ҷуфт сад ё ҳазор марка ҷамъ кардаанд, ки акнун мехоҳанд ба сертификати фоизӣ сармоягузорӣ кунанд, ба чунин коғази ҷодугарӣ, ки аз он ҳар сол танҳо маблағи муайяни сертификатро буридан лозим аст, то ки аз он танҳо як қисми кам пардохта шавад. ба ин васила арзишманд аст. Аммо пулҳое, ки бо ин роҳ ба бонк ворид мешаванд, хеле зиёданд

Machine Translated by Google

ночиз. Ба гайр аз ин, бонкхое, ки дар онхо чунин маблагхо аз чониби онхо гузошта мешаванд, ин маблагхои накдиро ба хазинаи давлат умуман намегузоранд, вале интиколи ин маблагхо танхо бо рохи интикол ё расмикунони сурат мегирад.

Аммо ҳамаи лоиҳаҳои калонтар аз рӯи ин қарзҳо аз ҷониби капиталистҳо аллакай аз аввал дар бонкҳои худ, бо роҳи интиқол бидуни нақд ё тавассути раванди амалиёти бонкӣ,

ва гайра.

Аз ин рӯ, дар асл ягон пули нақд ба дасти давлат намеояд ва агар онро гирад, бояд фавран онро барои иҷрои корҳои худ бидиҳад. Аз ин рӯ, ин бартарии тахминӣ вуҷуд надорад. Баръакс ин чунин аст: Давлат, чунон ки маълум аст, ба маблаги карз додашуда ба ном сертификат ё вомбарг мебарорад. Ин облигацияхои давлатй когазхои начиб ва ё на он кадар нозук чопшуда мебошанд, ки дар онхо хуччати карзи, ки аз руи маблагхои гирифташуда тамоми кафолатхои давлатй доранд ва ба гайр аз ин, муайян кардани мухлати пардохти фоизхо ва дар варакахои купонхои худ талонхое доранд, ки дар асоси онхо давлат ухдадор шудааст, ки барои хар семоха, хар ним сол ё на он кадар фоизхои ко-мил дода шавад.

Ба гайр аз ин, ба ин варакаи талон боз як шаходатномаи азнавсозй (талон) илова карда мешавад, ки ба сохиби он хукуки гирифтани купон-варакаи навро медихад, агар мухлати эътибори купони аввал пас аз чандин сол гузашта бошад.

Ҳоло чунин шаҳодатномаи амниятӣ, ки аз ҷониби давлате дода мешавад, ки давлат бо тамоми дороии худ барои сармоя ва фоизҳо ҷавобгар аст, албатта маънои харидории қобилияти харидорӣ дар дасти моликро дорад. Соҳиби чунин шаҳодатномаҳои давлатӣ воқеан ҳам метавонад бо ин шаҳодатномаҳо барои худ чизе бихарад, хоҳ вай ин шаҳодатномаҳоро мустақиман ба сифати музд диҳад ва ё аввал ин шаҳодатномаҳоро дар биржа ва ё бонки худ мефурӯшад ва сипас бо пули нақд пардохт мекунад.

Ҳоло ҳеҷ шакке нест, ки додани шаҳодатномаҳои нави амниятӣ аз ҷониби давлат маънои эҷоди қобилияти иловагии харидориро дорад - оё ин дуруст аст ё асоснок аст, ки ҳоло дар ин ҷо моро ба манфиати худ намегирад - агар, масалан, давлат пулҳои нави коғазӣ чоп кунад. Тафовут аз он иборат аст, ки дар як маврид шаходатномахои когазпеч истехсол карда мешаванд, ки давлатро ба гайр аз карз бо ухдадории фоизии бардавом бор мекунанд, хол он ки дар сурати барориши нави пулхои когазй ухдадории фоизй тамоман ба назар гирифта намешавад. Аз ин рӯ, мо ҳоло мебинем, ки шакли охирин дар ҳар сурат барои давлат ва мардум бештар мусоидтар хоҳад буд.

Аммо ҳоло, агар минбаъд ба усули чунин маблағгузорӣ пайравӣ кунем, маълум мешавад, ки маблағгузории мустақими корҳои бузурги давлатӣ бо канорагирӣ аз масири қарз бартариҳои боз ҳам бузургро ошкор мекунад.

Мо дидем, ки шакли айни замон қабулшудаи маблағгузории корҳои давлатӣ боиси ба вуҷуд омадани иқтидори харидории иловагӣ мегардад, ки бо додани шаҳодатномаҳои нави таъминот ифода меёбад. Дар ин сурат табиист, ки тамоми маблаги карзи нав якбора дода мешавад ва бояд якбора дода шавад, хатто агар роххои охан, обй ва гайрае, ки нав сохта мешаванд, танхо дар мархалаи сохтмон бошанду то хол арзиши аслии зикршударо ифода накунанд.

Агар касе ба маблағгузории чунин корҳои бузурги давлатӣ ба тариқи пешниҳодкардаи ман гузарад, аввал хароҷоти бузурги таблиғотии қарз аз байн меравад. Метавон ба ёд овард, ки танҳо дар рӯзномаҳо чӣ маблағҳои азимро тендерҳо мефурӯшанд. Минбаъд фоизҳое, ки аз аввал ба бонкҳо ва дигар ташкилотҳои қарзӣ дода мешаванд, аз байн мераванд. Ҳатто инҳо боз миллионҳоянд. Гайр аз ин, кас майл дорад, ки бо арзиши номиналй карз дихад, ба ибораи дигар, барои облигацияи 1000 марка танхо 970 маркаи зиёд ё камтар аз тарафи харидори ин сертификатхо дода мешавад, вале вай маблаги пурраи онро бо фоиз мегирад. Ҳатто ин талафот аст, ки аз аввал

Machine Translated by Google

ба гардани давлат ё корхона ва ба нафъи капиталистӣ табдил меёбанд. Дарвоқеъ, кас майл дорад, ки чунин қарзҳоро бо дигар аттракционҳо, чуноне ки ифодаи мубодилаи саҳҳомӣ гуфта мешавад, бо нигоҳ доштани имтиёзҳои махсуси иловагӣ, ки ҳатто метавонад озодкунии андозро дар бар гирад, "ороянд". Ман дар ин ҷо қарзи мукофоти истихроҷи маъданро ба ёд меорам, ки афсонавӣтарин аз чунин аттракционҳо, ки давлат ҳамеша ба он такя мекард, нишон медод. Лотерея ва қимор шайтон дар хидмати таблиғи қарз гузошта шуда буд, ки ваъда дода буд, ки миллионҳо бурдҳоро аз рӯи миқдори хеле зиёди облигацияҳои 1000 тамға медиҳад; гайр аз ин, пардохтхои ба ном мукофотпули гузаронида шуданд ва минбаъд, фоизи эълоншудаи 5%, ки бо бандхо хичгир карда шуда буд ва илова бар ин, дар сурати як катор андозхо карзи мукофоти пасандоз аз хар андоз озод карда шуд! Аз куҷо мехост, ки барои пардохти ин мукофоту имтиёзҳо, ин бурдҳои афсонавии лотерея маблағҳои ҳангуфтро ба даст орад, касе фикр намекард – ҳарчанд бояд ба ҳар як марди ҷиддиву оқил маълум бошад, ки ҳамаи ин маблағҳо бори дигар аз ҷайби мардум гирифта шаванд. Зеро маблагхои дар он вакт гирифташуда фавран барои харочоти таъхирнопазир истифода мешуданд. Ин ҳама ҷиноятҳои сиёсии молиявии зидди мардум мебошанд, ки дар онҳо танҳо аз беадабии комиле, ки бо онҳо сохта шудаанд, ҳайрон шудан лозим аст.

Бинобар ин, агар кас умуман рохи карз не, балки бевосита рохи ба вучуд овардани пулро пеш гирад, онгох хамаи ин бори вазнину ноодилонаи бучети давлатӣ бартараф мегардид — хатто яку якбора маблагхои заруриро ба пули когазии нав чамъ кардан лозим намешуд , вале ин кор хеле суст сурат гирифта метавонад, зеро хатто корхои нав пеш мераванд. Ин боз як бартарии азим мебуд, ки дар бораи барориши пули ошкоршуда гап нест, зеро пули нав танҳо вақте дода мешавад, ки қисми дигари назарраси корҳо анҷом дода мешавад. Мо бояд дар ин ҷо бо пуле, ки пурра бо арзишҳои воқеӣ фаро гирифта шудааст, кор кунем, аз ин рӯ бо пуле, ки устувор аст, бо пуле, ки бо ин қадар соатҳои кори иҷрошуда мувофиқат мекунад.
Аммо хатто ин шакли барориши пай дар паи пули нав барои сохтмон, ки аллакай хеле мусоидтар ба назар мерасад, ба хеч вачх кадами охирин нест. Зеро ба муомилот баровардани маблаги баробар ба асархои навтаъсис аслан зарур нест, зеро пулхои навбаромад дар хакикат боз ба хазинахои давлатии давлатӣ бармегарданд; бо хамин онхо бе серияхои нав ба муомилот баровардан мумкин аст. Ва акнун як қадам пештар меравем, яъне масъалаи пули нави худро барои чунин давлати махсус эълон кунем.
вазифахоеро, ки худ аз худ принципан зарур нест, хатто агар мо ичозатнокӣ ва махсусан возех будани процесси маблаггузориро дар додани маблаги худ ба сохтмон хеле хуб шарх дода, мехостем, ки онро ба максадхои муайян риоя кунем.

Ин қадами охирин маблағгузории пурраи чунин супоришҳои давлатӣ мебошад. Чи тавре ки дар боло нишон дод, чунин тахмин кардан хатост, ки давлат ба воситаи карз пули накд мегирад, ки ба сохибкор ва коргарони сохтмони рохи охан ё корхонаи барк маош медихад.
Бо вуҷуди ин, соҳибкорон бояд ҳар ҳафта аз бонкҳои худ маблағи заруриро барои пардохти кори худ бо пули нақд бигиранд. Бонкҳо дар навбати худ бояд ин талаботҳои фавқуллода калонро нисбати захираҳои хазинадории худ аз бонкҳои марказӣ ё рейхсбонк ва ғайра қонеъ гардонанд. Ҳоло, дар замонҳои муқаррарӣ, тамоми пардохтпазирии мавҷуда аллакай пурра барои пардохти музди меҳнати ҳарҳафтаинаи тамоми қувваи корӣ кифоя мекунад ва ин аслан масъалаи бепарвоӣ аст, агар муваққатан, масалан, дар сохтмони як корхонаи калонтар бошад Нерӯгоҳи барқи Вальченси, зеро агар онҳо дар он ҷо кор намекарданд, онҳо ҳатто ҳангоми дар дигар корхонаҳо тақсим кардан маҷбур мешуданд, ки музди ҳарҳафтаинаи худро интизор шаванд ва гиранд ё тавассути суғуртаи бекорӣ пул гиранд. Ин чунин маъно дорад, ки гамхорӣ дар бораи эхтиёчоти куллии воситахои пардохт барои тамоми миллат вазифаи комилан умумидавлатист

Machine Translated by Google

иктисодиёт, сарфи назар аз он ки барои ичрои корхои калони давлатӣ дар як чо кувваи зиёди коргарӣ муваккатан кор мекунанд ё не.

Пешниҳоди воситаҳои пардохт барои пардохти музди меҳнат ва амалӣ намудани дигар интиқолҳои ғайринақдӣ ба соҳибкорон вазифаи амалиёти пардохтӣ буда, ба вазъи қарз ҳеҷ иртиботе надорад.

Бинобар ин аз хама равшан ва табий мебуд, ки агар хангоми кабули кредит ба ягон кори калони давлатӣ ба воситаи намояндагии конунии тамоми ахолӣ, дар айни замон ичозатномае баста мешуд, ки банки давлатӣ дар асоси ин кредитхои тасдикшуда маблагхои заруриро ба чо оварда метавонад. Аён аст, ки ба таври муътадил — ин пардохтхо танхо дар сурате сурат мегиранд, ки макомоти гуногуни давлатии шартномавӣ (управле-нияи хочагии кишлок, управленияхои сохтмони кучаю дарьё, участкахои сохтмони рохи охан, управленияхои махсуси таъинот ва гайра) маблаги пардохти талабкардаи сохибкоронро санчида, муво-фики низомнома ва шартнома пардохти ичозатдодашуда.

Тамоми қаллобии қарз, ки ба он андохта мешавад, - зеро он ба ҷуз шакли муосири фиреби миллат чизе нест - комилан бефоида ва танҳо зараровар аст.

Machine Translated by Google

Корпоратсияи Reichsbank

Рейхсбанк, тавре ки ҳар як шаҳрванди боэътимоди давлатӣ бовар дорад, дар ҳақиқат як бонки давлатӣ нест, балки як ширкати саҳҳомӣ аст. Ҳамин тариқ, Рейхсбанк ба ҳеҷ ваҷҳ муассисаи давлатӣ нест, ҳатто агар давлат то июни соли 1922, вақте ки вай аз рӯи талабҳои Антанта комилан «автономӣ» шуда буд, ҳуқуқҳои муайяни танзимкунанда дошта бошад. Ҳатто мансабдорони бонкро Рейх номбар карда, маош мегирифт, аммо шӯрои машваратӣ танҳо аз намояндагони ҷаҳони бонкҳои бузург ва яҳудиёни байналмилалӣ иборат буд - ин ду як доираи одамонанд.

Аллакай ҳангоми таъсиси худ дар соли 1873 аввалин шӯрои машваратӣ дар байни тақрибан 15 аъзо номҳои зеринро сабт кардааст: Барон Ротшильд, мушовири хусусии тиҷорат Блейхрёдер, мушовири хусусии тиҷорат Менделсон, Теодор Плаут, мушовири хусусии тиҷорат Оппенгеймер, Раёсати Шӯрои тиҷоратӣ Цвиккер, машваратчии савдо Штерн, машваратчии савдо Гелпке; то ёздах яхудиёни калони зоти зотй ва хамчун ороиш боз чор чаноби дигар бо номхои немисй.

Ин боз як иқдоми моҳирона шоҳмот буд, ки бо он банкир ба Бисмарк маслиҳат дода, Блейхредер ба рейхшенҳои кӯҳна тавсия дод, ки рейхсбанк на ҳамчун муассисаи поки давлатӣ инкишоф дода шавад, зеро дар сурати ҷанг дар асоси интернационалӣ онро душман аз худ карда наметавонад! амнияти моликияти хусусиро эътироф кард, хол он ки вай хамчун банки соф давлатй ба хучуми душман фавран кушода мешавад.

Дар асл, яҳудии доно дар қатори дигар маблағгузорони калон табиатан танҳо мехост, ки институти асосии молиявии Рейхро ба доираи қудрати худ ворид кунад. Ҷанобон ба ин ҳам муваффақ шуданд ва Рейх бо ҳамин аз яке аз муҳимтарин соҳаҳои соҳибихтиёрии тангаи худ – ҳуқуқи ба муомилот баровардани пулҳо комилан даст кашид.

Рейхсбанк имрӯз дар системаи молиявии Рейхи Олмон мавқеи хеле махсусро ишғол мекунад, ки дар бораи оқибатҳои даҳшатноки он барои давлат ва мардум одамон аҳамияти камтар доранд.

Вазифаи тафтиши индивидуалй бояд аник санчида шавад, ки банкхои калон таъсири халкунандаи худро ба Рейхсбанк аз рузи ташкил ёфтани он ба максадхои эгоистии худ суиистеъмол кардаанд.

То он даме, ки Бисмарк дар сари вазифа буд, назари давлат-мардонаи ӯ ва эҳтиром ба ӯ гиенаҳои биржаро зери назорат нигоҳ дошт; Дар тамоми таърихи Рейхсбанк танхо як маротиба Бисмарк аз ветои канцлер, ки дар конуни Рейхсбанк пешбинй шудааст, истифода бурд, яъне хангоми манъи кабули сахмияхои Россия. Имруз Рейхсбанк дар зери фишори дустонаи банкирхои байналхалкй, чунон ки дар аввал гуфта шуд, комилан мустакил гардид. Аз ин рӯ, ҳукумати Рейхс имкони минбаъд дар пешбурди тиҷорат ба таври қатъӣ амал карданро надорад.

Ғуломи манфиати халқҳо маънои ҳукмронии бонк ва биржаро дорад. Шикастани ғуломии манфиатҳо то ҳол бузургтарин вазифаи сотсиализми миллӣ мебошад.

Хамаи он чи ки имруз дар давлат ва иктисодиёт руй медихад, — хамаи он чизе, ки ба манфиати капитали калон ба мукобили мехнати пурмахсул мегардад. Агар роҳи оҳан сохта шавад, аз он қарз гирифта мешавад, агар ҷанг ба амал ояд, қарзҳои ҷангӣ ба вуҷуд меоянд, агар захираҳои табиӣ ё гидроэнергетика азхуд карда шаванд, дар натиҷаи он қарзҳои гидроэнергетикӣ, агар корхона васеъ карда шавад, саҳмияҳои нав бароварда мешаванд, агар корхонаи нав таъсис дода шавад, шакли як ширкати фоизии капиталистӣ интихоб карда мешавад, ки имкон медиҳад кор ва даромади саҳмияҳоро ба даст оранд. фоида ба молиядорон. Агар он дигар бо роҳи қарз идома наёбад, ҳамон қадар соддатар ва бе

Machine Translated by Google

усули экстенсивии чопи пул интихоб карда мешавад, чунон ки дар замони инфляция соли 1923, ки ин хам ба манфиатхои калонтарини капитали калон чамъ мешавад. Мисли шоҳ Мидас дар достон, ки ҳама чизе, ки дасташ ба ӯ расид, ба тилло мубаддал мешуд, имрӯз ҳар чизе ки рӯй медиҳад, ба коғазҳои қиматноки фоизӣ табдил меёбад.

Мутаассифона, бонкдорони ҷаҳонӣ иштиҳои лаънатӣ доранд ва коғазҳои қиматнок дар ҳақиқат ғизои дӯстдоштаи онҳост, ки бешубҳа ба онҳо хеле мувофиқ аст. Мо наметавонем ба гурусна мондани онҳо, мисли шоҳ Мидос, ки, чунон ки маълум аст, ҳатто ғизои даҳони ӯ ба тилло табдил ёфт. Баръакс, коргарон пеш аз он ки лордхои манфиатдор гурусна мемонанд.

Онҳо низ дар фикри даст кашидан ё нарм кардани ҳукмронии худ нестанд, аз ин рӯ, ин қоидаи фоизро бояд шикаст.

Ҳоло мо бояд як ҷанбаи сеюмро равшан кунем, ки манзараи истисмори манфиатҳои капиталистиро ҳатто барои одамони оддӣ, яъне таваррум пурра ва ҳамаҷониба мекунад.

Machine Translated by Google

Таваррум

Таваррум ифодаи равшани бадбахтии сиёсии молиявии мост. Таваррум ба ҳама - ҳар касе, ки бояд рӯзгори худро ба даст орад - бо шиддати даҳшатнок таъсир мерасонад.

Аммо инфляция аз куҷо пайдо мешавад? Ба ин савол тавзеҳоти зиёдеро шунидан мумкин аст, ки қисман аз нуқтаи назари танги шахсе, ки ҷавоб медиҳад, қисман аз лугати шиорҳои демагогӣ гирифта шудаанд ва қисман сабабҳои қисман воқеиро нишон медиҳанд, вале бе дуруст ба далели ниҳоии барангезанда. Вақте ки кас ин сабабҳои таваррумро, ки тарафҳои гуногун муайян кардаанд, мешунаванд, ба зудӣ ягон тартиботи иҷтимоӣ ва ягон касбе нест, ки аз ҷониби ягон тараф ҳамчун сабаби таваррум муайян карда нашавад.

Барои онҳое, ки тавзеҳоти китоби ғуломии фоизро риоя кардаанд, ҷавоб ёфтан душвор нест. Гуноҳи аслии таваррумро ӯҳдадории фоизии кор ба сармоя ба ӯҳда дорад.

Фоиз – андоз – таваррум, ҳамин тавр занҷири мантиқӣ ба амал меояд, ки аз ваъдаи фалокатовар ва бемаънӣ дар бораи фоизҳо аз ҷониби давлат, маҷбур месозад, ки давлат ӯҳдадориҳои фоизии қабулшударо аз мардум тавассути андоз ситонад; андозҳо ва воқеан андозҳои ҳама гуна пардохтҳо, боҷҳои мустақим ва ғайримустақим, инчунин андозҳои ғайримустақим, ки аз барориши коғазии пӯшонидашуда, дар баробари онҳо таваррумро кашола мекунанд. Бо ин роҳ вай дар як давраи абадӣ идома дорад, зеро дар шароити таваррум хароҷоти давлате, ки ба девонаи қарз гирифтор шуда, ҳамеша фикр мекунад, ки метавонад танҳо аз ҳисоби қабули қарзҳои нав пӯшонида шавад, ин қарзҳои нав дар худ манфиатҳои нав доранд, манфиатҳои нав андозҳои навро зарур мегардонанд, қонунгузории андоз тадриҷан пурра аз байн меравад, зеро дар ҳама ҳолатҳо, қонунгузории андоз. аз девальвацияи валюта хеле кафо монда, холо давлат ба большевизми молиявии матбааи пул бе му-кобилият таслим мешавад, чунон ки мо дар соли 1923 инфляцияро сахт аз сар гузарондаем.

Аввалин асархои полемикии ман пеш аз хама ба ошкор намудани ин робитахо бахшида шуда буданд. Дар Манифест оид ба шикастани ғуломии манфиат74 ман умуман аҳамияти куллии проблемаи фоизро, дар муфлисии давлатӣ дар шакли васеъ таҳия кардам: Роҳи ҳалли ман беақл будани системаи қарзи давлатиро ба таври мушаххас ошкор намуда, ба қонунҳои бешумори андоз ишора кардам, ки рӯзгори оммаи васеи мардумро барои хидматрасонии истеҳсолот комилан гаронтар мекард. Дар асар корпартоии ояндаи андоз, бо сели нави қонунҳои андоз аз солҳои 1920 ва 1921, инчунин буҷети Рейхс барои соли 1918 далели қатъӣ пешниҳод карда шуд, ки тамоми маъмурияти молиявии Рейх ва иёлотҳо комилан ба хидмати фоизии сармояи қарзи калон вобастаанд. Аммо, дар китоби охирин, роҳи баргардонидани ин ҳолатҳои комилан бад бо як мисоли хеле равшан нишон дода шудааст.

Комилан равшан аст, ки тавассути обхезии иктисодиёти миллй бо пули когазй. кобилияти харидории ин пулхои когазй бояд мунтазам паст шавад.

Азбаски пул дар хислати ботинии худ, чунон ки мо эътироф кардем, нишонаи кори иҷрошуда аст, ба истилоҳ назарияи миқдори пул, ҳадди аққал бо хусусиятҳои асосии худ, бояд бошад.

---

74 Қобилияти харидории потенсиалӣ ин қобилияти харидории захирашуда мебошад, ки дар айни замон дар бозор вазн надорад. Ба ин пули нақди ҷамъшуда ва инчунин сармояи пасандозҳои устувор гузошташуда тааллуқ дорад.

Қобилияти харидории самарабахш маблағи умумии тамоми талабот ба иқтисодиёти миллӣ мебошад, ки дар шакли пули нақд ё дар шакли когазхои киматнок ба бозори мол мурочиат карда, кушиш мекунанд, ки худро ба неъматхои моддй табдил диханд.

Қобилияти харидории потенсиалӣ метавонад дар ҳар лаҳза ба самаранок табдил ёбад, дар сурати ин падида дар бораи "парвоз аз тамға" сухан меравад.

Machine Translated by Google

аз ҷониби мо эътироф карда мешавад. Ин назария таълим медихад, ки дар сурати ба амал омадани тагйироти кобилияти харидорӣ маблаги пули дар муомилот мавчудбуда дар хочагии халк бояд дар муносибатхои муайяни устувор нигох дошта шавад. Пул ба андозаи муайян нисбат ба захирахои молхо рост меояд ва аз руи маблаги молхо ба хисоб гирифта микдори муайяни вохиди арзиши асъори мукаррарӣ, яъне нархи миёнаи мол истехсол мешавад. Дар ин ҷо ман сифатҳои «миёна»-ро сахт таъкид мекунам. Воқеан, бояд дуртар равад ва бигӯяд: сатҳи миёнаи нархҳо, аз ин рӯ, ба ҳеҷ ваҷҳ маблағи нархҳои инфиродӣ - ба андозаи муайян аз ҳаҷми қобилияти харидорӣ, ки дар маҷмӯъ дар кишвар мавҷуд аст, вобаста нест. Аммо қобилияти харидорӣ аллакай мафҳуми хеле фарогиртар аз ҳаҷми дороиҳои пулӣ мебошад. Аммо мо намехохем, ки дар ин чо ба тафсилоти иктисодӣ чандон гумрох шавем, зеро дар акси хол масъалаи кобилияти харидории самарабахш ва потенсиалии таъсири он ба нарххо бояд дар ин чо баррасӣ шавад. Ба ҳар ҳол, мутмаин аст, ки масалан, ҳазор маротиба зарб задани пули муомилот бояд табиист, ки бо худ тақрибан ҳазор маротиба зарб задани нархҳоро ба бор орад. Дар хакикат на нарххо дар хакикат баланд шуданд, кобилияти харидории марка навакак нисбат ба зарб задани маблаги валюта паст шуд.

Сабаби асосии таваррум – ӯҳдадории фоизии давлат мебошад. Ин ӯҳдадориҳои фоизӣ андозҳоро зарур мегардонад, зеро давлат метавонад танҳо он чизеро диҳад, ки бояд аз нав дар ягон шакл аз шаҳрвандони худ гирад.

Ин шакли ғорати шаҳрвандони худ аз ҷониби давлат, чунон ки дидем, сеҷониба аст - ё тавассути андозҳои мустақим ва ё дар шакли самараноктар тавассути андозҳои ғайримустақим ё дар шакли махсуси ғайримустақими таваррум. Шакли охирин аз ҳама нороҳаткунанда аст, он инчунин он аст, ки давлатҳои муфлисшуда бо он сарашонро аз об нигоҳ доранд - ин беҳтарин қалбакӣ аст. Аммо ин шакли охирин махсусан он кадар зараровар аст, ки бо хамин сарвати пасандози кисми самара-ноктарин ва мехнатдусти ахолӣ тамоман нобуд мешавад.

Ин яке аз бобхои хаячонбахши фочиаи халки немис мебошад. Садхо хазор нафар коргарони мехнатдусти дастӣ, хизматчиён, мансабдорон, намояндагони касбу кори муфт, духтурхо, инженерон ва гайра тамоми умри худро бо мехнати суботкоронаи худ ва барои оилаи худ сарфа кардаанд, то ки аз пиронсолии бепарвоюю мустакилона лаззат баранд. Онхо тини пасандози худро ба тин ва ба марка чамъ кардаанд ва хар як нишона кафолати минимуми рузгузаронии хар як рузи пиронсолӣ мебошад. Аммо давлате, ки ин бадбахтҳо пасандозҳои худро ба он бовар карда буданд, дар инфляцияи соли 1923 ба ҳеҷ ваҷҳ барои тамғае, ки ба ин ё он тарз ҳамчун пасандоз ба ӯ бовар карда шуда буд, напардохт, ҳатто вақте ки ин тинҳои сарфашуда дар он вақт дар пораҳои тиллоии дурахшон гузошта шуда буданд, – ҳудуди 30 миллион коғазфурӯшӣ75 худаш боиси беқурбонӣ шуд ва гуфт: аломат = аломат. Ҳамин тариқ, он ҳамаи ин одамонро аз самараи меҳнати яксолаи худ маҳрум кард ва онҳоро ба сахттарин изтироб тела дод. Он гоҳ онҳо аз ҷониби давлат бо дастхатҳои фоҷиабор ва бадбахтона шуданд, хайрияи хусусӣ маҷбур шуд, ки бо кӯмак ворид шавад - аммо маҳз ин шакл барои зарардидагон шармовар буд, зеро аз дасти шахсон ин ҳадяҳо дастҳои ҳақиқӣ, ҳадяҳои хайрия боқӣ мемонданд, гарчанде ки сухан дар бораи ҳуқуқи муташаккилонаи ғорати ҳуқуққо буд. Аз хукукхое, ки агар баркарор карда мешуданд, хатто аз горатшудагон «рахмат» намегузоштанд.

75 Папиермарк моҳи августи соли 1914 бо сабаби фурӯ рафтани тамға таъсис дода шуд ва робитаи байни тамға ва тилло қатъ карда шуд. Суръати инфляция то мохи ноябри соли 1923, вакте ки валюта бо рохи эълон карда шудани рентен-марки нав ба маблаги 1 триллион папиермарк муътадил гардид, баланд шуд. Рейхсмарк, ки соли 1924 эътибор пайдо кард, худи ҳамон сол бо Рейхсмарк иваз карда шуд.

Machine Translated by Google

Мо аллакай дар порчаҳои дигар ба он ишора карда будем, ки як принсипи бардурӯғ аз ин мардуми бечора интиқоми даҳшатнок гирифт - воқеан идеали нафақаи сармоя. На гӯё, ки ин маҳфилҳо сазовори ин тақдир шуда бошанд, баръакс, то ҳадди имкон ҷуброни ин афроди ғоратгарро ҷуброн кардан вазифаи фахрии Давлати Миллӣ хоҳад буд. Бо вуҷуди ин, умедвор шудан мумкин аст, ки ин сабақи даҳшатовар дар беҳушии мардум идома хоҳад дод ва идеали нафақаи сармоявӣ фурӯ хоҳад рафт ва ба идеали дурусти пасандозҳо - ғояи соф олмонӣ дар бораи нигоҳубини пиронсолон, нигоҳубини занон ва кӯдакон тавассути бунёди хонаи худ, саҳро ва боғ ва ғайра - ба пешрафт ва ғалаба мусоидат мекунад.

Шакли дуюми ғорати шаҳрвандон аз ҷониби давлат дар боло зикршуда андози ғайримустақим мебошад. Андозҳои ғайримустақим аз рӯи оқибаташ воқеан ҷинояти иҷтимоӣ мебошад. Вай бераҳмона ва бераҳмона, дар шакле, ки ҳеҷ кас наметавонад аз он канорагирӣ кунад, он ба оммаи бузурги аҳолӣ бо шиддати куллӣ зарба мезанад, дар ҳоле ки ба сарватмандон дар маҷмӯъ андозҳои ғайримустақим сахт таъсир мекунанд.

Андози мустақим, агар он аз рӯи иқтидори иқтисодии андозсупоранда баҳо дода шавад, худ як андози одилона ва дуруст аст. Андози мустақим инчунин ҳамчун пардохти саҳм ба давлат барои иҷрои вазифаҳои коммуналӣ ба ҳеҷ ваҷҳ андозе мебошад, ки набояд истеҳсолотро аслан гаронтар кунад, зеро он бояд танҳо дар сурате гирифта шавад, ки изофаҳои воқеие, ки берун аз пӯшонидани ашёи зарурии ҳаётӣ ҳастанд, мавҷуд бошанд. Аммо азбаски андози мустақим имрӯз баррасӣ мешавад, он ба мисли таваррум, як ғорати ошкорро ташкил медиҳад ва худро ба кафолати моликияти дар модда ифодаёфта мухолифи мустақим мегузорад. 153 Конститутсияи Веймар.

Хулоса, бигзор бори дигар қайд кунем, ки мо бояд дар ин ҷо бо таваррум, ки умуман дар натиҷаи ӯҳдадории фоизии давлат дар назди молияи байналмилалӣ амал мекунад, алоқаманд аст. Дар ин чо сухан дар бораи хунрезии бардавом аз органи иктисодии миллати мо меравад, ки ба манфиати неруи молиявии боломиллат, ки давлати мо ба сифати андозгиранда баромад мекунад.

Дар ин чо сухан дар бораи шакли хеле махсуси инфляция — инфляциям фоизии капиталистӣ меравад. Таварруми табиӣ вақте ба вуҷуд меояд, ки ҳосили нокифоя ё эпидемия дар кишвар, вақте ки талаботҳои табиӣ аз пешниҳоди мавҷуда зиёданд. Аммо чунин таваррум ҳамеша танҳо хусусияти муваққатӣ дорад. Соли ояндаи ҳосилхез мушкилотро бартараф мекунад ва нархҳо ба сатҳи табиии худ бармегарданд.

Аммо таварруми сармояи фоизӣ мисли оташи фурӯрафта аст, ки то тамоми ганҷҳои ҷаҳонро фурӯ набарад ва тамоми инсониятро ба ғуломи манфиатҳои молияи байналмилалӣ табдил надиҳад ё то шикастани ғуломии фоизҳо хомӯш намешавад.

Ислохоти молиявии миллӣ

Пас аз чунин ташхиси дакикии касалии мо-лияи давлати мо, чун молиявии мо
Дар маҷмӯъ, мо метавонем умедворем, ки доруҳои дурустро барои табобат пешниҳод кунем.

Он муқаррарот ва тадбирҳое, ки гузаришро аз вазъи кунунӣ ба шакли оянда танзим мекунанд, ба доираи ин кор дохил намешаванд. Барои ин тадбирхо дастури умумие дуруст аст, ки ба воситаи ин тадбирхо дар он чое, ки имконпазир аст, аз хар гуна халалдоршавии хаёти иктисодӣ пешгирӣ кардан лозим аст. Табиист, ки он бе шиддати муайян дар ин ҷо ва он ҷо ва бидуни дахолати муваққатӣ рӯй намедиҳад, аммо ҳатто дар сурати ҷарроҳии бодиққат омодашуда, он бидуни талафоти каме хун ба амал намеояд.

Мақсади ниҳоии бузурги дурахшони мо шикастани фишори таваҷҷӯҳ аст.

Тадбири аввалин ва асосие, ки дар натиҷаи ба муассисаи хусусии Reichsbank, plc дода шудани системаи молиявии миллӣ ба амал меояд. миллӣ кунондани Рейхсбанк мебошад.

Аз доираи ин бонк бояд аллакай равшан бошад, ки "Рейхсбонк" дар ҳақиқат як муассисаи Рейх бошад, ба мисли Reichspost ё Reichscourt. Бояд комилан гумроҳии афкори ҷамъиятӣ эълон карда шавад, ки Reichsbank, pic, иҷозат дода шудааст, ки ин ном дошта бошад.

Вазифаи Рейхсбанки воқеӣ бояд мутаносибан дукарата бошад. Якум, таъминоти хоцагии молиявии Рейх бояд ба он вобаста бошад, зеро ин корро худи мансабхои маъмурии алохида ва бевосита таъмин карда наметавонанд, зеро ин дар хакикат дар почта ва рохи охан дахл дорад ва, дуйум, вай бояд барои тамоми хочагии халк дар миёнаравии фидуциарии муомилоти пардохт такьягохи пурзур дошта бошад. Вазифаи он, минбаъд бояд аз он иборат бошад, ки барои муомилоти пулӣ дороиҳои пулии доимии кофӣ мавҷуд бошанд.

Барои ичрои ин мачмуи вазифахо вай бояд органи ичроияи идораи молиявии миллӣ бошад, ки бояд пурра ба ихтиёри он гузошта шавад. Кормандони Рейхсбанк бояд мисли дигар шахсони мансабдор низ мансабдорони давлатӣ бошанд. Шӯрои машваратӣ, ки аз намояндагони яҳудиёни бузург иборат аст, мисли имрӯз, табиатан комилан зиёдатист. Вокеан кифоя аст, ки агар комиссари махсуси давлатӣ оид ба назорат аз болои кори молиявии банк, ки барои пешбурди молиявии банк масъул аст, аз тарафи давлат таъин карда шавад. Вазифаҳои бонк бо қонуни Рейхсбонки худ ба таври дақиқ маҳдуд карда мешаванд, то ки аллакай рафтори молиявии бонк кафолат диҳад, ки муассисаи Рейхсбонк танҳо ба манфиатҳои миллӣ хизмат мекунад.

Аммо мо аллакай як муассисаи бонкие дорем, ки комилан ба ин талабҳо мувофиқат мекунад, ки мо бояд ба Рейхсбанк гузорем. Ин Бонки давлатии Бавария аст. Банки давлатии Бавария аслан банки соф миллӣ аст ва хеч кас наметавонад изхор намояд, ки вай вазифахои худро хамчун муассисаи банкӣ ба таври раднашаванда ичро накардааст. Ин табиист, ки бо огоҳии он, ки он низ мувофиқи урфу одатҳои умумии иқтисоди капиталистии манфиатдор кор кардааст. Аммо дар ҳар сурат, ин бонк бидуни вазифаи аввалиндараҷа даромаднокии сармояи бонкро ба муомилоти пулӣ расонидааст. Бо хамин чунин ходисаи хеле чолиби диккатро зохир намуд, ки банк бо сармояи нихоят хурди худ хамагӣ 8 000 000 марка дар мавкеи хеле хуб буд, ки ба хамаи талаботи муомилоти пулӣ хизмат расонад ва даромадхои миллиардхо сумро идора кунад.

Бесабаб нест, ки гуфта шавад, ки дар солномаи биржа (солномаи биржаи Салинг, Дастур барои капиталистон ва сахмдорон, барои солхои 1914/15, ки аз тарафи

Machine Translated by Google

Бонки Олмон), мавҷудияти ин Бонки давлатии Бавария (дар он вақт то ҳол "Бонки шоҳии Бавария") ба таври оддӣ нодида гирифта мешавад, гарчанде ки имкон ва ҷои зикри он дар саҳифаи 644-и ин дастури ин ниҳоди бо вуҷуди муҳими давлатӣ мавҷуд буд. Аммо бонке, ки танҳо ба ҳадафҳои хусусии капиталистӣ хизмат намекунад, бешубҳа барои молияи баланд аст, на бонк.

Боз чолиби диккат аст, ки дархол пас аз чанг ва давраи большевикии Мюнхен кушишхо барои «дар асоси васеътар» чойгир кардани Банки давлатии Бавария, чунон ки ифодаи зебои техникии биржаи биржа барои он буд, барои он ки хатто ин муассисаи мустакил барои «фоида» гардондани сармояи хусусӣ дастрас гардад. Ҳамин тариқ, талаботи мо дар Банки давлатии Бавария модели амалан нигоҳ дошта шудааст. Эътироз дар бораи имконнопазирии ба сифати муассисаи давлатӣ гузаронидани бонк рад карда мешавад.

Барои худи Рейхсбонк, қонуни Рейхсбонк воқеан милликунониро пешниҳод кард, ки тибқи он рейх ҳуқуқ дорад, ки пас аз як сол огоҳӣ бори аввал дар 1.1.1891, баъдан дар тӯли даҳ сол ё Рейхсбонкро барҳам диҳад ва дороиҳои ҳамон як (аз ҷумла, арзиши биноҳои бебаҳо) ё дороиҳои арзишмандро ба даст орад. ҳамаи саҳмияҳо бо арзиши номиналии (!!). Ба хамин тарик, 1 январи соли 1921, агар вай тамоми моликияти Рейхсбанкро ба маблаги 1 80 миллион сум — ин арзиши номиналии акцияхои Рейхсбанкро ба даст оварад, рейх метавонист хатои чиддии конунгузории Рейхсбанкро ба мукобили халки немис содир кунад.

Газетаи «Волкише беобахтер» , ки дар он вакт хануз дар ихтиёри Партияи коргарии на-ционалии социалистии Германия набуд, вале дар он вакт ба он одамоне, ки ба пешгузаштагони интеллектуалии национал-социализм мансуб буданд, аллакай рохбарӣ мекарданд ва хафтаномаи доктор Ш.
Пудор, Der deutsche Finanzmann, инро дар вақташ қайд кард - албатта ҳамчун ягона овози рӯзномаи ҷамъиятии олмонӣ - табиист, ки ҳеҷ гуна муваффақият.

Ҷолиби диққат аст, ки ҳарчанд саҳмияҳои Рейхсбонк бо ном навишта шудаанд, на камтар аз 2153 хориҷӣ дар ихтиёри саҳмияҳои Reichsbank буданд! Кадом кисми тамоми сармояи Рейхсбанк ин 2153 нафар хоричиёнро (то соли 1913) тасарруф кардаанд, мутаассифона, аз ифшои Рейхсбонк маълум нест. Дар ҳар сурат, пас аз он ки шумораи саҳмиядорони маҳаллӣ ҳамагӣ 16,646 нафар дода мешавад, сухан дар бораи фоизи хеле назаррас аст. Ҳоло маълум аст, ки дар мавриди саҳмиядорони маҳаллӣ маблағи хеле камтар ба даст оварда шуда бошад, дар ҳоле ки табиист, ки хориҷие, ки саҳмияҳои Reichsbank-и Олмонро мехарад, на танҳо як ё ду дона, балки дарҳол як бастаи тозае ба даст меорад. Ин факт вазъияти бебахоеро пинхон медорад, ки маблагхои хеле калон дар шакли дивидендхо хатто дар солхои чанг аз «Рейхсбанки Германия» ба мамлакатхои хоричӣ гирифта шуда буданд.

Ҳоло, тақсими фоидаи Reichsbank, ки фоидаи асосии худро аз тахфифи векселҳо ба даст меорад - тавре ки мо дар боло фаҳмидем - як чизи хеле аслӣ аст. Якум, саҳмиядорон дивидендҳои имтиёзнокро дар ҳаҷми 31/2 фоиз мегиранд ва аз фоидаи боқимонда чоряки он ба саҳмиядорон тақсим карда мешавад. Аз чор се хиссаи ин фоидаи бокимонда ба рейх, пас аз он ки 10 фоизи дигар ба фонди захиравӣ гузаронида мешавад, дода мешавад. Дар соли 1913 бо хамин рох ба рейх 31.025.555 марка гузаронда шуд. Аз ин сабаб, Рейх ба ин муассисаи аҷиб имтиёзи ба истилоҳ чопи пулҳои пулӣ, яъне ҳуқуқи додани пулҳои пулиро мувофиқи ниёзҳои амалиёти худ додааст. То оғози ҷанг, Рейхсбонк ҳадди аққал бояд ҳамчун сарпӯши ин коғазҳо то сеяки тилло ё нуқраро бо тангаҳои Олмон ё хориҷӣ ё дар тангаҳо омода нигоҳ дошт. Пас аз он ки ин маҳдудият коҳиш ёфт, дар роҳи чопи пулҳои коғазии беохир монеае намемонд. Ягона фарогирии (!), ки Рейхсбонк барои пулҳои коғазии худ дошт, векселҳои аҷиби Reichstreasury буд - ҳамин тавр бори дигар танҳо дигаре.

Machine Translated by Google

когаз, ки дар паси он давлати муфлис меистод. Тааҷҷубовар нест, ки оё дар ин гуна шароит фурӯпошии бебозгашти пули Олмон бояд ба амал ояд.

Бешубха, барои банки миллй кунондашуда хамеша гамхорй кардан дар бораи пурра конеъ гардондани талаботи иктисодиёт ба воситахои пардохт вазифаи хеле мухими давлатй мебошад; зеро танҳо дар сурате, ки дар ин ҷо ягон бунбаст рух надиҳад, ҳатто агар дигар муассисаҳои молиявӣ ҳамаи даъвоҳоро пурра қонеъ карда тавонанд, тамаъҷӯии фоизҳо дар заминаи нарасидани пул аст, ки метавонад ба бузургтарин бӯҳронҳои ҷаҳонӣ оварда ра истисно карда шудааст. Баръакс, маблаѓи пулњои баровардашуда, њатто дар замони пастравии иќтисод, ба воситаи каналњои бешумори муомилоти пулии давлатї ба Рейхсбонк бармегардад, то ки он кассањоро дубора аз муомилот кашад. Дар мавриди банки Англия, чунон ки маълум аст, одат шудааст, ки пуле, ки ба банк бармегардад, аз нав дода намешавад, балки дар вацти нобуд шудани пули нав ба нав иваз карда мешавад. Ин пеш аз ҳама бо сабабҳои гигиенӣ рӯй медиҳад.

Акнун масъалаи валюта дар оянда дар хакикат хам пас аз он ки сурогатхои пулй ба ном векселхо ва чекхо ва махсусан муомилоти пулии гайринакд ахамияти афзоянда пайдо мекунанд.

Дар чунин иктисодиёти клиринг идорахои почта, ки имрузхо барои муомилоти соф пулй дар асоси пули накд ва бефоиз намунаанд, ахамияти фавкулодда пайдо мекунанд. Дар идораҳои почтавии имрӯза бояд ячейкаҳои асосиро дидан лозим аст, ки онҳоро барои системаи идеалии муомилоти пулии таҳти назорати давлат ба осонӣ таҳия кардан мумкин аст - комилан ба нақлиёти мусофирбар ва борҳои миллӣ мувофиқ аст.

Ҳеҷ кас наметавонад баҳс кунад, ки амалиёти пардохт тавассути чекҳои почта зудтар ва боэътимодтар анҷом дода мешавад. Аҳамият намедиҳад, ки ҳисобҳои кредитӣ ва дебетӣ ҳадди аксар дар давоми 48 соат баррасӣ карда намешаванд, вақте ки аз тарафи дигар, имрӯз метавон бо бонкҳо таҷруба кард, ки варақаҳои кредитӣ барои маблағи гирифташуда танҳо пас аз 8 то 14 рӯз таҳия карда мешаванд. Агар муштарии бонк барои корхонааш пул лозим бошад, боз ҳам маҷбур аст, ки қарзи бонкиро талаб кунад. Дар сурати ба воситаи чекхои почта анчом додани муомилоти пулй тамоми хисоби фоизхо бархам дода мешавад. Ин маънои хеле сабук ва соддагардонии муомилоти пардохтро дорад ва махсусан дар мӯҳлатҳои охири сол. Мизоҷи чеки почта ҳар сол 2 январ, инчунин ҳар рӯз тибқи дархост маълумоти дақиқро дар бораи ҳолати суратҳисобаш дар суратҳисоби чеки почта мегирад.

Миёнаравии муомилоти пулӣ тавассути бонкҳо ба ҳеҷ ваҷҳ барои иқтисодиёт фоидаовар нест. Муомилоти холиси пулӣ тавассути бонкҳо истеҳсолотро танҳо бо ҳама гуна таъминот бор мекунад ва танҳо ва танҳо бонкҳо аз манфиатҳо манфиат мегиранд, аммо ҳеҷ гоҳ касе аз бонк истифода намекунад. Барои сохиби одил корхона ва сохибкор гирифтани як-ду марка фоизи карзхои муваккатй аслан мухим нест. Соҳибкори одил худро тавре роҳнамоӣ мекунад, ки дар бонк танҳо он қадар пул дорад, ки метавонад музди меҳнат ва дигар пардохтҳои ҷориро аз он пардохт намояд.

Ҳисобҳои чекҳои почта ба ин талабот комилан мувофиқат мекунанд ва тасодуфӣ нест, ки ҳатто дар давраи ҷанг ҷамъияти англисии «Фабиан», «Ҷамъияти Фабиан»76 дар Лондон ба лорд-канцлери хазинаи хазинавӣ меморандумеро бо сарлавҳаи: «Мо барои ҷангро чӣ тавр месупорем?» меморандум фиристоданд, ки дар он онҳо ташкили чекҳои почтавии Олмон ва Австрияро нишон доданд. Душманон ҳамеша тезбинанд ва вақте ки онҳо нишон медиҳанд

---

76 Ҷамъияти Фабиан як созмони сотсиалистии демократӣ аст, ки на ба инқилоб тарафдорӣ мекунад. Он соли 1884 таъсис ёфтааст ва ба аъзои аввали он Ҷорҷ Бернард Шоу, Ҳ.Г.Уэллс шомиланд. Энни Бесант, Леонард ва Вирҷиния Вулф, гарчанде ки муҳимтаринашон Сидней ва Беатрис Вебб буданд. Маҳз Сидни Вебб буд, ки дар соли 1900 конститутсияи ҳизби навбаромади меҳнатиро таҳия кардааст.

Machine Translated by Google

як муассиса барои кишвари худ намунавӣ бошад, пас метавон итминон дошт, ки дар он чизе ҳаст.

Худи хамон чизе, ки дар бораи миллӣ кунондани Рейхсбанк гуфта шуда буд, табиист, ки ба миллӣ кунондани банкхои дигари марказӣ, барои Бавария, аз ин ру, «банки марказии Бавария» низ дуруст аст. Бонки марказии Бавария низ як ширкати саҳҳомии соф аст, ки дар он аксарияти саҳмиядорон, масалан, метавонанд танҳо тасмим гиранд, ки захираҳои тиллои бонкро, ки имтиёзи барориши коғазҳои қиматноки бонк дар он аст, ба саҳмиядорон тақсим кунанд. Дар ҳақиқат, мо то ҳол дар хотир дорем, ки кӯшишҳо дар ин самт аз ҷониби бонкдори яҳудӣ Швейсхаймер дар Мюнхен анҷом дода шуда буд. Ин дафъа нақша бо эътирози ҳукумати Бавария асос ёфтааст. Давлати Бавария дар он вақт шашяки саҳмияҳоро ба даст оварда буд, дар ҳоле ки шашяки дигарро Бонки Ипотека ва Дисконтҳои Бавария ба даст оварда буд ва аз се ду ҳиссаи боқимонда ба саҳмиядорон дода шудааст.

Худ аз худ комилан даҳшатовар аст, ки давлат бояд битарсад, ки захираи тиллои бонки марказӣ бо дахолати "саҳмиядорон"-и ин бонк зери хатар қарор дорад. Касе, ки устувории яҳудиёнро медонад, медонад, ки хатари Бавария барои захираи тиллои он ҳеҷ гоҳ аз он дур набуд, ки ҳукумат як маротиба устувор монд. Ба мукобили ин дар хакикат танхо як воситаи радикалии миллӣ кунондани банкхои марказӣ мавчуд аст. Ба ғайр аз Бонки марказии Бавария, мо дар Олмон инчунин Бонки Баден, Бонки Саксон дар Дрезден ва Бонки марказии Вюртемберг дорем.

Дар сурати миллӣ кунондани рейхсбанк ва банкхои марказӣ, шахсони мансабдор ва хизматчиёни банкхо, бешубха, дар баробари хизматчиёни давлатӣ ба ихтиёри давлат гирифта мешаванд. Ҳуқуқи барориши нотаҳо танҳо аз ҷониби давлат амалӣ карда мешавад. Чунин барориши нотаҳо метавонад танҳо пас аз фармони Вазорати молия ва танҳо дар сурати фарогирии пурра рух диҳад. Дар ин чо ба ин муносибат вазифаи бузурги муътадил гардондани валютаи мо хал карда мешавад. Аммо ин вазифа дар доираи хурдтари бонкҳои марказӣ нест; ба онхо факат гамхорӣ кардан лозим аст, ки ягон барориши нота бе фаро гирифта нашавад.

Барои истеҳсоли нотаҳо муқаррарот то ҳол эътибор доранд. Ҳар як тақлид тибқи муқаррароти Кодекси ҷиноӣ, банди VIII, модда бо ҷиддитарин ҷазо дода мешавад. 146-152.

Ба саҳмдорон ҷубронпулӣ дода мешавад. Ҳама гуна даъво ба захираҳои тиллои бонк аз ҷониби саҳмиядорон аз ҷиҳати қонунӣ истисно карда мешавад.

Муътадилшавии хакикии валютаи мо комилан истисно карда мешавад, то он даме, ки кас ба таври тавсифшуда фоизхо ва пардохтхои бочи халки немисро интизор аст, ки дар ояндаи дароз ичро карда намешаванд. Хохиши нигох доштани воситаи радикалии муътадил гардондани курби валюта низ нодуруст аст. Дар ин чо сухан дар бораи проблемаи махсус нест, ки онро аз проблемаи байналхалкии иктисодиёти манфиатдор чудо кардан мумкин аст. То он даме, ки ин иқтисоди ғорати байналмилалии молияи яҳудӣ идома дорад, асъорҳои миллатҳои гуногун ҳамеша объекти истиқболи тахминҳои молии баланд боқӣ хоҳанд монд. Ғайр аз ин, устувории асъор , яъне он чизе, ки маънои ботинии истилоҳи «асъор» ифода меёбад, аз омилҳои дигар, пеш аз ҳама ба фаъолият ё пассивияти тавозуни савдо вобаста аст. Дар ин чо нигохи мо аз хадди Ватанамон берун баромада, хочагии ватанӣ бо хочагии халки мамлакатхои хоричӣ робитаи хамдигарӣ мекунад.

Барои зуд пайдо кардани мавқеъи худ дар ин соҳаи азими молияи байналмилалӣ мо низ бояд бори дигар дар хотир дошта бошем, ки маъно ва ҳадафи ин иқтисоди байналмилалӣ на даромаднокии сармояи хусусӣ, балки пӯшонидани ниёзҳост. Ҳама чизи дигар танҳо як лавозимот, кӯмак аст. Иқтисоди молиявии байналмилалӣ - муомилоти байналмилалии пардохт

Machine Translated by Google

— аммо имруз он чизест, ки чун чизи асосй ба назар мерасад ва имруз дар асл роли асосиро мебозад. Махз банкхои байналхалкии имруза дар хакикат дар чахон хукмронй мекунанд, ки эхтиёчоти пулии давлатхоро «пушонда» мекунанд ва аз ин ру ин коидаро ба худ такаббур кардаанд; махз банкхои байнал-халкй мебошанд, ки имруз дар трестхои азим, охан, пулод, нефть, консерв, галла, равган, равган, пахта ва гайра назорат мекунанд. Банкхои байналхалкии чангхо, банкхои калон хамаи таъминоти чангро бо пул таъмин ва назорат мекарданд. Худи онхо хамчун одами сермахсул хеч коре накардаанд, на дар истехсолот иштирок кардаанд ва на дар фаъолияти чангй фаъолона иштирок кардаанд; аз хар як чиз, аз хуну ашк, аз дахшатхои чанг, аз гуруснагии омма, аз исрофкории сарватхои нав, аз хашму газаби спекулятсионии оммаи биржа танхо фоида ба даст овардаанд.

Ҳама чиз барои молияи байналмилалӣ арзиши тилло ва тилло мегардад. Хар як кори давлатхои истехсолкунанда ба молияи байналхалкй манфиат меорад. Хатто дар ин чо, дар иктисодиёти байналхалкй ба мо лозим меояд, ки муносибатхои дуруст ва окилонаи байни капитал ва мехнатро комилан баргардонем.

Коргарон окилона кор карда, махсули мехнати худро дар бозори чахонй пешни-ход мекунанд, то ки онхоро ба махсулоти мехнати хоричй (махсулоти хом, ним ё пурра тайёр) иваз кунанд. Иқтисоди оқилона барои иваз кардани асъори хориҷӣ (нотаҳои доллар ё фунти инглисӣ) барои асбобҳои оптикии додашуда таъин карда нашудааст ва сипас онҳоро бекор карда, сипас бо асъори хориҷӣ тахмин зада мешавад. Дар замони иктисоди солим ягон сохиби завод чунин фикр намекард. Ба вай, албатта, барои махсулоти минбаъдаи худ даромад лозим аст, то ки минбаъд истехсол кунад, ба коргаронаш музд дихад ва ашьёи хоми нав харад. Комилан имконнопазир аст, ки тамоми иктисодиёти Германия даромади худро аз экспорти махсулоти саноатй ба шакли валюта ё валюта чамъ кунад, зеро худи хамон хочагии халки Германия эхтиёчоти ашьёи хоми худро аз пахта барои саноати азими бофандагй, ба мис барои саноати азими электротехникии мо, аз абрешим, ют, мевахои тропикй, зиёд шудани истехсоли махсулот, аз руи баъзе номхои хонагй ва гайра харад. Аз ин ру, маблагхои пулии хоричй гирифташуда бояд фавран аз нав азхуд карда шаванд. Ин хам худ аз худ комилан табиист, зеро дар вактхои мукаррарй кас бо валютахои хоричй дар мамлакати худ ба чуз иваз кардани онхо коре карда наметавонад. Имрӯз ҳам ҳамин тавр аст. Ба коргари Америка бо франки французй музд додан мумкин нест, ба корчаллони Англия бошад, дар магозахои вай бо лираи итальянй музд намедиханд. Ба кишварҳои хориҷӣ интиқол додани асъор низ маъно надорад, ки онҳо умуман ҳамчун воситаи қонунии пардохт истифода намешаванд. Асъори маҳаллӣ танҳо ба ниёзҳои дохилии кишваре, ки пули муомилот мебарорад, хизмат мекунад ва бояд хизмат кунад. Ҳамон гуна ки дар дохили як иқтисоди миллӣ маънои истеҳсоли мол дар муомилоти пулӣ ва баъдан нишастан дар болои пул ҳамчунон ва нигоҳ доштани он аз иқтисод нест, инчунин мубодилаи байналмилалии иқтисодии молҳо танҳо дар сурате анҷом меёбад, ки воридот бо содирот пардохт карда шавад.

Ҳолати идеалии назариявӣ ҳоло чунин хоҳад буд, ки ҳар як кишвар метавонад эҳтиёҷоти воридотии худро маҳз бо содироти худ пӯшонад ва пардохт кунад. Он гоҳ ва танҳо дар ин сурат метавон дар бораи устувории мутлақи асъори хориҷӣ сухан гуфт. Акнун саъю кушиши хар як иктисодиёти миллй, ки ба суи боло равад, ба таври фахмо ба он нигаронида шудааст, ки содирот нисбат ба эхтиёчоти воридот зиёд бошад. Факат ин аз афзоиши сарват далолат мекунад. Баъд дар бораи баланси фаъоли савдо сухан меравад. Агар эҳтиёҷоти воридот аз содирот боқӣ монад, барои мувозинати ин каср унсурҳои сарвати дохилӣ бояд ба кишварҳои хориҷӣ интиқол дода шаванд. Аммо ин махсулотсупорй бояд азбаски онхоро аз даромади мехнат гирифтан мумкин нест, боз танхо аз сарват гирифта шавад. Ин ё тавассути содироти тилло ё коғазҳои қиматнок ба амал меояд. Махсусан "содирот"-и охирин, аммо ҷуз оғози ғуломии манфиатҳои байналмилалӣ чизе нест. ки оё ин «экспорти когазхои киматнок» ба

Machine Translated by Google

когазхои киматноки дохилии мавчуда ва ё дар шакли «облигацияхои» хоричӣ рупуш карда шудаанд, амалан масъалаи бепарвоии халкхои аз он зарардида мебошад. Аммо азбаски дар тафаккури иктисодии байналмилали танхо девонавории даромаднокии сармояи карзи калон хукмфармост, тамоми шубхахои асосноки иктисодиёти бошарафи миллӣ тавассути матбуот ва парламентхо поймол карда мешаванд ва гуломии байнулмилалии хамаи миллатхо ба молияи байналмилалиро, ки ин пайванд ба доираи вахшатангез пахн мекунад.

Њатто дар ин љо дар иќтисоди байналмилалї њамон ходисањое ба назар мерасанд, ки дар иќтисодиёти дохилии миллї ва буњронњои дахшатангезе, ки имрўз иќтисодиёти гуногуни миллиро ба ларза меоваранд, дар асл падидаи натиљаи ин асорат шудани тамоми миллатњои доирањои фарњангии ѓарб мебошанд, ки мо дар боло фаҳмидем. Мамлакатхои валютаи заиф, ки иктисодиёти дохилиашон хеле заиф шудааст (Русия) ва ё вазъияти дохилиашон бо рохи революция (Германия) номуайян шудааст ва махсулоти зиёдатии хануз азими истехсолиашон ба сифати товони душман бепул мусодира карда мешавад, дигар кобилияти харидории изофа надоранд, бинобар ин онхо дигар наметавонанд бо пули когазхои зиёди воридоташон ба давлатхои хоричи ниёз доранд, балки бо пули когазхои азими хоричи. бо он валютаи хоричиро харед.

Ҳамин тариқ, онҳо ҳам ба иқтисодиёти дохилӣ ва ҳам ба иқтисодиёти хориҷӣ низ ҳамин тавр зарар мерасонанд. Кишварҳои асъори қавӣ, аз тарафи дигар, маҳз дар болоравии асъори худ пахш мекунанд (масалан, Швейтсария). Онҳо дигар наметавонанд маҳсулоти худро ба бозорҳои калони пештара содир кунанд, зеро маҳсулоти онҳо аз ҳисоби арзиши баланди мубодилаи пулашон хеле гарон аст. Ин кишварҳо метавонанд эҳтиёҷоти воридотии худро бо пули қавӣ ба осонӣ пӯшонанд.
Аммо вақте ки маҳсулоти тайёр дар кишварҳое, ки асъори паст дорад, хеле арзонтар мешавад, тоҷирон ва фоидаоварон ба кишварҳои заъфи асъор мераванд ва ин кишварҳоро харида, ғорат мекунанд, ки ба зарари ҳарду кишвар – зарари истеҳсоли маҳаллӣ ва манфиии истеъмол дар кишварҳое, ки харида шудаанд, ки мизони бе ин ҳам хурди ин молҳо аз ҳисоби хариди ин молҳо боз ҳам камтар мешавад. Ҳамин тариқ, қобилияти харидории пули миллӣ дар кишварҳои заиф бори дигар коҳиш меёбад.

ки бо назардошти ин муносибатхои пур-чушу хуруш, хама чиз кайхо пеш бархам нахурдааст, аз он сабаб аст, ки хатто пеш аз хама фитнагарихои молияи байналхалкй, эхтиёчоти бай-налхалкии тарафайн бартарй дорад. Факат, хама чиз дар лахзаи охирин бо нолаю нола ба амал меояд, зеро калиди калид — талабхои манфиати капитали байналхалкй ба кори иктисодиёти байналхалкй андохта шудааст. Ё, ки бо тасвирҳои тиббӣ ифода шудааст: Дар гардиши хуни солими иқтисоди байналмилалӣ дар аввал хурд, аммо имрӯз аллакай бениҳоят калон, карцинома пайдо шудааст, ки дар он танҳо якҷониба макидани тамоми хунро ба ҳисоби боқимондаи бадан ва гирифтани транзит, фоиз аз ҳама чиз дорад. Албатта, ҳама хун ба дил ҷорӣ мешавад, аммо дил низ бо ҳар зарба хуни олударо берун мекунад. Банки давлатй, ки танхо ба муомилоти соф пулй хизмат мекунад, махз ба хамин образ мувофик аст — ва ба карцинома хам ба фаъолияти молияи байналхалкй, ки он хам ба воситаи банкхои кредитии худ тамоми пулхои чахонро тахти назорат гирифта, тамоми иктисодиёти байналхалкиро дар огуши чушу хуруши худ нигох дошта, дар хама чо манфиат мегирад. Ҳамаи ин лозим нест! Миллатҳои ҷаҳон ба ҳеҷ ваҷҳ ба қудратҳои молии боломиллӣ ниёз надоранд. Равшан аст, ки муассисаҳое заруранд, ки амалиёти байналмилалии пулию қарзиро ба маънои маркази ҳисоббаробаркунӣ ё ба маънои ҳисобҳои чекҳои почта танзим мекунанд. Инро нуқтаҳои мубодилаи асъори давлатӣ метавонанд ва ҳал кунанд.

Дар ҳар сурат, роҳу воситаҳои кофӣ вуҷуд доранд, ки ба он хеле монанданд, ки чӣ тавр таъсиси иттиҳоди байналмилалии почта, ташкили ҳатто амалиёти пардохтҳои байналмилалӣ имконпазир буд.

Machine Translated by Google

асосан бо рохи клиринг, бе молияи байналхалкӣ аз хамаи ин амалиёти оддии тичоратӣ ду-се маротиба нафъ гирифта, аз хисоби халкхои истехсолкунанда калону фарбех мешавад. Дар ин ҷо тафсилот зиёдатист.

Аз ин рӯ, ба эътидол овардани қурби асъорро, чунон ки таъкид шуд, аз муносибатҳои байнимиллӣ ҷудо кардан мумкин нест. Бо вучуди ин як катор имко-ниятхои бартараф намудани манбаъхои хато ва бемасъулиятие, ки дар норасоихои маъмурияти дохилӣ ва ё дар кори бе-махдуд будани матбааи чопи кайдхо чой доранд, мавчуданд.

Тадбирҳои пешниҳодшуда ҳама дар доираи системаҳои аллакай санҷидашуда ҷойгиранд; монанди миллӣ кунондани рейхсбанк ва банкхои марказӣ, онхо факат хамчун окибатхои манти-кии мавкеи нави давлат нисбат ба вазифахои худ хамчун мухофизи муомилоти пулӣ ба миён меоянд. Онҳо танҳо аксуламали табииро ба шароите ифода мекунанд, ки танҳо ва танҳо ба манфиати молияи баланд бо хароҷоти бештари мардум хидмат мекарданд. Давомнокии оқилонаи милликунонии Рейхсбанк танзим ва миёнаравии муомилоти пулӣ аз ҷониби давлат аз рӯи модели системаи чеки почта мебошад, ки минбаъд васеъ ва барои ин мақсад мувофиқтар таҳия карда мешавад.

Хамаи ин тадбирхо дар хакикат кадамхои ба пеш хеле пуриктидорро ифода мекунанд, вале онхоро бе муносибатхои иктисодие, ки аз ин пеш ба маънои принципи национал-социалис-тӣ, ки бо тамоми диккат ифода карда шудааст, тагьир додан лозим аст: «Вазифаи иктисодиёт пушонидани эхтиёчот аст, на даромаднокии капитали хусусӣ».

Ин таѓйироти куллї ва тартиби нав дар соњаи низоми молия ва андоз, бахусус дар маблаѓгузории вазифањои бузурги давлатї бо канорагирї аз масири ќарзї, инчунин тадбирњои сиёсии молиявї, ки дар њаќиќат ба доираи вазифањои соњаи сиёсати иљтимої наздиканд, дар боби оянда моро машѓул хоњад кард.

Machine Translated by Google

Роҳҳои нав

Маблаггузории корхои калони чамъиятй.

Ичрои уддадоридои хеле калони хочагидорй, ки ичрои ондо аз захирадои сармояи доирадои содибкории хусусй зиёд буда, дар ичрои ондо гайр аз ин манфиатдои калони чамъиятию юридикй дахл доранд ва ичрои ондо ба истифо-даи сарватдои табий ё манбаъдои табиии энергия асос ёфтааст, аз чумлаи вазифадои му-димтарини давлатй мебошад. Бинобар ин вазифахое, ки дар онхо истисмори кувваxои табиие, ки ба чамъият тааллук доранд, ё ичрои онхо бояд дар доираи вазифахое, ки асосан ба зиммаи давлат гузошта шудаанд, монанди тамоми сохаи наклиёт.

Мебинад, ки ба таври даќиќ мањдуд кардани соњаеро, ки дар он ташаббуси давлатї инкишоф дода мешавад, бидуни мањдудият барои ташаббуси соњибкории хусусї ё давлат ба он раќобат кардан комилан мумкин аст. Гайр аз ин, гайр аз ин чунин факт мавчуд аст, ки ичрои ин корхои калони чамъиятй табиист, ки кариб тамоман ба ихтиёри корхонахои хусусй гузошта шудааст.

Мо аллакай дар мушохидахои фундаменталй муфассал баён карда будем, ки давлат системаи наклиёти Германияи моро чи тавр намунавор ба рох мондааст. Албатта, дар ин чо ва дар он чо онро корхонадои хусусй окилонатар ва арзонтар инкишоф медоданд, вале дар мавриди вазифадое, ки амнияти миллиондо одамон дар зери хавф аст, на бештар дар бораи устувории бештарин масъала меравад. Холо корхонаи наклиёт бешубха вазифаи соф давлатй мебошад.
Эътимоднокӣ, саривақтӣ, бехатарӣ, тарифҳои ягонаи роҳи оҳан ва почта бояд нуқтаи назари ҳалкунанда барои системаи нақлиёт бошанд, на даромаднокии сармояи хусусӣ.

Аммо ин масъала ба шакли маблағгузории чунин ҷамъияти калон зич алоқаманд аст вазифахо.

Мо пеш аз ин сафсатадои дохилиро дидем, ки дар он ошкор мешавад, ки «кредит»-дои аз тарафи парламент маъкул донисташуда бояд баъд аз он боз аз тарафи капитали хусусй «тасдиц» шавад, ки давлат барои ондо бо ваъдаи фоиз бори хеле фавкулоддаро ба души худ мегирад.
Дар ин ҷо дигар лозим нест, ки ба таври умумӣ ба оқибатҳои фалокатовари ин ваъдаи манфиат ишора кунем. Асари хозира асо-сан ба исботи ин факт хизмат мекунад. Бо вуљуди ин, бигзор дар ин љо низ ишораи махсус ба он оварда шавад, ки то чи андоза фавќулодда гаронтар аст ва барои њар касе, ки ин раќамњоро бори аввал мешунавад, ин ваъдаи фоизи ќарзњои давлатї, масалан, тарифњои роњи оњанро ба вуљуд овардааст.

Хароҷоти сармоя барои тамоми шабакаи роҳи оҳани Олмон, ки тавассути қарз сохта ё ба ӯҳда гирифта шудааст, то соли 1914 тақрибан 25 миллиард маркаи тиллоро ташкил дод. Пардохти фоизҳо барои ин маблағ бо фоизи миёнаи 31/2 - 4%, тақрибан 800-900 миллион маркаи тиллоро ташкил дод. Даромади соф баъди ба хисоб гирифтани харочоти шахсй (шахсони мансабдор ва хизматчиён) ва харочоти моддй (ангшту равганхои молиданй) кариб 800—1100 миллион маркаро ташкил дод.

Ҳамин тариқ, пардохти фоизҳо қариб тамоми даромади софи роҳи оҳани Олмонро сарф кард. Вакте ки бо як ифтихор фахмонда мешуд, ки даромади почта ва рохи охан асоси бучети давлатиро ташкил медихад, хамеша ба иштибох андохтани афкори чамъият буд. Албатта, ин метавонист, агар танҳо пардохти фоизҳо тамоми даромади софро истеъмол намекард. Дар мукоиса боз як параллели ачоиб овардан мумкин аст, яъне харочоти умумии музди кор ва маош ба хамаи ходимон ва хизматчиёни рохи охани немис ва коргарони рохи охани заводхо ва хат-то якчоя гирифташуда танхо ба андозаи баробар буд.

чунон ки ин ситонидани фоизи сармояи карз кард! Ба ибораи дигар: армияи азими рохи охани немис то мансабхои баландтарин бо шумораи саршумори худ 782.731 нафарро ташкил медод, танхо хамон кадар даромад гирифт, ки дасти тамоман гайрифаъолонаи капитали карз ба киса зада буд.

Ин пардохти фоиз ба капитали карз танхо аз рохи охан аз тамоми харочоти тамоми Рейхсармияи калони мо дар он вакт зиёд буд! — ва дар хакикат барои хамаи он чи ки бо он алокаманд аст, аз чумла, аз чумла назорати харбй, идораи харбии адлия, аз чумла системахои идораи гарнизон ва сохтмони харбй, системаи таълими харбй ва такмили ихтисос, донишкадахои техникй, фондхои ёрирасон ва бевазанони харби ва минбаъд, либос ва мусаллахшавии кушунхо! Маблаги тамоми армияи мо дар соли 1913 — хамин тавр дар соли охирини пур-раи осоишта ба 775.385.300 марка расид. Чунин ракамхои му-коисавй дарки амик медиханд. Дар ҳоле ки тарафи сотсиалистӣ ва демократӣ дар ҷаласаҳои парлумон ва дар матбуот пайваста ба муқобили «бори аслиҳаи ҳарбӣ» шитоб мекард, дар муқобили чунин бори фоизҳо, ки аз қарзҳои давлатӣ зиёдтар аз тамоми хароҷоти дигар хеле зиёд аст, ҳатто як калимаро намеёбад. Дарвоқеъ, метавонист тамоми флотро аз рӯи манфиати қарз барои эҳтиёҷоти умумӣ пардохт кунад. Тамоми харочоти Рейхснавияи пуршарафи мо дар соли 1913 ба 197 миллион сум расид. Ва бояд ба назар гирифт, ки агар ба бучети давлатии мо чунин бори гарони фоизхо бор намешуд, хамаи ин харочотро бе як танга пушондан мумкин буд.

Дар ин гуна карзхои давлатй як-чанд капиталистони карзхои калон — ду-ду хазор нафар «овезонхо», пасандозхои хурде, ки молу мулкашон ду хазор марка доранд, умуман роль намебозанд — Ҳамин тариқ, сол ба сол пурра бе кор ё саъю кӯшиш ба киса меафтодем, ки мо метавонистем тамоми маъмурияти рейхсадии худ, тамоми армия ва флоти худро нигоҳ дорем ва пардохт кунем.

Ба шахсе, ки бо назардошти ин гуна ракамхо дар бораи ахамияти куллии проблемаи фоиз ва умуман сиёсати тамоман барбод рафтани молиявии миллиро бо иктисодиёти карзии худ дарк намекунад, дар хакикат кумак кардан мумкин нест. Илова бар ин, рақамҳо ва рақамҳое, ки чунин фаҳмишро фароҳам меоранд, барои ҳама дастрасанд, онҳо дар солномаи омории рейхи Олмон, ки аз ҷониби собиқ Идораи омори шоҳона бо камоли виҷдон нашр шудаанд ва инчунин дар солномаи омории Рейхи Олмон, Путткамер ва Мюхлбрехт, ки аз ҷониби Publishers Statistics Republishers нашр шудаанд.

Ин гуна номутаносибии байни харочоти зарурии маъмурияти Рейхсад, армия ва флот ва харочоти давлат барои пардохти фоиз ба сармояи карз ба як беадолатие табдил меёбад, ки ба осмон фарёд мезанад, аммо танхо вакте ки мо дида мебароем, ки рейх холо талаботи пулии худро ба ин пардохтхои фоизхо бо кадом рох мепушонад, комилан равшан мегардад. Ин ҷо ба соҳаи гумруку андоз омадем. Ман бояд дар ин ҷо бори дигар ба тасвири ҳамаҷонибаи ин вазъият дар китоби худ «Корпартоии андозҳои дар пешистода» ишора намоям, ки дар он ман далели қатъӣ овардам, ки қисми зиёди тамоми андозҳоро оммаи васеи аҳолии меҳнаткаш ба ӯҳда дорад. Ба хамин тарик, мо чунин фактро дорем, ки давлат дар аввал ба имкониятхои сохибихтиёрии молиявии худ комилан ба назар нагирифта, барои ичрои вазифахои калони давлатй ба рохи карз машгул мешавад, яъне карздор мешавад; ки бо хамин вай ба бучети худ чунон бори дигар бор мекунад, ки бояд тамоми даромади софи худро барои пардохти фоиз истифода барад ва минбаъд бояд мардумро бо боч ва андоз зулм кунад, то ки ухдадорихои фоизии худро ичро карда тавонанд. Хамаи вазифахои аслан зарури давлатй бояд акнун дар музофотхо ва рейхспарламент ба мукобили му-кобилати калонтарин мубориза барад ва нихоят давлат худро дар роли чамъкунандаи фоизи сармояи карз мебинад, чунон ки имруз мо онро мебинем.

Machine Translated by Google

Рохи начот кайхо нишон дода шуда буд — баъди ин гуна му-фассал тафтиш кардани шароити бемаънии хозира маълум мешавад; он аст, ки:

Давлат хамаи корхои калони чамъиятии Рейхро аз хисоби сохибихтиёрии молиявии худ ва баъд аз тасдики ахолӣ ба воситаи парламент бо катъиян канорагирӣ кардан аз рохи карз бо рохи таксимоти бевоситаи маблагхо бо рохи муомилоти пулии бефоиз ва ё барориши кассахои давлатии хазинаи маблаггузори мекунад.

Ман ин тадбирро ба воситаи мисол равшантар нишон дода метавонам: азхуд кардани гидроэнергетикаи Бавария.

Накшахо ва чидду чахди дар дарьёхои кухӣ мавчудбуда, дар якчояги бо кулхои калони кухӣ фоиданок гардондани энергияи азими гидроэнергетикӣ хануз бештар аз ду дах сол пеш ба амал омадаанд. Бешубҳа, дар мавриди ин гидроэнергетика сухан дар бораи манбаъҳои энергетикии кишвар буд, ки ба ҷамъият тааллуқ доранд ва бояд аз он гирифта, ба манфиати шахсӣ истифода мешуданд. Ҳамин тариқ, маълум аст, ки дар рушди чунин сохторҳои калон ба манфиатҳои зиёди ҳуқуқии ҷамъиятӣ ва хусусӣ таъсир расонидааст. Ин ҷо сухан дар бораи соҳае меравад, ки танҳо ба доираи таъсири давлат тааллуқ дорад. Мардум холо хам дар мохи декабри соли 1920 ба воситаи намояндагони худ кредитхоро ба таври дахонӣ тасдик мекард. Он ба таври кофӣ маслихат дода шуда, борхо санчида шуда, аз нав ба накша гирифта шуда буд ва кас дар бораи афзалиятхои бузурги иктисодӣ комилан равшан буд. Давлат ва халк карор дода буданд, ки манбаъхои энергияро истифода баранд, акнун онхо бо ин карз танхо карори дахлдор кабул карданд, ки маблаги ба даст овардаи сохибкорон дар асоси карзхои тасдикшуда бевосита аз хисоби банки давлатӣ дода шавад. Новобаста аз он ки ин бе пули нақд, бо роҳи интиқол ба амалиёти гиромӣ ё тавассути маслиҳати кредитӣ ба суратҳисобҳои чеки почта ё бо пули нақд сурат мегирад, ниҳоят як масъалаи бепарвоӣ аст.

Дар хакикат равшан ва равшан аст, агар тасаввур кунем, ки банки давлатӣ бо хамин максадхо ба маблаги кредитхои зарурӣ ва тасдикшуда пули худро медихад. Ҳамин тариқ, ин векселҳои сохтмони гидроэнергетикӣ ба андозаи муайян векселҳои хазинаи давлатиро ифода мекунанд, ки ба корҳои обёрӣ ҳамчун қарзи пешбинишуда таҳти кафолати давлат дода мешаванд. Ҳамин тариқ, ин масъалаи пуле буд, ки бо роҳҳои гуногун фаро гирифта мешуд. Фарогирии аввал дар кори тайёр ё болоравии Вальченси ва ғайра иборат буд ва дуюм дар кафолати давлатӣ, ки пул ба ҷои пардохт бо арзиши пурра аз хазинаи давлатӣ қабул карда мешавад. Варақаҳои сохтмонӣ дар айни замон қарзҳои қисман аз иншооти обӣ хоҳанд буд, бидуни даъвоҳои фоизӣ, вале ба онҳо вобаста аст. Аммо, чунон ки маълум аст, ин ба ягон кассаи дигар, ки дар муомилот мебошанд, дахл надорад.

Қайдҳои сохтмони гидроэнергетикӣ метавонанд ин мушаххасотро дар бораи пурра инъикос кардани арзиши онҳо дар матни чопи худ хеле хуб таҳия кунанд. Масалан: «Ин пули хазормаркаро кисман дар арзиши установкае, ки барои истифодабарии гидроэнергетикаи Бавария сохта мешавад, фаро мегирад. Он дар тамоми хазинахои давлат хамчун музд кабул карда мешавад».

Агар кас минбаъд хам пеш рафтан хохад, пас аз ба охир расидани кор ба мукобили пасандози нота ин кадар киловатт-соат кувваи электр ё ин кадар сад вазн азот додани давлат кавл додааст, хеч чиз халал намерасонад.

Аз гирифтани чунин пуле, ки давлат мебарорад, пурра бо неъматхои моддӣ фаро гирифта шудааст, ки дар айни замон ба андозаи муайян хамчун талон барои кувваи электр истифода бурда мешавад, хеч кас даст намекашад. Баръакс, мо метавонем итминон дошта бошем, ки чунин пул шӯҳрати махсус пайдо мекунад, зеро ин пул устувор аст, маҳз ба мисли доллар устувор аст ё хеле беҳтар аст, зеро барои он миқдори хеле муайяни нерӯи барқ ё нитроген гирифтан мумкин аст - новобаста аз тағирёбии иқтисодӣ. Ин нишонаи тангфикрии комили мардон аст, ки дар таблиғоти оммавии мубоҳисаҳои мухталиф эътироз ба миён омад, ки “ин пулро касе намепазирад”.

Machine Translated by Google

Ҳеҷ кас, ҳатто ин ҷанобонҳои баҳсбарангез, дар қабули пуле, ки давлат додааст, дудила накардааст. Ҳама ҳатто пулҳои коғазии аз ҳама осебдидаи Рейхсбанкро қабул карданд, гарчанде ки ин пул пули холиси таваррум буд. Ва хол он ки хама инро кабул карданд, хатто вакте ки спекуляторхои зирак кушиш мекарданд, ки онро бо валюта ё моли хориҷӣ харчи зудтар аз байн баранд.

Дарвоқеъ, ҳеҷ кас ҳатто пули фавқулодаи шаҳрҳо ва ҷамоатҳоро рад накардааст, ки ҳамин тавр пулҳои коғазӣ ошкор карда шудаанд. Ва акнун магар чунин пули когазии пушида афзалтар кабул карда нашавад, монанди пули сохтмон, ки пурра бо сарватхои моддӣ фаро гирифта шудааст, барои корхои бузурги мо фавран кабул карда шавад? Албатта, њатто онњое, ки аз номи хољагонашон ва ё ба рўњияи онњо нисбати пулњои бефоизи давлат чунин эътироз мекунанд, аслан ба ин бовар надоран

Дар хакикат исбот карда мешавад, ки сарфи назар аз тамоми шикоятхои «металлистон», ки танхо пулхои аз металлхои киматбахо сохташударо пул хисоб кардан мехоханд, «пул» он чизест, ки давлат онро пул эълон мекунад — хох ин пулхо аз когаз ё чини, охан ё чарм ва ё ягон материали дигар иборат аст, масъалаи тамоман бепарвой аст. Вақте ки сухан дар бораи қобилияти харидории ин пул меравад, тамоман дигар аст. Дар он чо металлистон дуруст мегуянд, ки пули аз тилло сохташуда хатто дар вакте ки вазъияти сиёсиро ба ларза меандозад хам, арзиши мубодилавии худро нигох медорад. Аммо ин устуворӣ пулҳои филизӣ, ки аз металлҳои қиматбаҳо сохта шудаанд, на ба хусусияти пулии худ, балки ба хусусияти он ҳамчун мол, яъне тилло вобаста аст.

Дар бораи асоснок кардани давлат дар бобати конеъ гардондани эхтиёчоти пулии худ ба кори калон ба тарзи тасвиршуда хеч шубхае нест. Якум, давлат соњибихтиёр аст, яъне ба таъсири касе эњтиёљ надорад, зеро вай ќудрат дорад, дуюм, чунин тадбир метавонад ба имтињони сахттарин тиљорат тоб оварад. Давлат бо ин пули нақд дар асоси кредити худ ваучер медиҳад. Чаро касе бояд қарзи давлатро нисбат ба қарзи ягон бонк камтар эҳтиром кунад, бахусус вакте ки давлат барои беҳбудии ҷомеа корҳои муфиде эҷод мекунад. Хатто агар касе гуф-та бошад, ки давлат ба кори ичрошуда (сохибкорон ва коргароне, ки бо кори вальченсихо машгуланд) бо когаз музд медихад, дар хакикат дуруст аст, зеро баъдтар баъди анчоми корхо давлат ин когазро бори дигар ба сифати музди кори ичрокардааш (таъмини кувваи электр ё нитроген ва гайра) кабул мекунад. Бо хамин давраи иктисодӣ ба охир мерасад. Хамин тавр, кассахои сохтмон боз аз хисоби кувваи барк ва гайра аз солхои аввал ситонда шуда, нотахо нобуд карда шуда, асари азими санъати ташкилии давлатӣ дар рохи озоди фоиз ба сифати моликияти бефоиз барои хама офарида шудааст. Коре, ки бе сарбории зиёди истеъмолкунандагони барк боз як манбаи калони пулии давлатро ба кор бурд, ки давлатро дар навбати худ ба ҳадафи идеалии сиёсати солими молиявии миллӣ – давлати бидуни андоз наздик мекунад.

Акнун, ба гайр аз ин, чунин факт мав-чуд аст, ки чараёни тавсифшуда бо додани маблаги сохтмонии шахсии худ барои кори муайян дар чунин варақаҳои сохтмонӣ додани тамоми маблағи тасдиқгардидаро аслан тақозо намекунад, зеро воқеан ҳам қисми зиёди пардохтҳо ба соҳибкорон на бо пули нақд, балки ба таври ройгон, тавассути интиқол сурат мегирад. Аммо, агар дар сурате, ки як кас тамоми маблаги сохтмони навро дар кассахои нави давлатӣ дода бошад хам, ин маблагхо нисбат ба дигар маблагхое, ки имруз давлат эхтиёч дорад, тамоман зиёд намешуд.

Дар баробари ин, ки кас дар парламенти Бавария аз хисоби 800 миллион кредит барои гидроэнергетикаи Бавария сар мешиканад — ё бехтараш: шикаста нашуд, балки боз як бори дигар ба «карз» мурочиат кард, 8000 миллионро дар парламент «бе мубохиса дар хониши сеюм ба максадхои вазъияти фавкулоддаи умум» тасдик кард.

Дар ин чо бори дигар чунин мулохизахоро ба хотир меоварам, ки дар сурати ин гуна маблаггузорӣ бо барориши нави пул хеч гуна таваррум ба амал намеояд, ки аз тарафи дигар барориши облигацияхои фоиздор дар давраи сохтмон ба хар хол маънои муайянеро дорад.

Machine Translated by Google

таваррум, зеро фоизҳо бояд аллакай пардохта шаванд, гарчанде ки корҳо ҳанӯз кори пурмаҳсул иҷро намешаванд.

Аммо ба хеч вачх таносуби иктисодии миллӣ байни пул ва неъматхои моддӣ, ба маънои назарияи микдор, ба мукобили зиёд шудани воситахои пардохт дар тарафи пул, комилан бештар афзоиши молхо таъсир намерасонад. Агар баъдтар аз хисоби даромади ин гуна корхо пули баровардашуда бори дигар гирифта ва нобуд карда шавад, пас табиист, ки баланси хочагии халк мувофики арзиши умумии ин гуна асархои нав ба фоидаи сарвати миллӣ бехтар мегардад.

Ҳатто дар ин ҷо бояд қайд кард, ки фоизҳо ба арзиши маҳсулоти чунин корҳо то чӣ андоза сахт таъсир мерасонанд. Оскар Побинг77 дар баррасии муфассали ин савол муайян кардааст, ки хароҷоти истеҳсолӣ барои як киловатт соат аз ҳисоби бор кардани қарзҳо бо фоизҳо то маблағи азими 500% (!) гаронтар мешавад. Холо кувваи электрики ГЭС-и Бавария ба мо панч баробар гаронтар меояд, зеро мо боз ба рохи карз, ки «дар наздиктарин» вокеъ аст, гузаштем. Ҳатто дар ин ҷо тасаввур кардан бамаврид аст, ки тамоми хароҷоти моддӣ ва шахсӣ барои истифода ва нигоҳдории коргоҳҳои бузурги электрикии Бавария ва идораҳои байнишаҳӣ - ҳамин тавр тамоми музди меҳнат ва музди меҳнати ҳамаи одамоне, ки дар ин корҳо машғуланд, - шлюзҳо, машинистҳо, коргарон, коргарон, коргарон, кормандони назорат ва минбаъд тамоми дастгоҳи техникӣ ва тиҷоратии онҳоро дар як сол танҳо барои соли кори директорони маъмурӣ тартиб медиҳанд. аз маблагхое, ки капиталистони карз — хеле хуб — сол ба сол, бе саъю кушиш ва мехнат — фоиз мегиранд.

Фоиз ҳама чизро мехӯрад, фоиз ҳама чизро гаронтар мекунад. Факат сармояи карз фоида дорад, зарар ба ахолӣ. Ахолӣ, ки бо кувваи худ корхо месозанд, зарар дорад; барои он ки пас аз он кӣ бинохои Баварияро месозанд? — хакикатан инженерони Бавария, коргарони Бавария, устохо ва сохибкорони Бавария; Заводхои Бавария кисми зиёди машинаю тачхизотро таъмин мекунанд — ва ба он чизе, ки дар худи Бавария истехсол карда намешавад, галлаи Бавария ё чорвои калон дода шавад, бинобар ин ба ивази ин бори дигар кори Бавария додан лозим аст — факат халки Бавария барои сохтмон пул намегузорад (аз афташ!), ва барои хамин ба капиталистони калони Нью-Йорк ва Лондон, Париж ва Берлин лозим аст. Мардуми Бавария бояд аз тамоми кишварҳои ҷаҳон қарз гирифта, гидроэнергетикаи онро бо пардохти фоизҳо бор кунад, ки қувваи барқро 500% гаронтар мекунад!

Магар ин девонагӣ нест? Оё ин ҷинояти иқтисодӣ нест? аз одамоне, ки гайр аз як вакт каламро ба харакат дароварда, чек навиш-таанд ё ба банкири худ барои имзо кардани карзи обии электрикии Бавария супориш надодаанд, инхо сол то сол фоизхое мегиранд, ки халки Бавария медихад.

На танхо ин, балки иншоотхои обӣ бо хамин дигар сохиби озоди халки Бавария нестанд, балки онхо ба капиталистӣ гарав гузошта шудаанд. Махсусан хандаовар аст, ки дар навбати худ вазъияте, ки капиталистони калон табиист, ки «пули хуби худро» ба давлате, ки худ аз худ барои капитал ва манфиатхо «хуб» нест, карз намедиханд ва аз ин ру, то хол он кадар карзи зиёд дорад, ки кас метавонад.
ба он 800 миллион сум мебарорад. Ва дар хакикат дар тендерхо оид ба облигацияхои электрикии обӣ гарантияе мавчуд буд, ки капиталистонро чунон дилкаш ва боварибахш аст, ки «давлати Бавария бо тамоми сарвати худ ба капитал ва манфиатхои худ гарантия медихад — (!)».

---

77 Оскар Побинг (1882-1956) муҳандиси механикии Бавария буд, ки дар Донишгоҳи техникии Мюнхен кор мекард. Вай муаллифи тадқиқотҳо ба монанди Die Wasserkräfte Bayerns (1919) ва Zur Bestimmung strömender Flüssigkeitsmengen in offfenen Gerinnen (1922) буд.

Machine Translated by Google

Халтаи пул, боз чӣ мехоҳед! Инак, дар ин чо давлати Бавария ба таври возеҳ эътироф мекунад, ки ин қадар арзиш дорад, ки метавонист ба он барои гидроэнергетикаи Вальченси ва Исори Миёна 800 миллион қарз бидиҳад, аммо - вай наметавонад соҳибихтиёрии молиявии худро истифода барад ва ин корҳоро тавассути ваколати худ маблағгузорӣ кунад. Чаро?? Зеро он ба девонагии қарзу фоиз хеле амиқ гирифтор шудааст, зеро давлатдорони масъули он он қадар тавоноии тафаккур ва эҳсоси масъулияти шахсии худро надоранд, ки ҷуръат мекунанд, ки ба ин нақшаҳои оддию возеҳи манфиатдор баҳо диҳанд. маблағгузории ройгон аз ҷониби худ; бинобар ин ба коршиносони касбии бонкӣ муроҷиат мекунанд. Ин айнан гӯё як истеъмолкунанда аз микробҳои бемории сил мепурсад, ки оё онҳо дуруст мешуморанд, ки вай ба Давос ё Энгадин78 рафта аз беморӣ халос шавад ва инҳо ӯро итминон доданд: «Не, ин корро накунед, сафар метавонад ба шумо зарар расонад, шояд садамаи роҳи оҳан рӯй диҳад, беҳтараш дар хонаатон дар хона бимонед, дар ҳама гуна шароитатон дар мо таҷриба кунед! Бо риояи ин маслиҳат, ки аз нуқтаи назари микробҳои бемории сил комилан дуруст аст, истеъмол табиатан пешрафт мекунад, бактерияҳо ба таври аҷиб зиёд мешаванд. Махз дар вазъияти мо иктисодиёти молиявӣ ва фоизӣ.

Ин гирифтани маслиҳат аз рақибони худ барои немисҳои беэътино хеле хос аст. Агар одаме пайдо шавад, ки халкашро дилсузона дуст медораду ба ину он маслихат дихад ва масъулонро аз ин ва ё он нохак огох кунад, метавон дах ба як гап занад, ки шахсони манфиатдор ба суи кордон давида, хеле соддалавхона аз у мепурсанд: «Ба ман бигу, ки фалонга фалон бечора хастӣ, лутфан бигу, ки оё ин дуруст аст!». Ва агар дигаре бо чеҳраи ростқавлтарин дар дунё ба ӯ фаҳмонад: «Аммо ту чӣ фикр мекунӣ, — ман фосиқ! — баръакс, ман дӯсти беҳтарини ту ҳастам, ман ҳамеша туро аз мушкилоти молии мо раҳоӣ додаам», — пурсишгари беайл хеле шод аст, — кораш кофӣ аст ва махсусан шод аст, ки мағзи сарашро танг намекунад. Аммо дусти пурталотуми халк, вай умуман ба чавоби худ лоики худ намедонад ва кор боз дар доманаи сиёсати карзи фоизии капиталистӣ часпида мондааст, то он даме ки кисми охирини сарвати озоди миллӣ ба давлатхои молиявӣ гарав дода шавад ва тамоми халк факат ба молияи байналхалкӣ фоиз медихад.

Дар хотима мо бояд махз дар хамин замина боз хаминро кайд кунем, ки давлати Бавария — вакте ки сухан ба хеч вачх ба чунин вазифаи мухими давлатӣ, монанди тараккӣ додани гидроэнергетикаи Бавария дахл надошт, яъне вакте ки сухан дар бораи рафъи кризиси пулию молии хукумати ноябрӣ меравад, аз хисоби банкхои давлатхои Бавария миллионхо миллионхо на-буда. Бонк. Ин комилан ошкоро рӯй дод - ва ҳама ин ёддоштҳои Баварияро мисли банкнотаҳои Рейхсбанк бо хоҳиши худ мегирифтанд ва ҳар кас метавонист барои худ ҳамон қадар нони ваучерҳои Баварияро, ки барои ваучерҳои Рейхсбанк бошад, бихарад. Дарвоқеъ, ин ҳатто тамоми давлати Бавария будан лозим набуд, кофӣ буд, ки шаҳрдори маркази музофоти Мюнхен ва баъзе пирони шаҳр дар чунин коғазҳои рангоранг номҳои худро чоп мекарданд ва ҳатто ин пули фаврӣ муомилот мешуд, ҳама онро гирифтанд ва ҳама онро маҳз мисли пораҳои Рейхсбонк медоданд ва худи ин пули таъҷилӣ вазифаи ивази ҳар гуна кӯмаки ғайриманқулро иҷро мекард. роҳ.

Танҳо як идора аз ин қисмҳои сунъии музофотҳо ва ҷамоатҳо - молияи баланд - ба таври бениҳоят ногувор осеб диданд ва онҳо дар моҳи октябри соли 1921 қонуни Рейхро маҷбур карданд, ки тибқи он ба вилоятҳо ва ҷамоатҳо баровардани он қатъиян манъ карда шуд.

---

[78] Давос дар Швейтсария аз миёнаҳои асри 18 ҳамчун як осоишгоҳи табобатӣ барои онҳое, ки аз бемориҳои шуш ранҷ мекашанд, машҳур буд. Энгадин водиест дар кӯҳҳои Алп Швейтсария.

Machine Translated by Google

пулҳои фавқулоддаи дигар. Ин конун дар амал конуни равшани хифзи яхудихо буд, ки бояд дар соли 1922 «Конун дар бораи хифзи республика» кабул карда мешуд.

Ман тарси ногаҳонии молияи байналмилалиро хеле хуб тасаввур карда метавонам, вақте ки онҳо эътироф карданд, ки дар пули бефоиз, ҳатто дар шакли безарари пулҳои фавқулодда, одамон дар даст силоҳ доштанд - табиист, ки мардум инро намедонанд, ки метавонад бо як зарба шабакаи тиллоии бо дурӯғ ва фиреб таъсисёфтаро бо роҳи пинҳонии асрҳо ва ғуломони қалбакии худ пора кунад.

Аллакай дар он вакт дар мавриди муомилоти пули давлатии Бавария рейхсбанк талаб мекард, ки ин пулро бори дигар гирифтан лозим аст, ки он хам дар давоми соли 1921 ба таври муътадил ба амал омад. Сабаб: ин пул маблаги баланд намеовард, зеро пули Рейхсбанк бо рохи гайримустакими хазинаи рейх мегузарад.

Дар давлати национали-социалистӣ дар оянда хам тамоми вазифахои калони давлатӣ бо рохе, ки аз рохи карз тамоман канорагирӣ карда шудаанд, бо пул таъмин ва ташкил карда мешаванд. Мо табиист, ки рохи бавоситаи пули сохтмони бефоизро умуман танхо дар сурате пеш мегирем, ки агар маблаги заруриро аз хисоби зиёдатии дигар корхонахои давлатӣ ё аз андози махсус барои чунин максадхо ба даст овардан мумкин набошад. Ба хар хол мо медонем, ки ин шакли маблаггузорӣ барои ба кор андохтани сарватхои табиии мамлакат, бехтар намудани роххои наклиёт ва гайра имкониятхои хеле бе-хаёёна ва азимро мекушояд.

Хар як халк ба кадре бой аст, ки мехнатро ташкил карда метавонад.79

79 Ин дар нутки Гитлер дар 30 январи соли 1939 дар Рейхстаг, ки дар он чунин изхор карда буд: «Дар зери мачбури... зарурати мо дар навбати аввал ёд гирифтем, ки капитали мухимтарини халк, яъне кобилияти мехнатии онро пурра ба хисоб гирем». (иқтибос дар R de Roussy de Sales (ред.) Адольф Гитлер: Тартиби нави ман, Лондон: Ангус ва Робертсон, 1 942, саҳ.457f.).

Machine Translated by Google

Банки сохтмони социалию иктисодӣ

Бо боби пештара ба таври мантикӣ барпо намудани банки сохтмони социалию иктисо-дӣ ба миён меояд, ки вай вазифаи баро-вардани пули бефоизи бино-кориро махсусан барои сохтмони хонахо дорад. Албатта, ин банки сохтмони ичтимой-иктисодӣ на бояд хамчун муассисаи давлатӣ, балки хамчун корпорацияи хукуки оммавӣ ба рох монда шавад. Аз ин рӯ, мантиқан муҳокимаи он бояд пас аз муаррифии низоми андози миллии сотсиалистӣ ба миён ояд, аммо азбаски ин бонки иҷтимоӣ- ва иқтисодӣ ба ҷуз маблағгузории бефоиз, ки ба шароити хоҷагии шахсӣ ва дар воқеъ ба системаи сохтмони манзил – ҳамин тавр, як соҳаи иқтисодиёти дорои аҳамияти умумиҷаҳонтарин – интиқол дода мешавад, чизе нест, дар ҷои аввал гузоштани он шояд дуруст бошад.

Чаро чунин бонки сохтмонӣ набояд ҳамчун як корхонаи холиси давлатӣ сурат бигирад, аз он сабаб аст, ки чунин як муассисаи давлатии молиявии ҳуқуқӣ нисбат ба корхонаи давлатӣ бояд озодтар идора карда шавад. Агар сухан танхо дар бораи сохтмони манзил мерафт, ин кадар бесабаб намебуд, балки бисьёр ходисахое мешавад, ки сухан дар бораи вазифахои дорой ахамияти бузурге меравад, ки бавосита ба манфиати чамъият дахл мекунад ва баъд банке, ки дар хакикат дар рохбарии худ дар назди давлат барои рохбарии он масъул аст, пас аз санчиши хаматарафаи тамоми шароит бояд дар додани кредити бефоиз низ дасти озод дошта бошад.

Аммо чунин озодии тасмим дар корхонаҳои сирф давлатӣ имконнопазир аст. Бинобар ин ин корро ба ташаббуси хусусӣ гузоштан лозим аст.

Ба тарики мисол дар ин чо накшаи чунин конунеро, ки кабул шудааст, овардан мумкин аст соли 1922 барои Бавария:

Конун дар бораи инкишофи банки социалию иктисодии Бавария.

Моддаи. л

Банки миллии сохтмони ичтимоию иктисодии Бавария (БВ) таъсис дода мешавад.

BWB вазифадор аст, ки корхонаҳои давлатӣ ё корхонаҳои аз ҷиҳати иқтисодӣ арзишманди шахсони алоҳида (хоҳ шахсони алоҳида ё ҷамъият бошад), ки ба рушди кишвар хидмат мекунанд ё ба некӯаҳволии умумӣ фоидаоваранд, аз ҷиҳати молиявӣ дастгирӣ кунанд.

Моддаи. 2

BWB як корпоратсияи ҳуқуқи ҷамъиятӣ мебошад. Таклифхои муфассалтари оид ба ташкил, рохбарӣ ва фаъ-олият ва рохбарияти онро тамоми вазорат кабул мекунад.

Моддаи. 3

Иҷозат ба BWB дода мешавад, ки дар аввал векселҳои хазинадории бефоиз фаро гирифта шудаанд аз хисоби сарватхои моддӣ ба маблаги то 50 миллион маркаи тилло.

Муомилот метавонад танҳо ба тариқи қонунӣ ба амал ояд, ки маблағи пулии дар ҳар вақт ва дар муомилот баровардашуда аз ҳисоби коғазҳои қиматноки моддии ҳадди ақал ҳамон арзиш (ипотекаи коғазҳои қиматноки бефоиз, векселҳои фурӯш, ипотека ва ғайра) пӯшонида шуда, баргардонидан ё баргардонидани векселҳои хазинавӣ аз ҳисоби даромади корхонаҳо ё муассисаҳо дар муддати бештари сол,50 таҳия карда шавад.

Моддаи. 4

Маблағи гаравҳо ва коғазҳои қиматнок аз ҳисоби векселҳои хазинадории BWB ассотсиатсияи фарогирии BWB-ро ташкил медиҳад.

Machine Translated by Google

Амалиёти ҳуқуқии ҳама гуна навъҳое, ки ба фарогирии амният ё амвол халал мерасонанд ё зарар мерасонанд ки ба иттиходияи фарогирй тааллук доранд, эътибор надоранд.

Тағйироти молу мулкӣ ё соҳибӣ ба ашё ё ҳуқуқҳое, ки ба ташкилоти фарогир қарор доранд, ба мавҷудияти коғазҳои қиматнок таъсир намерасонанд ва ҳатто барои харидори нав ба объект вобаста боқӣ мемонанд; пешгузаштаи ҳуқуқ танҳо аз масъулияти шахсӣ озод карда мешавад, вақте ки BWB ба тағир додани шахсияти қарздор розӣ бошад. Шартҳои баръакс эътибор надоранд ...

Моддаи. 5

Тамоми ҷузъҳо ва ҳуқуқҳои ташкилоти фарогирии BWB дар ин феҳристи ҷамъиятӣ сабт карда шудаанд; принсипҳо ва оқибатҳои ҳуқуқӣ барои ин китоб мувофиқи реестрҳо эътибор доранд; реестр ба худ эътимоди мардум ва презумпсияи ҳуқуқ дорад.

Дастрасӣ ба реестр ё бахшҳои дахлдори он бояд ба ҳар касе, ки манфиати қонунии дастрасӣ ба дастрасӣ дорад, дода шавад.

Дар борaи маблаги умумии когазхои хазинадории баровардашуда, инчунин маблаги умумии когазхои киматноке, ки ба БВБ ба онхо таaллук доранд, инчунин иловахо ва тархxо, инчунин дар бораи баргардонидани бомуваффакият ва бозпардохти векселхои хазинавй хар сол чамъбасти баланси ба хисоб гирифта мешаванд.

Моддаи. 6

Нотаҳои хазинадории BWB пули қонунӣ мебошанд. Ҳама бояд онҳоро бо қурби пурраи арзиши номиналашон нисбат ба қурби асъори дигари қонунии давлат қабул кунанд.
Агар кредитор аз қабули векселҳои хазинадории BWB ба ҷои пардохт аз рӯи қурби ҳадди ақали мубодилаи дар боло зикргардида даст кашад, қарздор ба шарте ки ӯ воқеан пардохтро дар векселҳои хазинавӣ пешниҳод кардааст, аз қарзи ин маблағ озод карда мешавад.

BWB векселҳои хазинадориро бефоиз мебарорад ва дар шартнома шартҳои умумӣ ва махсуси шартҳои ҳуқуқии мутақобила оид ба мӯҳлатҳо ва меъёрҳои эмиссия, коғазҳои қиматнок ва гаравҳоеро, ки қарздор пардохт мекунад, инчунин пардохтҳо ва дигар шартҳои ҳуқуқии дахлдорро мувофиқа мекунад. Нусхаи ин шартномаҳо бояд ҳамчун замимаи сабтҳо дар феҳристи ассотсиатсияи фарогир барои ҳама дастрас бошад.

BWB дар муайян кардани иловапулӣ ё хироҷҳо барои хароҷоти маъмурӣ ҳангоми ӯҳдадории қарзҳо ва ҷамъоварии солона ё муайян кардани мукофотҳо ё тахфифҳои мувофиқ дар вақти дилхоҳ ба таври ягона асоснок аст.

Барориш ё котировкаи биржаи дорои қурби баландтар аз қурби ҳадди ақали дар м. 1 ҷоиз аст.

Пардохтҳо метавонанд танҳо бо векселҳои хазинавии ҳамон навъе, ки баровapда шудаанд, анҷом дода шаванд.

Моддаи. 7

Фаъолияти БХБ дар мавриди риояи муқарраpоти дар Қонуни мазкур пешбинишуда таҳти назорат ва назорати Шӯрои ҷамъиятии назоратӣ иборат аст, ки аз ҷониби Вазири молия ё намояндаи аз ҷониби ӯ таъиншуда, Вазири корҳои дохилӣ ё намояндае, ки аз ҷониби ӯ таъин карда мешавад, вазири адлия ё намояндае, ки аз ҷониби ӯ ба муддати ду сол интихоб карда мешавад ва се нафар аз ҷониби ӯ ба мӯҳлати ду сол интихоб карда мешавад.

Machine Translated by Google

Моддаи 8

Банди ҷарима: Ҷазоҳои ҳабс барои қасдан расонидани зарар ба коғазҳои қиматноки ассотсиатсияи фарогир ва инчунин барои тиҷорат ё одатӣ, махсусан биржа, саботажи банкнотҳои сохтмонӣ ё арзиши қурби ҳамон як ё кӯшиши ин кор. Илова бар ин, барои ин, ҳатто ба шахсони ҳуқуқӣ ҷазоҳои баланди пулӣ.

Дар «шартхои ичроия» баъд дар бораи устави шурои директорон ва шурои машваратие, ки ба онхо намояндагони вазоратхо, парламент ва бинокорон тааллук доранд, дастурхои аник бароварда мешуданд. Вазифаи чунин шӯрои машваратӣ аз назорати истифодаи қонунии пулҳои сохтмонӣ, санҷиши пардохтҳо, минбаъд санҷиши ҷуброни ипотека, тасдиқи асосҳои ба гарав мондан бо векселҳои сохтмонии бефоиз ва ғайра мебошад.

Пас аз он шартҳои минбаъда пардохт ва расмикунонӣ, сабти саҳмияҳо дар силсилаи варақаҳои сохтмонӣ ва коғазҳои қиматноки барои он ба қайд гирифташуда ва минбаъд, дар бораи лоиҳаҳои тасдиқшудаи сохтмонӣ ва ғайра муқаррар карда шуданд. Дар он вақт боиси таъсиси чунин бонки иҷтимоӣ эҳтиёҷоти бузурги манзил ва шароите буд, ки Рейх ба ҳеҷ ваҷҳ бо роҳи таъсирбахш назорат карда натавонист. Муассисахои дахлдори идораи манзил, албатта, метавонистанд дар ин чо ва дар он чо хонахои истико-матӣ холӣ кунанд — вале ягон манзили нав сохта натавонистанд. Фаъолияти нави сохтмон аз нарасидани масолех, пеш аз хама аз он буд, ки дар шароити мавчудаи назорати фавкулоддаи ичора, сохтмони хонахои нав барои капитали шахей комилан «зараровар» буд.

Грантхое, ки Рейх ва музофотхо барои пушонидани маблаги ба ном харочоти сохтмон-харочоти аз даст додашуда дода буданд, то хол дар шароити девальвацияи пешравии асъор кифоя набуданд. Хатто сохтмони манзили индивидуалӣ дар ин чо ва дар он чо огоз ёфта, душвории умумии манзилро бартараф карда натавонист. Ҳатто эҷоди пулҳои арзони ипотекӣ ғайриимкон буд, зеро бо назардошти иҷорапулии он вақт, ҳатто арзонтарин пули сохтмонӣ фоизи 4% -ро истисно мекард.

Бинобар ин чунин мешавад, ки чи тавре ки аллакай дар мушохидахои фундаменталӣ пешнидод карда шуд, сарфи назар аз эхтиёчоти калон — аз сабаби нокифоя будани даромаднокӣ — эхтиёчот ба таври оддӣ конеъ карда намешавад.

Акнун, агар кас ба бартараф кардани бори фоизии солона муваффак шавад, барои ба ихтиёри ниёзмандони манзил гузоштани маблагхои бефоиз мукаррар карда шавад, ба таври васеъ хавасманд кардани бозори манзил имконпазир аст. Бо ин ҳол, на танҳо эҳтиёҷоти даҳшатноки манзил бо тамоми хисороти иҷтимоӣ ва саломатиаш бартараф карда мешуд, балки бозори дохилӣ низ ба таври фавқулода ҳавасманд мегардид, зеро тамоми касбҳои бешумори ёрирасон, челонгарон, дуредгарон, бомпӯшҳо, сантехникҳо, шишагарон, монтажчиён, сафолҳо, фаршҳо ва андовачиён, рангуборҳо ва андовачиён, нонрезон ва қисмҳои онҳо барои таъмири он кор мекунанд. ва кобилияти харидории худро мустахкам мекунанд.

Ин маънои онро дорад, ки аммо дар пули бефоиз пешниҳод карда мешавад.

Ин кассахои бинокориро «Банкн сохтмони социалию иктисодӣ» медихад.
Аз ин пул ба таъминкунандагон ва соҳибкорон барои сохтмон пул дода мешавад. Соҳиби бино пули бефоиз гирифтаашро дар давоми 30-50 сол мувофиқи хусусият ва давомнокии сохтмон ба қисмҳои мувофиқ бармегардонад. Варақаҳои сохтмонӣ аз пулҳои рейх ё музофотӣ фарқ мекунанд, балки ҳамон тавре, ки қайдҳои Reichsbank аз варақаҳои хазинадории қарзӣ фарқ мекарданд. Ин векселхои бинокорӣ, чи тавре ки зикр шуда буд, пурра таъмин намудани моддии онхоро дар он мефахманд, ки дар айни замон ба кредити банки бинокорӣ ба маблаги баробар ба векселхои додашуда сарватхои нави моддӣ (хонахои) ба вучуд меоянд.

Machine Translated by Google

ки бо рохи ба кайд гирифтани гаравхои бефоиз ба хамин маблаг конунан таъмин карда мешаванд.

Дар ин чо хам амалан арзиши пурраи бинохои нав на дар кайдхои бинокорй, балки факат харочоти хакикии бинохо нишон дода мешавад. Аз ин рӯ, замин бояд ҳадди аққал аз ҷониби бинокорон ё ҷамъиятҳои сохтмонӣ ё ҷамоатҳо дастрас карда шавад ва илова бар ин, ҳадди аққал 10-30 фоизи арзиши биноро шахсони ниёзманди манзил истеҳсол кунанд, ки 5 фоизи он барои пӯшонидани хароҷоти маъмурии бонки сохтмон дар он ҷо нигоҳ дошта мешавад.

Бозпардохт пас аз он бе ҳисобкунии минбаъдаи фоизҳо сурат мегирад. Ба хамин тарик, моликияти озоди сохибони хонахо сол аз сол дар хонахои онхо зиёд мешавад ва хамчунин арзишхое, ки дар ассотсиатсияи умумие, ки ба сифати фарогирии хуччатхои сохтмони дода шудаанд, нигох дошта мешаванд.
Ҳамин тариқ, ҳаҷми варақаҳои сохтмонӣ дар муомилот мувофиқи пардохтҳои анҷомдодашуда кам мешавад.

Хусусияти юридикии ин пули сохтмон гайр аз барориши облигация чизи дигаре нест.
Карздори ин облигация банки бинокорй мебошад. Кредитори вомбарг соҳиби ҳозираи вомбарг мебошад ин пайванд.

Баровардани вомбаргхоро ба касе манъ кардан мумкин нест, гап хамеша дар бораи вазъияти беруна меравад, ки оё облигацияхои баровардаи касе умуман хамчун пардохт кабул карда мешавад ё не. Чи тавре ки борхо кайд карда шуда буд, нотахои бинокорй хамеша ва дар хар як шароите, ки имконпазири иктисодию сиёсй аз хисоби сарватхои моддй пурра фаро гирифта мешаванд. Аз ин рӯ, дар ҳар лаҳза ба душворӣ дучор шудани бонк гап нест.

Аммо қабули универсалӣ замоне кафолат дода мешавад, ки давлат ӯҳдадор мешавад, ки кафолати бозпардохти мӯҳлатноки варақаҳои сохтмонро ба дӯш гирад ва дар давоми мӯҳлатҳои нотаҳо қайдҳоро дар реестри худ ба сифати пардохт қабул кунад ё вақте ки онҳо воситаи қонунии пардохт эълон карда мешаванд.

Чунин цабули гарантия холо барои давлат амалан бори камтаринро надорад; баръакс. Имрўз давлат бояд воќеан онро харљ кунад ва фоизњо дињад ва баъдан аз тариќи андозњои умумї, миллионњо миллионњо грантњоеро, ки барои харољоти сохтмонї тасдиќ карда шудааст, баргардонад. Он гоҳ ин комилан бекор карда мешавад.

Грантҳое, ки ҳоло аз ҷониби давлат дода мешаванд, ҳамин тавр, воқеан пулҳои гумшуда мебошанд, ки бояд аз ҷониби ҷомеа ҷуброн карда шаванд ва ба баъзе одамони хушбахте, ки воқеан тавонистанд, ки чунин грантҳоро гиранд.

Ба хамин тарик, хатто вакте ки дар байни гирандагони кассахои сохтмони бефоиз супоранда дар хакикат ягон вакт ухдадорихои худро ичро карда наметавонад, ин нисбат ба пасандозхои азиме, ки бучети давлатй ба даст меорад, ягон роли калон намебозад, зеро вай низ ба хамин тарик лозим нест, ки ягон курбонии пурра аз даст дода шавад.

Азбаски сухан дар бораи вазифаи дорой ахамияти бузурги социалй меравад, мукаррар кардан дуруст аст корпоратсияи мустақили ҷамъиятии ҳуқуқӣ ҳамчун асбоб ва барандаи иҷрои он.

Ба хамин тарик ин институт аз доираи шаклхои ичтимоии хусусии иктисодие, ки дар пеши назари мардум табиист, ки манфиатхои шахсии худ ва ниятхои бойшави ба онхо вобастаанд, дур карда мешавад. Аз тарафи дигар, муассиса аз доираи корхонаи холиси давлатӣ хориҷ мешавад, ки нисбати он ҳам, на комилан бидуни беадолатӣ, нафрати муайян дар ҳама масъалаҳои иқтисодӣ дар байни мардум вуҷуд дорад.

Дар санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ ҳама чиз бояд қайд карда шавад, ки асосан барои аҳолӣ ва амнияти идоракунии тиҷорати бонк зарур аст.

Machine Translated by Google

Шӯрои машваратии пешниҳодшуда метавонад таъсири худро берун аз ин эҳсос кунад. Худи шӯрои машваратӣ боз як инъикоси тамоми гурӯҳҳои манфиатдори манфиатдор мебошад.

Ташкили банки бинокорй хамчун корпорацияи чамъиятии юридикй низ таъсири гуворо дорад, ки ба ин васила тамоми мачмуи сарватхои бо ин тарз ба вучуд овардашуда на хамчун моликияти давлат, балки хамчун моликияти шахси хукукии мустакил, ки бонки бинокорй мебошад, ба назар мерасад.

Сохтмони юридикй ё характери хукукии ин бонки сохтмон хамин тавр аст: Банки сохтмон аз руи холате, ки хамчун корпоратсияи чамъиятии хукуки эътироф ё таъсис ёфтааст, шахси хукуки мебошад; ин банки бинокорй умуман аз аъзоёни алохида иборат нест; худ ба худ сохиби хукуку вазифахое мебошад, ки аз фаъолияти вай инкишоф меёбанд. Бо вуҷуди ин, он ҳам мансабдор нест ва на муассисаи давлатӣ, на узви як сохтори давлатӣ.

Эҷоди чунин шакли ҳуқуқӣ воқеан чизи маъмулӣ ва анъанавӣ нест; вале бо вучуди ин чизе, ки аллакай дар конун пешбинй шудааст; вале шароити имруза муассисахои дахлдори навъи хозиразамонро талаб мекунад. Дар ин ҷо хидмате хоҳад буд, вақте ки чизе аз ин навъ муқаррар карда мешавад: ки ба таври муайян, барои мутобиқ шудан ба талаботи замон аз ҳудуди анъанавӣ берун меравад.

Чӣ гуна рафтори тиҷоратро бо як мисоли инфиродӣ беҳтар шарҳ додан мумкин аст: Бонки сохтмонӣ асосҳо ва шартҳои пешакиро маълум мекунад, ки ҳангоми баррасии дархост дар бораи тасдиқи пули бонки сохтмонӣ бояд иҷро карда шаванд.
Аризадиханда дархости худро бо хуччатхои зарури ба бонки сохтмон равон мекунад ва дар холатхои тасдик бо шахсони ба манзил эхтиёчманд (сохибони хона) шартнома мебандад.

Дар шартномаи мазкур бояд дар навбати аввал тамоми он чизе, ки дар санадҳои меъёрии бонкии сохтмон ва қоидаҳои иҷроиш пешбинӣ шудаанд, пешбинӣ карда шаванд, аз ин рӯ, ӯҳдадории истифодаи маблағҳои сохтмонӣ танҳо барои сохтмони бино, ӯҳдадорӣ оид ба вазъи ипотека ва ӯҳдадориҳои баргардонидан. Аммо, илова бар ин, тамоми дигар шартҳои ҳуқуқии мувофиқ дар ин шартнома муқаррар карда мешаванд. Махсусан бояд муайян кард, ки шахси эҳтиёҷманд ба манзил ба фурӯши дубораи амвол асос надорад, ки ин аллакай амалан дар тартиби ипотека таъкид шудааст. Шартҳои додани мерос ва дар ҳолати иҷро накардани пардохт бояд мутаносибан бо як ё якчанд қисмҳои пардохт танзим карда шаванд.

(Тафсилот аз табиати ин масъала бармеояд).

Азбаски хамаи фирмахои молфиристонй ва хамаи коргарон танхо аз руи кассахои бинокорй, ки худи банки бинокорй мебарорад, музд дода мешавад, пулхои банки бинокорй бори аввал дар хамаи шароит танхо ба хамон андозае ба муомилот мебароянд, ки баробарии пардохт ба моликият дохил мешавад. Аз коргарон ва таъминкунандагон кассахои банки бинокорй ба омма мерасад; бо назардошти когазхои киматноки мавчуда ва махсусан аз сабаби он ки давлат кафолати пулхои бинокориро ба ухда мегирад ва хазинахои давлати пулхои бинокориро хамчун пардохт кабул мекунанд, мардум пулхои бинокориро мисли дигар пулхо кабул мекунанд. Инак, ба ихтиёри сохиби хона мемонад, ки вай ухдадории худро дар назди банки сохтмон чй тавр ичро карда, хар сол 2 фоизи маблаги карзро дар кассахои бинокорй баргардонад. Ба ибораи дигар, соҳиби бино ва қарздори ипотекии бонки сохтмон бояд ҳар сол аз маблағи дар муомилот мавҷудбуда 2 фоизро бо пулҳои бонкии сохтмонӣ пешниҳод намояд. Амалан чунин мешавад, ки карздорони ипотекӣ варақаҳои бонкии сохтмонӣ ҷамъоварӣ мекунанд, ки воқеан дар баробари пули маҳаллӣ то ба охир расидани мӯҳлати пардохти ҳаққи худ муомилот мешаванд ва бо ҳамин пардохти онҳо қонеъ мегардад.

Machine Translated by Google

ӯҳдадорӣ. Махсусан ҷои мувофиқе барои гирифтани бонкҳои сохтмонӣ майдонҳои сохтмонӣ хоҳанд буд, ки бояд дар вақти дилхоҳ истифода шаванд.

Агар кас барои он фикре пайдо кунад, ки дар як сол дар Мюнхен ба маблаги 10 миллион кассаи бинокорй баровварда мешавад, аз ин хар сол 200 хазор маркаи тилло ба банки сохтмон бармегардад; Ҳамин тариқ, ҳадди аксар пас аз 50 сол, тамоми 10 миллионро бонки сохтмон бармегардонад ва онро бонки сохтмонӣ ситонад, пас аз 50 сол бештар аз он хонаҳое, ки аз он сохта шудаанд, баргардонида мешаванд ва моликияти бидуни қарзи соҳибони онҳо мешаванд. Тамоми пардохт бе ягон динор барои фоизҳо бефоида пардохта шудааст; музд минбаъд ба гайр аз воситадои оддии ташкили банки бинокорй, ки бо гарантияи давлатй вобаста аст, ичро карда мешавад.

Акти ичтимой аз он иборат аст, ки давлат арзиши хонахоро комилан аз хисоби нестй ба вучуд овардааст, аз хисоби сохтмони тамоми ин бино ба хазорон нафар коргарону сохибкорон даромад ба вучуд овард. Агар касе гумон кунад, ки сухан дар бораи ҳазорҳо хонаҳои инфиродӣ меравад, ҳазорон нафар безаминҳо ба заминдорон табдил меёбанд.

Эътирозҳо ва қайдҳои гуногун пешниҳод карда мешаванд, ки муҳимтарини онҳо метавонанд пешниҳод карда шаванд:

1. Эътироз ба таваррум. Ин эътироз ба андозае кутоҳандешона аст, зеро он беасос аст; чунон ки дар порчаҳои қаблӣ шарҳ дода шуда буд, таваррум танҳо дар он ҷое ба вуҷуд омада метавонад, ки пулҳои пӯшониданашуда баровварда мешаванд. Дар ин ҷо фарогирии моддӣ бар зидди қайдҳои сохтмонӣ меистад; бинобар ин, агар хатто микдори зиёди пулхои бинокорй ба муомилот оянд, бефоида аст.

2. Эътироз, ки ин масъала нав ва санљида нашудааст. Ин эътироз ғайриимкон аст ва ин масъала шояд барои Олмон нав аст. Дар ҷои дигар, кас ба чунин шаҳодатномаҳои қарзи бефоиз одат кардааст, ки бо дороиҳои моддӣ фаро гирифта шудаанд. Мисоли хоси ин ордери англисист, ки сад сол пеш ҷорӣ шуда буд ва то ҳол нигоҳ дошта мешавад. Ордер фармонест, ки ба соҳибҳуқуқ ба миқдори муайяни оҳани хоми дар анбори муайяни марказӣ ҷойгиршуда ҳуқуқ медиҳад. Ин коғазҳои қиматнок ҳамчун асъор истифода мешаванд; Қобилияти харидории ордер танҳо ҳамон тағйироте дорад, ки нархи оҳани хом дар бозори ҷаҳонӣ ба онҳо дучор мешавад.

Агар мо, масалан, дар Олмон чунин ордерҳо медоштем, онҳо комилан аз асъори Олмон ва тағирёбии онҳо мустақил буданд. Арзиши ин ордерҳо ба нархи оҳани хом алоқаманд буд ва арзиши ин нархҳо дар навбати худ ба таври худкор нисбат ба асъор танзим мешуд.

Дар ордер мо мисоли назарраси хусусияти маъмули ин шаҳодатномаи қарзи бефоиз ва фармоиши қарзи бо дороиҳои моддӣ фаро гирифташударо пайдо мекунем.

Ба кадре, ки бояд сохтмони бинохои нави аз чихати хочагии халк ахамияти калон ба амал овар-да шавад, пай дар пай сохтани колоннахои том зарур аст.

Агар касе хохиши сохтани хонахои индивидуалй ва хатто хонахои террасаро танхо вакте ки худи шахсе, ки хона мечуяд, сохиби сохиб шудан мехохад, ин нуктаи назари нуксон мебуд.
Зараре, ки бояд бартараф карда шавад, мушкили манзил аст, бинобар ин, гап асосан дар бораи манзил нест, балки дар навбати аввал масъалаи ба вучуд овардани имкониятхои манзил аст. Ин эхтиёчот аз хисоби вусъат додани сохтмони тичоратии квартирахои ичоравй низ бартараф карда мешавад. Аз ин рӯ, ҳеҷ чиз ба соҳиби хонаи иҷораи услуби кӯҳна барои гирифтани банкоматҳои сохтмонӣ барои сохтмони хонаи нави иҷора халал намерасонад. Махз дар мавриди чунин ашхос пешакй аз 10 фоизи тамоми бино пешакй пешпардохти бештар талаб кардан мумкин аст.

Machine Translated by Google

арзиш; ки бисьёрии ин одамон тайёранд ва дар сурати аз банки сохтмон бефоиз маблаги бокимонда ё кисман бефоиз гирифтанро аз хисоби маблагхои худашон барои сохтмони манзил сарф кунанд. Махз бефоиз будани пули бонки сохтмон имкон медихад, ки ин чихати эҳёи бозори сохтмон, ки барои шаҳрҳои калон хеле муҳим аст, ба назар гирифта шавад.

Ин банки сохтмони социалию иктисодй хам дертар аз доираи маблаггузории бинохои истикоматй ба додани карзхои бефоиз ба корхонахои аз чихати иктисодй мухимми республикавй, саноатй, хочагии коммуналй, ободонии хочагии кишлок ва гайра, хатто бо мухлати кутохтари пардохти он мегузарад.

Machine Translated by Google

Давлат бе андоз

Максади асосии давлати национал-социалистӣ ин аст: давлати бе андоз. Агар ин дар шароити имрӯза ба мисли Утопияи девонавор садо диҳад, агар он ба назари бисёриҳо ҳамчун ваъдаи хеле хубе ба назар расад, ки ҳақиқӣ буданаш хеле хуб аст, мо ба ҳар ҳол медонем, ки ин ҳадаф комилан дастрас аст, ҳадди ақалл ба шарте, ки фишори азими андоз аз аҳолӣ бояд бартараф карда шавад.

Мо дар бобҳои қаблӣ бо тамоми возеҳӣ далел овардем, ки имрӯз қариб ҳама андозҳоро танҳо бо пардохти фоизҳо мехӯранд. Мо аз ҳар як пораи ноне, ки мехӯрем, андоз месупорем, ҳар як толори гарм андози зиёдатӣ меафтад, боре хариду фурӯш андози фурӯшро бор мекунад.
Аммо ҳама чизе, ки бо ин роҳ ба андоз ворид мешавад, танҳо барои пардохти андозҳо аз рӯи қарзҳои ҷуброни кифоя нест.

Агар касе чунин як ҳадафи асосиро, ки бешубҳа, давлати бидуни андоз ҳамчун утопия аст, рад кунад, он ҳамеша ба набудани завқ ва фаҳмиши интиқодӣ хиёнат мекунад. Барои касе, ки бо мо дар роҳҳои васеъ ва печидаи сиёсати молиявии имрӯза тай кардааст ва касе, ки риштаи Ариадна – ӯҳдадории фоизии давлатро аз даст надодааст, бояд роҳи осон бошад, инчунин роҳи раҳоӣ аз ин лабиринти Минотаврро пайдо кунад.

Касе, ки худро аз таназзулҳо болотар мебардорад ва робитаҳоеро, ки аз нигоҳи баланд мебардорад: ӯҳдадории фоизии давлат – андоз – таваррум, касе, ки ӯҳдадории фоизии тамоми миллатҳои доираи фарҳангии ғарбиро далели ҳукмронии ҳама чиз эътироф кардааст, эътироф кардааст, ки мо дар асри комилан тағйир ёфтани вазъи солим ва оқилона зиндагӣ мекунем, аз байни кору фаъолияти солим ва оқилона дигар наметавонем канорагирӣ кунем. ба шарофати сохибихтиёрии молиявии худ комилан ба рохи карз вобаста набуда, балки тамоми вазифахои калони давлатиро бо хукуки худ эчодкорона маблаггузори карда метавонад, барои у танхо кадами охирини чахони нави сиёсии молияви мебошад, ки дар он давлате, ки маъмурияти молиявии давлати онро вазифаи аввалиндарачаи худ намешуморад, ки аз шахрвандони давлат харчи бештар андоз ситонад, балки баръакс, аз фишори хар як андози миллӣ бардорад ва аз хар як андози гаронбахо бардорад.

Мо метавонем далелҳои ададӣ пешниҳод кунем, ки давлати бидуни андоз аслан утопия нест, балки имкони он дар ҳар як буҷети давлатии тартибдода дода мешавад, агар давлат худро аз бори гарони фоизҳо озод кунад. Он метавонад ин корро ҳам бидуни ба ҷавобгарӣ кашидани он анҷом диҳад, ки таърихи муфлисшавии давлатӣ, ки даҳҳо ҳолатҳоеро, ки иёлотҳо тавассути муфлисшавӣ аз фоизҳо ва бори қарзи ба дӯшашон гузошташуда раҳо ёфтаанд, собит мекунад.

Дар ин ҷо бори дигар ба тафсилоти дақиқе, ки ман дар кори хурди полемикии худ, Муфлисшавии давлатӣ овардаам, муфассалтар сухан ронем, моро хеле дур мекунад: Ҳалли он, яъне танзими пардохти фоизҳо аз қарзҳои давлатӣ дар як вақт табдил додани вомбаргҳо ба дороиҳои бонкии бефоиз ба ҳеҷ ваҷҳ сазовори ин шакли муноқишаи бонкӣ ва ғайрифоиз нест. аз карзи фоизии он дар асл озодии давлат ва иктисодиётро аз занчирхои токатфарсо нишон медихад.

Тасҳеҳи ин пардохтҳои фоизӣ, вале пеш аз ҷанг имкон медод, ки хароҷоти давлат барои тамоми идораи давлатӣ фаро гирифта шавад. Ман бюджети давлатии Баварияро дар соли 1911 хамчун мисол нишон додам. Дар он вакт даромади давлати Бавария аз корхонахои ба ном тичоратии давлатӣ (рохи охан, почта ва телеграф) 120 миллион маркаи тилло, даромади хочагии чангали давлатӣ 40 миллионро ташкил дод. Ҳамагӣ

Machine Translated by Google

харочоти тамоми органхои давлатӣ барои ба амал баровардани адолати судӣ (хамаи судхои округӣ бо тамоми хайати кадрхо ва харочоти моддӣ, хамаи судхои музофотӣ, судхои вилоятӣ ва судхои олии хукукии Мюнхен, Нюрнберг ва гайра) 27 миллион сумро ташкил дод. Барои тамоми маъмурияти дохилии калон ва хеле бодиққат инкишофёфтаи тамоми давлати Бавария - ҳамин тавр барои судҳои сершумори ноҳиявӣ, барои ҳукуматҳои округҳо, шӯъбаи полиси Мюнхен, барои жандармерия, инчунин барои мақомоти сершумори дигар, ба монанди мақомоти тиббӣ, беморхонаи эмгузаронии вилоятӣ, муассисаҳои тадқиқотӣ оид ба ғизо ва хӯрокҳои нимтайёр, санаторияҳо, судҳои равоншиносӣ, маъмурӣ. идора, органхои метрологӣ, палатахои сугурта ва гайра дар бюджети давлатӣ азхуд карда шуданд. Барои маориф, мактаб ва калисо, аз ин рӯ, махсусан барои ҳамаи мактабҳои миёна, мактабҳои миёна, –, дар соли 1911 40 млн мактабҳои тайёрӣ, мактабҳои лотинӣ, миёна, миёнаи нопурра, мактабҳои олии касбӣ, донишкадаҳои такмили ихтисос, барои ҳама мактабҳои давлатии сохтмон ва мактабҳои махсус, савдо ва мусиқӣ, мактабҳои кишоварзӣ ва хоҷагии ноҳия, барои занон, институтҳои илмию тадқиқотӣ , барои занон, барои занҳо, муассисаҳои таълимии миёна донишкадахои таълимӣ ва баъд, пеш аз хама, барои университетхо бо коллекцияхо ва институтхои бешумори худ, университети техникӣ, дигар университетхои санъат, университетхои савдо, академияи мусикӣ, баъд Максимилианеум81, минбаъд барои институтхои марказии илм ва санъат, Академияи илмхо, коллекцияхои илмии давлат, китобхонахои давлатӣ, муассисахои давлатӣ, китобхонахо ва гайра. ин сохаи азими фаъолияти Вазорати маданият бо хазорон нафар ходимони худ, бо ганчинахои азими санъати худ дар коллекцияхо ва музейхо, ки хамаи онхо дар хакикат бино, маъмурият ва гамхориро талаб мекунанд, дар соли 1911 хамагӣ 51 миллион сум азхуд карда шуд. Дар доираи Вазорати молия, ки дар хакикат на танхо вазифахоеро, ки аз мардум пул мегиранд, балки фаъолияти идораи хочагии чангалро бо садхо нафар чангалбонхо ба чо меорад, минбаъд идораи конхо, корхои металлгудозӣ, намакзаводхо, тамоми идорахои марказӣ ва ёрирасони гумрук, идораи марказии сиккакашӣ, идораи карзи давлатӣ ва банки давлатӣ, инчунин идорахои маркшейдерхо, идорахои назорати давлатӣ, инчунин идорахои назорати хал-кавӣ, инчунин идорахои истикоматӣ. контораи пивопазии суд, Мюнхен ва гайра Ин корхонаи хеле калон низ ба маблаги 15 миллион сум харочот овард. Хароҷоти вазорати нақлиёт аз ҳисоби даромадҳои амалиётии худ буд, аз ҷониби дигар, нафақаи хизматчиёни кӯҳнаи давлатӣ боз ҳам хеле баланд, ҳудуди 36 миллионро тақозо мекард.

Ҳамин тариқ, дар маҷмӯъ маъмурияти адлия, маъмурияти дохилӣ, аз ҷумла биноҳо, ки дар боло мушаххасан зикр накардаам, ва инчунин маъмурияти молия, маориф ва рушд ва нафақа 27+40+51+13+36=167 млн.

Маблаги зиёдатие, ки корхонахои давлатӣ, почтаю рохи охан, шахтахо ва чангалзорхо ба хазинаи давлат кариб 160 миллион меоварданд, ба хамин тарик, дар хакикат кариб кифоя мебуд, ки тамоми аппарати азими идораи давлатӣ — бе ягон тин андоз!

Ҳамин тариқ, давлати бидуни андоз воқеият мебуд, агар маблағи умумии андозҳои аз мардуми Бавария гирифташуда, яъне 60 миллион андозҳои мустақим ва 53 миллион андозҳои ғайримустақим ва илова бар ин, 31 миллион пардохт, дар маҷмӯъ 134 миллион, барои пардохти фоизҳо ба сармояи қарз пурра истифода намешаванд. Пардохти фоизҳо барои қарзҳои давлатии Бавария танҳо

[80] Weihenstephan як монастаи асри 11 дар Баварияи Боло мебошад, ки соли 1803 ба мактаби хоҷагии ҷангал ва заводи пивопазии давлатӣ табдил дода шудааст.

81 Maximilianeum дар Мюнхен аз ҷониби шоҳ Максимилиан II тарҳрезӣ шудааст. Бавария ҳамчун макони бунёди донишҷӯён. Аз соли 1949 дар он парламенти штати Бавария ҷойгир аст.

Machine Translated by Google

84,6 миллион (!) талаб кард ва Бавария низ барои пардохти фоизи карзи Рейх бояд 50 миллионашро ба Рейх расонад.

Ман дар бораи сохахои хурду калони хаёти давлатиамон мухтасар маълумот додам. Ин инчунин махсусан муҳим ба назар мерасад, зеро сотсиализми миллӣ инчунин дар хотир дорад, ки давлати кӯҳна то чӣ андоза ғайриоддӣ ва чӣ қадар кори намунавӣ анҷом додааст, он қадар ислоҳот ва такмилро талаб намекунад, зеро он ба масъалаҳое, ки ҳеҷ гоҳ ба хулоса омадан мумкин нест. Ҳатто барои ҳар як организми давлатӣ дуруст аст, ки агар вай устухон шудан намехоҳад, дар як ҷо истода наметавонад. Дар бисёр соҳаҳо рӯҳияи тозатар ва озодтар зарар намерасонад ва дар ин ҷо ва дар он ҷо ислоҳоти ҳамаҷониба мувофиқ аст. Дар бисьёр сохахои аппарати маъмурии мо бояд акаллан рухи нав, хусусан рухи масъулияти катъии ходими давлатй нисбат ба вазифа ва одамоне, ки вай хизмат мекунад, дохил шавад.

Факат як соха ба роххои тамоман бардуруг — идораи молияи давлатй мачбур карда шуд. Агар чунин ҳолатҳое, ки дар боло тавсиф шудаанд, имконпазир бошанд, ин дар ҳақиқат нишонаи он аст, ки дар ин ҷо бояд тағироти куллӣ ба амал ояд. Ҳоло ин дуруст аст, аммо аллакай барои давлати пеш аз ҷанг - аллакай дар он вақт давлат ба хидмати фоизии сармояи қарзи хусусӣ юғ карда шуда буд. Аз тадќиќоти таќсимоти андозњо ба шаклњои гуногуни даромад вобастагии давлатро аз сармояи ќарзї, ки дар он замон мављуд буд, чизе равшантар нишон намедињад. Мувофики бючети соли 1911, ки мо то имруз дар асоси мушохидахои худ карор додем, моликияти замин ба 12,6 миллион, моликияти хонагй 12,1 миллион, корхонахои тичоратй 17 миллион, вале аз тарафи дигар, нафакахои капиталй бо даромади умумии нафака 253 (!) миллион маркаи тилло хамагй 10 миллион сум хисоб карда шуда буд. Ба хамин тарик, ин дар хакикат як муносибати бенихоят дилсузона нисбат ба онхоест, ки бе кувваю гайрат зиндагй карда, аз хисоби ахолии мехнаткаш кор карда метавонанд.

Даромадҳои бешумори нафақаи хурди нафақа, ки мо дар бораи гурӯҳи нафақаҳои 70-700 миллион марка фикр мекунем, дар ҳақиқат миқдори асосии ӯҳдадориҳои андози нафақаи сармояро ифода мекунанд, яъне тақрибан 150,000, аммо на даромади онҳо аз фоизҳои сармоя ва на пардохти андозҳо, дар ҳудуди 0,7 миллион, дар бораи буҷети давлат нақши муҳим мебозад, аммо ин нишондиҳанда барои мо нақши муҳим мебозад. ки сармояи калони карз дар ин садхо хазор фоизгирандагони хурд як посбони пуриктидори мухофи-затиро аз хама гуна хучумхо бар зидди саъю кушиш ва даромади бе-кор аз фоиз ба вучуд овард.

Табиист, ки ин фоизи хурдхуронро бовар кунондан осон аст, ки пасандози онхо бояд то андозае даъвои устувори манфиатхоро кафолат дихад, зеро шабехияти ин одамоне, ки тамоми умр за-мат кашида, дар хакикат барои пасандозхои худ кор кардаанд, ба нафакахурон дар шароити давлат ва коркунон аён аст. Аммо он чизе, ки ин муносибатро аз ғояи нафақа фарқ мекунад, фарқияти асосӣ дар он аст, ки даъвои нафақа ба шахс вобаста аст ва ҳангоми марг қатъ мегардад, дар ҳоле ки даъвои фоизӣ як чизи моддӣ буда, новобаста аз шахс ба таври ғайришахсӣ ба соҳиби пул ҳамчун «даъвои абадии ҳуқуқӣ» вобаста аст.

Мо минбаъд ба ин робитахо дар мухокимаи нафакахои умумии пиронсолй дахл мекунем, зеро ин мушохидахо ба мо имкон медоданд, ки гузаришро аз манфиати абадии беасос ба даъвои асосноки хар як рафики миллй ба пирии бепарвой пайдо кунем.

Ин фоизгирандагони хурд на дар саволе, ки мо дар бораи муносибати аҷиби сармояи қарзӣ аз ҷониби давлати кӯҳна сару кор дорем, балки танҳо онҳоеро ба назар мегиранд, ки ҳиссаи асосии нафақаи сармояро фурӯ мебаранд ва боз ҳамчун донорҳои бузурги молиявии давлат ба майдон мебароянд.

Machine Translated by Google

Пас, аз ин сафсатаҳои иқтисодии миллӣ дар бораи идоракунии молиявии давлатӣ, ки ба манфиати капиталистӣ нигаронида шудааст, дур шавед ва ба давлати озоди миллии сотсиалистии кор ва иҷроиш аз ҳама андозҳо озод шавед.

Вақте ки давлат аз вазнҳои ӯҳдадориҳои фоизии худ озод мешавад, пас мебинад, ки давлат ба чӣ ноил шуда метавонад. Агар ба таври илова манбаъҳои нави даромади васеъ ба мисли истихроҷи гидроэнергетика ва захираҳои табиии кишвар пайдо шаванд, он гоҳ давлати бидуни андоз дар ҳақиқат дигар утопия нест, балки як воқеияти хурсандиовар хоҳад буд.

Агар бо вучуди ин дар бораи сиёсати андози давлати национал-социалистй сухан ронем, ин аз он сабаб аст, ки аз ин гуна манбаъхои андоз барои бисьёр вазифахое, ки дар хакикат халли давлатиро мунтазиранд, воситахо чорй шуда метавонистанд, вале барои ичрои онхо дар бюджети давлатй харгиз маблаг мавчуд набуд. Мо дар ин чо дар бораи сохахои васеи нигахдории тандурустии миллй, мубориза ба мукобили касалихои венерй, бадмастй, ривоч додани спорти чисмонй, бештар пропаганда кардани санъат ва илм, отпуск барои таваллуд, нигохубини кудакон, сохтмони шахрхои бог-хо ва пеш аз хама дар бораи сафед кардани карзи шарафи халки немис дар назди ярадоршудагон ва бевазанони чанговар фикр мекунем.

Дар сохаи сиёсати андоз прин-ципхои рохбарикунандаи системаи давлатии социалистии миллй инхо кабул карда шаванд:

1. Андозбандӣ бо мақсади пардохти фоизҳо барои қарзҳои дохилӣ истисно карда мешавад.
2. Андозҳо танҳо барои пӯшонидани хароҷоти давлат барои мақсадҳои ғайриистеҳсолӣ, маъмурӣ, идораи адлия, низоми ҳарбӣ, милитсия ва тандурустӣ ва маориф, ба шарте, ки зиёдатии корхонаҳои давлатии тиҷоратӣ, роҳи оҳан, почта, телеграф, ҷангалҳои давлатӣ ва конҳои давлатӣ, инчунин таъминоти нерӯи барқ аз базаи калони байнишаҳрии онҳо барои пӯшонида нашудаанд, иҷозат дода мешавад.
3. Барои пӯшонидани эҳтиёҷоти махсус ё ҳолатҳои фавқулодда, аз ин рӯ, бахусус барои ҷанг, андозҳои мустақим ва ғайримустақим на танҳо ҷоиз, балки амр мебошанд.
4. Андозҳои мустақимро ба амвол дар ҳама гуна шакл гузоштан мумкин аст, аммо дар ин ҷо бояд градатсияи васеъ ба нақша гирифта шавад. Даромад бояд то андозае аз андоз озод карда шавад. Дар ин маврид бояд ба таври амиқтар баррасӣ шавад, ки андозсупоранда оилаи фарзанддор дорад ё дигар вазифаҳои нигоҳубин.
5. Мансабдорони давлатӣ асосан аз андоз озод карда мешаванд. Барои одамони оиладор кӯдакон ёрдампулй кафолат дода шавад.
6. Андозҳои ғайримустақим дар вақтҳои муқаррарӣ танҳо барои объектҳои боҳашамат ба назар гирифта мешаванд. Давлат дар ин ҷо василаи олиҷаноб дорад, то ки нарху навои истеҳсоли маҳсулотро зери назорат ва боло бардорад, ки танҳо ба ранҷи айшу нӯши ҷаззоб, серию пурхӯрӣ дар хӯрдану нӯшидан ва зиёдаравии муд хизмат мекунад. Ҳатто молҳои холиси нимҳашамат ба монанди тамоку, машрубот, шароб, азбаски онҳо барои саломатӣ хидмат намекунанд, андозҳои ғайримустақим хоҳанд дошт. Аз тарафи дигар, бояд аз ҳама андозҳои ғайримустақим, ба монанди истисмори мардум имрӯз комилан канорагирӣ кард. Мо дар ин чо хамаи андозхои гайримустакими бемаъниро, ки танхо ба таври гаронбахо амал мекунанд, аз шакар, намак, гугирд, лампа, лимонад, инчунин андозхои ангишт, ки истехсоли махсулотро ба куллй кимат мегардонанд, андозхои наклиёти шахей ва мол, пеш аз хама андозхои фуруши молро дар назар дорем.
7. Ҷамъоварии фоидаи ҷангӣ ва инқилобӣ ҳамчун вазифаи адолат амалӣ карда шавад. Табиист, ки барои ичрои чунин вазифа, пеш аз хама заминаи асосноки хисобу китоб, ки дар он сарвати хозирaро бо сарватхои пештара мукоиса кардан мумкин аст, бояд ба вучуд оварда шавад. Равшан аст, ки дар ин чо хам дар байни сарвате, ки аз мехнати пурмахсул ба вучуд меояд, ки чанг барои он ривочи махсусе дошт, боз тафовут ба вучуд овардан лозим аст. Ин беш аз дуруст аст ва

Machine Translated by Google

дуруст аст, ки аз чунин фоидаи хеле назарраси ҷанг як қисми он ба ҷомеа равона карда мешавад. Аз тарафи дигар, дар мавриди он сарвате, ки аз тичорати миёнаравӣ ва спекуляция ба вучуд меояд, баходихии хеле тезу тундтар дода мешавад.

8. Боҷҳои тамғавӣ ва пардохтҳо, ҳатто андозҳое, ки ҳуқуқи ихтиёрдории озодонаи унсурҳои сарватро маҳдуд мекунанд, ба шарте ки ин ихтиёрдорӣ бар зидди некӯаҳволии умумӣ нигаронида нашуда бошад, ба қадри имкон маҳдуд карда мешавад. Андозҳои мерос ва ҳадя низ ба ин тааллуқ доранд.

Асосан сиёсати молиявии андоз бояд ба максади нихоии «давлати беандоз» кушиш намояд, зеро вазифаи давлат аз гражданинхо гирифтани пул барои пойдор гардондани иктисодиёти карзи бардуруги давлатӣ нест, балки баланд бардоштани дарачаи некуахволии умумии халк мебошад.
Давлат барои он нест, ки барои сармояи калони қарзӣ ҷамъкунандаи фоизҳо бошад, балки барои ҳифзи шахс ва моликияти шаҳрвандони давлатиаш ва барои хидматрасонии ҷомеа захираҳои табиии кишвар. Воситахои ичрои супоришхои гайриистехсолии давлатӣ, чи тавре ки дар боло тавсиф карда шуд, бояд дар навбати аввал аз хисоби зиёдатии корхонахои давлатии тичорати, дуюм аз андозхои бохашамат, сейум аз сарват ва даромаде, ки берун аз он чизе, ки дар натичаи ичрои кор ба даст оварда мешавад, ва танхо дар ин сурат аз хисоби табакаи миёнаи молу мулк, инчунин аз андозхои ба таври гайримустаким истифодашаванда гирифта шавад. Ва танњо дар замони љанг, ки ба њаёти тамоми халќ тањдид мекунад, давлат метавонад талаб намояд, ки њатто љамъият, чун дар воќеъ метавонад бо соњибихтиёрии хидматии худ аз њар кас хидмати њарбї талаб намояд, ва бори дигар бо ишора ба табаќањои молу мулк дар шакли андозњои ѓайримустаќим ва мустаќим дар пешбурди љанг сањми молиявии худро гузорад.

Дар хотима мо дар бораи масъалаи «корхонахои давлатии тичоратӣ» бештар чизе гуфтан мумкин аст. Акнун кас авлотар медонад, ки корхонадои давлатӣ «даромаднок» нестанд. Мо дар бораи масъалаи асосии даромаднокӣ муфассал сухан ронда будем.

Дар кушиши «ба тарзи кордонӣ» ба рох мондани роххои охан ва гайра, «аз корхонаи давлатии гайрииктисоди озод кардан» ё «ба шакли омехтаи иктисоди овардан» танхо хохиши бади пинхони капитали карзии калон дар бораи он ки хатто ин кисми боигарии бузурги миллатро барои худ хизмат кунад, нихон аст. Агар давлат хатто ин кисмхои сарватро супорад, онгох пурра ба сармояи карз дода мешавад ва вай ба гайр аз ичозат ба сифати чамъоварии фоизии сармояи карз дигар сохае надорад, ки дар он сохибихтиёр аст ва ё дар он ба таври танзимкунанда фаъолият карда, аз он барои пушонидани вазифахои худ даромади калон ба даст оварда метавонад.

Machine Translated by Google

Озодии сиёсии молиявии давлат

Мо аввал шарҳ додем, ки чӣ гуна чораҳо бояд андешида шаванд, то вазъиятҳое, ки ҳоло аз сар мегузаронем, дар оянда имконнопазир гардад. Ин вазифаҳо воқеан хидматрасонии эҷодиро тақозо мекунанд, аммо ба ҳар ҳол бидуни вайрон кардани шароитҳои мавҷудаи ҳуқуқӣ ва тағир додан мумкин аст. Он бо канда шудани занҷирҳои мавҷудаи қарзи фоизии давлати мо дар назди кредиторони дохилӣ ва берунии он фарқ мекунад.

Тадбирхое, ки дар ин чо андешида мешаванд, худ аз худ нихоят соддаанд, танхо ичрои онхо душворихои зиёдеро ба амал меоварад. Илоҷи ӯҳдадории фоизҳои абадӣ аз қарзҳои дохилӣ ин аст: қонунӣ бекор кардани ин пардохти фоизҳо. Аз тарафи дигар, сармояи калони карз, ки манфиати нафакахурони хурдсолро ба назар гирифта, тобиши бузурге бардошта, ба мукобили давлате, ки «хукуки дахлнопазирро зери по мекунад», «вайронкунии конун содир мекунад, ки аз охирин пораи бовариаш махрум мешавад» вахшатноктарин тахдид мекунад. Капитали калон табиист, ки тамоми фишангхоро барои пешгирӣ кардани «чинояти азиме бар зидди конунхои асосии иктисодӣ» харакат мекунад. Табиист! — аслан интизор шудан мумкин нест, ки кувваи байналхалкӣ ногахон аз даъвои хукмронӣ даст мекашад.

Дар ин набард танҳо нигоҳ доштани асабҳои оҳанин ва ба худ роҳ надодан аст
аз доду фарьёди кушунхои матбуот, ки аз хисоби молияи баланд нигох дошта мешаванд, метарсанд.

Яҳудӣ ин ҷангро бо дурушттарин дуруштӣ мегузаронад, зеро сухан дар бораи «шарафи ӯ» аст, чунон ки Ротшилди пир гуфта буд: «Пули ман шарафи ман аст ва касе, ки пуламро мегирад, шарафи маро аз ман мегирад».

Акнун дар хакикат пули онхо набояд ба хеч вачх аз сохибони заёмхои давлатӣ гирифта шавад, балки талабхои конуние, ки дар амал ба чомеаи миллӣ беадолатии хеле калон табдил ёфтаанд, бояд аз миён бардошта шаванд.

Аммо аз нуктаи назари давлат, инчунин аз нуктаи назари ахолӣ, ки барои конеъ гардондани ин «талаботи конунии кредиторони давлатӣ» бояд бо мехнати худ маблагхои хеле калон ба даст оваранд, сухан на дар бораи «талабхои конунӣ», балки дар бораи беадолатии аз хама калонтарин — дар бораи бардавоми горатгарии халки мехнаткаш ба манфиати як кисми ками давлат бо дастгирии капиталистони калон меравад. Давлате, ки «ғуломии манфиатро» воқеият мегардонад, ба ҳеҷ ваҷҳ беадолатӣ намекунад, балки беадолатии басо пурқувватеро, ки барои содир кардани он худаш хидмати ғаразнок кардааст, кафорат мекунад.

Албатта, ин маънои комилан аз нав ташкил кардани давлати хозираро дорад; он бояд қарор қабул кунад, ки оё вай мехоҳад ба ҳама хидмат расонад ё мисли ҳоло, иҷрокунандаи молияи байналмилалӣ будан мехоҳад. Дар ин савол ягон созиш вуҷуд надорад. Дар ин ҷо танҳо як фишори қатъӣ метавонад ба ҳадаф ва табобат оварда расонад.

Давлати национали-социалистӣ дар хакикат ин карори пурзурро дарк мекунад — агар мо ба чои иктисодиёти капиталистии манфиатдор чиро барпо кунем, аник намедонистем, ки чунин кадами катъӣ гузоштан нихоят душвор мебуд. Аммо азбаски мо инро медонем, мо бо итминони комил ба ғалаба ба ин ҷанги бузургтарини таърихи ҷаҳонӣ меравем. Мо медонем, ки ҳукмронии манфиат танҳо бар дурӯғ ва фиреб сохта шудааст ва азбаски инро медонем ва ба таври равшан дарк кардаем, инчунин медонем, ки чунин тортанакҳои дурӯғу фиреб, ҳарчанд бо душворӣ печонида шуда бошад ҳам, бо як тӯб пора-пора мешавад.

Фақат як саволи дигар, саволи охирин моро бояд ба худ ҷалб кунад, ки ин савол аст: Мамлакатҳои хориҷӣ ба чунин ислоҳоти куллӣ ва бахусус ба рад кардани пардохтҳои минбаъдаи фоизҳо ба кредиторони фоизҳои хориҷӣ чӣ хоҳанд гуфт?

Machine Translated by Google

Бале, миллатҳои хориҷӣ ба ин чӣ мегӯянд? Ин савол аллакай худ аз худ барои изтироби Германияи мо ва инчунин барои муносибати космополитии доирахои калонтарин хеле мухим аст.
Умуман, «халқҳои хориҷӣ» чист? Оё онҳо французҳо, англисҳо ва амрикоиҳо ҳастанд? Оё онҳо шведҳо ва Ҳолланд ва Норвегия ҳастанд? Оё онҳо русҳо ҳастанд ё чинӣ? Ё онҳо ҳиндуҳо ҳастанд ё фуҷиён82 ё негрҳои Конго? Дар хакикат хамаи ин одамон нисбат ба мо ба «халкхои бегона» тааллук доранд. Ҳоло то кунун шумораи бештари ин ҳама "хориҷиён" умуман чизе намегӯянд, камтарин шумори чиниҳо, инчунин шумораи камтарини русҳо ва фаронсавӣ дар маҷмӯъ хоҳанд донист, ки сухан дар бораи чӣ аст. Ниҳоят, ҳукуматҳои душманони ҷангии мо боқӣ мемонанд ва табиист, ки ҳамчун шахсони воқеан манфиатдор - банкирҳои байналмилалии яҳудӣ, ки "дар ин бора чизе хоҳанд гуфт". Бо вуҷуди ин, ки молияи байналмилалӣ ба он чӣ мегӯяд, ҷавоб додан хеле осон аст. Вай бо тамоми воситахои дар ихтиёраш буда, чунин расми-ятро хамчун чинояти бемислу монанд ба мукобили инсонияти мутамаддин тавсиф мекунад, ба воситаи матбуоти содики худ бо тамоми дуруги ва тахрифхои имконпазир чахони ба ном мутамаддинро ба мукобили чунин бесобика вайрон кардани ухдадорихои ба зимма гирифташуда баланд мебардорад, дар бораи суикасди комили Европа сухан меронад ва бахусус кушиши тамаддуни Европаро бах-шид. ба чанги ошкорои зидди Германия. Ҳама он чизе, ки миллатҳои хориҷӣ, яъне молияи олии яҳудӣ, бар зидди чунин суиқасд ба қудрати умумии яҳудиёни бузург мегӯянд.

Аз ин рӯ, кас метавонист худро ҳам дар худи савол ва ҳам аз ҷавоб амон диҳад. Зеро, чун руз равшан аст, ки он куввае, ки чанги озодихохӣ ба мукобили он нигаронида шудааст, бе чанг тобеъ нахохад шуд, зеро дар ин чо сухан дар бораи немисхо нест, ки манфиату хукуки хоричӣ ба онхо бештар аз хукуки немисхо мукаддастар аст, балки дар бораи одамоне меравад, ки хусусияти бар-частатарини онхо иродаи берахмона нисбат ба хокимият аст.

Дар хамаи ин гуна масъалахои нихоии таърихӣ мушохидахои тахминӣ кардан дар бораи он ки душман хозир чӣ кор хохад кард, тамоман бехуда аст, зеро душман фавран ба озодшавӣ ё исьён рох намедихад, равшан аст. Баррасии он, ки рақиб кадом василаи қудратро дар ихтиёр дорад ва донистани он ки худаш ба кадом ҷиҳатҳои тавоно ихтиёрдор аст, комилан фарқ мекунад. Агар, минбаъд, кас аник донад, ки худаш чӣ бояд кард ва чӣ кор кунад, пас бояд мушохида кунад, ки душман чӣ тавр хучумро пешгирӣ мекунад ва танхо дар он сурат метавон чорахои му-кобилиро андешидан мумкин аст. Ҳеҷ як нақшаи ҳарбӣ наметавонад маъракаро пас аз ҳамлаи аввал муайян кунад, аммо он воқеан метавонад дастурҳои умумиро барои як амали энергетикӣ диҳад. Ҳамин тавр, дар ин ҷо.

Дар ҳолати мо, рақибонро дастгир кардан душвор аст, зеро сухан дар бораи як қудрати ғайришахсӣ ва боломиллӣ аст. Аз ин рӯ, нақшаи маъракаи пешазинтихоботӣ бояд аввал баррасӣ шавад, ки кадом ваколатҳо ва манфиатҳо ҳамчун мухолиф ба назар гирифта намешаванд. Ин барои беасос истифода набурдани ваколатҳо дар самте муҳим аст, ки аз он хатаре таҳдид намекунад.

Дар паси саволи "Кишварҳои хориҷӣ ба ин чӣ мегӯянд?" бештар аз он изтироб пинхон медорад, ки дар чунин сурат мо аз хорича на карз мегирему на озука ва дигар ашьёи хом.
Ҳоло дар ин ҷо вазъият чӣ гуна аст?

Мо хамчун иктисодиёти миллӣ метавонем дар муддати дароз маблаги воридотамонро хамеша танхо аз хисоби содироти худ пардохт кунем, яъне молро ба мол иваз кунем, вале на бо пули когаз ва на бо "кредит". Хамаи ин чанд муддат кор мекунад, то даме ки давлатхои хоричӣ кредити хакикӣ медиханд, яъне то даме, ки таъминкунандагони гуногуни хоричӣ боварӣ доранд, ки воридкунандагони немис ба молхои дахлдор бо пули пурарзиш пардохт мекунанд. Аммо ин танҳо дар сурате имконпазир аст, ки воридкунандагон пули хориҷиро ҳамчун содиркунандаи молҳои Олмон ҷамъоварӣ кунанд. Тарси он ки пахтаю равган нагирем,

82 Сокинони Тиерра дел Фуэго, архипелаг дар канори ҷануби Амрикои Ҷанубӣ.

Machine Translated by Google

мис ё хуроки чорво, аз сабаби рад кардани пардохтхои фоизии байналмилали саволхоеро, ки асосан ба хамдигар алокае надоранд, якчоя мекунад. Ҳатто як қудрати бузурги бонки яҳудӣ наметавонад дар муддати тӯлонӣ аз ворид шудани маҳсулоти изофӣ дар кишварҳои тавлидкунандаи ашёи хом ба ягон роҳ ба корхонаҳо ва ҷойҳои кории Олмон монеъ шавад ва инчунин маҳсулоти тайёри Олмон роҳи худро ба бозорҳои фурӯши ҷаҳон пайдо кунад. Ин мубодилаи мутақобилаи молҳо байни иқтисодҳои гуногуни миллӣ воқеан мувофиқи қонунҳои маҷбурии талабот ва пешниҳод сурат мегирад. Албатта, дар ин чо, чуноне ки мо дар чанг аз сар гузарондаем ва боз дар минтакаи Рур, дар зери мачбур ва муваккатан махдудиятхо ва таваккуфхо ба амал омада метавонанд83. Аммо ин ҳама чораҳои зӯроварӣ мебошанд, ки ба кишварҳои хориҷӣ ба ҳамин тариқ зарар мерасонанд.

Ҳамин тариқ, мо метавонем бо итминон фикр кунем, ки савдои яклухт барои баровардани эҳтиёҷоти комилан зарурии воридот муваффақ хоҳад шуд. Ҳамеша кишварҳои бетараф хоҳанд буд, ки тавассути онҳо ин воридот ба мо расида метавонад.

Гузашта аз ин, як иқтисоди миллӣ, ки бори дигар аз ӯҳдадориҳои миллии худ дарк мекунад ва ба ин васила дар мавриди содирот боз ҳам самараноктар мешавад, метавонад бештар ба он бовар кунад, ки боварии пештараро дубора ба даст меорад. Қарзҳои миёнаравии муваққатӣ дар воридот ва содирот масъалаҳои фаъолияти хонаҳои тиҷоратӣ буда, ба қарзи шахсии онҳо асос ёфтаанд.

Акнун ин савол чихати дигар дорад, яъне тарс аз чорахои мачбурии сиёсӣ аз сабаби боздоштани пардохти фоизи миллӣ ба облигацияхои чангӣ ва дигар облигацияхои фоизноки Рейх ё штатхои федералӣ. Ҳатто ин аз эҳтимол дур нест, зеро дар ин ҷо сухан дар бораи талабҳои фоизии кредиторони алоҳидаи вомбаргҳои давлатии Олмон меравад, ки ба хотири онҳо ягон амали сиёсӣ андешида намешавад. Дарвоқеъ, инчунин дар таърихи муфлисшавии давлат то ҳол рух надодааст, ки дахолати низомӣ ҳангоми боздоштани пардохти фоизии давлат ба амал омад. Чунин акидаи баръакс, ки гуё дар ин сурат французхо фавран репрессияро ба амал меоваранд, ба хеч вачх аз руи асосхои мантикӣ кабул кардан мумкин нест, вагарна дар он вакт ба душманон лозим меомад, ки ба мукобили паст шудани марка-зи Германия бо амалиёти харбӣ дахолат кунанд. Пастшавии валюта нихоят кредиторони хоричиро аз облигацияхои Германия аз хама чиз махрум кард. Акнун тадбирхои мо на умуман бекор кардани ин карзхои дохилии давлатии Германия, балки танхо бекор кардани фоизхо ва ба активхои банк табдил додани облигацияхоро пешбинӣ мекунанд. Пардохти пули нақд, аз тарафи дигар, метавонад фавран ба кредиторони хориҷӣ пешниҳод карда шавад.

Чӣ тавр мумкин аст, ки дар чунин маврид, яъне вакте ки чаноби X. Иллинойс ё Чикаго аз банкири худ маълумот мегирад, ки хукумати Германия облигацияхои чангиро бо пули накд бармегардонад ва ин маблаг ба хисоби у дохил карда шудааст, вай хеле хашмгин шуда, хукумати худро ба мукобили Германия ба кор андохта бошад?

Муқовимати ҷиддиро аз ҳеҷ тараф интизор шудан мумкин нест, ки агар ҳукумати Олмони миллатгаро дар бораи бекор кардани фоизҳо аз ҳамаи вомбаргҳои фоизӣ бо ҳамзамон табдил додани ин вомбаргҳо ба дороиҳои бефоиз дар бонкҳои давлатӣ ё суратҳисоби почта эълон кунад.
Барои мо мухим аст, ки бо чорахои мо ба чамъият зарар нарасонад, — факти аз тарафи капиталистӣ мукобилат карда шудани мукобилат кори озодихохиро боздошта наметавонад. Кас маҳз дар сурати ин чорабинӣ хоҳад дид, ки дар ин ҷо ҷудоии ҷонҳо ба вуқӯъ меояд ва фалангҳои бастаи онҳое, ки дар ин ҳукумат эҳсос хоҳанд кард, озодӣ ва

83 Вақте ки дар охири соли 1922 маълум шуд, ки немисҳо дар пардохти чубу тахта ва ангишт ҳамчун ҷуброни ҷанг ба иттифоқчиён ба таври ҷиддӣ пардохт накарданд, Фаронса ва Белгия таҳти роҳбарии сарвазири Фаронса Раймонд Пуанкаре дар моҳи январи соли 1923 минтақаи саноатии Рурро ишғол карданд. Реаксияи Олмон ба ин ишғол асосан яке аз муқовиматҳои ғайрифаъол ва мубориза бо ҷаҳониён буд. «нарм кардани» шартхои товони зарар дар шартномаи Довс аз
апрели соли 1924 (нигаред дар боло сах. 94), ки дар он инчунин аз Рур баровардани кушунхои истилогари иттифокчиён талаб карда мешуд.

аз фишори азим озод шудани кор ба наздикӣ тамоми мехнаткашонро фаро мегирад. Танхо доирахои банку биржа ва онхое, ки дар доираи нафакахурони хурде, ки ба манфиатхои худ гирифтор шудаанд, хамчун харифи худ меистанд.

Касе, ки кор мекунад, манфиати махсусе надорад, ки аз дороиҳои муваққатии худ аз бонкҳо фоизҳо мегирад, камтар манфиатдор аст, ки барои қарзҳо фоизҳои хеле баланд диҳад; бо пули худ хамчун фонди муомилот кор кардан ва даромад кардан мехохад. Аз хамин сабаб хамаи корчаллонхо, сохибони заводхо ва савдогарон ба нигох доштани системаи манфиати капиталистӣ хеле кам манфиатдор мешаванд. — Ин ба хар касе, ки дар назар дорад, равшан мегардад, ки манфиатхои давлатӣ — чунон ки мо равшантар нишон додем, — танхо аз хисоби андозхои бевосита ё бавосита аз даромади мехнатии коргарони истехсолкунанда гирифта мешавад.

Касе, ки ин донишро равшан дар хотир дорад, ҳар лаҳза наметавонад ба ҷунбиш оварда шавад, зеро ин дар ҳақиқат як принсипи асосӣ аст: давлат метавонад танҳо он чизеро диҳад, ки бояд бори дигар аз шаҳрвандони худ бигирад.

Манфиатхои пардохти фоизи давлат бояд дар хама шароит аз хисоби коргарони истехсолкунанда гирифта шаванд. Ягон коргар аз ин принцип, пеш аз хама коргари дастӣ, ки дар ихтиёраш заёми фоиз надорад, дар канор нест. Ин вазъият ба ӯ бештар зарба мезанад, зеро андозҳои мустақим ва махсусан ғайримустақим низ ба ӯ сахттар таъсир мекунанд. Акнун, ки маҳз коргар барои андоз аз тариқи андоз аз даромад дар шакли тарҳи даромад даъват карда мешавад, пеш аз он ки ҳама доираҳои дигар коргарро дар ин масъалаҳо огоҳ карда бошанд; ба хамаи муздгирандагон низ хамин тавр аст. Ростӣ, ин доираҳо дар бораи андозҳои бавосита хеле радикалӣ камтар огоҳанд - гарчанде ки онҳо онҳоро асосан дар таваррум эҳсос мекунанд, чунон ки дар боби "Инфлятсия" тавсиф шудааст. Андози ғайримустақимтарин андози ғайрииҷтимоӣ мебошад. Он корро ба фоидаи сармояи холиси қарзӣ бор мекунад. Ҳеҷ кас наметавонад аз он даст кашад ва бинобар ин он касеро, ки даромади камтар дорад, сахттар мекунад. Аз тарафи дигар, андозҳои ғайримустақим – ангишт, намак, гӯгирд, қанд, пиво ва нӯшокиҳо, андозҳои нақлиёти шахсӣ ва ғайра соҳиби сарватҳои бузурги сармояро ҳадди ақалл халалдор намекунанд.

Бинобар ин яке аз доираи мехнаткашон, ки мукобилн чунин кори озодихохӣ мебошад мумкин аст, ки танҳо аз сабаби надоштани дониш ва дарки ин робитаҳо.

Охирин ва душвортарин чизе, ки мо бояд дар ин боб ҳал кунем, ин масъалаи аз байн бурдани ӯҳдадориҳои фоизии байналмилалӣ - ба ибораи дигар, рад кардани пардохтҳои минбаъдаи фоизҳо барои қарзҳои ҷангӣ мебошад.

Ин савол бо саволи таърихии Олмон зич алоқаманд аст, дар ҳақиқат ин саволи умумии Олмон аст, зеро дар он гуфта мешавад: Оё миллати Олмон озодиро мехоҳад ё ғуломӣ?

Мо медонем, ки дар чунин саволҳои ниҳоӣ танҳо иродаи устувор метавонад ғалабаро муайян ва ба даст орад - бинобар ин, ҷавоб ба ин савол аз доираи мушоҳидаҳои сиёсии молиявӣ хеле фаротар аст. Аммо зарур аст, ки миллате, ки бояд барои озодии худ талош кунад, бидонад, ки ғуломии он дар ҷои аввал сиёсати молиявист, ки дар ин ҷо сиёсат ва иқтисод ба ҳам зич алоқаманд аст. Аммо маҳз ин чизи нав дар бораи вазъи кунунӣ аст, ки онро нуқтаи назари сиёсии қудрати молиявӣ ҳукмронӣ мекунад ва нуқтаи назари сиёсии қудрати низомӣ танҳо дар ҷои дуюм меистад.

Мо дар хакикат дар бораи асри маммонизм хамчун давраи нав сухан ронда метавонем. Худои Маммон ба тахти ин ҷаҳон нишаст. Император ва подшоҳ дар пеши ӯ саҷда мекунанд. Парлумонхо ва хукуматхо ходимони итоаткори у мебошанд. Вай тавонист юғи ҳаракатҳои калонро ба даст орад, ба монанди саъю кӯшиши музди меҳнат барои такмил додани онҳо. Сармояи байналхалқӣ низ ҳамин тавр кард

Machine Translated by Google

матбуоти чахонӣ ба максадхои худ хизмат мекунад, зеро вай инчунин худро маъмури сарватхои фархангӣ ва тахлили хар як санъат ва адабиёти бумӣ табдил додааст.

Мо ҳамчун барҷастатарин барандагони ин ҳуҷуми маммонистӣ ва ҳукмронии ҷаҳон яҳудиёнро эътироф кардем ва аз ин рӯ доираи дониши мо бори дигар бо саволи ҳама саволҳо - масъалаи яҳудӣ баста мешавад.

Халли масъалаи фоиз халли масъалаи яхудӣ мебошад. Ҳалли масъалаи фоиз ба маънои тавзеҳоти мо шикастани ҳукмронии ҷаҳонии яҳудиён аст, зеро он қудрати яҳудиёни ҷаҳонӣ - қудрати молиявии онро шикаст медиҳад.

Аммо халли масъалаи манфиат, зиёда аз он, ба маънои конструктивӣ, дар як аст вакт хам халли масъалаи социалӣ.

Рад кардани хар гуна фоизхо ва пардохти бочхо ба карзхои чангӣ молияи байнал-халкӣ ё Францияро пеш аз масъалаи ба дасти худ гирифтани тамоми маъмурияти молиявии тамоми Германия мегузорад. Агар хамаи андозхои рейх, ки холо барои пардохти фоизхо ба душман хизмат мекунанд, аз байн бурда шаванд, ин пеш аз хама дар дохилӣ аз зулми девонавори андоз озод шудан, кори бузурги сиёсии ичтимоии васеътаринро мефахмонд ва душман бояд кушиш мекард, ки идораи молиявии худро дар Германия инкишоф дихад.

Аммо агар мардуми немис дар ҳар идораи андозу нафақа андозситонии фаронсавӣ ё яҳудиро медид ва агар ин золимони хориҷӣ говҳои беҳтаринро аз дӯкони деҳқонон гирифта мебурданд, он гоҳ газаб ва хашму ғазаб шояд ба зудӣ чунон пурзӯр мешуд, ки шабе бо ҷорӯби хунин ҳайвони бегонаро аз байн мебарад ва Олмонро озод мекард.

Новобаста аз он ки умуман, як қудрати низомӣ чунин корхонаро дар хидмати худ мегирад бинобар ин кувваи молиявӣ ханўз хеле шубханок аст.

Перспекти-вахои азму иродаи мо ба озодӣ ба хеч вачх он кадар номусоид нестанд, ки дар аввал чунин менамуданд — баръакс. Аввалин боре, ки Олмон ба таслими «кахрамонони чанги худ» якдилона рад кард, бо ин «не» хаёл ба охир расид.

Акнун молияи байналхалкӣ бешубха усулхои дигарро чустучу мекунад, хусусан усули бойкот ва тамоми бугӣ кардани бозори байналхалки. Ба он муваффак нахохад шуд, ки вай низ хамин тавр мутмаин бошад, инчунин бойкот кардани молхои немис Германияро дар аввал танхо дар фаъолияти иктисодии худ ва барои як муддат танхо ба бозори дохилии худ равона мекунад. Бинобар ин дар ин чо хам факат вазифаи сиёсати дохилии мохир мебуд, махсусан бо рохи саховатмандона пеш бурдани сохтмони манзил — давраи душворро паси сар карда, онро бахри саодатмандии халк, то муайян шудани роххои нави чахон истифода барем.

Ин кушодани роҳҳои нав ба сӯи ҷаҳон тавассути шикастани ҳукмронии яҳудиён ҳатто дар байни дигар миллатҳо сурат хоҳад гирифт, зеро роҳи миллатҳои алоҳида низ ба иқтисоди солими миллӣ танҳо тавассути шифо ёфтани онҳо аз заҳролудшавии дохилии онҳо аз заҳри яҳудӣ-мамонистӣ метавонад бошад. Он гох роххои табиии тичорати солими байналхалкии иктисодии байни халкхо худ аз худ кушода мешаванд ва инсоният, ки аз зулми яхудихо озод шудааст, асри шукуфоии бемислу монанд ва пеш аз хама, Олмонро - дили чахон хохад дошт!

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Версияи 1.0

Дар соли 130 ҳиҷрӣ, дар Кали Юга октябри 2018 аз тақвими насронӣ аз ҷониби Судетланд Верлаг нашр шудааст.

Таҳрири Эйнар Биркеман.

Муқоваи пешинаи китоб аз ҷониби Итало таҳия шудааст.